

Nákladem spolku
přátel vědy a literatury české v Plzni

vyšly následující spisy:

- Publikace čís. I. Spisovatel **Josef Vojt. Sedláček**. Životopisný nástin. Sepsal Adolf Srb. Cena — zl. 40 kr.
- " " II. **Gustav Pflieger - Moravský**. Životopisné zápisky básníkovy. K tisku připravil a doplnil F. A. Hora. Cena — zl. 65 kr.
- " " III. **Vývoj knihtiskařství a české prvotisky**. Ku čtyřsetletému jubileu české typografie sepsal Julius Koráb. Cena — zl. 65 kr.
-

Nákladem fondu
pro vydávání pramenů a příspěvků
k historii města Plzně

vyšly následující spisy:

- Publikace čís. IV. **M. Šimona Plachého z Třebnice**. Paměti Plzeňské. Upravil Josef Strnad. Cena 2 zl. — kr.
- " " V. **Znak král. města Plzně**. Vydal Josef Strnad. Cena — zl. 40 kr.

11 - C - 118 / 1

P u b l i k a c í

městského historického musea v Plzni

číslo I.

Prameny a příspěvky

k dějinám

královského města Plzně.

Pořádá

Josef Strnad.

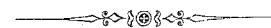
Číslo 3.

Vydáváno podporou sl. obce Plzeňské.

Listář

královského města Plzně

a druhy poddaných osad.

Vydal

Josef Strnad.

Časť I. Od r. 1300—1450.

V PLZNI 1891.

Nákladem městského historického musea v Plzni.

Tiskem Národní knihtiskárny J. R. Port-a.

Slavné radě
královského města Plzně,

štedré podporovatelkyni snah vědeckých,

věnuje

Spisovatel.

P ř e d m l u v a.

Když r. 1882 slavné obecní zastupitelstvo města Plzně se usneslo, aby věnováno bylo každého roku z důchodův obecních 500 zl. jakožto příspěvek k fondu na vydávání pramenův a příspěvků k dějinám královského města Plzně, bylo tím umožněno, aby i nákladnější a objemnější publikace se vydati mohly, jako již r. 1883. vyšly Paměti Plzeňské M. Šimona Plachého z Třebnice a menší pojednání o znaku městském. Obě tyto publikace vydány byly jakožto publikace literárního spolku v Plzni č. 4 a č. 5, ač hlavní náklad s vydáním spojený, byl uhrazen již z výše uvedeného fondu. K návrhu však městské rady r. 1890 bylo usneseno, aby na příště všechny publikace, kteréž vyjdou nákladem zmíněného již fondu, měly jméno: publikace městského historického musea v Plzni, a z té příčiny vychází i tento Listář jakožto první číslo publikací musejních.

inv. - 1
ces. 5.494

Darem od Měst. list. muzea
v Plzni.

Ú v o d.

Listář královského města Plzně obsahuje v této první části veškeren material listinný, pokud jej bylo možno shledati, týkající se jen města Nového Plzně, s pominutím všech zpráv o původní Plzni, či Staré Plzni, nynějším Plzenci. Stalo se tak hlavně proto, že zprávy o Plzenci jsou zevrubně obsaženy v I. a II. dílu regist Erbenových a Emlerových a zbytečně by se zde znovu byly opakovaly, a že ostřeji též tímto vyloučením všech zpráv o Plzenci má býti vyznačeno, že všechno, co před rokem 1300 o Plzni psáno a zmíněno, jest dlužno vesměs vztahovati a vykládati na Plzenec a nikoliv na nynější královské město Plzeň, jak se často dalo a ještě došud děje.*)

Mělo se za to, že všecken starší material listinný dojde svého uveřejnění v Pamětní knize Martina Hrušky, roku 1881. nákladem dědiců jeho vydané. Ale nebylo tomu tak, Hruška právě nejstarší době poměrně nejméně věnoval pozornosti, a řídil se tu ponejvíce kronikou rodáka plzeňského jesuity Jana Tannera.

I snažil jsem se od té doby doplniti domácí material z jiných archivů, ač výtěžek odjinud mimo Prahu byl mimo všeliké nadání velmi skrovný. Ježto pak zřízením fondu pojato do původního programu netoliko vydávání ať starších ať novějších pojednání o Plzni, ale též i vydávání pramenů původních, odhodlal jsem se upravití všecken starší listinný material až do roku 1526. do tisku v díle jednom.

Když však se v II. polovici XV. století nakupilo tolik látky, že by byl díl tento přílišně vzrostl, rozdělil jsem látku na dvě části a zvolil za rozhraní rok 1450. a to z té příčiny, že rok ten možno dobře bráti za rozhraní jazyka latinského a českého v knihách městských. Rovněž rád a upřímně doznávám, že při úpravě bylo mně vzorem důkladné dílo dra. Schlesingra „das Stadt-

*) Viz Slovník naučný z roku 1867. pod článkem Plzeň a Řivnáčova Průvodce po Čechách z roku 1882.

buch von Brüx“, od kterého jsem se ovšem odchýlil v té stránce, že vynechal jsem všeliké zprávy z kronik a obmezil se na listiny.

Listář obsahuje v I. části této 411 kusů, z nichž jest 221 dosud neuveřejněných a z těch 127 jest vzato ze zachovaných originálův a 94 kusy z různých pozdějších opisů. Z kusů již jinde uveřejněných, podána jen stručná regesta, pouze ony listiny, které mají zvláštní důležitost pro město jsou otiskeny celé, jako se stalo s listinami z r. 1320—1342 týkajícími se sporu řádu německého o kostel farní sv. Bartoloměje, a pak s několika dopisy z válek husitských.

Největší část originálů poskytl archiv města Plzně, jenž chová všechna privilegia, až na malé výminky, dále listiny richty městské, pak původní závěti a posléze listy jednotlivých druhdy poddaných osad městských. Celkem vzato z uvedených 127 kusů plných 112 z archivu městského. Mimo archiv městský nacházíme ještě u cechu řeznického v Plzni všechna privilegia úplně zachovaná, z nichž pojaty do této I. části 3 kusy.

Druhým zdrojem byly městské knihy v archivu chované, z nichž pro tuto starší dobu byl ještě malý výtěžek, teprve pro následující doby jsou bohatým zřídlem. Použito bylo dvou knih, knihy privilegií městských a rejstříku rozepří. Kniha privilegií městských, zvaná Stehlíkovská, byla svého času některým členem z rodiny této vypůjčena a teprve po vymření rodiny této r. 1882. vrácena zpět do archivu městského.¹⁾ Kniha jest vázaná v dřevěných koží potažených a na rozích okovaných deskách z XV. století; skládá se z 213 listů, z nichž nepopsáno jest 90 listů. Na papíře nacházíme táž vodní znaménka, jako v prvních tiscích plzeňských, totiž volské hlavy, jimž mezi rohama vyniká vzhůru tyč s růžicí, nad níž se pne stejnoramenný kříž.

Zápisy jsou nestejně vedeny, všech jest 126 kusů a sahají až k roku 1628. Hned z počátku na prvních 18 listech jsou zápisy různé z II. polovice XV. století, vlastní opisy privilegií začínají teprve listem 19. Nejprve od listu 19—26 nacházíme výčet všech privilegií dle jednotlivých panovníků a sice jest tu trojí nestejný výčet touže rukou provedený. První od 19—21 listu uvádí 15 listin a sice krále Jana 4, císaře Karla IV. 3, krále Václava IV. 3, císaře Sigmunda 3 a krále Jiřího 2. Druhý na listě 21. až 24. poznovu

¹⁾ Viz obsírnější popis její v Časopise českého musea 1889 str. 480.

uvádí v témž pořadí listy panovníků, ale s nestejným počtem, totiž krále Jana 2, císaře Karla IV. též 2, krále Václava IV. však 12, úhrnem 16. Posléze po třetí na témž listě 24. poznovu vyčítají se listy od jednotlivých panovníků městu udělené, ale mnohem úplněji a sice uvádí se listů kr. Jana 6, císaře Karla IV. 5, kr. Václava IV. 15, císaře Sigmunda 12, kr. Ladislava Pohrobka 6, kr. Jiřího 7, kr. Vladislava II. 17, kr. Ludvíka 7, kr. Ferdinanda I. 5, tedy dohromady 70 kusů. Na to teprve přicházejí věrné opisy listin listem 27., pravidelně opis vždy na jedné stránce listu, kdežto druhá stránka zůstala prázdná; ale tyto opisy vlastních privilegií neshodují se co do počtu se žádným z výše uvedených tří výčtů, tak nacházíme tu opisy listů kr. Jana 2, císaře Karla IV. též 2, krále Václava IV. 7, císaře Sigmunda 5, krále Jiřího 5, krále Ladislava Pohrobka 4, kr. Vladislava II. 11, pak 2 listy papeže Řehoře XIII. z roku 1578, jeden list legata apoštolského z roku 1592, na to následuje 7 opisů listin kr. Ludvíka, pak 2 stížné listy asi města Plzně k témuž králi, pak 7 listů kr. Ferdinanda, 4 listy arciknížete Matiaše a jeden obce plzeňské z roku 1608., tedy celkem 52 opisy. Posléze na posledních listech knihy jest 18 porůzných zápisů až na jediný vesměs z XIV. a XV. století. Co do písma, jest zde sedmero druhů jeho, nejstarší z XV. stol. a poslední ze XVII. století. Z knihy této vzata čísla 115., 121., 153., 161., 205. a 268.

Druhá kniha jest rejstřík rozepří, (registrum causarum) č. 39. Kniha menšího 4 jest vázán ještě v původních silných, pěknými puklami ozdobených deskách z XV. stol., čítá 117 listů. Z obsírného nadpisu hned na prvním listě dovidáme se, že kniha ta byla založena r. 1492. písařem městským Silvestrem z Olomouce, aby do ní zapisovány byly všechny rozepře před konšely projednáváné. Zajímavý jest dodatek uvedeného nadpisu: *Notandum, quod omnia et singula, que in hoc registro notata sunt, coram consilio procul omni dubio acta sunt, nec quicquam hoc registrum in se continet, quod actum (non) sit coram consilio, non tamen inde sequitur, quod ea, que hic scripta seu notata non sunt, non sint acta coram consilio, plures etenim cause acte sunt coram consilio sagaci civitatis Plznensis, quibus uel ego notarius non interfui uel eciam aliquando peditus aliis negociis hic notare obmisi. Propter aliud enim hoc registrum non est inventum, nisi ut sit quoddam directorium dominorum consulum et memoriale causarum siue casuum coram prefato consilio actorum. ut intuenti (nedokončeno).*

Z počátku až do listu 71. nacházíme zápisy sporů soukromých, mezi tím však hojná snesení rady z let od 1493—1502. o prodeji různého zboží na trhu, o šenkování piva, o Židech, Němcích, o chovu ovcí, o vaření piva. Od listu však 71 až do konce knihy jsou zápisy již jinou rukou pozdější a zcela jiného obsahu, totiž ponejvíce opisy z desk zemských kupních smluv nemovitého zboží města, hlavně z XVI. stol. na vsi Horomyslice, Dejšinou, Myší Oujezd, Kokotsko, Smědčice, Strápoli, Ejpovice, Bukšice, Týnec, Zruč, Dolany, Druzdovou, Senec, Chrást, Doubravku, Koterov, Olevec, Božkov a Borek.

Nebude snad nezajímavě poněkud archivu městského si povšimnouti. Již ta hojná privilegia do počátku XIV. stol. sahající a většinou velmi dobře zachovalá i s pečeti dobře zachovalými, jsou nade vše jiné nejlepším a velice výmluvným dokladem, že jako všude v městech, tak i v Plzni byla k uchování jich věnována obzvláštní péče.²⁾ Sotva, které jiné město v Čechách může se vykázáti tolika zachovanými originaly, jako Plzeň; u jiných měst pravidelně starší listiny uchovaly se pouze v prepisech. Stěžují si sice Jan Tanner ve své kronice města Plzně, pak spisovatel paměti kláštera Dominikánského v předešlém století a posledně i Martin Hruška ve své Pamětní knize, že největší část listin byla zničena při požáru hrozném r. 1507, kterým skoro celé město lehlo popelem, a později, že při dobytí Plzně Mannsfeldem r. 1618 a za jeho pobytu tu v městě až do r. 1621. rovněž mnoho přišlo na zmar, ale stesky tyto netýkají se ani privilegií ani knih městských: privilegia jsou až na malé výjimky až do dnes zachována a knihy městské utrpěly nejvíce nerozumností správy obecní teprve v létech 1848—1850., kdy velká část knih městských veřejnou dražbou byla prodána.

Privilegia a všechny jiné důležitější listiny chovány byly ve skříni obecní cista civitatis), o níž se v II. polovici XIV. století dějí výslovné zmínky, že se v ní ukládaly závěti měšťanů.³⁾ Až se výslovně nečiní zmínky o tom, že i privilegia tu v skříni zmi-

²⁾ Breslau Harry, Handbuch der Urkundelehre I. 149. — Wattenbach, Ueber das Schriftwesen im Mittelalter 542, 543.

³⁾ Tak čteme v závěti měštěnina Konrada r. 1377. (viz č. 121, str. 129) „Litera haec debet in cista civitatis servari juxta petitionem Chonradi“. Podobně v závěti měštěninky Markety Charamcové z r. 1404. (čís. 207, str. 227) „Praesens litera in cista civitatis reponatur, prout solitum est“. A rovněž r. 1417 (čís. 256) praví se: „Literae testamentorum . . in cista seu scrinea civitatis interponi et servari debent“.

něné uložena byla, lze to s jistotou tvrditi proto, že listiny, jimiž panovníci důležitá práva a milosti městu propůjčili, měly zajisté větší důležitost pro celou obec než závěti měšťanů a záleželo více na jejich zachování. Že privilegiím za všech dob větší pozornost byla věnována, o tom nejlépe se přesvědčíme, že z těch četných závětí nezachovalo se nám žádných originalů, ale jen pouhé přepisy v knize městské a privilegia skoro všechna.

Jak ze zevrubného různých listin ohledání možno souditi, byl na složené listině královské na rubu poznamenán jen rok a panovník, ale signatury zvláštní jim nebylo ještě dáno. Teprve později, a to asi v XVI. století nacházíme připsané signatury na rubu listin: N1, N2, N3 atd. a sice dle pořádku chronologického, jak patrně na listinách pod čísly 40, 49, 87, 110, 111, 137, 154, 163, 165, 242, 279, 300, 308, 310 uvedených.

Když roku 1480. obec koupila richtu městskou od tehdejšího richtáře Ondráška Oremusa, dostala se tím i v držení všech listin od krále Jana až do krále Vladislava II. na richtu předešlým držitelům vydaných. I listiny tyto nacházíme opatřené zvláštními podobnými signaturami, jako listiny svobod městských, totiž N. 1, N. 2 . . . jak lze zjistiti z čísel 28., 80., 87., 139, 347. Tvořily tudíž tyto richtářské listiny zvláštní oddělení pro sebe.

Jak ale dostaly se listiny kostela farního, obou klášterů dominikánského, minoritského a posléze špitála do archivu městského? Co se farního kostela a špitála dotýče, odevzdány byly obci listiny jich se týkající roku 1546., když tehdy po smrti Matouše Švihovského, posledního faráře z řádu rytířů německých, obec převedla na sebe se svolením krále Ferdinanda I. právo patronátní. Jinak ovšem bylo to s listinami obou klášterů, z nichž hlavně listiny ze starší doby z XIV. a XV. století se nacházejí v archivu městském, ty uvázly v držení obce ponejvíce v dobách válečných.

Bývaly tu za dob nebezpečných jak listiny tak i skvosty klášterův uschovány ve zvláštním sklepení při farním kostele. Činí se o tom určitá zmínka v kronice kláštera dominikánského, že za krále Jiřího roku 1467. klášter dominikánský dal uschovati jak drahocenné kalichy, monstrance a roucha, tak i originaly darovacích listin na zboží nemovité v kostele farním sv. Bartoloměje.⁴⁾

⁴⁾ Anno dom. 1467. Georgius Podiebradius in Pragensium rebellium potentia confisus, bellum Friderico ejusque confederatis movit, Joanne de Rokyczan, episcopo Pragensi, haeresiarcha, instigante, plurimas civitates et oppida invasit, tota Boemia in maximis disturbiis consti-

Když minulo nebezpečí, žádal klášter za vydání kalichův a listin, ale žádosti jeho nebylo vyhověno, a spor o to vlekl se až do císaře Leopolda I., kdy roku 1692. byl k rozkazu jeho urovnán. Ale jak spisovatel uvedených pamětí kláštera sám uvádí, nebyla právě valná část listin více klášteru vrácena, a zůstaly dle všeho za obcí.

Na listinách týkajících se farního kostela a špitála není žádných starších signatur a podobně ani na listech kláštera františkánského, jen tu a tam na některé nacházíme na rubu starší rukou regest připsaný, za to na všechněch listinách druhdy dominikánského kláštera nacházíme jak stručná regesta na rubu složené listiny, tak i zvláštní signatury a sice tak, že byla každá listina označena některou velikou písmenou abecední a pak číslem od 1—5, což soudím z toho, že máme zachované 3 listiny se signaturou B1, B3, B5; aneb jiné zase E3, E4; aneb I1, I2 a I3 a p. Přichází tu na 24. listinách celkem 16 velikých písmen a scházejí písmeny A, D, M, P, R, S a Z, tedy 7. Bylo-li to pravidlem, že každá písmena měla 5 čísel, pak ovšem bychom obdrželi slušný počet 5×23 tedy 115 kusů všech listin, z nichž však jest v archivu městském do r. 1450 zachováno pouze 24, z celé doby následující po tomto roce jsou tu pouze dvě listiny. Volba písmen a běžná čísla, nesouvisejí nijak ani s obsahem ani s dobou a byly zcela nahodile na listiny vepsány. Z této okolnosti lze tudíž plným právem říci, že mimo archiv městský, věnoval ještě klášter dominikánský nejvíce péče a pozornosti svým listinám

Posléze nacházíme v archivu městském, listiny okolních druhdy městu poddaných vesnic ještě z doby starší, než město koupí vešlo v držení osad těchto, jako Letkova, Koterova, Druzdové, Dejšiny a Bušovic, což lze si tím způsobem vysvětliti, že při koupi těch kterých vesnic byly městu odevzdány asi též zachovalé starší listiny.

tuta, conventus noster metuendo, ne thesaurus ecclesiae s. Margarethae et ecclesiae s. Spiritus hostili sufferetur manu, cum locus in conventu ejus occultationi ac protectioni non fuisset, eundem de mandato Friderici regis ad depositum ecclesiae parochialis, sicut et originalia fundorum ac possessionum conventus, pater Mathias de Longano prior, solum reservatis calicibus necessariis pro usu ordinario, consecravit. — MS. Epitome historica conventus s. Margarethae Plsnensis ex authenticis archivii instrumentis et annotationibus desumpta, v musea města Plzně, číslo 165. p. 31.

Na všech těchto listinách i jiných z dob následujících nyní v archivu městském při historickém museu chovaných nacházíme nové signatury rukou Martina Hrušky⁵⁾ připsané.

Hruška si získal veliké zásluhy o archiv městský, zachovav jemu hojně jeho listiny. Jak již výše vzpomenuto, byla za všech dob obzvláštní péče věnována archivu městskému, až teprve léta 1849 a 1850. způsobila neblahý obrat. Byl tehdáž čistěn či lustrován archiv městský, a tu uloženy či lépe vyhozeny listiny na půdu a knihy městské prodány veřejnou dražbou. Na půdu měl přístup kde kdo, a proto si zde vybíral každý dle chuti, co se mu zalíbilo, hlavně jak dodnes spatřujeme na listinách, utrhovány aneb uřezávány byly pečeti a přinášeny domů dětem jakožto hračka, a dosti se vyskytnou proto případy, že mnohé starší měšťanky plzeňské, přicházejíce do musea a vidouce zde vyložené listiny s pečeti, samy vypravují, jak si též s takovými kolečky jako děti hrávaly. A tu právě to byl Hruška, jenž znaje důležitost velikou listin oněch, hleděl je zachrániti dle možnosti před úplnou zkázou. Potají odnášel si je domů, čistil je a rovnal, a přechovával u sebe až do doby, kdy nastaly lepší časy po roce 1860., kdy tu zase uložil a nazpět přinesl zachované listiny do radnice a dle svého způsobu uspořádal celou sbírku jejich a možno říci, že na dobu tu velmi prakticky. Listiny všechny označil prostě běžnými čísly od 1—440, vždy ve formě „N. 1., N. 2.“ atd. s při-

⁵⁾ Martin Hruška narodil se r. 1815 v Plzenci, kdež otec jeho též Martin, byl držitelem menšího hospodářství. První vzdělání nabyt ve škole domácí, pak přestoupil na nižší gymnasium v Plzni a r. 1831. odbyl si IV. třídu hlavní školy v Plzni. Na to odebral se na vyšší technické učiliště do Prahy, kdež pobyl po tři léta, nabyv tu výborných vysvědčení z matematiky, statiky, mechaniky a praktické geometrie. Dokonav studia technická r. 1835. vstoupil do praktické služby při magistrátě plzeňském jakožto praktikant, ovšem bezplatný. R. 1842. podrobil se zkoušce z praktického účetnictví a r. 1844. ze stavební oekonomie a stavebního účetnictví. Plných 14 let byl Hruška bezplatným akcesistou a teprve r. 1850. 14. června byl jmenován kancelistou. Při nové úpravě obecního úřadu v Plzni r. 1852. byl Hruška usnesením obecního zástupitelstva jmenován protokolistou a registratorem s platem 400 zl. ročně a zastával týž úřad pak stále až do smrti své, se změnou tou, že mu zvýšen byl plat dosavadní r. 1860. na 500 zl. a r. 1869 na 700 zl. R. 1861. uděleno mu bylo právo měšťanské a r. 1869 titul archiváře, v uznání velikých zásluh jeho o uspořádání archivu městského. Zemřel r. 1871., strávil 36 let ve službách obce. Za data zde podána upřímné díky vzdávám paní Antonii Hruškové, dosud žijící vdově po archiváři Hruškovi.

dáním roku listiny. Roztřídil pak je dle obsahu na 9 oddělení a pro každé dal udělati zvláštní škatuli,⁶⁾ každou listinu zvláště zabalil do obálky zvláštní a na obálku napsal číslo běžné, pak rok a stručně málo slovy obsah listiny. Co se číslování týká, tu nacházíme pod některými čísly více kusů dva až čtyři, které zase jsou označeny malými písmenami a, b, c, d, tak že počet úhrnný byl by pak o něco větší nežli 440, avšak některé listiny a sice celkem 13, se ztratily od smrti Hruškovy, tak že zůstane číslo 440. i číslem úhrnným.

Mimo Plzeň poskytl přirozeně nejvíce archivy a knihovny v Praze. Největší výtěžek podal archiv a knihovna českého zemského musea. Z listin vzaty odtud z originalův čísla 26, 55, 204 a 312, a z nejstarší knihy městské vzato celkem 90 kusů. Kniha tato má titul „liber privilegiorum et testamentorum civitatis Pilsnae“ a sign. 3. D. 25. Jest velikosti menšího folia o 92 listech, z nichž 23 prázdné. Vodní znamení jest volská hlava s růžicí na tyči mezi rohama. Na 69 popsáných listech přichází 115 různých zápisů, z nichž nejstarší jest z r. 1320. a poslední z r. 1500. Zachována jest též původní paginace vždy dole na listě a sice následuje tu v pořádku abecedním pět prvních písmen A, B, C, D a E, a při každém pak jest 20 listů běžnými čísly od 1—20 označených, pouze E má jich jen 12. Zápisy jsou pomíchaně zapsány, tak hned z počátku přichází smlouva s držitelem hradu Litic o meze na Borech z r. 1343., pak následuje několik listů o vesnici Boru, pak jest několik listů prázdných od A5.—A12. a pak nacházíme nejstarší závět z r. 1339.; odtud pak již skoro pravidlem zapisovány byly závěti do knihy a teprve zase ku konci nacházíme vtroušené zápisy jiné. Závětí jest 86, nejstarší z r. 1339. a poslední z r. 1464., až po rok 1424. jsou vesměs latinské, od r. 1424. začínají již české závěti a německých

⁶⁾ Oddělení tato byla I. privilegie městské čísla od 1—74; II. listy richty městské se týkající 75—92; III. l. statkův obecních čís. 93—166; IV. l. fary, kostela svt. Jiří, a kostelů v Dejšině a Drůzdově č. 167—250; V. l. klášterů dominikánského a františkánského č. 251—288; VI. l. špitála svt. Máří Majdaleny a bratrstev při farním kostele č. 289—309; VII. l. školy městské, hlavně odkazy obsahující č. 310—316; VIII. dlužní úpisy, hlavně z 30leté války č. 318 až 375; IX. l. šlechtě okolní obsahující úpisy dlužní, prodej aneb odkazy nemovitého zboží č. 376—440. Rozdělení tomuto mohlo by se vytýkati hlavně to, že listiny z jednoho století aneb toho kterého panovníka roztroušeny jsou po několika odděleních, ježto nejpraktičnejší zařízení jest dle pořádku chronologického.

není žádných. Jiné zápisy jsou: 6 listů na špitál sv. Máří Majdaleny většinou odjinud neznámé, 6 listů na vesnici Bor u Plzně též vůbec nikde jinde nezachovaných, 5 dlužních úpisů města Plzně na M. Albíka a na Jana ze Švamberka, 2 listy na pozemky u Litic, a 1 opis práva řezníků obsahující a posléze 2 listy papeže Pavla II. a sice z r. 1466. na rozhojnění znaku městského a opis bully proti králi Jiřímu; mimo to pak 8 jiných zápisů, jako rozsudky a smlouvy.

Jiná kniha při zemském museu chovaná pod sign. 3. D. 19, jest nejstarší kniha soudní, liber judicii od r. 1407. až do 1411. sahající, kdež nacházíme zápisy prodejev a změn všelikého nemovitého majetku, pak menší dluhy asi do 5 kop a posléze zápisy různého náčiní a oděvu a p. zastaveného židům s udáním vždy výše zástavy. Z knihy této vzato pouze číslo 227.

Rovněž desky dvorské poskytl hojnější material, hlavně pro osady městu později poddané, totiž čísla 135, 156, 167, 170, 175, 190, 193, 247, 249, 255, 258, 262 a 264. Desky zemské teprve pro následující doby hlavně 16. století chovají hojné zápisy, podobně i ostatní archivy v Praze jako zemský a místodržitelství.

Mimo Prahu navštíven archiv Třeboňský, pak Chebský, dále c. k. dvorní archiv ve Vídni a posléze Norimberk. Avšak cesta do Norimberka byla bez výsledku, neboť nebylo možno tam pracovati pro nahodilé překážky, a podobně i žádost písemná na královský státní archiv v Mnichově, aby opatřeny byly opisy listin Plzně se týkající pro museum v Plzni, neměla žádoucího výsledku.

* * *

V následujícím dotčeno bude některých zvláštností listin.

Co do jazyka jsou listiny královské ze XIV. století vesměs latinské až na dvě německé kr. Václava IV. z roku 1392. a 1393., podobně převládá v I. polovici XV. století ještě latina, německou jest pouze listina kr. Sigmunda z roku 1422. a české jsou dvě od téhož panovníka z roku 1437. pod čís. 356. a 360.

Podobně převládá u duchovních korporací jakož i jednotlivců stavu duchovního jazyk latinský; v I. polovici XV. století nacházíme již české listy, a sice kláštera dominikánského, z nichž tři z roku 1437. pod čísly 352, 353 a 354 a jeden z roku 1448. č. 383, pak list faráře plzeňského z roku 1442. číslo 365.

Co se města Plzně dotýče, tu ve XIV. stol. jsou zápisy ať v knihách ať v listech zase jen latinské, jen výjimku činí německá smlouva obce s pány hradu Litického o sporné meze při řece

Radbuze z roku 1343. číslo 56. V století XV. ujímá se poznenáhlu čeština jak v knihách městských tak i v listech vedle latiny. Tak nacházíme první českou závěť roku 1424. čís. 276, druhou z roku 1426. č. 287 a stále jich přibývá, tak že kolem roku 1435. české závěti s latinskými drží si rovnováhu, a k roku 1450 opanuje tu čeština úplně, neboť potom latinské zápisy jen sporadicky se vyskytují. Možno dle všech zachovaných pamětí tvrditi, že jazyk český začíná se po roce 1420. ujímati již jakožto jazyk úřední při obci, ovšem že dopisování s městy německými jako s Chebem srj. čís. 298 a 299 z roku 1428 a asi též s Norimberkem, bylo německé, ač nikoli vesměs, nacházíme v II. polovici XV. století a zejména v XVI. stol. dosti hojně případů, že obec dopisuje do měst německých v zemi jen po česku, jak dosvědčují kopiaře z doby té.

U šlechty okolní nacházíme v XIV. století též latinu ve výhradném užívání, ač již tu vyskytují se české listy, jako číslo 188 asi před rokem 1400; hned pak z počátku XV. století množí se doklady o užívání češtiny a než minula první polovice téhož století XV. vytiskla čeština latinu již úplně. Doklady máme na listinách z roku 1402. č. 201, pak z r. 1405. a 1406. č. 212 a 213, z roku 1409. č. 224, z r. 1411. č. 232 a po roce 1420. již většinou, viz čísla 277, 353, 362, 363, 364, 365, 367, 376, 378, 384 a 386.

V stručnosti dotknu se ještě některých zvláštností listin vlastních. Listiny královské jsou v tomto I. dílu vesměs jen z doby panovníkův lucemburských a shodují se s tím, co Theodor Lindner důkladně probral v díle svém o kanceláři císaře Karla IV.⁷⁾ Podpisu panovníkova nemáme nikde na žádné listině, ani nějaké značky jeho. Z doby krále Jana není rovněž žádných poznamenání ani na ohybu listiny, ani na rubu jejím, z kterých bychom seznali jménem vrchní písaře či protonotáře, aneb nižší písaře či notáře a registry v kanceláři královské. Za to za císaře Karla IV. nacházíme o všech těchto osobách zprávy. Tak jakožto písaři, — dole na ohybu listiny v pravo — jmenují se 1360. 8. června Henricus Australis, 1363. 1. května Rudolf z Fridberka a 1372. 19. září Konrad z Gysenheimu⁸⁾. Dvě listiny uvedené z r. 1360. a 1363. jsou zajímavý též tím, že tu hned pod textem v levo nacházíme

⁷⁾ Lindner: Das Urkundenwesen Karls IV. und seiner Nachfolger 1346—1437. 1882.

⁸⁾ Srj. Lindner, str. 22, č. 21; str. 23, č. 33 a 34.

podpis písaře, jakožto korektora a sice uvádí se r. 1360. Milič z Kroměříže a 1363. Jan z Kroměříže.⁹⁾

Na rubu listiny setkáváme se s podpisy registry a jsou to r. 1360. 8. června Jan Saxo, 1363. 1. května Jan z Kroměříže, kterýž též jako korektor přichází na téže listině, a 1372. 19. září Jan z Geilhusenu.¹⁰⁾ Při listinách, jichž originaly se nezachovaly, poznamenán jen písař či notář, registry nikdy. Uvádí pak opis listiny z r. 1352. 7. listopadu Jana ze Středy (Nuemburgensis electus)¹¹⁾, opis z r. 1356. 6. května Velislava¹²⁾, jiný opis z r. 1370. 16. července Jindřicha z Elbinku a posléze opis z r. 1373. 13. března Mikuláše probošta.

Za krále Václava IV. uvádí se jakožto kancléř r. 1405. 5. ledna Václav patriarcha Antiochenský¹³⁾; jako písaři jmenují se 1381. 22. července Konrad biskup Lubecký¹⁴⁾, 1382. 10. ledna Petr z Javora¹⁴⁾, 1388. 28. ledna a 1393. 4. května Vlachník z Weitmile¹⁴⁾, 1392. 25. února František, kanovník Olomucký¹⁴⁾, 1406. 16. února Jakub, kanovník v Praze,¹⁵⁾ 1410. 13. listopadu též Jakub jako děkan Vyšehradský, 1412. 2. března a 1414. 12. září Jan z Bamberka,¹⁵⁾ 1415. 15. dubna, 1417. 5. ledna a t. r. 26. února Jan z Weilberka.¹⁵⁾

Jakožto registry nacházíme za Václava IV. Viléma z Kortelangenu 1381. 22. července, Václava z Jeníkova¹⁶⁾ 1388. 28. ledna, Bartoloměje de Nova civitate¹⁶⁾ 1392. 25. února, Václava z Olomuce¹⁶⁾ 1393. 4. května, Pavla z Domažlic¹⁶⁾ 1405. 5. ledna a 1406. 16. února, Kašpara z Ljubice¹⁶⁾ 1410. 13. listopadu a 1412. 2. března. Na patentech z let 1414., 1415. a 1417. není na rubu registry poznamenán.

Za krále Sigmunda výslovně jakožto kancléř jmenuje se Kašpar Šlik na dvou listinách r. 1434. 19. září a 1435. 21. dubna; jakožto písaři či notáři: Michal, kanovník v Praze 1420. 28. října, též Michal jako probošt Boleslavský¹⁷⁾ ještě r. 1425. 25. března

⁹⁾ Lindner str. 23, č. 36, uvádí pouze Miliče, Jana z Kroměříže nikoli.

¹⁰⁾ Lindner, str. 19, č. 9; str. 20, č. 13 a 23.

¹¹⁾ Lindner, str. 21, č. 4.

¹²⁾ Lindner, str. 21, č. 3; str. 24, č. 49 a str. 23, č. 48.

¹³⁾ Lindner, str. 29, plným jménem Václav Králík z Buřenic, děkan Vyšehradský.

¹⁴⁾ Lindner, str. 30, č. 3 a č. 2; č. 8, č. 9.

¹⁵⁾ Lindner, str. 31, č. 17, č. 14; str. 31 č. 10.

¹⁶⁾ Lindner, str. 29, č. 3, č. 8; str. 30. č. 11, č. 15 a č. 17.

a téhož roku 17. listopadu; Kašpar Šlik¹⁷⁾ 1429. 11. září, 1430. 26. října a 1431. 16. července, posléze Dětrich Elbracht¹⁷⁾ 1435. 19. září.

Jakožto registroři jmenují se Jindřich Fye 1420. 28. října, 1425. 25. března a téhož roku 17. listopadu.¹⁸⁾

V létech 1429., 1430., 1435. a 1437. není na listině poznamenán registrator, nýbrž jest na nich pouze poznamenáno, že listina zanesena do register; jen ještě na listinách z r. 1431. 16. července a 1434. 19. září přichází jménem registrator Markvard Brisacher.¹⁸⁾

* * *

Pečetí. Co do tvaru jest tu podstatný rozdíl mezi pečeti duchovních osob a pečeti světských vrchností a osob, že ony jsou pravidelně ložkovité, tyto vesměs kulaté; výminku z duchovních pečeti nacházíme při čísle 226 z roku 1410., kde pečetí Václava patriarchy Antiochenského a Konrada biskupa olomuckého jsou kulaté a podobně při čísle 302 z roku 1430., kde pečeť kardinála Jana z Karvajal jest též kulatá. Látku k pečetí poskytoval vosk a kov.¹⁹⁾ Kovu užívalo se v papežské kanceláři olova a v královské kanceláři zase v mimořádných případech zlata, jako se stalo při listině z roku 1434. 19. září, jíž císař Sigmund Plzeňským za jich statečné zachování za posledního obležení města od Husitů, uděluje nové milosti, tu pečeť jest ze zlatého plechu. Pečetí z kovu zovou se pak bullami, kterýžto název přenášíme i na listiny. Však bully jsou u nás celkem vzácné a pečetí jsou pravidelně z vosku. Vosk bral se čistý, přidalo se k němu trochu pryskyřice a tuku. Časem nabyl vosk při pečetech barvy špinavěžluté až hnědé.

Původně nacházíme pečetí velikou většinou jen bílého vosku, skrovně se užívá pečetí vosku jinobarevného hlavně červeného, zeleného a černého. Na červeno barvil se vosk rumělkou, na zeleno měděnkou a na černo popelem ze slámy ovesné aneb sazemi.²⁰⁾ Ale i když se užívá pak jinobarevného vosku, není celá pečeť z něho, nýbrž obyčejně bývá zevnější miskovitá část bílého vosku a vyhloubená část jest vyplněna voskem jiné barvy a do této teprve jest ráz vtištěn, srj. č. 20 z roku 1325.

¹⁷⁾ Lindner, str. 35, 36 a 37.

¹⁸⁾ Lindner, str. 38.

¹⁹⁾ Breslau H. Handbuch der Urkundenlehre I. 932 a násl.

²⁰⁾ Breslau, Handbuch d. U. I. 933.

Aneb též přichází ale jen u královských a duchovních pečeti dvojí ráz na vrchu i zespod a tu též pravidelně horní část jest bílého vosku s velikou pečetí a spodní jest vyplněna jinobarevným voskem a tu vtištěna pečeť menší či tak zvaný sekret, srj. č. 47, 49 a 50 kr. Jana; č. 80, 87 a 110 císaře Karla IV. pak četné pečetí kr. Václava a čís. 143 z roku 1384. Jana arcibiskupa pražského. I co do barvy bývalo pravidlem od XV. století, že červeně pečeti jen vyšší stavové, páni a vyšší duchovenstvo, rytíři pečeti v černém vosku a města v čistém bezbarvém vosku. Města musila si zjednatí teprve zvláštní povolení od panovníkův aneb i od papežův, aby směla též užívatí na pečetech svých vosku červeného. Tak Plzeň obdržela právo pečeti červeným voskem r. 1466. od papeže Pavla II. Před tím užívalo město na veliké pečetí jen bílého vosku a na malé pečetí či sekretu též zeleného vosku, viz číslo 299 z r. 1428. ač nelze doložití, zda-li město potřebovalo k tomu zvláštního povolení, aby smělo zeleně pečeti.

Co se rázu či vyobrazení na pečetech týče, tu jsou v archivu plzeňském z doby této zastoupeny pečetí penízové s rázem na obou stranách, srj. č. 12. z r. 1320 krále Jana, na jedné straně král v majestátě, na druhé jízdecky, aneb ráz sice též na obou stranách, ale rozdílný, svrchu pečeť větší a ze spodu menší či sekret, podobné pečetí přicházejí jen na královských aneb biskupských listinách, jako máme doklady za krále Jana č. 49 a 50; za císaře Karla č. 80, 87 a 110 a podobně na desíti listinách kr. Václava IV. a č. 347 za kr. Sigmunda; a posléze třetí způsob jest ten nejhojnější, že ráz jest pouze na jedné straně. Toho způsobu jsou vesměs všechny pečetí stavu panského, rytířského, městské pečeti i jednotlivých měšťanů.

V kanceláři královské, biskupův a měst užíváno dvou druhů pečeti totiž větší a menší. Větší pečeť jest při listinách královských pravidelně pečeť majestátní, král sedí na trůně s odznaky hodnosti své; menší pečeť pak pravidelně jest znaková, za krále Jana a císaře Karla jest to orlice v levo hledící, za Václava přichází dvojhavý orel s českým lvem na prsou. Co se rozdílu týče, kdy užito větší či majestátní pečeti a kdy menší, to lze říci, že na důležitější listiny, udělení práv a milostí obsahující, přivěšována pravidelně pečeť větší, menší pak na listy či patenty, jimiž oznamovaly se městům nařízení krále aneb změny různé; ale vyskytují se výminky, že menší pečeť přichází i na diplomech či privilegiích srj. č. 282 z r. 1425. a č. 300 z r. 1429. za kr. Sigmunda

a zase nacházíme při č. 310 z r. 1431. majestátní pečeť téhož krále, kde bychom sekret byli očekávali.

Listiny vydané z kanceláře města Plzně jsou též v době této opatřeny buď velikou aneb malou pečeti městskou. Veliká i malá pečeť jsou pravidelně v bílém vosku s rázem vždy jen po jedné straně, jen jednou nacházíme zde malou pečeť přitištěnou při č. 299 z roku 1428. Pravidlem nacházíme v XIV. století, že se na všechny listiny, ať smlouvy, závěti a pod přivěšovala veliká pečeť, teprve v XV. století setkáváme se v skrovných případech též s malou pečeti, srj. čís. 185, 370, 387 a 392.

Pokud se pečeti jednotlivých měšťanů týče, tu se s nimi setkáváme sporadicky v I. polovici XIV. stol., tak roku 1338. čís. 42. Konrad z Dobřan přivěsil pečeť k listu, hojněji již v II. polovici tak roku 1353. č. 69, kdy syn Konrada z Dobřan Heřman přivěsil pečeť svou; k listu z roku 1369. č. 101 přivěsili tři konšelé pečeť svou a téhož roku viz č. 103 měšténin Vavřinec z Kralovic, podobně roku 1380. č. 129 a 130 přivěšují richtář a dva konšelé pečeti své; však všech těchto uvedených listů nezachovaly se originály, mimo č. 103, kde zase jest pečeť ustřižena, teprve z roku 1385. viz č. 145 máme zachovalé čtyři pečeti měšťanů, totiž Pertolda Nusle a tří jeho synovců Martina, Jana a Blažeje V následujících dobách pak se setkáváme vždy při závětech s pečeti richtáře a dvou konšelů.

Zbývá ještě povšimnouti si, jak pečeť jest připevněna. U 32 původních listin královských v této I. části přicházejících máme pečeti vesměs visuté a podobně vesměs visuté jsou všechny ostatní pečeti až na list Plzeňských z roku 1428. č. 299, kde pečeť byla přitištěna. Na šesti listinách krále Jana jest pečeť dvakráte na proužku pergamenovém a čtyřikráte na šňůře zavěšena. Šňůry jsou co do barvy červenobílé viz č. 28, a červenozelené viz číslo 47, 49 a 50. Na třech listinách císaře Karla IV. pečeti jsou jen na proužcích. Na 13 listech Václava IV. jest pečeť při 11 listech na proužku zavěšena a pouze při dvou na šňůře, a sice z nití barvy žluté při č. 139 a z nití černožlutých při čís. 215. Při 10 listech kr. Sigmunda jsou v osmi případech pečeti na proužku, a dvě na šňůře, a sice černožluté viz č. 279 a červené viz č. 342, zlatou to bullu.

Bully papežské visejí na provázku, aneb též jako bulla při listu papeže Bonifáce z r. 1390 č. 159 na hedbávné šňůře, šňůra jest z nití žlutočervených.

Podobně jsou pečeti kardinalův obyčejně na provázcích, ale též na tkaničkách viz č. 20, a sice tkanice jest z nití bílých, žlutých a modrých, aneb též na hedbávné šňůře jako č. 302, spletené z nití červených. Podobně visí pečeť světicího biskupa Přibislava na šňůře a sice červenobílé viz č. 14. a pečeť Arnošta ještě jako biskupa pražského též na hedbávné šňůře červenozelené; jinak pravidlem pečeti duchovní ať arcibiskupův ať jiných hodnostářů bývají zase jen na proužcích. Pečeti městské jsou vesměs jen na proužku a podobně i všechny pečeti pánů, rytířů a měšťanů.

Co se týče způsobu vydání listin, tu podány jsou listiny dosud neuveřejněné beze všeho zkrácení, celé. Při latinských listinách šetřil jsem pravidel, jež obvykla a známa jsou; při českých listinách podán text upraveným pravopisem, s ponecháním všech mluvnických zvláštností. Německé listiny otištěny věrně diplomaticky. Interpunkci hleděl jsem provésti všudy dle smyslu, jména pak osob a míst, jež často malými písmenami psána bývají, psány vesměs velikými písmenami. Listinám latinským předelán obsírnější regest, kterým jsem se snažil podati hlavní obsah listiny, tak aby i neznalý jazyka latinského listáře použití mohl.

Posléze jest mně vzdáti upřímné díky všem, kdož při sbírání pramenů těchto mně nápomocni byli, jsouť pak to pp. Dr. Josef Emler, universitní profesor, jenž s největší ochotou, radou i skutkem mne podporoval, dále Karel Köpl, místopředseda archivu, Jaroslav Vrtátka, bibliotekář a Václav Schulz, správce archivu při zemském museu, Jan Peisker, druhdy úředník při universitní knihovně v Praze, nyní skriptor v Hradci Štýrském, Vobořil, ředitel desk zemských v Praze, dále Josef Fiedler, dvorní rada a místopředseda dvorního archivu ve Vídni, Tischer archivař v Hradci Jindřichově, F. Zub, archivař v Mirově ve Štýrsku, František Mareš, archivař v Třeboni, Jindřich Gradl, městský archivař v Chebu, Martin Kolář, profesor v Táboře, Antonín Kostinec, profesor v Plzni a Antonín Baum, sekretář historického musea v Plzni. Obzvláště pak velikými díky jsem zavázán slavnému kuratoriu historického musea v Plzni, kteréž s ochotou největšího uznání hodnou mne v práci mé všemožně podporovalo.

Odevzdávaje pak veřejnosti dílo toto, netajím se tím nikterak, že nedojdu v mnohých stránkách snad souhlasu žádoucího u odborníků, a že spolu i mnohé vyskytnou se vady a nedostatky, které, jak předobře vím, při největší svědomitosti se přehlednou;

leč nutno uvážití, že práce v městě, kde není pomůcek řádných, jest velice nesnadnou a obtížnou. Přes to vše kojím se přece nadějí, že bude platně poslouženo všem těm, kdož speciálně tou kterou stránkou místní historie by se chtěli obíratí a že i jiným badatelům vhod přijde uveřejnění pramenů těchto a že zejména nejstarší historie Plzně tím v náležitém a jedině pravém světle se objeví a učiní se konec dosavadním chybným výkladům o vzniku města Plzně.

V Plz ni, v den sv. Ludmily 1891.

Vydavatel.

1.

1300. 4. června. Plzeň.

Petr, biskup basilejský, uděluje všem věřícím 40denní odpustky, kteří vyzpovídavše se a k stolu Páně přistoupivše, by ve svátky níže jmenované kostel bratří kazatelů v Nové Plzni znovu vystavěný navštívili aneb dary nějaké kostelu učinili.

Petrus dei gracia Basiliensis ecclesie episcopus, dilectis sibi in Christo fratribus, . . . priori totique conuentui ordinis fratrum Predicatorum in Nova Pilzna. Salutem in domino Ihesu. Cum ex pastoralí officio salutí teneamur hominum prouidere, ideo cupientes populum ad bona opera inuitare, vt uidelicet ecclesiam vestram, quam de nouo construitis, deuote visitent et eidem beneficia tribuant largiora, omnibus vere penitentibus et confessis, qui ad ipsam in subscriptis festiuitatibus uidelicet Natiuitatis, Cene et Resurreccionis domini nec non et Ascensionis et Penthecostes et in quatuor festiuitatibus beate Virginis et beatorum apostolorum Petri et Pauli, Philippi et Jacobi et aliorum apostolorum et beatorum martyrum Petri, Adalberti et sanctorum confessorum Domini et Augustini et in utroque festo ste Crucis deuote accesserint vel manus porrexerint adiutrices, XL dies de iniuncta sibi penitencia, si concessus*) diocesani ad id accesserit, in domino misericorditer relaxamus. In cuius rei testimonium presens scriptum fieri et sigilli nostri munimine fecimus roborari. Datum in Pilzna anno domini M^oCCC^o pridie Nonas Junii.

Orig. perg. v archivu kláštera dominikánského v Praze. Opis laskavě mně zapůjčil pan archivář Dr. Emler.

*) V opisu v kronice klášterní „consensus“.

Jinou rukou připsáno na ohybu listiny: Assensus diocesani ad has indulgencias habetur in litera indulgenciarum X. sigillis munita manu in ea indi(can)te. Pečeť chybí. — Opis se nachází též v rukopisné historii kláštera dominikánského, chované v městském museu plzeňském č. 165. — Emler, Regesta IV. čís. 1921.

2.

1300. 8. listopadu. Řím.

Udělení 40denních odpustků všem věřícím, kteří by k studbě znovu založeného kostela svat. Ducha, kláštera bratří kazatelů v Plzni, něčím přispěli.

Universis fidelibus praesentes literas inspecturis.

Nos dei gratia Adenulphus Consarz, frater Panatius Calaricanus et frater Basilius Armenorum in Jerusalem, archiepiscopi, Thomas Ethesierus, Pogeris Escularz, Nicolaus Neocastrenus, frater Antonius Chenadierz, frater Jacobus Chalcidionensis, Manfredus Camarchi et frater Nicolaus Chordibulensis, episcopi, salutem in domino sempiternam. Splendor paternae gloriae, qui sua mundum illuminavit ineffabili claritate, pia vota fidelium de clementissima ipsius majestate sperantium, tunc praecipue benigno favore prosequitur, cum ipsorum devota humilitas sanctorum meritis et praecibus adjuvatur. Cupientes igitur, ut ecclesia s. Spiritus de domo fratrum Praedicatorum in Plsna, Pragensis dioecesis, quae de novo fundatur, congruis honoribus frequentetur, et a Christi fidelibus jugiter veneretur, omnibus vere poenitentibus et confessis, qui ad ipsam ecclesiam in festivitate ipsius s. Spiritus, festivitatis Nativitatis domini nostri Jesu Christi, Resurrectionis, Ascensionis et Pentecostes, in omnibus et singulis festivitibus beatae Mariae semper Virginis, et festivitibus beatorum Michaelis archangeli, s. Joannis Baptistae, omnium apostolorum, Stephani, Laurentii, et Petri de ordine Praedicatorum martyrum, Nicolai, Martini et Dominici confessorum, nec non beatarum Catharinae, Margaretae virginum et Mariae Magdalenaee ac per octo dies festivitates ipsas immediate sequentes, causa devotionis et orationis accesserint annuatim, aut qui ad fabricam, luminaria et ornamenta dictae ecclesiae manus porrexerint adjutrices, seu qui corpus Christi, quando infirmis portari contigerit, pia mente fuerint commitati,

de omnipotentis dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus autoritate confisi, singuli singulas dierum quadragenas de injunctis sibi poenitentis misericorditer in domino relaxamus, dummodo diocesani voluntas ad id accesserit et consensus. In cujus rei testimonium praesentes literas sigillorum nostrorum jussimus appositione muniri. Datum Romae die 8. mensis Novembris sub anno 1300., pontificatus domini Bonifacii papae octavi anno sexto.

Z rukopisné historie kláštera Dominikánského, v museu plzeňském číslo 165, str. 4.

3.

1307. 17. dubna.

Wolfram Zwinillinger, měšť. m. Nového Plzně, odkazuje k sv. Bartholoměji pivovár a sušírnu svou před městem ležící, aby za duši jeho v témž tři mše slouženy byly.

In nomine domini amen. Quoniam omnium habere memoriam potius est diuinitatis quam humanitatis, conuenit, ut ea, que aguntur in tempore, a memoria hominum ne labantur, scripturarum robore perhennentur, nos igitur Wolframus Zwynillingerus, ciuis Noue Pylzne, notum facimus omnibus presentes licteras in perpetuum inspecturis, quod nos testamentum in remedium nostre anime, nostrorumque antecessorum omnium disponentes, nostre coniugis cum consensu ceterorumque nostrorum liberorum, braxatorium et siccatorium foris ciuitatem situm doti sancti Bartholomei legauimus libera voluntate, hiis condicionibus apposis plenius et expressis, quod singulis septimanis in perpetuum trium missarum officia debeant celebrari, quorum primum secunda feria officiiabitur in memoriam omnium fidelium defunctorum, secundum vero tercia feria in honorem sancti Johannis ewangeliste deuocius peragatur, tercium autem die sabbati celebretur ob reuerenciam virginis gloriose. Si autem aliquis pastorum predictae dotis nostro filio succedencium premissa renueret observare, ex tunc ab ipso tribus monicionibus prehabitis delegata poterunt sequestrari; preterea bona prefata collectam vna cum ciuitate soluere tenebuntur. Ne igitur obliuio debeat hoc factum, aut ingenii inportunitas malignantis infringat,

presens scriptum super eo scribi fecimus et sigilli ciuitatis karac-
tere roborari. Testes huius rei sunt frater Jordanus, dominus Her-
mannus, Vlricus de Budewoys, Hildebrandus et alii quam plurimi
fide digni. Datum anno domini millesimo CCC septimo, quindécimo
Kalendas Mayi.

[Na rubu]: Litera juratorum super braxatorio plebani.

Listina perg. v museu plzeňském; velká městská pečeť visí na proužku
perg., znak v poli pečeti, okraj poněkud olomený, legenda písma
majuskulního: SIG-ILLVM CIWITATIS D'NOWA PILSEN REGI B ---
OHIE. — Emler. Regesta IV. č. 1946. — Hruška. Pam. kniha kr.m
Plzně. 7.

4.

1310. 12. ledna. Praha.

*Jindřich, král český a vévoda korutanský, uděluje řádu rytířů ně-
meckých právo patronátní kostela v městě Novém Plzni.*

Nos Henricus dei gracia Boemie et Polonie rex, Karinthie
dux, marchio Morauie et comes Thiolis. Notum facimus vniuersis
presentes litteras inspecturis, quod nos ob diuine remuneracionis
intuitum et specialis dileccionis fauorem, quem ad ordinem et
fratres cruciferos de domo Thevtunica habemus, jus patronatus
ecclesie in Noua Pilzna, quod ad nos et regnum nostrum Boemie
pertinet, ipsis fratribus et ordini de domo Thevtunica ex liberali-
tate regia conferimus et donamus, vt predicti fratres conferendi
ipsam ecclesiam, cum vacauerit et quociens, siue presentandi ad
eam, quem voluerint, vel per suum fratrem sui ordinis clericum
eandem ecclesiam regendi plenam et liberam in perpetuum ha-
beant facultatem. Et cum fauente domino in regem Boemie fue-
rimus coronati, litteras presentis tenoris renouabimus et eas si-
gillis nostris maioribus, quibus tunc vti ceperimus, sigillatas, ipsis
fratribus de domo Thevtunica, dum per eos super hoc fuerimus
requisiti a die coronacionis nostre dabimus infra mensem. In quorum
omnium testimonium presentes litteras fieri et sigillo nostro regali,
quo nunc vtimur, iussimus communiri. Acta sunt hec hiis presentibus
fidelibus nostris dilectis, venerabili Johanne episcopo Brixinensi,
magistro Petro Pragensis et Wissegradensis ecclesiarum preposito,

regni nostri Boemie cancellario, principe nostro Henrico de Lipa,
summo eiusdem regni nostri Boemie marsalco et subcamerario Vl-
rico de Luchtemburch, Johanne de Wartemberch, Heinrico de Au-
fensteyn, Alberto de Camian, Wolframo Meynhardi et Peregrino
Pussone, ciuibus pragensibus. Datum Prage anno domini millesimo
trecentesimo decimo, II. Idus Ianuarii, regnorum nostrorum anno
tercio.

Orig. perg. v král. saském stát. archivu v Drážďanech č. 1892.
Pečeť na proužcích perg. visící chybí. Opis listiny zapůjčil mně pan
archivář Dr. Jos. Emler. — Emler, Regesta IV. č. 1961.

5.

1314. 11. října.

*Přibislav, světicí biskup pražský, uděluje 80denní odpustky všem
věřícím, kteří vyzpovídavše se a k stolu Páně přistoupivše, by zbožně
navštívili kapli sv. Ducha bratří kazatelů v Plzni.*

Nos frater Pribislaus, dei gracia episcopus Sadaronensis, plenas
vices gerentes reverendi patris et domini Johannis Pragensis episcopi,
vniuersis Christi fidelibus per Pragensem dyocesim constitutis, salutem
in domino. Cupyentes, ut capella sancti Spiritus in Plyzna ad fratres
Predicatores congruis honoribus frequentetur, omnibus vere peni-
tentibus et confessis, qui predictam capellam in III^{or} festis prin-
cipalibus videlicet Natiuitatis domini nostri, Ascensionis domini,
Pentecostes, Resurreccionis eiusdem ac eciam in III^{or} festis beate
Virginis gloriose et in diebus apostolorum nec non in diebus pa-
tronorum videlicet sancti Viti, Wencezlai, Ludmile ac Adalberti
et aliorum sanctorum Mychaelis, Petri ordinis Predicatorum, Do-
minici, Decem mylium militum ac dedicacionis predicte capelle
et altarium causa deuocionis accesserint, auctoritate domini Jo-
hannis, Pragensis episcopi et nostra octuaginta dies misericorditer
in domino relaxamus. In cuius rei testimonium presens scriptum
iussimus fieri et sigillorum nostrorum munimine roborari. Datum
anno domini M^oCCC^o XIII°. V^o Idus Octobris, pontificatus nostri
anno tercio.

Orig. perg. v archivu kláštera domikánského v Praze. Pečeť
chybí. Opis zapůjčil mně pan archivář Dr. J. Emler. — Emler, Re-
gesta, III., čís. 224.

1315 5. října. Nový Plzeň.

Konrad z Dobřan, Oldřich z Budějovic, Konrad Vegest, Imram, Oldřich z Tuškova, Vernher kramář, Jeklín, Salman, Herman z Klatov, konšelé m. Nového Plzně svědčí, že Ondřej, syn Imramův, přejal rychtu v Žichlicích od Abrahama ze Žichlic.

Emler Regesta III. č. 279.

1315. 5. října. Nový Plzeň.

Abraham ze Žichlic změnil si Žichlice s klášteřem Plaským za ves Lohovou. Mezi svědky jmenují se měšťané plzeňští: Oldřich z Budějovic, Konrad z Dobřan, Konrad řečený Věst, Imram, Oldřich z Tuškova, Vernher kramář, Salman, Jeklín.

Liber memorabilium parochiae Plassensis. — Emler, Regesta III. číslo 280.

1319. 1. srpna. Praha.

Kráľ Jan vrací Konradovi Jinošovu, měštěnému pražskému, rychtu plzeňskou s jejími příslušnostmi, již jemu a dědicům jeho byl ne- slušně odňal.

Palacký, Archiv český, II. 458. — Emler, Regesta, III. č. 512. — Původní se listina ztratila a ani opis její žádný se nezachoval.

1319. 18. října. Plzeň.

Listina kr. Jana udělená věrnému jeho Lintwormovi, dána v Plzni.

Emler, Regesta III. č. 533.

1319. 28. prosince. Praha.

Kráľ Jan daruje proboštu Vyšehradskému Janovi všechny pozemky při měště Plzni, které novým přeměření získány byly, aby s nimi dle vůle své mohl naložiti.

Nos Johannes, dei gracia Boemie et Polonie rex, Lucemburgensis comes marchieque Budissinensis dominus. Notum facimus vniuersis presentes literas inspecturis, quod quidquid superfluit uel excreuit de agris in laneis mensuratis ad ciuitatem nostram Pilznensem iuxta continenciam priuilegiorum regalium, per predecessores nostros, quondam reges Boemie super locacione dicte ciuitatis et eius iuribus ipsius ciuitatis ciuibus concessorum, hoc totum venerabili Johanni, Wissegradensi preposito, regni nostr. Boemie cancellario, principi nostro dilecto, pro debitis, in quibus sibi tenemur, damus et conferimus, iure hereditario perpetue possidendum, fauentes et concedentes sibi, quod eandem excrescenciam siue superfluitatem agrorum, qui ultra huiusmodi mensurac-ionem laneorum superesse noscuntur, donare vel vendere possit, cuique voluerit et quod is, [cui] per ipsum prepositum donata vel vendita fuerit, eam habeat, teneat et possideat in perpetuum dicto iure hereditario pacifice et quiete, quam quidem donacionem vel vendicionem, prout eam dictus prepositus fecerit, ex nunc prout ex tunc ratam et gratam habemus et habere semper volumus, ipsamque approbamus et eciam confirmamus. In cuius rei testimonium presentes literas fieri et sigillis majestatis nostre iussimus communiri. Datum Prage V. Kalendas Januarii anno domini milesimo trecentesimo decimo nono, regnorum vero nostrorum anno nono.

Opsáno z knihy privil. a závěti král. m. Plzně, chované v mu-seu král. českého v Praze. 3. D. 25. F A 1. Nadpis: Donacio acrescen-ciarum de agris in laneis ad ciuitaten mensuratis. — Emlerova Regesta díl III. č. 550. — Hammerschmidt, Gloria eccl. Wissegrad. 248.

1320. 16. června. Praha.

Konrád, měštěnin plzeňský, zakladatel špitála sv. Máří Majdaleny na předměstí, smluvil se s tehdejšíím farářem plzeňským Mikulášem,

aby faráři společně se zakladateli dosazovali do špitála správce, který na znamení poddanosti své, má každoročně faráři platiti 2 kopy. Prvním správcem navržen kněz Vojslav. Smlouvu tuto i správce stvrzuje M. Oldřich, administrator biskupství pražského.

Nos magister Vlricus, Pragensis ecclesie scolasticus, administrator episcopatus in spiritualibus. Notum facimus vniuersis presentes literas inspecturis, quod constitutus in presencia nostra discretus vir Nicolaus, plebanus in Pilzna Noua, asseruit, quoddam nouum hospitale infra parochie sue limites per Conradum ciuem ibidem in Plzna de consensu et voluntate ipsius plebani fuisse constructum, seque cum ciue ipso taliter conuenisse, quod hospitale ipsum plebano eidem et suis successoribus esse debeat iure parochiali subiectum, quodque Conradus predictus cum ipso plebano predicto deberent ambo simul ad hospitale ipsum presentare rectorem et quod quicumque eiusdem hospitalis pro tempore rector esse debeat, ipsi Nicolao et suis successoribus plebanis ibidem in Plzna in recognitionem subieccionis duas sexagenas grossorum denariorum Pragensium solueret annuatim, et quod ex conuencione predicta tam plebanus quam ciuis predictus nobis ad hospitale ipsum Woyslaum presbyterum pro rectore legitimo presentarent, petentes ut ipsum ad idem hospitale confirmare ex nostro officio deberemus. Nos ipsorum precibus inclinati, presbyterum ipsum ad idem hospitale confirmamus, ipsumque ibidem instituimus in rectorem taliter, quod predicto plebano predictas duas sexagenas annis singulis in subieccionem recognitionem soluere ipsique plebano iure parochiali subesse in perpetuum teneatur. In cuius rei testimonium presentes literas fieri et sigilli nostri munimine iussimus communiri. Datum Prage anno domini M^oCCC^oXX^o, XVI° Kalendas Julii.

Z knihy priv. a závětí v museu zemském v Praze. F. D 1. — Emler, Regesta IV. č. 2003.

12.

1320. 8. října. Lucemburk.

Král Jan potvrzuje obci m. Nového Plzně ona práva, která obdrželi od krále Václava, totiž že k městu přísluší 168 lánů, kterými bylo vysazeno a ještě 10 lánů, které při novém přeměření získány byly,

z těchto 178 lánů. lán po 42 jitrech čítajíc, má město ročně do komory královské platiti z lánů po 28 groš., tedy všeho ročního platu 89 hřiven stříbra, hřivnu po 56 groších počítajíc a to vždy na sv. Martina.

Nos Johannes dei gracia Boemie et Polonie rex, Lucemburgensis comes, Marchieque Budisinensis dominus. Notum facimus vniuersis tam presentibus quam futuris, quod fideles nostri ciues nostre Noue ciuitatis Pilznensis nostre regie maiestati humiliter supplicarunt, vt illa jura ipsius ciuitatis Pilznensis, que ipsi ciues sub domino Wencezlao, felicis recordacionis rege Boemie, priori tempore habuerunt, renouare et confirmare dignaremur, quam petitionem racionabilem et discretam ex solita benignitate fauorabiliter prosequentes et effectui mancipantes eisdem nostris ciuibus et eorum heredibus ac successoribus concedimus et presentibus nostris literis regiis confirmamus, quod de centum et sexaginta octo laneis, cum quibus dicta ciuitas est locata, et de decem laneis, qui per nouam menssuracionem inuenti sunt, ita quod quilibet laneus quadraginta duo jugera habeat, de quolibet laneo mediam marcam regii pagamenti, id est viginti octo denarios grossorum pragensium singulis annis in festo beati Martini, nobis et camere nostre census nomine dent et presentent, inclusis omnibus pratis, ortis, pascuis, piscacionibus et fluminibus ad dictos laneos pertinentibus cum quibus ipsa ciuitas est locata antiquitus, sub eodem censu predicto, cujus summa est annuatim octuaginta nouem marce, per quinquaginta sex grossos pro marca, quem quidem censum dicti ciues heredesque ac successores eorum nobis et camere nostre daturi dictos laneos cum predictis pertinentiis suis, vt dictum est, imperpetuum possidere debent pacifice et quiete. In cuius rei testimonium presentes literas fieri et sigillo maiestatis nostre iussimus communiri. Datum Lucemburge VIII. Idus Octobris anno domini millesimo trecentesimo vigesimo, regnorum vero nostrorum anno decimo.

List perg. v museu plzeň. Pečeť na proužku penízová, na líci král v majestati, na rubu koňmo ve zbroji, okraje pečeti jsou ulámané. — Opis listu u Tannera. List ten potvrdili všeobecně císař Sigmund 1425. 25. března, kr. Ladislav 1453. 31. října a poznovu 1457. 27. července; kr. Jiří 1459. 10. pros., kr. Vladislav 1481. 13. dubna, kr. Ludvík 1523. 15. března, kr. Ferdinand I. 1527. 17. září, cis. Maximilian II. 1567. 14. dubna, cis. Rudolf II. 1578. 16. dubna, cis. Matiaš 1617.

30. ledna, císař Ferdinand II. 1627. 7. srpna. V doslovném znění přichází pak list ten v konfirmacích císaře Leopolda 1660. 2. června, císař Karla VI. 1713. 12. května, císař Marie Terezie 1770. 8. června a císař Josefa II. 1784. 20. ledna. Poslze všeobecně v konfirmaci císaře Františka I. 1793. 22. list. ve Vídni. — Emler, Regesta díl III. č. 617.

13.

1321. Praha.

*Přibislav, světicí biskup pražský, vysvětil kapli při špitale na před-
městí m. Nov. Plzně a ustanovil, aby příslušela pod právomocnost
kostela farního v městě.*

Nos frater Przybyslaus dei gracia episcopus Macharonensis, Pragensis dyocesis plenas vices gerentes. Notum esse volumus, quibus ostensum fuerit presens scriptum, quod nos consecrantes capellam hospitalis in preurbio ciuitatis Noue Plzne instituímus et fecimus ordinacionem iuxta consilium proborum virorum tali modo, ut ipsa capella hospitalis in potestate et auctoritate sit veri plebani ecclesie parochialis Noue Plzne et quemcumque idem verus pastor summe ecclesie in vicarium elegerit, idem sibi obedienciam, fidelitatem ac in omnibus debitam reuerenciam tenebitur obseruare, nulla contrarietate seu rebellitate mediante. Datum Prage anno domini MCCCXXI^o, pontificatus vero nostri anno decimo.

Před opisem jest nadpis: Hec est litera, quod vicarius in hospitali tenetur plebano Plznensi obedienciam et reuerenciam obseruare. Z nejstarší knihy plz. v zem. čes. museu v Praze f. D. 1. — Emler, Regesta IV. č. 2005.

14.

1321. Praha.

Přibislav, světicí biskup pražský, uděluje odpustky jednoho roku a 40 dní všem věřicím, kteří by darovali aneb odkázali něco k oltáři sv. Linharta ve farním kostele, když dříve se byli vyzpovídali a k stolu Páně přistoupili.

Nos frater Pribizlaus, ordinis fratrum minorum in Praga, dei gracia episcopus Satharonensis, Pragensis dyocesis plenas vices

gerentes. Vniuersis Christi fidelibus salutem in domino. Cupientes, ut altare in ecclesia parochiali Pyznensi, que est sub Pragensis dyocesis manibus nostris, ad honorem dei et sancti Leonardi constructum, ut illud congruis honoribus veneretur et a Christi fidelibus eo deuocius pertractetur, omnibus vere penitentibus et contritis, qui in dicto altari officiauerint, seu deuote missam audierint, luminaria, ornamenta aut aliquid de propriis famularibus donauerint, aut allegauerint, tam ex parte nostri quam eciam confraternitatis annum et XL dies venialium perhenniter damus in domino confirmantes de injunctis eis penitenciis misericorditer in domino relaxantes. Datum Prage anno domini M^oCCC^o XXI. pontificatus vero nostri anno decimo.

Original pergamenový v museu plzeňském. Loďkovitá pečeť na hedbávné červenobílé šňůře visící, s obrazem svatého stojícího a s opisem: + S FRIS PRIBIZLAI DEI GR EPI SAHAROMESIS, sigillum fratris Pribislai dei gracia episcopi Saharonensis. — Emler, Regesta, III., číslo 745.

15.

1321. 11. května. Praha.

Kráľ Jan stvrzuje darování probošta Jana 70 lánů u Plzně kapitole Vyšehradské.

Nos Joannes dei gratia Bohemiae et Poloniae rex, Lucemburgensis comes, marchiaeque Budisinensis dominus. Recognoscimus et ad notitiam deducimus vniversorum, quod attendentes dilectionem et favorem, quos habemus ad venerabilem Joannem Wissehradensis ecclesiae praepositum regni Bohemiae cancellarium, principem nostrum dilectum, qui nobis in multis se et nostrae majestati exhibuit seruitiis et exhibere poterit in futurum, pensantes nihilominus diuini muneris retributionem devotionemque, quam ad Wissehradensem ecclesiam gerimus, cui ratione foundationis praedecessorum nostrorum sumus obnoxii specialiter et adstricti, donationem septuaginta lanearum prope Plsnensem civitatem ratione mensurationis agrorum superexcrencium, quos ipsi praedicto Joanni pure, simpliciter, liberaliter et irrevocabiliter dedimus, tradidimus et donavimus, factam per ipsum Joannem praepositum praedictum, capitulo et ecclesiae

Wissehradensi admittimus, approbamus et ex certa nostra scientia confirmamus. In quorum omnium testimonium praesentes literas fieri et sigillo majestatis nostrae jussimus communiri. Datum Pragae V. Idus Maii anno domini MCCCXXI., regnorum vero nostrorum anno XI.

Hammerschmidt, Gloria eccl. Wissehradensis. 250. — Emler, Regesta III. č. 677. Viz čís. 16.

16.

1321. 12. května. Praha.

Jan probošt Vyšehradský odevzdává 70 lánů u Plzně, jež dostal od krále Jana, kapitule Vyšehradské.

Nos Joannes dei gratia Wissehradensis ecclesiae praepositus regni Bohemiae cancellarius, recognoscimus et praesentibus profiteamur, quod nos ob specialem favorem, dilectionem et devotionem dedimus, donavimus et tradidimus pure et liberaliter, simpliciter inter vivos, et irrevocabiliter jure perpetuo in perpetuum septuaginta laneos apud Plnsensem civitatem ratione mensurationis agrorum superexcrecentes et resultantes, quos serenissimus dominus noster, d. Johannes, Bohemiae et Poloniae rex, non contemplatione praepositurae nostrae Wissehradensis, sed nostrae et nostrorum servitiorum ratione personae nobis dedit, tradidit et donavit pure, liberaliter, simpliciter et irrevocabiliter in perpetuum, secundum quod in ipsius praedicti domini nostri regis litteris expressius continetur. Quos laneos praedictos nos constituimus Wissehradensis capituli praedicti et ecclesiae possidere et ipsorum laneorum possessionem tradimus corporalem (sic), ipsam tandem ecclesiam et capitulum Wissehradensis ecclesiae praedictum per nostrum biretum, quod super altare s. Petri in dicta ecclesia posuimus, constituentes et promittentes, nos omnia et singula firma et rata tenere et contra ea de jure vel de facto quomodolibet non venire. In quorum testimonium praesentes literas fieri et sigillo nostro maiori jussimus communiri. Datum Pragae 4 idus Maii anno domini 1321.

Hammerschmidt, Gloria eccl. Wissehradensis. 249. — Emler, Regesta III. č. 679.

17.

1322. 22. dubna. Lucemburk.

Král Jan uděluje řádu rytířů německých právo patronátní kostelů v městě Novém Plzni: Všech Svatých, kostela za městem ležícího, který jest matkou a sv. Bartoloměje, který jest uvnitř města a jest dcerou předešlého.

Johannes dei gracia Boemie et Polonie rex ac Lucemburgensis comes. Omnibus in perpetuum. Tunc bene agere credimus et ad honorem regum reputamus accedere, quociens vel quando gracias religiosis factas liberaliter ampliamus, vt et ipsi tanto deuocius pro nostra deum orent salute, quanto habundancius nostra in se senserint beneficia redundare. Propterea siquidem harum serie literarum noscant presentes et posterii, quod nos pia consideratione huiusmodi commoniti ob nostrorum heredum et successorum nostrorum remissionem pecaminum jus patronatus ecclesiarum in Nova Pylzna, circa Omnium Sanctorum extra muros ciuitatis, que dicitur esse mater, et infra muros ciuitatis ibidem apud sanctum Bartholomeum, que dicitur esse filia, religioso viro fratri Leoni generali commendatori supra regnum Boemie ordinis fratrum de domo theutonica deuoto nostro dilecto et ordini suo duximus conferendum, volentes et fauentes sibi et successoribus suis, vt prefatas ecclesias in antea, quociens vel quando vacauerint, conferant et conferre possint pro ipsorum libito voluntatis. Harum nostrarum testimonio litterarum. Datum Lucemburch decimo Kalendas Maii, anno domini millesimo trecentesimo, vicesimo secundo, regnorum vero nostrorum anno duodecimo.

Z konfirmace arcib. praž. Arnošta z r. 1344. 5. ledna v Roudnici. Emler, Regesta IV. čís. 2009.

18.

1322. 15. srpna. Nový Plzeň.

Rychtář a konšelé plzeňští svědčí, že spoluměštěnín jejich Konrad z Dobruan za souhlasu manželky své i tři synů svých odevzdal špitál, který na předměstí plzeňském sám na vlastní náklad vystavěti

dal, řádu křižovníků německých, vymínil sobě, aby dva členové z řádu stále při špitále bydleli, jeden veďa správu časných, druhý duchovních záležitostí špitála, šatice i stravující se při tom ze jmění špitála.

In nomine domini amen. Consonum esse dinoscitur, vt acta hominum digna scripturarum elucidacione sic seruentur integra, quousque ad occursum futuri temporis circa gesta veritatis maneant incorrupta. Nos igitur Pertoldus iudex et iurati Fridericus dictus Scharfo, Vlricus de Budwezc dictus, Henricus dictus institor, Nicolaus dictus Craczeer et alii coniurati nostri ciuitatis nostre Noue Plzne, publice profiteamur et protestamur, quia discretus vir, conciuus noster, Conradus de Dobrzano dictus, cum conjugē sua ac liberis suis scilicet Hermanno, Johanne et Raczkone, maturo deliberacionis consilio habito, hospitale per eum constructum in preurbio ciuitatis iam dicte, ordini fratrum sancte Marie de domo theutonica rite et racionabiliter, proculmoto omni dolo, contulit propter deum perpetuis temporibus possidendum, nec tamen se omnimode a regimine et proteccione eiusdem hospitalis exclusit et elongauit, sed potius ipse discretus vir Conradus predictus cum suis liberis predictis, quamdiu vixerint, in sua potestate habeant, nullius contradiccione obstante ad regendum et eciam ad minus duo fratres sacerdotes ordinis prenotati in memorato hospitali personaliter residebunt, curam infirmorum ibidem degencium et tocius familie tam in spiritualibus quam in temporalibus habentes, sibi eciam in necessariis suis videlicet victus et amictus de bonis sepedicti hospitalis prouidentes, nichil tamen penitus de omnibus bonis hospitalis sepedicti mobilibus et immobilibus habitis et habendis in usus proprios conuertentes, sed de consilio fundatoris supradicti et suorum heredum tenentur et debent conuertere in usus hospitalis memorati. Ne autem hanc ordinacionem cuiusquam malicia valeat inficere et circumuenire presens litera cum nostro testimonio est conscripta et appensione maioris sigilli nostre ciuitatis confirmata. Actum in Noua Plzna anno domini millesimo trecentesimo vicesimo secundo, in assumptione sancte Virginis Marie. —

Z vidima listiny této z r. 1413 d. 30. června, v museu plzeňském chovaného.

19.

1323. 18. června. Nový Plzeň.

Beneda ze Svojsína postupuje Žiželice klášteru Plaskému.

Actum et datum in Noua Pilzna coram testibus Bertoldo iudice, Friderico dicto Schraf, magistro ciuim, Conrado de Dobrzano, Hermanno de Glattouia et aliis ciuibus quam pluribus, fide dignis.

Emler, Regesta, III. č. 878.

20.

1325. 26. března. Řím.

Jakub a Štěpán, biskupové italsí, ku prosbě Oldřicha z Plzně udělují všem věřícím vyzpovídávším se a tělo Páně přijavším, kteří by v jisté svátky níže uvedené navštívili kostel sv. Bartoloměje v Plzni aneb něco kostelu darovali; 40denní odpustky. Dovolují též, aby kněz téhož kostela jda s tělem Páně k nemocnému mohl uděliti 40denní odpustky těm, kdož v pokoře by se kořili tělu Páně, ovšem když by biskup dotýčené diecese tomu neodporoval.

Uniuersis presentes licteras inspecturis. Frater Jacobus, permissione diuina Mothonensis episcopus, Frater Stephanus, eadem gratia Vernensis episcopus, salutem in domino. Quoniam, ut ait Apostolus, omnes stabimus ante tribunal Christi recepturi, prout in corpore gessimus siue bonum fuerit, siue malum, oportet nos diem messionis extreme misericordie operibus preuenire, ac eternorum intuitu seminare in terris, quod reddente domino cum multiplicato fructu recolligere debeamus in celis, firmam spem fiduciamque tenentes, quoniam qui parce seminat, parce et metet et qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus et metet uitam eternam. Cum igitur ex parte dilecti filii Vlrici de Pilzna, diocesis Pragensis, . . nobis fuerit humiliter supplicatum, ut omnibus uenientibus ad ecclesiam Sancti Bartholomei de Pilzna, diocesis Pragensis, velimus indulgentiam exhibere, nos uero de omnipotentis dei misericordia et beatorum Petri et Pauli, apostolorum eius aucto-

ritate confisi, omnibus uere penitentibus et confessis, qui uel que predictam uisitauerint ecclesiam, in ipsius festiuitatibus seu etiam sollempnitatibus: Natiuitatis domini, Circumcisionis, Epiphanie, Resurrectionis Ascensionis, Pentecostes, Trinitatis, Dedicationis ecclesie, necnon sollempnitatibus Virginis Marie, Sancti Johannis Baptiste ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum et in festo omnium Sanctorum, Sancte Caterine, Sancti Nicolay, Sancte Lucie ac per eorum octauas, manusque porrexerit adiutrices, et qui in serotina pulsatione flexis genibus ter Aue Marie deuote dixerint et ad sepultura (sic) mortuorum interierint, quilibet nostrum quadraginta dies de iniunctis sibi penitentis misericorditer in domino relaxamus. Ceterum cum maxima deuotio a populo habeatur, cum corpus Christi ad infirmos a sacerdote defertur, auctoritate nostra quilibet nostrum concedimus predictae Ecclesiae sacerdoti, ut cum eum contigat, corpus Christi infirmis deferre, indulgentiam possit dare quadraginta dierum, dum modo ad ea Dyocesanus eius concedat assensum. In cuius rei testimonium presentibus nostra sigilla duximus apponenda. Datum Rome in Palatiis nostris mense Martii die 26. Pontificatus domini Johannis pape XXII. anno nono.

[Připsáno dole:] Nos uero magister Vlricus Pragensis ecclesie scolasticus et administrator episcopatus eiusdem predictas indulgentias ratas et gratas habentes ipsas auctoritate, qua fungimur, confirmamus. Presentibus sigillum administracionis in testimonium duximus appendendum. Datum Prage anno domini M^oCCC^oXXV^o. II° Idus Octobris. [14. října.]

Original pergamenový v museu plzeňském s třemi loďkovitými pečeti otřelými a polámanými; vosku dvojího, spodního nebarveného a horního červeného, první dvě visejí na tkaničkách z nití žluté, bílé a modré barvy, z třetí pečeti administratora Oldřicha, jen horní polovice zbyla, visící na proužku pergamenovém. Legendy odlomeny. Na rubu sign. N. 153. 1327 (sic) Fr. Jacobus et Stephanus. — Opis u Tannera v allegatech. Emler, Regesta, III. č. 1058. — Hruška, Pam. kniha kr. m. Plzně. 9. v překladě jí uvádí.

21.

1325. 29. dubna, Praha.

Král Jan stvrzuje klášteru chotěšovskému dědičné držení vsi Žerovic, kterou obdržel klášter od krále Václava (II.) výměnou za

jiné své dvě vsi Štáhlavy a Sedlec, které král hned po založení města Nového Plzně k městu tomuto připojil.

Nos Johannes dei gracia Boemie et Polonie rex ac Lucemburgensis comes. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod nos monasterium in Chotissaw, quod fauore regio et gracia prosequimur speciali, ipsius fauoris nostri munere in suis certificari possessionibus affectantes sibi, preposito et conuentui eiusdem concedimus de liberalitate regia et fauemus, vt villam Serowicz, quam illustris dominus Wencezlaus, quondam Boemie et Polonie rex, socer et predecessor noster karissimus, ei et eis pro Wschalas et Zedlicze, villis ipsi monasterio quondam pertinentibus et ciuitati nostre Noue Pilsne in sue fundacionis primordio incorporatis necessario et adiectis, permutauit et donauit, quamque predictum monasterium a retroactis temporibus in pacifica possessione tenuit et possedit, teneant iure proprietario cum utilitatibus suis et pertinentiis ac possideant in perpetuum pacifice et quiete. Harum quas sigillo nostro sigillari fecimus testimonio litterarum. Datum Prage III° Kal. Maii anno domini millesimo trecentesimo vicesimo quinto.

Orig. perg. v c. k. dvorním archivu ve Vídni, jíздеcká pečeť na žlutozelených šnůrách. — Emler, Regesta III č. 1089.

22.

1325. 1. května, Praha.

Král Jan věrnému služebníku svému Bohuslavovi z Letkova za věrné služby jeho propouští ves Letkov se vším příslušenstvím ve svobodné a dědičné držení.

Nos Johannes dei gracia Boemie et Polonie rex ac Lucemburgensis comes. Constare volumus tenore presencium vniuersis, quod volentes seruitorem nostrum, dilectum Bohuslaum de Letkow. dispensatorem curie nostre, propter ipsius diuturna et fidelia seruicia, que nostre celsitudini longo transacto tempore prompta deuocione exhibuit, ad presens exhibet et exhibiturum ipsum non ambigimus in futurum, aliquibus donis regalibus graciosius reuenire, bona illa, que ipse Bohuslaus et sui progenitores seu prede-

cessores a longeuis temporibus ex nostra et predecessorum nostro-
rum diuorum regum Boemie speciali gracia tanquam seruitores
siue sluzebnicones regie curie in villa Letkow sita ad hec usque
tempora in feodum tenuerunt, sibi de liberalitatis nostre gracia
cum omnibus suis vtilitatibus et pertinenciis damus, conferimus
et donamus tenenda et habenda per eum, heredes ac successores
suos, jure hereditario ac in perpetuum libere possidenda, dantes
sibi, heredibus ac successoribus suis predictis, bona ipsa cum vni-
uersis juribus, vtilitatibus et pertinenciis suis vendendi, obligandi,
permutandi, alienandi et in quamcunque personam voluerint trans-
ferendi, nec non de ipsis omnia et singula tanquam de rebus suis
propriis faciendi plenam et liberam potestatem. In cuius rei testi-
monium presentes literas fieri et sigillo nostro iussimus communiri.
Datum Prage anno domini millesimo trecentesimo vicesimo quinto,
Kalendas Maii.

Z konfirmace kr. Václava IV. 1412. d. 2. března v Praze v mu-
seu plz.

23.

1325. 14. srpna. Avignon.

*Jan papež XXII. Petrovi, synu někdy Konrada z Nového Plzně,
zapisuje kanovnictví při kostele Boleslavském a s tím i uprázd-
něnou prebendu.*

Emler, Regesta III. č. 1126.

24.

1325. 4. listopadu. Munerstadt.

*Král Jan zapisuje ve 400 kopách gr. p. Petrovi z Rožmberka
průvod od města Nového Plzně až k Žebráku. [„Conductum sive
ducatum aut alio quocunque censeatur nomine omnem et singulum
de Noua ciuitate nostra Pilzna usque in Mendicum seu
Zebrak oppidum.“]*

Listina v archivu třeboňském. Emler, Regesta III. č. 1148.

25.

1326. 16. října. Plzeň.

*Lipolt z Chrástu prodal vesnici Křiše za 50 kop gr. pr. klášteru
plaskému.*

Datum et actum a. d. 1326. Pilsnae in beati Galli festiuitate
in presentia testium Jacobi iudicis, Ulrici de Budewoist, Conradi
de Dohersano, Friderici dicti Scarf, Conradi dicti Hacker, Nicolai
dicti Guttener, W. Nicolai Hacker et Henrici thelonearii, civium
et juratorum ciuitatis Pilznensis. Sigilla Lupoldi et fratris eius et
maius sigillum ciuitatis Pilznensis.

Emler, Regesta III. č. 1233.

26.

1327. 26. července. Plzeň.

*Paní Vratislava, vdova Epova, daruje klášteru bratři kazatelů
v Plzni les (hat) Sokořin u Střezovic.*

In nomine sancte et indiuidue trinitatis amen. Quoniam, que
geruntur in tempore, de facili labuntur a memorie cellula, nisi
scripturarum robore perhennentur, hinc est, quod ego Wratislava,
domini Eponis relicta, profiteor, coram uniuersis tam presentibus
quam eorum posteritatibus, quod ego in puncto mortis mee con-
stituta, voluntate bona et eciam sana fruens ratione, cum consensu
meorum omnium amicorum, legau pro remedio mee anime claustrum
Predicatorum Pilsensis ciuitatis, in honore almi spiritus fundatum
et constructum, et vniuersis fratribus ordinis eiusdem in ipso
claustrum manentibus, nemus meum Hot appellatum Sokorzin*) here-
ditarie, radicitus, cum vtilitate totali tam subterranea quam in su-
perficie et supra terram, quantum ad omnes metas prefato nemori
iuste et racionabiliter assignatas, omni impedimento procul moto,

*) V konfirmaci stojí „nemus meum Hat appellatum“ a slovo
Sokorzin jest vynecháno, dle všeho by, hat, neb hot bylo asi dlužno
čísti hat [= háj], který slul Sokořin.

hereditarie possidendum. Testes huius ordinationis sunt viri fide digni Raczko de Nebielow et Raczko de Bucschicz, vladicones Pilsensis districtus et Vlricus de Budweiiss ac Fridericus Schorfo, ciues Pilsensis ciuitatis. Vt autem prenotata legacio et dicti nemoris ordinationo firmiter robor habeat, ipsam legacionem tacto modo conscriptam, nos Vlricus de Budweiiss et Fridericus Schorfo duximus ad instanciam precum domicelle Wrate nuncupate, nostrorum munimine sigillorum tutelare. Datum in Pilsensi ciuitate anno domini M.CCC^oXXVII., proxima die dominica post festum sancti Jacobi.

[Dole v pravo jinou rukou.] In actis Joannis Zak et Ernesti administratorum.

[Na rubu.] Super syluam magnam circa Strzeyezowycz dicti [sic] Sokorzin.

Starší opis na pergameně z akt kapitulních učiněný, chová se při zem. museu v Praze. Opis tento pochází z první polovice XV. stol., pečef schází. Opis jeho sdělil se mnou laskavě p. Václ. Schulz, úředník musea zemského. Jiný pozdější opis nacházíme v doslovné konfirmaci listu tohoto z r. 1580. 3. ledna v Praze arcib. Antonínem dané, kterýž se nalézá v museu plzeňském. — Emler, Regesta III. č. 1350. — Hruška, Pamětní kniha m. Plzně, str. 9., kdež jest celá konfirmace otištěna

27.

[1328--1331.]

Podkomoří Frenclín nařizuje radě m. Plzně, aby se postarali o to, aby ti spoluměšťané jejich, kteří dluhují M. Jirámu, někdy správci školy měšťské, za syny své, jemu dluh ten zaplatili.

Frenzl (inus) regni Boemie subcamerarius. Prudentibus viris iudici et juratis Pilsnen(sibus) sibi dilectis puri favoris plenitudinem ac salutis. Exigente justitia, que unicuique quod est suum tribuit, cujus etiam dispensationis officium vestris pro tempore imposuistis humeris cum onere iuramenti, vobis precipimus et mandamus, quatenus magistro Geor(gio), pridem vestre civitatis scolastico, de iuribus sue scole, ratione quorundam scolarium, qui frequentare sub ipso, juxta consuetudinem dicti loci, diucius ob-

servatam, sibi debitis per concives vestros, de quibus idem magister Geor. conqueritur, congrue satis fieri faciatis, nisi de hoc ex quadam prerogativa meritorum specialiter eximantur.

Jacobi Theod. Dr. Codex epistolaris Johannis regis Boh. č. 115.

28.

1328. 26. prosince. Lucemburk.

Král Jan svoluje k prodeji richty plzeňské, kterou měšťané pražští Konrád Junošův a Fridrich od kohoutů prodali Tyrmanu Leinwatrovi, měšťáninu kutnohorskému. Král stvrzuje novému držiteli richtu dědičně jak se dle dávná k richtě patřícím, tak i se vším jiným zbožím nemovitým, s platy a spožitky všemi, a přenáší na richtáře tohoto i na příští nástupce právo, aby soudili ve všech přích s vyhrazením při o hlavu, které král sobě zůstává.

Nos Johannes dei gracia Boemie et Polonie rex ac Lucemburgensis comes. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod licet dilecti nobis Chunradus Junossij et quondam Fridericus inter gallicos, ciues Pragenses, iudicium ciuitatis nostre Noue Pilzne cum suis iuribus, vsufructibus et pertinenciis omnibus, in quibuscunque consistant, liberum, jure proprietatis et dominij olim pro certa quantitate pecunie rite et racionabiliter pro se et suis heredibus comparatum, prout sufficienter in nostra fuit demonstratum presencia, obtento nostro consensu plenario per nostras patentes literas, quas de nostra sciencia ipsis dedimus super eo, in plena possessione pacifice tenuerint amnis pluribus et quiete, deinde iudicium ipsum eo jure predicto, quo ad ipsos et eorum heredes spectabat et spectare poterat, dilecto nobis Tyrmano Leynwateri, cui nostro Chutnensi, per dilectum nobis Wernherum Nigrum, eciam ciuem nostrum Chutnensem, qui iustam ipsius iudicij et pacificam possessionem corporaliter acceperat, pro certa similiter sit venditum pecunie quantitate, ipsum pro se et suis heredibus acceptanti nostris non inpetratis literis super eo. Quia tamen idem Tyrmannus, quem nostre celsitudini commendant multipliciter sue merita probitatis nunc per dilectum fidelem nostrum Frenzlinum, regni nostri Boemie subcamerarium, nobis humiliter supplicauit, vt vendicioni huiusmodi sibi facte consensum

regium nobis de benignitate solita placeat adhibere, Nos tam supplicantis quam intercedentis precibus rationabilibus inclinati, prefato Tyrmano et suis heredibus ac successoribus de regie gracia plenitudine concedimus et fauimus, vt prelibatum supradicte ciuitatis Noue Pylzne iudicium cum theloneo ibidem ipsi iudicio antiquitus pertinente cum eciam allodiis, agris cultis et incultis, siluis, rubetis, pratis, pascuis, piscinis, piscacionibus, venacionibus, aucupacionibus, molendinis, aquis aquarumue decursibus, censibus, redditibus, vsufructibus, obuencionibus, honore, dominio et aliis omnibus suis iuribus et pertinenciis, in quibuscumque rebus consistant, liberum in perpetuum teneant, habeant et possideant pacifice et quiete, transferentes in eos et eorum quemlibet, de certa nostra sciencia et gracia speciali jus, si quod nobis in huiusmodi iudicio et suis iuribus ac pertinenciis prenotatis competebat, hactenus competit in presenti vel posset quomodolibet competere in futurum, nostre tamen camere regie iuribus, quibus derogari nolumus, si que ei in causis criminalibus in prefata ciuitate occurrentibus de iure vel laudabili consuetudine videntur competere semper saluis. In quorum omnium predictorum robur et testimonium presentes fieri et sigillo nostro maiori iussimus roborari. Datum Lucemburch anno Domini Millesimo Trecentesimo vicesimo octauo in crastino Natiuitatis eiusdem.

Original pergamenový zachovalý v museu plzeňském. Pečet jíздеcká ua okraji olámaná na šnůře žlutočervené visící. — Na rubu listiny: Joannes 1328., pod tím stará sign. N. 1., ale to jest přetrženo a nově připsáno N. 75. List ten potvrdil císař Karel IV. 1360. d. 8. června v Praze v doslovném znění, k ál Václav pouze všeobecně 1382. d. 10. ledna v Praze, kr. Sigmund 1425. 17. listopadu v Hodoníně, 1457. 27. června král Ladislav ve Vídni, 1477. 26. října v Praze kr. Vladislav též jen všeobecně.

29.

1329. 23. ledna. Praha.

Administratorové biskupství pražského v rozepři řádu sv. Antonína s řádem rytířů německých o špitál v Plzni, činí rozhodnutí takové, že špitál tento přísluší řádu německému a k farnímu kostelu v Plzni.

In nomine domini amen. Nos Drslaus dei et apostolice sedis gracia prepositus, Predborius scolasticus Pragensis et prepositus Melnicensis ecclesiarum, administratores episcopatus Pragensis auctoritate sedis apostolice ac capituli dicte Pragensis ecclesie. Notum facimus vniuersis presentes literas inspecturis, quod per religiosos viros fratres Hermannum et Nicolaum, ordinis s. Anthonii, procuratores monasterii eiusdem s. Anthonii per Boemiam et Morauiam, petitum fuit, ex quadam donacione incliti regis Boemie, in qua apparebant donata eis et ordini eorum hospitalia quedam in Pilzna Noua extra ciuitatem ex donacione regis pretacti. Cui petitioni fratres de domo Theutunica contradixerunt, dicentes illud hospitale ordini ipsorum ac ecclesie parochiali in Noua Pilzna esse subiectum, ad quod probanda instrumenta magistri Vlrici, tunc administratoris episcopatus Pragensis in spiritualibus, suo sigillo sigillata a dictis fratribus de domo Theutunica coram nobis sunt producta. Quibus diligenter examinatis, inuenimus esse eisdem instrumentis ipsum hospitale dictis fratribus de domo Theutunica et ordini eorum ac ecclesie parochiali in Pilzna subiectum. Igitur predicto dei nomine invocato sentenciando diffinitorie in hiis scriptis sententiauimus et diffiniuimus sepe dictum hospitale [ecclesie parochiali in Noua Pilzna esse subjectum] plus dictis fratribus Anthoniensibus perpetuum silencium super eodem imponentes. Lata est hec sententia Prage in curia episcopali, presentibus honestis viris et discretis domino Thobia, scolastico Wysegradensi, magistro Frenzolino, canonico ecclesie sancti Egidii, magistro Gunthero, iurisperitis, Woycone plebano ecclesie in Modrano, capellano domini prepositi Pragensis predicti, Conrado presbitero et aliis pluribus fide dignis testibus ad premissa vocatis et rogatis. Anno domini MCCCXX no^o, X^o Kalendas Februarii.

Z nejstarší knihy priv. a záv. f. D. 1. — Emler, Regesta IV. číslo 2033.

30.

1330. 25. června. Avignon.

Papež Jan XXII. nařizuje, aby v uprázdněnou faru v městě Novém Plzni uведен byl Zachariáš, t. č. správce kostela v Řišutech.

Probitatis merita, quibus personam dilecti filii Zacharie Vlrici, rectoris ecclesie parochialis in Rzizut Pragensis diocesis, fide

dignorum testimonio iuari percepimus, nos inducunt, ut sibi redamur ad gratiam liberales. Cum itaque, sicut accepimus, parochialis ecclesia in Novapilzna dicte diocesis consueta ab olim clericis secularibus assignari, que ad presentationem dilectorum filiorum . . commendatoris provincialis et fratrum ordinis militie beate Marie Theonicorum in partibus Boemie et Moravie communiter vel divisim, sicut asseritur, pertinet, per liberam resignationem dilecti Filii Nicolai Firmani, olim eiusdem ecclesie in Novapilzna rectoris, in manibus dilecti filii magistri Ulrichi, tunc scolastici Pragensis ecclesie et administratoris dicte Pragensis ecclesie, ut dicitur, in spiritualibus deputati, venerabili fratre nostro Johanne, Pragensi episcopo, certis ex causis tunc per nos ab ipsius ecclesie Pragensis administratione suspenso, factam et ab administratore ipso admissam, iam dudum vacavisse et adhuc vacare noscatur, ac ipsi commendator et fratres dictam ecclesiam in Novapilzna post vocationem huiusmodi nulla ipsis unione facta de illa auctoritate propria rexerint, regant et gubernent, immo potius detineant occupatam, fructus, redditus et proventus percipiendo ex illa, quamquam ipsi nullum aliud ius quam patronatus seu presentationis rectoris ad illam obtineant in eadem, nos volentes prefato Zacharie premissorum meritorum suorum intuitu gratiam facere specialem, discrecioni vestre per apostolica scripta mandamus, quatinus vos vel duo aut unus vestrum per vos vel alium seu alios vocatis dictis commendatore et fratribus ac aliis, qui fuerint evocandi, si est ita, et tempore date presencium non sit in dicta ecclesia in Novapilzna alicui alteri speciale ius quesitum, predictam ecclesiam in Novapilzna eidem Zacharie vel procuratori suo eius nomine cum omnibus iuribus et pertinenciis suis auctoritate nostra conferri et assignari curetis, inducentes eum vel dictum procuratorem pro eo in corporalem possessionem ecclesie in Novapilzna, iurium et pertinentiorum predictorum et defendentes inductum, amotis ab ea dictis commendatore et fratribus et quolibet alio illicito detentore, facientes sibi de ipsius ecclesie in Novapilzna fructibus, redditibus et proventibus, iuribus et obventionibus universis integre responderi, contradictores auctoritate nostra appellatione postposita compescendo, non obstantibus si aliqui super provisionibus sibi faciendis de huiusmodi ecclesiis vel aliis beneficiis ecclesiasticis in illis partibus speciatim, vel generatim nostras vel predecessorum nostrorum, Romanorum pontificum, aut legatorum sedis apostolice litteras impetrarint, et si per eas ad inhibitionem, reservationem et decretum vel alias quomodolibet sit processum, quibus omnibus,

si ita est, et tempore dicte date non sit in eadem ecclesia in Novapilzna speciatim alteri, ut premittitur, ius quesitum, dictum Zachariam in assecutione ipsius ecclesie in Novapilzna volumus anteferri. Set nullum per hoc eis quoad assecutionem ecclesiarum et beneficiorum aliorum preiudicium generari aut si venerabili fratri nostro episcopo Pragensi vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab eadem sit sede indultum, quod ad receptionem vel provisionem alicuius minime teneamini, et ad id compelli aut quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint, quodque de huiusmodi ecclesiis vel aliis beneficiis ecclesiasticis ad eorum collationem, presentationem, vel quamcumque aliam dispositionem coniunctim vel separatim spectantibus nulli valeat provideri per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, et qualibet alia dicte sedis indulgentia generali vel speciali, cuiuscunque tenoris existat, per quam presentibus non expressam vel totaliter non insertam effectus huiusmodi nostre gratie impedire valeat quomodolibet vel differre et de qua cuiusque toto tenore habita sit in nostris litteris mentio specialis, seu quod idem Zacharias prefatam parochialem ecclesiam in Rzizut noscitur obtinere. Volumus autem, quod priusquam dictus Zacharias vigore presentis gratie eiusdem ecclesie in Novapilzna, si de illa sibi per vos provideri contigerit, pacificam possessionem fuerit assecutus, prefatam parochialem ecclesiam in Rzizut, quam ex tunc vacantem decernimus, omnino dimittere teneatur, nostre tamen intencionis existit, quod in dicta parochiali ecclesia in Novapilzna per collationem eidem Zacharie per nos, ut premittitur, faciendam, nullum ius dicto Zacharie quomodolibet acquiratur, nisi prefatus Nicolaus tempore resignationis huiusmodi ius habuit in eadem, nos insuper si est ita et tempore dicte date non sit in dicta ecclesia in Novapilzna, ut premittitur, alicui alteri specialiter ius quesitum, irritum decernimus et inane, si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attemptare. — Datum Avinione VII. Kalendas Julii, pontificatus anno XIV.

Dudík, Iter Romanum II, 114 a 204. -- Emler Regesta III, 1661.

1331. 17. srpna. Domažlice.

Konrád z Dobřan, měšténin plzeňský, založil ku cti sv. Máří Majdaleny špitál pro nemocné na předměstí, vystavěc tu též kapli

pěknou z kamene a učiniv dostatečné nadání k vydržování špitála ze svého jmění. Vymínil si však, aby jemu i jeho potomkům vždy patřilo právo podací, jakož i správa špitála a statků jeho. Kdyby však nikoho z potomků jeho nebylo na živu, tu má právo patronátní i správa špitála a statků jeho svěřena býti od rady městské dvěma nebo třem měšťanům. Faráři mají se ročně ze špitála jakožto náhrada platiti dvě kopy gr. praž. K tomu všemu listem tímto dává král Jan k prosbě Konradově své svolení.

Joannes dei gratia Bohemiae et Poloniae rex ac Lucemburgensis comes. Universis in perpetuum. Veniens ad nostram praesentiam dilectus nobis Conradus de Dobrzano, civis civitatis nostrae Plsnensis, exposuit, quod ipse de bonis suis patrimonialibus et hereditariis ad spem retributionis aeternae, volens nihilominus altissimo reddere vota sua, ad honorem dei omnipotentis, sanctorum omnium et specialiter in honorem beatae Mariae Magdalenae, hospitale quoddam, prae muris civitatis ejusdem construxit infirmorum, in quo capellam pulcram de muris lapideis instauravit, ipsumque hospitale de bonis suis praedictis ad eam expensarum et necessarium sufficientium, quam potuit, tam dotavit, sub ea semper intentione, quod eidem Conrado, haeredibus ac successoribus suis salvum perpetuo jus remaneat patronatus una cum regimine et gubernatione hospitalis ipsius et bonorum suorum ad illud pertinentium in praesenti et quae ad id pervenire poterunt in futuro domino concedente. Et ne plebanus civitatis ejusdem, qui pro tempore fuerit, cujuscunque status, conditionis aut professionis extiterit, ex hujusmodi structura laedi valeat, in offertorio, modo quovis, deputavit Conradus praefatus duas sexagenas grossorum denariorum Pragensium solvendae de hospitali praedicto ipsi plebano annis singulis nomine recompensae. Addens quod si, quod absit, Conradum ipsum, haeredes et successores suos omnes et singulos nullo eorum simpliciter superstitite migrare contigerit ab hac vita, ex tunc vult et desiderat, quod jus patronatus dictae capellae et hospitalis ac bonorum ipsius gubernatio ad meliores et seniores duos aut tres cives matura deliberatione per judicem et juratos antedictae civitatis electos autoritate et potestate plenaria devolvatur. Quapropter postulavit a nobis, humiliter et devote, ut has suas structuras, dotationum deputationem, reservationem et intentionem ac voluntatem de solita benignitate approbare et confirmare gratiosius dignaremur. Nos itaque tam pium opus et desiderium in domino commendantes omnia et singula suprascripta, ipsius

Conradi saepe dicti praecibus favorabiliter annuentes, grata et rata habendo, ipsa et ipsorum quodlibet in toto et parte qualibet approbamus, ratificamus et scripti nostri patrocinio confirmamus. In quorum omnium testimonium et robur perpetuo valiturum presentes fieri et sigilli nostri majoris appensione fecimus communiri. Datum in Tust sabbato proximo post assumptionem virginis gloriosae, anno domini millesimo trecentesimo tricesimo primo.

Z krátkého nástinu historie špitála sv. Máří Majdaleny chovaného v městském museu plzeňském č. 167. f. 2.

32.

1331. 8. září. Praha.

Konrád z Dobřan přikoupil k špitálu Ejpowice a král Jan k žádosti jeho osvobozuje ves tu od placení berně královské.

Nos Johannes, dei gracia Boemie et Poloniae rex ac Lucemburgensis comes. Ad vniuersorum tam presencium quam futurorum volumus noticiam devenire, quod nos affectantes thesauri celestis, quem dilectus nobis Conradus de Dobrzano, cuius Plsnensis, pio motus instinctu pro structione hospitalis infirmorum pre muris civitatis nostre Pilzne sibi conquestiuit per largicionem graciae, qua mediante infirmis in dicto hospitali nunc et in posterum degentibus lacius providere valeat, participes fieri et consortes, villam dictam Eypowicz, quam Conradus ipse a quibusdam nobilibus sua pridem comparavit pecunia, cum vniuersis suis agris et juribus et pertinentiis quibuscunque, a solucione collectae regie generalis, que berna vlgo dicitur, dacione quinyimo ab omni aminiculo et seruitutis onere, quocunque vocetur nomine, nobis uel cuicunque alteri faciendo vel prestando, ad quod vel quale ipse Conradus et sui heredes aut villani seu incole ville antedictae essent aut esse viderentur cuiquam obnoxii vel astricti exhibicione, de benignitate et liberalitate regia libertamus et esse volumus perpetue liberos et exemptos. Harum quas sigillo nostro communiri fecimus testimonio literarum. Datum Prage VI. Idus Septembris anno domini 1331.

Z nejstarší knihy priv. a záv. f. C. 20. Před listinou poznamenáno: „Subscripta litera cum maiestate albe cere cum sericeis pendilibus sub his verbis“. Listinu tuto potvrdil Karel IV. r. 1349. 26. června ve Frankfurtě.

1333. 3. listopadu. Budišín.

Hermann probošt, Fridrich děkan a Wolfpert kvardian bratři Menších v Budišíně, jakožto rozhodčí stolici apoštolskou jmenovani, nařizují, aby kněz Hertnid, z řádu německého, který byl bezprávně zbaven fary kostela plzeňského, byl zase v držení její zpět uveden a Zachariáš, farář z Řišut, který na místo jeho dosazen byl, místa toho zbaven byl. Ničí též exkommunikaci i všechna jiná protivná rozhodnutí proti řádu německému vynesená. Vykonání tohoto rozsudku svého svěčují níže jmenovaným hodnostářům duchovním v Praze a v Plzni.

Hermannus dei gracia prepositus, Fridericus decanus, frater Wolfpertus gardianus fratrum ordinis Minorum in Budissin, iudices in causa appellacionis infrascripta inter partes infrapositas a sede apostolica delegati. Venerabilibus viris domino Johanni preposito et domino Petro decano Wysegradensis ecclesie prope Pragam ad ecclesiam romanam nullo medio pertinentis, et discretis viris domino Johanni ad sanctum Nicolaum et domino Francisco ad sanctam Mariam in Leta curia in ciuitate Pragensi Maiori et ... in Antiqua Pilzna ecclesiarum rectoribus et religioso viro fratri . . . priori fratrum ordinis Predicatorum in Nova Pilzna Pragensis dyocesis, salutem in domino et mandatis apostolicis humiliter obedire. Quia nobis facta fuit plena fides a parte appellante de diffinitiva sententia lata contra fratrem Hertnidum per reuendos viros et dominos prepositum et scolasticum ecclesie Pragensis et de appellatione interposita per partem eandem a dicta sententia diffinitiuam et de innouatis et attemptatis post dictam appellationem, propter quod ad petitionem magistri Henrici, procuratoris religiosorum virorum commendatoris et fratrum domus Theutunice beate Marie Jerosolimitane et fratris Hertnidi, ordinis eiusdem, omnia et singula innouata et attemptata post eandem appellationem per quoscumque presentibus reuocamus et primo institutionem, qua dominus Zacharias fuit institutus per executores eius, vt dicitur, in ecclesia parochiali opidi Noue Pilzne et amocionem fratris Hertnidi ab eadem, restituentes eundem fratrem Hertnidum ad ipsam ecclesiam in Noua Pilzna, reintegrantes ipsum ad eam cum omnibus iuribus et pertinentiis suis et ad fructus perceptos et qui percipi poterant et ad litis expensas, quarum ex-

pensarum et quorum fructuum taxationem nobis in posterum reseruamus. Item quia constitit nobis, sepedictos executores reuerendo in Christo patri domino Johanni, Pragensi episcopo, post dictam appellationem mandauisse, vt ciuibus ciuitatis in Noua Pilzna mandaret, vt sepefatum Zachariam in rectorem eiusdem ecclesie recipere et ipsum pro plebano legitimo haberent, ac eidem per omnia, vt vero plebano obedirent. Item quia constitit nobis, dominum Sebastianum, procuratorem dicti Zacharie super hospitali in Pilzna, quod pertinet ad ecclesiam in Noua Pilzna, coram honorabili viro domino Boutha, officiali curie Pragensis, libellum oblatum in iudicio et alias processum appellatione coram nobis pendente, igitur omnia et singula premissa attemptata tenore presentium reuocamus. Acta sunt hec anno domini MCCCXXXIII.º in crastino Omnium Sanctorum presentibus honorabilibus viris et discretis, magistro Arnolde, canonico Misnensis, domino Henrico et domino Nicolao officiali prepositure ecclesie Budisinensis, canonicis ecclesie eiusdem et religioso viro fratre Petro ordinis Minorum in Budisin dicto Papkeze, et Theodorico scriptore domini Hermanni, prepositi Budisinensis et aliis quam pluribus fide dignis ad premissa specialiter vocatis et rogatis. Et quia nos propter loci distanciam nostram interlocutoriam antedictam per nos exequi non valemus, vobis et cuilibet vestrum in solidum committimus et mandamus, quatenus infra sex dies, quorum duo pro primo, alios duos pro secundo et alios tercios pro tercio et peremptorio termino et canonica monicione premissa vobis assignamus a receptione presentium se predictum fratrem Hertnidum in possessionem sepedicte ecclesie in Noua Pilzna aut procuratorem ipsius eius nomine per vos, alium vel alios mittatis et inducatis inductumque pro viribus defendatis, reuocantes et denunciantes omnes processus et sententiam excommunicationum in quascumque personas per honorabiles viros Dirslam prepositum et Predborium scolasticum Pragensis ecclesie post sententiam, vt dicitur, per eosdem latam et latos et specialiter contra commendatorem et fratres, fratrem Hertnidum predictos et fratrem Ditlinum plebanum sancti Benedicti in Praga factos non valere, vbi et quando vobis videbitur expedire ipsosque per nos fore reuocatos. Mandamus insuper vobis in virtute sancte obediencie et sub pena excommunicationis, quam ex nunc in vos et quemlibet vestrum canonica premissa monicione antedicta in hiis scriptis proferimus, si mandatum nostrum ymmo verius apostolicum supra et infra positum reueneritis adimplere; quatenus dictis dominis Dirslao preposito et Predborio scolastico Pragensis ecclesie

ac reuerendo in Christo patri domino Johanni Pragensi episcopo nec non honorabili viro domino Bouthe officiali curie Pragensi auctoritate nostra mandetis, ne in dicta causa appellacionis coram nobis vertente in preiudicium partis appellantis quicquam attemptent, sed potius attemptata studeant reuocare, alias contra ipsos procedemus, quantum de jure poterimus et debemus. Datum Budissin in domo habitacionis honorabilis viri domini Hermanni prepositi Budissinensis predicti anno domini, quo supra, quarta feria proxima post festum Omnium Sanctorum. In quorum omnium testimonium sigilla nostra presentibus sunt appensa.

Original perg. v král. státním archivu v Dráždanech, čís. 2633. Tři pečeti visící na prouzcích pergamenových dosti zachovalé. — Emler, Regesta III. č. 2056.

34.

1333. 27. listopadu. Míšeň.

Herman probost, Fridrich děkan v Buděšíně, Wolfpert kvardian bratři Menších tamtéž rozhodli rozepři o kostel farní v Plzni ve prospěch řádu německého a oznamují to papeži Janovi XXII. spolu s tím, že protivná strana totiž farář Zachariáš se z rozsudku toho odvolal k papeži a odvolání toto posílají tímto zároveň.

Sanctissimo in Christo patri et domino suo, domino Johanni pape XXII. et vniuersalis ac romane ecclesie summo pontifici. Hermannus prepositus ecclesie Budissinensis, Fridericus eiusdem ecclesie decanus et frater Wolfpertus, gardianus fratrum Minorum in Budissin, Misnensis dyocesis, se tam debitos quam paratos ad ipsius quelibet beneplacita et mandata nec non pedum oscula beatorum! Vestra scire dignetur sanctitas, quod, cum nos juxta mandatum vestrum in causa appellacionis interposite a diffinitiva sententia per commendatorem et fratres hospitalis beate Marie domus Theutunice in partibus Bohemie et Morauie, patronos et Hertnidum de Oppavia, Fratrem hospitalis eiusdem, Pragensis et Olomucensis dyocesis, contra dominum Zachariam, nunc regentem ecclesiam parochialem in Noua Pilzna, Pragensis dyocesis, conuocatis partibus coram nobis procederemus pro parte dicti Zacharie, plures excepciones fuerunt propositae contra rescriptum vestrum

de falsa suggestione et suppressa veritate, ex quibus concluderetur, nos non posse nec debere procedere in dicta causa appellacionis virtute beneplaciti predicti eo, quod, vt dicebatur, ex ipso nullo nobis iurisdicio tribueretur racione dictarum exceptionum. E contra pro parte prefati commendatoris et fratrum predictorum fuit replicatum, quod non obstantibus dictis excepcionibus nos posse procedere in eadem causa appellacionis et ante omnia reuocare innouata et attemptata post dictam appellacionem eo, quod nobis constaret fuisse diffinitum, appellatum et attemptatum.

Hiis et multis aliis propositis per easdem partes de expresso consensu parcium earundem ad interloquendum super premissis terminum prefiximus finalem, videlicet crastinum beatorum apostolorum Symonis et Jude. Quo termino veniente, dicte partes coram nobis per suos procuratores admissos comparuerunt petentes, vt interloqui vellemus, secundam quod terminus requirebat. Nos de consilio sapientum interloquendo pronunciauimus rescriptum ad nos optentum valere et per ipsum nos posse et debere procedere in predicta causa appellacionis et ante omnia innouata et attemptata post eandem appellacionem reuocare non obstantibus excepcionibus predictis condempnantes dictum Zachariam in expensis, quas dicti commendator et fratres fecerant occasione dictarum excepcionum, taxationem earum nobis in posterum reseruando. A qua pronunciacione pro parte predicti Zacharie fuit, vt sequitur, appellatum:

Cum appellacionis remedium jure testante in oppressorum sit subsidium adinuentum, ideo coram vobis honorabilibus viris et dominis Hermanno preposito, Friderico decano et fratre Wolfperto gardiano fratrum ordinis Minorum in Budissin, Misnensis dyocesis, qui vos dicitis esse iudices a sede apostolica delegatos in causa appellacionis dominorum cruciferorum commendatoris prouincialis ac fratrum de domo Theutunica per Boemiam et Morauiam et fratris Hertnidi de Opauia eiusdem ordinis ex vna et dominum Zachariam, plebanum in Noua Pilzna, Pragensis dyocesis, ex altera parte vertente, ego Andreas procurator substitutus ab honorabili viro domino Sebastiano archidiacono Boleslauenensi, procuratore principali dicti domini Zacharie, nomine procuratorio propono, quod cum coram vobis, domine decane et fratre Petro gardiano, antecessore vestro, domine gardiane, vobis domine preposite tunc absente, vt apparet in actis in causa dictorum dominorum cruciferorum commendatoris prouincialis ac fratrum de domo Theutunica

et fratris Hertnidi eiusdem ordinis et dicti domini Zacharie plebani in Noua Pilzna pro parte mea dicti honorabilis viri domini Sebastiani principalis procuratoris et memorati domini Zacharie contra rescriptum apostolicum, cuius virtute in causa inter dictos dominos cruciferos, fratrem Hertnidum et dominum Zachariam, vertente, quedam excepciones legitime propositae fuissent per omnia in hec verba:

Coram vobis honorabilibus viris et dominis domino Friderico decano et fratre Petro gardiani, ordinis Minorum in Budissin, qui vos dicitis esse iudices delegatos in causa appellacionis dominorum cruciferorum, commendatoris prouincialis ac fratrum de domo Theutunica et fratris Hertnidi, eiusdem ordinis ex vna et dominum Zachariam plebanum in Noua Pilzna ex altera parte vertente, ego Andreas procurator substitutus ab honorabili viro domino Sebastiano archidiacono Bolezlauensi, procuratore principali dicti domini Zacharie, nomine procuratorio, saluis aliis manentibus protestacionibus superius per principalem procuratorem premissis contra rescriptum apostolicum, cuius virtute in causa presenti vobis domini iudices, vt supra iurisdictionem nitemini vsurpare, et cuius formam excipiendo, propono et dico per ipsum nullam vobis fore iurisdictionem penitus attributam, tamquam per impetratum veritate tacita et falsitate expressa ymmo, vt loquar verius, falsitate suggesta. Vnde etiam non immerito potest contra partem allegari aduersam illud verbum iudicum: mendacem precatorem absque peccatis carere debere iuxta morem penitus inpetratum, ergo etc. Quod autem rescriptum talia comprehendat et quod in ipso talia taliter sint expressa, tacita et suggesta rationibus iuridicis et omnino veridicis infra patebit, prout pars ad oculos infra aduersa videbit. Si enim ipsa pars nequaquam talia suggestisset, tacuisset et minime expressisset, pro parte philosophica recensita fuisset, expensas seruasset, laboribus pepercisset, innocentesque minime fatigasset. Sed ut ei det vexacio intellectum, videat per sequentia se nullum habere profectum. Audeat (sic) ergo sequentia cum intelligentia, que sunt euidentia iuridica et veridica argumenta. In primis enim manifeste falsitatem suggestit, quia domino pape falsum in narratione facti expressit, ibi dum in rescripto parochialis ecclesie in Noua Pilzna per fratres eiusdem ordinis solite gubernari, quod est primo falsum, quia illud, dum per religiosos in casu presenti solitum gubernari, quo per ipsos vsque ad prescriptionem legitimam extitit gubernatum, quod per partem aduersam factum non est, ergo etc. Ad quod me ex nunc officio probaturum

meque per vos ad hoc probandum peto admitti. Et sic primo pars in impetracione falsum suggestit aduersa, si sic ergo etc.

Item falsum suggestit et veritatem suppressit, dum dicitur in rescripto: per mortem Conradi fratris et rectoris ecclesie etc., quod est falsum, prout apparet ex actis et aliis prius coram aliis iudicibus supra ecclesia, ipsa agitata, que coram vobis suo tempore ostendere sum paratus; si sic, ergo etc.

Item et alio modo pars in facti narratione aduersa falsum suggestit ibi, dum ponitur in rescripto: predictum Hertnidum instituit canonicè in rectorem etc., quod est falsum omnino, prout est alias iam dudum ostensum legitime et probatum. Immo ad hoc me etiam coram vobis ex nunc offero probaturum, meque ad hoc probandum per vos petens admitti. Item et [ex] alia causa inualidum est rescriptum, quia et alio modo in ipso falsum suggestit, expresse ibi dum asseritur in eodem: in huiusmodi negocio procedentes ad instanciam domini Zacharie prefatos commendatorem, Hertnidum et fratres allegaturos causam rationabilem, si quam haberent, quare eidem Zacharie non esset etc. et sequitur post paululum: Coram se communiter citari fecissent etc., quod est manifeste falsum, prout sum per citacionem iudicum et per acta priora probare paratus, et sic domino pape, quid fuit suggestum, quam fuerat coram iudicibus et in iudicio agitatum. Si enim instrumento publico aliquid extra id, quod fuit actum, addatur seu aliquid apponatur, falsum, prout iura testantur, omnimode iudicatur et si hoc in instrumento censetur, quod est minus, ergo multo magis rescriptum papale in casu simili falsum censetur, quod magis auctoritate et vtilitate autenticum iudicatur, prout est per se videre; sed sic est in proposito, vt supra predixi, ergo etc. Item veritatem suppressit et falsitatem suggestit ibi, dum ponitur in rescripto ex parte dictorum commendatoris, Hertnidi et fratrum, fuit coram iudicibus excipiendo propositum, quod olim vacante predicta ecclesia in Noua Pilzna per fratres dicti ordinis solita gubernari etc. et post paululum sequitur: qui erat in pacifica possessione uel quasi iuris prestandi etc. et sequitur post paululum: eundem fratrem Hertnidum personam ydoneam ad prefatam ecclesiam presentarunt. Ex hiis omnibus verbis antea et post positis manifeste claret rescriptum falsum concludere euidenter. Si enim fundamento (sic) originis in rescripto falsa probantur, falsa per consequens omnia persequencia iudicantur; quod enim hic fundamentum originis in facti narratione domino pape exposita viciosum reperiatur expresse per superiora et inferiora colligitur ma-

nifeste et sum coram vobis suo tempore probare paratus. In excepcionibus enim contra gratiam domini Zacharie per ipsam partem propositis, quoad intellectum, non amplius continetur, nisi quod ecclesiam vacare negabat, cum ad ipsam frater Hertnidus fuerit per dominum Pragensem episcopum confirmatus; et pauca post hoc ad propositum non faciencia, ad quod me ex nunc offero probaturum, me ad hoc per vos petens admitti. Item veritatem suppressit in eo, dum assumitur in rescripto, quod tantum fratrem Hertnidum ab ipsa ecclesia amouerunt etc. In eo veritas est in rescripto suppressa, quia non tantum fratrem Hertnidum etc., prout sum, vt supra, probare paratus. Item regulariter rescriptum non valet, in quo impetrans tacuit negocii processum factique seriem. Sed sic est in proposito, ergo etc. Quod autem sic sit in proposito, patet per superiora et inferiora et sum de hoc in continenti docere paratus, ad hoc me per vos petens admitti. Cum enim super excepcionibus pluribus certis ac determinatis allegatum, processum, conclusum et sentenciatum fuisset et eciam appellatum, ipsa pars hiis omnibus vna excepta tacitis litteras impetrauit, ergo bene asseritur, quod de facti serie tacuit negociique processu; si sic, ergo etc. Item et [ex] alia causa non valet rescriptum, quia est impetratum negocio cause presentis legitime per iudices competentes finito ergo etc. Item quando in rescripto apostolico aliqua falsitas est expressa vel veritas est suppressa, que dominum papam ad concedendum inducit, tale rescriptum non valet et talis opposicio est contra rescriptum ante omnia facienda secundum doctores, quia ipsa oposicio tam litteras siue rescriptum, quam iudicis iurisdictionem elidit et litteris elisis tota questio est elisa et sic lites abreuiantur et parcitur laboribus et expensis. Sed sic est in proposito, ergo etc. Dicunt enim ecclesiam in Noua Pilzna fore per fratres ordinis solitam gubernari, quod est falsum, vt et supra pretactum. Si enim veritatem dixisset, litteras minime habuissent. Sed ista per eos domino pape sunt dicta, vt ipsis ad concedendum facilius redderetur, ergo etc.

Item et ex alia causa multum valida, que est bene menti tenenda, rescriptum fortissime impugnatur ymmo et inualidum omnino censetur, quia est super alio impetratum, quam fuerit appellatum; quod tamen scilicet appellatum fuisse, nego omnino; posito enim sed non concesso, quod appellatum dicatur, tunc a certe sententia extitit appellatum, que sententia est prolata per iudices competentes, super petitione domini Zacharie et super certis determinatis excepcionibus propositis per partem aduersam coram iudicibus me-

moratis, quarum prima est, quia pars aduersa affirmabat, ecclesiam non vacare; secunda, quod regeretur a fratre Hertnido a reuerendo in Christo patre et domino Johanne, Pragensi episcopo, confirmato ad eam; tertia, quod ipsa gubernaretur non per commendatorem et fratres, sed per fratrem Hertnidum, qui fructus et redditus percipit ab eadem; quarta, quia dicebatur fuisse tacitum de litis pendencia et processu coram dicto Pragensi episcopo habita super ecclesia memorata. Et super hiis tantum sentenciatum extitit et conclusum, in appellacionis autem rescripto, si sic dici meretur, alia penitus sunt expressa et tacitum est de excepcionibus memoratis, dicitur enim in eo fore propositum excipiendo, quod vacante predicta ecclesia in Noua Pilzna per fratres dicti ordinis solita gubernari per mortem eiusdem Conradi, fratris domus et rectoris ecclesie in Noua Pilzna predictarum, prefati commendator et fratres, qui erant in pacifica possessione vel quasi iuris presentandi rectorem ad predictam ecclesiam, cum vacauit (sic), eundem Hertnidum personam ydoneam ad prefatam ecclesiam in Noua Pilzna eidem domino episcopo infra tempus legitimum canonice presentarunt; et post paululum sequitur, dictusque Hertnidus virtute presentacionis et institucionis huiusmodi predictam ecclesiam in Noua Pilzna aliquamdiu possederat et tunc eciam possidebat etc., vt in actis. De quibus omnibus sic in rescripto contentis in excepcionibus penitus nulla habetur et sic per consequens super ipsis sententia extitit nulla probata nec eciam per consequens super ipsis extitit appellatum. Si enim tanta et alia, que sunt sapiencia effectus diuersos per modum excepcionis vna cum aliis coram dictis iudicibus opposita extitissent et eciam articulata vtique super eis a partibus allegatum et per audites (sic) conclusum et finaliter sicut et super aliis sentenciatum fuisset et pars a tota sententia appellasset, quod factum non est, ergo etc. Ergo super alio impetratum, quam fuerit appellatum, vt supra; ad quod me ex nunc offero probaturum ad hoc me per vos petens admitti. Item dicitur in rescripto, quod a sententia fuerit appellatum, quod nego omnino; secundum hoc tamen, prout est per partem in rescripto narratum aduersam. Item posito sed non concesso, quod fuerit sentenciatum eciam appellatum, adhuc dico rescriptum penitus non valere, quia causam appellacionis est infra annum minime prosecuta et sic sententia in rem transit iudicatam; ad quod me ex nunc, si hoc ius dictauerit, offero probaturum; et sic rata manet sententia et per consequens causa est principalis sopita et appellacio est extincta. Tenent enim doc-

tores has excepciones contra rescriptum ab inicio ponendas, quia hec excepciones iudicis iurisdictionem tangunt et ideo tenent doctores expresse, iudices debere ante omnia decernere an iurisdiccio sit ipsorum, asserentes hanc cognicionem exercicium iurisdictionis debere precedere. Item posito sed non concesso, quod predicta omnia non obstarent, adhuc dico vobis nullam fore iurisdictionem penitus attributam; cum enim auctore pretore nomine dicti domini Zacharie dicta ecclesia possessa fuisset; ipsa pars aduersa, que se dicit appellasse proprie non deferens appellacioni manu armata cum suis complicibus ipsam ecclesiam impugnavit, dictum Zachariam et alios ipsius nomine ab ipsa ecclesia amouere potencialiter nitebatur, ad quod me ex nunc offero probaturum, ad hoc me per vos petens admitti. Jure enim cauetur, qui non defert proprie appellacioni etc. et alibi: si appellans aliquid illiciti sua pendente appellacione attemptarit, indignum se facit appellacionis beneficio et habetur appellacio pro deserta; et sic est in proposito, ergo etc. Item ad idem posito sed non concesso, quod appellauerit pars aduersa, adhuc dico vobis, nullam etc., vt supra, quia appellacione sua pendente aliud illicitum attemptavit iudicium vetitum adeundo ipsumque subeundo; ipsa enim appellacione, vt predixi, pendente, ipsa pars regem nostrum est aggressa, qui ad ipsius instanciam causam domino Misnensi episcopo audiendam commisit, qui episcopus parte mea minime consenciente de causa inquisiuit, vtrum esset bene iudicata vel ne et hoc retulit domino regi predicto, cui eciam supplicauerat pars aduersa, vt partem meam eici ab ecclesia dicta mandaret. Rex vero audito de bono processu, hoc tunc facere contradixit; quod soli, vt predixi, cum suis complicibus temere attemptarunt et adeundo vetitum iudicium appellacioni renunciarunt, si eciam appellassent, et causam non immerito perdiderunt. Item post hoc sunt regem iterum aggressi sibi cum instancia supplicantes, vt partem meam eici ab dicta ecclesia mandaret, qui rex propter talium preces petencium importunas hoc fieri litteris suis mandauit certis super hoc executoribus secularibus deputatis, qui ad actum procedentes hoc facere effectualiter nitebantur; si sic ergo etc. ad quod me ex nunc offero probaturum, ad hoc me petens per vos admitti.

Quare peto nomine quo supra pronunciarum per vos virtute excepcionum memoratarum vobis nullam fore iurisdictionem per rescriptum per partem aduersam ad vos impetratum penitus attributam ipsumque rescriptum nullius esse momenti rationibus allegatis partemque meam a vestra iurisdictione remittentes ac par-

tem aduersam priori stare iudicio decernentes et ipsam michi partique mee in expensis legitimis condempnantes. Has excepciones alternatiue propono saluis aliis suo loco et tempore proponendis non astringens me ad probacionem omnium predictorum, sed tantum illorum, que pro intencione mea partisque mee sufficere videbuntur. Et quem admodum me supra optuli ad probandum, illas excepciones, que pro mea intencione sufficere videbuntur, ita me ex nunc offero ad ipsas probandas ad hoc me per vos petens admitti. Vos in meum ipsorumque dominorum Sebastiani et Zacharie preiudicium non modicum et grauamen quandam interlocutoriam in scriptis protulistis in hec verba:

Nos Hermannus, dei gracia prepositus ecclesie Budissinensis, Fridericus, eiusdem ecclesie decanus et frater Wolfpertus gardianus, fratrum ordinis Minorum in Budissin, iudices a sede apostolica delegati in causa appellacionis interposite ex parte commendatoris et fratrum hospitalis beate Marie Theutunicorum in partibus Bohemie et Morauie et Hertnidi fratris ordinis eiusdem contra dominum Zachariam nunc regentem ecclesiam parochialem in Noua Pilzna visis et examinatis ac intellectis, qui dicti per suos procuratores admissos coram nobis in iudicium deduxerunt, de consilio sapientum interloquendo pronunciamus rescriptum appellacionis predictae ad nos obtentum valere et nos per ipsum posse procedere. Item interloquendo pronunciamus nos debere ante omnia innouata et attemptata post dictam appellacionem reuocare non obstantibus excepcionibus partis appellate. Insuper eandem partem appellantem ad solucionem expensarum, quas pars appellans fecit propter dictas excepciones, condempnamus, quarum taxacionem nobis in posterum reseruamus. Lata est hec interlocutoria Budissin anno domini MCCCXXXIII^o. in crastino apostolorum Symonis et Jude. [29. řijna.]

Ex qua interlocutoria et non admissione excepcionum legitimarum pro parte mea et dictorum dominorum Sebastiani et Zacharie propositarum, ad quas me probaturum in continenti optuli coram vobis vt supra, et aliis grauaminibus michi et eis per vos ex ipsa interlocutoria vestra inlatis ego me et dictos dominos Sebastianum et Zachariam senciens indebite aggrauatos et timens verisimiliter me et ipsos per vos plus in posterum aggruari, quare ab ipsa vestra interlocutoria et non admissione excepcionum et aliis grauaminibus, vt supra et ab omnibus vestris processibus per vos vel quemlibet vestrum contra me atque memoratos dominos Sebastianum et Zachariam vel aliquem seu aliquos nobis adhe-

rentem vel adherentes seu adherere volentes, factis vel in posterum faciendis in hiis scriptis ad sanctam sedem apostolicam nomine meo et nomine ipsorum prouoco et appello, appellans peto, iterum peto et peto instanter instancia instantissime simul vnoque contextu subiciens me et dictos dominos Sebastianum et Zachariam, causam meam et ipsorum ipsamque ecclesiam memoratam in Noua Pilzna cum iuribus suis, statum meum ac ipsorum, res meas et eorum ac omnes michi ac eis adherentes seu adherere volentes proteccioni dicte sedis apostolice speciali. Lecta et interposita est hec appellacio in presencia magistri Henrici procuratoris prouincialis et fratrum cruciferorum predictorum Budissin in stupa(sic) domini prepositi memorati hora tercia anno domini MCCCXXXIII^o proximo die sabbathi ante festum Omnium Sanctorum presentibus testibus infrascriptis videlicet fratribus Vlrico custode Aurei montis, Johanne tunc lectore in Zitaui, Nicolao de sacro ordinis Minorum, Conrado canonico Budissinensi, Henrico rectore scholarium ibidem et magistro Arnolde juris perito de Misna, Theoderico notario domini prepositi memorati et aliis quam pluribus fide dignis, Cui appellacioni tamquam friuole de consilio peritorum salua semper nobis vestra gracia non duximus deferendam. Et quia pars appellans apostolicas peciit sibi dari, presentes litteras sibi pro apostolicis dedimus nostris sub sigillis. Datum et actum Misne anno domini MCCCXXXIII^o sabbato proximo ante diem beati Andree apostoli in presencia testium infrascriptorum: d. Arnoldi canonici ecclesie Misnensis, Hermanni et Alberti vicariorum ecclesie predicte ac aliis pluribus fidedignis.

Listina perg. v král. stát. archivu v Drážďanech č. 2634. z dvou kusů, měla druhdy po třech pečetích na každém — dvě a dvě vždy stejné, z nichž jedna na konci listiny celé, druhá na konci prvního kusu, kde s druhým sešit jest, se nacházela; nyní jedna pečeť a sice třetí v místě spojovacím chybí. Opis listiny zapůjčil mně p. Dr. J Emler.

35.

1334. 25. března.

Jan z Schownofoistu, provincial řádu rytířů německých, svědčí, že Konrad z Dobřan, měšténin plzeňský, odevzdal se souhlasem manželky i synů svých špitál na předměstí řádu německému, vymínilv sobě a nástupcům svým právo podací a správu. Provincial svoluje

k tomu, aby vždy dva kněží z řádu sídlili ve špitále vedouce péči jak o časné tak i o duchovní záležitosti chudých špitála.

In nomine domini amen. Nichil firmum ac stabile tenetur, nisi karakteribus [literarum] comendetur. Igitur nos frater Johannes de Schownofoist, Boemie et Morauie prouincialis, ordinis sancte Marie de domo Theutunica, cuiuslibet mali astu longius relegato- quibus presens scriptum oblatum fuerit, publice profiteamur et protestamur, quod discretus vir Conradus de Dobrzano dictus, cuius in Pilzna, cum coniuge sua ac liberis suis, scilicet Hermanno, Johanne et Raczkone, maturo deliberacionis consilio prehabito, hospitale per eum constructum in preurbio ciuitatis Noue Plzne, ordini fratrum sancte Marie de domo Theutunica rite et racionabiliter, procul moto omni dolo, contulit propter deum perpetuis temporibus possidendum, nec tamen se omnimode a regimine et protectione eiusdem hospitalis exclusit et elongauit, sed potius ipse discretus vir Conradus de Dobrzano predictus cum suis liberis predictis, quamdiu vixerint, in sua potestate habeant. nullius contradiccione obstante ad regendum. Et eciam ad minus duo fratres sacerdotes ordinis prenotati in memorato hospitali personaliter residebunt curam infirmorum ibidem degencium et tocius familie tam in spiritualibus quam in temporalibus habentes, sibi eciam in necessariis suis videlicet victus et amictus de bonis sepedicti hospitalis prouidentes, nichil tamen penitus de omnibus bonis hospitalis sepedicti mobilibus et immobilibus habitis et habendis in vsus proprios convertentes, sed de consilio fundatoris supradicti et suorum heredum tenentur et debent convertere in vsus hospitalis memorati. Eciam volumus, quod si predicti sacerdotes fundatori et suis heredibus displicerent nec expedirent, ex tunc promittimus alios duos ponere et locare cum eorum voluntate et consensu, vt istius promissi nostri per nos facti adimpleamus irreprobabile. [In cuius rei testimonium] presentem paginam nostro sigillo firmatam dedimus munimento. Datum anno domini M^o CCC^o XXXIV° in die anuncciacionis beatissime virginis Marie:

Z nejstarší knihy měst. priv. a závětí. f. C. 20. Připsáno: Ista litera est in pergameno sub sigillo pendentí officiatu ordinis pretacti

1334. 9. července. Nový Plzeň.

Jakub Hacker, rychtář, Jindřich Herschefal, Albert z Prahy, Jindřich Motler, Miloslav řezník, příseční měšťané města Nového Plzně, svědčí, že Jakub Hníbko s Osterhildou, manželkou, odkázal klášteru Chotěšovskému louku v Dobřanech.

Emler, Regesta IV. č. 66

1335. 15. května.

Chval z Újezda, měšťánin tachovský, zavazuje se řádu kazatelskému v Plzni tři měřice pšenice aneb 18 gr. praž. ročního platu vždy na sv. Martina platiti.

In nomine domini amen. Gestus, qui in tempore geruntur, a memoria hominum cum tempore labuntur, ni tenoribus et literis firmiter perhennentur. Hinc est, quod ego Qualo de Vgesd et civis in Tachow cum conthorali mea et heredibus meis et cum omnibus successoribus meas res mobiles et immobiles possidentibus bona deliberacione animi et sano corpore pro remedio animarum nostrarum et omnium fidelium donauimus in ordine Predicatorum fratribus totique conventui domus Pylzensis, tres mensuras seu metretas siliginis vel decem et octo grossos denarios Pragenses, dum ad minus soluerit, dum autem plus soluit, tunc secundum cursum fori soluere predictis fratribus debemus et tenemur et hoc circa festum beati Martini singulis annis apud nos et nostras res mobiles et immobiles sine omni protractu perpetue accipere debent et tenentur. Ad quoscumque eciam nostra bona fevdalia seu hereditaria et nostre res mobiles et immobiles more empcionis seu donacionis seu hereditarie deuolute fuerint, nisi predictorum fratrum voluntate sint exempti, ab hiis predicti fratres Predicatores domus Pylzensis prenotata iura debent continere; sin autem aliqua necessitas predictis fratribus ingruerit, tunc vendendi, exponendi, vti fruendi liberam debent habere potestatem. In huius rei testimonium ego dictus Quayl presens scriptum dedi roboratum meo pro-

prio sub sigillo. Datum et actum anno domini Millesimo Trecentesimo Tricesimo quinto, proxima secunda feria post dominicam, qua Cantate domino cantabatur.

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeti chybí. Na rubu: 1335. litera super censum in Wgez d prope Thachowyam III mensuras siliginis pro festo s. Martini Pod tím touž rukou U. I. Nahofe pak novějším písmem 1335. Odkaz klášteru dominikánskému N. 259. a. — Emler, Regesta IV. č. 158.

1335. 29. září. [Praha]

Hiltprand řečený Czwi flinger, měšťánin plzeňský, jakožto svědek se uvádí.

Emler, Regesta IV. č. 212.

1336. 4. května. Plzeň.

Pavel, měšťánin m. N. Plzně, odkazuje klášteru sv. Františka v Plzni plat roční z tří lánů v Kyšicích, a sice po 72 groších z lánu s tím, aby plat ten od každého příštího držitele těch lánů odváděn byl klášteru.

In nomine domini amen. Ne facta mortalium fortitudinis seu robore destituta in nichilum redigantur, aut ex antiquitate temporis obliuioni tradita euanescant, necesse est, ut robore testium aut scripture memoria recipiant firmamentum. Ideoque ego Paulus, civis in Nouapilzna, ad uniuersorum presencium et futurorum, quibus oportunum fuerit noscere presens scriptum, noticiam peruenire cupio tenore presencium publice protestando, quod ego spiritus sancti michi gracia inspirante sane, pure et salubriter illud pre mente habendo: mensura, qua mensi fueritis, remecietur uobis, et large seminans larga metes, ad laudem et gloriam omnipotentis dei, gloriose semper Virginis Marie, sancti Francisci et aliorum sanctorum meique ac heredum seu amicorum meorum pro per-

petuo animarum testamento et remedio salutari, trium libere laneorum hereditatis mee in villa Kyschicz situate perpetui annui census dandi, de quolibet laneo annuatim septuaginta duos grossos Pragenses denarios, tres sexagenas grossorum denariorum Pragensium et triginta sex grossos Pragenses denarios pro oblatis ewkariæ, vino sacrificii, cereis missarum et grisei panni duobus staminibus conuolutis annis singulis perpetue comparandis, religiosis viris dominis fratribus ordinis sancti Francisci, gardiano et conuentui domus hic in Nouapilzna benigna voluntate mea dedi, sincero animo donauit, puro corde rite et racionabiliter et legauit, ita sane, quod interim, quod ego Paulus et charissima filia mea Reczicerissa sumus hoc testamentum regentes fideliter omnia et singula prenotata, oblatas, vinum, cereos et stamina ipsis dominis fratribus studiosius comparare et benigne singulis annis dare sincere volumus et debemus, et post me ipsa charissima filia mea predicta reget hoc idem testamentum cum auxilio et consilio filii mei Jacobi, fratris sui, et post obitum uero huius filie mee charissime sincere volo, seriose ordino, veraciter et dispono, quod Jacobus, filius meus dilectus, interim quoad uiuit, deinde filii eius et nepotes aut quicumque hanc prescriptam hereditatem in Kyschicz habuerit, tenebitur et debebit sine omni contradicione prescriptum testamentalem censum singulis annis perpetue terminis in duobus uidelicet partem dimidiam, que se ad duas sexagenas minus duodecim grossis extendit, in die sancti Georgii et totidem et tantum in die beati Galli vicinius subsequenti prefatis dominis fratribus dare benigne et fidei certitudine integre presentare. Quatinus ipsimet domini fratres cum censu eodem oblatas, vinum, cereos pro missarum sollempnitate et pannos pro eorum amictu comparare studeant, secundum quod eorum deuocioni ad salubrius uidebitur expedire, ut ab eisdem fratribus hiis adiutis eo deuocius perpetue missarum sollempnia peragantur et quod eciam exinde michi atque meis aput illum crescat ad merita, qui pro vno mille duplat et vitam tribuit sempiternam. Ne autem super eo in posterum cuiquam dubium oriatur, in huius rei testimonium et robur perpetue firmitatis eisdem dominis fratribus presentes litteras maiori ciuitatis Nouepilzne sigillo roboratas fieri procuravi. Actum et datum in Nouapilzna anno domini M^oCCC^oXXXVI.º IV.º Nonas Maii. —

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeť chybí. Na rubu uprostřed: 1336, pak dále v pravo: Domini Pauli et filie eius Reczi-

czerissa(sic) legauerunt gardiano et fratribus in villa Kyssycz 3¹/₂ seg. et 6 gros. census perpetui. Pod tím N. 282. Nahoře novějším písmem: Odkaz klášteru františkánskému. — Emler, Regesta IV. č. 291.

40.

1337. 5. července. Praha.

Král Jan k stížnosti měst královských, že jsou od královských podkomoří různými nemírnými požadavky soužena, uděluje městům Beroumu, Plzni, Klatovům, Stříbru, Tachovu, Domažlicům, Sušici, Písku a Budějovicům některé zvláštní milosti. Podkomoří aby přijel na vlastní útraty do města, když by se kdo k němu odvolal. Obnovování rady městské má se díti tak, že z předešlých konšelů vždy šest jich má zůstatí v nové radě a šest nově zvoleno býti. Konšelům náleží souditi všechny rozepře, vyjímaje těžké případy králi vyhražené. Posléze všichni držitelé pozemků k obci příslušných jsou povinni platiti všechny platy z nich k potřebám obecním.

Nos Johannes dei gracia Boemie rex ac Lucemburgensis comes. Ad vniuersorum noticiam volumus tenore presencium deuenire, quod cupientes dilectorum nobis ciuium ciuitatum subscriptarum, scilicet Veronensis, Pilznensis, Glatouiensis, Mysensis, Thachouiensis, Tustensis, Siccensis, Piescensis et Budywoicensis, qui temporibus retroactis per expensas excessiuas, quas subcamerarii, qui pro tempore fuerunt, in predictis ciuitatibus quandoque sine causa fecerunt, sunt plurimum aggrauati, comoditatibus effectualiter prouidere, statuimus, sancimus et tenore presencium decernimus mandantes hec inantea firmiter obseruari, vt subcamerarius, qui in antea fuerit, debeat ad ciuitates supradictas ad causas aliquas in ipsis ammodo iudicandas et super quibus ad eum fuerit appellatum, sub expensis et sumptibus propriis visitare, nullas expensarum procuraciones ab eisdem ciuibus de cetero exigendo. Preterea ciues ciuitatum predictarum a dacione pannorum Yprensium et munerum, qui et que ab eis, quis ad idem subcamerarii officium per nos institutus fuerit, ex consuetudine tantummodo inducta et per nos seu predecessores nostros reges Boemie usque modo minime approbata, exigi et recipi consueuerunt, benigniter supportamus; ita quod ad dacionem pannorum eorundem seu munerum ipsi subcamerario, qui pro tempore fuerit, faciendam

non sint de cetero aliquo aliter obligati. Volumus etiam, ut ciues seu iurati ciuitatum prefatarum, qui se laudabiliter conseruarunt et debeant pro quolibet anno statuto termino de consilio seniorum et communitatis ciuium ciuitatis cuiuscunque alios iuratos eligere, ita quod semper sex persone de prioribus iuratis pro consilio remaneant cum eis, quos pro eodem anno de nouo duxerint eligendos, qui etiam sex pro anno tercio inmutari debebunt. Preterea decreuimus, quod ciues seu iurati ciuitatum predictarum habeant homicidia et quaslibet alias causas, casibus et causis nobis ab antiquo reseruatis dumtaxat exceptis, presertim super quibus ad nos uel ad ipsum subcamerarium appellatum non exstiterit, iudicandi iuxta iura ipsorum ciuilia plenam et liberam inantea potestatem. Insuper volumus, ut vniuersi et singuli, qui bona quecunque anti-quitus ad ciuitates predictas mensurata possident, debeant contribuere de eisdem cum dictis ciuitatibus et ciuibus in ipsis residentibus ad onera quelibet supportanda, litteris nostris de exemptione huiusmodi cuiquam per nos datis non obstantibus, quas presentibus reuocamus, firmiter statuentes, vt hii, qui super terram bona aliqua tenuerint hereditaria seu libera, et in predictis ciuitatibus suam fecerint mansionem, talem de eisdem bonis liberis ad supportandum eo leuius id, quod ciuitatibus incumbit, contributionem facere debeant, qualem consilium ciuitatis duxerit arbitrandam. Harum nostrarum testimonio literarum. Datum Prage in crastino sancti Procopii anno domini Millesimo Trecentesimo Tricesimo Septimo.

Original pergamenový v museu plzeňském. Sekret na proužku pergamenovém vicíci odlomen. Na rubu listiny sign. N. 2. Opisy v Stehl. knize priv. městských f. 55. a u Tannera. — Emler, Regesta IV. č. 481. Srvj. Dr. J. Čelakovského, Privilegia měst pražských č. 29, — Hruška, Pam. kr. m. Plzně 11. Listina tato potvrzena ode všech těch panovníků jako listina z r. 1320. 8. října. (Viz č. 12.)

41.

1338. 17. října. Tachov.

Chval z Újezda s manželkou svou Ejsalou vyznává listem tímto, že odkázal klášteru bratří kazatelů v Plzni roční plat 18 gr. praž. vždy na sv. Martina, na dvoře svém ve vsi Nastrati (?).

Omnia que fiunt in tempore, simul labuntur et thabescunt cum tempore, nisi testimonio scripturarum aut testium approbatione confirmentur. Ego igitur Qualo dictus de Oygest nec non conthoralis mea legitima Eysala notum fieri cupimus vniuersis et publice recognoscimus hanc literam inspecturis, quod de curia sita in villa, que Natshrati nuncupatur, in qua pronunc Wolflinus iudex moratur et residenciam facit corporalem, in remedium et salutem animarum nostrarum bona voluntate et animo prelibato, tres mensuras siliginis, que alio nomine scheffel nominantur, aut decem et octo grossos pragenses in festo sancti Martini episcopi, singulis annis reuoluentibus claustro et monasterio necnon conuentui domus venerabili ordini Predicatorum in Pylzna dedimus et pure assignamus propter deum volentes hanc donacionem tempore perpetuo permanere, ita quod quiscunque predicti Wolffini iudicis fuerint successores in eadem curia residentes, id idem contradictione qualibet remota in festo memorato dare et implere tenebuntur. Ne autem per quempiam hec donatio impediatur aut modo aliquo violetur, presens scriptum in euidenciam clariorem nostri munimine sigilli et appensione dedimus roboratum. Datum et actum in Tachouia anno domini M^oCCC^oXXXVIII^o XVI° Calendas Nouembris.

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeti chybí. Na rubu uprostřed EIII, něco dále novějším písmem N. 259. b. 1338 odkaz Dominikánskému klášteru. — Emler, Regesta IV. 617.

42.

1338. 12. prosince.

Konrad z Dobřan, měst. m. Nov. Plzně, se syny svými, Hermannem, Janem a Rackem, daruje roční jisté platy k špitálu: Na 5 dvorech v Boškově 7 kop 44 gr., pak z každého dvora odvádí se 32 vejce a 6 kuřat; 2 kopy platu na dvoře v Důbravě a jednu kopy platu na domě Ripla, řezníka v Plzni.

In nomine domini amen. Ne facta et gesta hominum in obliuionem perueniant, optimum est, ut scripturarum testimonio roborentur. Notum sit igitur vniuersis per presentes, quod ego Conradus de Dobrzano, ciuis ciuitatis Noue Plzne, in salutare reme-

dium anime mee, Hermanni et Johlini ac Raczkonis, filiorum meorum, de bona voluntate contuli rite et racionabiliter infirmis in hospitali meo, constructo in preurbio predictae ciuitatis, et benigne propter deum donauit pro ipsorum indigenciis meos census pro pecunia mea emtos, singulis annis in villa Bosschaw quinque curias ibidem sitas, de quibus omni anno dantur nomine census septem sexagene cum dimidia grossorum Pragensium et quatuordecim grossos, et omni anno sex pulli et XXXII° oua, de qualibet curia tribuuntur; et II. sexagenas grossorum annui census in Dubraw apud Hermanum et fratrem ipsius emtas necnon I. sexagenam veri census super domum Ripplini carnificis in ipsa ciuitate prefatis infirmis deputaui antedictis. Et hos census omnes pretacti mei filii, heredes ipsorum, nepotes et successores perpetue in posse debent sine cuius libet uiuentis hominis habere et iuxta consilium iuratorum ac seniorum ciuium, presencium et futurorum cogere et exponere non aliquo alio modo nisi pro necessitate pauperum infirmorum hospitalis antedicti. In cuius rei euidentis et perpetuum testimonium maius sigillum ciuium ciuitatis Pilzne iurati ciues Ffridricus, Ssarff, Vlrucus de Budweis, Paulus diues, Jacobus Hacher, Henricus institor, Nicolaus Chraczer, ad presens scriptum et ad sigillum meum appenderunt. Datum anno domini M^oCCC^o XXXVIII° in vigilia beate Lucie virginis.

Vzato z potvrzení obce plzeňské dne 4. března 1447.

43.

[1338.]

Karel, markrabí moravský, nařizuje přísně rychtáři a konšelům m. Nového Plzně, aby nedopustili týrati židy u nich v městě bydlící, a kdyby přece kdo se opovážil proti tomuto nařízení jednati, aby toho přísně potrestali.

Karolus, domini regis Boemie primogenitus, marchio Moraviae. Prudentibus viris... iud[ici] et iuratis ac vniuersitati ciuium Novepilsne, sincere sibi dilectis, salutem et omne bonum. Noveritis nos serenissimi domini genitoris nostri preceptum seriosum et satis strictum recepisse pridie in hunc modum, quod vniuersis iudeis Boemie, regie camere seruis, debeamus plenam pacem et se-

curitatem omnimodam personarum et rerum suarum omnium modo pristino, sicut paternis beneplacitis conformes inveniri voluerimus procurare. Nos itaque preceptum huiusmodi prompto ac debito volentes effectui mancipare, vobis vniuersis et singulis nomine ipsius domini, genitoris nostri et nostro districte precipimus et mandamus volentes, quatenus iudeis vobis commanentibus pacem et securitatem predictas sub obtentu paterne et nostre gratie procurantes, ipsos non in clametis de cetero in plateis, nec eos verbo vel opere in rebus et personis presumatis aliquomodo molestare, immo molestatores eorum per inclamationes seu leves jactus lapidum sive luti gravi pena pecuniaria puniatis, quam non habentes solvere, aliter, sicut conveniens fuerit, compescatis. Eos vero singulos, qui manus violentas usque ad effusionem sanguinis in aliquem injecerint iudeorum, manu privari volumus et mandamus. Qui vero iudeum in contemptu mandati huiusmodi occiderit, occidatur et de quacunque querela excessuum pretactorum vos, iudex et iurati, iudeo non satisfeceritis conquerenti, asserentes fortassis, quod demonstrata vobis molestatoris persona, libenter velitis in eum justum iudicium exercere, de eadem querela sciatis, vos nobis utique cum pena debita responsuros. Demonstrata vero vobis per aliquem iudeorum probabiliter molestatoris persona, eundem per iuramentum proprium nequaquam in hac parte volumus expurgare. Datum e. c.

Dr. Th. Jacobi, Codex epistolaris Johannis regis Bohem. čís. 19.

44.

[1339.]

Jakub rychtář, příseční a všecka obec m. Plzně (iurati et vniuersitas ciuium) vyznávají, že jsou dlužni 58 k. gr. praž. dvěma pražským měšťanům Divišovi Rechcerovi a Jakubovi Bavorovi za čtyři a čtvrt centnýře pepře.

Palacký, Ueber die Formelbücher. I. 260.

1339. 23. července. Nový Plzeň.

Wernher švec, měšťán plzeňský, se svolením manželky své Eremly odkazuje jednu kopu ročního platu na svém masném krámu kostelu farnímu v Plzni na světlo k tělu Páně.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis amen. Vt maior fides apponatur gestis, que fiunt in tempore, oportunum est, vt scripturarum testimonio perhennentur. Ideoque nos Jacobus Hacker iudex, Nicolaus Hacker, Theodricus Budweiser, Heinricus Motler, Albertus pincerna, ceterique iurati ciues in Noua Pilzna, recognoscimus tenore presencium vniuersis publice protestantes, quod honestus uir Wernherus sutor, noster ciuis in mortis articulo, bene compos rationis sue, in presenciam domini Rechlini nostri plebani, et Vlrici Schoczlini, coniurati ciuis nostri, cum voluntate Eremle, coniugis sue dilecte omniumque suorum amicorum consensu, rite et racionabiliter ordinauit, delegauit et disposuit singulis annis perpetue de maccello suo carniū, situm penes maccellum Sochonis in nostra ciuitate, ad lumen seu cereum sacratissimi corporis domini Jhesu Cristi nostre parrochialis ecclesie ob salubre ipsius anime remedium coniugis sue ac omnium suorum predecessorum vnam grossorum Pragensium denariorum sexagenam veri et perpetui annui census. Quem quidem censum, quicumque maccellum predictum conuenerit, debet et tenetur medium in die beati Michaelis archangeli, et medium in festo sancti Martini vicinius subsequenti domino plebano nostro, qui pro tempore fuerit, et Eremle conthorali ipsius Wernheri, uel cui ipsa post mortem eius commiserit, beniuole dare et integre presentare, sic quod ab eisdem ad lumen corporis Cristi idem census tribuatur. Preterea quandocumque lumen ante corpus Cristi non fuerit ex defectu aliquo, quod tamen eadem sexagena census predicti ad opus nostre proprie parrochie perpetue pro anima eius sit permanens. In cuius rei euidentis testimonium maiestatis nostre ciuitatis sigillum presentibus est appensum. Datum in Noua Pilzna anno domini milesimo trecentesimo tricesimo nono, proxima feria sexta ante vigiliam beati Jacobi apostoli.

Z nejstarší knihy priv. a závěti. F. A. 13. — Emler, Regesta IV. č. 714.

1339. 26. července. Praha.

Oldřich Pflug z Rabšteina, podkomoří, svědčí listem tímto, že starší řezníci ze Starého města pražského v jeho přítomnosti pod přísahou vyznali, že již od dob krále Otokara, níže psaných práv užívají.

Nos Vlricus Pflugo, senior de Rabenstein, regni Boemie subcamerarius, notum facimus vniuersis presentes literas inspecturis, quod venientes ad nostri presenciam discreti et fidedigni viri seniores carnifices Maioris ciuitatis Pragensis sub forma prestiti iuramenti protestati sunt et recognouerunt, quod inter cetera iura et gracias hiis iuribus et graciis, que in presentibus subscribuntur, vniuersitas carnificum Pragensium presencium et eorum predecessores a temporibus clare memorie domini Otakari, regis Boemie, freti sunt et gauisi. Primo videlicet, quod circumcirca ipsam Pragensem ciuitatem infra vnus miliaris distanciam carniū incisio et vendicio fieri nequaquam debet; item secundo, quod ad ipsam Pragensem ciuitatem carnes crude et non salite ad vendicioni exponendum duci non debent, sed huiusmodi carnes salsas is, qui eas adducit in domicilio suo licite consumere potest et manducare; item tercio, quod perne, latera et alie salse carnes nusquam alibi nis circa maccella ipsius ciuitatis vendi debent, preterea quarto, quod huiusmodi perne et latera ibidem vendita et empta frustratim et per partes non nisi in maccellis predictis vendi debent per carnifices ipsius ciuitatis; alter vero, quicumque huiusmodi pernas et latera comparauerit, non ibidem vendere, et scilicet in partes quatuor diuisas, quocumque voluerit, ducere potest; item vltimo, si quispiam carnificum clam et secrete in domo aliqua quarumcunque carniū incisionem et vendicionem presumeret exercere, hospes ille, in cuius domo hec facta comperirentur, vnam sexagenam pene nomine iudici soluet Pragensi et carnes hee ibi reperte in vsus cedent iudicis eiusdem; carnifex vero sic furtim et secrete vendens vno anno et die a ciuitate Pragensi est relegandus; et si secundo huiusmodi relegacionis termino finito Pragam reuersus consimilia presumpserit exercere, denuo idem fiat de hospite hoc et carnibus et carnifex a ciuitate Pragensi iterum sicut prius relegetur; item si tercio iterum idem carnifex inventus fuerit exercere Pragam reuersus finito termino secundo relegacionis, tunc carnifex ipse veluti fur et malefactor est suspendendus et hospes

domus, in qua hec perpetrata sunt, iudici soluet vnam sexagenam et carnes ipse iudicis ipsius vsui applicabuntur, sicut pridem est prescriptum. In cuius protestacionis et recognicionis coram nobis facte testimonium et fiduciam ampliozem presentes nostri sigilli appensione iussimus communiri. Actum Prage anno domini millesimo trecentesimo tricesimo nono in crastino beati Jacobi Apostoli.

Listina pergamenová úplně zachovalá u cechu řeznického v Plzni s malou visutou pečeti na proužku pergamenovém též zachovalou. Opis listu toho nachází se též v nejstarší knize priv. a závětí. f. C. 1. — Emler, Regesta IV. č. 717. Srovnej čís. 48.

47.

1339. 20. srpna. Budčšín.

Král Jan propouští Oldřichovi špižírnickovi a bratřím jeho ves Letkov v dědičné držení, aby ji prodati mohli, jen s tím omezením, že jsou povinni vždy králi služby konati v úřadě špižírnickém.

Nos Johannes, dei gracia, Boemie rex ac Lucemburgensis comes. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod nos volentes erga fideles nostros Vlricum spiserium nostrum et . . fratres ipsius propter grata fidelia et accepta seruicia, que quondam Woislaus, pater ipsorum, noster spiserius, dum viueret, nobis exhibuit et que ipsi nobis ad presens constanter exhibent, munificencie nostre dexteram extendere liberalem, ratum et firmum reputamus, quod ipse Vlricus et fratres sui prefati bona omnia, que idem Woislaus et alii incole et seruitores nostri in villa Letkaw, sita in prouincia Pilznensi, ex concessione nostra tenuerunt, iusto successione titulo apprehenderunt et ea usque in hec tempora jure hereditario possederunt et vt idem Vlricus et fratres sui prefati, graciam nostram sibi uberius senciant affuisse, ipsis de liberalitate regia concedimus et fauemus, eis que damus harum serie plenariam potestatem, vt bona eadem in Letkow, in toto uel in parte possint et valeant vendere et permutare ac de ipsis tamquam de rebus suis hereditariis facere et disponere, quicquam eis melius et utilius uidebitur expedire, ita tamen, quod ipse Vlricus et fratres sui prefati ac heredes ipsorum, si bona predicta vendiderint, uel permutauerint, quod tunc alia equiualencia bona ubicunque

eis placuerit, in Boemia comparare debeant, de quibus ipsi et eorum posteri nobis, heredibus et successoribus nostris, Boemie regibus, in dicto officio spisarie valeant, prout hactenus fecerunt, congrua seruicia exhibere. Harum nostrarum testimonio literarum. Datum in Budissin feria sexta infra octauas assumptionis beate Marie Virginis gloriose anno domini millesimo trecentesimo tricesimo nono.

Original pergamenový v museu plzeňském. Pečet jízdecká visící na šňůře z nití zelených a červených jest velice porouchána. Na rubu: N. 125. Ledkow. — Emler Regesta IV. č. 730.

48.

1339. 1. listopadu. Nový Plzeň.

Rada města Plzně potvrzuje řezníkům plzeňským táž práva a výsady, kterých řezníci Starého města pražského užívají.

Nos Jacobus Hacker iudex, Nycolaus Hackerii, Dominicus Budwoisser, Heinricus Motler, Albertus pincerna, Nicolaus de Misa, Hinko Hacker, Mylozlaus pannicida, Johannes de Dobrzano, Vlricus Scheczal, Ffridel de Pomuk, et Conradus iudex de Dobrzano, iurati ciues ciuitatis Nove Pilzne recognoscimus tenore presencium vniuersis publice protestantes, nos mandata domini Vlrici Phlugensis subcamerarii regni Boemie sub pendenti sigillo suo super iura et statuta nostrarum carnificum recepisse in hec verba.

[Následuje doslovné znění listiny podkomořího Oldřicha Pfluga z Rabšteina 1339. 26. července v Praze dané. Viz číslo 46.]

Vt autem hec iura et statuta nostris carnificibus in nostra ciuitate Pilznensi rata et incorrupta de cetero permaneant, presentem literam maiore nostre ciuitatis sigillo fecimus roborare. Datum et actum in Nova Pylzna in festo omnium sanctorum anno domini M^o trecentesimo tricesimo nono.

Listina pergamenová s visutou velkou pečeti městskou na proužku pergamenovém u cechu řeznického v Plzni. Pečet jest již trochu poškozena. — Opis v nejstarší knize priv. a závětí f. C. 1.

1341. 4. srpna. Praha

Král Jan potvrzuje měšťanům plzeňským dřívější jich osvobození, že neplatili cla ani mýta ze zboží do města vezeného v Domažlicích a rozšiřuje toto osvobození na nové dvě cesty, totiž na Přimdu a Tachov.

Nos Johannes [dei] gracia Boemie rex ac Lucemburgensis comes. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod cupientes ex animo ciuitatum nostrarum ciues in graciis et libertatibus habitis conseruare, vt heedem nunc temporibus nostri regiminis ipsis non minuantur aliquo modo, sed incremento augeantur multiplici, vt tanto nobis melius deseruire valeant, quanto sibi nostra beneficia prodesse senserint et in se graciosius redundare. Cum itaque ciues et incole ciuitatis nostre Noue Pilzne de vino, pannis et singulis eorum mercibus conductum et theoloneum in Taust soluere ex libertate pridem eis facta non tenebantur, ipsis dictam libertatem et gratiam de munificencia regia innouandam duximus et confirmandam, statuentes et ordinantes decreto perpetuo, vt ipsi ciues et incole dicte ciuitatis de vinis, pannis et vniuersis mercibus eorum, que, quos et quas per Tust, Pfreimperg et Tachouiam ad dictam ciuitatem duxerint et in ipsa ciuitate propinare, sarcire et vendere voluerint, nullum penitus conductum et theoloneum soluere debeant, sed de ipsis liberi sint omnimodo et exempti. Committimus igitur illustri Karolo, marchioni Morauie, primogenito nostro carissimo et ceteris nostris successoribus et mandamus vniuersis et singulis officialibus et specialiter purchgrauis in Tust, nostris fidelibus presentibus et futuris, quatenus dictos ciues nostros in huiusmodi nostre libertatis gracia non impediunt nec sinant per quempiam impediri, sed potius in eadem nostro nomine manuteneant, nullum ab eis exigentes, vt predicatur, conductum et theoloneum, protegant et conseruent. Si quis vero ausu temerario huic nostro mandato contraire presumpserit, indignacionem regiam et rerum suarum graue dispendium se nouerit incursum. Harum quibus nostrum majus sigillum in euidentia et perpetuum testimonium appendendum duximus euidentia literarum. Datum Prage IV. die mensis Augusti anno domini millesimo trecentesimo quadragesimo primo.

Orig. perg. v museu plzeň. ; pečeť na šňůře hedbávné nití červených a zelených velice porouchaná, na líci spatřuje se část koně s jezdcem,

na rubu pak jest sekret dosti zachovalý, leč legenda buď odlomena neb nečitedlna. Na rubu listiny sign. N. 3., pak písmem na XV. století ukazujícím připsáno: „List krále Jana na czlo przimdeczke domazliczke a tachowské“. Opisy listiny té v Stehl. knize priv. měst. f. 77 a u Tannera. Emler, Regesta IV. č. 975. — Hruška, Pamětní kn. m. Plzně 12. Listina potvrzeua od téchže panovníků jako čís. 12.

1341. 26. října. Knín.

Král Jan uděluje řezníkům m. Nov. Plzně, kteráž právem Starého města pražského jest vysazeno, práva řezníků pražských: V okolí města na míli nesmí se maso prodávati a sekati. Syrové a nesolené maso nesmí se do města na prodej vésti. Solená masa smějí pouze domácí řezníci u masných krámků prodávati. Kdyby kde v městě tajně maso sekáno bylo a prodáváno, má hospodář toho domu 1 kopu gr. pokuty složit a maso připadnouti rychtáři; pak-li by řezník čeho podobného se dopustil, má na rok z města vypověděn býti.

Nos Johannes, dei gracia Boemie rex ac Lucemburgensis comes. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod ad nostram venientes presenciam carnifices ciuitatis nostre Noue Pylzne, petentes cum instancia, quatenus perpendere dignaremur, quod quia ipsa ciuitas Pylznensis ciuitatis maioris Pragensis iure locata est, et ipsis iura carnificum Pragensium dare dignaremur. Nos etenim dignis ipsorum in hac parte inclinati petitionibus super iuribus ipsorum carnificum Pragensium diligens habentes scrutinium et sicut ea reperimus, sic iura dictorum carnificum de Pilzna sancione perpetua sanximus in hunc modum: Primum videlicet, quod circumcirca ipsam ciuitatem Pilznensem infra vnius miliaris spacium seu distanciam, nec in bonis ipsi ciuitati commensuratis neque in aliis bonis quorumcunque incisio carniū seu vendicio fieri debeat quoquo modo. Item ad ipsam carnes crude et non salse duci non debent ad vendendum, sed carnes salsas quilibet ciuis dicte ciuitatis adducere potuerit, quas in domo suo voluerit manducare. Preterea carnes salse, puta perne, latera et hiis similia tantum circa macella in dicta ciuitate et nusquam alibi vendi debent, per integra et diuisa seu incisa ultra diuisionem quatuor parcium tantum in macellis venundari debent solum per carni-

fices ipsius ciuitatis. Si vero contra predicta in aliqua ciuitatis predictae domo carnis seu carniū incisio uel vendicio clam committeretur, ex tunc hospes ipsius domus vnam sexagenam grossorum nomine pene ipsi soluet ciuitati, et carnes taliter reperte iudici cedent; carnifex vero, qui talia commiserit, per vnus anni spacium ab ipsa ciuitate est relegandus. Et si exspirato ipsius anni spacio idem carnifex premissa commiserit, iterato hospes et carnifex iam dicta pena punientur. Si vero tercio idem carnifex in predicto excessu repertus fuerit, iuris supplicio condempnabitur et hospes vnam sexagenam ciuitati soluet, ac carnes taliter reperte cedent iudici, sicut superius est expressum. Comittimus igitur illustri Karolo, marchioni Morauie, primogenito nostro carissimo, et mandamus vniuersis nostris officialibus et specialiter subcamerario et iudici ac iuratis ciuibus dicte ciuitatis presentibus et futuris, quatenus ipsos carnifices in pretacti conseruent iuribus nostre gracie sub obtentu. Harum quibus nostrum sigillum appendendum duximus, testimonio literarum. Datum in Kny feria sexta ante festum beatorum Simonis et Jude proxima, anno domini millesimo trecentesimo quadragésimo primo.

Listina pergamenová úplně zachovalá u cechu řeznického v Plzni; pečeť jízdecká také velmi pěkně zachovalá na šňůře červenozelené visící. Na rubu sekret orlice v pravo hledící s trojhranným štítem na prsou na čtyři pole rozděleným v 1. a 4. vztýčený dvojocasý lev, v 2. a 3. poli šesti čarami vodorovně pruhovaném též podobný lev se spatřuje. — Opis listiny té u Tannera. — Emlar, Regesta IV. č. 1030. — Opis v nejstarší knize priv. a závětí f. C. 1. Hruška, Pamětní kniha m. Plzně 12. — Privilegium toto potvrdili kr. Jiří 1459. 8. dubna v Chebu, kr. Vladislav 1481. 4. dubna v Praze, kr. Ferdinand I. 1534. 12. června na hradě praž., Ferdinand I. jakožto císař 1561. 22. března ve Vídni, císař Maximilian II. 1567. 14. dubna na hradě praž., císař Rudolf 1579. 26. března na hradě pražském, císař Ferdinand III. 1645. 12. září v Plzni, císař Karel VI. 1732. 9. prosince ve Vídni, císař Karel VI. 13. prosince ve Vídni, v této poslední konfirmaci jsou všechny předešlé listy doslovně pojaty. Originály všech listin těchto chovají se u téhož cechu v Plzni.

51.

1841. 3. prosince. Olomouc.

Augustin, opat kláštera hradištského u Olomouce a Bartoloměj, probošt olomoucký, od papeže za rozsudí v rozepři o kostel farní

v Plzni ustanovení, nařizují, aby všechny nálezy v této rozepři proti řádu německému vynesené, byly všudy s kazatelen prohlášeny za zrušené a za odvolané.

Augustinus, diuina miseracione abbas monasterii Gradicensis prope Olomucz, ordinis Premonstratensis, et Bartholomeus, prepositus ecclesie Olomucensis, iudices in causa appellacionis super ecclesia in Noua Pilzna Pragensis diocesis, partibus in frascriptis a sede apostolica specialiter delegati. Honorabilibus viris domino Henrico preposito, Arnesto decano, Thome archidiacono, Michaeli scolastico ecclesie Pragensis, Bohute Gurimensi, Paulo Zacensi, Podiwe Bechinensi, . . Lutomericensi et Sebastiano Bolezlauiensis archidiaconis et eorum vices gerentibus, ceterisque ecclesiarum et monasteriorum ac capellarum rectoribus per predictos archidiaconatus constitutis nec non aliis, ad quos presentes peruenerint, salutem in domino et mandatis nostris ymmo verius apostolicis firmiter obedire. Noueritis nos litteras sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Benedicti diuina providencia pape duodecimi, pontificatus sui anno septimo non raras, non cancellatas, nec in aliqua parte viciatas et omni suspicione falsi carentes, more curie Romane bullatas, quarum tenorem breuitatis de causa inserere presentibus obmisimus in presenti, quem ex serie aliarum nostrarum litterarum videre potestis, vobis si placebit. Harum igitur auctoritate litterarum in eadem causa appellacionis iuris ordine per omnia obseruato, procedentes partes ad nostram presenciam ad certam diem et locum congruum fecimus legitime euocari, quibus coram nobis in iudicio per ipsorum procuratores legitimos comparentibus, videlicet religiosus viris Styborio commendatore et fratribus hospitalis beate Marie domus Theutunicorum Jerosolimitani parcium Bohemie et Morauie per fratrem Rychlinum, ordinis eiusdem, plebanum dicte ecclesie in Noua Pilzna ac Zacharia, plebano in Rissud, per Petrum, nepotem suum, canonicum Boleslauiensis, plebanum in Lusecz ecclesiarum diocesis Pragensis libello in eadem causa appellacionis oblato et lite super eo legitime coram nobis contestata, auditisque hinc inde parcium, iuribus et rationibus et probacionibus, inuestigatis quoque ad plenum et cognitis ipsius cause appellacionis sollempnitatibus et meritis et equa iusticie lance discussis iuris ordine per omnia obseruato, inuenimus predictos Styborium et fratres ipsius et eos, quorum intererat nomine ipsorum, tam a iudicibus in Wratislauia, quam a iudicibus in Pathauia delegatis et subdelegatis in eadem causa su-

per ecclesia parochiali in Noua Pilzna a sede apostolica successiue delegatis, nec non ab executoribus per eosdem iudices Pathauien- ses in Pragensi diocesi prelibato Zacharie deputatos, quam a processibus eorum et sententiis legitime ac iuste appellasse et appellatum fuisse ac causas appellacionis ipsorum iustas et legitimas extitisse et prefatos iudices et ipsorum executores sufficienter inuenimus perperam in eadem causa super ecclesia in Noua Pilzna processisse, ideoque deliberacione nobiscum et cum peritis prehabita diligenti, predictos processus dictorum iudicum et sentencias excommunicacionis, suspensionis ac interdicti contra sepedictos fratres et eis adherentes, cuiuscunque status aut condicionis existant, nec non loca et ecclesias ipsorum exempta et non exempta factas, latas et promulgatas, quocumque modo pronunciauimus preuia racione, prout in actis eiusdem cause plenius continetur et presentibus pronunciamus justicia exigente cassos, vanos et irritos ac penitus nullius momenti esse vel fuisse, ipsosque fratres et ipsorum quemlibet et adherentes eis ac loca et ecclesias eorum per prefatas sentencias excommunicacionis, suspensionis et interdicti per quoscumque iudices delegatos, subdelegatos, ordinarios post interposicionem ipsius legitime appellacionis, vt premit- titur, factis et prolatis non esse nec fuisse irritos nec aliquomodo potuisse irritari. Quocirca vobis et cuiilibet vestrum in uirtute sancte obediencie committimus et sub pena excommunicacionis late sentencie, quam ex nunc prout ex tunc in vos et vestrum quemlibet nominatim ferimus in hiis scriptis, si presens mandatum nostrum, ymmo verius apostolicum infra sex continuos dies a die recep- tionis presencium numerandos, quorum duos pro primo et alios duos pro secundo et vltimos duos pro tercio et peremptorio edicto canonicaque monicione vobis assignamus, non curaueritis aut neglexeritis cum effectu adimplere, mandamus firmiter et precise, quatinus predictos processus et sentencias excommunicacionis, suspen- sionis et interdicti per prenotatos iudices delegatos et subdele- gatos ac ordinarios contra prefatos fratres et loca ac adherentes eis occasione ecclesie in Noua Pilzna promulgatas in ecclesiis vestris per vos aut alium seu alios infra missarum sollempnia, cum maior multitudo populi affuerit, in ambone reuocetis et reuocatos fore, cassas, irritas et inanes ac nullas penitus esse et fuisse, vt pre- mittitur, publice cum debita sollempnitate, que circa hoc adhiberi solet, nuncietis vel per alium seu alios nunciari siue publicari faciatis, hanc tamen litteram penes ipsius exhibitorem procurato- rem dictorum fratrum saluam volumus remanere. Taliter vos in

premissis et quolibet premissorum exhibentes, vt de prompta obe- diencia merito possitis commendari penasque canonicas dicte sen- tencie excommunicacionis possitis euitare. Datum Olomucz anno domini millesimo trecentesimo quadragesimo primo, III° Nonas Decembris.

Original perg. v kr. stát. archivu v Drážďanech č. 2899. Dvě pečeti na proužcích perg. zavěšené se zachovaly. — Emler, Regesta IV. č. 1040.

52.

1341. 27. prosince. Roudnice.

Jan, biskup pražský, nařizuje všem sobě podřízeným vyšším i nižším správcům duchovním po vší diecesi, aby prohlásili ve svých kostelích, že všechny rozsudky dřívější proti řádu německému ohledně kostela v městě Novém Plzni vynesené, jsou odvolány a neplatnými učiněny.

Johannes, Pragensis episcopus, archidiaconis, decanis nec non rectoribus dioecesis sue. Ad vestram deducimus noticiam, quod honorabiles ac religiosi viri, fratres videlicet Philippus, prepositus monasterii Sderaziensis prope Pragam ordinis Cruciferorum dominici sepulchri, et Fricco, prior domus sancte Marie in pede pontis Pragensis, ordinis Cruciferorum hospitalis sancti Johannis Jerosolimitani, ad nostri presenciam accedentes publicatis tamen ac lectis prius coram nobis quibusdam litteris ac ipsarum originali poster exhibito et ostenso, que ipsis ex parte honorabilium virorum, scilicet fratris Augustini, abbatis monasterii in Grad'scz prope Olomucz, ordinis Premonstratensis, et Bartholomei, prepositi Olomucensis, iudicum in appellacionis causa, que inter hono- rabilem ac religiosum virum fratrem Czstiborum, comendatorem seu priorem Cruciferorum de domo Theutunica per Boemiam et Morauiam, et fratres ipsius ex vna et Zachariam, plebanum de Ryssuth, super ecclesia in Noua Pilzna parte ex altera vertebatur, a sede apostolica deputatorum mittebantur, nobis premissa tamen monicione debita et condigna, auctoritate eorundem iudicum man- dare et iniungere curauerunt, vt omnes et singulos processus ac sentencias excommunicacionis, suspensionis et interdicti factos,

latos et promulgatos tam auctoritate iudicum, Wratislaviensis quam eciam Patauiensis, delegatorum ac subdelegatorum suorum, contra prefatos fratres et quemlibet eorum et loca eorundem ac adherentes eis occasione prenominatae ecclesie in Noua Pilzna ad instantiam memorati Zacharie latos et latas faceremus et procuraremus cum effectu infra octo dies continuos a die monicionis ipsorum numerandos in locis eisdem, vbi premisse sentencie processus infra predictam nostram dyocesim promulgati fuerunt, publice in ecclesiis eiusdem nostre dyocesis infra missarum sollempnia, que circa hoc adhiberi consuevit, reuocari et penitus retractari ac nichilominus ipsos soli reuocare et retractare deberemus. Volentes igitur, vt tenemur mandata apostolica obedire, omnes et singulos memoratos processus auctoritate predictorum, vt premittitur, iudicum promulgatos, factos et latos retractamus presentibus et nichilominus reuocamus, honestati vestre in virtute sancte obediencie et sub excommunicationis pena firmiter iniungentes, quatinus et vos huiusmodi processus in vestris ecclesiis et precipue, cum per predictos Cruciferos seu fratres de domo Theutonica vel procuratorem ipsorum fueritis requisiti reuocare ac retractare curetis ipsosque reuocatos et retractos fore publice nunciatis. Datum in Rudnicz anno domini MCCCXLI^o, VI. Kalendas Januarii.

Original v král. archivu v Drážďanech. — Emler, Regesta IV. č. 847.

53.

1342. 5. ledna. Klášter sv. Tomáše na Malé Straně.

Sporné strany v rozepři o kostel farní v Plzni zvolily si za rozsudi Ludvíka, z řádu bratří poustevníků a M. Jana Paduanského, kteří vše znovu v úvalu vzavše, po zralém uvážení vynesli tento nález. Řádu německému přísluší dle řádného udělení krále právo podací ke kostelu plzeňskému. Dle privilegii od papežův udělených má řád právo na všech svých farách ustanovovati správce a faráře. Dřívější faráři plzeňští z řádu něm. byli se schválením tehdejších administratorův ustanoveni a rovněž i nynější farář Reichlin byl potvrzen od biskupa pražského. Proto z těchto důvodů rozhodují rozsudi ve prospěch Reichlina a tedy i řádu německého a odporučují tento nález svůj rozsudím od papeže jmenovaným k schválení.

Venerabilibus viris ac dominis Augustino abbati monasterii Gradyensis prope Olomucz, ordinis Premonstratensis et Bartholomeo, preposito ecclesie Olomucensis, iudicibus in causa ecclesie parochialis in Nova Pylzna vertente inter religiosos viros dominum Styborium ac Reychlinum plebanum dicte ecclesie ex vna parte et Zachariam plebanum de Ryssud ex altera, per sedem apostolicam deputati, frater Luduicus ordinis Heremitarum et magister Johannes dictus Paduanus, doctor decretorum, in predicta causa arbitratore per supradictas partes concorditer electi, debitam reuerenciam et honorem. Noueritis, quod sicut ex auctoritate nobis per vos tradita in accessoriis ipsius cause iuris ordine obseruato, visis vtriusque partis iuribus cum exacta diligencia processimus, sic in principali predictae cause modo meliori ac diligenciori iuris tamen ordine per omnia obseruato, inuestigatis quoque ad plenum ipsius cause meritis tum exactis, actitatis coram diuersis iudicibus a sede apostolica delegatis et eorum subdelegatis tum eciam ex instrumentis seu literis publicis et priuatis procedentes, inuenimus primo ex litteris et donacione libera excellentissimi domini regis Boemie, predictos fratres esse et fuisse in possessione pacifica et quieta uel quasi iuris presentandi ad ecclesiam supradictam.

Inuenimus eciam ex litteris sanctissimorum pontificum Romanorum ipsis fratribus et ordini eorum, concessis, eosdem fratres potuisse et posse omnes ecclesias parochiales eis donatas et donandas regere et tenere, ac eos veros et legitimos dictarum ecclesiarum parochialium esse posse rectores et plebanos. Inuenimus eciam predictos fratres ex institutione dominorum administratorum episcopatus Pragensis fuisse et ex nunc fratrem Reychlinum ex institutione domini episcopi Pragensis verum et legitimum esse et fuisse rectorem et plebanum ecclesie memorate. Ideo dei nomine inuocato predicto fratri Reychlini et per consequens ceteris fratribus eiusdem ordinis ex premissis per nostram sentenciam inuenimus, tamquam vero et legitimo plebano, declarantes esse debitam et adiudicantes ecclesiam cum suis pertinenciis et iuribus memoratam. Hoc vestre circumspecte reuerencie presentibus enodantes supradicta omnia et singula tamquam iuri consona auctoritate vobis in hac parte commissa posse confirmari et decerni predictum fratrem Reychlinum et per consequens alios fratres eiusdem ordinis in possessionem vel quasi ipsius ecclesie et iurium esse mittendum. In quorum omnium testimonium presentes litteras per notarios infrascriptos publicari et in formam publicam redigi

mandauimus et subscripcione ipsorum ac nostrorum sigillorum appensionibus communiri. Actum et datum in monasterio ad sanctum Thomam in Minori ciuitate Pragensi in stuba minori ipsorum fratrum anno domini millesimo trecentesimo quadragesimo secundo, indiccione decima, proxima die sabbati post Circumcisionem domini, presentibus discretis et religiosis viris Conrado priore, Leutholdo lectore, fratribus monasterii supradicti ordinis Heremitarum et fratre Johanne, priore de Menelnico eiusdem ordinis, Symone plebano de Gyczyn et Johanne rectore paruulorum ad sanctum Benedictum in Maiori ciuitate Pragensi nec non pluribus fide dignis ad hoc rogatis specialiter et vocatis.

Et ego Petrus quondam Michaelis de Praga publ. aut. imp. notarius etc. Signum.

Item ego Albertus quondam Wilhelmi de Voycow prag. dioc. publ. auct. s. imp. notar. Signum.

Orig. perg. v král. saském stat. archivu v Dražďanech č. 2906. Na proučcích perg. dvě pečeti. — Emler, Regesta IV. č. 1060.

54.

1343 1. února.

Petr rychtář, Jeklín Pavlův, Mikuláš Hacker, Jindřich Motler, Dominik z Budějovic, Herman z Dobřan, Albert vinárník, Miroslov postřihač, Mikuláš Speytl, Fridrich z Pomuka, Oldřich kramář, Konrad Micko, Petr Scharf, měšťané a přísežní města Nového Plzně svědčí, že opat Plaský prodal nově zdělané pozemky u Všerub Otovi ze Sulislavi (= Zsulav)?

Emlerova Regesta IV. č. 1221.

55.

1343. 22. května. Litice.

Rus z Litic, podkomoří a synové bratra jeho Protivy, Páta, Rus a Racek, učinili se svolením krále Jana i markrabě Karla výměnu s obcí plzeňskou. Obec plzeňská postoupila pánům z Litic část

pastvin svých (na Borech), kteréž hraničily s pozemky litickými, a páni litičtí postoupili za to část svých pozemků Plzeňským v těchže stranách k Doudlevcům. Řeka od Litic tekoucí patří pánům z Litic, kteří dovolují, aby Plzeňští tu mohli v ní dobytek svůj napájeti.

Wir Russ von Luticz Camerer des Reiche ze Bechem vnn vnsers Pruders soen Prothiwa, Potho, Russo, Raczko vnd andere vnser Erbn vnd Kinder, veriehen vnd bechenen offencleich allen den, di disen prief sechen oder horen lesen, daz von svnderleichen genaden, gvnst, willen vnd auch von dem gepot vnser hogeborn frersten und hern, von vnsers genedigen hern Johannes Konik ze Bechem vnd seynes Edeln svns Karolo Margraff ze Merhern, ayn wechsel getan ist vnd ain Marichait geleit zwischen vns vnd den Ersamen Purgern Reichen vnd arm der Stat ze Pylzen. Da von emal lange zeit zwischen vns vnn in, Krig vnd zwaivng ist gewest, also daz di solben Purger vns ayn tail ir haid abgetreten habn, das tail das anruet vns er aigen ze Luticz vnd daz tail der selben haid, daz noch der selben Purger ist vnn ir Stat, als di Rain vnd di trat geleit ist vnn auszgemerket, daz wir von Luticz, di egenanten vns er Erbn vnn vns er nach kvmpftigen, ader wer des Hauz ze Luticz inhaber wirt, schullen noch mvgen diselben Purger noch ir Stat doran nv vnn furbas niht engen ir hindern noch kaynen schaden tvn ewicleichen. So hab wir egenanten von Luticz denselben Purgern ze Pylzen vnd ir Stat hinwider abgetreten von dem weg, der da get in den grunt, da durich di purger aynen grawen habn gefarn durch daz wissemat in daz wasser von Luticz, also was von dem selben grawen, den da purger habn gefarn in das wasser, Ekker, wissemat, Perg vnd tall genseit des wassers gen der Stat vnd hin ab an Vdlowicz er aigen, daz selbe gut, Ekker, wissemat, Perg vnd tall, das ist alles ze mal gancz gar Recht, Redicleich vnn yrei derselben purger vnd ir Stat ze Pylzen, das wir egenanten von Luticz, vns er Erbn vnn vns er nach kvmpftigen, ader wer daz Hauz ze Luticz in ne hat, dor an di selben purger noch ir Stat nv vnd furbas niht engen ir noch hindern, noch kaynen schaden schullen tvn ewicleichen. Wir tvn auch ze wissen, daz daz egenant Wasser von Luticz vns er ist vnd niht der Purger von Pylzen noch ir Stat, den daz si ir Viech groz vnd clein dar in trenken, treiben vnd stellen mvgen, als dik vnn als oft in des not ist ader wirt vreicleichen, aber vber daz wasser gen Luticz auf vns er gut sol man es niht treiben

noch gen laszen, daz vns an vnserm gut, eckker vnn wissemat kain schade icht gesche, vnd ob wir von Luticz wellen ayn Mull zlahen vnd paven auf vnser gut in das wasser, dar an schullen di egenanten Purger vns nit irn vber niht hindern. Wir gelowen auch an disen prief pei vnser trewen disen wechsel, der getan ist zwischen vns vnd den purgern vnn di berichtignn nu vnn furbas als es da vor ist geschriben, ganz, Stet, vnzerbrochenleich, ewicleich behalden vnd 'dar vber ze ayner ewigen vrkont diser sach hab wir Russ von Luticz, der egenant Camerer ze Bechem, Prothiwa vnn Potho di egenanten, vnser drei Ingesigil gehengt an disen prief. Daz ist geschehen ze Luticz an vnser henn Crist auffert tag nach Christ purt, da man zalt, dreizehen hundert Jar vnn in dem drei vnd vierzigsten Jar.

Na rubu: Pro metis in Luticz.

Listina úplně zachovalá v českém muzeu zemském v Praze, se třemi visutými pečeti na prouzcích též zachovalými. Na všech třech pečetech spatřují se ve štítě tři pokosná vystupující břevna od pravé k levé straně. Opisy písmem majuskulním 1. pečet: S. Rusconis de Lutitcz. 2. S. Prothisa de Lutitz. 3. S. Pote de Luticz. — Emler, Regesta IV. č. 1266.

56.

1343. 22. května. Plzeň.

Richtár, konšelé i všeccka obec m. Plzně se svolením krále Jana i syna jeho, markrabí Karla, postupují výměnou některé pozemky své na Borech ležící pánům Litickým.

Wir Petr, richter, Jacub Pawl, Herman von dem Dobrzan, Hacker, Dominik Budweiser, Albrecht Weinschenk, Heinrich Motler, Miloslaw gewant Sneider, Fridreich von Pomuk, Vlricus Cromer, Petr Scharff, Niclas von der Miz, Cunrat Miczko, die gesworren Purger vnd die gemeine aller Purger, reich vnd arm, stat der zu Pilzen bechennen vnd verihen offenlichen allen den, die disen brieff sehen ader heren lesen, das von sunderlichen genaden, gunst vnd willen vnd auch von dem gepot, vnser hochgeporen frusten vnd henn, von henn Johannis, vnser genedigen kuniges zu Beheim vnd senes edlen sunes henn Karolo Margraff zu Merhern, ein wechsel getan ist vnd marich-

schafft gelait czwischen den edlen heren vnd vns, czwischen henn Rusen von Luticz, Camrer des Raiche zu Beheim vnd seines pruder sun Prothiwa, Pothen, Rusen, Raczken vnd anderer erben vnd kinder, du von emal lange czeit czwischen vns vnd in, krig vnd czwaunk ist gewest, also das wir purger dem selben heren ein tayl vnser heide abgetreten haben, das tail daz anrurt daz aigen zu Luticz vnd daz tayl der selben haide, das noch vnser vnd vnser stat ist, alz dy rayn vnd trat geleit ist vnd ausgemerket, das man vns vnd vnser stat an dem selben teyl der heyde, dy noch vnser ist, dy selben heren von Luticz, ir erben noch kunftigen, ader wer daz haws ze Lutycz ymne hat, nu vnd furpas nicht engen nicht hinder[n] noch cheinen schaden nich tun schulden ewiglich. So haben dyselben herren von Lutycz vns vnd vnser stat heruider abgetreten von dem wegen, der do get in dem grunt, do durch wir einen graben haben gefaren durch das wismaet in das woser von Luticz, also was von dem graben, den wir gefaren haben in dasselbe woser, ecker, wisemath, perge vnd tal, leyt hy disert hes des wossers gen vnser stat vnd hyn ab an Odlewicer aygen, dasselbe gut, ecker, wisemat, perge vnd tal, dos ist alles czemal ganz, gar, recht, redlich vnd vrey vnser vnd vnser stat; das vns dy selben herren von Lutycz ir erben, ir noch kumftigen, ader wer das haws czo Lutitz ynnhaben wirt, nu vnd furpas nicht engen, noch hindern, noch cheinen schaden nicht tun sollen ewiglich. Wir purgger von Pilzen tun auch kunt, daz egenantes wasser der herren selben von Luticz ist vnd nich vnser, denn das wir vnser vnd vnser stat wieh gros vnd kleine, freylich doym trenken, troyben vnd stellen mugen, als dyk und als aft ym des not ist, ader dufter wirt, sunder vber das wasser gen Luticz sol man es nich treiben noch lossen gehen, daz den egenanten herren an ackern, wismaet vnd an anderm yrem gut cheim schad nicht geschieh, vnd ab dyselben herren von Luticz wellen ein mul bawen ader slohen auff ir gut in das egenant wasser, doran sull wir purger sy mit vnseren vber nich hinder. Wir purger von Pilzen geloben an diesem brieff wei vnserm in trewen disen wechsel, der getan ist vnd geschehen czwischen den herren von Luticz vnd vns, vnd dy worichtigung, als es do wor ist geschriben, ganz, stet vnd vnzerbrochen ewiglichen behalden vnd dor vber zu ein ewigen vrkund diser such, hab wir das gros ingesigil vnser stat gehengt an disen brieff. Das ist geschehen zu Pilzen an vnser herrn Cristi aufftertog noch Cristz gepurte, do man czalt, dreizehenhundert jar vnd in drey vnd vierzigsten jare.

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. A. 2. — Emler, Regesta IV. č. 1265.

57.

1343. 23. června. Praha.

Karel, markrabí moravský, stvrzuje výměnu vzájemnou pozemků, kterou spolu učinili město Plzeň a páni z Litic.

Nos Karolus, domini regis Boemie primogenitus, marchio Morauie. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod cum inter paternos et nostros fideles dilectos Rusonem de Luticz, subcamerarium regni Boemie, ac fratruales suos ac heredes ipsorum parte ex vna et ciuitatem Pilznensem ac ciues eiusdem parte ex altera, super metis et limitibus eorum hinc inde suborta fuisset materia questionis et diucius ventilata, tandem heedem partes vse consilio seniori pro comodo et bono pacis devenerint ad concordie vnionem, prout in literis ipsorum vtrobique confectis et hinc inde datis plenius continetur, petentes nos cum instancia, quatenus huiusmodi concordiam seu amicabilem compositionem dignaremur approbare, ratificare et de benignitate solita confirmare. Nos vtrarum parcium iustis et racionabilibus supplicacionibus fauorabiliter inclinati huic concordie et amicabili composicioni, prout de verbo ad verbum in literis predicti Rusonis ac eciam prefate ciuitatis Plznensis plenius apparet, nostrum beniuolum damus et prebemus consensum, ipsamque gratam et ratam habentes, eam de certa nostra sciencia confirmamus perpetuis temporibus duraturam. Harum nostrarum testimonio literarum, quibus nostrum sigillum duximus appendendum. Datum Prage in vigilia beati Johannis Baptiste, anno domini millesimo trecentesimo quadragesimo tercio.

Nadpis: Confirmacio concordie inter ciuitatem et dominum Rusonem super limitibus et metis.

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. A. 2. — Emler, Regesta, IV. č. 1284.

58.

1344. 5. ledna. Roudnice.

Arnošt, biskup pražský, k žádosti Ctibora, provinciała řádu něm. stvrzuje v doslovném znění list krále Jana z r. 1322, kterým řádu

německých rytířů udělil právo podací kostela Všech Svatých za městem a svt. Bartoloměje v městě Plzni.

In dei nomine amen. Nos Arnestus dei et apostolice sedis gracia pragensis episcopus, tenore presentis pagine notum facimus inspectoribus vniuersis, quod anno domini millesimo trecentesimo quadragesimo quarto, indicione XII. die quinta mensis Januarii in castro nostro Rudnicz honorabilis ac religiosus vir, frater Czstiborius, prouincialis cruciferorum domus theutunice per Boemiam et Morauiam, nostram accedens presenciam literam quandam vituline pellis rasam ex utraque parte, cum maiori sigillo domini nostri Johannis illustris regis Boemie sigillatam, non cancellatam, non rasam, non abolitam, nec in aliqua sui parte viciatam, sed omni suspicione, reprehensione et vicio carentem nobis exhibuit, continencie et tenoris de verbo ad verbum infrascripti:

[Následuje doslovné znění listu kr. Jana d. v Lucemburce 1322 d. 22. dubna. Viz č. 17.] Supplicauitque nobis humiliter suo et fratrum ordinis sui nomine, vt donacionem juris patronatus factam fratribus ordinis predicti per dominum regem predictum in ecclesiis predictis dei pure et gloriose matris sue beate Marie semper virginis intuitu de benignitate solita ratificare, approbare et ex certa nostra sciencia confirmare dignaremur. Nos vero intente, sagaciter, et sollerter in animo nostro reuoluentes, quod tunc deo gratum prebemus obsequium, dum viris, qui mundi huius sprētis deliciis voluntati renunciarunt proprie diuino se cultui in totum et per omnia mancipantes nos gratiosos exhibemus, petitionem predictam admisimus, huiusmodi donationem fauore plenam ratificantes, approbantes et ex certa nostra sciencia, quoad omnes suas clausulas confirmantes, volentes, vt, dum ecclesiam seu ecclesias huiusmodi vacare contigerit, ad eas uel earum alteram persona ydonea nobis uel nostris successoribus canonicè tamen intransitibus presentetur, per nos uel eum, cui hoc specialiter commiserimus confirmanda. Optamus eciam, vt quicumque nostras ratificacionem, approbacionem et confirmacionem in aliquo turbare seu infringere non attemptauerit, renumeracionis eterne stipendium obtineat, qui autem eandem quouis modo offendere seu inmutare presumpserit, indignationem omnipotentis dei, beate Marie semper virginis, beatissimorum martirum, patronorum nostrorum Viti, Wenczeslai atque Adalberti omniumque sanctorum se nouerit incursum. Vt autem ratificacio, approbacio et confirmacio nostre robur perpetue obtineant firmitatis, presentes fieri et sigillorum nostrorum munimine

iussimus roborari. Actum et datum anno, indiccione, mense, die et loco, quibus supra.

Orig. perg. v státním archivu v Drážďanech č. 2969. Pečeť na červených a zelených hedbávných nitích zavěšená, chybí. -- Emler, Regesta, IV. č. 1368.

59.

1344. 20. února. Plzeň.

Richtář a konšelé m. Nov. Plzně svědčí, že farář Reichlin se svolením řádu svého zakoupil od měštěnána Dominika z Budějovic dům, ležící mezi domy Pertolda Šmidmulnera a Mikuláše minceře, kterýžto dům má povždy patřiti k farnímu kostelu. Pouze mají faráři platiti z toho domu, kdykoli by berně uložena byla, z pěti hřiven.

Ne gesta et facta ex obliuione hominum a memorie cellula euanescant, opportunum est, vt voce testium et testimonio literarum roborentur. Ideoque nos Petrus iudex, Jacobus Pauli, Hermanus de Dobersano, Nicolaus Hacher, Dominicus Budweisser, Albertus pincerna, Heinricus Motler, Milozlaus pannicida, Fridlinus de Pomuk, Vlricus institor, Petrus Scharf, Nicolaus Spacill et Chonradus Wankonisse, jurati ciues ciuitatis Noue Pylzne, recognoscimus tenore presencium vniuersis, tam presentibus quam futuris, ad quorum noticiam presens scriptum peruenerit, publice protestantes, quod honorabilis vir et religiosus dominus Reichlinus, noster plebanus, ordinis fratrum ac dominorum sancte Marie domus thevthonice, cum plenaria voluntate domini . . comendatoris et aliorum superiorum suorum, nec non cum consensu suorum confratrum, emit rite et racionabiliter ac comparauit cum prompta pecunia ordinis sui domum, quam nunc idem plebanus noster cum suis confratribus inhabitat, ab honesto viro Dominico Budwoisser, nostro predicto iurato, concieue, conthorale sua et ab eorum heredibus, que quidem domus sita est in nostra predicta ciuitate inter domos Perchtoldi Smidmulneri et Nycolai monetarii, nostrorum conciuum sic, quod eadem domus, non obstante obstaculo quorumlibet inpedimentorum, debet ad ipsos predictos fratres et dominos domus theotonice et ad ordinem ipsorum necnon pro

dote ad parrochiam ecclesiam prenotate ciuitatis nostre nunc et inantea perpetuis temporibus pertinere. Nichilominus quancunque et quocienscunque nobis ac nostre prectate ciuitati collecta inposita fuerit, tunc ad solucionem huiusmodi collecte, qualitercunque recipietur, prenotatus dominus Reichlinus, plebanus noster, aut eo non existente, sui ordinis confratres vel quicunque nobis ac nostre ciuitati pro vero plebano et legitimo datus fuerit, soluet et soluent solummodo domo de antedicta de quinque marcis beniuole et sine omni contradiccione. In cuius rei euidentis et perpetuum testimonium maius nostre ciuitatis sigillum presentibus est appensum. Datum in Pylzna proxima feria sexta ante dominicam Inuocauit, anno domini millesimo trecentesimo quadragésimo quarto.

Listina pergamenová v museu plzeňském; pečeť chybí [Na rubu]: Hec litera super domum fratrum, quam inhabitant (a jinou rukou dále) et quantum debent censuare de quinque sexagenis.

[Pod tím pozdější rukou]: Koupěn duom farský N. 141. — Emler, Regesta IV. č. 1377. — Hruška, Pam. kniha m. Plzně 13.

60.

1344. 9. října.

Pertold Rubáš, soukenník, měšťan plzeňský, odkazuje svůj masný krám ležící mezi krámy Zumperovjím a Jakla Dobrého, synu svému Konradovi, s tím však, aby syn jeho každého roku z toho krámu dal na službu boží za duše Pertolda a manželky jeho.

In nomine domini amen. Vt maior fides hiis apponatur, que fiunt in tempore, necesse est scripturam fieri, que continet testimonium veritatis. Notum sit vniuersis presentibus et futuris, quod ego Pertholdus pannifex, dictus Rubasch, ciuis in Noua Pilzna, in puncto mee mortis maccellum meum inter maccella Zumperi ex vna et Jaklini Dobre parte ex altera situm, in Noua Pilzna, Conrado, filio meo dilecto, in salutare remedium anime mee et coniugis mee et aliorum meorum amicorum donauit, legauit et disposui ad tempora vite sue, vt idem filius meus huiusmodi maccellum sine omni meorum amicorum inpedimento in posse suo habeat et singulis annis perpetue aniuersarium animarum nostrarum in parrochiali nostra ecclesia quolibet anno semel tempore debito cum scitu et euidentis

testimonio honorifice debeat celebrare. Et post obitum ipsius Conradi, filii mei dilecti predicti, quicumque vicinior erit amicus in linea consanguineitatis, idem debet huiusmodi maccellum regere et predictum nostrum anniuersarium singulis annis peragere, prout superius est expressum. In cuius rei euidentis maius nostre ciuitatis Noue Pilzne sigillum ad preces meas presentibus est appensum. Datum die sancti Dyonisii anno domini millesimo trecentesimo quadragesimo quarto.

Z nejstarší knihy priv. a závěti. f. A. 13. -- Emler, Regesta IV. č. 1453.

61.

1347. 1. května.

Konšelé plzeňští dovolují rybáku Trojanovi, spoluměštěninu, aby si na městišti obecním za chorem kláštera františkánského při řece Ouhlavě zříditi mohl rybníček. Z rybníčku toho a z domku, který si tam Trojan vystavěl, má on i jeho nástupcové ročně platiti obci 40 gr. praž.

In nomine domini amen. Ne gesta mortalium in obliuionem perueniant, opportunum est fieri scripturam, que continet testimonium veritatis. Nos igitur Petrus iudex, Nicolaus Hacker, Heinricus Motler, Johannes de Dobersano, Milosslaus pannicida, Fridlinus de Pomuk, Hincho Hacher, Petrus de Jechnicz, Heinricus Redczicer, Paulus Juuenis, Vlricus Institor, Goczlinus Juuenis Motler et Hainlinus de Krolowicz, iurati ciues ciuitatis Noue Pilzne recognoscimus tenore presencium vniuersis publice protestantes, quod nos matura deliberacione mediante in nostre ciuitatis pleno consilio ac de consensu pociorum nostrorum ciuium dedimus plenam licenciam Troiano, piscatori, nostro ciui, aream ad effodiendam, que sita est foris nostram ciuitatem retro chorum fratrum Minorum et penes flumen Anglauria nominatum, ibidemque de predicta area piscinam locandam et faciendam, que debet transire ad litus seu ad alteram partem fossati et ad illam piscinam aqua seu riuius, qui transit et exiit de fonte, qui est in fossato nostre ciuitatis, meatum liberum habere debet et transitum solutum. Et hanc piscinam debet idem Troianus, heredes sui et successores nunc et inantea perpetuis temporibus per se et ad ipsorum vtilitatem cum

domuncula, quam penes predictam piscinam edificauit, tenere, possidere et habere et nostre ciuitati de ipsa piscina singulis annis perpetue veri census quadraginta grossos Pragenses denarios, medietatem horum denariorum in die beati Georgii et residuam medietatem in festo sancti Martini beniuole prenotatus Troianus, heredes eius et successores dare et integre presentare. In cuius rei euidentis et perpetuum testimonium maius nostre ciuitatis sigillum presentibus est appensum. Datum et actum in pleno nostro consilio in die beatorum Philippi et Jacobi apostolorum anno domini millesimo trecentesimo quadragesimo septimo.

Listina pergamenová v museu plzeňském, pečeť chybí; listina prostřižená. Na rubu N. 442. 1347. -- Opis v nejstarší knize priv. a závěti f. A. 14. — U Emlera Regesta, IV. č. 907. s chybným datem z r. 1341. přichází.

62.

1349. 21. ledna. Frankfurt.

Visař Karel IV. obnovuje Joštovi z Rožmberka a bratřím jeho zástavu, kterouž král Jan jim zapsal průvod a mýto mezi Plzní až k Bubnu z oné strany Mýta a připisuje k tomu k dřívější summě (400 kop gr.) ještě 800 kop gr. [„quia pridem nobili Jodoco et suis fratribus de Rosemberg, conductus et teloneum inter civitatem Pilsnam usque ad Buben ab alia parte Mutae ex opposito cum suis utilitatibus ac pertinentiis pro certa summa pecuniae obligata fuerint“.]

Listina v archivu Třeboňském.

63.

1349. 26. června. Frankfurt.

Karel, římský a český král, potvrzuje list krále Jana z r. 1331., kterým osvobozuje ves Fjppovice k špitálu sv. Maří Majdaleny v Plzni od Konrada z Dobřan přikoupenou, od berně královské.

Karolus, dei gracia Romanorum rex semper augustus et Boemie rex. Notum facimus vniuersis presentes literas visuris ac au-

dituris, quod pro parte pauperum ac infirmorum hominum, degencium extra muros ciuitatis Pilznensis, nuper maiestati nostre oblata peticio continebat, quatenus ipsis literas diue memorie illustris Johannis, quondam Boemie regis, genitoris nostri Karissimi, approbare, ratificare ac confirmare de benignitate regia dignaremur, quorum tenor per omnia sequitur in hec verba: [Na to následuje listina kr. Jana z r. 1331. d. 8. září v Praze. Viz č. 32.]

Nos igitur prefatorum hominum infirmorum supplicacionis instanciam, presertim cum iuste petentibus non sit denegandum (sic) assensus, predictas literas cum omnibus suis tenoribus et clausulis de verbo ad verbum, prout presentibus inserte sunt, et prout prouide et rite processerunt, de certa nostra sciencia et gracia speciali ratificamus, approbamus et per omnia presentibus confirmamus. In quorum euidenciam et certitudinem pleniorum presentibus nostre maiestatis sigillum duximus appendendum. Datum Frankenfurt anno domini M^oCCC^oXLIX^o. VI° Kalendas Julii, regnorum nostrorum anno III°

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. C. 20.

64.

1350. 31. července. Plzeň.

Richtář, konšelé i všeccka obec m. Nov. Plzně k rozkazu Karla, římského a českého krále, od podkomořího Rusa z Litic k poradě svolání, zavazují se tímto listem prvoroznému synu královi Václavovi poslušností pod přísahou a slibují poslušnost tuto, kdyby Václav zemřel, zachovati nejstaršímu vždy z jeho dědiců po meči buďsi syn, bratr aneb jiný příbuzný.

Nos iudex, jurati et vniuersitas ciuium ciuitatis Noue Pylzne notum facimus vniuersis, quod pridem ad mandatum serenissimi ac inuictissimi principis ac domini nostri, graciosi domini Karoli, Romanorum semper Augusti et Boemie regis, nobis communiter per virum nobilem dominum Russonem de Luticz, regni Boemie subcamerarium in consilium convocatis, prefatus dominus Russo vice et nomine predicti nostri graciosi nos cum instancia requisuit, vt considerata antiqua regni Boemie consuetudine dudum laudabiliter obseruata nec non ordinacione prouida, quam clare

memorie illustris et magnificus princeps ac dominus Johannes, quondam Boemie rex, genitor eiusdem domini nostri, matura deliberacione instituisse dinoscitur, qua ipse prefatum dominum nostrum, Romanorum et Boemie regem, primogenitum suum eiusque heredes et successores per masculinam lineam descendentes ab ipso in prefato regno suo Boemie, suos heredes et successores esse constituit, voluit et decreuit, nos eciam illustri principi et domino nostro, domino Wenceslao, prefati domini nostri, Romanorum (et) Boemie regis, primogenito, corporalia iuramenta omagii, obediencie atque fidelitatis debite prestaremus. Nos igitur prefati regni Boemie approbate et laudabiliter obseruate consuetudini et ordinacioni predictae, quam prefatus dominus noster, dominus Johannes, olim Boemie rex, memorie recolende, prouida deliberacione pridem instituit, assensum prebere volentes ac debite fidelitatis obsequiis ac obediencie solita feruencius inherere, animo deliberato, non per errorem aut improuide, sed omnium votis communiter accedentibus eidem domino Wenceslao huiusmodi iuramenta corporaliter prestitimus et prestamus nec non promisimus et promittimus bona nostra fide et sine omni dolo pro nobis, heredibus et successoribus nostris in perpetuum ad prefatum dominum nostrum Wenceslaum, in casu, vbi fortasse serenissimum dominum nostrum, genitorem ipsius, quem deus omnipotens custodire dignetur, ab hac luce emigrare contingeret, immediate habere respectum sibique tamquam regi Boemie nec non vero, legitimo et naturali domino nostro in omnibus et in singulis parere et intendere et absque omnis contradiccionis impedimenti seu difficultatis obstaculo fideliter obedire, promittentes nichilominus bona nostra fide sine dolo pro nobis, heredibus nostris et successoribus, vt premittitur, eadem iuramenta corporalia de fide, legalitate et obediencia seruando non exstante prefato domino nostro Wenceslao, suo primogenito, vel illo non existente, seniori suorum heredum vel ipso absque heredibus decedente, fratri suo seniori, si quem habuerit, aut illo decedente, seniori eiusdem fratris heredi et sic de nunc in antea senioribus fratribus ac seniorum fratrum senioribus heredibus in linea sexus masculini procedendo continue prestare et corporaliter facere perpetuis temporibus affuturis. Presencium sub nostre ciuitatis sigillo testimonio literarum. Datum in Pylzna anno domini millesimo trecentesimo quinguesimo jubileo, sabbato proximo post festum s. Jacobi apostoli.

[Na rubu jinou rukou]: Omagium ciuitatis Pilznensis.

Orig. perg. úplně zachovalý v čís. státním archivu ve Vídni; větší městská pečeť vosku nebarveného, na proužku perg. visící též zachovalá. — M. Hruška, kniha pam. král. m. Plzně p. 14.

65.

1350. 13. října. Praha.

Karel, římský a český král, pro zásluhy Jindřicha a Přibíka, bratří, a Bohuslava, strýce jejich, daruje jim dědičně ves Letkov se vším příslušenstvím a pro obzvláštní zásluhy Přibislava, arciděkana bílinského a dvořenína svého osvobozuje ves Letkov ode všech jiných služeb a povinností. Ve všech rozepřích, jmění, cti a života se týkajících mají toliko před soud samého krále pohnání býti. Kdyby bratři oba i strýce jejich zemřeli, nezůstavivše dědiců mužských, má ves Letkov i všechno jiné zboží jejich se všemi právy a svobodami spadnouti na syny a dcery sester jejich.

Karolus, dei gracia Romanorum rex semper augustus et Boemie rex. Notum facimus vniuersis, quod attendentes multiplicia merita probitatis dilectorum nobis Henrici et Przibiconis fratrum et Bohuslai, ipsorum patri, panipariorum regalis curie nostre, quibus iidem cum suis progenitoribus nobis et clare memorie illustri Johanni, quondam Boemie regi, genitori nostro carissimo, attento studio placuerunt et in futurum poterunt habundantius complacere, ipsis et eorum heredibus ac successoribus in perpetuum nominatim et expresse, villam siue predium Letkow et omnia et singula bona et pertinencias eiusdem paniparie cum omnibus vtilitatibus, fructibus, obuencionibus et pertinenciis suis sub ea libertate, proprietate et emunitate, sicut a predecessoribus ipsorum possessa sunt, tenta uel habita, damus, conferimus et donamus prefatum predium siue villam et alia bona predicta cum suis pertinenciis, contemplacione honorabilis Przibislai, archidiaconi Belynensis, capellani et familiaris nostri carissimi, et intuitu fidelium obsequiorum ipsius, quibus nostram maiestatem continuato sollicitudinis studio frequencius honorauit, ab omnibus seruciis realibus siue personalibus, equi vel alterius modi seruiendi, auctoritate regia presentibus eximentes et nichilominus de omnibus et singulis bonis, que industria prefati Przibislai ac dictorum fidelium et progenitorum suorum actenus comparata sunt, et arridente fortuna

comparari uel emi poterunt in futurum, liceat ipsis heredibus et successoribus ipsorum iuxta morem siue ritum regni Boemie vendicione, donacione, commutacione, alienacione, dotalicionum instauracione et aliis quibuscunque modis tamquam de rebus propriis, suam facere voluntatem, prout melius ipsis et vtilius videbitur expedire. Et de omnibus bonis, prediis et possessionibus huiusmodi, in omnibus causis criminalibus siue ciuilibus, res, vitam tangentibus uel honorem, non teneantur coram aliquo comparere citati, nisi dumtaxat in nostre maiestatis presencia aut coram illo iudice, quem viue vocis spiraculo duximus subrogandum; necnon propter singularem affectum fauoris et gracie specialis, quibus dictum Przibislau, tamquam bene meritum pie complectimur, decernimus et edicto regio duximus statuendum, quod si prefatos Henricum et Przibiconem, fratres, et Bohuslaum, patruum ipsorum, paniparios nostros et fideles dilectos heredibus sexus masculini non relictis ab hac luce migrare contingeret, quod ex tunc prefata villa Letkow et alia queuis bona ad panipariam spectancia et omnis paniparie iurisdiccio nec non bona queuis industria dicti Przibislai, ipsorum uel progenitorum suorum actenus comportata ac comportanda in posterum cum omnibus libertatibus, iuribus, graciis et emunitatibus, ut premititur, ad filios et heredes sororum suarum, si quos habuerint, sine difficultate qualibet libere deuoluantur. Presencium sub nostre maiestatis sigillo testimonio literarum. Datum Prage, anno domini millesimo, trecentesimo quinquagesimo jubileo, indiccione tercia, XIII. die Octobris, regnorum nostrorum anno quinto.

Z konfirmace kr. Václava IV. z r. 1412. d. 2. března v Praze, chované v museu plzeňském.

66.

1351. 9. ledna.

Kněz Lucck, syn někdy Fridricha Scharfa, odkazuje všecken statek svůj bratru svému Václavovi, kterýž má pouze vyplatiti Kateřině, dceři již zemřelého jejich bratra Petra, 55 kop gr. praž.

In nomine domini amen. Ne gesta mortalium in obliuionem perueniant, necesse est, scripturam fieri, que continet testimonium veritatis. Notum igitur sit vniuersis presentibus et futuris, ad

quorum noticiam presens scriptum peruenerit, quod ego Luczko presbiter, filius olim Fridrici Scharffonis, in puncto mortis mee, bene compos rationis mee, racionabiliter in presencia discretorum virorum Pauli iuuenis et Andree Nigri, iuratorum ciuium ciuitatis Noue Pilzne, hanc feci legacionem prout in presentibus continetur, legauit quidem, donauit et benigne disposui Wenceslao, fratri meo carissimo, cui ipsius ciuitatis Pilzne, et nulli alteri totam partem meam omnium bonorum meorum, quam habui et habeo cum eodem Wenceslao, fratre meo, indiuisam, vbicunque ipsam habeo aut in quocunque loco sitam, quouis nomine nominari potuerit, vt idem Wenceslaus, frater meus, eadem bona porcionis mee per se et ad suam vtilitatem possidere hereditarie debet et in suos proprios vsus sine cuiuslibet hominis impedimento, cuiuscunque status existat, conuertere ita, quod iam dictus frater meus cum eadem parte mea et bonis sibi per me legatis et in presentibus datis facere debet et potest, quidquid omnino sue placuerit voluntati, tamen sub hoc promisso, quod Wenceslaus, prescriptus frater meus, de bonis suis et meis Katherine, filie Petri, olim fratris nostri pie memorie, que adhuc partem suam deputatam ei a Petro, patre eius predicto, nobiscum habet, errogare debet et donare quinquaginta quinque sexagenas grossorum denariorum Pragensium pro sua porcione et illam proscribi debet et proscribitur eidem Katherine super curiam nostram in Dubraw et super hereditatem pertinentem curiam ad eandem, et penes hoc Wenceslaus, frater meus iam dictus, debet eandem Katherinam in pane suo habere et benigne tractare, quoad ad annos peruenerit etatis et promotus ad panem proprium iuxta ipsius fratris mei consilium et aliorum nostrorum amicorum et in posse suo idem frater meus eandem Katherinam cum porcione sua debet habere et nullus alter sine omni impedimento. Et ipso fratre meo predicto non existente aut defuncto protunc, cuiuscunque eadem Katherina cum parte sua per Wenceslaum fratrem meum memoratum commissa fuerit, idem, quiscunque est, debet eam cum parte sua in posse habere et regere non obstantibus aliquibus interposicionibus vel impedimentis, utpote est clarius superius premissum. Eciam, cum Wenceslaus predictus uel ille, cui puella predicta per eum commissam fuerit, tantam pecuniam, videlicet quinquaginta quinque sexagenas grossorum iam dicte puelle expediuerit, tunc eadem curia nostra in Dubraw cum hereditate libera esse debet et omnino soluta. Insuper est sciendum, quod testamentum per Fridricum, olim patrem nostrum ad fratres Predicatores legatum, cum dimidia

sexagena grossorum illud augmentari sic, vt omni anno perpetui sexaginta octo grossi veri, certi et perpetui census illuc donari debent, XVI grossi pro oleo ad lampadem et quinquaginta duo grossi pro vino pro consecracione sacratissimi corporis domini nostri Ihesu Christi, vt ex eo salus anime mee et aliorum, parentum nostrorum predecessorum, ad quos pertinere dioscitur, augeatur et vigeat coram altissimo copiosa et huiusmodi censum deputatum recipiendum de curia olim Martini, sitam sub nostro allodio in Dubraw ita, quandocunque Wenceslaus frater meus sepe dictus tam bonum, certum et perpetuum censum alio in loco comparauerit, vt tunc curia predicta a solucione talis census libera esse debeat et soluta. In cuius rei euidentis testimonium maius nostre ciuitatis Pilzne sigillum presentibus est appensum. Datum in Pilzna dominica post epiphaniam proxima anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo primo.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. A. 14.

67.

1351. 23. června.

Vrativoj, kanovník a vikář arcib., svoluje jménem arcibiskupovým k tomu, aby vystavěn byl nový kostel pod hradem Vížkou u Druzdové. Ke kostelu tomu mají příslušetí hrad Vížka a vsi Druzdová a Dolany. Osady tyto příslušely až dosud ke kostelu v Dýšíně, ale pro časté rozvodnění řeky Mže se stávalo, že lidé nemohli do kostela, ano mnozí se i utopili, někteří pak zemřeli bez svátostí. Kostel vystaví pan Racek z Vížky. Kostel ten má býti filiálním kostela dejšínského a právo podací přísluší faráři v Dýšíně. K výživě kněze patří desátky ze tří popluzí, dvou pod hradem a třetího v Dolanech, pak dvůr s lánem polí v Druzdové, který pan Racek sám daroval dědičně kostelu. Na den očišťování P. Marie má farář Druzdovský odváděti každého roku do Dýšiny dvě svíce o třech librách na znamení poddanosti své.

Cum ex fide dignarum personarum deposicionibus et domini Ottonis, plebani de Dyssyna, confessione facta coram nobis in iudicio, nobis constet, castrum dictum Wyeska et Dolany ac Druztowa uillas, situm et sitas inter limites ecclesie parochialis in

Dyssyna, tantum ab eadem distare ecclesia, quod homines castri et villarum predictarum propter distanciam et inundacionem fluminis intermedii dicti vulgariter Myzye, ne dum congruo tempore officiis ecclesiasticis interesse nequeunt, verum etiam plures submergantur et fuerunt submersi, et prout etiam audiuius, nonnulli ibidem decesserunt quocumque sine ecclesiasticis sacramentis, maxime etiam, quia predicta ecclesia parochialis in Dyssina habundat in redditibus, ideo inuocato dei nomine nos Wratiuogius, canonicus pragensis ac venerabilis in Christo patris et domini Arnesti, sancte pragensis ecclesie archiepiscopi, in spiritualibus vicarius, de mandato et commissione ipsius domini archiepiscopi, oraculo viuencis nobis factis, malis et periculis huiusmodi, quantum cum deo possumus, volentes occurrere, presentibus in hiis scriptis decernimus et pronunciamus, quod ex alia parte fluminis predicti, prope castrum Wyeska per dominum Raczeonem, dominum eiusdem castri, erigendam et construendam fore ecclesiam, quam volumus esse filiam et subiectam prefate ecclesie in Dyssyna et eam debere regi, per presbyterum ydoneum ad eam loci dyocesano per plebanum in Dyssyna, qui pro tempore fuerit, presentandum, cui ex nunc et capellano ipsius pro sustentacione decimas trium araturarum castri predicti, duarum videlicet araturarum sub castro predicto sitarum et tercię site in uilla Dolen ac oblationes quascumque hominum castri et Dolany ac Drustowa uillarum prenominarum, earundem tamen villarum decimis exceptis, quas apud ecclesiam in Dyssyna cum determinacione, que infra sequitur, uolumus remanere, nec non curiam in Drustow uilla sic dicta in acie versus Pylznam sitam in monticulo cum suo laneo et decimis ipsius, quem prefatus dominus Raczeo de Wyeska eidem capelle erigende hereditarie pro capellanorum sustentacione contulit et donauit, cuius specificacio et situs in literis memorati domini Raczeonis super eiusdem lanei donacione confectis plenius continetur, annectimus, donamus et vnimus concedentes eidem presbytero, qui pro tempore fuerit, ut hominibus castri et villarum predictarum alias tamen canonicę diuina possint officia et ecclesiastica ministrare sacramenta ipsosque recipere ad sepulturam. Volumus tamen et presentibus diffinimus, quatenus rector ecclesie eiusdem, qui fuerit pro tempore, annis singulis in signum subieccionis ecclesie parochiali in Dyssyna in die purificationis beate Marie Virginis, duos cereos trium librarum offerat quauis excusacione cessante. Lata et lecta est hec interlocutoria in curia archiepiscopali pragensi per nos Wratiuogium, ut supra. Anno

domini millesimo trecentesimo quinquagesimo primo, die vicesima tercię mensis Junii. In cuius rei testimonium venerabilis in Christo patris et domini domini Arnesti, sancte pragensis ecclesie archiepiscopi et nostrum sigilla presentibus sunt appensa.

Original pergam. v museu plzeňském; z dvou pečeti zbyly jen kousky proužků pergam. Na rubu listiny 1351. N. 248. Pak dále písmem XIV. stol.: Super filiale ecclesiam in Drustoua. — Hruška, kniha pam. kn. m. Plzně. 14.

68.

1352. 7. listopadu. Praha.

Karel, římský a český král, nařizuje rychtáři a konšelům v Plzni, aby byli nápomocni všem prostředky spoluměstěnitmu svému Oldřichu Scheczlovi k dosažení platu, který si zakoupil na vsi Boru.

Karolus, dei gracia Romanorum rex semper augustus et Boemie rex. Vobis, iudici et iuratis in Pilzna, fidelibus nostris dilectis, precipimus et sub obtentu regalis gracie iniungimus presentibus seriose, quatenus dilectum nobis Vlricum Scheczcel, conciuem vestrum ad assecucionem census sui, quem de villa Bor iure debet percipere et quem, sicut asseritis, iusto precio comparauit, debeatis sine quauis condicione efficaciter promouere non admittentes eundem in censu predicto per quempiam impediri, ymo verius ipsum aduersus iniuriatores et violentes quoslibet, qui iura ipsius dissipare contenderent, auctoritate regia protegatis. Datum Prage feria IV. post festum Omnium Sanctorum proxima, regnorum vero nostrorum anno septimo.

Nuemburgensis electus.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. A. 4.

69.

1353. 5. ledna.

Markéta Duerrová, odcházejíc na pouť do Říma, odkazuje dům svůj v ulici jeptišské chudým jeptiškám, aby tu spolu se sestrou

její Kateřinou bydlely. Kdyby dům však přílišnými platy byl obtížen, má býti prodán a polovice připadnouti klášteřu Minoritskému a polovice špitálu. Z pole u Dobřan má sestře Kateřině ročně se dávat šest měr pšenice neb ječmene, ostatní užitek pak obrátiti se má na službu boží. Kdyby bratr její Jan se vrátil, tu se bez odporu pole to má jemu vydati; pak-li by zemřel Jan nevrátiv se, tu se pole prodati má a polovice peněz dána budiž kostelu do Dobřan a polovice klášteřu Minoritskému v Plzni.

In nomine domini amen. Cuncta, que geruntur in tempore, simul euanescunt cum tempore, ideo necesse est, subsidio testium ac aminiculo scripture roborari. Notum sit igitur vniuersis presentibus et futuris hanc literam inspecturis, quod ego Margaretha Duerra limina sanctorum videlicet Petri et Pauli intendens visitare, sano corpore et matura deliberacione de meis bonis, que deus michi ex sua gracia ordinauit, ordino et lego domum meam, sitam retro Pesskonem Orziesskonis in plathea monialium, pro communi domo pauperum monialium vna cum sorore mea Katherina, quam diu vita ei fuerit comes, seu aliarum pauperum quarumcunque deo deuote seruiencium, pro salute mee anime eternaliter volo conseruari, condicione tamen tali interposita, quod soror mea Katherina in predicta domo talem prerogatum habeat, quod nullum censum dare debet ac in procuracione lignorum dicta soror mea Katherina totaliter supportata sit. Preterea eciam condicione tali adiecta, quod si ciues nostre ciuitatis Pilzne predictam domum inimia steura seu exaccione seu quacunque agrauacione alia, quod dante deo absit, nimium vellent onerare, ex tunc sepe dicta domus vendi debet, a quocunque presens scriptum teneatur, et media pars denariorum ad claustrum fratrum Minorum ob reuerenciam beate Virginis Marie ad perpetuum lumen debet dari, et alia media pars ad hospitale pro infirmis ibi iacentibus pro remedio mee anime eternaliter volo deputari. Item ordino et lego agrum meum situatum penes Dobrzanam, a quocunque presens cartha reseruatur, volo ut sorori mee Katherine predicte singulis annis largire debet VI. mensuras siliginis uel sex mensuras ordei et reliqua pars et vtilitas, que prouenit a predicto agro, omni anno pro seruicio animarum parentum meorum seu pro exsequio debet conseruari. Si vero antedicta soror mea Katherina honeste et bene prout amicis meis placuerit, se regere curauerit, ex tunc quidquid eidem sorori mee de predicto agro benefactum fuerit, fauorem meum libenti animo adhibebo. Sin autem frater meus

Johannes ad propria reueniret et dictum agrum arestaret, statim dicto fratri meo sepedictum agrum sine omni contradiccione volo resignari. Si vero iam dictus frater meus ad propria non reueniret et si discesserit ab hac vita mortali, quod absit, tunc ager predictus a quocunque cartha hec teneatur, vendi poterit secundum consilium amicorum meorum mediante et media pars denariorum in Dobrzano ad ecclesiam conseruetur, residua vero pars ad claustrum fratrum Minorum pretactorum pro emundacione prenominati luminis eterni et pro salute mee anime omnimode deputatur. In cuius rei testimonium presens scriptum sub sigillo iudicis nostre ciuitatis et sigillo Hermani de Dobrzano iussimus roborari. Datum [anno] domini millesimo trecentesimo quinquagesimo tercio, Nonas Januarii.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. A. 14.

70.

1354. 28. října.

Prkoš z Čemín jest dlužen vnuku svému Stanislavovi, synu nebožce Prostěje z Čemín, a nyní mnichu řádu kazatelského (v Plzni), 20 kop gr. praž. jakožto věno jeho a zapisuje mu za to na zboží svém v Čemínech dvě kopy roč. platu.

Nouerint vniuersi, quod ego Prkossius de Czemyň tenore presencium recognosco, me et heredes meos religioso viro fratri Stanizlao, olim Prostye de Czemyň, dicti Chura filio, auunculo meo dilecto ordinis fratrum Predicatorum, in viginti sexagenis grossorum Pragensium denariorum, quod pro hereditatibus patrimoni sui, situatis in villa Czemyň et suis appendiis et michi proinde venditis debitorie obligari. Pro eisdem vero viginti sexagenis rite ac rationabiliter meo et heredum ac successorum meorum nomine, ipsi fratri Stanizlao duas sexagenas grossorum Pragensium denariorum census annui et liberi super hereditates meas quaslibet in Czemyň et suis terminis sitas, et super ipsarum hereditatum mearum pertinencias omnes ac singulas, quocunque nomine dictas, vendidi ac vendo, ad habendum, tenendum, vti fruendum, percipiendum et possidendum, eundem censum venditum per ipsum fratrem Stanizlaum et suos posteros huius terre

possessores deinceps eo iure proprietario et hereditario quolibet, quo ipse census ad me spectabat talibus tamen condicionibus interiectis, videlicet quod ipsius census medietas, scilicet vna sexagena in sancti Georgii, et altera medietas, vtputa residua sexagena in sancti Galli festis singulis ex nunc inantea sub anno quolibet occurrentibus in omnem conuentum dictis fratri Stanizlao et suis posteris premissis de dictis hereditatibus earumque pertinentiis et possessoribus secundum, quod ius in ipsa villa Czemyu requirit, perpetue solui debet, eo tamen expresse publicato, quod iuxta licenciam seu fauorem per ipsum fratrem Stanizlaum ad preces meas desuper datum licebit pleno iure michi, heredibus aut successoribus meis prefatis dicti census venditi quamlibet sexagenam census die quocunque, dum id facere possumus aut volumus erga dictos fratrem Stanizlaum aut suos posteros sine impedimento et contradicione cuiuslibet hominis pro decem sexagenis pecunie prompte et pro vna sexagena grossorum, que tunc eciam pro censu dari debebit, reemere, expedire. Promitto igitur sine dolo malo, bona fide, meo et predictorum heredum ac successorum meorum nomine dictis fratri Stanizlao et suis posteris dictum censum venditum ab impedimento et inpeticione quorumpiam hominum et expresse ab impedimento et inpeticione domine Wyete, vxoris mee, si quam ex parte dotalicii sui super dictas hereditates seu censum venditum moueret, secundum ius terre Boemie in toto et parte tam diu iuste ac rite disbrigare, quousque ipse census venditus per me vel meos heredes aut successores sepedictos reemptus fuerit, vt prefertur, et qui hanc literam habuerit eidem bona fide, debebit per me vel meos heredes aut successores, bonorum meorum possessores satisfieri de premissis sibi que ius competit omnium eorundem. In quorum euidentiam sigillum meum, in testimonium vero sigilla strenuorum virorum Nicolai fratruelis mei de Czemyu, et Raczkonis de Newilaw, auunculi mei, ad preces meas presentibus sunt appensa. Datum die beatorum Simonis et Jude apostolorum anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo quarto.

Listina pergamenová v museu plzeňském; pečeti chybí, jen tři kousky proužků perg. zbyly. Na rubu: Litera super Czemyu lectoris Stanykonis fratrum ordinis Predicatorum. A mezi tím písmem XIV. stol.: Continet Georgii sexagena census, alteram Galli. Starší signaturu B. 3., novější N. 260. 1354. odkaz klášteru dominikánskému.

1355. 12. března. Klášter kladrubský.

Děťřich, probošt v Přešticích, odkazuje převoru Bohuchvalovi a bratřím řádu kazatelského v Plzni roční plat 64 groš. praž. na dvoře kmeta Blažčeje ve vsi Nahošicích, začaž bratři jsou povinni konati výroční službu boží na sv. Jiljí za duši jeho i jeho příbuzných.

In nomine domini amen. Cum inter cetera pericula huius vite transitorie periculum mortis sit valde terribile ac incertum, ideo diuini eloquii ac testacione consulitur fidelium cuilibet, vt sibi de remedio salutari prouideat ac vite beate securitatem conparet seu conquirat. Igitur ego Theodricus, prepositus in Pzreschicz, ordinis sancti Benedicti, huius consilii diuini inspiratus gracia notum facio vniuersis, presentem literam inspecturis seu audit[ur]is, quod sanus existens et compos rationis, deliberacione premissa ac maturo consilio habito, fratri Bouchwalo, priori ac fratribus Predicatoribus in ciuitate Pylznensi commorantibus, donauit et dono, condescendo de vno homine nomine Blasias cum terra sua in villa, que Nao-schicz nuncupatur, quatenus dictus homo seu successores teneantur et debent singulis annis LXIV. grossos Pragensis monete et aliis minutis ad prefatum censum pertinentibus, predictis fratribus in perpetuum soluere omni fraude ac dolo remoto dumtaxat, quod in festo sancti Georgii XXXII. grossos et in festo sancti Galli XXXII. grossos sicut alii homines in predicta villa dictus homo seu successores ipsius dictam pecuniam persoluant tali tamen conditione adiuncta, vt ipsi fratres singulis annis in festo sancti Egidii tenebuntur officium defunctorum misse et vigiliarum pro caris meis et in die obitus mei in septimo et in tricesimo et in anniuersario decantare hec perpetue obseruaturi. Rogo autem et volo priorem et fratres, quantum possum, quod iam dictum testamentum seu elemosinam a suo conuentu non valeant vendere vel aliquo modo presumant alienare; si autem, quod absit, sepedictum testamentum alienare a conuentu attemptauerint, ipso facto virtute presentium in Cladrunam ad clastrum cum omnibus iuribus deuoluatur. Testes et cooperatores huius donacionis sunt venerabilis vir et dominus Raczko, abbas de Cladruna, Theodricus, prepositus de Pzreschicz, et nobilis dominus, vir Johannes dictus Smetana, quorum eciam sigillis presens scriptum duximus munimine roborari. Datum in monasterio Cladrubiensi anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto, in die sancti Gregorii.

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeti chybí, jen proužky zbyly. Na rubu: Litera super censum in Nahossycz legatum per dominum Theodricum, prepositum in Prsecicz, ordinis s. Benedicti, in festo Georgii 32 gr. et Galli 32 pro anniuersariis. Starší signatura. I. 1, novější N. 261. odkaz k dominikánskému klášteru 1355.

72.

1356. 6. května. Praha.

Karel IV., císař římský a král český, nařizuje podkomořtmu Rusovi z Litic, aby chránil měšťany Henzla Fridlova z Prahy a Oldřicha Scheczla z Plzně v pokojném držení vesnice Boru.

Karolus Quartus, diuina fauente clemencia Romanorum imperator semper augustus et Boemie rex. Tibi Rusoni de Lutycz, regni nostri Boemie subcamerario fideli dilecto. auctoritate presencium committimus et mandamus attente omnino volentes, quatenus dilectos nobis Heinslinum Fridlini Pragensem et Vlricum, Scheczal dictum, ciues Pilznenses, in bonis et censibus in villa Bor manutenere et eos in eorum pacifica et quieta possessione cures defendere, nullam eis in ipsis bonis et censibus eorum inferri permittens per quempiam iniuriam uel grauamen, prout eciam tibi alias proinde direxisse meminimus nostra scripta. Datum Prage VI. die mensis Maii, regnorum nostrorum anno decimo, imperii vero secundo.

Per dominum imperatorem
Welyslaus.

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. A. 4.

73.

1356. 6. května. Praha.

Karel IV., římský císař a český král, nařizuje rychtáři a konšelům plzeňským, aby spoluměšťanina svého Oldřicha Scheczla a Henzla Fridlova z Prahy chránili v pokojném držení vsi Boru.

Karolus Quartus, diuina fauente clemencia Romanorum imperator semper augustus et Boemie rex. Vobis iudici et iuratis ciuitatis Pilznensis, fidelibus nostris dilectis, auctoritate presencium attente committimus et mandamus, omnino volentes, quatenus

dilectos nobis Vlricum Scheczal, conciuem vestrum et Heinslinum, Frydlini de Praga, in bonis et censibus in villa Bor manutenere et eos in eorum pacifica et quieta possessione defendere curetis, nullam eis in ipsis bonis et censibus eorum inferri permittentes per quempiam iniuriam uel grauamen, prout eciam vobis alias proinde direxisse meminimus nostra scripta. Datum Prage VI. die mensis Maii regnorum nostrorum anno decimo, imperii vero secundo.

Per dominum imperatorem
Welyslaus.

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. A. 4.

74.

1356. 10. května.

Provincial ř. něm. br. Rudolf z Homburka presentoval za faráře ke kostelu do Nov. Plzně br. Františka, když předešlý farář br. Petr místa svého se vzdal.

Tingl, Libri confirm. l. I. 38.

75.

1357. 17. března

Kněz Petr z Plzně ustanoven farářem v Strojeticích.

Tingl, Libri confirm., l. I. 5.

76.

1357. 18. března.

Kněz Jakub někdy Rudláv z Plzně stal se farářem v Bělé.

Tingl, Libri confirm., l. I. 5.

1359. 7. října.

Kněz Václav Fridrichův z Plzně ustanoven vikářem v Týně.

Tingl. Libri confirm., l. I. 103.

1359. 12. října.

Kněz Albert Mauricův z Plzně dosazen za faráře do Středokluk.

Tingl. Libri confirm., l. I. 104.

1359. 6. prosince. Nová Plzeň

Vlašče z Přestawlk se svolením též synů svých Jana a Rucka, zapisuje klásteru sv. Ducha v Nov. Plzni roční plat 60 gr. praž. na poddaném svém člověku Vavřincovi ze vsi Hájí, začož bratří kazatelé na modlitbách svých naň pamatovati mají.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis amen. Cum inter cetera mortis periculum valde terribile sit et incertum, expedit denique unicuique fideli, vt sibi in tempore prouideatur de remedio salutari et perpetuo animarum testamento. Ideoque notum sit vniuersis presentibus et futuris, ad quorum noticiam presens scriptum peruenerit, quod nos Wlasce de Przewawlck cum plenaria voluntate filiorum meorum Johannis et Raczkonis disposui, legauí, donauí et condescendi perpetuo pro testamento ad claustrum sancti Spiritus, ordinis fratrum Predicatorum, in ciuitate Noua Pylzna et ipsis fratribus predictis in ipso claustro deo deuote seruientibus omni anno nunc et in antea perpetuis temporibus sexaginta grossos Pragensium denariorum veri et perpetui testamenti census, recipiendo singulis annis a discreto viro Laurencio, villano meo in Hay, qui residet nunc in villa predicta, in curia sita

penes curiam Clementis et curiam Przebkonis, quem quidem anni censum predictus villanus necnon heredes sui et successores sui debent et tenentur dare ob reuerenciam dei omnipotentis et sancti Spiritus et aliorum beatorum sanctorum, in quorum honore ibidem claustrum est constructum, ipsis predictis fratribus singulis annis medium in die beati Galli et medium in festo beati Georgii martyris vicinius assequenti, beniuole dare et sine predictorum fratrum vexacione presentare, vt proinde salus mea, predecessorum, amicorum meorum et successorum et aliorum, ad quod huiusmodi testamentum dinoscitur pertinere, coram altissimo copiosa et perpetualis salus augeatur et ut ipsi fratres memorati me, predecesores meos et successores iugiter, prout de ipsorum confido discrecioni, in omnibus eorum oracionibus ac deuocionibus habeant omni sine intermissione. Vt autem huiusmodi ordinacio siue testamentum incorruptum eternaliter permaneat, ego Wlasce predictus de Przewawlck et filii mei prenotati uouimus et promittimus cum coniuncta manu et fide sincera perpetuo nunquam impedire. Ad roborandum prescripta in euidens et perpetuum testamentum sigilla nostra presentibus duximus apponenda. Datum et actum in Noua Pylzna in die sancti Nycolay confessoris, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo nono.

Listina perg. v museu plzeňském; pečeti chybí. Na rubu písmem XVI. stol.: Litera super censum in Przyestawlck LX gr. Starší sign. I. 3. novější N. 262. 1359. odkaz k dominikánskému klásteru. Na okraji uprostřed starším písmem již místy nečitelným: Litera domini Wlasche de Przyestawlck super 1 sex. et... in willa Hay in laico Laurencio predicte.....

1360. 8. června. Praha.

Karel IV., římský císař a český král, potvrzuje Petrovi a Janovi Leimwatrům list krále Jana na richtu plzeňskou udělený r. 1328.

Karolus Quartus, diuina fauente clemencia Romanorum imperator semper Augustus et Boemie rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod quia pro parte fidelium nobis dilectorum Petri et Johannis dictorum Leymwater, nostre serenitati humiliter extitit supplicatum, quatenus ipsis et heredibus ipsorum

quoddam priuilegium, clare memorie serenissimi principis, domini Johannis quondam Boemie regis illustris, patris nostri carissimi, de innata nobis pietatis gracia approbare, innouare, ratificare et confirmare graciosius dignemur; cuius priuilegii tenor per omnia sequitur in hec verba:

[Následuje list kr. Jana z r. 1328. d. 26. prosince v Lucemburce v plném znění, viz č. 28.]

Nos uero considerantes dictam supplicacionem rationabilem existere et eidem benignitate solita annuere cupientes, prefatis Petro et Johanni et eorum heredibus animo deliberato, ex certa sciencia et de nostre celsitudinis gracia speciali, regia auctoritate Boemie, suprascriptum priuilegium in omnibus suis clausulis, sentenciis, punctis et articulis, prout de uerbo ad uerbum expressatur superius, approbamus, innouamus, ratificamus et presentis scripti patrocínio confirmamus, decernentes expresse, quod dictum priuilegium et omnia ac singula in eo contenta, roboris perpetue obtinere debeant firmitatem. Presencium sub imperialis nostre maiestatis sigillo testimonio literarum Datum Prage anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo, indiccione tertia decima, VI. Idus Junii, regnorum nostrorum anno quartodecimo, imperii uero sexto.

[V pravo dole]: Co[rrecta] per Miliczium de Chremsir.

[Na ohybu v pravo]: Per dominum imperatorem
Heinricus Australis.

[Na rubu]: Registravit Johannes Saxo.

Orig. perg. v museu plzeňském. Na rubu listiny uprostřed rukou XIV. stol.: Carolus. — Starší signatura N. 2. novější N. 76. Pečet visící na šňůře černožluté, porouchaná, na líci císař v majestátě, s opisem: Karolus Quartus Diuina Fauente Clemencia Romanorum Imperator (vy lámáno) Boemie Rex. Pospod trůnu spatřuje se písmě W, na rubu sekret orlice v levo hledící v červeném vosku s opisem * iuste * iudicate * filii * hominum. — List ten potvrdil král Václav I. 1382. d. 10. ledna v Praze.

81.

1360. 20. července.

Kněz Jan z Plzně ustanoven farářem ve Stodůlkách.

Tingl, Libri confirm., I. I. 127.

82.

1361. 10. května.

Kněz Mikuláš z Plzně ustanoven farářem v Mešně.

Tingl, Libri confirm., I. I. 152.

83.

1362. 9. dubna. Nový Plzeň.

Reinhard z Volduch zapisuje klášteru kazatelskému v Nov. Plzni roční plat 2½ kop gr. praž. na třech dvorech ve Volduchách, které drží Radslav, Světěj Syrovátka a Tobiáš. 32 groše mají platiti se na výroční službu boží za duši otce Reinhardova Dluhovoje a matky jeho, ostatek 1 k. 58 gr. má se až do smrti vypláceti bratru Reinhardovu, Janovi z Volduch, provincialovi řádu dominikánského a teprve po smrti jeho má plat ten úplně připadnouti klášteru v Plzni.

In nomine domini amen. Cum humane mentis industria cuncta, que a primitatis eue exordio nequeat vngwetenus memorialiter reseruare, acta testium ac scriptorum munimine sunt consweta roborari, ne temporis labuntur cum decursu, hinc est, quod ego Reynhardus de Wolduch, matura deliberacione et bona meorum heredum cum voluntate, munde religionis uiris priori et fratribus conuentualibus, ordinis Predicatorum fratrum in Noua Pylzna, benigne resignaui et iam libere condescendi, de tertia dimidia sexagena, grossorum bonorum pragensium denariorum, veri et perhennis annui census, in tribus curiis et tribus terris, que uulgariter zemy nuncupantur, trium rusticorum ibidem in Wolduch, uidelicet Radslay, Sweytyeionis, qui Syrawatka appellatur, et Thobie, singulis annis recipienda, quem quidem censum dicti rustici uel eorum successores uel ego dictus Reynhardus loco ipsorum seu heredes uel successores mei prefatis fratribus tenentur et debent omni anno, medium censum, uidelicet septuaginta quinque in festo sancti Georgii nunc proxime uenturo incipiendo et in festo sancti Galli, mox sequenti, eciam septuaginta quinque grossos et sic deinceps in eisdem terminis perpetuisque temporibus assignare, taliter tamen, quod pro anniuersario patris mei Dluhowogii pie

memorie et matris mee, quondam sue conthoralis, triginta duo grossi Pragensis pagamenti, de eadem pecunia priori antedicto et suis fratribus conuentualibus cedi debent singulis annis, deuote peragendo pro animabus ipsorum remedio salutari, residuam vero partem dicti census, scilicet duas sexagenas minus duobus grossis, conuentus dicti ordinis vna cum suo priore ad voluntatem reuerendi viri fratris Johannis dicti de Wolduch, prouincialis Boemie et Morauie, dictorum fratrum Predicatorum, usque in finem vite sue vel quamdiu vixerit, tenebitur et debet dispensare; post obitum vero dicti fratris, viri reuerendi, tunc prefatus census, videlicet tercia dimidia sexagena ad priorem et conuentum totus, pro salute anime tacti viri reuerendi et suorum predecessorum pertinere perhenniter dignoscatur, antedicti ordinis fratrum pretactorum, quem recipere debent a nobis prefatis superius in terminis presignatis, alioquin mox immediate in quocunque terminorum persoluere essemus negli[g]entes censum prenarratum infra spacium vnus septimane, nos prefati Reynhardus, heredes et successores mei pro superfideiussoria in triginta sexagena grossorum monete prius dicte dampnaremur priori et suis fratribus conuentualibus antedictis prefate ciuitatis vna cum censu supersesso rite et rationabiliter persoluendis sub bona fide nostra christiana. Eciam si ego Reynhardus supradictus hec, que continentur huius litere in tenore, nollem adimplere siue mei heredes, vel me defenderem persoluere census prenotatos, extunc mea qualibet contradiccione vel heredum meorum remota necnon omni iudicio postergato, illico sepedictus vir reuerendus frater Johannes, germanus meus de Wolduch dictus, prouincialis Boemie et Morauie, fratrum ordinis Predicatorum, [si] a me iure patrimonii non foret sequestratus nec indiuisus a me remaneret, sed licite posset mediam partem bonorum meorum et suorum a me exigere repetendo. In cuius rei euidentis testimonium sigillo meo et strenui viri Raczkonis de Wyeska sigillo ac ciuitatis Noue Pylzne sigillo, necnon nobilium virorum sigillis Petri de Wyldsteyn, Othyconis de Chrast, decreui hanc literam roborare. Datum Noue Pylzne in vigilia ramis palmarum, anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo secundo.

Original pergamenový v museu Plzeň-kém.

Na rubu: Litera domini Raynaldi de Boldoch. Litera super censum in Wolduch videlicet 2 $\frac{1}{2}$ sexag. diuisim, Georgii 75 et Galli 75. — Starší sign. B. 1., novější N. 263. — Pět pečetí: 1. Štít s vyšším vrchem, opis těžko čitelný. (Reinhard z Wolduch.) 2. Ve štítě se spa-

truje labuť stojící s opisem † S. Razconis de Wieszka. 3. Rozlámaná velká pečeť m. Plzně. 4. Štít rozštípený, v pravo vodorovné vynikající břevno, levá pále celá vynikající; opis † S. Petri de Wildenstein. 5. Pečeť Otíka z Chrástu chybí.

84.

1362. 14. srpna.

Marketa Duerrová, jeptiška z Nov. Plzně, u přítomnosti konšelů Jana z Dobřan a Hynka Hakkra a M. Jana, rektora škol plzeňských, odkázala domek svůj v ulici jeptišské k záduší jeptiškám, aby jich tu vždy 10 bydlelo a z těch aby paní Anna, manželka Jana z Dobřan, učinila jednu, kteráž by skromnou, ale rozumnou byla, hospodyní v domku tom. Pole své u Dobřan odkazuje k domku jeptišek, aby z výnosu jeho opravován byl a přebytek aby se obracel na službu boží za duši její do kláštera Minoritského v Plzni.

In nomine domini amen. Ego Margaretha dicta Dorryn, monialis ciuitatis Noue Pilzne, recognosco tenore presencium et protestor uniuersis, quod sana mente et bene compos rationis mee in presencia honorabilium virorum, Johannis dicti de Dobrzana, Hincnis Hacheri iuratorum, presente magistro Johanne, rectore scholarum ipsius pretacte ciuitatis, hanc feci legacionem de omnibus meis bonis a deo michi datis et concessis, prout plenius litera in presenti continetur. Primo lego et dispono domunculam meam, quam nunc inhabito in dicta ciuitate sitam in platea monialium, quod illa perpetue maneat pro domo animarum et committo hoc, ut honesta matrona Anna, chonthoralis dicti Johannis de Dobrzano, ita ordinare debet, ut perpetue decem moniales devote deo seruiantes esse debent et morari, si non plures ibidem esse valeant, et ut tales moniales se honeste teneant, quod nichil mali de ipsis enaretur, et quecunque ex ipsis discreciore fuerit et circumspecta, illa per prefatam consortem Johannis antedicti pro hospita poni debet et locari in domuncula mea prenotata. Insuper dispono agrum meum, quem habeo in bonis oppidi Dobrzanensis, ut omni anno de questu illius agri et vtilitate dicta domuncula mea de anno ad annum, cum necesse fuerit, reformatur et de superfluo, quantum fuerit, anniuersarium meum et meorum predecessorum honorifice cum scitu euidenti in claustro fratrum Minorum singulis

annis temporibus perpetuis tempore debito celebretur, vt salus anime mee et meorum predecessorum exinde coram deo augeatur copiosa. Et huiusmodi testamentum committo dictis iuratis et prefate Anne, ut ipsi uel illi, cui ipsi commiserint, taliter ad hoc faciant consilio et auxilio, vt perhenniter maneat et non euanescat. In cuius ordinacionis perpetuum testimonium maius dicte ciuitatis sigillum ad deuotas petitiones meas presentibus est appensum. Datum in vigilia assumptionis Marie Virginis gloriose, anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo secundo.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. A. 15.

85.

1362. 16. září. Praha.

Obec města Plzně k rozkazu císaře Karla IV. se zavazuje, že na příští popeleční středu chtějí mít v zásobě 1300 strychů pšenice.

Quia serenissimus princeps et dominus noster, graciosus dominus Karolus, Romanorum imperator semper Augustus et Boemie rex, propter vtilitatem et commune bonum regni ac regnicolarum, ad euitandaque futura pericula nobis ac nostre ciuitati Pylzne XIII^C strichones sigilinis duxit presentibus imponendos, quos super carnispriuium proxime venturum nos, ciues ciuitatis predictae, in dicta ciuitate nostra pro memorato domino nostro sine dilacione qualibet reponere et reseruare promittimus bona fide; quod si non faceremus, ex tunc predictus dominus noster seu is, cui commiserit, vel qui presentes habuerit, dictam siliginem et dampna, que ex negligencia huius emergerent, in nostris bonis et hominibus per inpigneraciones conquirendi plenam habeant potestatem. Et harum nostrarum testimonio literarum. Datum Prage die sancte Ludmille martyris, anno domini M^oCCC^oLXII^o.

[Pod tím připsáno]:

Item debent habere pro ducentis et viginti sexagenis, quas Rollo ipsis assignauit, quatuor millia quadringentos strichones, de Plaz mille trecentos strichones, de Kotheschav mille septingentos strichones. Summa octo millia septingenti strichones.

[Na ohybu v pravo]: Remittatis literam sigillatam.

[Na rubu]: Pilzna XIII^C -- Original perg. zachov. v císař. dvorním archivu ve Vídni. Zachovala velká pečeť městská na proužku.

86.

1363. 6. ledna. Plzeň.

Richtář, konšelé i všecka obec m. Nov. Plzně přijali od císaře Karla v opatrování následující kusy brnění: 388 náprsníků, 330 podbradků, 310 náramků, 20 horních náramků na plece, 20 obojků, k tomu dali na své útraty přidělati tolik kusů, aby všeho bylo po 400 kusích i rukavice též a zavazují se všechnu zbroj tuto v pořádku chovati pro potřebu královu.

Nos iudex, iurati et vniuersitas ciuitatis Noue Pilsne recognoscimus vniuersis, nos a serenissimo principe domino nostro graciosissimo, domino Karolo, Romanorum imperatore semper Augusto et Boemie rege et nomine ipsius a domino Paulo, camere regni Boemie notario, quadringentas minus duodecim toraces, trecentas et triginta barbutas cum appendenciis, trecenta decem brachilia, viginti humeralia et totidem gollura percepisse, ad que alia arma videlicet barbutas, brachilia etc., ut premititur cum cyrotectis, nostris propriis pecuniis comparauimus, que omnia nunc in prompto habemus vsque ad plenam summam et numerum quadringentorum apparatus predictorum, hosque quadringentos apparatus integre bona nostra fide promittimus pro dicto domino nostro imperatore, suis heredibus et successoribus, Boemie regibus, munde et perpetue pro ipsorum necessitate et honore regni custodire et fideliter conseruare, taliter quod, quociens et quando per dictum dominum nostrum imperatorem, successores et heredes suos, reges Boemie, de hiis fuerimus requisiti, nullam in eo, eosdem apparatus exhibere et presentare negligenciam commitemus. Quod si non faceremus, ex tunc dictus dominus noster imperator, successores et heredes sui, reges Boemie, possunt nos nostreque ciuitatis incolas pro his emendare iuxta ipsorum beneplacita voluntatis. Harum nostrarum testimonio literarum. Datum in Pilsna die Epiphanie Domini, anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo tercio.

Original v císař. dvorním archivu ve Vídni, s velkou pečeti městskou na proužku, zachovalou. — Opis listiny nalezá se též v kvaternu privil. zemských z r. 1547 f. 26. v král. zemském archivu v Praze.

1363. 1. května. Praha.

Karel IV., římský císař a český král, uděluje městu Plzni výroční trh o sv. Bartoloměji s osmi dni před svátkem tím a s osmi dni po svátku tom, se všemi právy, svobodami a výhodami, jakých jiná města v království českém užívají. Kdo by Plzeňským v tom překážky které činil, propadá nemilosti královské a pokutě 100 hv. zlata.

Karolus Quartus, diuina fauente clemencia Romanorum imperator semper augustus et Boemie rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod licet de innata nobis benignitatis clemencia de subditorum nostrorum singulorum profectu, vtilitate et comodo dignemur intendere et ad ea, que ipsorum augmentum aspicunt, attenta sollicitudine meditari, illorum tamen profectus et comoda, quodam specialis benignitatis fauore prosequimur, quos diuturnitas obsequiorum et intemerate fidei constancia argumentis clarioribus manifestius recommendant, habito igitur respectu ad grata fidelitatis et obsequiorum studia nec non indefessi laboris promptitudinem, quibus maiestatem nostram et clare memorie antecessores nostros Boemie reges, dilecti nobis ciues et incole ciuitatis nostre Pilsnensis, fideles nostri, actenus honorarunt et adaucto fidei et probitatis merito non cessabunt in antea prestancius honorare, ipsis animo deliberato non per errorem aut improuide, sed ex certa nostra sciencia auctoritate regia Boemie infrascriptam graciosam fauorabiliter duximus faciendam, videlicet quod singulis annis in ciuitate Pilsnensi predicta annuale forum siue nundine per duas septimanas continuas, scilicet octo diebus ante festum sancti Bartholomei apostoli et octo diebus post idem festum, duraturum imperpetuum haberi, teneri et sine omni impedimento pacifice celebrari debebit. Volentes ac ex singulari gracia auctoritate regia Boemie predicta statuantes, quod vniuersi et singuli ciues et mercatores eorum mercimonia, que cum vlna et libra vendentur et presertim ferrum et coreum, ex toto aut per partes seu pecias, in dicto annuali foro vendere et libere emere valeant pro ipsorum libito voluntatis. Volumus insuper, vt annale forum predictum vniuersis libertatibus, graciis, emunitatibus, juribus et indultis per omnia sine diminucione qualibet gaudeat, quibus cetera fora annalia in aliis ciuitatibus nostris regni Boemie existencia fruuntur, seu quomodolibet pociuntur. Inhibentes vniuersis

nostris fidelibus, ne dictam nostram graciosam audeant quomodolibet infringere seu aliquid perturbare; si quis autem ipsorum contrarium attemptare presumpserit, indignacionem nostram et penam centum marcarum auri puri, quarum medietatem camere regali Boemie, residuam vero partem dicte Pilsnensi ciuitati applicari statuimus tocies, quociens contrafactum fuerit, se nouerit irremissibiliter incursum. Presencium sub nostre maiestatis sigillo testimonio literarum. Datum Prage anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo tercio, indicione prima, Kalendis Maji, regnorum nostrorum anno decimo octauo, imperii vero nono.

[V levo dole jinou rukou]: Corr[ecta] p[er] Jo[hannem] de Chrems[er].
[Na ohybu v pravo]: P[er] d[ominum] Olom[ucensem] ep[iscopu]m
Rud[olphus] de Frideb[er]g.

[Na rubu]: R[egistra]ui[t] Johannes Chremsir.

List perg. v museu plzeň. s pečetí na proužku, jako č. 80. Pospod na proužku písmem XVI. stol.: Na Jarmark S. Bartholo[měje]. — Sign. nov. N. 4. Opisy listiny té v Stehl. knize priv. měst. f. 82. a u Tannera. List ten potvrdil císař Sigmund 1425. 25. března v Tatě všeobecně, podobně i král Ladislav 1453. 31. října v Praze a poznovu 1457. 27. července ve Vídni; král Jiří 1459. 10. prosince v Praze; král Vladislav 1481. 13. dubna v Praze; král Ludvík 1523. 15. března na hradě pražském; král Ferdinand I 1527. 17. září na hradě pražském; císař Maximilian II. 1567. 14. dubna na hradě pražském; císař Rudolf II. 1578. 16. dubna ve Vídni; císař Matiš 1617. 30. ledna na hradě pražském; císař Ferdinand II. 1627. 7. srpna ve Vídni. Doslovně pak stvrzují list ten císař Leopold 1660. 2. června ve Vídni, císař Karel VI. 1713. 12. května v Laxenburce, císařovna Marie Terezie 1770. 8. června ve Vídni a císař Josef II. 1784. 20. ledna ve Vídni. Posléze všeobecně císař František I 1793. 22. listopadu ve Vídni. — Pelzel, Geschichte Karls IV. II. díl č. 300.

1363. 1. září.

Bozděch z Svinné, Bušek z Mostišť, Jan a Oněš z Hřešihlav, bratři vlastní, odkazují jisté platy k oltáři nejsv. Trojice a sv. Vavřinci v klášteře sv. Ducha v Plzni a sice Bozděch 15 kop na Pavlovi z Mostišť, Vrabčovi a Hucalovi z Svinné; Bušek 30 kop

na Velkovi, Bláhovi, Hodoňovi a Pavlovi v Mostišťích, Jan z Hřešihlav s manželkou svou Marketou 10 kop na Jakubovi; z těchto 55 kop má roční plat 5 a půl kopy odváděti se klášteru, začož má sloužena býti na oltáři jmenovaném denně jedna mše a mimo to konány býti ještě jiné pobožnosti.

In nomine domini amen. Cum inter vniuersa animancia homo perfectior sit creatura, dum compos existat rationis viriumque suarum, ideo merito debet plus aliis suum agnoscere creatorem suaque futura racionabiliter preuidere. Cunctis igitur pateat presentibus futurisque testimonio huius scripti, quod nos Bozdyecho de Swynna, Busko de Mostist, Johannes de Hrzyessihlaw, Onso de ibidem, omnes predicti fratres vterini, cupientes facere remedium animarum nostrarum salutare parentumque nostrorum, videl cet Johannis dicti Hrzyessihlawecz et Budcze, conthoralis sue bone memorie ac eciam fratris nostri predilecti Lythohnyewii pie recordacionis nec non aliorum fratrum, sororum et conthoralium nostrorum, bona cum deliberacione omnium nostrum amicorumque nostrorum consilio, consensu et fauore damus, concedimus et donamus in Pylzna Noua claustro et fratribus ad sanctum Spiritum fratrum ordinis Predicatorum, sancti Dominici confesoris et specialiter altari ibidem per nos in honore sancte et indiuidue Trinitatis ac beati Laurentii martyris gloriosi ex nouo constructo, fundato et dedicato, precipue, singulariter et distincte: ego predictus Bozdyecho XV sexagenas grossorum denariorum Pragensium in Paulo de Mostist, Wrabczone ac Huczalone de Swynna, Busko triginta sexagenas eiusdem monete in Welkone, Blahnone, Hodnone et predicto Paulo in Mostist, Johannes vero de Hrzyessihlaw et conthoratis sua, domina Margaretha, X sexagenas in Jacobo predictae monete dictis nostris in hominibus censualibus ex nunc condescendimus et resignamus fratribus prescriptis, de qua quidem pecunia tenebimur et extunc tenemur tam nos quam eciam successores nostri sepedictis fratribus omni anno dimidiam sextam sexagenam sepedicte monete persoluere censualiter talibus interiectis terminis, videlicet in festo sancti Georgii proxime venturo duas sexagenas pluries assignate monete et III fertones, in festo vero beati Galli immediate subsequenti totidem tam diu, donec ipsis fratribus superius expressam pecuniam non assignauerimus et dederimus, simul et semel integraliter et complete, aut eos in aliam procinctu in Pylznensi transferamus et transducamus hereditatem temporibus perpetuis duraturam, talibus tamen condicionibus subscriptis,

videlicet quod ipsi fratres, sepius expressi, debent et tenentur perpetue diebus singulis predicto in altari nostro dedicato cottidie vnam missam legere seu officiare et pro lumine vigiliarum ac missarum de elemosina per nos facta I sexagenam, mediam vero sexagenam super laborem prefati claustri impendere et assignare, et in quibuslibet quatuor septimanis vigiliis IX leccionum in sero et in crastino sequenti de mane missam defunctorum sepedicto in altari cantare; pecuniam vero, que supererit de elemosina per nos ipsis data, quatuor videlicet sexagenas prescriptas, prefati fratres, qui nunc sunt in futurumque erunt, tenentur in partes diuidere ita, quod omni die, quo seruicium predictum nostrum euenerit faciendum, XVIII grossi ex ea fratribus pro pitancia dispensentur, in conclusione vero cuiuslibet anni in vltimo seruicio XXIV grossi, secundum quod numerus pecunie exigit, in recreacione fratrum debent expendi. Si autem, quod absit, contigerit, et dicti fratres, qui nunc sunt aut esse poterunt, officium predictum quocunque modo emergente, quibuscunque IV septimanis, peragere neglexerint, ac de hoc legitime constiterint, ex tunc nos siue successores nostri ipsos XVIII grossos, qui tunc fratribus in pitancia debebant dispensari, libere possumus recipere et dispensare ac dare ad alia loca secundum placitum nostrum pro refrigerio carorum nostrorum, contradiccione qualibet non obstante. Vt autem hec donacio, seu eciam condicio robor obtineat firmitatis, infrascriptos viros, videlicet Cunradum de Lhota, dictum Praczek, Ruperdum de Wssyenicz, Johannem de Ollesna, sigilla eorum vna cum sigillis nostris presentes petiuimus communiri. Datum anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo III°, die et festo beati Egidii confessoris gloriosi.

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeti chybí. — Na rubu: Litera super censum dominorum de Swynna. Pod tím viděti ještě stopy písma staršího ale úplně již nečitelného. Starší sign. F. 1., novější N. 252, 1363. odkaz klášteru dominikánskému.

89.

1363. 4. září. Nový Plzeň.

Konrad Praczek ze Lhoty odkazuje klášteru sv. Ducha v Nov. Plzni dvůr jeden v Zýkově, z kterého jest roční plat 80 gr. praž., 4 kuřata a 32 vejce.

In nomine domini amen. Cum horam simus mortis inscii, quam tamen nullus poterit euitare, que eciam rapere non desinet

iuuenes tamquam senes, ideo, necesse est, ut quisque deses ab oracione procuret anime sue releuamen ad ipsorum creatorem, adhuc habens corporis sospitatem per preces deuotorum. Ego siquidem Conradus de Lhota, natus Praczkonis, bene fungens omnium membrorum meorum sanitate composque mee rationis, animo bene deliberato maturoque consilio mee conthoralis ac heredum meorum bona voluntate dono, resigno et presentibus iam condescendi conuentui sancti Spiritus in Noua Pylzna, fratribus ordinis Predicatorum, vnam curiam in villa Zykw cum area et fundo et vnam integram terram, quod wlgariter zemye nuncupatur, quam pro nunc Czekan et Homole inhabitant et possident, rustici sic nominati cum singulis prouentibus, videlicet agris cultis et incultis, pratis, pascuis, riuulis cunctisque fertilitatibus ad dictam curiam et terram spectantibus eo iure, vti ego hucusque habui, hereditarie possidendam, pro anime mee et domine Katherine, vxoris mee et omnium predecessorum ac sucessorum meorum remedio salutari ita, quod dicti fratres a dictis rusticis uel successoribus ipsorum uel possessoribus curie et terre antedictae recipere debent sine impedimento cuiusque hominis vtriusque sexus octuaginta grossos veri, annui et perpetui census et tres grossos pro labore et quatuor pullos, triginta duoque oua singulis annis semper, medietatem in festo sancti Galli et iterum medietatem frequenter in festo sancti Georgii pro vero censu temporibus et perhennis; taliter tamen, quod dicti possessores prefate curie et terre a com munitate aliorum rusticorum in riuulis, aquis, pascuis, viis, semitis et pastoribus propter hoc et in aliis quibuscunque non debent esse sequestrati, quos eciam possessores prefate curie et terre dicti fratres impignorare poterint vel cum ipsis agere quandocunque voluerint, quociuscunque voluerint, secundum quod ipsis videbitur expedire pro censu supersesso sine mea, heredibusque meorum ac amicorum seu successorum qualibet contradiccione. In huius rei euidentis testimonium statui viros fide dignos in presenti subnotatos, mea ac meorum heredum mediante petitione testes manifestos, videlicet dominum Bozdyechonem, militem de Sswynna Hrzyssihlawecz dictum, Rupertum de Wssyenicz, Busconem de Mosthist, dictum Hrzyssihlawecz, qui ob precum mearum instanciam sigilla sua vna cum sigillo meo presentibus testimonialiter appenderunt. Datum in Noua Pylzna feria secunda ante festum natiuitatis beatissime Virginis Marie, anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo tercio.

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeti chybí, jen proužky perg. zbyly. — Na rubu: Praczkonis. Vndecima. Pod tím jinou rukou: Litera super censum in Zykw. Starší sign. Y. 2., novější N. 264. odkaz dominikánům.

90.

1363. 22. prosince.

Provincial ř. něm. Rudolf z Homburka presentoval po smrti faráře br. Jakuba, jiného br. Jakuba za faráře do Nov. Plzně. Úvodcem byl děkan Plzeňský.

Emler, Libri confirm., 1. I. 2. 34.

91.

1364. 6. července.

Provincial ř. něm. Rudolf z Homburka presentoval za faráře do Nov. Plzně br. Fridricha, když předešlý farář Jakub se místa svého byl vzdal. Úvodcem byl děkan plzeňský.

Emler, Libri confirm., 1. I. 2. 49.

92.

1364. 27. října.

Zbyněk, farář v Polini, Racek, Bohuslav, Hynek a Bušek, bratři vlastní z Fussperka, odkazují klášteru svt. Ducha v Nov. Plzni roční plat tři kopy praž. gr. v Slavikovicích na třech poloulánech, kteréž nyní Jan Lub, Kliment a Martin drží, však všechny jiné požitky jakož i vrchní správu lidí těch podržují si bratři z Fussperka pro sebe.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis amen. Quia iuxta consilium ipsius saluatoris homo debet sibi thesaurizare thesauros

in celis, igitur cunctis innotescat fidelibus existentibus futurisque, quod nos dominus Zbynko, plebanus de Polena, Raczko, Bohusslaus, Hynko, Bussko dicti de Fuserk, fratres vterini, cupientes providere de remedio animarum nostrarum ac omnium predecessorum successorumque nostrorum salutari, adhuc sani et incolumes, matura prehabita deliberacione sanoque consilio et assensu omnium nostrum damus, resignamus et per presentes condescendimus domui sancti Spiritus et fratribus ordinis fratrum Predicatorum in Noua Pylzna, de vera elemosina tres sexagenas grossorum denariorum Pragensium perpetui census in villa Slauikouicz super tres medias terras, quas nunc Johannes dictus Lub et Clemens et Martinus tenent et possident, quem quidem censum dictis in hominibus et eorum successoribus recipiet et dispensare habebit in pitanciis fratribus temporibus seruiciorum carorum nostrorum vnus frater de conuentu eorum, qui pro tunc fuerit per nos pro cappellano nostro electus, vt ex literis eorum exstitit ordinatum. Eundem vero censum predictus frater recipere habebit in expressis terris et eorum possessoribus temporibus infraposis, videlicet in festo sancti Georgii proxime venturo dimidiam alteram sexagenam et in festo sancti Galli immediate sequenti totidem singulis et eternis annis hoc idem reiterando. Volumus tamen, quod omnes alii proventus siue vtilitates ac gubernacio predictarum terrarum et eorum possessorum ad nos ac successores nostros pertineant et spectent statutesque, quod predictus census per nos seu successores nostros quibuscumque ex causis a conuentu predicto nullatenus possit exsolui siue quocumque alio modo alienari, idque adicientes, quod si bona nostra illis terris adiacencia seu alia quecumque per nos siue successores nostros, vt prefertur, vendi, commutari, vel alio modo alienari contigerit, sepedicte terre siue curie et census ac possessores earum ab eadem vendicione, commutacione seu alienacione penitus sint sequestrate et ad eundem conuentum, omni recalcitracione semota pertinebit. In cuius rei firmamentum sigilla nostra presentibus sunt appensa. Datum anno domini millesimo, trecentesimo sexagesimo quarto, in vigilia sanctorum apostolorum Symonis et Jude.

Original pergamenový v museu plzeňském. Z pěti pečeti schází druhá. ¹⁾ Štít s třemi páry parohů (2, 1); nad štítem písmě M s koruncou. Opis majuskul.: † S. B. . . . konis plbi. d. . . . ²⁾ Druhá pečeť chybí, jen proužek perg. z ní zbyl. ³⁾ Štít s třemi páry parohů (2, 1); opis: † S. Bohuslai † . . . Fu . . . ⁴⁾ Ve štítě též tři páry parohů; opis:

† S. Hincanis. d. Fus — perg. ⁵⁾ Malý štít vodorovně ležící, v něm též tři páry parohů (2, 1), nad štítem hlava s parohy; opis: † S. Busconis . de. Fu. . . rg. — [Na rubu listiny:] Litera super censum in Slawykowycz; starší sign. O. 1., novější N. 265.

93.

[1365.]

Fridrich Plabener, farář plzeňský, svědčí, že tito dobrodincové učinili odkazy kostelu farnímu: Perman řezník odkázal masný krám svůj; Terusl soukenník 1/2 k. roč. platu; pí. Wernherová 5 kop; Meisl kožešník 1 k. roč. platu; Petr někdy kuchař ve faře 10 kop; Fridl pláteník 2 k. 20 gr.; Bohunko pivovárník s manželkou Bětou 1 1/2 k.; Januš kolář 5 kop, za které se mají konati jisté výroční služby boží na věčnou paměť při kostele farním.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis amen. Cum inter vniuersa animancia homo sit dignior creatura et tempore resolucionis ab anima debet cognoscere suum creatorem, ego siquidem frater Frydricus dictus Plabenner, olym commendator et plebanus Noue Pylzne ciuitatis, declaracione presencium cunctis meis successoribus iam dicte ciuitatis cupio protestari, quod subscribe persone, cogitantes quondam pro animarum ipsarum remedio salutari, nobis res suas legabant pro perhennibus seruiciis ipsorum in memoriam peragendis, quedam census perpetuos, quedam paratam pecuniam nobis tribuebant, quam scilicet paratam pecuniam ego iam dictus frater Frydricus exposui pro fertilitate domus nostre deo teste, ut patet vnicuique intuenti. Hec autem ordinacio subscriptarum personarum facta est in hunc modum: Primo et principaliter Permanner carnifex maccellum suum nobis legauit eternaliter possidendum, et Terusslo pannifex nobis tribuit veri annui census dimidiam sexagenam grossorum bonorum Pragensium denariorum, quem censum sua relicta nobis promisit omni anno presentare, donec certum locum, in quo secure haberemus hunc censum, nobis indicaret, hiis duabus personis omnibus quatuor temporibus et singulis annis tenemur cum vigiliis et sollempnitate missarum exsequias celebrare; deinde pie matrone Wernherisse feria quinta post festum scti Wenczelai cunctis annis eodem modo peragere humiliter et deuote, quia ipsa quinque

sexagenas grossorum nobis tribuit nostra pro refeccione. Postea Meinlino pellifici, qui XV grossos ad lumen corporis Christi et nobis XV grossos et ad opus parrochie mediam sexagenam veri annui census assignauit, peragere debemus in epyphania domini; ut predictis similiter et Petro quondam nostro coquo feria V. post festum s. Martini singulis annis deuocius suus anniuersarius in parrochia et in hospitali celebretur, cum ipse nobis quinque sexagenas dedit pro domuncule penes nos empcone et quinque sexagenas prouisorii hospitalis donauit pro infirmorum refacillacione, ipsa namque die sui anniuersarii tam plebanus parrochie suis omnibus sacerdotibus vniciue, quam prouisor hospitalis suis sacerdotibus vniciue vnum grossum pro memoria ipsius cunctis annis tenetur presentare; inde Frydlino linifici et sue vxori post festum Omnium Sanctorum quarta die similiter officium pretactum peragatur, qui duas sexagenas et XX grossos nobis legauit pro nostra necessitate; preterea Bohunkoni braxatori et vxori sue nomine Bete in octaua sancti Martini officium fiat idem, cum alteram mediam sexagenam nobis dedit sibi perpetuas exsequias comparando; dehinc Janussch currifex tres sexagenas iam dedit et quando morietur, tunc debet superaddere adhuc duas sexagenas, ut sibi et sue vxori perhenne seruicium faciemus. Hec sunt perpetua seruicia parrochie Pylznensis et ideo per me scripta sunt, ut in memoria habeantur et similiter peragantur, cum ordo noster sit velud lilium inter spinas pre ceteris ordinibus eminentior, bonorumque reparacio virtutum dispensacio, ergo custos religionis tamquam vas pietatis, speculum sanctitatis subsequens, prout precessor hec omnia facere debet beniuole, ut prefertur in prescriptis, ne per omissionem pretactorum seruiciorum nostra diminucio vrgeatur in scandalum populorum.

[Na rubu]: Hic sunt perpetua seruicia annotata. Pod tím novějším písmem: N. Fridricha odkaz na mše in vigilia 4. temporum, novější sign. N. 385. odkaz soukromý. — Original perg. v museu plzeňském, pečeť kulatá malá visí na proužku perg., na horním kraji poškozená. Uprostřed dvě postavy, pravá stojí, hlava a horní část její odlomeny, druhá v levo před ní klečí se sepjatýma rukama. Opis: ... igill D Cruciforv i Pilz... [Sigillum domus Cruciferorum in Pilzna].

94.

1365. 18. října.

Provincial ř. něm. Rudolf (z Homburka) presentoval za faráře do Nov. Plzeň br. Vyšemíra, když předešlý farář Fricek se místa svého byl vzdal. Úvodcem byl děkan plzeňský.

Emler, Libri confirm., L, I. 2. 69.

95.

1366. 23. července.

Dobrohost z Ronšperka odkazuje jeden dvůr v Mirošově, kdež nyní Marík sedí, klášteru Minoritskému v Plzni Nov. s ročním platem 60 grošů praž.

In nomine domini amen. Cum horam mortis simus inscii, quam tamen nullus euadere potest, que senes simul et iuuenes subripit indesinenter, igitur ego Dobrohostus, miles de Ramsperk, ex instinctu diuine miseracionis, considerans huius vite breve curriculum, cupiens prouidere de remedio anime mee meorumque propinquorum salutari, cum matura deliberacione, compos mee racionis et corporis mei sospitate bene perfungens, bona voluntate, nec non heredum meorum pio assensu, dono, resigno et presentibus condescendo vnam curiam in villa Myrossow, sitam in dextera parte eiusdem ville a porta Pylznensi, quam nunc Marzik rusticus censualis inhabitat et possidet et eandem curiam dono et resigno cum vno integro laneo et omni iure cum pratis, pascuis, agris cultis et incultis, rubetis, siluis, aruis, aquis, riuulis, ac omnibus et singulis vtilitatibus, fructibus, prouentibus, ad dictam curiam spectantibus, conuentui beate Marie semper virginis et fratribus ipsius conuentus ordinis fratrum Minorum in Noua Pylzna eo iure, vti ego hucusque tenui, temporibus eternis nomine vere elemosine possidendam. Quiquidem fratres dicti conuentus a possessore dicte curie et lanei predicti, qui nunc est aut in futurum erit, recipere debent singulis annis in festo sancti Galli triginta grossos bonorum Pragensium denariorum et totidem in festo beati Georgii sequenti, annis perpetuis hoc idem reiterando, mea qualibet contradiccione

postergata et heredum meorum seu successorum impedimento quolibet minime obstante pro remedio anime mee meorumque parentum et conthoralium meorum nec non omnium amicorum meorum predecessorum successorumque salutari, taliter tamen, vt possessor dicte curie siue lanei prefixi non debet a communitate aliorum rusticorum predictae ville in quibuscunque iuribus et libertatibus esse sequestratus, sed de omni vtilitate et communitate veluti prius, quibuscunque nominibus poterit nominari, in dicta villa cum aliis rusticis tenetur et debet iudice participare nunc et in eum, dictis tamen fratribus, ammōdo dominis et patronis eius legitimis existentibus, ipso eisdem censum predictum integraliter adimplente, non obstante quocumque impedimento, ita vt etiam, si quod absit, dictus possessor curie et lanei prefixorum siue quilibet successor eiusdem quocumque modo depauperatus seu deuastatus censum eisdem quocumque terminorum prescriptorum dare nollet seu non posset, ipsi fratres censum suum in pratis seu iumentis ac pecudibus nec non omnibus bonis eius valeant plenarie recipere et extorquere vendendo, imponendo, alienando ipsa bona, vt eis visum fuerit, contradiccione mea meorumque heredum seu successorum minime valente, que omnia, ut plenius possent ipsis fratribus adimpleri, promitto eisdem sub puritate fidei mee christiane et honoris mei esse fidelis protector eorum et gubernator dictarum curie et lanei et possessoris earundem et coadiutor ad persoluendum eisdem censum predictum et eis contra omnem hominem impediētem eos vtriusque sexus vbique fideliter astare. Et vt hec gubernacio seu protectio robur obtineat eternitatis, me moriente siue alias absente, gubernatorem et profectorem dictorum bonorum pono et assigno Zbynkōnem de Bukowa, post mortem vero seu in absentia eiusdem Zbynkōnis ratifico et approbo Nachualum de Osswrazin, ipso autem Nachualone moriente seu absente, gubernabit et proteget Sezema de Prziwozecz, post cuius decessum gubernabit et reget filius meus senior, qui pro tunc supererit, mortuis vero omnibus predictis protectoribus et rectoribus ac heredibus meis, ex tunc fratres prefixi debent et poterint sibi eligere pro rectore et protectore dictorum bonorum eorum, de genealogia nostra vnum seu plures secundum discrecioni eorum visum fuerit expedire, contradiccione cuiuscunque non obstante. Et hec omnia pretacta promitto vna cum predictis gubernatoribus seu protectoribus eisdem fratribus fideliter adimplere, non obstantibus quibuscunque viciacionibus, maculis, punccionibus seu erroribus huius littere, si quas fieri contigerit in eadem, adiectaque

tali condicione, vt dicti fratres in conuentu suo singulis annis omnibus quatuor temporibus vigiliis et missam defunctorum pro solamine animarum predictarum teneantur celebrare. In quorum omnium testimonium sigillum meum ac sigilla predictorum gubernatorum Zbynkōnis de Bukowa, Nachualonis de Ossuraczin, Sezeme de Prziwozecz nec non sigilla filiorum meorum Nachualonis, Johannis, Zbynkōnis presentibus sunt appensa. Datum in Noua Pylzna anno domini millesimo trecentesimo LXVI°, in die sancti Apollinaris martiris et pontificis gloriosi.

Orig. perg., pečeti všechny chybí, v museu plzeň. Na rubu: Super villam Myrossow domini Dobrih[ost], in curia delegavit 1 sgam gros. census diuisim soluendo. — Opis listiny té v Stehl. knize priv. měst. f. 203.

96.

1366. 23. července. Nový Plzeň.

Dobrohost z Ronšperka daruje klášteru sv. Ducha v Plzni Nov. dva dvory v Mirošově, které nyní poddaní Václav a Přibýň drží, při každém dvoru jest půl lánu pozemků; z jednoho dvora ročně má se platiti 30 gr. praž. klášteru.

In nomine domini amen. Cum iuxta dictum beati Pauli apostoli hic manentem ciuitatem non habeamus, futuram vero inquirere secundum ipsius ammonicionem salutarem debeamus, igitur ego Dobrohostus, miles de Ramsperk, ex instinctu diuine misericordie considerans huius vite breue curriculum cum matura deliberacione, compos mee racionis et corporis sospitate bene perfungens, bona voluntate nec non heredum meorum pia assensione dono, resigno et presentibus condescendo duas curias in villa Myrossow sitas, vnam videlicet, quam nunc Wenczesslaus rusticus et secundam, quam nunc Przibynje rusticus possident et inhabitant, et quamlibet curiam cum medio laneo et omni iure cum pratis, pascuis, agris cultis et incultis, siluis, rubetis, ortis, aruis, aquis, riualis ac singulis aliis vtilitatibus et prouentibus seu fructibus, ad dictas curias spectantibus, conuentui et fratribus sancti Spiritus, fratrum ordinis Predicatorum in Noua Pylzna eo iure, vti ego hucusque habui, temporibus perpetuis nomine vere elemosine pos-

sidendas. Qui quidem fratres seu conuentus a possessoribus dictarum curiarum, qui nunc sunt seu in futurum erunt, vnoque laneorum pretactorum a quolibet possessore, vt prefertur, recipere debent singulis annis in festo sancti Galli quindecim grossos bonorum Pragensium denariorum et totidem in festo beati Georgii, annis eternis reiterando, mea qualibet contradiccione postergata et heredum meorum seu successorum impedimento quolibet minime obstante pro remedio anime mee salutari et sub leuamine anime domini Nachualonis de Ossuraczin, pie memorie patris mei nec non animabus suarum mearumque conthoralium ac omnium amicorum, predecessorum, successorumque meorum, taliter tamen, vt possessores dictarum curiarum et laneorum mediorum prefatorum non debent a communitate aliorum rusticorum dicte ville in quibuscunque iuribus et libertatibus esse sequestrati, sed de omni communitate veluti prius, quibuscunque nominibus poterit nominari, in dicta villa cum aliis rusticis tenentur et debent iuridice participare, nunc et in euum, dictis tamen fratribus, eorum dominis et patronis legitimis existentibus, ammodo et per ipsos possessores pretactos censum fideliter, non obstante quouis impedimento, persoluentibus, ita vt eciam si, quod absit, dicti possessores curiarum et laneorum mediorum prefixorum quocunque modo depauperati seu desolati censum eis quocunque temporum prefixorum dare nollent seu non possent, ipsi fratres censum suum in pratis siue iumentis et pecudibus et omnibus bonis eorum valeant plenarie recipere et extorquere, mea qualibet meorumque heredum ac successorum contradiccione minime obstante, adiecta insuper tali conditione, vt dicti fratres in conuentu suo singulis annis omnibus quatuor temporibus vigilias et missam defunctorum pro subleuamine animarum predictarum teneantur celebrare. Vt ergo omnia predicta ipsis fratribus fideliter valeant adimpleri, promitto eisdem sub puritate mee fidei et honoris mei, esse fidelis protector et gubernator dictorum bonorum eorum, ad persolendum censum eorum et eis contra omnem hominem impediendum vtriusque sexus fideliter vbique astare. Et vt hec proteccio seu gubernacio robur habeat eternitatis, me moriente siue alias absente, gubernatorem siue protectorem assigno et approbo Zbynkonom de Bukowa, post mortem vero seu in absentia eiusdem Zbynkonis, ratifico et pono protectorem et gubernatorem Nachualum de Ossuraczin; isto autem mortuo vel absente, gubernabit et proteget Sezema de Przyewozecz, post cuius decessum gubernabit et proteget filius meus senior, qui protunc supererit; mortuis vero omnibus gubernato-

ribus predictis et heredibus meis, extunc fratres pretacti tenebuntur et poterint sibi eligere pro gubernatore et protectore bonorum eorum predictorum vnum de genealogia nostra, quencunque discrecioni eorum visum fuerit expedire, contradiccione cuiuscunque non obstante. Et hec omnia pretacta promitto et meos successores, gubernatores astringo ipsis mecum fideliter promittentibus, eisdem fratribus fideliter adimplere, non obstantibus quibuscunque viciacionibus, punccionibus siue laniacionibus seu erroribus, sique vel qui sint, huius littere. In quorum omnium firmamentum sigillum meum nec non sigilla predictorum Zbynkonis de Bukowa, Nachualonis de Ossuraczin, Sezeme de Przyewozecz ac filiorum meorum Nachualonis, Johannis et Zbynkonis presentibus sunt appensa. Datum in Noua Pylzna anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo sexto in die sancti Appollinaris martyris et pontificis gloriosi.

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeti všechny chybí. — [Na rubu]: Litera super censum in Myrossow. Pod tím dvě řádky staršího písma již nečitelné. — Starší sign. N. 2. novější N. 266. 1366. odkaz klášteru dominikánskému.

97.

1366. 31. října.

List richtáře a přísežných i vše obce města Plzně Nového, v němž z rozkázání císařského přiznávají se uroz. Bohuslavovi z Švamberka 64 kop gr. úroka platiti rozdílně. Datum l. 1366, u vigílii Všechny Svatých.

List tento okázal před komissí stavovskou r. 1454. Oldřich Balele z Caltova spolu s listem Hynka Krušiny, kterýž tak zní, jakož jest byl zastavil, že jemu ten plat u města Plzně propouštětie i jeho dědicóm, aby oni ten plat na svrchupsaných měšťanech brali nebo prodati mohli.

Palacký, Archiv český I. 508.

1367. 23. dubna.

Racek z Vížky se syny svými Hynkem, Buškem a Ješkem, daruje farnímu kostelu sv. Máří Majdaleny pod hradem Vížkou v Druzdové jeden dědičný lán s dvorem a dvěma stráněmi lesa, aby za to nynější farář Svach i jeho příští nástupcové sloužili zádušní služby boží za otce Rackova Ratmíra, matku Žišku, první manželku Maruši, za druhou manželku Ofku i za pana Racka samého a za všechny děti jeho.

In nomine domini amen. Ego Raczo de Wyeska notum facio uniuersis, presentibus et futuris, quod quia humane fragilitatis delitiis et nutantis seculi uanitatibus fastidiis per inspirationem diuinam iam in fine proepectae aetatis relictis ad uerum deum, qui meritorum et bonorum operum pius exstat retributor, recurrens et ea proponens seminare in terris, que reddente domino multiplicato fructu recolligere ualeam in coelis, de consensu et uoluntate dilectorum filiorum meorum scilicet Hinconis, Busconis et Jesconis et aliorum omnium, quorum interesse poterat et potest, dedi ecclesiae parochiali sitae sub castro Wyeska in honorem dei et sanctae Mariae Magdalenaee constructe et dedicate in uilla Drustowe, unum laneum hereditatis cum pratis, ortis et curia prope plebanum sita et cum uniuersis ad eundem laneum pertinentiis et cum duobus uallibus siluae inter piwonin et castrum, in medio campi positis et locatis, et ex nunc prout ex tunc dono, confero et concedo ad augendum diuini officii cultum in eadem ecclesia per dominum Swachonem plebanum modernum dictae ecclesiae et suos successores perpetuis in antea temporibus pro salute animarum patris mei Ratmíri et matris meae dominae Zysce et dominae Marusse, uxoris meae defunctae et omnium puerorum meorum ac praedecessorum hereditario iure tenendum, utifruendum et eternaliter possidendum, sub conditionibus infrascriptis; statuens et de bona uoluntate domini Swachonis, plebani moderni haec fieri procurans, qui dicte ecclesiae considerauit abinde fructuosum prouenire incrementum, ut idem dominus Swacho, qui est pro nunc et qui dicte ecclesiae prefuerint plebani in futuro, singulis quatuor temporibus in aeuum die, ad hoc apto, uigilias trium lectionum sub nota de uespere et in crastino tres missas defunctorum, unam sub nota et duas lectas cum solemnitate requisita, eui-

denti protestatione adhibita indesinenter et non remisse fieri ordinent, instituant, faciant, procurent et irremissibiliter coaptent pro animarum, ut prefertur, remedio sempiterno et etiam pro anima mea, prefati Raczconis, uxoris meae secundae dominae Ofcze, nec non pro anima prefati domini Swachonis plebani in casu, dum mortuus fuerit, qui se pro comparatore dictorum operum bonorum suis adiunxit elemosinis et dulciter applicauit. Si autem temporibus succedentibus plebanus, quicumque ecclesiae prenotatae in exercitio premissorum negligens repertus fuerit et remissus, ex tunc ego Raczo prenominatus cum filiis meis expressis ac alii heredes mei et successores quilibet, siue feminei fuerint sexus siue uirilil, curiam, laneum predictum cum omnibus suis pertinentiis, superius expressis, ecclesiae et plebano, qui pro tunc fuerit, predictis, absque renitentia et quauis defensione auferre possumus et tenemur et alteri ecclesiae, ubi consonum et melius uidebitur, per omnia eo iure, quo supra, efficacius applicare. In cuius donationis robor et continuationis perpetuae premissorum testimonium, nos predicti Raczo, Busco, Hincó, Jesco, dicti de Wyeska et dominus Swacho, plebanus ecclesiae memoratae, nostra propria sigilla de certa scientia nostra annectere decreuimus presentibus, etiam cum munimine sigillorum discretorum uirorum plebanorum ecclesiarum domini Otliconis de Dyssina, domini Jaroslai de Slupna, domini Nicolai de Costelcze, qui ad instantiam nostram presentibus eorum sigilla in testimonium applicarunt, solidius confirmatum. Datum et actum anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo septimo in die beati Georgii martiris gloriosi.

Z vidimu listiny té z r. 1546 dne 6. ledna v museu plzeňském chovaného.

1367. 8. září.

Bratr Štěpán, správce špitála plzeňského, spolu s Janem z Dobřan svědčí, že paní Marketa odkázala dva slady, každý po 55 groš. praž. čítajíc, a jednu kopu gr. praž. na zřízení jednoho místa pro nemocné ve špitale, kteréhož místa má užívat sama až do své smrti a pak má to připadnouti špitálu.

Nos frater Stephanus, prouisor hospitalis Noue Pilzne ciuitatis, vna cum domino Johlino de Dobrzano, fundatore eiusdem hospitalis, recognoscimus tenore presencium vniuersis, quia honesta matrona, nomine Margaretha, dedit ad predictum hospitale duo brasea, vnum quodque braseum protunc soluebat quinquaginta quinta grossos et vnam sexagenam grossorum bonorum Pragensium denariorum pro prebenda infirmorum, quam prebendam pro hiisdem braseis et eadem pecunia debet habere usque ad finem vite eius in prefato hospitali et post mortem eius omnia, que predicta matrona habet, non potest nec debet alienare alicui viuenti homini, sed ad sepefatum hospitale pertinebit. In cuius rei euidentis testimonium sigillis nostris hanc literam iussimus communiri. Datum in natiuitate beate Marie virginis gloriose anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo septimo.

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. A 15.

100.

1368. 20. března.

Provincial ř. něm. Ludolf z Essenu dosadil za faráře do Řepína kněze br. Mikuláše z Plzně.

Emler, Libri confirm, lib. I. 2. 101.

101.

1369. 7. února.

Oldřich a Mikuláš, lazebníci, držitelé prostřední lázně, zavazují se, že chtějí dostáti odkazu, který předešlý držitel lázně té Oldřich učinil na sloužení výroční mše ve farním kostele, aby každé ponděli sloužena byla mše za duše jeho, manželky i předků. Za správce tohoto odkazu ustanovují měšťany Jana z Dobřan a Henzla, syna zemřelého Hermanna z Dobřan.

Nos Vlricus et Nicolaus, balneatores, fratres vterini, vxores nostre ac nostri heredes in Noua Pilzna recognoscimus per pre-

sentes vniuersis, quod honestus vir Vlricus, balneator, antecessor noster, in articulo sue mortis bona tamen vsus ratione, fecit legacionem perpetuis temporibus duraturam, super domum nostram balnealem siue balneum, quod nunc inhabitamus et possidemus, sicut ipse inhabitauit et possedit, scilicet, quod quolibet anno in diebus festiuitatibus pasche anniuersarium cum vno cereo de quinque libris cere et duobus cuneis, quatuor pullis bonis et duabus pintis vini australici boni in nostra parrochiali ecclesia honorifice cum scitu euidenti celebrando per hospitem predicti balnei, quod est medium inter duo balnea, aut possessorem, peragatur; quacirca singulis feriis secundis vna missa defunctorum cum duobus uel tribus halensibus in sepedicta ecclesia comparari debeat pro salutari remedio et memoria perpetua anime sue ac anime ipsius conthoralis necnon animarum suorum omnium predecessorum, vt salus ipsarum coram deo altissimo augeatur copiosa. Nosque Vlricus et Nicolaus, fratres predicti, cum simus facti nominati balnei possessores et possidemus, promittimus bona nostra fide christiana sine dolo, ac illi omnes promittunt, qui post nos in loco nostre possessionis et officii pro tempore fuerint constituti, quod illam legacionem firmam et inuolabilem volumus obseruare, anniuersarium predictum fidelius peragendo tempore deputato. Huiusque anniuersarii prouisores sunt et procuratores fieri censeatur presencium et obseruatores semper de scitu plebani predictae ecclesie, quicumque fuerit pro tempore, honesti viri et discreti Johlino dictus de Dobrzano et Heinzlinus Hermani, pie memorie eciam dicti de Dobrzano, ciues in predicta ciuitate Noue Pilzne usque ad dies uite eorum; mortuis vero ipsis Johlino et Heinzlino predictis, cui in articulo sue mortis commiserint eodem ipse procuratorio predicti anniuersarii perfrui concernantur. Sin autem nos nominati Vlricus et Nicolaus siue eciam possessor illius balnei aniuersarium predictum tempore debito peragere obmitteremus aut certe non curaremus, extunc quocienscunque hoc fieri contingat, tociens procuratores ipsius aniuersarii presencium obseruaturi, vt est expressum, habent plenam potestatem, quam eis presentibus concedimus, sine quouis iudicis auxilio nos aut possessores predictos inpignorare vel eciam dictum balneum invadere et occupare, vsque dum solucio et satisfaccio huiusmodi predicti aniuersarii consequatur. In cuius rei testimonium honesti viri et discreti Petrus iudex, Hinc Hacke, Martinus Mladote, pro tempore iurati ciues ibidem, ad petitiones nostras Vlrici et Nicolai fratrum predictorum de certa sua sciencia propria eorum sigilla

presentibus sunt appensa, nosque Petrus, Hincō Martinus, conscii huius facti, sigilla nostra presentibus appendimus. Datum feria IV. proxima post festum beate Dorothee virginis gloriose anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo nono.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. A. 15.

102.

1369. březen.

Dominik z Plzně ustanoven za faráře v Sulislavicích.

Tingl, libri conf. II. 2.

103.

1369. 28. března.

Vavřinec z Kralovic, měšténin m. Nov. Plzně, zakoupil si ves Kotorov na řece Bradavě od Mikuláše a Jakše, bratři z Újezda a vysazuje ji poddaným svým právem zákupným. Lánů jest 12 s dvěma vrchy, Kolečovkou k Boškovu a Mešnicí k Staré Plzni ležícími, z lánů roční plat jest 93 gr. praž. Držitel mlýna má platiti 100 gr. ročně. Mimo to má každý poddaný odváděti z lánů o vánocích 4 kuřata, o velikonocích 40 vajec. Kdyby všeobecná berně královská uložena byla, má každý poddaný z lánů odvésti 20 gr. pr. V rozepřích svých mají se souditi právem města Nov. Plzně, kamž v případech pochybných jest se jim o radu obracet.

Quoniam ad instar aque fluentis tempus labitur, ne ergo ea, que in tempore geruntur, in obliuionem deueniant, necesse est ea testimoniis literarum et sigillorum roborari, hinc est, quod ego, Laurencius dictus de Kralowicz, ciuis ciuitatis Noue Pylzne, notum volo fieri in perpetuum vniuersis, quod bona et matura deliberacione prehabita sanoque consilio communicato, cupiens condicionem hominum meorum censualium in villa mea Kotorow habitancium, que villa juxta ciuitatem Nouam Pylznam circa flumen, quod vlgariter Radawa nuncupatur, sita esse dinoscitur, in futu-

rum meliorem facere, ipsam villam ab honestis viris Nicolao et Jacssone, fratribus de Vgezd, cum omnibus suis iuribus, prout ipsi tenuerunt et tenere hereditarie debuerunt, sine occupacione per me emptam predictis meis hominibus siue incolis, ipsam villam inhabitantibus, demum et inantea futuris temporibus iure emphiteotico siue theutunicali, virtute presencium exposui et collocaui condicionem tali, quod quilibet incola dictam villam inhabitans michi heredibusque meis siue quibuslibet meis successoribus, ad quos dicta villa per hereditariam successionem, empcionem, donacionem, permutacionem aut alias quamcunque alienacionem exactam spontaneam, concessam atque admissam de iure vel de facto deuoluta fuerit, vt puta cuiuscunque condicionis, etatis, sexus aut eminencie fuerint, singulis annis nomine veri census annui nonaginta tres grossos denarios Pragenses de quolibet laneorum ipsorum, que villa duodecim laneos continet, in vniuerso mensuratos et duos montes nominatos, quorum vnus est Colessowca circa villam, vbi itur ad Bozzkow, alter vero Messniczie ad Pilznam Antiquam, quos quidem montes cum plena libertate et omnimoda vtilitate in locis suis et metis positis eisdem incolis ad pascendum in eis equos, pecudes, pecora ceteraque iumenta sine solucionis contribucionem quouis exposui et contuli, quem certe, ut prefertur, censum diuisim, puta mediam partem ipsius videlicet quadraginta sex grossos cum dimidio grossorum monete antedictae, in festo beati Johannis Baptiste, proxime affuturo, et residuam partem eiusdem census in festo purificationis beate Marie virginis vna cum duobus grossis, ut dictum est, de vno quouis ipsorum laneorum, quos michi prout antecessoribus meis et tandem omnibus et singulis meis successoribus pretextu expensarum, quando veniens sederim pro tribunali in causidicis decertandis dare tenebuntur dictam solucionem singulis annis fideliter in terminis premissis obseruando, quacirca molendinum eciam cum hereditate agrorum ad ipsumdem ab antiquo pertinenti iuxta eandem villam situm, propinque in Sskachea, que vlgariter struha vocatur, circumquaue quantum sufficit et valeat iactus vnus lapidis ab alto et basso habet et habere plenam libertatem omnimodamque vtilitatis voluntatem debet, quam sibi presentibus exposui, eque contuli. Nichilominus tamen incola seu inhabitator ipsius, qui pro tempore fuerit molendini, michi heredibusque meis et successoribus centum plenarie grossos monete prescripte, nomine veri census, singulis annis, annue solucionis diuisim, medium censum et medium, velut premittitur, in terminis persoluendo; ceterim vero adiiciens, quod quilibet incola

dicte ville michi, heredibus meis et successoribus aliis singulis annis nomine iusti census in festo natiuitatis Jhesu Christi quatuor bonos pullos et circa festum Phasce tribus vel quatuor diebus immediate precedentibus quadraginta oua dare de quolibet laneorum tenebitur et expedire, in qua solucione omnes et singulos negligentes, qui fuerint, tamquam pro censu pecuniali per impigneracionem iuxta estimacionem pro tunc currentem volumus et poterimus impignerare. Insuper eis de remedio in futurum volens prouidere oportuno cupiens eosdem indampnes obseruare recognosco virtute presencium, quod quandocunque et quocienscunque per serenissimum principem et dominum, dominum . . regem Boemie pronunc vel protunc, qui fuerit, berna regalis alias generalis de iure vel de facto imposita fuerit et instaurata ita, quod ad ipsam soluendam omnes et singuli barones terre, nobiles, satellites, ciuitates, monasteria ac queuis alie exempte persone vel non exempte seculares ac religiose tente vel obligate, extunc quilibet incola predicte ville de quolibet laneorum ipsorum michi et successoribus meis ad solucionem viginti grossos denarios Pragenses debet et tenebitur obligari; si vero singularis et particularis, vt puta ciuitatibus et monasteriis berna fuerit imposita, extunc penitus ad nullam solucionem eisdem debet obligari, sed potius extunc preter iura et solucionem preexpressa eosdem ab omni dacione, solucione, consuetudine, si alique eisdem de iure vel facto fuerunt introducte et oneris grauamine plene et omnimode volo esse per me et vniuersos posteros meos successores, liberos et exemptos, dando seu donando eisdem presentibus plenam libertatem, vt de omnibus et singulis iuribus, sentenciis, de quibus ciuitas Noua Pilzna tenet et gaudet ac vtitur, gaudere possint et valeant, volens eosdem omnimode in hiisdem obseruare, in quibus iuribus, si quis ipsorum grauari videretur, ad ciuitatem predictam ob defectum iusticie appellare debet et poterit, in quo per iudicem . . et iuratos . . dicte ville nec per . . me nec alios futuros dominos poterit impediri. Cupiens igitur omnia et singula expressa et ex mea certa sciencia esse scripta et notata, presens scriptum ad perpetuam rei certitudinem ratificando sigilli mei appensione et ad maioris memorie processum ac euidentis testimonium premisorum vna cum maiori sigillo ciuitatis Pilznensis, quod ad petitiones meas et eciam presentibus appensum petiui et iussi roborari, nosque . . iudex ac . . iurati ciues predicte Noue Pilzne ciuitatis ad instanciam petitionum eiusdem Laurencii, nostri conciuis, conscii huiusce modi, rei facti et cause de vnanimi con-

sensu et voluntate incolarum omnium pariter predicte ville Kothorow presentibus, eciam de certa nostra sciencia testes huius facti super premissis testimonium prehibitum sigillum maius nostre ciuitatis sepedicte vna cum ipsius Laurencii nominati sigillo duximus fore appensum. Datum feria quarta proxima post festum anunciationis beate Marie virginis gloriose, anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo nono.

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeti chybí. Novější sign. N 452. 1369.

104.

1369. 4. května.

Mikuláš, někdy písař městský, odkazuje manželce své Maruši a dceři své Marketě dům svůj v městě, dvůr před branou škvřňskou s poli a vším dobytken, sladovnu při dvoře ležící, zahradu ve Škvřňanech, začož mají vydávati stálý roční plat dvě kopy gr. na zádušní služby boží za Mikuláše k farnímu kostelu, kteréžto zádušní služby vždy o každých suchých dnech slouženy býti mají.

In nomine domini amen. Nos Petrus iudex, Hincó Hacker, Henricus Frenkl, Heinzlinus Herssephtl, Nicolaus de Misa, Heinzlinus Hermani, Heinzlinus de Egra, Martinus Mladote ceterique iurati, ciues ciuitatis Noue Pilzne, recognoscimus debite vniuersis, quod discretus vir Nicolaus, olim notarius, compos bene sue rationis, non compulsus nec coactus sed de bona sua voluntate exhibuit seu fecit hanc legacionem, ut in presentibus continetur. Primo et principaliter disposuit ac legauit Marussi conthorali sue et Margarethe filie domum suam adiacentem prope domum Pikaczonis braseatoris parte [ab] vna et domum puerorum Seczlini parte ab altera, curiamque sitam ante portam Squrnensem totam cum hereditate, agros cultos et incultos, equos, vaccas, boues, vitulos, oues, agnelos, aucas et anetas, pasua, prata eciam vniuersa ad eam spectancia, necnon braseatorium ibidem adiacens vna cum domo ibique locata; deinde ac humularium seu ortum, situm in villa Squrnan, pariter et sua bona omnia mobilia et immobilia, magna quam parua, longa tam curta, tenenda, habenda et vti-fruenda ac ipsa sine impedimento alicuius regenda, tali condicione

adiecta, ut eadem Marussie et Margaretha filia post obitum Nicolai, notarii prefati, quolibet anno de eisdem bonis annotatis pro aniuersario more solito duas sexagenas grossorum diuisim debent nostra in parrochia cum triginta grossis ad prima quatuor tempora, triginta ad secunda, triginta ad tercia, tantumdem ad quarta erogare, nichilominus post mortem porcio matris ad filiam dinoscitur devenire, viceversa porcio filie ad matrem debeat pertinere filiaque matrem fideliter ac honorifice ipsam uiuentem tenetur fouere et habere. Super quo est sciendum, vltima de ipsis moriens, quod absit, de omnibus bonis superius expressis eodem existit fore obligata duas sexagenas liberis in bonis emere pro viginti sexagenis grossorum predictorum [pro] aniuersario perpetuo Nikolai, vxori, filio seu filiabus prelibatis forma, ut prefertur, ad peragendum, uel si de propriis rebus suis euenire potuerit, extunc bona eidem debeant commanere, sed si vendicioni vellet exhibere, extunc de prima pecunia, pro qua partem bonorum vendere vellet, de hiisque in agone uel antea ultima post bona sepe memorata tribuere superflua siue donare, quoad voluntas propria ipsam edocebit nec non informabit. In cuius rei testimonium maius sigillum nostre ciuitatis predictae duximus appendendum. Datum proxima feria sexta post festum beatorum Philippi et Jacobi apostolorum anno incarnationis eiusdem millesimo trecentesimo sexagesimo nono.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. A. 16.

105.

1370. 16. července. Praha.

O ves Bor byl spor mezi Janem a Václavem z Vilhartic a měšténím plzeňským Jiřím Scheczlem. Otec Jiřího, Oldřich Scheczcel, byl dlouho v pokojném držení vsi té, ač mu ji odňal násilně Dětrich, biskup Mindenský a odevzdal ji pánům z Vilhartic. I nařizuje proto císař Karel IV., aby Blahuta, purkrabí na Karlshutě (Radym) a Radim, místosudí královský, uvedli Jiřího Scheczla v řádné držení vsi Boru a rychtář a konšelé plzeňští, aby jej v držení tom vši mocí chránili.

Karolus Quartus, diuina fauente clemencia Romanorum imperator semper augustus et Boemie rex. Iudici et iuratis ciuitatis

nostre Pilznensis, fidelibus nostris delictis, gratiam nostram et omne bonum. Quemadmodum alias vestra nobis scripsit fidelitas, quod villa Bor, vestri districtus, super qua inter nobiles Janonem et Wenceslaum de Vilharticz ab vna et Georgium dictum Scheczcel de Pilzna parte ab alia aliquamdiu questionis materia ventilata existit, a primordiali fundacione in bonis nostris regalibus eradicata et fundata existat, et quod post hec Vlricus Scheczcel, bone memorie genitor dicti Georgii, ipsam villam a longis temporibus iusto titulo tenuerit et possederit pacifice et quiete, licet per quondam Theodricum, Mindensem episcopum, prefato Vlrico Scheczcel de facto ablata fuerit et translata, siue data ad manus dictorum de Vilhartycz et per eosdem lucusque contra deum et iusticiam occupata, fidelitati uestre seriose comittimus et mandamus nostre gratie sub obtentu, quatenus, si premissa veritati nituntur, non obstante quauis prescripcione temporis, que dictis de Vilharticz tamquam iniustis detentoribus patrocinari non debet, ipsum Georgium suo et heredum suorum nominibus, quem nobiles Blahuta, burggrauius noster in Karlzhuta, et Radym, subiudex regni Boemie, fideles nostri dilecti, in possessionem dicte ville debebunt inducere corpóalem et vos indictum auctoritate nostra regia contra quoslibet conseruare effectualiter et tueri, prout grauem nostram indignacionem diligitis euitare. Datum Prage die XVI. Julii, regnorum nostrorum anno Romanorum vicesimo quinto, Boemie vicesimo quarto, imperii vero decimo sexto.

Per dominum Borssonem de Rysemburg,
Henricus de Elbinco.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. A. 4.

106.

1370. 19. října.

Mikuláš, syn Miloslavův z Nov. Plzně, presentoval za faráře do Chotíkova kněze Mikuláše.

Tingl, libri confir. II. 37.

107.

1370. 30. října.

Provincial ř. něm. presentoval za faráře ke kostelu do Nov. Plzně br. Mikuláše, když předešlý farář br. Vyšemír se místa svého vzdal.

Tingl, libri confir. II. 38.

108.

1371. 13. října.

Mikuláš z Nov. Plzně ustanoven za faráře do Chotíkova po smrti předešlého faráře Mikuláše k presentaci opatr. měšťana Mikuláše z Nov. Plzně.

Tingl, libri confir. II. 60.

109.

1372. 16. června.

Mikuláš z Nov. Plzně ustanoven za faráře do Jablčnic po smrti Budka faráře.

Tingl, libri confir. II. 77.

110.

1372. 19. září. Praha.

Cisář Karel IV. uděluje měšťanům i všem jiným obyvatelům m. Plzně tu milost, že mohou všechny statky své v městě i mimo město ležící odkázati dle svobodné vůle své dle obvyklého práva města Plzně; zemřel-li by pak kdo bez závěti a bez zákonnitých dědiců obojího pohlaví, tu má všechnen statek jeho spadnouti na nejbližší jeho příbuzné.

Karolus Quartus, diuina fauente clemencia Romanorum imperator semper Augustus et Boemie rex. Notum facimus tenore presentencium vniuersis, quod desiderantes profectui ciuitatis nostre Pilsenensis cura benigni fauoris intendere ita, ut ejus ciues et incole, fideles nostri, celsitudini regali Boemie eo quidem melius seruare valeant, quo benignius fuerint regie liberalitatis clemencia consolati, quapropter animo deliberato, sano principum, baronum ac procerum regni et corone Boemie, nostrorum fidelium accedente consilio, auctoritate regia Boemie, de certa nostra sciencia et regia celsitudinis gracia singulari, supradictis ciuibus, heredibus, successoribus, posteritati ac vniuersitati eorum et eidem ciuitati Pilsenensi nec non inhabitatoribus, qui sunt uel pro tempore fuerint, infra-scriptam gratiam pro nobis, heredibus et successoribus nostris, regibus Boemie, fecimus, dedimus et concessimus, facimus, damus et concedimus imperpetuum, virtute presentencium graciose videlicet, quod ex nunc in antea omnes et singuli ciues seu inhabitatores dicte ciuitatis Pilsenensis, quilibet ipsorum, heredes et successores sui, imperpetuum libere possint et valeant vniuersas et singulas possessiones, hereditates, proprietates, allodia, agros, census, redditus, domos et bona sua mobilia et immobilia, in quibuscunque rebus consistant, intus et extra dictam ciuitatem Pilsenensem aut alibi, vbicunque talia sita noscuntur, quibuscunque eciam possint vocabulis designari, cuicumque seculari dumtaxat homini seu persone vendere, legare, donare, testari et juxta sue voluntatis arbitrium ordinare jure hereditario possidendum, juxta jura, mores et consuetudines ipsius ciuitatis Pilsenensis actenus ab antiquo tempore obseruatas. Si autem aliquem seu aliquos ex dictis ciuibus seu inhabitatoribus predictae ciuitatis Pilsenensis, viris et mulieribus, sine donacione, testamento, ordinatione seu dispositione, non relictis vtriusque sexus legitimis heredibus ab hac luce migrare contingeret, ex tunc vniuerse et singule possessiones, hereditates, proprietates, allodia, agri, census, redditus, domus et bona mobilia et immobilia, in quibuscunque rebus consistant, intus et extra ciuitatem Pilsenensem predictam aut alibi, vbicunque talia sita noscuntur, ad proximiores et propinquiores decedentis seu decedencium consanguineos, masculini seu feminini sexus tunc superstites, libere et jure hereditario deuoluantur sub omnimodo libertate et forma, quibus in talibus casu et articulis ciuitati nostre Majori Pragensi gratiam nostris regalibus literis noscuntur erogasse, gratiam hujusmodi ad illos dumtaxat ciues et incolas dicte ciuitatis Pilsenensis volentes extendi, qui in solucionibus stewre, exactionum, lozungarum et

aliarum contribucionum onera cum antedicta ciuitate Pilsenensi sustinent et sustinebunt temporibus affuturis. Presencium sub imperialis nostre maiestatis sigillo testimonio literarum. Datum Prage anno domini millesimo trecentesimo septuagesimo secundo indicione decima, XIII. Kalendas Octobris regnorum nostrorum anno vicesimo septimo, imperii vero decimo octauo.

[Na ohybu v pravo]: Ad relacionem domini Pauli de Jenzensteyn, Conradus de Gysenheim.

[Na rubu]: Registravit Johannes de Geylnhusen.

Orig. perg. v museu plzeňském; majestátní pečeť, na proužku visící, zachovalá z bílého vosku, pospod sekret s orlicí v levo hledící s rozpjatými křídly. Sign. N. 5. Pod tím starším písmem: Pilzna. Opis listiny té v Stehlíkovské knize priv. měst. f. 78 v. a u Tannera. — Listina tato potvrzena od těchže panovníků jako čís. 87.

111.

1372 20. října. Praba

Václav, král český, se svolením otce svého, císaře Karla, uděluje měšťanům plzeňským tu milost, aby každý měšťtín mohl všechen statek svůj, dáti a odkázati dle vůle své podle práva v obci obyčelého; a zemřel-li by kdo, nezůstaviv řádných dědiců obojího pohlaví bez závěti, má spadnouti všechen statek jeho na nejbližší příbuzné obojího pohlaví.

Wenceslaus, dei gracia Boemie rex, Brandenburgensis et Lusacie marchio et Slezie dux. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod cupientes condicionem ciuitatis nostre Pilznensis facere meliorem et ut ciues et incole ciuitatis eiusdem ad nostre maiestatis queuis obsequia studiosius peragenda eo forcius animentur, quo se a munificencie regie liberalitate senserint vberius consolatos, hinc est, quod de serenissimí principis et domini domini Karoli Quarti, Romanorum imperatoris, semper Augusti et Boemie regis, illustris domini et genitoris nostri precarissimí, speciali mandato, regia auctoritate Boemie et nostre celsitudinis gracia singulari, ciuibus et vniuersitati dicte ciuitatis Pilznensis, presentibus et futuris, in perpetuum concessimus et presentibus concedimus graciose, quod ex nunc in antea, quilibet seu quilibet ciuis

masculini uel feminini sexus, omnia bona sua, mobilia uel immobilia, in quibuscunque rebus consistant, sine quolibet impedimento donare possit cuicunque pariter et legare, iuxta omnem formam et iura eiusdem ciuitatis, secundum quod ipsorum placuerit uoluntati; in casu autem quocienscunque et quandocunque vnum uel plures, ciuem uel ciues, dicte ciuitatis Pilznensis, absque legitimis vtriusque sexus heredibus continget mori seu decedere intestatum, vniuerse et singule possessiones, hereditates, proprietates et bona mobilia et immobilia, siue in allodiis, agris, censibus, redditibus seu quibuscunque bonis uel rebus consistant, intus et extra ciuitatem Pilznensem predictam aut alibi, vbicumque sitis, quibusuis etiam specialibus vocabulis designentur, ad proximiores et propinquiores consanguineos, masculini uel feminini sexus tunc superstitis, quouis impedimento cessante, presentis regie concessionis nostre virtute, libere et hereditarie deuoluentur, omni iure, libertate, modo et forma, quibus in et super casu et articulo similibus, fidelibus nostris, ciuibus Maioris ciuitatis Pragensis, per supradictum dominum et genitorem nostrum, Romanorum Imperatorem, tamquam Boemie regem gracia esse facta dinoscitur, vt in literis maiestatis sue ipsis ciuibus Pragensibus desuper concessis clarius est expressum. Volumus tamen et signanter decernimus presentem concessionem et gratiam ad illos ciues Pilznenses solum extendi debere, qui in cottidianis steuris, exactionibus et losungis consueta dicte sustinent et sustinebunt futuris temporibus onera ciuitatis Presencium sub nostre maiestatis sigillo testimonio literarum. Datum Prage anno domini millesimo trecentesimo septuagesimo secundo, XIII. Kalendas Nouembris, regni nostri anno decimo.

[Na rubu písmem 14. stol.] Pilzna.

Orig. perg. zachovalý v museu plzeňském. Na proužku perg., na němž pečeť visí, pospod písmem XV. stol.: „List od vuart vkažuge na Stare miesto Prazske vssemi wieczmi“. Pečeť krásně zachovalá majestátní. Osoba královská v majestátě na trůně v levo mírně obrácená. Okolo na okraji pole pečeti spatřuje se sedm zemských znaků: 1. Český lev. 2. Lucemburský lev. 3. Zeď s cimbuřím Horní Lužice. 4. Vůl v pravo kráčeující Dolní Lužice. 5. Pět lilií (3, 2), znak města a hrabství Sulzbašského. 6. Orel Braniborský. 7. Orlice Slezská. Opis: WENZESLAUS*QUARTVS*DEI*GRACIA*BOEMIE*REX*BRANDEN... MARCHIO*LVCZEMBURGENSIS*ET*SLEZIE*D... Na rubu v červeném vosku sekret dvojbílého orla s českým lvem na prsou.

— Sign. N. 6. Opis listu tohoto nachází se v Stehl. knize priv. měst. f. 80 a u Tauvera. Listina tato potvrzena ode všech těch panovníků jako čís: 87.

112.

1372. 20. října. Praha.

Král Václav uděluje městu Plzni právo odúmrtí. Zemřel-li by kdo bez závěti a bez dědiců zákonnitých obojího pohlaví, tedy všechen statek movitý i nemovitý má spadnouti na obec, která má toho užiti na opevnění města.

Wenceslaus, dei gracia Bohemiae rex, Brandenburgensis et Lusaciae marchio et Silesiae dux Notum facimus tenore praesencium vniuersis, quod desiderantes profectui ciuitatis nostrae Pilsnensis cura benigni fauoris intendere ita, vt eius ciues et incolae, fideles nostri, celsitudini regali Bohemiae eo quidem melius seruire valeant, quo benignius fuerint regiae liberalitatis clemencia consolati, quapropter animo deliberato, sano principum, baronum, ac procerum regni et coronae Bohemiae nostrorum fidelium accedente consilio, auctoritate regia Bohemiae, de certa nostra sciencia et regiae celsitudinis gracia singulari, supradictis ciuibus, heredibus, successoribus, posteritati et vniuersitati eorum et eidem ciuitati Pilsnensi nec non inhabitatoribus, qui sunt vel pro tempore fuerint, infrascriptam gratiam pro nobis, heredibus et successoribus nostris, regibus Bohemiae, fecimus, dedimus et concessimus, facimus, damus et concedimus in perpetuum virtute presencium graciose videlicet, quod ex nunc in antea omnes et singulos ciues et inhabitatores dictae ciuitatis Pilsnensis, quoscumque sine donatione, testamento, ordinacione seu disposicione, non existentibus scilicet aut non extantibus vtriusque sexus legitimis heredibus, ciuibus et incolis, qui in solucionibus steure, exactionum, lozungarum et aliarum contribucionum onera cum antedicta ciuitate sustinent, ab hac luce migrare contingeret, huiusmodi hereditates ad celsitudinem nostram pertinentes, ex tunc vniuersae et singulae possessiones, proprietates, allodia, agri, census, redditus, domus, bona mobilia et immobilia, in quibuscumque rebus consistent, intus et extra ciuitatem Pilsnensem predictam aut alibi, vbicumque talia sita noscuntur, pro municione dictae ciuitatis, auctoritate

nostra libere et iure hereditario deuoluantur, absque omni posterorum et successorum nostrorum impedimento. Praesencium sub nostrae regalis maiestatis sigillo testimonio literarum. Datum Pragae anno domini MCCCLXXII., XIII. Kalendas Novembris, regni vero nostri anno decimo.

Listina tato se nezachovala v originale, bylať zničena při požáru roku 1507, avšak obec předloživši věrný opis obdarování tohoto, dala si je králem Vladislavem stvrditi 1514 d. 21. září v Budíně. V konfirmacích císaře Leopolda z r. 1660. 2. června ve Vídni, císaře Karla VI. z r. 1713. 12. května v Laxenburce, císařovny Marie Terezie z r. 1770. 8. června ve Vídni a císaře Josefa II. z r. 1784. 20. ledna též ve Vídni, přichází list tento v doslovném znění, všeobecně potvrzuje jej císař František I. 1793. 22. listopadu ve Vídni a rovněž i přípisem kanceláře císaře Ferdinanda V. z r. 1836. 21. února též všeobecně jest potvrzen.

113.

1373 13. března. Budišín.

Karel IV. nařizuje přísně kancléři Janovi, proboštu vyšehradskému, aby přijal od měšťanů plzeňských: Jiřího Scheczla a Gocka Motlera 60 kop gr. a aby jim postoupil vesnici Bor ihned, že nechce císař již více o věci této ničeho slyšeti.

Karolus Quartus, diuina fauente clemencia Romanorum imperator semper augustus et Boemie rex. Princeps patruae devote dilecte. Cum in causa, que inter te ab vna et Georgium Scheczela ac Goczonem Motler, ciues Pilsnenses, parte ab altera, vertitur pretextu ville Bor, Wenceslaus . . Pragensis archiepiscopus et Michelico Donati, subcamerario (sic) regni Boemie, de mandato nostre celsitudinis placitasse et ordinasse noscantur, vt receptis ab eisdem ciuibus sexaginta sexagenis grossorum ipsis de eadem villa et ipsius pertinenciis cedere deberes impedimento quolibet non obstante, deuocionem tuam hortamur seriusius omnino volentes, quatenus hac ordinacione contentus, receptisque dictis pecuniis dictis ciuibus de prefata villa et pertinenciis cedere debeas sine mora, ne eisdem detur occasio aures nostras super materia huiusmodi

de cetero fatigandi. Datum Budissin die decima tertia Marcii, regnorum nostrorum anno XXVII°, imperii vero XVIII°.

Per dominum magistrum curie
Nicolaus Camicensis prepositus.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. A. 4.

114.

1373. 27. března.

Kláster sv. Ducha v Plzni prodává jeden lán pole v Boškově poddanému svému, kmětu Havlovi. Podacího zavedl 4 kopy, a ročně ve dvou lhatách má platiti po 35 groš. praž. a 4 kuřata, vždy když berně královská vypsána bude, má dáti 16 gr.

In nomine domini amen. Cuncta, que fiunt, in tempore, ne simul cursu temporis transeant, opus est ea licteris et testibus confirmari. Nos igitur fratres, Johannes prior, Ffranciscus supprior, Bohuchwalus senior, Nycolaus, Mladotha, Albertus, Amcha, Jacobus, Martinus, totusque conuentus monasterii sancti Spiritus in Nova Pylzna, ordinis fratrum Predicatorum, scire cupimus vniuersos, ad quorum noticiam presens scriptum fuerit devolutum, quia bona deliberacione sanoque consilio omnium nostrum prehabito vendidimus fidei nostro kmethoni Gallo, suis heredibus et successoribus vniuersis, vnam curiam cum area et vnum mansum, quod wlgariter zeme nuncupatur, in villa Bosskow cum agris cultis et incultis, pratis, rubetis, pascuis et alia voluntate ad dictam curiam pertinente, iure emphitetico, quod wlgariter podacye dicitur, pro quatuor sexagenis grossorum argenteorum honorum Pragensium denariorum, quas nos fatemur iam recepisse ab ipso pecunia parata, plenariter et ex toto perpetue tenendum atque possidendum. Ipse Gallus, sui heredes et successores in festo beate Virginis Marie purificationis triginta quinque grossos predictae monete et tres pullos et totidem in festo sancti Johannis Baptiste singulis annis continuisque temporibus pagare nobis sunt astricti. Item quando stevra seu berna regalis ingruerit, tunc de predicta curia prefatus Gallus, sui heredes et successores sedecim grossos ponderis consueti pagabunt. Item filia, si orbata fuerit patre et matre, ipsa

filia tantam virtutem seu potestatem possidendi bona ac tenendi tamquam filius; iura iudicialia seu appellaciones secundum consuetudinem ciuitatis Noue Pylzne vtantur. Preterea si Gallus prelibatus, heredes siue successores, curiam prefatam vellet per commutationem vel vendicionem aliquater a se alienare, fieri debet hoc nostra voluntate, consensu mediante, vt fide dignum hominem habeamus assignatum ob pretactas soluciones faciendas. Item nos prefati promittimus bona nostra fide Gallum predictum, heredes suosque successores, ipsos contra premissa non impedire nec per quospiam impediri. Et ego frater Johannes de Wolduch, vicarius generalis predicti conuentus eiusdem ordinis, dictum contractum, vendicionem, eiusdem contractus et vendicionis translacionem ratifico, approbo et confirmo. In cuius rei testimonium et euidenciam ampliore sigillum meum proprium vna cum sigillis prioris et conuentus presentibus sunt appensa. Actum et datum anno domini millesimo trecentesimo septuagesimo tercio, dominica Letare.

[Na rubu písmem XV. stol.]: Ista est litera ex parte conuentus super curiam bone memorie Galli in Bozkow.

Original pergamenový v museu plzeňském, s třemi na prouzcích pergamenových vysutými, ledkovitými, dosti zachovalými pečeti, které mají na rubu dvě hluboké příčné rýhy. Ráz u první ve vosku červeném, u druhých v obyčejném. První pečeť: uprostřed spatřuje se stojící okřídlená postava v pravo obrácená a na dlouhou troubu troubící. Opis: † S. F...S. W D...LDVCH·ORD·PRED· (sigillum fratris [Johannis] vicarii de Wolduch ordinis Predicatorum). Druhá pečeť má uprostřed málo znalé dvě sedící k sobě obrácené korunované postavy, pod nimiž se pod gotickým obloukem spatřuje klečící v levo obrácená postava asi mnicha. Opis: ...PRIORIS·P--ILSNEN... [Sigillum prioris pilsnensis.] Třetí pečeť: uprostřed spatřuje se světec se září kolem hlavy a nad ním vznáší se holubice. Opis: † S. OVE-TVALIS — ...DIS FRM PD. (Sigillum conventualis ordinis fratrum Predicatorum.) Novější signat. N. 253.

115.

1373. 5. května. Praha.

Jan, probošt vyšehradský a kanclér království českého, prodal ves Bor, kterou předchůdce jeho probošt Jan od krále Jana darem

obdržel, za 60 kop gr. Jakubu Zalmanovi, měšťaninu praž. a Goclu Motlerovi, měšťanu plzeň., tak že dvě třetiny vsi té má držeti Jakub a jednu třetinu Gocl. Zmiňuje se o tom, že byl spor o ves tuto, který k rozkazu císaře Karla od podkomořího Michala Donatova byl urovnán a prohlašuje listem tímto všechny listy, kterými by kdo přišel ke vsi Boru se hlásil, za zrušené a úplně bezplatné.

In nomine domini amen. Nos Joannes dei gracia prepositus Wissegradensis, regni Boemie cancellarius. Ad vniuersorum noticiam tam presencium quam futurorum volumus presentibus deuenire, quod nos villam nostram Bor dictam, sitam prope Pilznam, cum omnibus et singulis dicte ville vtilitatibus, prouentibus, censibus, redditibus et emolumentis vniuersis per serenissimum principem et dominum Joannem Boemie ac Polonie regem illustrem, venerabili viro domino Joanni, felicis recordacionis preposito Wissegradensis, predecessori nostro, pro certis debitis datam, traditam et assignatam, sicut in literis prefati domini regis illustris super predictae ville agris, qui excrescencie sunt nuncupati, dictis, confectis et assignatis lucedarius liquet et apparet, honestis viris ac prouidis Jacobo dicto Zalmano, Pragensi et ipsius conthorali, nec non Goczlinu Motleri Pilznensis, ciuibus eorumque heredibus ac successoribus vniuersis, jure hereditario perpetuo, pro sexaginta sexagenis grossorum Pragensium denariorum nobis per ipsos plene persolutis, rite, racionabiliter ac iusto vendicionis titulo vendidimus et venditam tradidimus et resignauimus nec non de ipsa villa predicta et ipsius vtilitatibus vniuersis jure debito condescendimus per prefatos Jacobum et Goczlinum, heredesque ac successores eorum quoslibet, per modum infrascriptum tenendam ac possidendam, sic videlicet quod memoratus Jacobus duas partes, Goczlinus vero tertiam dumtaxat partem eiusdem ville Bor ac omnium vtilitatum ipsius per se heredesque ac successores eorum quoslibet teneant, regant et possideant, nec non tenere, regere, gubernare atque possidere perpetuo possint et valeant, vel etiam dictam villam cum omnibus suis pertinentiis et vtilitatibus vendere, dare, obligare aliis personis seu in alios vsus ipsorum quoslibet placidos convertere iuxta omnem sue libitum voluntatis omnibus impedimentis quorumuis hominum proculmotis. Verum quia propter quasdam literas super predicta villa confectas, que ad nostras fuerant manus deuolute, non modica lis seu litis controuersia inter nos ex vna et prefatos ciues parte ex altera super eadem villa Bor mota fuerat et suborta, que vix speciali mandato serenissimi principis et domini

domini Caroli, Romanorum imperatoris semper Augusti et Boemie regis, per honorabilem virum dominum Michaelem Donati pro tunc regni Boemie subcamerarii [sic], sopita fuit et extincta, quamobrem presentibus decernimus et presenti scripto statuimus, quod si deinceps villo ynquam tempore aliqua litera super dicta villa Bor et ipsius vtilitatibus confecta emergerit seu ad lucem peruenerit, presentibus eandem ex nunc prout ex tunc irritamus, cassamus, infirmamus, annullamus ac omnino abolemus sic, quod in omni loco, cuiuslibet iudicii nullius penitus roboris sit nec firmitatis. Harum testimonio literarum, quibus sigillum nostrum presentibus ex certa nostra sciencia est appensum. Datum Prage anno domini M^oCCC^o septuagesimo tertio, feria quinta proxima post festum sanctorum Philippi et Jacobi apostolorum.

Z nejstarší knihy privilegií a závětí f. A. 3. Jiný opis v Stehl. knize priv. měst. f. 195.

116.

1373. 11. října. Praha.

Císař Karel IV. slibuje spolu se synem svým Václavem městům Praze, Plzni, Stříbru a Klatovům, že nemají trpěti žádné škody pro rukojmí, ve kterém se zaručili falckrabí rýnskému Otovi a vévodovi bavorskému Štěpánovi a jeho třem synům, že císař ještě do svt. Jiří zmíněným věřitelům v zástavu dá města Nördlingen, Bopfingen, Dinkelsbühl a Švábský Werd ve 100.000 zl. aneb že jim ročně bude dávat 10.000 zl.

Pelzel, Karl IV. p. 238. — Böhmer, Regesta imperii, die Regesten Karls IV. von Huber č. 5267.

117.

1374. 28. července. Nový Plzeň.

Jan, probošť špitála v Nov. Plzni, se svolením Henzla, Hermanova syna a Konráda syna Janova, prodává právem zákupným čtvrt lánu v Božkově kmetu Vavřincovi. Podacího zaplatil dvě kopy a ročně ve dvou lhůtách má platiti 30 grošův.

Nos Joehlinus, prepositus hospitalensis in Noua Pilzna, cupimus presentibus singulis fore notum, quod animo deliberato, consensu, pariterque consilio eiusdem hospitalis fundatorum, scilicet Henslini Hermani et Conradi Joehlini, ciuium ibidem, vendidimus quartale agri, in villa dicta Boschkaw, de bonis predicti hospitalis disreto viro rustico Laurencio, in predicta villa moranti, suis et heredibus, pro duabus sexagenis grossorum Pragensium iure tew-tunico ewo tempore possidendum, de quo singulis annis triginta tres grossos ad dictum hospitale censuare debet et tenetur; mediam partem grossorum dando ad festum purificationis Marie et reliquam medietatem ad festum sancti Johannis Baptiste, et duos pullos et quindecim oua ad festum Margarethe dolo quolibet postergato. Si autem predictum censum non dederit, vel dare neglexerit, ex tunc possumus eundem inpignerare secundum ius ville et tenemur. Volumus eciam, quod si predictus Laurencius, sui vel heredes, idem quartale agri noluerit condicione predicta vel non poterit obseruare, quod prepositum eiusdem hospitalis tunc temporis existentem aggrediatur, sibi pre ceteris vendendo; si vero emere noluerit, extunc cuicunque alteri sui et suorum pro vtilitate vendere potest libere et quiete. Vt ergo predicta rata teneantur, sigillum nostrum vna cum sigillo predictorum hospitalis fundatorum presentibus est appensum. Datum in Noua Pilzna anno domini millesimo trecentesimo septuagesimo quarto, proxima feria sexta post festum sancti Jacobi Maioris.

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeti chybí.

Na rubu: Joachimi (přetrženo pozdější rukou a nadepsáno Jehlin) prepositi hospitalis ex agro solutio et 2 pulli et 16 (sic) owa. Sign. N. 290. 1374. Odprodej pole špitálského.

118.

1375. 17. září.

Štěpán z Ejpvovic prodal bratru svému Sifridovi, křížovníku (z řádu ryt. německých), louku ležící u Ejpvovic mezi dvěma mlýny za dvě kopy gr. Rukojmě jsou Zdebor z Vřeskovice a Črnín ze Skočec.

Ego Sthefanus de Epowycz, tenore presencium publice con-
fiteor vniuersis, quod maturo habito consilio et sponte pratum

spectans ad allodium, domino Zyfrido crucifero, fratri meo, vendidi libere possidendum, pro duabus sexagenis, quod situm est, pertinens in eandem villam subtus videlicet inter duo molendina Cuius prati sunt fideiussores nobiles viri Zdobor de Wrzeskowycz, Crzynyn de Skoczecz, qui manu coniuncta bona fide promittimus, quod idem dominus Zyfridus nec per fratrem suum neque per alium in eodem prato in aliquo impediatur verbo siue facto, quod si non fecerimus, ex tunc tamquam pro vadio ipsi domino Zyfrido tres sexagenas dare debemus in spacio vnus septimane, quod si non fecerimus, tunc quam cito moniti fuerimus, ambo cum duobus et equis obstagium prestituri in hospicio probi hospitis in Noua Pylzna, quod nobis per ipsum monstratum fuerit, tenebimur subintrare, tam diu obstagiari, donec sibi eandem pecuniam cum dampnis persoluēremus; elapsis vero quatuordecim diebus pecunia nondum soluta, idem dominus Zyfridus habet potestatem eandem pecuniam inter Judeos siue christianos conquirere omnium nostrum super dampna et nos ipsam expedire, quod vlgaliter zastaty, tenebimur omnibus cum dampnis; et si quem ex nobis mori contigerit, quod absit, uel ambos, tunc alium tenebimur infra duas ebdomas, uel ambos idem Sthephanus eque certum uel certos collocare sub eodem vadio, ut prefatur, reseruato; et qui hanc literam ex certa sciencia atque voluntate domini Zyfridi habuerit, eidem jus competit omnium premissorum, et si aliqualiter per tineam, aquam uel ignem corrupta fuerit, fidem premissorum promittimus obseruare, et si aliquis nostrum contra premissa contumaciter loqui presumserit uel presumpserint, honorem suum pariter et fidem eo facto decrepabit uel decrepabunt, ut de cetero nullus proborum illi uel nobis in aliquo fidem non adhibeat creditiuam. In cuius rei testimonium sigilla nostra presentibus sunt appensa, anno domini M^oCCC^o septuagesimo quinto, in die exaltacionis sancte Crucis.

Original perg. v museu plzeň. Tři visuté pečeti na prouž. perg.

1) Štít rozštípený s pravou vyšší polovicí, v levé vodorovné vynikající břevno uprostřed. Opis: + S...SPHAM: D EIPOVIC. 2) Štít rozštípený, v pravé polovici tři příčná černá břevna, levá černá vystupující. Opis: = SNDOBORI * D * MWESKOWIC * 3) Zašpičatělý rozštípený štít, s pravou polovicí prázdnou, v levé tři vodorovná břevna. Opis: + S. CZIRNIN D SKOCZ. Novější sign. N. 93.

119.

1376. 20. červená.

Mikuláš, syn někdy Miloslava měšť. plzeňského, presentoval do Chotíkova, kdež farář Mikuláš zemřel, za faráře kněze Svatoslava z Vížky.

Emler, libri conf., lib. III. IV. 54.

120.

1377. 3. ledna.

Jan Dobrohostáv z Nového Plzně ustanoven kaplanem u oltáře sv. Apoštolů v kostele sv. Ducha v Hradci.

Emler, libri confir. lib. III. IV. 62.

121.

1377. 22. března.

Richtář a konšelé plzeňští svědčí, že spoluměštěnin jejich Konrad, prokurator rychtáře Jindřicha, odkázal 80 grošů ročního platu na řece své pod šibenicí, ležící mezi řekou farářovou a řekou Mikuláše z Týna a sice: 40 grošů má se dáti do kláštera bratří kazatelův a 40 grošů na stavbu a opravu farního kostela.

Nos Petrus iudex et Nicolaus Kossik, magister ciuim, Goczlinus Motler, Wenceslaus Pumpa, Chunradus Johlini, Martinus pannifex, Hermanus pellifex, Ffrana Frenklini, Ffrana Hincanis, Procopius pistor, Theodricus institor, Pesoldus Nusl et Vlicus sellator, iurati ciues ciuitatis Noue Pilzne, recognoscimus vniuersis et singulis, presentibus et futuris, testificantes, quod discretus uir Conradus, conciuus nostri Heinrichi procurator, conciuus noster, coram nobis in pleno constitutus consilio, sanus corpore composque sue rationis existens, animo deliberato testamentum pro sue anime suorunq; predecessorum animarum remedio tale fecit et condi-

dit, quod primo post eius obitum plenum debet habere uigorem, uidelicet octuaginta grossos census super bonis suis liberis, que habet, annuatim perpetue soluendos in et de piscatura sue aque sub patibulo, inter aquam plebani nostri ex vna et Nicolay de Tin parte ex altera, foris nostram ciuitatem predictam fluentis et site, monasterio ordinis fratrum Predicatorum in nostra ciuitate pro edificio perpetuo seu reparacionibus per medium, scilicet quadraginta grossos census perpetui, et pro edificio seu reparacionibus ecclesie nostre parrochialis in ciuitate site similiter per medium scilicet quadraginta grossos census annui perpetui soluendos delegauit, vt eundem censum vitrici monasterii predicti et vitrici ecclesie pretacte singulis annis inimpedite recipientes, qui pro tempore fuerint, impendant salubrius, ut poterint, in edificia prescripta, quilibet ipsorum vitricorum diuisim. Et hec litera seruari debet in cista nostre ciuitatis iuxta petitionem Chonradi prenotati, ut iudex et iurati, qui pro eodem tempore futuro fuerint, promoueant uitricos prescriptos ad tollendum censum prenotatum in festo sancti Martini confessoris. Harum quibus ciuitatis nostre Noue Pilzne supradicte sigillum maius appendimus testimonio literarum. Datum feria sexta ante Domine ne longe, anno domini millesimo trecentesimo septuagesimo septimo.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. A. 17. — Stehl. kniha priv. měst. f. 204. v.

122.

1377. 19. října. Praha.

Provincial řádu něm. br. Albert z Dubé presentoval za faráře ke kostelu do Nov. Plzně br. Mikuláše, když předešlý farář br. Mikuláš se místa toho vzdal.

Emler, Libri confirmationum lib. III. IV. 79.

123.

1377. 18. prosince. Nový Plzeň.

Sihard z Rakové ještě za života svého učinil odkaz, který listem tímto syn jeho Jan z Rakové splňuje. Zapisuje klášteru sv. Ducha

v Plzni jednu kopu ročního platu ve vsi Rakové na poddaném svém kmetovi Pavlovi, začož bratři kazatelé jisté zádušní služby konati mají.

Cum inter vniuersa animancia homo perfeccior sit creatura, dum compos existat rationis viriumque suarum, ideo merito debet plus aliis suum agnoscere creatorem suaque futura racionabiliter preuidere. Cunctis igitur pateat presentibus futurisque testimonio huius scripti, quod olim pie memorie nobilis vir et honestus Si-hardus de Rakowa, pio ex affectu, compos sue rationis existens, legauit testamentum pro remedio anime sue ac suorum predeces-sorum fratribus in Nowa Pylzna, ordinis fratrum Predicatorum, quod ego Jan de Rakowa, iam dicti Si-hardy filius ac verus heres et possessor bonorum eius nec non comissor, Chwal de Kdesycz, Wylhelmus Fuserk de Pokonycz, Czasslaw de Yawor, Wenczes-laus de Kamyk, testes speciales, cupiens implere desiderium patris mei de testamento predicto sub testimonio personarum predicta-rum pro remedio anime sue seu carorum nostrorum et hoc bona cum deliberacione amicorumque meorum consilio, consensu et fa-uore do, condescendo et resigno vnam sexagenam perpetui census veri testamenti nomine elemosine grossorum argenteorum Pragensis monete, in Pylzna Nowa monasterio sancti Spiritus, fratrum or-dinis Predicatorum, in villa Rakowa super rusticum nostrum cen-sualem nomine Paulum, ex nunc et protunc resigno et condescendo fratribus prescriptis singulis temporibus interiectis censuare, vi-delicet in festo sancti Georgii mediam sexagenam proxime venturo et in festo sancti Galli totidem temporibus perpetuis duraturam, talibus cum condicionibus subscriptis, quod de hereditario mee potestatis non exhibit gubernare. Si autem aliqua necessitate pre-uentus contingeret, me dicta bona alienare seu vendere uel eciam me ipsum eximere, ut possim libere in alia bona in procinctu contracte Pylznensis transferre et transducere in hereditatem ita liberam et bonam, ut hic habent. Addicientes hanc, quod ipsi fratres sepius expressi, qui nunc sunt infuturumque erunt, debent et te-nebuntur perpetue diebus singulis, cum censum perceperint, ser-uicia peragere videlicet ipso sacro vigiliis novem leccionum et in crastino missam defunctorum solempniter decantare et hunc cen-sum non ad alium vsum, quam ipsis fratribus pro pitancia pre-sentare, quem vnus frater recipiet et dispensabit, inserentes hanc, ut dictus Paulus censualis non debet a communitate aliorum ru-sticorum d'cte ville in quibuscumque iuridibus (sic) esse seque-stratus seu de omni communitate veluti prius, quibuscumque no-

minibus poterit nominari, dictis autem fratribus, suis dominis et patronis legitimis existentibus, censum fideliter, non obstante quo-uis inpedimento persoluat, ita ut eciam si, quod absit, dictus Paulus censualis quocunque modo depauperatus seu desolatus censum eis quocunque temporum prefixorum dare nollet seu non posset, extunc ipsi fratres censum suum in paratis, iumentis seu pecu-dibus et omnibus bonis suis valeant plenarie recipere et extor-quere, mea qualibet meorumque heredum ac successorum contra-diccione minime obstante, sed pocius me eosdem in hoc fauentem. Quod hec omnia presenti pagina cum singulis clausulis subscripta ego Jan, sepedictus de Rakowa, vna cum testibus subscriptis pro-mitto et spondeo sub puritate mee consciencie, fidei et honoris, fratres dictos tuere et iuvare et eorum fidelis gubernator vna cum successoribus meis esse, eosdem in nullo molestando sed libere et quiete possidendo. Vt autem hec donacio seu condicio robur ob-tineat firmitatis, in euidens firmamentum et rei testimonium sigilla nostra subscriptorum sunt appensa. Datum in Nowa Pylzna pro-xima feria sexta, post festum sancte Lucie virginis, anno domini M^oCCC^o LXXVII°.

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeti chybí, jen proužky zbyly.

Na rnbu: Litera super censum in Rakowa, Georgii 1/2 sex. et Galli 1/2 sex. Starší sign. I. 2., novější N. 268., odkaz k domini-kánskému klášteru.

Na ohybu na okraji přes každý proužek napsáno pozdější rukou asi XV. věku jméno toho, jehož pečeť tam byla: Joan. de Rakow, Chwal de Kdesyztz, Wilhelm de Fussperk, Zaslav de Yawor, Wenzeslaus de Kamyk. —

124.

1377. 18. prosince. Nový Plzeň.

Konvent bratři kazatelův kláštera sv. Ducha dosvědčuje tímto listem, že nebožce Sihard z Rakové odkázal závětí svou jednu kopu ročního platu klášteru jejich, kterémuž to odkazu že žádost učinil syn Jan z Rakové a zavazují se, vždy na sv. Jiří a na sv. Havla sloužiti zádušní mši s vigiliemi.

Cum enim sit virtus nobilissima, percepta recognoscere beneficia, ut per ingratitude non evacuetur fons diuine pietatis, sed potius augmentetur per gratiarum acciones, nos igitur fratres Johannes prior, Hermannus supprior, frater Albertus, frater Amcha, frater Jacobus, frater Egidius, frater Martinus, frater Franciscus ceterique fratres conuentus monasterii sancti Spiritus in Nowa Pylzna, ordinis fratrum Predicatorum, recognoscimus vniuersis et fatemur in hiis scriptis, quod olim pie recordacionis nobilis vir et honestus Syhardus de Rakowa pio ex affectu, quem ad fratres et conuentum nostrum habuit, compos sue rationis, membrisque suis sanis et incolumis, legauit testamentum videlicet vnam sexagenam perpetui census grossorum argenteorum Pragensis monete, nomine vere elemosine, pro remedio anime sue ac carorum suorum et hoc ipsis fratribus pro pitancia et non ad alium vsum assignauit, quam quidem elemosinam seu testamentum Jan de Rakowa, filius legitimus olim nominati Syhardi ac verus heres et possessor bonorum eius sigillo suo et testium roborauit. Quod nos prior et fratres pensantes pium affectum dicti Syhardi ac fauorem filii eius Johannis de Rakowa pro elemosina iam nominata, nos presentes et nostros posteros obligamus et promittimus et spondemus fide nostra bona sub puritate conscienciarum nostrarum pro remedio anime sue ac predecessorum eius seruicia peragere perpetue, videlicet circa festum sancti Georgii et festum sancti Galli, cum censum prefixum perceperint, ipso sacro vigilias novem leccionum et in crastino missam defunctorum solempniter decantare. Si autem, quod absit, dicta seruicia temporibus prenotatis non perageremus, ex tunc trina ammonicione peracta conuinceremur per personas fide dignas nos [non] peregisse, extunc et pro tunc dictus Jan de Rakowa successoresque eius potestatem habebunt dictum censum pro illo tempore percepturum retinere, quousque non perageremus, uel eciam alibi ad placitum dare, hoc tamen non obstante, dicto censu non poterit nos omnino priuare. Hanc ergo seriem presentis pagine sub singulis suis clausulis ego frater Johannes de Wolduch quondam prouincialis et vicarius conuentus generalis confirmo et ratifico appensione sigilli mei. In cuius rei testimonium sigilla nostra videlicet conuentus et officii prioratus sunt appensa. Datum in Nowa Pylzna proxima feria sexta, post festum sancte Lucie virginis, anno domini M.^o CCC.^o LXXVII.º

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeti chybí. Na rubu: Litera Zyhardi de Racowa pro augmentatione nostra, anniuersaria pe-

ragere III, pro pitancia 1 sex., census impetendus est in Lobes. Starší sign. X 3., nov. N. 267.

125.

1378. 2. února.

Odkaz klásteru sv. Ducha v Plzni jedné kopy roč. platu na kme-tech Ondřeji a Janovi, ve vsi Kokotě od Slavaty z Újezda již zesnulého a od Přibíka Randaka z Újezda.

In dei nomine amen. Nos Slawata quondam de Vgezd ac Przibico dictus Randak, corporis sospitate adhuc prefungens, bona voluntate mea nec non heredum meorum pia asensione, resigno presentibus et condescendo vnam sexagenam grossorum argenteorum denariorum Pragensis monete pro pitancia conuentui fratrum sancti Spiritus, ordinis Predicatorum in Noua Pylzna, super rusticos Andrea et Johanne in villa Kokot censuales, predictis fratribus et hoc pro remedio animarum nostrarum ac genitorum nostrorum seu germanorum uel predecessorum videlicet Bohuslay, Woyslawe, Chotieborii, Lemarii, Marquardi, Przibe, Dluhomile et hoc eo iure debent vti de illa sexagena temporibus perpetuis nomine vere elemosine possidendam (sic), veluti Slavata pie memorie de Vgezd et Przibico dictus Randak ibidem; qui quidem fratres seu conuentus a possessoribus predictorum laycorum, qui nunc sunt an in futurum erunt, singulis annis recipere debent in festo sancti Galli ab ambobus mediam sexagenam grossorum iam preabitorum et totidem in festo beati Georgii annis eternis reiterando, nostra qualibet contradiccione nichilominus censualium laycorum in obediencia quauis postergata et heredum nostrorum seu successorum presencium uel futurorum inpedimento quouis minime obstante taliter, ut cum possessores bonorum siu[e] layci censualis predicti fuerint veri gubernatores iam dicti fratres seu conuentus ordinis memorati, debent ymmo debebunt predictae sexagene censualis veri esse possessores et si materia contingenti uel accidentaliter predictus Randak censum prefatum in villa Kokot iterum rehibendo velit possidere, tum quia circa vnus miliaris spacium prope Noue ciuitatis Pylznam fratribus predictis preferente vera dumtaxat condicione in tam vtilibus bonis sexagenam predictae elemosine indicando eisdem condicionibus equipotentibus sine contrarietatis rebellia sincere per supradictum Randak fratribus sit assignandum.

Preterea sepefatus Przibico, sui uel successores in predictis laycorum bonis habebit futuri seu habebunt iuridicam potestatem in iudiciis, munerum honoribus ac causarum dumtaxat excessibus super iam dictos laycos prout veri domini possessores, inde quidquid lucri poterint cum vsuum prouentibus atrahere, regentes eodem laycos libito pro ipsorum, dempta vna sexagena delegata fratribus predictis animarum pro memoria. Ceterum antedicti fratres prout sistunt sinceri ordinis conuentuales singulis in quatuor temporibus animabus pro predictis missarum solempnitates ac animarum exsequias deuote deuociusque deum rogitantes pro iam sepefatis animabus officia in diuino cultu exercere debebunt, in hiis nichilominus negligenciam committentes. Igitur ad maioris cautele perpetuitatem fide nostra bona, vera ac sincera, nos prenotatus Przibico, Lipoldus de Ossek, Czastowogius de Smyedezicz dictus Zeleznik, promittimus ac sub fidei robore obligamur in iam dicta sexagena eternaliter decrescenciam luculenter uel nubiliter non committere, sed hiis fratribus Otykonem de Wyezka, Petrum de Chrast in testimonium verum vtrosque assignare. In quorum euidentiam et huius rei cautelam nostrorum signorum sigilla duximus appendendum, anno domini millesimo trecentesimo septuagesimo octauo, actum et datum in purificatione beate Virginis gloriose.

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeti, visící druhdy na prouzcích pergamenových, chybí. [Na rubu]: „Litera super censum in Kokot.“ Starší sign. K., novější N. 269. 1378., odkaz klášteru dominikánskému.

126.

1379. 21. března.

Sifrid Zibra, soukenník, měšténin plzeňský, před konšely plzeňskými a richtářem činí poslední vůli svou. Manželce své Alžbětě odkazuje 5 kop gr. praž. a z ostatního všeho statku aby měla též s dětmi jeden díl. Po 4 kopách grošů odkazuje bratru svému Janovi, Bětce sestře své a Petrovi, synu sestry své; 5 kop gr. odkazuje na zakoupení ročního platu do farního kostela na zádušní služby boží.

Nos Petrus iudex et Henricus Cratzer, Laurencius de Kralenicz, Nikolaus Miloslay, Jacobus Hlazek, Pessiko de Praga, Blahuta pannifex, Jacobus Haker, Frana carnifex, Henzlinus Fogelin, Hos-

sko pistor, Johlinus de Dobrzano et Ffrenclinus pellifex, iurati ciues ciuitatis Noue Pilzne, recognoscimus vniuersis et singulis, testificantes, quod prouidus uir Seyfridus panifex, dictus Zibra, conciuis noster, validus sana mente compositusque rationis sue existens coram nobis ultimum suum rite racionabiliterque condidit testamentum hoc modo: Primo Bietze, legitime sue conthorali, pre omnibus aliis quinque sexagenas grossorum Pragensium de suis bonis recipiendas delegauit; deinde cum pueris suis dedit ei de omnibus bonis suis porcionem equalem, quorum puerorum quocunque decedente pars eius ad superstites pueros tantum deuolui debebit, decedentibus vero pueris omnibus, quod absit, superuiente Bietka prenotata, tunc ipsa Bietka debet habere tamen dimidiam partem bonorum eorum mobilium et immobilium, et alia pars eorumdem bonorum suorum dari et deriuari debet amicis Zibre prenotati, iunctis in linea consanguineitatis uiuentibus aut pueris prenotatis fauente clemencia diuina. Si dicta Bietka licet vidua vel maritata existens, fideliter, ut mater bona pretacta conseruauerit augendo et non inuilititer tradendo uel dissipando, tunc ipsa debet esse rectrix et tutrix prescriptorum suorum puerorum et bonorum ipsorum inimpedite, vsque iidem pueri peruenerint ipsorum annorum debitam ad etatem. Si uero, licet in statu viduitatis perseuerando uel maritata existens dicta bona dissipare voluerit uel eius maritus, tunc Jaclimus, dictus Stuberiffol, data eidem sua porcione prescripta debet ipsam Bietkam et maritum eius de pueris et bonis pretactis alienare et se solus de ipsis pueris et bonis eorum omnibus ad manum fidelem ingerere et eadem bona et pueros regere fideliter et tenere vsque ipsorum ad debitam annorum etatem impedimentis omnibus postergatis. Item Johano, suo fratri et pueris suis quatuor sexagenas grossorum delegauit; item Petro, sue sororis filio IV sexagenas grossorum delegauit; item Bietze sue sorori IV sexagenas grossorum delegauit; item delegauit quinque sexagenas grossorum censum perpetuum ac emendum, ut cum eodem censu singulis annis perpetuis aniuersarium in nostra parrochia pro sue anime remedio et pro suorum predecessorum animarum salute peragatur per proximum suum affinem cum noticia fide dignorum. Harum quibus sigillum nostre ciuitatis supradicte appendimus testimonio literarum. Datum feria II. ante festum auunciacionis sancte Marie, anno domini milesimo trecentesimo septuagesimo nono.

127.

1379. 26. listopadu.

Ludvík, kněz z Nov. Plzně ustanoven farářem v Dubči.

Emler, libri confir. lib. III. IV. 117.

128.

1379. 20. prosince. Praha.

Provincial ř. něm. br. Vlk z Cullenhartu presentoval za faráře ke kostelu do Nov. Plzně br. Mikuláše, když předešlý farář br. Mikuláš dobrovolně se místa svého vzdal.

Emler, Libri confirmationum, lib. III. IV. 119.

129.

1380. 6. února.

Blahuta soukenník, měšť. plzeňský, ubíraje se na pouť do Říma, činí pořizení o statku svém. Půl kopy roč. platu odkazuje do fary na zádušní služby boží, dům a všecken jiný statek svůj odkazuje manželce své Lunetě a dětkám svým Jakubovi, Janovi, Marketě, Eleně a Anně rovným dílem všem. Poručníkem ustanovuje bratra svého Swacha.

Coram vniuersis et singulis presencium literarum noticiam habituris nos Wenceslaus Pumpa, iudex tunc temporis et Johlinus de Dobrzano, magister ciuium et Frenczlinus pelli-fex, iurati ciues ciuitatis Noue Pilzne, publice recognoscimus testificantes, quod prouidus wir Blahuta pannifex, conciuus noster, volens ad limina sanctorum Petri et Pauli apostolorum Romam proficisci, coram nobis ad hoc specialiter in testimonium vocatis et rogatis de bonis suis animo deliberato taliter fecit et condidit suum testamentum, quo in eadem peregrinatione decedente, quod absit, primo plenum debet habere uigorem et potestatem. Primo de

bonis suis comparari disposuit mediam sexagenam grossorum census annui perpetui, ut cum eodem censu in ecclesia parochiali nostra singulis annis continuis perpetuis pro sue anime et suorum predecessorum animarum salute aniuersarium peragatur; cetera vero sua bona residua, videlicet domum suam cum area inter domos Cunczlini fabri ex vna et Hermani pellificis parte ex altera in nostra ciuitate, in qua nunc habitat, sitam et alia omnia bona mobilia et immobilia, quocunque nomine nominentur uel nuncupentur, Lunete sue legitime conthorali et pueris suis omnibus, videlicet quod de ipsa Luneta et eciam de priori sua legitima conthorali procreasse dinoscitur, videlicet Jacobo, Johanni, Margarete, Elene et Ance equali porcione habenda delegauit, que quidem Luneta, si nondum maritata decesserit, pars eius ad pueros omnes predictos debet hereditarie pertinere. Cum autem predicta Luneta statum sue viduitatis inmutauerit, tunc data sua parte dictorum bonorum debet a pueris prescriptis amoueri. Quorum puerorum quocunque decedente nondum habitis debitis annis, pars eius ad superstites pueros tantum, sed non ad predictam Lunetam debet hereditarie pertinere. Quorum quidem puerorum prescriptorum et bonorum ipsorum Swacho frater ipsius Blahutonis tutor et rector esse debet usque ad eorum debitam annorum etatem, ad manum fidelem debet eciam idem Swacho esse prouisor et dispositor aniuersarii prenotati vsque ad dictorum puerorum debitam annorum etatem iuxta legacionem Blahutonis prenotati. Harum, quibus nostra propria sigilla ad ipsius Blahutonis et Lunete predictae precium instanciam appendimus testimonio literarum. Datum et actum die sancte Dorothee virginis, anno domini milesimo trecentesimo octuagesimo.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. A. 16.

130.

1380. 25. července.

Hošek, pekař a měšťán plzeňský, odkazuje 1 kopy ročního platu k farnímu kostelu na zádušní služby boží; knězi Kunšovi Košíku, křížovníku, odkazuje do života jeho též jednu kopy ročního platu, ostatní všecken statek pak dětkám svým. Z toho ještě má dáno býti příbuzným jeho Pesoldovi a Hermanovi 10 kop, Mikuláši, bratru

jeho, též 10 kop; Ondřeji Kyvačovi 5 kop; dětem Mikuláše Nožky 4 kopy; na stavbu černého kláštera jednu kopu roč. platu. Vykonání všeho toho svěčuje Mikuláši Košíkovi.

Coram vniuersis et singulis presencium noticiam habituris, ego Hossko pistor, ciuis ciuitatis Noue Pilzne, rocognosco me natura cum deliberacione cum plenaque racione, qua in sospitate mei corporis adhuc perfrui, dinoscebar, de bonis meis meum vltimum condidisse testamentum, et presentibus condo et facio, quod plenum per omnia debet habere vigorem tali modo: Primo delego super bona mea, mobilia et immobilia, quocunque nomine censeantur, vnam sexagenam grossorum census annui perpetui pro aniuersario perpetuo michi et predecessoribus meis in parrochia ciuitatis predictae singulis annis a dato presencium continuis quater quolibet anno peragendo, videlicet singulis quatuor temporibus ut detur cuilibet presbitero parrochie per vnum grossum et residuum eiusdem fertonis, qui in ipsis quatuor temporibus singulis dari debent, detur plebano tunc temporis ecclesie prenotate. Item delego domino Cunssoni, presbitero crucifero dicto Kossik parrochie prescripte, I sexagenam grossorum census annui singulis annis ei dandam, quamdiu sibi data fuerit a domino uita comes, incipiendo a dato presencium literarum per vnum annum. Item alia omnia bona mea mobilia et immobilia ab alto ad bassum pueris meis omnibus legitimis delego equali habenda porcione, quorum puerorum quocunque decedente a primo ad vltimum, pars eius ad superstites deuolui debet inimpedite; decedentibus autem omnibus pueris nondum habitis annis quandocumque, quod absit, ex tunc de bonis meis et dictorum puerorum prescriptis debet vna saxagena grossorum census annui perpetui pro edificio parrochie predictae comparari. Item dari debent Pesoldo et Hermano, meis affinibus, decem sexagene grossorum; item Nicolao fratri meo uel pueris eius dari debent decem sexagene grossorum; item Andree dicto Kywacz dari debent quinque sexagene grossorum; item pueris Nicolai dicti Nozka dari debent IV sexagene grossorum; item ad edificium Nigri monasterii predictae ciuitatis debet vna sexagena grossorum census annui perpetui comparari, et quidquid residui fuerit de bonis prescriptis vltra delegacionem omnem prenotatam, de hoc toto se debet prouidus uir Nicolaus dictus Kossik, ciuis Noue Pilzne, inimpedite ingerere, factururus cum eodem residuo dictorum bonorum pro mea anima, prout sue consciencie salubrius videbitur, expedire et conuenire. Cui quidem Ni-

colao dicto Kossik predicto, de quo pre omnibus amicis meis in omnibus plenam gero fiduciam, pueros meos omnes vna cum bonis ipsorum suprascriptis necnon et totum testamentum suprascriptum ad manum fidelem et ad suam animam presentibus committo ad regendum, protegendum, disponendum, tenendum, prout ei salubrius ac decencius expedire videbitur, vsque prescripti pueri mei peruenerint ad ipsorum debitam annorum etatem. Quem quidem Nicolaum Kossik nemo amicorum meorum nec extraneorum in premissis per me sibi commissis debet impedire. Harum, quibus meum proprium appendi sigillum testimonio literarum, ad maiorem euidentiam prouidi uiri Henricus iudex tunc temporis et Frana carnifex, Johlinus de Dobrzano et Henzlinus Fegolini, iurati ciues ciuitatis Noue Pilzne prescripte, testes in premissis ad mearum precum instanciam propria ipsorum sigilla presentibus sunt appensa. Datum et actum die sancti Jacobi maioris apostoli, anno domini millesimo, trecentesimo octuagesimo.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. A. 18.

131.

1380. 26. července.

Paní Žofie, manželka zemřelého Mikuláše Schadmirnichta, odkazuje bratrstvu soukenickému jeden postav, na stavbu kostelův a sice do černého kláštera kopu gr., na farní kostel kopu a ke Všem Svatým též kopu. Dám se vším jiným statkem odkazuje sestře své Alžbětě, aby z toho zřídila ve farním kostele zádušní službu boží s půl kopou roč. platu.

Coram vniuersis et singulis presencium noticiam habituris nos Henricus, iudex tunc temporis et Ffrenzlinus pellifex, magister ciuium et Frana carnifex, iurati ciues ciuitatis Noue Pilzne, recognoscimus testificantes, quod prouida matrona Sophia, relicta olim Nicolai dicti Schadmirnicht, residens in acie et ex opposito domus Kniezkonis relicte, animo deliberato de suis bonis suum vltimum condidit testamentum coram nobis ad hoc specialiter vocatis in testimonium et rogatis hoc modo: Primo ad fraternitatem pannificum vnum stamen delegauit; item pro edificiis ecclesiarum videlicet ad Nigrum monasterium vnam sexagenam grossorum, ad parrochiam nostram vnam sexagenam grossorum et [ad] Omnes Sanctos

circa nostram ciuitatem vnam sexagenam grossorum delegauit; domum vero suam, in qua residere dinoscitur, et alia sua omnia bona mobilia et immobilia sorori sue nominate Elisabeth contulit et delegauit, vt ipsa, si non potuerit in ipsa domo residere ac peragere aniuersarium subscriptum, tunc debet eandem domum vendere et pro perpetuo aniuersario pro sue anime et eius predecessorum animarum remedio in parrochia nostra predicta singulis annis peragendo, mediam sexagenam grossorum census annui, perpetui, certi comparare, vt predictum aniuersarium cum noticia semper singulis annis peragatur. Qua quidem Elisabeth quodcumque defuncta proximus eius consanguineus regat aniuersarium prenotatum, et quidquid residuum fuerit vltra delegacionem prenotatam, hoc prefata Elisabeth et Anna, eius filia, pro se ipsis debent vsurpare, quibus ambabus decedentibus hoc idem residuum, quantum permanserit, non traditum uel expensum, debet pro anima prefate Sophie dari et suorum predecessorum animabus salute. In quibus prescriptis omnibus Elisabeth prefata per neminem impediri debet auxilio iuratorum tunc temporis nostre prescripte ciuitatis. Harum, quibus nostra propria sigilla presentibus ad preces prescripte Sophie in testimonium appendimus, testimonio literarum. Datum in crastino sancti Jacobi maioris apostoli, anno domini M^o trecentesimo octuagesimo.

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. A. 18.

132.

1380. 9 srpna.

Ješek lékař, měšťánin plz. odkazuje manželce své Kateřině 20 kop gr. praž. i Petře příbuzné své kopu gr.; z domu jeho má se zakoupiti kopa roč. platu do černého kláštera na zádušní služby boží; bratru svému Peškovi odkazuje vinici a odpouští mu dluh 6¹/₂ kopy; dām svůj dává sestře své Bětce; Hodě sestře 1 kopu gr. odkaz.; ze stříbra v domě má udělán býti kalich do kostela farního; šaty jeho všechny mají prodány býti a polovice peněz má dána býti na stavbu černého kláštera a druhá na stavbu farního kostela.

Nouerint vniuersi et singuli, ad quos presentes peruenerint, quod nos Henricus iudex tunc temporis, et Frana carnifex et

Heinzlinus Fogelin, iurati ciues Noue Pilzne, recognoscimus publice testificantes, quod prouidus uir Jessco medicus, conciuis noster, validus corpore composque ad plenum sue rationis existens coram nobis ad hoc specialiter in testimonium rogatis et conuocatis animo deliberato de bonis suis suum vltimum condidit testamentum taliter: Primo Katherine sue legitime conthorali viginti sexagenas grossorum Pragensium et dimidiam partem omnium suorum lectisterniorum delegauit; item Petre puelle, affini sue conthoralis, vnam sexagenam grossorum delegauit; item ad confraternitatem ciuium nostrorum vnam sexagenam grossorum delegauit; item super domo sua cum area inter domos Nicolai de Wsserub et relicte Jacobi, scriptoris nostre ciuitatis, in nostra ciuitate sita vnam sexagenam grossorum census annui perpetui ad Nigrum monasterium nostre ciuitatis diuisim delegauit, videlicet triginta grossos pro structura iam dicti monasterii et pro aniuersario perpetuo triginta grossos ibidem singulis annis peragendo pro sue anime et pro suorum predecessorum animarum salute. Item Pessconi, fratri suo vineam suam penes vineas Wlhonis et Nicolai sutoris sitam delegauit, cui quidem Pessconi eciam quinque sexagenas grossorum cum dimidia sexagena grossorum, quod ei tenebatur, totaliter dimisit et pepercit. Item domum suam prescriptam et equum suum Biete sue sorori cum dimidia parte predictorum lectisterniorum delegauit taliter, vt Katherine conthoralis eius prescripta secum in dicta domo quiete resideat, quam diu simul potuerit benigne commorando permanere. Item Hode, sorori sue, vnam sexagenam grossorum delegauit; item argentum totum, in quibuscunque monilibus consistat, ad preparandum calicem nostre parrochie delegauit, in quo quidem argento, si ad ipsum calicem perficiendum defecerit, cum parata pecunia debet suppleri. Item omnia vestimenta sui corporis vendi mandauit et pecuniam dari per medium pro edificio nostre parrochie et per medium pro edificio Nigri monasterii prenotati. Quod quidem testamentum totum prescriptum ad implendum et ad regendum Pessconi, fratri suo supradicto ad manum fidelem commisit impedimentis quarumlibet personarum postergatis. Harum quibus nostra propria sigilla moti precibus Jessconis antedicti, appendimus testimonio literarum. Datum in vigilia sancti Laurentii, anno domini millesimo trecentesimo octuagesimo.

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. A. 19.

1380. 22. srpna.

Kněz Jan z Nov. Plzně ustanoven oltářníkem v Týnském kostele v Praze u oltáře sv. Petra a Pavla.

Emler, libri confir. I. III. IV. 133. — Sroj Borový, Libri erectionum I. II. 198 ad.

1380. 1. září.

Paní Alžběta, vdova po Janovi Ošmakalovi, odkazuje kopu ročního platu na zádušní služby boží do farního kostela; ornat za půl druhé kopy do Oněšov kostela; 1 kopy do špitála, 1 kopy ke Všem Svatým na stavbu a do Dobřan na stavbu kostela též 1 kopy; do černého kláštera 1 kopy na mše, do šerého kláštera 1 kopy, půl kopy na cestu ke Všem Svatým. Vykonání všeho svěřuje sestře své Kateřině.

Coram vniuersis et singulis presenciam noticiam habituris nos Leopoldus iudex, Martinus Rudolt et Nicolaus Hincanis, iurati ciues ciuitatis Noue Pilzne, recognoscimus testificantes, quod prouida matrona Elizabeth, relicta Johannis dicti Ossmakal, nostra conciuis, in sue infirmitatis loco decumbens, compos tamen ad plenum sue rationis existens, coram nobis ad hoc specialiter in testimonium conuocatis et rogatis, de bonis suis animo deliberato suum vltimum condidit testamentum taliter seriatim: Primo vnam sexagenam grossorum Pragensium census annui perpetui pro decem sexagenis grossorum comparandam delegauit pro aniuersario perpetuo singulis annis continuis quater in quolibet anno, videlicet singulis quatuor temporibus in parrochia nostra per presbiteros tantum, sed non per scolares peragendo pro sue anime et animarum suorum predecessorum remedio et salute cum vigiliis et missarum solempniis more consueto, et quandocunque predictum aniuersarium peragetur, tunc cuilibet presbitero vigiliis assistenti et missam officianti dari debet vnus grossus et quod residuum fuerit illius fertonis tunc temporis presbiteris distribuendi, hoc plebanus, qui

tunc fuerit, pro se debet reseruare. Item vnum ornatum pro altera dimidia sexagena grossorum ad ecclesiam in Onessow delegauit; item vnam sexagenam grossorum pauperibus infirmantibus in hospitali nostro delegauit; item ad Omnes Sanctos pro structura vnam sexagenam grossorum et ad Dobřanam vnam sexagenam grossorum pro structura ecclesie delegauit; item ad nigrum monasterium vnam sexagenam grossorum pro missis legendis et ad Griseum monasterium vnam sexagenam pro missis legendis delegauit; item ad semitam ad Omnes Sanctos mediam sexagenam grossorum delegauit intime supplicando, ne in aliquo premissorum negligencia committatur. Que quidem omnia suprascripta ad regendum et exequendum fideliterque peragendum et explendum Katherine sorori sue comisit et ipsa regat sola et non regat maritus eius Otico nec habeat super eisdem aliquam potestatem. Item quidquid resultauerit, ultra supra delegata siue sint mobilia siue immobilia, quocunque vocabulo nominentur, horum omnium terciam partem habere debet Katherine iam dicta, duas vero partes ipsa Katherine distribuere debet inter pauperes amicos Elizabeth supradicte iuxta conscienciam eius. Harum, quibus nostra propria appendimus sigilla testimonio literarum. Datum et actum die sancti Egidii, anno domini millesimo trecentesimo octuagesimo.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. A. 19.

1381. 7. března.

Po smrti Děpolda z Dubnice ucházel se Petr z Kyšic o zaplacení 50 kop, které Děpold zapsal jakožto věno matce Petrově na zboží svém v Dubnici.

In villa Dubniczi Dyepoldus decessit. Litera proclamacionis in Pilznam fer. III. post Katherine emanauit.

Habardus de Dubniczie defendit nomine Petri de Kyssicz 50 sexagenas gross. vadii per tabulas terre. Terminus ad docendum sabato IV temporum quadragesime. Terminus ad idem fer. IV. post conductum Pasche.

Ibidem Petrus predictus docuit per tabulas terre 50 sex. debiti prescripti, prout se docturum offerebat, in quo debito Dye-

poldus propter dotalicium matris Petri predicti de hereditatibus suis in Dubnyczy s nabytkem prefato Petro condescendit, prout in tabulis terre plenius continetur. Actum a. d. MCCCLXXXI. fer. V. IV temporum quadragesime.

[Poznamenáno po straně]: Brzenko de Skala recepit.
Desky dvorské N. 13. f. 110.

136.

1381. 30. června. Frankfurt.

Kardinal Pileus uděluje všem těm, kdož by se dříve vyzpovídali a k stolu páně přistoupili, a navštívili v níže jmenované dni kostel Všeoh Svätých, aneb kteří by kostel obdarovali, 100denní odpustky.

Pileus, miseracione diuina tituli sancte Praxedis presbyter cardinalis, ad infrascripta apostolica auctoritate suffulti. Vniuersi Christi fidelibus presentes literas inspecturis salutem in domino. Splendor eterne glorie, qui sua mundum illuminat ineffabili claritate, pia vota fidelium de clementissima ipsius maiestate sperantium tunc precipue pio fauore prosequitur, cum deuota ipsorum humilitas sanctorum precibus et nutis adiuuatur ac Christi fideles eo libencius ad deuocionem confluant, quo ibidem uberius dono celestis gracie conspexerint se refectos. Cum igitur dilectus in Christo Johannes Cuplogus*), familiaris serenissimi principis Romanorum et Boemie regis, ad cappellam Omnium Sanctorum in Zahorsk**) prope Pilznam, Pragensis diocesis, specialem gerat deuocionem et affectionem, prout accepimus, nobisque humiliter supplicauerit, ut pro deuocione ipsius augmentanda spiritualia munera largiri dignemur, nos dictis supplicacionibus fauorabiliter annuentes de omnipotentis dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius meritis et auctoritate predicta confisi, omnibus vere penitentibus et confessis, qui dictam cappellam in festiuitatibus videlicet Natiuitatis, Epiphanie, Resurreccionis, Ascensionis domini nostri Ihesu Christi, Penthecostes, Trinitatis, Corporis Christi singulisque festiuitatibus beate Marie Virginis et

*) U Tannera v opisu čte se: Curlogus.

**) U Tannera čte se „Zahorzecz“, ovšem chybně.

sanctorum apostolorum et quatuor doctorum et patronorum diete cappelle necnon dedicacionis eiusdem [visitaverint] et qui manus porrexerint adiutrices, centum dies de iniunctis eis penitenciis prelibata auctoritate misericorditer relaxamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri indulti infringere uel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignacionem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Frankenfurdie Maguntinensis diocesis, pridie Calendas Iulii, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Urbani, diuina prouidencia pape VI. anno tercio.

[Na ohybu v pravo] Gra...[pod tím] Albertinus.

[V pravém spodním rohu v ohybu] cor[rectum?], [v levo uvnitř pod okrajem] gratis..

[Na rubu] R[egistrata].

Original perg. v museu plzeňském, dosti poškozený, v pravo v ohybu část listiny sešita. Pečet chybí. Starší sign. uprostřed: W. Pileus, novější N. 285. Rukou XVIII. stol. připsáno: Indulgentie pro ecclesia Omnium Sanctorum. — Opis listiny u Tannera.

137.

1381. 22. července. Praha.

Václav, římský a český král, svěruje měšťanům m. Plzně právo poprawy v kraji plzeňském.

Wenceslaus, dei gracia Romanorum rex semper Augustus et Boemie rex. Iudici, juratis et ciuibus ciuitatis in Pylsna, fidelibus nostris dilectis, gracam nostram regiam et omne bonum. De vestre fidei et circumspeccionis industria habentes presumpcionem indubiam fiducie singularis vobis committimus officium iusticiarie siue poprawe districtus vestri Pylsnensis, vosque iusticiarios siue poprawczones districtus ejusdem constituimus et ipsius districtus iusticiariorum siue poprawczonum numero presentibus aggregamus, mandantes et precipientes camerariis, czudariis, burgrauis, viceburggrauis ac omnibus aliis poprawczonibus regni nostri Boemie ipsorumque districtuum, ciuitatum et locorum inhabitatoribus et incolis, nostris fidelibus, quatenus vos in officio predictae poprawe

et eius exercicio quomodolibet non impediatur nec impedi per-
mittantur per quempiam, sed potius efficaciter manuteneant, defen-
sent et ad requisicionem vestri vobis fideliter assistant faciantque
vobis de omnibus iuribus, gratiis et honoribus, que ad officium
prefatum spectare noscuntur plenarie responderi. Presencium sub
regie nostre maiestatis sigillo testimonio litterarum. Datum Prage
anno domini millesimo trecentesimo octuagesimo primo, indicione
quarta, XI. Kalendas mensis Augusti, regnorum nostrorum Boemie
anno decimo nono, Romanorum vero sexto.

[Na ohybu v pravo]: De mandato domini regis domino Thimone
de Koldicz referente, Conradus, episcopus ecclesie Lubiccensis.

[Na rubu]: R[egistra]uit Vilh[elmu]s Kortelangen.

Original pergamenový v museu plzeňském Pečet na proužku vi-
sící, na líci král v majestátě s opisem: † WENZESL : DEI : GRACIA :
ROMANORUM : REX : SEMPER : AUGUSTUS : ET : BOEMIE : REX : ,
na rubu sekret dvojhavého orla s lvem českým na prsou. Na proužku
pospod písmem XV. stol.: List poprawczy kraje plzeňského. Novější
sign. N. 7. — Opisy listiny té v Stehlíkovské knize priv. měst. f. 85
a u Tannera.

138.

1382. 6. ledna.

*Herman starší na Vlčicích, měšténin plzeň., odkazuje 50 kop, které
mu obec plzeňská dluhuje, na zakoupení dvou pěkných ornatů,
jeden do kláštera dominikánského a druhý do Minoritského; 40
kop na zakoupení roč. platu, za který má kupován býti oděv chu-
dým mniškům obou klášterův, na stavbu kostela Všech Svatých dává
150 měric pšenice; z 5 koflíků stříbrných aby udělány byly dva
kalichy, jeden do kláštera kazatelského do Písku, druhý do kláštera
kazatelského do Ústí; oděv jeho aby se chudým rozdal. Dám svůj
odkazuje ke špitálu, aby se to obrátilo na vydržování více ne-
mocných tu.*

Notum sit omnibus, ad quorum noticiam deuenierint presen-
tes, quod ego Hermanus senior, dominus in Wlcicz, conciuus ci-
uium ciuitatis Noue Pilzne, adhuc per dei omnipotentis gratiam
sanus in corpore composque ad plenum mee rationis existens,

matura deliberacione prehabita, rite racionabiliterque de meis bonis
a deo michi colatis, meum vltimum condidi et feci et presentibus
facio et condo testamentum, quod primo me defuncto nemine ob-
stante plenum debet habere vigorem, taliter seriatim: Primo de-
lego pro fratribus Predicatoribus et pro fratribus Minoribus, mo-
nasteriorum Pilznensis ciuitatis, quinquaginta sexagenas grossorum
Pragensium, quas michi vniuersitas tenetur iam dicte ciuitatis, vt
iurati eiusdem ciuitatis Pilznensis comparent duos, quos poterint
pro iam dicta pecunia, meliores ornatus dentque vnum ornatum ad
fratres Predicadores et secundum ornatum ad fratres Minores mo-
nasteriorum predictorum. Item delego quadraginta sexagenas gros-
sorum Pragensium paratas de melle, ut iurati predicti censum per-
petuum certum annuatim pro eadem pecunia comparent et eundem
censum singulis annis perpetuis dent pro vestitu iuuenum paupe-
rum monachellorum amborum monasteriorum prescriptorum. Item
delego ad Omnes Sanctos circa Pilznam pro structura ecclesie
CL mensuras siliginis, quas impendant iurati prenotati. Item de-
lego quinque ciphos argenteos, ut iurati predicti duos calices de
ipsis fieri faciant et dent vnum calicem fratribus Predicatoribus
monasterii Piescensis et secundum calicem eiusdem fratribus mo-
nasterii Vscensis. Item lardum et alia omnia comestibilia in mea
domo existencia do pauperibus communiter distribuenda; item
fratri Jacobo pallium nigrum et capucium nigrum et cardiano pal-
lium griseum simplex et fratri Lipsoni breuius pallium eciam gri-
seum et fratri Petro sacristano pellicium mardrinum, dictum kuny,
delego presentanda. Item domum meam inter domos Ebrzwini ex
vna et Blasii de Manietyn parte ex altera sitam et omnia, que
in ea sunt, exceptis prescriptis delegatis cum tribus ollis eneis,
quarum vna valet pro vna sexagena grossorum cum tribus loriceis
et tria pillea ferrea et triplices cirotecas et plumalia omnia delego
et do ad hospitale ante ciuitatem Pilznensem situm, ut cum eis-
dem in quantum se poterint, extendere in eodem hospitali infirmi
augeantur, supplicoque uiris prudentibus, iuratis modernis et futu-
ris, qui tunc fuerint, ciuibus ciuitatis Noue Pilzne suprascripte,
quibus presens testamentum ad regendum committo, quatenus pure
dei causa se de eodem testamento ingerentes ipsum disponant,
distribuant, ordinent et regant perpetue, prout melius et salubrius
eis uidebitur expedire. In cuius rei testimonium meum proprium
presentibus appendi sigillum, in maius autem testimonium et eui-
denciam firmiorem prudentes uiri Henricus iudex et Heinzlinus
Hermani, magister ciuium et Ebrzwinus, iurati ciues ciuitatis supra-

scripte, testes in premissis ad mearum precium instanciam propria ipsorum sigilla presentibus appenderunt. Datum et actum in mea domo pretacta, die epiphanie domini anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo octuagesimo secundo.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. A. 19.

139.

1382. 10. ledna. Praha.

Král Václav dává svolení své k prodeji richty plzeňské, kterou prodávají vnukové a dědicové někdejšího rychtáře Petra Leimwatra, Albert a Alžběta, děti Františka Kamaréře, měšt. pražského, Jindřichovi z Dvora. Král stvrzuje novému držiteli richtu tu dědičně i se clem k ní ode dávna příslušejícím i se vším jiným zbožím, platy a požitky a svěřuje Jindřichovi i jeho nástupcům právo, aby ve všech rozepřích soudili, s vyhrazením pouze při o hlavu.

Wenceslaus, dei gracia Romanorum rex, semper Augustus et Boemie rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod in nostre serenitatis constitutus presenciam dilectus nobis Henricus de Curia, iudex hereditarius, ciuitatis nostre Noue Pilsensis, nobis humiliter supplicauit, cum ipse iudicium hereditarium ibidem ab Alberto et Elisabeth, natis Francisci dicti Camerer, ciuis Pragensis, nepotibus et heredibus quondam Petri dicti Leynwoter, olim iudicis ibidem, pro certa summa pecunie, cum omnibus suis bonis, iuribus et pertinenciis, rite et rationabiliter, emisse et comparasse noscatur, quiquidem heredes predicti Petri iudicium ipsum vna cum bonis, iuribus et pertinenciis, vt premittitur, tamquam veri et legitimi heredes a longis retroactis temporibus habuerunt, tenuerunt et pacifice possiderunt, prout de hoc nostra serenitas per certas et patentes serenissimorum recolende memorie quondam genitoris nostri domini Caroli imperatoris et progenitoris, domini Johannis, regum Boemie, literas et priuilegia, extat lucidius informata, quatenus sibi, suis heredibus et successoribus easdem literas et eadem priuilegia approbare, innouare, ratificare et confirmare, ipsumque iudicium cum thelonio ibidem ad ipsum antiquitus pertinente, cum eciam allodiis, agris cultis et incultis, siluis, rubetis, pratis, pascuis, piscinis, piscacionibus, venacionibus, aucupacionibus, molendinis,

aquis, aquarumve decursibus, censibus, redditibus, vsufructibus, obuencionibus, honoribus, dominio et aliis omnibus iuribus et pertinenciis, in quibuscumque rebus consistant, in ipsum Henricum, heredes et successores suos transferre hereditarie sub omnibus illis modo et forma, punctis et articulis, que in predictis antiquis priuilegiis continentur, graciousius dignaremur. Idcirco nos, qui vota quorumlibet nostrorum fidelium iusta petencium de innata nobis solitaque prestitate semper graciose complectimur, requirentibus eciam Henrici ipsius multiplicibus fidei et seruiciorum meritis, quibus hucusque celsitudini nostre multociens grate complacuit, complacere debebit et poterit graciosius in futurum, iustis et rationabilibus supplicacionibus benignius inclinati, sibi et dictis suis heredibus et successoribus legitimis supradicta priuilegia siue literas in omnibus suis punctis et articulis et clausulis prout de uerbo ad uerbum expressate sunt, animo deliberato sanoque et maturo principum, baronum et procerum, fidelium nostrorum accedente consilio, approbauimus, innouauimus, ratificauimus, confirmauimus et tenore presencium de certa nostra sciencia necnon regia auctoritate Boemie approbamus, innouamus, ratificamus et de specialis gracie munificencia confirmamus, transferrentes in eos et eorum quemlibet de speciali gracia omne jus, si quod nobis in huiusmodi iudicio suisque iuribus et pertinenciis prenotatis competebat hactenus in presenti competit uel competere posset quomodolibet in futurum, nostre tamen regalis camere iuribus, si qua illi in causis criminalibus in prefata ciuitate occurrentibus de jure uel consuetudine videntur competere, quibus derogari nolumus, semper saluis. Et sic nostri fauoris, concessionis et voluntatis est de regali nostre plenitudine, vt prefatus Henricus, sui heredes et successores legitimi, vt premittitur, supradictum iudicium cum omnibus suis prenotatis iuribus, vsufructibus et pertinenciis ex nunc in antea cum potestate faciendi et dimittendi deberent habere, tenere et pacifice debeant perpetuis temporibus possidere. Presencium sub regie nostre maiestatis sigillo testimonio literarum. Datum Prage anno domini millesimo trecentesimo octuagesimo secundo, die decima mensis Januarii, regnorum nostrorum anno Boemie decimo nono, Romanorum vero VI.

[Na ohybu v pravo]: P[er] d[ominum] p[re]po[s]itu[m] Lubucen[sem] camerar[is] P. Jauren[sis].

[Na rubu]: R[egistra]uit Johannes Lust. [Něco níže rukou XVI. stol.] Wenceslaus.

Original pergam. v museu plzeňském; pečeť visí na žluté hedbávné šňůře porouchaná, na líci král v majestátě, na rubu sekret, jako čís: 137. Starší sign. N. 3. novější N. 77.

140.

1383. 21. prosince. Praha.

Václav, římský císař a český král, nařizuje, aby všichni obchodníci dobyt看em, kteří z Rakous přes Budějovice do Čech se ubírají, brali se přes Plzeň a tu platili clo průvodné, které jindy se plativalo v Žebráce, rychtáři plzeňskému Jindřichovi.

Palacký, Uiber Formelbücher II. č. 161.

141.

1384. 9. května.

Sezema z Podmokel s manželkou Žofkou a synem Bavorem odkazují roční plat 1 kopu gr. praž. klášteru kazatelskému v Plzni.

[I]n nomine domini amen. Cum omnis rerum et negociorum contractus per lapsum temporis mobiles soleant decurrere in erroris obliuionem, necessarium ergo est, ut ea, que de maturo hominum consilio sunt ordinata, scriptis autenticis et testimonio viro- rum veridicorum cercius confirmentur. Hinc est, quod ego Sezema cum conthorali mea Zofka et Bawor, filius meus de Podmokl, cum ceteris liberis diligenti deliberacione prehabita nostrorumque amicorum pariter freti consilio et assensu, ad noticiam tam presencium quam futurorum harum continencia deducere cupimus in manifestam, quod nos pro remedio carorum nostrorum salutari et remissione peccatorum nostrorum consequenda dedimus et damus de facto vnam sexagenam grossorum denariorum monete Pragensis annui census religiosus viris, fratribus ordinis Predicatorum in Noua Pilzna, quam sexagenam supradictis fratribus nos et nostri heredes temporibus perpetuis tenebimur de camera nostra in parata pecunia sine fraude et dolo sub puritate fidei nostre singulis annis integraliter persoluere, semota qualibet retardacione,

mediam videlicet sexagenam in die sancti Andree apostoli, pro qua in vigilia Christi pitancia fratribus omnibus ordinari per priorem conuentus uel procuratorem ipsius, et mediam sexagenam dominica in passione, pro qua pecunia consimiliter pitancia in cena domini fratribus debet dari eundem modum in pecunia percipienda et pitanciis faciendis singulis annis taliter, ut prefertur, sine intermissione seruando, fratres vero et conuentus ad duas missas singulis septimanis quolibet anno temporibus perpetuis pro salutari remedio animarum nostrarum et nostrorum carorum voluntarie se obligarunt, videlicet missam de beata Virgine Annunciacionis in capella sancte Marie in ara Angelorum die sabbati; secundam missam defunctorum feria secunda in ara sancte Crucis in ecclesia nullam negligenciam se facere spondentes et ad penam pecuniam, ubi ipsi negligenciam admitterent soli in litera alia, quam nobis tradiderunt, se obligantes proscrisperunt, quapropter si et nos in casu, quod absit, negligentes inventi per dictos fratres et conuentum fuerimus, in iam dicti census solucione singulis annis et temporibus, quibus prefertur, extunc in vigore presentis litere, cui nullatenus volumus nec possumus contradicere, sepefati fratres habent et habebunt inter christianos seu iudeos recipiendi, conquirendi omnium nostrum super dampna plenam et omnimodam potestatem. Si autem nos, fratres predicti et conuentus, neglexerimus predictas missas peragere aliqua ebdomada perpetuis temporibus, tunc ipse Sezema aut sui heredes habent et habebunt plenam et omnimodam potestatem, prefatum censum arrestandi et retinendi tam diu, donec dictas missas neglectas ad plenum recitauerint et compleuerint, demum memoratum censum fratribus et conuentui antedictis plene et integre restituere tenebimur et obligamur omni occasione postergata. In cuius rei et euidens harum literarum testimonium sigilla nostra vna cum sigillis virorum nobilium Fridrici de Wynarzec et Benede de Slawicz ad fidem pleniorum presentibus sunt appenssa, sub anno domini millessimo CCC^o octuagesimo quarto, die sancti Gregorii doctoris gloriosi.

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeti chybí, jen perg. proužky zůstaly, pouze poslední pečeť do polou zbyla, ve štítě spatřuje se uprostřed vodorovně vystupující břevno. Z opisu čte se: Benede d.

[Na rubu]: Litera super censum in Podmokl. Pod tím spatřují se stopy písma velice vybledlého, jež nebylo lze přečísti. Starší sign. H. 2., nověj. N. 271. 1384. odkaz domin. klášteru.

142.

1384. 30. května. Křivoklat.

Král Václav IV. k žádosti obyvatelů města Plzně, kteří si stěžovali do měšťanů Domažlických, že jim zbraňují přicházeti k výročnímu trhu do Domažlic osm dní před svátkem vlastním, nařizuje podkomořimu, aby novoty tyto měšťanů Domažlických zastavil a umožnil volný příjezd na trh k nim.

Palacký, Uiber Formelbücher II., č. 162.

143.

1384. 2. prosince. Praha.

Jan, arcibiskup pražský, uděluje 40denní odpustky všem věřícím, kteří by přítomni byli jitřní mši, kteráž ke cti P. Marie se slouží aneb mši, kteráž každého čtvrtku k oslavě těla Páně se slaví ve farním kostele plzeňském.

Johannes, dei gracia sancte Pragensis ecclesie archiepiscopus, apostolice sedis legatus. Vniuersis Christi fidelibus salutem in eo, qui precioso sanguine suo a peccati vinculo nos redemit. Cum, vt accepimus, fidelium relacione in ecclesia parochiali in Nouapilzna singulis diebus ad laudem et gloriam gloriose et intemperate Marie Virginis in diluculo et aurora diei vna missa per clericum et secunda missa omni feria quinta de corpore Christi per sacerdotes et eorum coadiutores sub nota consuerint decantari, omnibus igitur Christi fidelibus, qui causa deuocionis supradictas missas visiterint, confessis tamen et contritis, auctoritate beatorum Petri et Pauli apostolorum, eius meritis et intercessione confisi, quadraginta dies indulgenciarum de qualibet predictarum missa de iniunctis eis penitenciis misericorditer in domino relaxamus. Harum gibus sigilla nostra appensa sunt testimonio literarum. Datum Prage anno domini millesimo trecentensimo octuagesimo quarto, die secunda mensis Decembris.

Original pergamenový v museu plzeňském. Pečeť ločkovitá na proužku visící, na lci sedící biskupská postava pod gotickým balda-

chýnem, opis olámaný většinou, na rubu kulatý sekret v červeném vosku, uprostřed zpřímá stojící pták s křídly a s gloriolou kolem hlavy, opis: Secretum — (ostatní těžko čitelné).

Na rubu písmem XV. stol.: „Indulgentie de missa beate Virginis et corporis Christi feria quinta a reuerendissimo domino Johanne archiepiscopo XL dies“. Nov sign. N. 154., pozdější rukou pak: Arcibiskup Jan uděluje 40denní odpustky. — Opis u Tannera.

144.

1385. 3. února.

Sifrid z Eppovic, křížovník z řádu německého, odevzdává konšelům a vši obci m. N. Plzně 80 kop gr., aby za to koupili roční plat 8 kop gr. na kaplanství při oltáři sv. Kateřiny ve farním kostele.

In nomine domini amen. Coram vniuersis et singulis presentes visuris aut legi auditoris, nos Henricus iudex, et Jacobus Hacker, magister ciuium, Jacobus Racziczer, Laurencius pannifex, Georius de Zluticz, Ffrana Frenklini, Wenceslaus de Manietin, Vlricus sellator, Bartholomeus pannifex, Hinc scriptor, Woyslaus carnifex, Andreas sartor et Wenczeslaus Hlawnicze, iurati totaque vniuersitas ciuium ciuitatis Noue Pylzne, publice recognoscimus testificantes, quod religiosus uir, frater Seyffridus nacione de Eypouicz, crucifer ordinis sancte Marie de domo theutunica, constitutus personaliter in nostri et uniuersitatis nostre simul congregata presencia deliberate dixit, se velle testamentum in sue anime suorumque predecessorum et benefactorum omnium suorum animarum remedium perpetuum auxilio Cristi constituere, vnam missam in altari sancte Katherine in ecclesia nostra parochiali, ante missam sancti Leonardi perpetue celebrandam, rogauitque nos et nostram vniuersitatem, ut de suis manibus pecuniam, videlicet octuaginta sexagenas grossorum Pragensis monete denariorum sui patrimonii suscipere-mus, easdem nobis et nostre vniuersitati potenter conferendo et donando ad comparandum pro eisdem octo sexagenas grossorum census annui, perpetui, liberi, certi, dandi ad missam iam nominatam. Cuius quidem fratris Seyffridi victi precibus intimis, suscepimus pecuniam prenotatam hac intencione, quod quamdiu dictum censum comparare non poterimus, promittimus et debemus et nostri debent heredes et successores sub fide et honore nostris, iamdicto

fratri Seyffrido singulis annis continuis dictas octo sexagenas grossorum de nostra vniuersitate diuisim in anno quolibet, in nostra ciuitate predicta peragendo et soluendo censuare, videlicet die sancti Galli venturo proxime incipiendo quatuor sexagenas grossorum, et die sancti Georii abinde proxime sequenti quatuor sexagenas grossorum iam dictorum, ceteris annis in eisdem terminis diuisim censuando tali sub condicto, ut ipse frater Seyffridus interim, quod nobis commanserit, solus personaliter debeat missam predictam trina uice in qualibet ebdomada in predicto altari tempore deputato celebrare negligencia proculmota. Quo censu cuiuscunque dictorum terminorum termino non persoluto, lapsis inde continuis quatuordecim diebus, ex tunc in veri debiti dimidiam sexagenam grossorum volumus et debemus incidere et nostri debent successores ob negligenciam dicti census sibi dandam, qui deinceps licite poterit, quando voluerit, eundem non persolutum censum inter iudeos uel cristianos conquirendo recipere nostrum et nostre vniuersitatis super dampnum, quem de huiusmodi iudeis et cristianis eripere promittimus nos interponendo pro eodem et omnia dampna, si que ob hoc perceperit, ei refarciendo. Si vero dictus frater Seyffridus abhinc missus fuerit per sui ordinis superiores quando-cunque, tunc tamen sex sexagenas grossorum ei uel suis commissariis censuare debebimus in loco et terminis et sub penis et condicionibus prenotatis, duas vero sexagenas grossorum deinceps censuabimus domino plebano parrochiali nostro predicti ordinis de domo theutunica, ut ipse qui tunc temporis plebanus fuerit, habeat vno presbitero plus in suis expensis ultra missarum numerum consuetum ab antiquo habitarum et habendarum in futurum pro celebranda missa prenotata. Et si plebanus forsitan ob tam paucum censum renuerit hoc subintrare, tunc nos volumus et nostri debebunt successores super iam dictas duas sexagenas census vnum presbiterum constituere pro iam dicta missa ter in qualibet ebdomada celebranda. Cum autem prescriptas octo sexagenas grossorum census annui, liberi, perpetui certo in loco de serenissimi principis et domini nostri, domini Boemie regis indultu comparauimus vbicunque locorum pro summa pecunie prenotate, tunc amplius non de nostra vniuersitate predicta, sed tantum de censu predicto comparato soluere tenebimur et nostri tenebuntur successores. Cuius quidem census comparati iam dicti ac hominum casualium census eiusdem domini esse debemus et nostri debent esse successores et collectores atque distributores modo et loco et tempore prenotatis hoc adiuncto, quod mox comparatis prescripti census

octo sexagenis presens litera super eodem censu debet inmutari et confici super loco, in quo fuerit, sub forma hic connotata. Cum autem frater Seyffridus dei permissione migrauerit ab hac luce, tunc debemus et nostri debent successores sub fide et honore prescriptum censum annuatim distribuere sub penis et condictis premissis singulis annis in hunc modum, videlicet domino plebano nostro dicti ordinis censuabimus quinque sexagenas grossorum, qui tunc temporis fuerit, vt ipse habito vno presbitero plus in suis expensis ultra missas consuetas ab antiquo, ut predicatur, teneri et celebrari faciat singulis diebus continuis perpetuis temporibus in altari sancte Katherine, supradicto tempore pretacto, missam prenotatam, eciam ut ipse plebanus singulis continuis annis temporibus perpetuis duo aniuersaria suis candelis accensis cum sollempnitate peragat, vnum in festo sancti Georii cum vigiliis et in crastino cum missa defunctorum, et secundum aniuersarium in festo sancti Galli cum vigiliis et in crastino cum missa defunctorum consueto modo pro anima dicti fratris Seyffridi et pro animabus omnium predecessorum et benefactorum suorum; in quorum aniuersariorum quolibet dabimus pauperibus scolariis tres grossos et pauperibus virginibus et viduis, in domo dicta herscheftlini domus morantibus, semper quinque grossos, et quocienscunque in predictis missis aut aniuersariis fuerit negligencia commissa in non peragendo, tocies decem grossi dicto plebano debebunt per nos et successores nostros in suo censu defalcari pro pena et adhuc semper debeat defectus commissos et negligencias ad implendum supplere. Duas vero sexagenas grossorum census prescripti minus sedecim grossis dabimus et nostri dabunt successores singulis annis diuisim omnibus presbiteris in pane dicti plebani existentibus, ebdomadatim tenentibus missam prenotatam, et si quis plebanorum renuerit prescripta subingredi eadem ad exsequendum, tunc, quam diu ea subingressus non fuerit, tam diu septem sexagenas census prescriptas conuertere debebimus et nostri debebunt successores in structuram parrochie nostre prenotate. Item vnam sexagenam grossorum census predicti debemus annis singulis impendere in lumen de sepo infirmis in hospitali ante nostram dictam ciuitatem, vt idem lumen intra parietem stube positum vtrisque infirmis luceat noctis tempore semper tam hiis, qui fuerint in palacio, quam hiis, qui fuerint in stuba, sic facturi sumus et nostri successores cum censu prescripto, ut prenotatur, si idem census per aliquem infortunii casum non fuerit diminutus; nam si umquam, quod absit, per manum potentem domini nostri uel alterius aut per hominum

pestilenciam aut per ignis voraginem aut per hostium deuastacionem uel alio casu quocumque dictus census fuerit diminutus, ob hoc nos nollimus nec debemus dampnificari nec nostri debebunt successores; sed quod eiusdem supermanentis census conquirere poterimus, cum hoc facere promittimus per fidem nostram et honorem, quod salubrius iuxta nostram conscienciam poterimus excogitare et hoc uiuente fratre Seyfrido precripto uel defuncto in eo semper persistentes et curam sollicitam gerentes, ut de nostris propriis bonis, qualiter idem census diminutus, ad plenum valeat restaurari. Item si presens cartha per ignem uel aquam aut lutum aut per tinearum uel murium uel aliarum bestiarum corrosionem in toto uel in parte aut in sigillo huic appenso destructa fuerit uel viciata, debemus et nostri debent successores quociens opportunum fuerit, eam ad plenum omni semoto subterfugio innouando restaurare et reformare. In cuius rei testimonium et robur ualiturum presentibus appendimus maius sigillum suprascripte Noue Pylzne nostre ciuitatis. Datum et actum in crastino festi purificationis sancte Marie Virginis gloriose, anno domini milesimo trecentesimo octuagesimo quinto.

Listina pergamenová v museu plzeňském s větší městskou pečeti na proužku pergamenovém visící úplně zachovalou.

[Na rubu]: Testamentum fratris Sifridi. [Něco málo pod tím]: Na 8 kop platu k oltáři sv. Panny Kateřiny. Novější sign. N. 168. — Opis jeden listiny nalezá se v nejstarší knize priv. a závěti f. A. 20. a druhý v Stehlikovské knize priv. měst f. 201.

145.

1385. 22. února.

Pertold Nuessel, měšťán plzeňský, ubíraje se na pouť k hrobu božimu, činí pořizení o statku svém. Odkazuje na kaplanství 7 kop roč. platu; 3 kopy r. pl., aby jimi byli domácí chudí podělováni; 2 k. platu Minoritům, 1 k. platu bratřím kazatelům a 2 kopy roč. pl. konšelům plzeňským, kterým svěčuje řízení kaplanství i vybírání platů těch za práci jejich. Těchto 15 kop roč. platu odkazuje na vsi své Křimicích. Všechn ostatní statek tu v Křimicích stejným dílem odkazuje synům bratra svého Martinovi, Henzlovi a Blažejovi.

In nomine domini amen. Vniuersis et singulis presentes visuris aut legi auditoris, nos Henricus iudex et Jacobus Hacker, magister ciuium, Jacobus Racziczer, Laurencius pannifex, Georius de Zlutzic, Ffrana Frenklini, Vlricus sellator, Wenceslaus de Manietyn, Bartholomeus pannifex, Hinc scriptor, Woyslaus carnifex, Andreas sartor, Wenceslaus Hlawnicka, iurati ciues ciuitatis Noue Pylzne recognoscimus testificantes, quod prouidus uir, Pertholdus dictus Nussl, conciuis noster, proponens ultra partes marinas ad sepulchrum domini proficisci, constitutus personaliter coram nobis in pleno consilio vna cum filiis sui fratris Martino, Hanzlino et Blasio fratribus, quibus villam suam Krzimicz nominatam ad terre tabulas intitulauit, de ipsorum fratrum omnium iam dictorum consilio, consensu et assensu, testamentum perpetuum super villa sua iam dicta et super censibus in eadem eo modo, ut hic subscriptum continetur, condidit et fecit, quod primo, si domum de hac via uiuus non fuerit reuersus, plenum debebit habere vigorem: Primo VII sexagenas grossorum census annui perpetui pro perpetua vnus misse capellania celebrande singulis diebus continuis in cappella in Krzimicz, villa iam dicta, si ibidem vnquam capella constructur; qua capella nondum ibidem constructa, interim viri prudentes iudex et .. iurati pleni consilii dicte nostre ciuitatis, qui tunc temporis fuerint, Noue Pylzne, debebunt eandem missam siue capellanium ad nostram iam dictam ciuitatem transferre, vbi videbitur ipsis vtilius et salubrius conuenire, censumque dictarum septem sexagenarum singulis annis tollendo sic disponere debebunt, ne vnquam in perpetuum deperiat missa uel capellania prenotata, prout de ipsis omnibus pre ceteris gerit confidentiam pleniorum. Item delegauit III sexagenas grossorum census annui perpetui tollendas ab incolis ville predictae singulis annis dandas pro pane nomine elemosine pauperibus maxime domesticis tribuendo, quas etiam regere debent perpetue iudex et .. iurati pleni consilii dicte ciuitatis nostre preexpressi. Item delegauit super censum ville pretacte fratribus ordinis Minorum, ad Griseum monasterium in nostra dicta ciuitate, duas sexagenas grossorum census annui perpetui, vt ipsi fratres Minores singulis annis quatuor aniuersaria cum vigiliis et missis defunctorum solempniter peragant pro anima dicti Pertholdi et pro anima sue conthoralis et pro animabus omnium suorum predecessorum. Item fratribus Predicatorum ordinis, Nigri monasterii in nostra dicta ciuitate, super censibus ville pretacte delegauit vnam sexagenam census annui perpetui grossorum predictorum, ut ipsi fratres iam

dicti singulis annis perpetuis duo aniuersaria peragant solempniter cum vigiliis et missis defunctorum modo consueto pro anima ipsius Pertholdi et anima sue conthoralis et animabus omnium suorum predecessorum, qui quidem fratres, cuiuscunque monasterii dictorum monasteriorum, si in peragendo negligentes fuerint et remissi, tunc pretacti iudex et .. iurati nostre ciuitatis commissarii et rectores aniuersariorum omnium iamdictorum poterint eadem aniuersaria in alium locum in nostra ciuitate uel in alia loca in dicta nostra ciuitate, vbi salubrius et stabilius eis videbitur, transferre et hoc facere poterint predicti iudex et .. iurati, quociens fuerit oportunum. Item duas sexagenas grossorum census annui perpetui delegauit iudici et .. iuratis pleni consilii nostre sepedicte ciuitatis super villa prenotata pro ipsorum laboribus et fatigacionibus, ut de sua legacione et testamento prescriptis plus intenti fiant, nichil horum et perpetue deperire permittant. Reliqua vero omnia bona sua mobilia et immobilia, quocumque nomenclantur vocabulo vna cum creditis suis intra terram Boemie et extra terram, fratribus iam dictis omnibus Martino, Henslino et Blasio equali porcione possidenda delegauit. Qui quidem fratres iam dicti supradicti Pertholdi legacionem ratam et gratam habentes et omnibus prescriptis consencientes omnes in simul promiserunt quindecim sexagenas grossorum preexpressas singulis annis iudici et .. iuratis dicte nostre ciuitatis diuisim soluendo censuare, videlicet die sancti Johannis Baptiste per medium et die sancti Martini per medium, ut processus perpetuus fiat in capellania, elemosinis et anniuersariis prenotatis, consensum in hiis plenum adhibentes, ut si ipsi uel eorum heredes aut successores prescripte ville Krzimicz possessores negligentes fuerint dictos census in terminis iam dictis ad soluendum, quod per prefatos iudicem et iuratos dicte ciuitatis nostre, qui tunc temporis fuerint, arrestacionibus personarum et rerum ipsorum et pigneracionibus ac hominum ipsorum compelli debebunt ad persoluendum. Harum, quibus ad Pertholdi, Martini, Henslini et Blasii sepedictorum intimarum precium instanciam maius ciuitatis nostre suprascripte sigillum appendimus testimonio literarum, quibus et ipsi soli omnes propria ipsorum sigilla in signum consensum eorum super premissis in testimonium eciam appenderunt. Datum et actum feria quarta in capite ieiunii, anno domini millesimo trecentesimo octuagesimo quinto.

Listina pergamenová v museu plzeňském, s čtyřmi úplně zachovalými pečeti na prouzcích visícími; první městská pečeť chybí. Ve

všech čtyřech spatřují se dvě hole na hoře křížem opatřené, křížem přeložené a dolní konce příčkou spojené. Opis první: + S. Pertoldi X D'Czrimicz., druhé: + S* Marthini X D'Czrimicz., třetí: + S* Johannis X De Czridicz (sic), čtvrté: + S* Bl -- X De Czri -- cz. Na rubu: Litera Nisslini. Pod tím pozdější rukou: A Pertholdo Nusl constituta fundatio in Křimitz. A. Novější sign. N. 458. 1385. — Závěti té zachoval se český překlad bez udání léta, dle písma soudě jistě z 15. stol.; pak výpis závěti té z r. 1548. v pondělí po sv. Vincenci daný; rovněž v nejstarší knize priv. a závěti jest opis její f. B. 1.

146.

1385. 6. května.

Bohuslav ze Slatiny před smrtí svou odkázal tři kopy roč. platu klášteru kazatelskému v N. Plzni a odkazu tomu činí tímto listem žádost Bušek z Fussperka na Svrčovci a zapisuje plat ten na dvou dvorech v Dechtíně, aby odtud plat ten ve dvou ročních lhůtách klášteru odváděn byl.

In nomine domini amen. Quia omne testamentum in remedium fideliter positum animarum, quod salubriter peragi debet et deuote, necesse est, ut istud testimonio roboretur literarum. Hinc est, quod nos Bussko de Fussperk, residens in Swrczowecz, vna cum heredibus nostris, actor et debitor principalis, Hinko de Fussperk, residens in Bolkow, Pota de Dolana, Sezama de Fussperk, natus olyn Raczkonis de Fussperk, testes et fideiussores eiusdem, recognoscimus harum serie literarum inspecturis, lecturis seu audituris vniuersis protestantes, fidelem et discretum virum Bohuslaum de Slatina, felicis memorie, in anime sue ac predecessorum suorum in remedium animarum legasse, donasse et assignasse tres sexagenas grossorum Pragensis monete bonorum annui census et perpetui, pro conuentu fratrum ordinis Predicatorum in Noua Pylzna conmorancium et de censu iam dicto Bussko prefatus suis cum heredibus dandum et veraciter ministrandum fratribus conuentus prenotati. Idcirco censum iam dictum prestandum conuentui prefato assignauit et in presentibus assignat, videlicet super duas curias in villa Dechtyn cum omnibus hereditatibus ad ipsas de jure et ab antiquo spectantibus, in quibus curiis seu bonis iam dictis rustici, scilicet Wenceslaus faber et alter Swatuss suis cum heredibus resident et morantur, quem quidem censum antedicti censuales

Wenceslaus faber et Swatuss, aut ipsorum bonorum possessores, dictorum se dare promittunt et tenentur terminis in subscriptis, videlicet in festo sancti Georii alteram mediam sexagenam grossorum, et in festo sancti Galli totidem perpetuis temporibus duraturis. Quod si facere ac dare censum dictum neglexerint in quocumque terminorum iam dictorum, mox supradicti fratres et conuentus plenum jus et posse habebunt in pretactis bonis et curiis impignerare aut vadia bona ibidem recipere omni absque forma et modo iudicii cuiuscumque, de scitu tamen Busskonis et suorum, ut preferatur, heredum antedicti, et eadem vadia inter christianos uel iudeos obligare, vsque ad premoti census plenam persolutionem. Si uero Bussko sepemotus ac presencium bonorum possessores censum prelibatum dandum aliquo impedirent uerbo uel facto fratribus sepe tactis, ut ipsi docere possent et probare, illico sciant fidem suam violatam esse pariter et honorem quolibet in loco. Adicimus uero, quod de iam dicto censu fratribus eiusdem conuentus octoginta grossi cedere debent pro balneo communi et vna sexagena grossorum eisdem fratribus pro pitancia ouorum et quadraginta grossi pro lumine diuini cultus ad cappellam sancte Marie Virginis gloriose, hunc uero censum sepemotum nullus tollere debet nec tenetur, nisi dicte cappelle capellanus, qui pro tempore fuerit constitutus. Adiunctum est et expressum per nos, debitorem principalem et fideiussores prenarratos, vt si preconceptus Bussko, fratres et conuentum sepetactos ad superius scriptum censum dandum super alia bona equiualencia bonis sepetactis et tam certa cum firma innodacione et certa literarum demonstrauerit ac probando direxerit, statim bona prelibata in Dehtyn, ut predicatur, ad ipsum Busskonem sepius tactum suosque ad heredes libere debent viceuersa deriuari et presens litera amplius in nullo vim habere debet et vigorem; contraque si quispiam nostrum facere contra presenciam attemptauerit, fidem suam violabit pariter et honorem quolibet in loco et nullum jus ei spirituale seu seculare harum in contrarium literarum prodesse poterit quouismodo. Harum testimonio literarum nos Bussko, Hin o, Pota, Sezama superius scripti, sigilla nostra propria de voluntate pro uero robore presentibus duximus appendenda. Datum et actum in festo sancti Johannis ante portam latinam, anno domini millesimo trecentesimo octoagesimo quinto.

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeti chybí. [Na rubu]: Litera super censum in Dehtyn. H. 1. novější sign. N. 272. 1385.

1385. 28. června.

Petr Pucher, soukenník, měšťan plzeň., odkazuje manželce své dům a chmelnici Janušovskou. Dvůr v Doudlevcích se všemi pozemky příbuznému svému Mikul. Črunovi dává, z dvora tohoto má však Mikuláš vydati na stavbu farního kostela a domin. kláštera po 60 kbelcích chmele, pak dáti sloužiti zádušní mši ve farním chrámu, každé suché dni dáti vytopiti prostřední lázeň pro chudé, kterým pak sud piva koupiti má. Synům Ozepa, měštěnána, má koupiti masný krám, z kterého oni mají odváděti ročně čtvrt centu loje na světle na hřbitov u kláštera Minoritského.

Coram uniuersis et singulis presencium noticiam habituris, nos Heinricus iudex et Johlinus de Dobrzano et Jessco Hrczek pannifex, iurati ciues ciuitatis Noue Pilzne, recognoscimus testificantes, quod prouidus uir Petrus Pucher, pannifex, sanus corpore composque sue rationis ad plenum existens, noster conciuis, animo deliberato de suis bonis hanc fecit legacionem et dispositionem siue tale testamentum. Primo domum suam, quam inhabitat, cum fundo et area sitam circa murum ciuitatis penes domum Brambursky nostra in ciuitate, cum omnibus domus utensilibus et cum lectisterniis omnibus et singulis in eadem domo, Lorie sue conthorali, vna cum vestibus muliebribus ad ornatum ipsius Lorie spectantibus delegauit, excepto humulo et exceptis instrumentis spectantibus ad pannificis artem ita, quod ipsa Loria et domus eius et cetera iam dicta libere et libera sint de aniuersariis et de debitis ipsius Petri subscriptis ac inpeticionibus et omnibus impedimentis. Cui quidem Lorie Petrus predictus eciam delegauit humuletum, dictum Janussowska chmelnice, eciam libere possidendum sic, prout est usque ad falangarum siue fastium intrusionem extensum. Reliqua uero omnia bona sua mobilia et immobilia, curiam suam in Dudleuc cum hereditate, pratis et cetera, quocumque nominentur uocabulo, necnon et sua credita, prouido uiro Nicolao dicto Czrun, affini suo et suis genitis vtriusque sexus delegauit hoc modo videlicet, vt tantum modo hiis bonis vti debeant, non autem ea diminuunt nec obligant neque vendant, sed potius augendo conseruent, ne a linea consanguineitatis ipsorum in perpetuum valeant alienari, sed hereditaria successione de proximo ad proximiores perpetuis temporibus deuoluantur. De quibus qui-

dem bonis Nicolaus predictus persolvere debet omnia debita Petri prenotati, debet etiam dare pro structura parrochie nostre sexaginta kbelczones humuli et pro structura nigri monasterii similiter humuli sexaginta kbelczones. Item debet emere medium maccellum pro decem sexagenis grossorum filii Ozieponis, carnificibus, conciu[bus] nostris et heredibus ipsorum, quod maccellum nunquam vendere debent aut obligare, nec a linea consanguineitatis ipsorum perpetue alienare, sed id maccellum hereditaria successione de vno alteri succedat perpetue, de quo maccello singulis perpetuis annis dari debet vnum quartale centenarii sepi boni dissoluti ad lampadem in primo hostio cimiterii beate Virginis fratrum Minorum in nostra ciuitate. Item prefatus Nicolaus, uel quicumque possessor fuerit honorum prescriptorum, debet singulis annis perpetuis in ecclesia nostra semel in anno parrochiali aniuersarium peragere cum triginta duobus grossis more consueto, debet etiam singulis IV temporibus pauperes in mediocri balneo, quos plures homines habere poterit, balneare et debet eis vnum cereuisie vas bonum pro quinque grossis emere et hoc totum facere debet cum viginti grossis semper pro anima Petri suprascripti et pro animabus suorum predecessorum. Harum, quibus nostra propria appendimus sigilla, testimonio literarum. Datum et actum in vigilia sanctorum Petri et Pauli apostolorum, anno domini millesimo trecentesimo octuagesimo quinto.

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. A. 20.

148.

1385. 18. srpna.

Mikuláš Miloslavův, měšť. plz., odkazuje všechen statek svůj svým synům Jodokovi a Petrovi stejným dílem, ukládaje jim však, aby každoročně odváděli do kláštera kazatelského 3 kopy gr. na zádušní služby boží za duši Mikulášovu.

In nomine domini amen. Coram vniuersis et singulis presentes uisuris aut legi auditoris ego Nicolaus Miloslai, cuius ciuitatis Noue Pilzne, publice recognosco, quod sospitate corporis mei de gracia diuina perfruens composque rationis mee ad plenum existens coram prouidis uiris, testibus infrascriptis, ad hoc

in testimonium specialiter conuocatis et rogatis animo deliberato feci et condidi et presentibus facio de bonis meis a deo michi colatis meum vltimum testamentum, quod primum post meum obitum plenum debet habere uigorem hoc modo: Omnia uero bona mea mobilia et immobilia, quocumque nomenclantur uocabulo, ubicumque locorum sita, legauit et lego, dedi et do filiis meis karissimis Jodoco et Petro, equali porcione tenenda et habenda et inimpedite possidenda sub condicione hac, ut ipsi filii mei iam dicti de pratis omnibus meis circa predictam ciuitatem sitis singulis annis continuis fratribus ordinis Predicatorum, presentibus et futuris in Nigro monasterio in predicta ciuitate, III sexagenas grossorum Pragensium census annui soluere debeant et censuare, quas eisdem fratribus dicti monasterii perpetue censuandas do et dedi et delegauit semper dandas, diuisim uidelicet singulis mensibus XV grossos pro pitancia, ut ipsi fratres iam dicti singulis mensibus cum uigiliis et missis more consueto solempniter aniuersarium vnum et honeste cum noticia fide dignorum hominum peragant pro mee anime remedio et animarum omnium meorum predecessorum. Qui fratres iam dicti monasterii prefati, si in iam dicto aniuersario negligentes fuerint, prout prenotatur, aut renuerint in euentum quemcumque peragere iuxta debitum, ut prenotatur, tunc plenum dicte ciuitatis iuratorum consulum, qui tunc temporis iurati fuerint, se debebunt de censu pretacto trium sexagenarum ingerere et ipsum semper tollendo a filiis meis pretactis et eorum successoribus distribuere uel impendere pro mee anime remedio et animarum meorum successorum, prout ipsorum consciencie salubrius uidebitur conuenire. Quas quidem III sexagenas grossorum census iamdicti prenotati filii mei et ipsorum heredes et successores sic, ut predictur, de pratis prescriptis soluere tenebuntur, quamdiu in alio loco ubicumque certo eas perpetuas incensuando non comparauerint fratribus pretactis; ac tamen, ubicumque locorum eas comparauerint, semper soli regere et distribuere debent easdem in aniuersarium prenotatum. Debent etiam filii mei prenotati II sexagenas grossorum predictorum Kacze, filie mee et suis genitis usque ad finem uite ipsius Kacze, sed non amplius, singulis annis de bonis meis omnibus suprascriptis continue et inimpedite censuare, quas ei do et dedi et delegauit; cui quidem Kacze etiam vnum peplum dandum, quod nunc habeo, delegauit de serico paratum. Harum quibus meum proprium appendi sigillum testimonio literarum, quibus etiam prouidi uiri testes in premissis, Henricus iudex, et Vlricus sellator

et Woislaus carnifex, iurati ciues suprascripte ciuitatis, in maius testimonium ad mearum precium instanciam propria ipsorum sigilla simul appenderunt. Datum et actum feria sexta die sancti Agapiti post festum assumptionis sancte Marie Virginis anno domini millesimo trecentesimo octuagesimo quinto.

Z nejstarší knihy práv. a závětí f. B. 2.

149.

1385. 14. září.

Mikuláš z Týnce, měšt. plz., prodal dvě louky své blíže Kunčina Hrádku ležící za 2 $\frac{1}{2}$ kopy gr. Šimonu Truhličkovi, krejčímu.

Vniuersis et singulis presentes visuris aut legi auditoris, ego Nicolaus de Tynecz, ciuis civitatis Nouepylsne, cupio fore notum, quia duo prata priua mea propria, sita prope castellum dictum Kunczin Hradek, iacencia inter prata circumquaque Henrici iudicis iam dicte ciuitatis et Slupnikonis et Martini ortulani hominum dicti Henrici et Nicolay Anderlini, ciuis dicte ciuitatis, et Wachkonis de Hradek supradicto, cum omnibus prouentibus, qui singulis annis creuerint in illis, matura deliberacione prehabita, rite, racionabiliterque vendidi pro dimidia tercia sexagena grossorum Pragensium denariorum, discreto viro Symoni sartori, dicto Truhliczka, cui prescripte ciuitatis et heredibus eius ad habendum et tenendum ipsa et ipsis vtendum ac inimpedite possidendum, vendendum et obligandum, cuicumque placuerit ipsorum voluntati, que quidem prata iam dicta promitto et debeo a dotalicio et ab orphanis et a qualibet persona, cuiuscunque sexus fuerit aut status uel condicionis, iure ciuitatis Nouepylsne suprascripte, vno anno et die a dato presencium extricare finaliter, eisdem quibuslibet ipsorum sine fatigacionibus et sine dampnis. Harum quibus meum proprium appendi sigillum testimonio literarum; ad maius autem testimonium prudentes viri Henricus iudex pretactus et Jacobus Racziczet et Bartholomeus pannifex, iurati prefate ciuitatis, ad premissa in testimonium per me rogati, sigilla ipsorum ad mearum precum instanciam presentibus appenderunt. Datum et actum die exaltacionis sancte crucis, anno domini millesimo trecentesimo octuagesimo quinto.

Orig. perg. v museu plzeňském, se čtyřmi pečeti na proučcích pergam., první pečeť odlomená, ostatní pak velice porouchány. První pečeť schází; druhá porouchaná, ve štítě spatřuje se jakési esovitě znamení, opis: NRICI*DE*CV . . . A; třetí štít dole zakulacený, v něm pak se spatřuje kruh silnější, uprostřed něhož jakési neurčité znamení; opis: *S.IACOBI REDCZ . . . RI; čtvrtá p. štít též dole oblý, v němž se česák soukenický vzhůru obrácený opatřuje; opis: S. BARTHOLOMEI PA . . . CI — Hruška, Pam. kniha kr. m. Plzně 18. uvádí listinu v českém překladě.

150.

1386. 26. listopadu.

Lipolt z Oseka vysadil 1 $\frac{1}{2}$ země v Dyšíně právem zákupním.

In nomini domini amen. Ex quo vniuersa, que geruntur in tempore, cursu fluctuantis temporis ab humana faciliter euanescunt memoria successoribusque errorem quam plurimum introducunt, nisi litterali testimonio fuerint roborata, igitur ego Lypoldus de Ossyek vna cum heredibus meis omnibus et singulis Christi fidelibus tam presentibus quam futuris hanc litteram visuris, lectoris vel auditoris, publice profiteamur vniuersis, quod sana mentis deliberacione preuia maturoque consilio meorum amicorum desuper prehabito profectumque meum ac meorum heredum et successorum in hoc presencium, mediam alteram terram in villa Dyssina habitam et situatam, que quidem vna terra cum curia ipsius est inter Jacobum Hrachowczonis et inter Jecham rusticos situata, media vero retro fontem ville eiusdem, que condama erat Warusconis rustici, nunc vero Przybconis est rustici, vendidimus, dedimus, exposuimus in jus emphiteoticum, quod wlgariter purkrecht nuncupatur, discretis rusticis videlicet Gallo dicto Samecz vnam terram et Przybconi mediam terram ac ipsorum heredibus, recepto tamen ab ipsis dono pecuniali, quod podaczcie nuncupatur plene, prout dare debuerunt et ex toto, condescendentes ipsis ac ipsorum heredibus eandem mediam alteram terram cum curiis, areis domorum, edificiis, municionibus sepium, cum omnibus agris cultis et incultis, cum pratis et ripis pratorum, si que sunt, que pertineant ad ipsorum prata, et cum omni libertate ac vtilitate ac omni vsufructu et cum omnibus ortis et humuletis ad eandem hereditatem spectantibus

sub tali tamen condicione, quod ipse Gallus dictus Samecz de sua terra, quam tenet in die Purificacionis sancte Marie quadraginta quatuor grossos censuabit et in festo sancti Johannis Baptiste tantum, quatuor gallinas, quatuor kbelczones frugum: tritici vnum, ordei vnum, siliginis vnum et auene vnum, de steura regali, quando publice fuerit proclamata tantum, quantum et alii vicini ipsius eiusdem ville, persoluet; cum vero expedicio communis super bellum fuerit proclamata, tunc eciam pecunias adiutoriales, sicut et alii vicini persoluet; decimas vero ecclesie et fumales sicut alii vicini et non plus persoluet. Przybecz autem de ipsius media terra in die Purificacionis sancte Marie viginti duos grossos de censu et tantum in die sancti Johannis Baptiste censuabit, de aliis autem omnibus solucionibus frugum, pullorum et aliorum jurium quorumcumque, mediam partem veluti predictus Gallus soluit, ipse eciam in eisdem terminis et annis singulis vna ipsius cum heredibus et successoribus persoluet, omnia jura et soluciones censuabit, ac ipsi ambo nobis et nostris successoribus in perpetuum censuabunt. Facimus eciam ipsos participes omnium libertatum, communitatum, pascuorum, adaquacionum, viarum, semitarum veluti omnes alios vicinos eiusdem ville, promittimus eciam bona fide nostra Christiana sine dolo quolibet malo ipsis et ipsorum heredibus omnes condiciones prescriptas ratas tenere et inuiolabiles obseruare et per nos et per nostros heredes ipsis aut ipsorum heredibus easdem hereditates nunquam per amplius mensurare. In cuius rei robur meum sigillum proprium, in testimonium vero Otte de Chrasta et Johannis de Warzyn dicti Ducz, omnium omnia propria de nostra certo scitu et consensu, presentibus sunt appensa. Datum et actum anno domini millesimo trecentesimo octuagesimo sexto, feria secunda proxima post festum sancte Katherine virginis gloriose.

Original perg. v museu plzeňském; pečeti chybí. Na rubu sign. N. 390. a moderním písmem připsáno: 1386. Odkaz soukromý.

511.

1386. 22. prosince.

Václav Pumba, měšť. plz., odkazuje 10 kop roč. platu na kaplanství, aby se zřídilo v klášteře Minoritském; 1 kopu roč. pl. bratřím Minoritům na výživu, Mandlové 5 kop a některé šaty své příbuzné Ludmile, ostatní všecken statek svůj pak manželce své Anně.

Coram vniuersis et singulis presentes visuris aut legi audituris nos Henricus iudex et Frana Hacker, Georgius de Luticz et Wenceslaus Hlawniczka, iurati ciues ciuitatis Noue Pilzne, recognoscimus testificantes, quod prouidus uir Wenceslaus Pumpa, conciuis noster, plena sua racione perfruens animo deliberato de suis bonis, a deo sibi collatis, post suum obitum distribuendis et disponendis coram nobis ad hoc in testimonium specialiter conuocatis et rogatis vltimum suum fecit et condidit testamentum hoc modo seriatim: Primo delegauit decem sexagenas grossorum Pragensium census annui perpetui comparandas pro missa beatissime Marie Virginis singulis diebus continuis in monasterio Griseo fratrum ordinis Minorum nostre ciuitatis iam dicte in aurora solempniter semper per iam dictos fratres decantanda, eisdem dictis fratribus tocus dicti monasterii conuentus annis singulis pro dicta missa diuisim dandas et soluendas, videlicet in festo sancti Georgii ab anno presenti per medium et per medium in festo sancti Galli perpetuis temporibus ex integro, si negligentes non fuerint in predicta missa decantanda, ut prenotatur, et impendendas in tocus dictorum fratrum conuentus vsus et profectus per commissarios subscriptos, vbi maior necessitas videbitur apparere. Si vero qua die cuiuscunque ebdomade dicti fratres, licet semel, obmiserint missam prenotatam, sint presentes uel futuri, tunc quantum eadem ebdomada eis de prescripto censu totali deriuari debuerit, hoc eis per commissarios subscriptos debebit auferri et pauperibus hominibus erogari, et hoc idem tocus fieri debet et debebit, [quociens] in prescripta missa negligencia per dictos fratres presentes aut futuros fuerit commissa. Item delegauit predicti monasterii tocus conuentus fratribus pro pictancia vnam sexagenam grossorum Pragensium census annui perpetui, ut ipsi fratres singulis quatuor temporibus continuis vnum aniuersarium in perpetuum cum vigiliis et missa defunctorum cum noticia fide dignorum deuote cum solempnitate more consueto peragant in sue anime remedium et suorum predecessorum, quibus tunc dicti subscripti commissarii semper dabunt de prescripta sexagena quindecim grossos, si non fuerint negligentes. Item Wenceslao, nato quondam Goczlini Motleri, conciuis nostri, si presbiter effectus, nichil penitus ei debet deriuari nec aliquam in bonis predicti testatoris habere debebit porcionem; post quem quidem Wenceslaum Goczlini si quis filius Hinconis commissarii subscripti presbiter effectus fuerit domino deo concedente, tunc eidem presbitero prescripte decem sexagene grossorum census dari et solui

debebunt singulis continuis annis. Quo quidem predicti Hincenis filio presbitero non existente commissarii subscripti debent cum iuratorum pleni consilii dicte nostre ciuitatis consilio presbiterum ydoneum affinem dicti testatoris siue consanguineum, si repertus fuerit, eligere, uel alium ydoneum cappellanum semper presbiterum ad censum iam dictum perpetue duraturum, quam cappellariam subscripti commissarii cum dicto iuratorum consilio, qui tunc temporis fuerint, transferre et constituere poterint et debebunt, quo et vbicunque ipsorum placuerit voluntati. Item Madlinisse quinque sexagenas grossorum dari deputauit; item Ludmille uirgini, affini sue, vnum bonum pluuiiale, lectum et vnum bonum puluinar et duos cussinos et duo bona lintheamina et vnum bonum culcitrum, quod melius inter cetera, dari deputauit. Reliqua vero omnia bona sua, domum videlicet cum area inter domos Jacobi Hackeri ex vna et Wenceslai sellatoris parte ex altera sitam in nostra ciuitate, et alia mobilia et immobilia, quocunque nominentur vocabulo et census omnes, quos habere dinoscitur, prouide matrone domine Anne, conthorali sue legittime, delegauit hoc modo videlicet, ut ipsa puercipar det pro structuris ecclesiarum et monasteriorum omnium nostre ciuitatis ad quamlibet ecclesiam duos sexagenas grossorum et eciam, ut omnia sua debita persoluat cum scitu et consilio commissariorum subscriptorum, et ut eorumdem bonorum velud proba existens hospita vtatur ad tempora uite sue, si non inmutauerit statum sue viduitatis, non autem ea dilapidare debet inuoluntate, sed potius conseruare, si poterit augendo nichilque de proprio suo motu facere debebit nec debet, sed quidquid facere de dictis bonis decreuerit, hoc facere debet de consilio et consensu commissariorum subscriptorum. Que si sedem sue viduitatis conseruando decedere dei uelle debuerit, tunc tamen viginti sexagenas grossorum et vestimenta sui corporis delegare poterit, cui sue placuerit voluntati, residua uero commissarii subscripti distribuere debent inter pauperes dicti testatoris amicos et alios iuxta consilium iuratorum prescriptorum. Si uero predicta domina Anna maritabitur quandocunque, tunc iam dicti commissarii dare debent ei tantum quadraginta sexagenas grossorum et lectisternia, in quibus iacere consuerit et vestimenta spectancia ad eius muliebrem ornatum, alia uero distribuunt, ut prenatur. Quod quidem testamentum et omnia prenotata ad regendum, conspiciendum, disponendum, distribuendum et ordinandum perpetue prenotatus Wenceslaus Pampa testator commisit uiris prudentibus, Jacobo Raciczero et Hinceni scriptori, conciuibus

nostris, cui ipsi ulteriusque commiserint, ad regendum ad manum fidelem, quos nemo unquam in perpetuum de huiusmodi regimine debebit nec poterit aliquo iure deprimere siue supplantare. Harum, quibus ad precium prenominati testatoris instanciam appendimus nostra sigilla testimonio literarum. Datum et actum sabbato in crastino sancti Thome apostoli, anno domini M^o CCC^o octuagesimo VI.º

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. B. 2.

152.

1387. 12. června.

Konvent řádu dominikánského svoluje, aby Mikuláš, postřihač a měštěnin tachovský, převedl plat, který odkázal někdy Děpold, měštěnin tachovský, ve vsi Lomu 45 grošů, na ves Tatinou blíž Plzně a zvýšil jej na 48 grošů ročních.

Nos Hermannus prior, Matias subprior, pater Nicolaus lector, Leo lector, Johannes ac Albertus ceterique fratres ordinis fratrum Predicatorum in Nowapilzna morancium, tenore presencium recognoscimus uniuersis, quod Dyepoldus, olim ciuis in Tachowia, pie memorie Macza, conthoralis legitima, nobis testamentum ordinauerunt et dederunt pro animabus eorum et successorum suorum videlicet quadraginta quinque grossos in villa Lom prope Tachowiam in media curia, in qua olim residebat Henricus Petrlinei, singulis annis soluendo terminis in duobus, medietatem in festo sancti Georgii et aliam medietatem in festo sancti Galli, et nos omni die perpetue vnam missam pro animabus eorum et successorum suorum legere debemus. Modo Nicolaus pannitonsor, ciuis in Tachovia, heres et tutor dicti testamenti in Lom, nobis ad preces nostras dictum testamentum inmutauit ac fideliter auxit et melius roboraui emendo in Tatyna prope Pilznam, dictam ciuitatem, quadraginta octo grossos perpetui testamenti similiter soluendo terminis in duobus. Nos uero non acti nec compulsi, sed bona liberaque uoluntate et animo deliberato predicto Nicolao pannitonsori, heredibus et successoribus suis, perpetue libertauimus uolentes deinceps sepefatam mediam curiam seu testamentum nullo tempore impetere seu occupare iure et iudicio seculari aut spirituali, in genere

aut specie, sed potius ipse Nicolaus, heredes et successores sui, libere et hereditarie, vt alia propria bona eorum, sine omni impedimento possidebunt gubernando, nosque grati permanere tene-
mur et debemus de censu fato in willa dicta Tatyna in vna curia comparato et empto irrefragabiliter et inuolabiliter nostrarum sub puritate conscienciarum. In cuius rei euidentis testimonium sigilla nostra videlicet prioris et conuentus presentibus sunt subappensa. Actum et datum anno domini millesimo trecentesimo octuagesimo septimo, feria quarta protinus ante festum sancti Witi.

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeti chybí, jen proužky pergamenové zbyly. Na rubu listiny starší klášterní sign. T; pozdější novější N. 274 1402 (sic).

153.

1387. 5. prosince.

Tomáš Pabianek, měšťán plzeňský, zvěsti svou ustanovuje Jindřicha rychtáře a manželku svou Annu, poručníky. Anně manželce své a dcerám Kláře a Kateřině odkazuje každé po 100 k. gr.; o ostatní statek mají se synové jeho Tomáš, Fabian, Mikuláš, Sigmund a Václav rozdělití stejným dílem, však ještě z toho jejich statku odkazuje 10 k. roč. platu na kaplanství u oltáře sv. Kříže ve farním kostele, na stavbu kostelů farního, dominikánského, minoritského a Vš. Svatých po 1 k. roč. platu, z mlýna jeho velikého každou neděli mají nemocní ve špitále dostati po haléři.

Coram vniuersis et singulis presentes visuris aut legi auditis nos Frana Hacker, magister ciuium, et Jacobus Raciczzer, Georgius de Zlutzic, Lorencius pannifex, Hincó, Wenceslaus de Manietyn, Johlinus de Dobrzan, Andreas Kywacz et Gebhardus ceterique iurati ciues ciuitatis Noue Pilzne, publice recognoscimus testificantes, quod prudens uir Thomas, dictus Pabianek, conciuus noster, sana per omnia perfruens et plena ratione corporeque validus existens, coram nobis omnibus ad suam presenciam in testimonium conuocatis et rogatis vltimum suum faciendo testamentum, animo deliberato bona sua a deo sibi collata post suum obitum disposuit ordinanda, disponenda et distribuenda ac regenda in hunc modum. Primo super eisdem bonis omnibus suis mobilibus et

inmobilibus et super suis creditis et debitis omnibus et singulis ab alto ad bassum, quocunque nominentur vocabulo, et super suis pueris omnibus sexus vtriusque, fecit et constituit suos veros et legitimos commissarios et rectores prudentes Heinricum, iudicem nostre ciuitatis, et dominam Annam, suam conthoralem legitimam, suorum puerorum genitricem ad manum fidelem, donec ipsi pueri peruenerint ad eorum annorum debitam etatem, cum eisdem pueris et bonis omnibus ad faciendum et dimittendum iuxta libitum eorum voluntatis, semper de vnanimi consensu ipsorum amborum commissariorum iam dictorum, de quibus nemini debent vquam in perpetuum aliquam reddere rationem, hac tamen sub condicione facta in eadem commissione, quod si ipsa domina Anna permutterit sedem sue viduitatis, tunc ipsa receptis suis centum sexagenis grossorum Pragensium, ut subscriptum est, priuari debet penitus et ex toto commissione et regimine iam dictis, nunquam amplius ad predictorum puerorum suorum bona ius aliquod habitura. Cuius quidem dicte Anne loco Heinricus, iudex predictus, debet mox alium commissarium, virum ydoneum bene conseruatum in ciuitate nostra predicta morantem seu conciuem nostrum et non ab extra ciuitate nostra substituere et suscipere valentem pro pueris et bonis eorum prenotatis, et similiter Heinricus predictus faciat, si prius eo, licet in sede viduitatis existens dicta domina Anna deo volente defungatur, et e conuerso dicto Heinrico prius ea defuncto faciat domina Anna pretacta, loco sui mox assumat alium commissarium et rectorem ad se, virum ydoneum, conciuem nostrum, ut predicatur et non aliquem ab extra nostra ciuitate valentem pro pueris et bonis eorum prenotatis. Quos commissarios et rectores nemo vquam debet impedire. Item adiecit Thomas prescriptus in commissione prenotata, quod, si quis filiorum suorum subscriptorum ad suos debitos annos perueniens secutus fuerit commissarios prescriptos, quicunque fuerint, explendo ipsorum voluntatem, tunc idem filius et iam commissarius esse debebit iuniorum fratrum et bonorum ipsorum et rector vna cum commissariis prenotatis; si vero secutus non fuerit dictorum commissariorum voluntatem, tunc data sibi bonorum parte, ipsum contingente, separari debet et excludi a commissione et ab aliis pueris et bonis ipsorum suprascriptis. Qui quidem Thomas testator supradictus de bonis suis pretactis delegauit domine Anne, sue conthorali pretacte, centum sexagenas grossorum Pragensium denariorum, quas, licet maritabitur uel non maritabitur, conuertere poterit, quando voluerit in beneplacitum sue voluntatis. Item filiabus suis Clare

et Katherine et eciam filie, si qua dicta domina Anna pregnata extitit, si dei auxilio in mundum pervenerit, cuilibet per centum sexagenas grossorum predictorum delegavit pro tota earum parte hereditaria et pro parafernalibus earum et pro omnibus impensis, que fieri debent, dum thoro legitimo maritando tradentur. Quarum filiarum, quecunque non sequendo commissarios supradictos, se sola motu proprio tradiderit marito, eidem nunquam in perpetuum aliquid tribui debebit et esse debet de omni hereditario iure penitus exclusa, nunquam spem aliquam ad bona dicti Thome habitura. Quarum filiarum quacunque de prima ad ultimam decedente pars eius non ad alias superstites eius sorores, sed ad filios dicti Thome subscriptos hereditarie debet pertinere. Reliqua vero omnia bona sua mobilia et immobilia prefatus Thomas testator suis filiis Thome, Fabiano, Nicolao, Sigismundo et Wenceslao et eidem filio, si quem portat in vtero domina Anna prenotata, dei auxilio dum poterit in mundum pervenire, titulo porcionis equalis possidenda delegavit, quorum filiorum quocumque de primo ad vltimum decedente sine debitis annis, pars eius ad superstites fratres hereditarie devolui debebit, sed non ad sorores eorum prenotatas. De quorum filiorum omnium bonis iam dictis prefatus Thomas testator delegavit perpetue cappellano decem sexagenas grossorum Pragensium census annui perpetui, qui missam singulis diebus continuis tenere debet in parrochia in ciuitate nostra predicta in altari sancte Crucis, quam cappellaniam dominus Blasius, modernus presens cappellanus, si se vita moribusque suis conseruare poterit, ad finem uite sue tenere debet et habere; si vero se non poterit conseruare, tunc supradicti commissarii, qui sunt et fuerint in futurum, poterint ipsum alienando, alium bone vite presbiterum idoneum substituere et iterum non conseruatum destituere tocies substituendo et destituendo et inmutando, quociens visum fuerit eorum voluntati; ordine similimo facere poterint filii Tome testatoris predicti, dum pervenerint ad ipsorum annorum debitam etatem. Item pro duobus perpetuis anniuersariis prescriptis Tomas duas sexagenas grossorum predictorum census annui perpetui delegavit, ut in parrochia nostra prescripta vnum anniuersarium cum vna sexagena grossorum sibi et suis predecessoribus et secundum anniuersarium cum secunda sexagena grossorum Clare, conthorali sue priori legitime, singulis annis perpetuis cum deuocionum solemnitate peragatur. Item pro structura harum quatuor ecclesiarum nostre ciuitatis, videlicet parrochie nostre, Nigri monasterii, Grisei monasterii et Omnium Sanctorum IV sexa-

genas grossorum census annui perpetui, cuilibet ecclesie per vnam sexagenam grossorum soluendam delegavit. Item super suo magno molendino, sito ante nostram ciuitatem, delegavit, ut [de] eodem molendino temporibus perpetuis singulis diebus dominicis ante prandeum detur cuilibet infirmo in hospitali preurbii nostre ciuitatis per vnum halensem. Item delegavit, ut de omnibus suis bonis suprascriptis singulis annis perpetuis circa festum sancti Martini confessoris, tredecim fratribus ordinis Minorum domus sancte Marie in ciuitate nostra, detur per quinque vnas albi Pilz-nensis panni, vt iidem fratres cum noticia fidedignorum singulis quatuor temporibus continue et sine intermissione vnum anniuersarium cum solemnitate more consueto peragant pro anima prescripti Thome et animabus suorum predecessorum. Qui fratres, si in eo desides fuerint et remissi seu negligentes, ex tunc prescripti commissarii licite poterint quibuscunque temporibus hominibus aliis distribuere pannum prenotatum non obstantibus fratribus eisdem. Adiecit insuper fieri Thomas, testator prenotatus, quod si filii sui omnes prescripti migrauerint ab hac luce, quod absit, tunc filiabus suis omnibus pretactis in earum delegatis debet meliorari et augeri, de residuis vero dictorum filiorum bonis decedencium sine debitis annis commissarii pretacti, quicunque fuerint, debent de consilio, informacione et auxilio iudicis et iuratorum, qui tunc temporis fuerint nostre ciuitatis, vnam ecclesiam construere et in eadem tres cappellanos perpetuos constituere et frequenter sex pauperes infirmos bene procurando ipsos victu et amictu seruare et tenere et hoc tantum de media parte bonorum relictorum per filios prenotatos; aliam vero dimidiam partem bonorum eorundem conuertant commissarii, qui fuerint suprascripti, pro anima prefati Thome impendentes, prout eorum consciencie salubrius videbitur conuenire, de quibus nemini debent facere aliquam racionem. Harum, quibus in huiusmodi testamenti, delegacionis et ordinacionis et disposicionis atque regiminis firmitatem maius sigillum appendimus nostre ciuitatis supradicte firmo testimonio literarum. Datum et actum feria quinta proxima ante festum sancti Nicolai, anno domini milesimo trecentesimo LXXXVII.º

Z konfirmace závěti králem Václavem r. 1391. d. 24. srpna na Žebráce dané viz. č. 161.

1388. 28. ledna. Praha.

Král Václav dovoluje Plzeňským, aby mohli vjíbrati z každého koně ve voze, aneb který městem veden jest, po halíři; z krávy na trh přivedené též po halíři; z vola městem hnaného taktéž po halíři a peněz těchto mají užiti na znovu vystavění věží, zdi a na zdělání příkopu, a to tak dlouho, dokud by král anebo jeho příští nástupcové toho neodvolali.

Wenceslaus, dei gracia Romanorum rex semper Augustus et Boemie rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod cupientes condicionem ciuitatis nostre Pilsnensis fieri meliorem et signanter ad hoc, ut dicta ciuitas sub pacis et tranquillitatis tempore necessariis apparatus communita gwerrarum tempore hostilibus incursibus resistere valeat atque possit, non per errorem aut improuide sed animo deliberato et ex certa nostra sciencia nec non auctoritate regia Boemie predictis ciuibus de benignitate regia indulsumus et tenore presencium graciousius indulgemus, ut videlicet ipsi de quolibet equo in curru trahente ac eciam illo, qui liber ad seu per ipsam ciuitatem ducitur, vnum halensem, de qualibet vacca, que die fori ad ciuitatem ipsam vendendi causa ducitur, vnum halensem, de quolibet boue ciuitatem predictam pertranseunte siue die fori siue quacunque alia, vnum halensem nomine thelonei percipere valeant et leuare, prout eciam alias ex indulto serenissimi principis, quondam domini et genitoris nostri, domini Karoli, Romanorum imperatoris et nostro, ipsum theloneum percepisse noscuntur, sic tamen, quod summam pecunie ex huiusmodi theloneo prouenientem in vsus ciuitatis ipsorum, signanter in reedificacionem turrium, muri et effossionem fossati et non alios conuertere debeant realiter cum effect. Presens eciam indultum nostrum de percepcione videlicet thelonei supradicti tam diu duraturum decernimus, quamdiu a nobis, heredibus uel successoribus nostris, Boemie regibus, ex certa sciencia non fuerit reuocatum. Mandamus igitur vniuersis et singulis nostris et regni Boemie officialibus, subditis et fidelibus firmiter et districte, quatenus prefatos ciues in percepcione dicti thelonei non impediunt nec impediri per quempiam paciantur, sed potius circa huiusmodi nostro nomine manuteneant, protegant et defendant, prout indignacionem nostram grauissimam voluerint arcus euitare. Presen-

cium sub regie nostre maiestatis sigillo testimonio literarum. Datum Prage anno domini millesimo trecentesimo octuagesimo octauo, feria tertia post festum conuersionis scti Pauli, regnorum nostrorum anno Boemie vicesimo quinto, Romanorum vero duodecimo.

[Na ohybu v pravo]: Ad mandatum domini regis, subcamerario referrente, Wlachnico de Weytemmule.

[Na rubu]: Registravit Wenceslaus de Jenykov. (Pod tím písmem 14. stol.): Wenceslaus 1388. Orig. perg. v museu plzeňském, pečet na proužku perg. visící, na líci král v majestaté, na rubu sekret dvojhlavého orla s lvičkem na prsou v červeném vosku. Na proužku pospod písmem 14. stol.: „Na czlo a meyto u bran“. Novější sign. N. 8. — Opisy listiny té v Stehlikovské knize priv. měst. f. 84. a u Tannera.

1388. 13. prosince.

Urovnání sporu o odkap vody mezi farářem plzeňským Mikulášem z Falknova a sousedem jeho Ješkem ze Strašic železníkem.

In nomine domini amen. Vniuersis et singulis presentibus et futuris presencium literarum noticiam habituris, nos Heinricus iudex et Georgius de Luticz, magister ciuium tunc temporis et Ffrana Hacker, iurati scabini ciues ciuitatis Noue Pilzne, tenore presencium recognoscimus testificantes, quod causa, que pro muro et aquarum fluxu de tectis inter religiosum virum, fratrem Nicolaum de Falknaw, ordinis sancte Marie de domo Theutonica, tunc temporis nostrum plebanum ex una et prouidum virum Jessconem de Strassicz ferripanum, conciuem nostrum parte ex altera vertebatur, per nos et pleni consilii socios nostros iuratos necnon per plurimos fidedignos communes homines, conciuces nostros ad hoc specialiter conuocatos, tamquam per arbitros vtraque de parte rogatos ordinata, concordata, diffinita et diiudicata finaliter in pleno consilio nostro esse dinoscitur in hunc modum, quod murus tocius stabuli domus predicti Jessconis curie siue doti predicti nostri plebani continue iunctus velud ab antiquis temporibus fuisse dinoscitur, dimidius est et esse debet perpetuis temporibus plebani predicti nostri et suorum successorum dicte dotis seu curie

possessorum. In quem murum predictus plebanus noster et successor suus, quicumque fuerit, edificia sua ponere et super ipsum murum poterit edificare iuxta libitum sue uoluntatis, nunquam in perpetuum Jesscone predicto nec suis heredibus uel successoribus obstantibus eidem; aquam autem pluuialem de tectis ducere debent perpetue in hunc modum, uidelicet cannale inter nouum comodum, quod plebanus noster pretactus retro in curia sua ibidem construxit et inter stabulum predictum Jessconis prefati positum ibidem, dum destructum fuerit aut putrefactum, ambo simul plebanus et Jessco et ipsorum utraque de parte successores ponere et renouare debebunt, quod cannale tamen ad vnus vne longitudinem debet semper excedere muris edificii dicti comodi plebani, per quod aqua in curiam ipsius plebani et successorum suorum semper debet habere meatum. Sed a muro comodi eiusdem ipsius plebani Jessco prescriptus debet et sui heredes et successores debent perpetue soli cannale ponendo aquam de tecto ipsorum fluentem ducere ad eorum domum, vbi poterint omni sine impedimento plebani et suorum successorum prescriptorum hoc eciam adiuncto, quod si vnquam plebanus prescriptus uel aliquis suorum successorum in et super murum pretactum communem ipsorum aliquod comodum construxerit, de eodem comodo aqua debet habere meatum ad suam dotis curiam sine impedimento Jessconis et suorum heredum et successorum. Harum, quibus ad plebani et Jessconis prescriptorum precium instanciam atque ad mandatum pleni consilii iuratorum nostrorum predictorum appendimus nostra sigilla testimonio literarum. Datum et actum die sancte Lucie virginis, anno domini milesimo trecentesimo octuagesimo octauo.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. B. 3.

156.

1389. 14. června.

Po smrti Habarta z Dubnice ucházejí se o zaplacení dluhů: Jaroslav z Homberka 10 hřiven stř., Petr a Oldřich, bratři z Kyšic, 50 hřiven stř. a Vrata z Dubnice, manželka Habartova, 80 hřiven stř. jakožto věna svého. Dle zápisu tohoto dáno paní Vratě za právo.

In villa Dubnyczy Habardus decessit. Litera proclamacionis in Pilznam fer. III. post festum scti Valentini emanauit. [16. února.] Sezema de Czizicz nomine Jaroslav de Homberka defendit decem marcas argenti obtentas per tabulas zude Plznensis. Terminus docendi sabato IV temporum Pentecostes. [12. června.] Petrus et Vlricus fratres de Kyssicz defendunt L marcas argenti debiti prescripti, quas eis Diepoldus, frater Habardi, in hereditatibus suis in Dubniczie prescripsit, de hoc offerunt se probaturos per tabulas terre. Terminus probandi fer. VI. post Trinitatis. [18. června.] Swab de Zhorzie nomine Wrathe de Dubniczie defendit LXXX. marcas argenti dotalitiales per tabulas terre. Terminus docendi fer. II. post Trinitatis. [14. června.]

In eodem termino Wraczka predicta docuit per tabulas terre [L] XXX marcas argenti dotalitiales, quas habuit in hereditatibus in Hoholow, cum quibus ipsam Habardus maritus suus de Dubniczie ad hereditates suas ibidem transduxit, uidelicet super mediam curiam arature, integram municionem, mediam curiam rusticalem, mediam vineam, medietatem pratorum, medietatem siluarum, medietatem agrorum et omni libertate ad ea pertinente. Anno 1377 fer. VI. IVtemporum Pentecostes. [22. května.] Et ob hoc datum est ei pro jure obtento. Dedit memoriale. Actum a. d. MCCC[L]XXXIX., die qua supra.

[Po levé straně poznamenáno]: Anno 1389. Vilem de Knyezicz recepit. — Desky dvorské N. 13. f. 121.

157.

1389. 8. července.

Vavřinec, měštěnin plzeňskij, svoluje, aby kněz Sezema ustanoven byl farářem v Lukavičích.

Emler, libri confir., l. III. IV, 212.

158.

1390. 25. ledna.

Václav, biskup v Nikopoli, kněz Jan, bratr jeho a urození Pešik a Otík z Komarova, dávají klášteru sv. Ducha v Plzni monstranci.

kalich, ornat a odkazují plat roční 4 kopy 32 gr.; klášter zavazuje se k vykonávání jistých zádušních služeb božích a odevzdává bratřím těmto k užívání dům se zahradou, aby tu až do smrti své žíti mohli.

Ad vniuersorum et singulorum noticiam, quorum interest. Nos frater Johannes prior, Mathias supprior, Nicolaus lector, Albertus, Jacobus, Vitus predicator, Martinus, Hermannus, Vlricus procurator ceterique tocius conuentus fratres ordinis Predicatorum, monasterii sancti Spiritus in ciuitate Noua Pylsna, cupimus peruenire, quod quia venerabilis pater et dominus, dominus Wenceslaus, episcopus Nicopolensis, et religiosus vir, frater Johannes, germanus eius, atque nobiles domini Pessico et Otyco de Komarow, ducti spiritu deuocionis, monstranciam vnā pro corpore Christi et unum calicem et unum ornatum atque vere nomine elemosine quatuor sexagenas grossorum cum trigiuta duobus grossis pragensibus denariorum census annui perpetui, videlicet dimidiam terciam sexagenam in Tatyna et alteram dimidiam sexagenam in Komarow et super domo Hole in ciuitate predicta penes domum Hodkonis de Antiqua Pylsna sita, nobis et nostro monasterio predicto, pure, dei causa et ob reuerenciam sancti Spiritus contulerunt, que nunquam perpetuis temporibus a nostro monasterio pretacto nec a nobis et successoribus nostris fratribus amoueri poterint nec alienari debebunt, aliaque plurima beneficia frequencius impenderunt et impendunt et, ut speramus in domino, adhuc plura impendent in futurum, igitur consideratis ipsorum plurimis beneficiis cum gracia simul et deuocione, que et quas ad nos et ad predictum nostrum monasterium habere dinoscuntur, volentesque ipsis et eorum predecessorum animabus recompensam facere condignam et salutarem, obligamus nos et nostros fratres in predicto monasterio successores singulis annis continuis perpetuis temporibus quatuor anniuersaria semper presentibus duobus fratribus ordinis Minorum dicte ciuitatis monasterii cum vigiliis novem lectionum et una missa defunctorum cum exhortacione sollempniter cum deuocione peragere pro animabus nobilium Bohess et Cuncze, sue conthoralis, et Wyntheri et Jutte, necnon prouidorum Swachonis et Nietcze et eorum predecessorum sine intermissione, videlicet singulis quatuor temporibus unum anniuersarium in proxima ebdomada post quatuor tempora quacunque feria nobis vacante peragendo, non aliquam negligenciam sub pena subscripta nobis et nostris successoribus ob negligenciam infligenda in hiis aliquoaliter commissuri,

hac tamen addita condicione, quod quodocunque aliquod anniuersariorum predictorum peragetur, tunc commissarius seu distributor pecunie census prescripti, qui per prenomatos dominos aut successores eorum deputatus ad hoc fuerit vel electus, debebit et debet predicatori exhortacionem facienti et singulis diebus dominicis in suis sermonibus dictarum animarum memoriam facienti dare pre omnibus duos grossos et cuilibet fratri presbytero vna cum duobus fratribus Minoribus antedictis per unum grossum et ceteris fratribus non presbiteris per medium grossum et hoc de tribus fertonibus grossorum tantum; residuum vero dictorum trium fertonum dabit pro pyetancia nobis et successoribus nostris, vt et predicti duo fratres Minores eadem die prandium faciant nobiscum. Et hoc totum, vt premittitur, fieri debet de tribus sexagenis grossorum tantum, quartam vero sexagenam grossorum predictus commissarius distribuat in hunc modum: singulis annis diuisim nobis fratribus Predicatoribus prenotatis pro pyetancia et successoribus nostris hoc modo: videlicet in vigilia Pasche domini viginti grossos, in festo sancti Procopii viginti grossos et in festo sancte Marie Magdalene viginti grossos, sed residuos huius pecunie tocius triginta duos grossos frater Johannes predictus regere et tollere debet singulis annis continuis, quamdiu sibi concessa fuerit a domino vita comes, post cuius obitum dari debent singulis annis ad lumen corporis Christi sedecim grossi et ad lumen in dormitorio nostro sedecim grossi. Quorum quidem dominorum prescriptorum consideratis beneficiis eciam plurimis nobis impensis, contulimus ipsis pro eorum commodo habendo et conferimus domum nostram cum orto in nostro prescripto monasterio sitam, que olim fratris Johannis de Wolduch fuisse dinoscitur et presentibus resignamus hoc modo, vt ipsi, quando voluerint ad eorum vite tempora et non amplius mansionem liberam ibidem habeant et quietam. Erit autem hec pena nostra et nostrorum successorum: in quibuscunque quatuor temporibus, ut prefertur, in anniuersario peragendo per nos aut per nostros successores negligencia commissa fuerit quocunque anno, aut si prescriptam census elemosinam aut monstranciam vel calicem, aut ornatum vt prefertur exponere voluerimus aut nostri successores voluerint a monasterio nostro prescripto, vel quocumque modo alienare, mox fratres Minores monasterii Noue Pylsne supradicte plenam habebunt et habere debent harum virtutem literarum liberam et omnimodam auctoritatem se de eisdem omnibus prescriptis sine iudiciorum querularumque strepitu ingerendi et ea perpetuis operibus possidendi, tollendi,

tenendi et habendi et pro eisdem anniuersaria prescripta modo et ordine pretactis peragendi, nemine ipsis obstante, contra quos in hiis nobis non aliquod ius prodesse poterit nec seculare neque spirituale. Harum testimonio literarum, quibus sigilla conuentus nostri suprascripti nec non prioris et Nicolai lectoris, fratrum pretactorum de mandato, scitu et voluntate nostris sunt appensa. Datum et actum die conuersionis sancti Pauli anno domini millesimo trecentesimo nonagesimo.

Orig. v archivu kláštera dominikánského v Praze. Přivěšena veliká pečeť červená zavěšená na hedbávných červených nitích, dvě druhé pečeti chybí. Opis listiny té zapůjčil mně pan Dr. J. Emler, archivář města Prahy.

159.

1390. 5. února. Řím.

Papež Bonifac dovoluje, aby při mši, která se slavně slouží každého čtvrtku ke cti těla a krve Krista Pána v kostele farním sv. Bartoloměje v Nov. Plzni, mohlo býti též tělo Páně na oltáři vystaveno. Uděluje všem věřícím, kteří by mši té přítomni byli, odpustky na dvě léta, těm věřícím, kteří by v den Božího těla byli přítomni slavným službám Božím, odpustky na pět let.

BONIFACIVS, episcopus seruus seruorum dei. Vniuersis Christi fidelibus presentes literas inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem. Immensa diuine largitatis beneficia et eterna munera, que dominus noster Jhesus Christus de hoc mundo transiturus ad patrem in passionis et mortis sue memoriam, carnem suam scilicet in cibum et sanguinem in poculum tribuens reliquit et exhibuit populo christiano, decet Christi fideles pia deuotionis reminiscencia uenerari et panem angelorum celestem, quo nos spiritualiter reficit, ueluti nostre peregrinationis, qua redimus ad patriam uiaticum, deuotis mentibus et intimis precordiis adorare. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii iudex, iurati et vniuersitas opidi regalis in Noua Pilzna, Pragensis diocesis, ad laudem et gloriam sanctissimi corporis et sanguinis domini nostri Jhesu Christi, singulis quintis feriis in parochiali ecclesia sancti Bartholomei, dicti opidi, missam cum magna solemnitate faciant celebrari,

cui quidem misse magna Christi fidelium multitudo interesse consuevit, nos uolentes ipsos, iudicem, juratos et vniuersitatem in eorum laudabili proposito confouere, ut singulis quartis feriis a uesperis et in crastino, uidelicet quinta feria, quousque dicta missa compleatur in altari dicte ecclesie, corpus dominicum in uase solito uel alio perlucido alias ad hoc congruo et honesto per sacerdotes poni et in eodem altari seruari ualeat, licentiam elargimur. Et ut Christi fideles eo libentius eidem misse interesse animentur, quo ibidem ex hoc uberius dono celestis gratie conspexerint se refectos, de omnipotentis dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi omnibus uere penitentibus et confessis, qui misse predictae, quoties ipsam decantari contigerit, interfuerint, duos annos et totidem in die uero festiuitatis ipsius corporis domini nostri Jhesu Christi quinque annos et similiter totidem quadragenas de iniunctis eis penitentibus misericorditer relaxamus. Datum Rome apud sanctum Petrum, Nonas Februarii, pontificatus nostri anno secundo.

[Na ohybu v pravo dole]: P. P. de Wserob Tho(mas) de Zohannis.

[Na rubu]: R[egistrata].

Originál pergamenový v museu plzeňském. Olověná bulla na hedbávné žlutočervené šnůře. Nápis v řádkách pod sebou: BONIFATIUS-PP VIII. [Papa IX.] — Na druhé straně dva obličejové proti sobě obrácené. SPA · SPE. [S. Paulus. S. Petrus.] — Na rubu listiny dole v levo: Pro ecclesia s. Bartholomei in Noua Pilzna indulgentie. Starší sign. A., pod tím Bonifacii papae 1390. Novější sig. N. 155. Odpustky. — Opis listiny té u Tannera.

160.

1391. 17. ledna.

Václav z Chřelonic, sladovník, měšťán plzeňský, odkazuje sladovnu svou se vším jiným statkem Šimonu, sladovníkovi, který má zaplatiti za něho všecky dluhy a za to zase vybrati si peníze od těch, kdož dlužní jsou Václavovi.

Nos Heinricus iudex et Heinzlinus pelfifex, magister ciuim tunc temporis, et Nicolaus dictus Brada, iurati ciues ciuitatis Noue Pilzne, recognoscimus vniuersis et singulis testificantes, quod ho-

nestus uir Wenceslaus, braseator de Chrzielenicz, conciuus noster, proponens ad viam, racione sui profectus proficisci, coram nobis in testimonium conuocatis et rogatis de suis bonis post suum obitum distribuendis hanc delegacionem fecit, si domum viuus abinde non fuerit reuersus, hoc modo: Primo braseatorium suum cum area, situm inter braseatoria Prasatkonis ex vna et Nicussonis parte de altera, ante portam Skwrnensem nostre ciuitatis, cum omnibus suis aliis bonis mobilibus et immobilibus, que habere dinoscitur, et cum omnibus creditis suis Simoni braseatori, nunc circa Bartholomeum pannificem, dictum Swabek, nostrum conciuem, laboranti delegauit, hoc modo videlicet, ut ipse Simon de eisdem suis bonis omnia sua debita persoluat iuxta tenorem presencium literarum: Primo ut det relicte Stachonis, conciuui nostre, quatuor brasea, item Marethe, conthorali Zebniczky, conciuui nostre, quatuor brasea, item Niclassoni sartori ad Sepyl sororem sex brasea, item Meczkoni duo brasea minus II $\frac{1}{2}$ mensura ordei; item Nicolao Zebniczky nomine Nicolai, dicti Mika Sisska piscatoris, sex brasea; item Wenceslao de Vteri, seruo suo, unum braseum, item Petre inquiline sue, duo brasea; item Martino pauperi, conciuui nostro XLII grossos; item Martino Misslini VIII grossos. Istos autem suos debitores, qui sibi soluere tenentur, nominauit dicens. Primo quod Jakso Ress et filius eius Ffrana tenentur ei LIII grossos, item Petrus de Psowa fideiussit ei pro Martino ibidem de Psowa in duodecim sexagenis grossorum, pro quibus ei reponere debet in dominica Innocauit proxima ordeum, quamlibet mensuram pro III grossis minus III hallensibus computando; item Mirtlinus de Harauicz fideiussit pro Heinslino ibidem in Harauicz pro braseis in sex sexagenis grossorum, terminus solucionis Penthecosten domini proxime venturi; item Adam pincerna nostre ciuitatis circa Kostial Spielacz tenetur duas sexagenas grossorum minus X grossos, terminus cottidie; item Drzko prolucutor tenetur XXXI grossum, terminus cottidie; item Jaxo molendinator tenetur duodecim grossos; item relicta Busskonis rasoris pannorum L grossos; item Nicolaus Czrny carnifex tenetur quindecim grossos, terminus cottidie, item Stiborius carnifex tenetur vnam sexagenam grossorum, terminus cottidie; item Johannes de Chotikow fideiussit pro Mazanecz ibidem de Chotikow III sexagenas XIX grossos, ad soluendum in medio quadragesime proxime decem grossos et in festo sancti Jacobi maioris proximo IX grossos; item Mathias Pastuska pannifex tenetur quatuor sexagenas grossorum cum XLIII grossis; item Gieness in Wilkyssie tenetur IV grossos; item Jesco gener Mnissko-

nis noster conciuus tenetur XIII grossos; item Nieczka fideiussit pro Kabat pro III grossis; item Rypecz in Vgezd tenetur III grossos. Vt autem prescripta omnia impleantur ad soluendum et credita extorquantur, prefatus Wenceslaus testator fecit et constituit suum verum commissarium et executorem in omnibus prescriptis prouidum virum Bartholomeum pannificem, conciuem nostrum dictum Swabek, in auxilium Simoni prescripto et heredibus eius. Harum quibus ad preces Wenceslai testatoris pretacti appendimus nostra sigilla testimonio literarum. Datum et actum feria III. infra octauam epiphanie domini, anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo nonagesimo primo.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. B. 6.

161.

1391. 24. srpna. Žebrák.

Kráľ Václav stvrzuje v doslovném znění závět Tomáše Pabianka, měštěn. Plzeňského z r. 1387. 5. pros.

Wenceslaus, dei gracia Romanorum rex, semper augustus et Boemie rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod cum dominus Thomas, dictus Pabianek, olim ciuis Pilznensis, dum viueret, sanus quoque mente et racionis compos existeret, de vniuersis et singulis bonis tam mobilibus quam immobilibus testamentum seu vltimam voluntatem fecerit et disposuerit, idem quoque testamentum literis patentibus magistri ciuuium et iuratorum ciuitatis Pilznensis, quas vidimus, procurauerit roborari, nobis pro parte Heinrici, iudicis Pilznensis, et Anne, relicte quondam dicti Thome, utpote commissariorum et executorum voluntatis ipsius fuit cum instancia humiliter supplicatum, quatenus huiusmodi testamentum et literam per prefatos magistrum ciuuium et iuratos desuper datam, quam de verbo ad verbum presentibus inseri mandauimus, approbare, ratificare et de benignitate regia confirmare graciosius dignaremur. Cuius quidem litere tenore per omnia sequitur inhec verba: [Následuje doslovné znění závětí Tomáše Pabianka ze dne 5. prosince 1387 viz čís. 153.]

Nos igitur ipsorum precibus utpote rationabilibus atque iustis benignius annuentes, non per errorem aut improvide, sed animo deliberato, sano fidelium nostrorum accedente consilio, regia auctoritate Boemie et de certa nostra sciencia testamentum seu vltimam dispositionem prefati Thome necnon literarum predictarum magistri ciuium et iuratorum desuper datam in omnibus suis tenoribus, punctis et clausulis, prout de verbo ad verbum expressatur superius, approbamus, ratificamus et presentis scripti patrocinio graciosius confirmamus, decernentes ac volentes expresse, ut sicut predictum testamentum seu vltima dispositio in presencia iuratorum et ciuium predictorum rite, mature atque deliberate processit, sic et tractu temporis obtinere possit et debeat tam in iudicio quam extra iudicium vim omnimodam et vigorem, nec per officiales nostros seu quempiam alium quouis ingenio seu calore quesitis cassare debeat aut infringi. Inhibemus igitur subcamerario regni nostri Boemie, qui nunc est uel pro tempore fuerit, et vniuersis ac singulis nostris et regni Boemie officialibus et subditis et signanter magistro ciuium, consulibus et iuratis ciuitatis Pilznensis firmiter et districte, ne prefatos Heinricum et Annam, commissarios dicti Thome, in prosecutione testamenti seu vltime dispositionis sue, heredes quoque ipsius Thome in possessionibus et bonis eorum nequaquam impediunt nec impediri ad cuiusuis instanciam paciantur, quin potius ipsos circa huiusmodi protegant, manuteneant et quociens necessitas id ipsum exigerit et super hec fuerint requisiti, fideliter tueantur, prout grauem nostre indignacionis offensam et penam ad arbitrium nostrum desuper infligendam voluerint arcius euitare. Presencium sub regie maiestatis nostre sigillo testimonio literarum. Datum in Mendico anno domini millesimo trecentesimo LXXXI°, die XXIV. Augusti, regnorum nostrorum anno Boemie XXIX, Romanorum vero sexto decimo.

Opis konfirmace té zachoval se v Stehl. knize priv. měst. f. 89 a vidimus listu tohoto z r. 1400 d. 21. prosince zachoval se v nejst. knize priv. a závěti f. B. 19.

162.

1391. 27. listopadu.

Libhard z Klatov, měšť. m. Nov. Plzně, vykonává právo podací při oltáři Početí P. Marie ve farním kostele v Klatovech.

Tingl, Libri confirm., 1391. a 1392. p. 103.

163.

1392. 25. února. Praha.

Král Václav chtěl jednoho času sídlo své přenést do Plzně, za kterouž příčinou dala obec odstraniti některé lavice chlebné a masné, a též některé domy a tím si způsobila škody; v náhradu za to osvobozuje král obec m. Plzně ode všech berní a platů na tři léta.

Wir Wenczlaw von Gotes gnaden Romischer Kunig zu allen czeiten merer des Reichs vnd Kunig zu Beheim. Bekennen vnd tun kunt offenlichen mit disem briue allen den, die In sehen oder horen lesen, wann der Richter, Burgermeister, Rate vnd Burger, gmeinlich der Stat zu Pylsen, vnsre liben getrewen, nehsten do wir vnsern kuniglichen hofe zu In wolten gelegt haben, den wir doch durch redlicher sachen willen gen Prage vorlegten, sich durch desselben hofes willen von abebrechen wegen der Protbencke, Fleischbencke vnd hewser vnd ouch mit andern manicherley sachen, die sie dor vff gelegt haben, in grosse schulde vnd scheden gestossen haben vnd ouch douon noch empfaen vnd tragen müssen vnd dorumb, das wir diselben vnsre Burgere vnd Stat zu Pylsen sulches schadens etwas ergeczen, so haben wir angesehen ire willickeyt vnd trewe, die sie vns getan haben vnd furbas tun sollen vnd mogen in kumftigen czeiten vnd haben, dorumb mit wolbedachtem mute, gutem rate vnd rechter wissen dieselben vnsre Burger vnd Stat zu Pylsen gmeinlichen gefreyet vnd freyen sie in craft dicz briues vnd kuniglicher mechte zu Beheim, also das sie von datum dicz briues drey gancze Jare noch einander zuczelen aller geschosse, stower, bete, beren vnd vfsaczung, welcherley die weren, genczlichen frey, ledig vnd loze sein sollen, vsgenomen die rechten, Czins, die sie richten sollen,

als sie das bucz her getan haben, doch also vornemlich das dieselben Burgere von sulchen stewern vnd beren, die sie vns in den egenanten dreyen Jaren solten geben haben, ihre schulde bezalen vnd das vberige an irer Stat nucze vnd gebewde wenden vnd keren sollen, von allermeinclichen vngehindert; vnd gebieten dorumb allen vnsern Amptluten vnd mitnamen vnserm Vnder Camerer zu Beheim, die nu sein oder in czeiten werden, vnsern liben getrewen, ernstlichen vnd vesticlichen mit diesem briue, das sie den egenanten vnsern Burgern vnd Stat zu Pylzen wider sulche vnsre gnaden vnd freyheid in den vrogenanten dreyen Jaren nichte anmueten oder fordern, noch wider sulche vnsre gnaden dringen oder leidigen in dheinweys, als libe In sey vnser swerer vngnade zu vermeiden. Mit vrkunt dicz briues vorsigelt mit vnser kuniglichen Majestat Insigele. Geben zu Prage noch Cristes geburt dreyczehundert Jare vnd dornach in dem Czweyvndnewczigstem Jare des nehsten Suntags vor Vastnacht, Vnserr Reiche des Behemischen in dem Newvndczweinczigisten vnd des romischen in dem Sechczehenden Jaren.

[Na ohybu]: Ad relacionem Sigismundi subcamerarii, Franciscus Olomucensis canonicus.

[Na rubu]: Registravit Bartholomeus de Nouaciuitate.

[Pozdější rukou pod tím]: Indultum alias Freyung propter rupturas panniscampnorum et maccellorum. Orig. perg. v museu plz. Pečeť na proužku visící, na líci král v majestátě, na rubu sekret s dvojhavým orlem, a malým štítkem českého lva na prsou. Novější sign. N. 9. — Pelzel, Lebensgeschichte des Königs Wenzel I. č. 86. p. 112.

164.

1393. 13. března. Žebrák.

Král Václav IV. ustanoviv Ondřeje z Plzně strážcem cest v Čechách, nařizuje všem poddaným, aby jej v úřadě jeho podporovali, [ut videlicet ipse (Andreas de Pylzna, custos stratarum regni Boemiae), universos et singulos, qui equos, boves, sues et quaevis alia pecora et pecudes, nec non currus mercatorum quibuscunque mercibus oneratos extra regnum nostrum Boemiae furtim et per vias insolitas minare et deducere, consuetis subtractis teloneis praesumpserint, auctoritate et nomine regis arrestare possit et debeat].

Palacký, Uiber Formelbücher II. č. 165.

165.

1393. 4. května. Praha.

Král Václav ustanovuje, aby Plzeňští nedávali více královskému podkomořímu, když do města jejich přijde konšelů sadit, než 20 kop grošů, však komorníku, hofrychtěři, písaři a komornímu písaři platíce jako dříve.

Wir Wenczlaw von gotes genaden Romischer Kunig czu allen czeiten merer des Reichs vnd Kunig zu Beheim. Bekennen vnd tun kunt offenlichen mit diesem briue allen den, die In sehen oder horen lesen, das wir mit wolbedachtem mute, Rate, vnser getrewen vnd von rechter wissen dem Burgermeister, Schepfen vnd Burgern, gemeinlichen der Stat zu Pilzne, vnsern lieben getrewen, diese besondere genade getan haben vnd tun In, die von kuniglicher machte zu Beheim in craft dicz briues, wenne vnd als ofte das geschit, das Sigmund Huler, Vndercamerer des Kunigreichs zu Beheim, vnser lieber getrewer, oder wer in czeiten vndercamerer wirdet, in die egenante Stat gen Pilzne komet, schepfen, rathire oder sust andere Ampte, die an vns gehoren, doselbist zu setzen vnd czuverkeren, es were eins in dem Jare oder mer, ob des not geschehe, das denne die vrogenanten Burgermeister, Schepfen, Rate und Burger, gemeinlichen der Stat zu Pilzne, Im oder wen er dohin von seinen wegen sendet vnd den seinen, die durch der sachen willen mit Im kumen, Czweinczig schok grosser vnd nicht mer zu kostgelde geben sollen, vsgenommen doch dem Camerer sein recht, dem hofrichter, vnserm schreiber vnd Camerschreiber ire rechte, als das von alders in unserm kunigreich vnd lande zu Beheim herbracht vnd gehalden ist vnd dorumb vf die rede, das es furvasmer bey solcher vnser ordenung beleibe und dowider nicht getan werde in dheynerweis. So gebiten wir ernstlichen vnd vesticlichen bey vnsern hulden dem egenanten Sigmund Huler oder wer in czeiten vndercamerer wirdet, das sie die obgenanten vnserre Burger von Pilzne vber die obgenanten summen geldes Czweinczig schok nicht dringen noch noten sollen in dheynerweis, sunder sie doby geruhlichen und vmbetwungen bleiben lassen als lieb In sey, vnserre swere vngenad czu vermeiden. Mit vrkunt dicz briues vorsigelt mit vnserm kuniglichen Majestat Insigel. Geben zu Prage noch Crists gepurte dreizcenhundert Jar vnd dornach in dem dreyvndnewnczigistem Jare an sand Floriani

tage vnserr Reiche des Behemischen in dem dreissigsten vnd des Romischen in dem Sibenczehenden Jaren.

[Na ohybu v pravo]: Adrelacionem Sigismundi subcamerarii, Wlachniko de Weytenmule.

[Na rubu]: Registravit Wenceslaus de Olomucz.

Original perg. v museu plzeňském, počef na proužku visící, na líci král v majestátě, na rubu sekret v červeném vosku. Na proužku zespod: „List o pana podkomoříeho“. Novější sign. N. 10. — Opisy v Stehlíkovské knize priv. měst. f. 86 a u Tannerera. — Pelzel, Lebengs. des Königs Wenceslaus I. č. 93.

166.

1393. 18. listopadu.

Rupl, syn Heindlův, měst. plz., zapisuje na svém statku 99 grošů praž. Blažejovi, synu Havla Líby z Utušic a matce jeho Anně.

Nos Heinricus iudex et Mathias Hintelpach, magister ciuium, tunc temporis et Frana Hacker, iurati ciues ciuitatis Noue Pilzne, recognoscimus vniuersis et singulis testificantes, quod honestus uir Ruplinus Haindlini filius, conciuus noster, coram nobis in pleno constitutus consilio, animo deliberato, recognouit se et suos heredes super omnia bona sua ibidem in Dudlewecz et alibi, mobilia et immobilia, vbicunque locorum sita pignoris nomine, quocunque vocabulo nominentur, ex veri debiti causa centum grossos Pragenses minus vno grosso vere sortis teneri Blasio, filio quondam Hawlonis dicti Lyba de Vtussycz et Ancze, matri sue, conthorali Nicolay dicti Rupyl, conciuus nostri, quos quidem predictos grossos, quamdiu eidem Blasio et matri sue Ancze non persoluerit in consilio reponendo, tamdiu debet et promisit et sui debent heredes eidem Blasio et sue matri commissarie et ad manus predicti Nicolai, qui promisit in pleno consilio et debet ipsum Blasium victu et amictu iuxta posse seruando procurare, singulis annis semper in festo sancti Martini proximo incipiando decem grossos de eadem pecunia censuare. Qua sorte in pleno consilio reposita, cum censu retento prefatus Ruplinus et sui heredes liberi esse debent et soluti, hoc autem adiuncto, quod non dato censu prescripto ipso die sancti Martini quocunque anno, prenominatus Ruplinus, debitor et

sui heredes, compelli debent auxilio iudicis et iuratorum nostrorum tunc temporis per pigneraciones ad persoluendum. Harum, quibus ad preces Ruplini supradicti appendimus nostra sigilla testimonio literarum. Datum et actum in octaua sancti Martini confessoris, anno domini millesimo trecentesimo nonagesimo tercio.

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. B. 6.

167.

1393. 20. prosince.

Markvard z Buksic postoupil všechno právo své na dědinách v Štáhlavech, které od krále obdržel, Drslavovi z Jawora.

Marquardus de Buksicz coram beneficiariis curie regalis protestatus est, quod omne jus suum, quod sibi in hereditatibus in Sczahlaw ex donacione regia competeat et omnem porcionem, que ipsum in dictis hereditatibus concernebat nichil sibi reseruando Drslav de Jawora dimittit et diuisit plenarie et in toto. Actum a. d. MCCC XCHH fer. VI. IVtemporum aduentus.

Desky dvorské N. 13. f. 122. b.

168.

[1393.]

Bartoš Stach, měštěnín plz., prodal na domě svém stálý roční plat 1½ kopy Petrovi z Vlkýše za 15 kop.

Census super domo.

Nos Henricus iudex, Mathias Hutalpach, protunc magister ciuium, et Raczko de Lutycz, jurati scabini, ciues ciuitatis Noue Pilzne, recognoscimus vniuersis et singulis testificantes, quod uir proudus Bertlinus Stachonisse carniffex et conciuus noster, coram nobis constitutus personaliter animo deliberato recognouit, se, heredes et successores suos, domus eius possessores, site in ciuitate nostra inter domos Jacobi molendinatoris ex vna et Sedlaczkonis

ex altera parte, in et super eadem domo ipsius et aliis bonis omnibus mobilibus et immobilibus alteram dimidiam sexagenam grossorum Pragensium census annui et perpetui teneri circumscripto viro Petro de Wlkysse, eciam nostro conciu, suis heredibus et successoribus, quem censum predictum antefatus Bertlinus promisit et debet et eius heredes et successores tenebuntur sibi Petro, ipsius et heredibus et successoribus singulis annis a data presencium continuis perpetuis temporibus diuisim soluendo censuare, videlicet incipiendo in proximo die sancti Georgii quadraginta quinque grossos et in festo sancti Galli proxime sequenti similiter quinquaginta quinque grossos, et non dato censu cuiuscunque dictorum terminorum quocunque anno, mox antedictus Petrus et heredes sui plenam habebit et habere debet auctoritatem predictum Bertlinum heredes et successores suos, prescripte domus possessores, auxilio iudicis, juratorum tunc temporis nostre ciuitatis, in domo pretacta et in omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus pignori et recepta pignora atque ipsam domum inter Cristianos aut Judeos venderi et obligandi et taliter non solum censum conquirenti (!) ad plenum sine omni iudicii strepitu et querele, hoc tamen nouiter adiuncto, quod si in aliis bonis tam certis et valentibus alteram dimidiam sexagenam census perpetui sibi uel eius heredibus aut successoribus pro quindecim sexagenis grossorum dictorum comparabit et more consweto sufficienter firmabit, tunc ipse Bertlinus cum domo sua et aliis bonis liber erit et solutus. Harum quidem ad preces Bertlini supradicti appendimus nostra sigilla testimonio litterarum. Datum anno domini M^oCCCC^oXIII^o.*)

Z rukopisu v archivu Třeboňském č. 5 f. 47. Opis mně opatřil laskavě Frt. Mareš, archivař v Třeboni.

169.

1394. 6. března.

Kněz Pecold z Nov. Plzně presentuje k oltáři Zvěstování P. Marie při kostele sv. Michala na Starém městě praž. po smrti kněze Štěpána za oltářníka kněze Jana z Berouna.

Tingl, Libri confirm. 1393—99 p. 183.

*) Rok 1414 se neshoduje a jest nesprávný, neboť Jindřich rychtář zemřel r. 1401., Matěj Huelpach pak r. 1412., proto zápis tento může býti jen před rokem 1401. a nejspíše ještě z r. 1393.

170.

1394. 14. března.

Po smrti Havla Bubna v Lobzích daroval král zboží jeho nemovitě svým věrným Martinu Stašovcovi z Nezabylic a Jaroslavovi z Nevid.

In villa Lobzi Hawel dictus Buben decessit. Litera proclamationis in Pilznam dominico die proximo post festum Epiphanie emanauit [11. ledna]. Cuius bona videlicet vnum pratum, vnum agrum (sic), IV campi, qui nywa dicuntur, cum humuleto ibidem in Lobzi ad dominum regem deuoluta existunt.

Dominus Frana, capellanus domini Wenceslai Romanorum et Boemie regis, defendit predicta bona et hereditates post Hawlonem proclamata, asserens habere melius jus, quam dominus rex aut aliquis post eum, de hoc offert se probaturum empcionem per tabulas terre. Terminus docendi ad sabatum IV temporum quardragesime [14. března].

Item nichil docuit. Datum Martino dicto Stassowecz de Nezabilicz et Jaroslao de Newyda, seruitoribus domini regis ad relationem Wenceslai vicejudicis.

[Po straně poznamenáno]: Anno quo supra Martinus de Stassowa recepit. — Desky dvorské N. 13. f. 125.

171.

1394. 3. května.

Opatrný měšt. Ebrzwin z Plzně, pán (dominus) v Chotikově, uvádí se jakožto patron tamějšího far. kostela.

Tingl, Libri confir. 1393—99. p. 187.

172.

1394. 5. prosince.

Kněz Jan Zdeněk z Plzně ustanoven farářem v Chýnově.

Tingl, Libri conf. 1393—99 p. 203.

1395. 6. února.

Kněz Pecold z Nov. Plzně uvádí se jakožto prokurator faráře v Pněvicích

Tingl, Libri confirm. 1393--99. p. 211.

1395. 29. března.

Pani Anna, vdova po Tomáši Pabiankovi (měštěninu plzeňském), jakožto patronka, prezentuje prostřednictvím Jindřicha rychtáře plzeňského, poručníka svého, nového faráře ke kostelu v Chvalenicích. Úvodcem byl farář v Nov. Plzni.

Tingl, Libri confirm. 1393--99. p. 214.

1395. 24. dubna.

Kněz František z Plzně prodal 4 kopy 20 gr. ročního platu v Lobzích za 45 kop gr. Václavovi z Nov. Plzně.

Frana presbyter de Plzna protestatus est coram beneficiariis Pragensibus, quod hereditatem suam in Lobzích, quatuor sexagenas gross. et 20 grossos census cum curiis rusticalibus, agris, pratis, fluminibus et omni libertate ad ea pertinente vendidit Wenceslao de Noua Plzna et suis heredibus pro XLV sexagenis gross. et fassus est etc. et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit, disbrigare debet ipsemet et cum eo Jakess de Nouaplzna et Blaha ibidem omnes in solidum ab omni homine et jure terre et specialiter etc. Actum a. d. MCCCXCV. sabato post ostensionem reliquiarum.

Desky dvorské N. 15. f. 195.

[1395.] 7. července.

Martin Hlava chystaje se na pouť k P. Marii do Ach, činí poslední pořízení o statku svém a sice odkazuje manželce své Martě 11 kop gr., dcerám Anně a Uršule po 15 kopách a synu Jiřímu 23 kopy.

Nos Raczko judex, Wenceslaus de Manetin, pro tunc magister ciuium, et Jacobus Tarantlini, jurati scabini ciues Noue Pylzne, tenore presencium testamur, quod uir prouidus Martinus Hlawa, conciuus noster, proponens ad beatam virginem Mariam ad Aquas-grani peregre, suum testamentum de bonis suis hoc modo condidit, quod primo vigorem habere debet, si reuersus non fuerit ab hac via, voluit, ut braseatorio suo, hereditate et prato uenditis, donentur Marethe conthorali sue vndecim sexagene grossorum et Anneczze filie quindecim sexagene grossorum et Vrsule filie eciam quindecim sexagene grossorum et Gire filio suo viginti tres sexagene grossorum, quorum puerorum si aliquis iuuenis decesserit, ex tunc ad alios superstites viuentes et non ad matrem porcio eius descendat; si vero omnes morentur carentes etate debita, extunc ad propinquiores amicos hec bona descendant. Super quibus premissis omnibus constituit suum commissarium Paulum Album conciuem nostrum habens de eo confidenciam pre aliis singularem. Datum feria III. post Procopii.

Z rukopisu v archivu Třeboňském č. 5 f. 53. b. Opis laskavě mně opatřil Frt. Mareš, archivař v Třeboni.

1395. 31. srpna.

Klára, vdova po Jindřichovi z Domažlic, měšt. plz., odkazuje dům svůj druhému muži svému Hanušovi; na stavbu farního kostela 10 kop, na stavbu do Černého kláštera 2 1/2 k., do Šerého kláštera 2 k. a do špitála 1 k.; synu svému Františkovi 35 kop a Anně sestře své 15 kop.

Nos Heinricus iudex et Wenceslaus de Manietyn et Jaclinus molendinator, iurati scabini, ciues ciuitatis Noue Pilzne, publice recognoscimus testificantes vniuersis et singulis, quibus hec litere lecte fuerint uel ostense, quod prouida et honesta matrona, domina Clara, relicta quondam Heinrici de Tusta, conciuis nostri, valida suo corpore ad plenumque perfruens sua ratione, coram nobis conuocatis in testimonium et rogatis, animo deliberato de suis bonis a deo sibi colatis suum condidit et fecit testamentum, quod primo, si uiua existens non inmutauerit, post eius obitum plenum debet habere uigorem, sic disponendo seriatim: Primo testamentum Heinrici, sui mariti defuncti predicti, confirmauit postulans, ut in omnibus articulis in litera sua testali positus perpetuis temporibus indeficientem et plenum deberet habere et habet vigorem. Cuius testamenti predicti Heinrici habito vigore ipsa Clara primo et principaliter domum suam cum area, sitam in nostra ciuitate penes domum Cunczlini fabri cum omnibus, que in ea sunt, quocunque vocabulo nominentur, non aliquid excipiendo post Heinrici prescripti testamentum et agros suos et alia omnia bona mobilia et immobilia sua in ciuitate nostra et in terra cum suis creditis et debitis persoluendis, vbicunque sint uel fuerint, quocunque vocabulo nominari poterint, marito suo Hanussio, quem nunc habere dinoscitur, inimpedite ad possidendum potenter contulit et delegauit, confisa de ipso firmiter de fide sua, quod pro anime sue et animarum predecessorum suorum remedio de eisdem bonis fideliter faciet iuxta suum posse. Ac tamen de eisdem bonis predictus Hanussius debet prescripta Clara defuncta pre omnibus, iuxta delegacionem ipsius Clare persoluere ista posita seriatim et obseruare. Primo quod pro structuris ecclesiarum nostre ciuitatis dare debet hoc modo: ad ecclesiam sancti Bartholomei nostram octo sexagenas grossorum; ad Nigrum monasterium dimidiam terciam sexagenam grossorum; ad Griseum duas sexagenas grossorum, et ad hospitale nostri preurbii vnam sexagenam grossorum Pragensium denariorum; item Francisco, filio ipsius Clare triginta quinque sexagenas grossorum predictorum; item Anne, sorori ipsius Clare quindecim sexagenas grossorum, que Anna, si defuncta fuerit, tunc heedem quindecim sexagene grossorum reuertentur debent ad ipsum Hanussium, ut ipse illas impendat in malas vias et semitas et alia opera pietatis, prout confidenciam gerit de ipso pleniorum. Item ut perpetuis temporibus de predictis bonis omnibus singulis quatuor temporibus due mensure siliginis in panem pisentur dicte kbelczones et distribuuntur inter pauperes do-

mesticos quoscunque. Item ut singulis annis vnum stamen panni pro octuaginta grossis emptum perpetuis temporibus inter pauperes distribuatur, item ut duo pallia bona ipsius vendantur pro pecunia et cum eadem pecunia peregrinacio ad Romam peragatur, alia vero vestimenta omnia sui corporis inter pauperes homines distribuuntur. Sic delegauit. Harum, quibus ad preces Clare supradicte appendimus nostra sigilla testimonio literarum. Datum et actum feria tercia ante festum sancti Egidii, anno domini millesimo trecentesimo nonagesimo quinto.

Z nejst. knihy priv. a závěti f. B. 7

178.

1395. 13. října.

Vojslav řezník, měšt. plz., odkazuje na dvoře svém v Hradišti 5 kop roč. platu do Černého kláštera, aby tu na oltáři svt. Ondřeje zaň sloužena byla mše; manželce své Kláře 45 kop; 1 k. roč. platu dává obci, aby ji k prospěchu svému obracela; bratru svému Mirankovi a Pavlu Bílému soukeníkům pak všechn zbylý statek stejným dílem odkazuje.

Nos Heinricus iudex et Frana carnifex, magister ciuium tunc temporis, et Wenceslaus de Manietyna, iurati scabini, ciues ciuitatis Noue Pilzne, recognoscimus vniuersis et singulis testificantes, quod prouidus uir Woyslaus carnifex, conciuis noster, ualidus corpore plenaque sua perfruendo ratione, coram nobis simul conuocatis et rogatis [in] testimonium, de suis bonis post suum obitum distribuendis deliberato animo testamentum condidit hoc modo, primo quod eo defuncto plenum debet habere uigorem, in hunc modum: Primo fratribus tocius conuentus Nigri monasterii, nostre ciuitatis predictae, delegauit pro pitancia tres sexagenas grossorum Pragensium census annui perpetui de suis bonis comparandas et II sexagenas grossorum predictorum census annui perpetui comparandas et dandas eisdem fratribus singulis annis perpetuis temporibus pro braseis comparandis ad cereuisiam braxandam, de quibus tamen duabus sexagenis census predicti fratres moderni et futuri dare debent et debebunt eorum predicatori, qui tunc temporis fuerit, singulis quatuor temporibus per II grossos, ut

ipse predicator in suis sermonibus semper ad populum memoriam faciat pro anima ipsius Woyslay prenotati. Que quidem quinque sexagene census grossorum predictorum debent ipsis fratribus comparari, cum primum curia ipsius Woislai cum hereditate ad ipsam spectante vendi poterit, quam in Hradist dinoscitur possidere et habere, et interim quod ipsa curia cum hereditate, ut prefertur, vendi non poterit, domina Clara, conthoralis dicti Woyslay legitima, debet in ipsa ut potens hospita et domina in omnibus eadem utendo residere, in qua curia cum hereditate predicta Clara debet nomine sui dotalicii quadraginta quinque sexagenas grossorum Pragensium recipere et habere et lectisternia omnia et sui corporis omnia vestimenta, in quibus debet contentari. Nolente autem, aut non valente ipsa in predicta curia residere aut volente suum dotalicium recipere et habere cum ceteris predictis ei delegatis, vendita ipsa curia cum agris et ceteris ad eandem spectantibus et datis ei iam dictis delegatis per commissarios subscriptos, a curia separari debet, non aliquam de bonis alicui factura rationem. Dumque predicta curia cum agris, ut predicatur, vendita fuerit, et census prescripti fratribus pretactis fuerint comparati, tunc dari debebunt ipsis singulis annis continuis sub condicionibus hic connotatis: Primo ut ipsi fratres moderni et futuri, predicti monasterii, singulis diebus continuis vnam missam celebrent in altari sancti Andree apostoli in monasterio ipsorum, ad quam missam celebrandam predicta Clara, quam diu sibi a domino deo vita fuerit concessa, ceram sufficientem debet comparare, pro lumine, et dum dei velle defungi debuerit, ipsa debet cum quinque sexagenis grossorum proprie sue pecunie triginta grossos Pragenses census annui perpetui, pro predicto lumine comparare uel mandare comparari. Debent etiam fratres predicti singulis mensibus continuis perpetuis temporibus vnum aniuersarium siue seruicium vigiliis et missis solempniter more consueto cum noticia commissariorum subscriptorum uel aliorum fidedignorum decantando peragere pro anima predicti Voislai et animabus suorum predecessorum. Quibus fratribus tunc seruicium peragentibus commissarii subscripti semper dare debent et debebunt pro comuni eorum pinctancia quindecim grossos de tribus sexagenis census prenotati, sed nomine pene, comittentibus predictis fratribus negligenciam in missa altaris aut seruicio et missis, ut prefertur, quocunque mense, commissarii debebunt et poterint cum iudicis et iuratorum, tunc temporis nostre ciuitatis, auxilio et consilio census omnes prescriptos inferre et alias pro ipsorum voluntate transferre

et dare uel in alia opera pietatis conuertere et comutare. Item predictus Woyslaus delegauit pro vtilitate nostre ciuitatis prescripte nomine berne vnam sexagenam Pragensem census annui perpetui comparandam et dandam ciuitati singulis continuis annis sine intermissione, ut ipsi iudex et iurati semper sint consilarii promotores et protectores atque tutores commissariorum huius testamenti et censuum prescriptorum. Reliqua vero omnia, quanta et que resultare poterint vltra omnia prescripta delegata, pretactus Woislaus Mirankoni, fratri suo et Paulo Albo, pannificibus, conciuibus nostris et pueris ipsorum equali porcione delegauit, quos quidem Mirankonem et Paulum super toto testamento prescripto fecit et constituit suos veros commissarios et potentes rectores, distributores, dispositores, ordinatores et factores iuxta premissa, cui ipsi vltterius subferint ad regendum, quos nemo vnquam de huiusmodi regimine debet aliquo itre supplantare. Harum, quibus ad preces Woislai sepredicti appendimus nostra sigilla testimonio literarum. Datum et actum feria quarta ante festum sancti Galli, anno domini millesimo trecentesimo nonagesimo quinto.

Z nejst. knihy priv. a závěti f B. 7.

179.

1395. 12. listopadu.

Oldřich malír, měst. plz., zapisuje na domě svém 3 kopy gr., které někdy odkázal Prokop z Ledec a dokud by konšelům jich nesložil, má z nich tak dlouho platiti ročně 15 grošů do kláštera Černého.

Nos Henricus iudex et Wenceslaus de Manietyn, magister ciuium tunc temporis et Raczko de Lutycz, iurati scabini, ciues ciuitatis Noue Pilzne, recognoscimus vniuersis et singulis testificantes, quod prouidus uir, Vlricus pictor conciuis noster, coram nobis personaliter in nostro pleno vigoroso constitutus consilio, animo deliberato recognouit, se et suos heredes et successores sue domus, penes domum olim Prunneri site in nostra predicta ciuitate, possessores sortis pecuniarie, tres sexagenas grossorum Pragensium testamentalis pecunie, quondam Procopii de Ledecz, ad manus iuratorum nostre ciuitatis prescripte, ex veri debiti causa teneri. Quam sortem, quam diu in festo sancti Martini cuiuscun-

que anni iuratis predictis in pleno consilio non reposuerit uel non reposuerint eius heredes uel successores, tam diu debent religiosi viris fratribus Nigri monasterii nostre ciuitatis semper in festo sancti Martini, ut prefertur, quindecim grossos pro anima dicti Procopii censuare, pro quibus XV. grossis tunc temporis non persolutis per iudicem et iuratos tunc temporis, pignorationibus in omnibus bonis ipsorum mobilibus et immobilibus compelli debent ad persoluendum. Harum, quibus ad preces predicti Vlrici appendimus nostra sigilla testimonio literarum. Datum et actum in crastino festi sancti Martini, anno domini millesimo trecentesimo nonagesimo quinto.

Z nejst knihy priv. a závěti f. B. S.

180.

1395. 12. listopadu.

Kněz Vilém z Plzně, uvádí se jakožto probošt v Boleslavi.

Tingl, Libri confirm. 1393—1399. p. 239.

181.

1395. 18. prosince.

Rytíř Bořivoj ze Svinař, seděním v Plzni, uvádí se jakožto spolu patron farního kostela v Kozolupech.

Tingl, Libri confirm. 1393—99. p. 243.

182.

1396. 10. května.

Markéta, vdova soukenníka Gribla, odkazuje dům svůj a všecken jiný statek na zřízení kaplanství ve farním kostele se 7 kop. ročn. platu; dále 1 kopu ročního platu obci na berni, aby konšelé nápo-

mocni byli k zachování závěti její; Mikulášovi ze Stříbra pinteři 6 kop a Dorotě sestře své 4 kopy.

Nos Heinricus iudex et Johanco de Tyn et Milota institor, iurati scabini, ciues ciuitatis Noue Pilzne, recognoscimus vniuersis et singulis testificantes, quod honesta matrona domina Margaretha, relicta olim Griblini pannificis, nostra conciuis, sana suo corpore plenaque sua perfruendo racione, coram nobis in testimonium conuocatis et rogatis, animo deliberato de suis bonis a deo sibi collatis subscriptum condidit testamentum, quod primo ea defuncta plenum debet habere uigorem, quo super testamento subscriptos constituit commissarios perpetuos et potentes rectores hoc modo, vt ipsi commissarii ea defuncta vendita domo sua, sita inter domos relicte olim ponderatoris ex vna et Velichonis de altera parte in nostra predicta ciuitate, aliisque rebus mobilibus per eam relictis venditis pro pecuniis et pro eisdem pecuniis censibus prius comparatis, constituant vnum perpetuum capellanum, ut singulis diebus continuis missam celebret sine intermissione. Cui capellano dare debent singulis annis continuis VII sexagenas grossorum Pragensium denariorum, non debet autem idem capellanus, quicumque fuerit, per dominum diocesanum nec per aliquem alium confirmari; primus autem capellanus esse debet dominus Martinus, filius Nicolai, balneatoris nostre ciuitatis, quamdiu se conseruauerit et realiter ac honeste se rexerit ipsis commissariis obediendo et eis non obloquendo, quibus si contrarius fuerit verbis vel factis, ipsi commissarii debent ipsum de capellania destituere et alium honestum presbiterum, affinem dicte Margarethe, si fuerit inuentus, si non tunc alium honestum eis placentem debent suscipere sub condicione prenotatis, hoc idem facturi in constituendo et destituendo ipso capellano, quociens eis videbitur conuenire. Item ut ipsi commissarii comparato prius censu, veluti premittitur, cum una sexagena grossorum singulis annis perpetuis temporibus in parochia nostra vnum seruicium quater in anno peragant pro anima predictae Margarethe et animabus suorum predecessorum, videlicet singulis quatuor temporibus sine intermissione cum vno fertone dicte sexagene vigiliis et missis more consueto. Et si plebanus, qui tunc temporis noster fuerit, peragere sic non admiserit aut noluerit, tunc ipsi commissarii alibi sic peragere debent et poterint et eandem sexagenam grossorum conuertere in alia opera pietatis. Item debent commissarii predicti vnam sexagenam grossorum ciuitati nostre predictae census annui perpetui comparare et dare ad bernam

sive collectam in protectionem censuum prescriptorum dicti testamenti et commissariorum eius, ut ipsi iudex et iurati, qui tunc temporis fuerint, quos rogat Margaretha predicta in nomine Jhesu Cristi, dignentur hoc testamentum cum suis commissariis contra quamlibet personam spiritualem et secularem affinitate sibi propinqua uel remota coniunctaque et contra extraneam protegere et gubernare. Item dare debent Nicolao pinther de Misa VI sexagenas grossorum et Dore, sorori sue, si uixerit, IV sexagenas grossorum; que Dora, si decesserit, tunc ipsi commissarii debent easdem IV sexagenas in anime predictae Margarethe remedium conuertere iuxta conscienciam ipsorum. Reliqua uero omnia bona, que ultra premissa superesse poterint, ipsi commissarii debent conuertere in remedia perpetua, prout eorum consciencie salubrius videbitur conuenire, nemini de hiis umquam in perpetuum nec de premissis aliquam facturi rationem, hac tamen super prescriptis omnibus addita condicione, quod si, quod absit, prescripta domus et bona per dictam Margaretham relicta ignis voragine uel alio casu quocunque fuerint diminuta uel adnullata sic, quod predictum testamentum plenarie non posset habere processum, tunc ipsi commissarii subscripti facere debent de premissis omnibus delegatis iuxta bonorum facultatem. Quo super toto testamento prescripto prenotata Margaretha fecit et constituit suos ueros commissarios et potentes perpetuos rectores, ordinatores, dispensatores seu distributores et capellanie pretaete collatores et ablatores, ut prescriptum est, viros prudentes Wenceslaum dictum Sbiroh et Giecham Parwum, pannifices, conciuos nostros, aut cui aliquis ipsorum ante diem sui obitus subcommiserit ad regendum, quod plenum debet in omnibus premissis habere uigorem, quos nemo umquam in perpetuum, sit frater ipsius Margarethe, uel affinis, propinquus uel extraneus, aliquo iure spiritali uel seculari debet de huiusmodi commissione et regimine supplantare neque rationem aliquam de ipsis postulare. Et si ambo prenominati commissarii non aliqua facta submissione decesserint, tunc iudex et iurati prescripti nostre ciuitatis, quos pretaeta Margaretha rogat in nomine saluatoris, debent duos viros fidedignos commissarios constituere loco ipsorum defunctorum ad regendum omnia et faciendum, ut prenotatur, plena potestate. Harum, quibus ad preces sepedicte Margarethe appendimus nostra sigilla testimonio literarum. Datum et actum in uigilia Ascensionis domini, anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo nonagesimo sexto.

Z nejst. knihy priv. a závětí. f. B. 9.

183.

1396. 17. července.

Anna, vdova kožešníka Hermannna, měst. plz., ustanovuje, aby po smrti její ze statku jejího byla kaple zřízena v domě Schretenschmidově, a kaplanu aby zakoupen byl plat roční 7 kop gr.; nebylo-li by možno kapli na místě tom zříditi, aby kaplanství ve farním kostele zřízeno bylo; 2 kopy roč. platu odkazuje na výroční zádušní služby boží za rodiče své a za manžela; na stavbu farního kostela 4 kopy; třem sirotkům Kateřině, dceři Václava kožešníka, Maruše Vjtrásové a Aničce Črnické po 4 kopách.

Nos Heinricus iudex et Petrus Mleczo et Martinus Rudolti, iurati consules ciues ciuitatis Noue Pilzne, vniuersis et singulis has literas uisuris aut legi auditoris recognoscimus testificantes, quod prouida matrona domina Anna, relicta quondam Hermani pellificis, conciuis nostri, coram nobis in testimonium conuocatis et rogatis, animo deliberato de suis bonis subscriptum condidit testamentum, quo super testamento fecit et constituit suos ueros legitimosque commissarios et potentes rectores, distributores et prouisores, prouidos viros, conciuos nostros, Bartholomeum pannificem, Heinczlinum Bretzgelt et Nicolaum sartorem in hunc modum, quod prenominati commissarii ea defuncta debent, si de consensu tocius nostre vniuersitatis fuerit, vnam capellam in domo Schretensmid dicta, vbi faberi nunc laborant, de suis bonis construere et in eadem cappella vnum ydoneum presbiterum bene conseruatum de vno in alium semper perpetue tenere et eidem septem sexagenas grossorum Pragensium census annui comparare singulisque annis dare sine intermissione. Que capella, si admissa non fuerit construi loco in eodem, tunc in ecclesia nostra parochiali teneri debet et haberi capellanis prenotatis, hac tamen sub condicione, quod si Lucas, affinis ipsius, fauente domino presbiter effectus fuerit, tunc ad finem vite sue ibidem esse debet cappellanus, si se vita, moribusque suis poterit conseruare, quo Luca presbitero non existente, tunc ante et post ipsum semper esse debet cappellanus predictus; item debent ad aniuersarium perpetuum in parrochia nostra pro anima parentis ipsius Anne singulis annis peragendum vnam sexagenam census perpetue comparare, et secundam sexagenam grossorum census annui perpetui comparare debent ad peragendum ibidem in parrochia nostra vnum

anniuersarium pro anima sui mariti Hermani pellificis prenotati; item pro structura ecclesie parrochialis nostre quatuor sexagenas grossorum delegauit; item tribus orphanis Kacze, Wenceslai pellificis et Marusscze Witrzassowie et Anicze Czrniczkeho, cuilibet earum, per quatuor sexagenas grossorum delegauit; item predicta Anna dixit, quod est vnum pratum in remedium animarum sibi commissum, quod pratum, quicumque habuerit, debet singulis annis vnum aniuersarium peragere pro animabus eorum, qui hoc pratum in remedium contulerunt et quidquid vltra delegata prescripta superfuert, hoc predicti commissarii debent in remedia animarum impendere iuxta iuratorum consilium tunc temporis nostre ciuitatis, quos ipsa Anna petit, in nomine domini, quod dignentur promouere predictum testamentum, ut processum habeat in prenotatis. Harum, quibus ad preces Anne prescripte appendimus nostra sigilla testimonio literarum. Datum et actum die sancti Alexii, anno domini millesimo trecentesimo nonagesimo sexto.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. B. 8.

184.

1396. 20. listopadu.

Měšťané stříbrští Kuncl, Jakeš richtář a bratři jeho Michal a Martin, prodali Mikuláši Strachotovi, městskému písaři v Plzni, a synu jeho knězi Václavovi, 4 kopy ročního platu na všem statku svém a na krčmenném v městě Stříbře.

Nos Jaxo iudex ciuitatis Misensis, Ffrana L tlini protunc magister ciuium, Ulricus pannifex, Sezema de Zachlum, Martinus Colodiey, Henzlinus Molitoris, Haynlinus faber, Henzlinus doleator, Mathias carnifex, Nicolaus Perusslini, Jessco Brzissco, Cunczlinus frater Michaelis, Cunradus balistarius, iurati consules, ciues ciuitatis predictae, publice recognoscimus testificantes, quod providi uiri Cunczlinus et Jaxo, iudex predictus ciuitatis nostre, Michael et Martinus, fratres ipsius germani et indiuisi, conciuies nostri, omnes personaliter coram nobis in nostro pleno constituti consilio recognouerint, se et heredes ipsorum super et de censu pecunie tabernarum, dicte Kreczingelt, quem aput nos et in nostra ciuitate habere dinoscuntur, et super et de ipsorum bonis aliis mobilibus

et immobilibus, quocunque nominentur vocabulo vbicunque locorum sitis, quatuor sexagenas grossorum Pragensium census annui ab omni contribucionis onere liberi et soluti, pro quadraginta sexagenis grossorum predictorum vere vendicionis titulo vendidisse discreto viro Nicolao dicto Strachota, notario ciuitatis Noue Pilzne, et suo filio, presbitero domino Wenceslao aut illi, qui presentes habuerit literas sibi coram fide dignis commissas ad seruandum et resignatas, promittentes eidem predictum censum singulis annis a data presencium continuis sine intermissione soluere diuisim, videlicet per medium in festo sancti Georgii proxime venturi incipiendo et per medium in festo sancti Galli proxime subsequenti sub pena hic connotata hoc modo: quotquot ebdomadum post aliquem dictorum terminorum dictum censum huius termini soluere neglexerint, totiens pro qualibet ebdomada IV grossis nomine irremissibilis pene debent per ipsum Nicolaum uel per possessorem presencium puniri; quem censum et quam pecuniam soli promiserunt et debent propriis ipsorum impensis sibi soluere et dare in loco sue habitacionis in Noua Pilzna. Qui, si soluere prorogauerint vltra suam voluntatem, tunc nos iudex et iurati dicti ciuitatis Mise, qui tunc fuerimus, promittimus et debemus ipsos pignoracionibus qualitercunque poterimus, compellere ad soluendum. Cui quidem Nicolao uel suo filio uel possessori presencium prescriptis, si quid vmquam in bonis ipsorum pretactis uel in tabernarum pecunia censibus prenotatis uel in sorte quadraginta sexagenarum grossorum predictarum deperierit, nos iudex et iurati sincera fide promittimus et debemus, quicumque tunc fuerimus, de communitate nostra plenarie resarcire, hoc tamen adiuncto, quod admisit Nicolaus prenotatus, quod si vmquam predicti Cunlinus, et Jaxo uel ipsorum heredes uel possessores poterint reemere supradictum censum ab ipso, datis ei quadraginta sexagenis grossorum prescriptis, liberi erunt in quocunque dictorum terminorum termino et quocunque anno dederint pecuniam prenotatam. Harum, quibus maius nostre ciuitatis Mise supra-scripte sigillum appendimus testimonio literarum. Datum et actum anno domini millesimo trecentesimo nonagesimo sexto, proxima feria II. post festum Elizabeth vidue.

Z nejstar. knihy priv. a závětí f. B. 9.

185.

1397. 1. června. Nová Plzeň.

Konšelé města Plzně žádají okolní města, aby v kostelích a na tržištích dali provolati odpustky udělené od papeže Boniface IX. kostelu svt. Bartoloměje v Plzni.

Servitiorum x. Honorabiles viri! Quia sanctissimus pater et dominus noster D. Bonifacius pp. IX. hanc perpetuam gratiam sub bulla omibus et singulis parochiam nostram in Pilzna, ecclesiam s. Bartholomaei visitantibus cum devotione et poenitentibus contritis et confessis concessit, quod habere debent omnium eorum peccatorum remissionem, prout ipsis promulgabitur in sermone; quae gratia duratura perpetue incipi debet in vigilia festi Pentecostes proxime venturi de primis vespere et durat usque secundas vespere: igitur vos honorabiles viros et dominos ecclesiarum plebanos et iudices et juratos in Nepomuk, Glatovia, in Sicca et Tusta et Tyn domini archiepiscopi et in Chotiessow et ad quos praesentes pervenerint, intime decrevimus petendos, quatenus in nomine omnipotentis et in honore s. Bartholomaei apostoli eandem gratiam in ecclesiis et foris vestris proclamari faciatis. Datum in crastino festi Ascensionis domini, sub minori sigillo nostrae civitatis Novae Pilznae anno M. CCC XC^o. VII°.

Palacký, Uiber Formelbücher str. 195 č. 234.

186.

1397. 13. srpna.

Toman, syn někdy Václava Benadka z Džšiny, svědčí listem tímto, že strýc jeho Jan Bušovec z Džšiny vydal jemu dědictví jeho.

Ego Thoman, natus olim Wenceslai dicti Benadko de Dissina, protestor coram vniuersis, quod porcionem meam paternam et hereditariam, que me contingebat a Johanne dicto Bussowecz de Dissina, patruo meo, plene percepi et integre pecunia in parata et de eadem porcione predictum Johannem liberum omnino facio et solutum. Insuper promitto bona fide omni sine dolo predictum

Johannem patruum meum vnacum pueris et successoribus suis super porcione mea ac aliis rebus quibuscunque monere nec inquietare jure uel facto ac quouis modo perpetue et in ewm. In cuius testimonium rei sigilla famosorum virorum Lipoldi senioris de Ossiek et Lipoldi junioris de Ossiek et domini Wenceslai plebani ecclesie in Dissina presentibus sunt appensa. Datum anno domini millesimo CCC^o. nonagesimo septimo, feria secunda ante Assumpcionem sancte Marie.

Orig. perg. v museu plzeň., pečeti chybí. Na rubu: Litera de Disina Johannis dicti Pinterz.

187.

1397. 27. listopadu.

Obec m. Stříbra vypůjčila si od Mikuláše Strachoty, městského písaře v Plzni, 20 kop gr. a zavazují se za to jemu ročně 2 kopy platiti.

Nos Jaxo iudex in Misa, Cunlinus pro tunc magister ciuium, Ffrana Litlini, Vlricus pannifex, Sezema de Zachlum, Henzlinus Pinter, Martinus Collodyei, Haynlinus faber, Cunradus balistarius, Mathias carnifex, Nicolaus Perusslini, Jessco Brzissco, Heinslinus Mollitoris, iurati consules pleni consilii totaque vniuersitas ciuium Mise ciuitatis, coram vniuersis et singulis presentibus et futuris, quibus hec litere lecte fuerint uel ostense, publice profiteamur, quod communi nostre ciuitatis prehabito consilio grauioraque nostre vniuersitatis euitare sperantes dispendia debitorum ratione diuersorum atque regalis berne presentis anni grauis nunc imposita nobis imminencia, duas sexagenas grossorum Pragensium census annui ab omni contribucionis onere liberi et soluti super et in ciuitate ac vniuersitate nostris iam dictis vere vendicionis tytulo, rite racionabiliterque pro viginti sexagenis grossorum Pragensium iam dictorum vendidimus, nobis ad plenum persolutis, prouido viro Nicolao dicto Strachota, notario ciuitatis Noue Pilzne et filio suo presbitero domino Wenceslao, uel qui has literas habuerit legittime de ipsius Nicolai bona voluntate. Quas duas sexagenas grossorum census iam dictas sincera fide promittimus et debemus et nostri debent successores ciuitatis predictae ciues eidem Nicolao uel do-

mino Wenceslao uel verius possessori presencium singulis continuis annis a data presencium diuisim, grossis tantum predictis soluendo sine intermissione sub pena subscripta censuare, videlicet per medium in festo sancti Georgii proxime incipiendo et per medium in festo sancti Galli proxime sequenti propriis nostris impensis ei in Noua Pilzna ipsum censum presentando. Quo non facto, quod absit, singulis ebdomadis ab eodem termino continuis, quibus dictus census ei datus non fuerit per nos uel nostros successores, debemus et nostri debent successores quatuor grossis pene irremissibilis puniri et grauari, pro quibus censu et pena non persolutis pretactus Nicolaus uel possessor presencium, ut prefertur, plenam habet auctoritatem et habere debet, quam ei presentibus conferimus et contulimus nos et nostros et quemlibet nostrum de ciuitate Misa predicta et homines nostre ciuitatis nostraque ac omnium nostrorum hominum bona vbique locorum arrestandi, occupandi et recipiendi sine cuiuslibet iudicis strepitu et querele, donec sibi sufficiat pro censu et pena prenotatis atque pro dampnis, que percepit in arrestaciones impendendo, legando et expendendo, nemine nostrum sibi obstante. Qui quidem Nicolaus prescriptus ex nostrarum precium instancia hoc nobis admisit et indulsit, quod dum sibi uel possessori presencium viginti sexagenas grossorum predictorum dederimus uel dederint nostri successores supersesso censu persoluto, liberi esse poterimus de censu duarum sexagenarum prescriptarum. Harum sub maiori sigillo nostre ciuitatis Mise prescripte testimonio literarum. Datum et actum anno domini millessimo trecentesimo nonagesimo septimo, proxima feria secunda post festum sancte Katherine virginis gloriose.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. B. 9.

188.

[1397.]

Lipolt z Oseka v Horomyslicích listem tímto stvrzuje, že Jan Bušovec z Dýšiny od synovců svých koupil všecken jejich statek v Dýšíně za 16 kop pr. praž.

Já Lipolt z Oséka seděním v Horomyslicích, vyznávám tímto listem před každým, ktož jej vzřie neb čtúc vslyšie, že Jan řečený

Bušovec z Dýšiny, kúpil jest zboží u synovcův svých, to jest u Jana a u Tómy, u synův Vachkových, i u mateřě jich milý řečené, to všěcko zboží, což sú tu v Dýšíně ti sirotci držěli, za šestnadsť kop grošův sříbrných rázu pražského, a toho sú byli smlúvce Příb z Dýšiny a Jan z Kyšic kostelník a Skur rychtář z Dýšiny, ten byl ubrman s těmi lidmi svrchupsanými; ti sú uhodli Janovi Bušovci dáti i zaplatiti z tého zboží ze všěho movitého i nemovitého šestnadsť kop grošův těm sirotkóm svrchupsaným. A to což sú vbrmanové vyřekli, to jest všěcko Jan Bušovec zaplatil úplně před panem Lipoltem a před kmety a konšěly jeho tudíc z Dýšiny. A když jest Jan Bušovec ostatečně dvě kopě dával, ty jest dal před Jakubem a před Jírů z Tymákova. Na svědomie této smlúvy já Lipolt svrchupsaný svú sem pečet přivěsil svú dobrou volí, že mi jest to svědomo, že se to přede mnú dálo.

Listina pergamenová v museu plzeňském se zchovalou pečeti. Na rubu: Smlouva soukromá Dejšina bez roku N. 415. Pečet na proužku, uprostřed třírohý štít rozdělený, horní polovice vystupující. Opis: (S). Lipoldi (de) Ossek.

189.

1398. 13. ledna. Nový Plzeň.

Racek z Švamberka na Bušovicích, prodává svým lidem v Bušovicích 10 zemí právem zákupným. Vypisují se roční platy z jedné země, robota, dávky o sv. Havle, o vánocích a pak mnoholi berně z jedné země.

In nomine domini amen. Cum gesta presencium perpetuis duratura temporibus a memoria futurorum labuntur hominum, nisi scripti testimonio roboentur, igitur ego Raczko de Swanberg, residens in Bussowicz, coram vniuersis et singulis, quibus hee littere lecte peruenerint uel ostense, publice recognosco, quod cupiens michi et meis successoribus hominibusque meis censualibus ibidem in Bussowicz residentibus, presentibus subscriptis et hereditibus et successoribus ipsorum condicionem facere meliorem, decem terras agrorum meorum censualium, cum omnibus ad ipsas spectantibus ibidem in Bussowicz, ipsis iure emphiteotico proprie v zákup uel purkrecht, vendidi, resignaui, contuli et presentibus

confero et resigno perpetuis temporibus ad habendum, tenendum, fruendum, possidendum, vendendum, exponendum et dandum et de ipsis faciendum id, quod eorum cuilibet placuerit facere de sua terra sibi asscripta, sub condicionibus tamen hic conscriptis possidendas et tenendas videlicet, quorum isti sex Jan dictus Kurzie, Mathias Nowak, Simon, Petrus Krupa, Procopius dictus Proxin et Jaroslaw dictus Hrziedel habent per vnam terram, quorum quilibet debet et sui heredes et successores debent michi et meis successoribus singulis continuis annis perpetuis temporibus per vnam sexagenam grossorum Pragensium soluere diuisim, videlicet per medium in festo sancti Georii proxime incipiendo et per medium in festo sancti Galli proxime sequenti et debent nomine robote per sex dies laborare et semper in festo sancti Galli per octo pullos dare et in festo natiuitatis Christi semper pro albo pane dare per medium grossum et occurrente regia berna terre Bohemie generali dare debent per sedecim grossos. Item Symonek habet hereditatem subsidum, de qua soluere debet annuatim viginti grossos diuisim per medium in festo sancti Georii et per medium in festo sancti Galli et non magis et currente berna terre regia generali, si bernam dare debuerit iure subsidum det, si non liber erit. Item Hrzek, Martinus Babyk et Mathias filius Kurzate habent per vnam terram et quilibet eorum et successorum eorum debet michi et meis successoribus annuatim soluere per septuaginta duos grossos diuisim per medium in festo sancti Georii et per medium in festo sancti Galli et robotam facere per octo dies et in festo sancti Galli semper per octo pullos et in festo natiuitatis Christi pro albo pane per medium grossum et in pascha domini per triginta oua et bernam regiam generalem terre currentem dabunt, prout dare debent sex homines suprascripti. Item Wencezlaus Nowak habet mediam terram, de qua ipse et sui successores dare debent michi et meis successoribus annuatim semper triginta sex grossos diuisim per medium in festo sancti Georii et per medium in festo sancti Galli et robotam facere per quatuor dies et in festo sancti Galli semper dare per quatuor pullos et in natiuitate Christi pro albo pane tres hallenses et in pascha quindecim oua et berna terre generali currente octo grossos. Item idem Wencezlaus Nowak iterum habet mediam terram, de qua ipse et successores sui soluere debent annuatim michi et successoribus meis triginta grossos diuisim per medium in festo sancti Georii et per medium in festo sancti Galli et robotam facere per tres dies et in festo sancti Galli semper dare quatuor pullos et

in festo natiuitatis Christi pro albo pane tres hallenses et de berna regia terre generali octo grossos. Item prenominatis omnibus meis censualibus et eorum successoribus incolis ville Bussovicz prenominata contuli et presentibus concedo plenam libertatem pecora et pecudes eorum pascendi per omnes campos et agros meorum allodiorum et generaliter per omnes campos omnium prescriptorum meorum censualium in simul, ubi pascua fuerint et nutriendi sine meis et aliorum omnium hominum sine dampnis; siluas autem omnes meas ipsis prohibeo, ne pascant in ipsis nec aliquid accionis siue vtilitatis habeant in eisdem absque meo consensu et meorum successorum. Item omnes incole ville Bussowicz prenominata in omnibus iudicialiis causis ipsorum frui et potiri debent iure ciuium ciuitatis Noue Pylsne per appellaciones ad eorum consilium deuolendo. In cuius rei testimonium et omnium prescriptorum meum proprium sigillum de mandato meo presentibus est appensum, ad maius autem testimonium et noticiam clariorem nobiles viri domini Otyko senior de Chrast, Lyppoldus senior de Ossiek et Johannes dictus Zid de Wetla, residens in Brziezina, testes in premissis, meorum intimarum hominumque meorum omnium prescriptorum precum ad instanciam eciam sigilla ipsorum propria presentibus appenderunt. Datum et actum in Nova Pylsna in octava epiphanie Domini, anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo nonagesimo octauo.

Listina pergamenová v museu plzeňském, pečeti chybí. Nov. sign. N. 411.

190.

1398. 30. května.

Oldřich z Letkova prodal roční plat 4½ kopy v Lobzích a 2 kopy platu z řeky tamtéž za 63 kopy gr. Václavovi z Nov. Plzně.

Vlricus de Ledkova protestatus est coram beneficiariis Pragensibus, quod hereditatem suam in Lobzích mediam quintam sexagenam grossorum census cum curiis rusticalibus et in flumine duas sexagenas gross. census cum piscacionibus, cum agris, pratis, lucis, montibus, vallibus et omni libertate etc. ac toto quidquid ibi habet, nichil sibi ibidem reseruando, vendidit Wenceslao de Noua-

plzna et suis heredibus pro sexaginta sexagenis gross. et tribus sexagenis gross. et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit; disbrigare debet ipsemet vendens et fideiussit et cum eo Beness de Eypowicz et Wilem de Trubecz, omnes in solidum ab omni homine, jure et specialiter a dotibus et orphanis, ut juris est terre, quod si non disbrigaret, tunc Pragenses beneficiarii debent se intrmittere, ut in forma. Actum a. d. MCCC. nonagesimo octauo fer. V. quatuor temporum Pentecostes.

Desky dvorské N. 15. f. 193.

191.

1399. 2. června.

Jan Slanec, měšť. plzeňský, dává všecken statek manželce své Maruše, z kterého však odkazuje po 1 kopě roč. platu klášterům Šerému a Černému.

In nomine domini amen. Ego Johannes dictus Slanecz, cuius ciuitatis Noue Pilzne, tenore presencium volo notum fieri vniuersis, quod sanus corpore, racionis compos ad plenum, sufficienti eciam et matura prehabita deliberacione presens testamentum meum, quod primo plenum debet habere vigorem me defuncto, ordinaui et disposui in hunc modum: Primo lego et dono bona mea omnia mobilia et immobilia, qualicumque vocabulo nuncupari possent, Marussce, conthorali mee legitime, michi dilecte, ut ipsa eadem bona in toto possideat pacifice et quiete cuiuscunque impedimento proculmoto. In extremis vero suis uel quancuncque eidem placuerit post meam mortem ipsa bona legare, ordinare et disponere, poterit secundum omnem suam voluntatem nullo penitus obstante, hiis tamen ordinacionibus atque legacionibus, que secuntur, plene et integre obseruatis: Primo scilicet dono vnam sexagenam grossorum census annui perpetui ad claustrum Griseum fratribus et conuentui, ut idem census singulis annis diuisim persoluatur, scilicet in festo sancti Galli, quod me defuncto proxime venerit, per medium et in festo sancti Georgii per medium et sic deinceps perpetue singulis annis pro salutari remedio anime mee meorum quoque omnium antecessorum per Marusscam antedictam, quamdiu vixerit, exponatur, vt mei meorum

quoque antecessorum ibidem per fratres, in quibuslibet quatuor temporibus cuiuslibet anni consuetis aniuersariis memoria perpetua habeatur. Si vero remissi fuerint in talibus aniuersariis peragendis, ex tunc talis census per possidentem presencia conuerti potest et distribui in alia opera pietatis. Que sexagena census antedicti percipi debet et exponi de hereditate mea alias nywa, que quondam Ziebre esse dinoscebatur; item volo, quod post mortem Marusce ipsa hereditas primo dicta ad nepotem presentem, uel fuerint in futurum, pueros Martini, nati mei dilecti, deriuetur, pleno iure, a quibus ipse non debebit alienare eandem aliquo modo; si vero pueros non habuerit aliquos, ex tunc ad ipsum Martinum talis hereditas debet spectare, censu tamen vnus sexagene ad claustrum, de quo prescribitur, semper saluo; item dono vnam sexagenam grossorum census annui et perpetui ad Nigrum claustrum fratribus, ut eciam mei meorumque antecessorum [memoria] aniuersariis consuetis omni anno singulis quatuor temporibus habeatur; si vero in hiis remissi fuerint, potest distribui et conuerti in alia opera pietatis; qui census percipi debet de prato meo, quod habere dinoscor, in Dobrzano et exponi in terminis, qui superius pro claustro Griseo sunt expressi. Quancuncque vero, Martinus filius meus predictus, duas sexagenas grossorum census annui perpetui in bonis predictae ciuitatis pro aniuersariis supratactis comparabit et more consueto firmauerit, ex tunc pratum meum in Dobrzano, de quo dictum est, ad ipsum Martinum et suos heredes et successores pertinere debet pleno iure et sibi liberum erit, vna cum hereditate nywa superius expressa, que eciam suis pueris, nepotibus meis, ab omni censu libera permanebit, omni contradictione remota; item volo et specialiter exprimo, quod Marussca sepedicta conthoralis mea, bona mea omnia post mortem meam pacifice possideat neque per Martinum, filium meum antedictum, neque per quemcunque alium impediatur verbo uel facto, sed si in aliquibus voluntarium voluerit habere refugium, ad filium meum prefatum, tunc sibi preesse debet consiliis et auxiliis oportunis, veluti de ipso confidenciam gero singularem. In quorum euident testimonium sigilla prudentum virorum Heinrichi iudicis, Johannis de Tyn, pro tunc magistri ciuium, et Johannis Fogel, consulum iuratorum ciuium ciuitatis prefate ad preces meas presentibus sunt appensa. Datum et actum anno domini millesimo trecentesimo nonagesimo nono, feria secunda post festum Corporis Cristi proxima.

Z nejst. knihy priv. a závěti f. B. 11.

1400. 8. března.

Provincial ř. něm. Albert z Dubé presentoval za faráře do Nov. Plzně br. Mikuláše, když předešlý farář br. Mikuláš zemřel.

Emler, Libri confirm., l. VI. 17.

1400. 30. dubna.

Markvard z Buksic prodal 72 groše roč. platu v Lobzích za 15 kop Václavovi z Nov. Plzně.

Marquardus de Bukssicz protestatus est coram beneficiariis Pragensibus, quod hereditatem suam in Lobzich, curiam rusticalem soluentem LXXII grossos census, cum agris et omni libertate ad ea pertinente, vendidit Wenceslao de Nouaplzna, pro quindecim sexagenis gross. integre persolutis et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit; disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo fideiussit Lipoldus de Ossieka, ambo in solidum, quod si non disbrigaret, tunc Pragenses beneficiarii ut in forma. Actum a. d. MCCCC. fer. VI. in Ostensione reliquiarum.

Desky dvorské N. 15. f. 195.

1400. 19. května.

Kněz Pecold z Nov. Plzně ustanoven za faráře do Sluštic.

Emler, Libri confirm., l. VI. 21.

1400. 30. června. Nový Plzeň.

Václav soukenník, měšt. plz., odkazuje všechen statek svůj manželce své Dorotě a synu Petrovi, do kláštera Černého pak roční plat 24 groše. Spolu ustanovuje, kdyby syn jeho Petr zemřel, mnoholi kam se dáti má.

In nomine domini amen. Ego Wenceslaus pannifex, ciuis ciuitatis Noue Pilzne, tenore presencium recognoscimus coram vniuersis viuentibus et futuris, quod sanus mente, composque rationis mee ad plenum, sufficienti prehabita deliberacione presens testamentum meum de omnibus meis bonis mobilibus et ynmobilibus michi a deo colatis, ne de hiis inter posteros meos et amicos aliqua litis et cōtrouersie possit oriri materia me defuncto, condo et facio, per omnia hoc modo: Volo primo, vt Dorothea, conthoralis mea dilecta, potens hospita sit domus mee, vtilitates eiusdem tollendo ipsamque de talibus emendendo et reformando easque vtilitates inponendo et exponendo, veluti placuerit sue voluntati, nulli de talibus redditura rationem; de victu eciam et amictu congruenti Petro, filio nostro carissimo, prouidendo et tractando ipsum veluti mater fauorosa. Eciam dono viginti quatuor grossos census annui perpetui conuentui fratrum Nigri monasterii distribuendos per ipsam Dorotheam de bonis meis mobilibus hoc modo, scilicet in vigilia Pasche post mortem meam proxima incipiendo sex grossos, in vigilia Penthecostes sex grossos, in vigilia sancti Wenceslai sex grossos et in vigilia natiuitatis Cristi sex grossos tunc et quolibet anno perpetue. Et hec supradicta habeat et regat, quamdiu non mutauerit sedem vidualem, quandocunque autem alium superduxerit maritum, ex tunc ita fieri volo, ut sequitur, quod domus mea et tentorium pannorum Petro antedicto, nato meo, maneat et sibi Dorothee datis omniibus bonis meis mobilibus, exceptis tamen armis meis, ab ipso filio meo per subscriptos commissarios meos volo, quod separetur, ita tamen, quod pretacti XXIV grossi census perpetui comparentur de bonis meis mobilibus ipsam concernentibus et non de domo mea, ut predixi. Item volo, si ipsa Dorothea vidua existens decesserit ab hac luce, tunc omnia supradicta mobilia ad eam pertinencia, legare quod valeat, cuicunque voluerit sine cuiuslibet impedimento, et de ipso filio meo etate matura carente, commissarii se intromittant et regant

eum, veluti de ipsis specialiter confido. Item si filius meus moretur, carens debita etate annorum, ex tunc ita disposui et ordinavi, ut commissarii domo mea vendita et tentorio dent primo Michaeli, nato Wanconis, quinque sexagenas grossorum paratas; item quinque sexagenas grossorum ad structuram ecclesie nostre parrochialis paratas; item viginti sexagenas grossorum pro pictancia fratribus Nigri monasterii paratas; item eisdem fratribus decem sexagenas grossorum pro structura monasterii eorum paratas; insuper omnia alia, que supermanserint, pro domo sepe dicta et tentoriis venditis post donaciones meas antesignatas volo, ut commissarii mei inter proximos meos afines distribuant et assignent. Ceterum ita rogavi, ut commissarii mei omnia ea, in quibus michi homines obligantur, plenaria potestate exquirant, sed talia exquisita et percepta, quod reponant ad manus coniugis mee, vidue antedictae, cum tali summa, ut ipsa agat et disponat, veluti sibi melius videbitur expedire. Super quibus omnibus prenotatis constitui commissarios tutores et executores speciales viros providos Martinum pannificem, fratrem michi dilectum, et Paulum Wageczko, ciues civitatis predictae, ut ipsi exequerentur presencia, veluti de eis confidentiam gero pre aliis singularem cum potestate omnimoda substituendi alium vel alios in locum suum in vita vel in morte, nulli redditori de presentibus aliquam rationem. In quorum omnium evidens testimonium et robur valiturum perpetue sigilla prudentum virorum Henrici iudicis, Nicolai Slanecz et Martini Rudolti ad instantem petitionem meam presentibus sunt appensa. Datum et actum Noue Pilzne anno domini milesimo quadringentesimo, feria quarta in festo sancti Pauli apostoli gloriosi.

Z nejst. knihy priv. a závěti f. B. 12.

196.

1400. 1. září.

Václav Šilhavec řezník, měšt. plz., odkazuje ze statku svého 6 kop roč. platu na zřízení kaplanství ve farním kostele a vše ostatní pak manželce své Dorotě.

In nomine domini amen. Nos Henricus iudex, Nicolaus Slanecz et Johannes Fogel, iurati scabini ciues civitatis Noue

Pilzne, tenore presencium volumus notum fieri vniuersis testificantes, quod prouidus vir Wenceslaus carnifex, dictus Ssilhawecz, compos rationis sue ad plenum sufficientique prehabita deliberacione nobis petitorie vocatis, presens testamentum suum de omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus condidit hoc modo: Primo voluit ita fieri, ut post suam mortem domo sua, quam inhabitat, vendita, sex sexagene census grossorum perpetui pro sexaginta sexagenis per subnotatos commissarios suos comparentur et fundata eadem cappellania in parrochia ciuitatis nostre cappellanum recipiant ad eandem, qui ipsis placuerit et expedire videbitur, cum potestate plenaria constituendi et substituendi alium cappellanum, quandocumque eorum placuerit voluntati; item ordinavit et donavit alia omnia bona sua, qualicumque vocabulo nuncupata, Dorothee conthorali sue dilecte, cum creditis suis omnibus, quibus perceptis et aquisitis, eciam debita ut persoluat de talibus, in quibus ipse dinoscitur obligari, hoc tamen excepto, quod ipsa Dorothea, quamdiu vixerit, maccellum carniuum suum pacifice possideat, cuicumque placuerit, conueniendo hoc idem et vtilitates procurando iuxta libitum sue voluntatis, nulli redditura de talibus rationem, sed cumque decesserit, tunc ipsum maccellum eciam debet ad cappellanium pretactam fundari et deriuari pleno iure. Resultancia vero omnia vltra predictam summam et maccellum ipsa Dorothea legare et donare poterit, cuicumque voluerit viuens vel in suis extremis, cuiuslibet sine impedimento. Super quibus omnibus prescriptis constituit commissarios suos plenarie potestatis viros prouidos Martinum Rudolt et Laurencium carnificem, conciuies suos, volens ut omnia, que in presentibus fecerint, ut plenarium habeant processum, et si quem contra eos aliquid mouere contingerit de presentibus contrarii verbo vel facto, iudicio spirituali vel seculari aut alio quoquo modo, quod talis controuersia nullius existat vigoris, sed ipsi commissarii, quod iusti sint et eorum aduersarii in presentibus nullam habeant potestatem. In quorum evidens testimonium et robur valiturum perpetue sigilla nostra de certa sciencia nostra ad petitionem predicti Wenceslai presentibus sunt appensa. Datum anno domini milesimo quadringentesimo, feria quarta in festo sancti Egidii abbatis.

Z nejst. knihy priv. a závěti f. B. 12.

1400. 4. září.

Vilém ze Žďáru odkazuje jednu kopu roč. platu v Mirošově klášteřu sv. Duchy v Plzni za duše někdy Hermanna z Vlčic a syna jeho Hermanna.

In nomine domini amen. Memorie hominum prouide consultiur, dum rei negocium autentice scripture testimonio roboratur. Ideo ego Wilhelmus de Zdyar consciencie mee et aliorum in hac parte concommisariorum meorum voluntati cupiens satisfacere, tenore presencium volo notum fieri uniuersis tam presentibus quam futuris, quod bona deliberacione prehabita, meo heredumque meorum et successorum nomine dono et resigno vnam sexagenam grossorum bonorum argenteorum, Pragensis monete, census annui, perpetui, religiosi viri dominis fratribus predicatorum ordinis, claustris sancti Spiritus in civitate Noua Pilzna, in villa Mirossow, pro animabus olyn Hermanni de Wlcicz et Hermanni, quondam nati eiusdem atque omnium antecessorum eorum, a villanis subscriptis diuisim percipiendam hoc modo, scilicet in festo sancti Galli veniente proximo, Otyco dare debet viginti sex grossos et in festo sancti Georgii totidem; item Laurencius Rzessetarz ibidem censuare debet in festo Galli quatuor grossos, et in festo Georii totidem et sic deinceps quolibet anno perpetue pro ipsorum ac antecessorum suorum animabus memoriis laudabilibus et aniuersariis consuetis peragendis anno quolibet perpetue hoc tempore videlicet, quolibet die octauo ante quatuor tempora quelibet vigiliis, et in crastino defunctorum missam deuote decantando, et non dato censu prescripto, per quemcunque censualium predictorum quocunque anno, mox ipsi fratres iam dicti eosdem censuales aut vnum ex eis remediis et viis, quibuscunque sciuerint et poterint, compellere debent ad soluendum, a quibus dominis fratribus et ego, heredes uel successores mei requisiti petitorie cooperari promitto ad ipsum censum, de quo predicatur, a prefatis censualibus exquirendum. Vbi talis adiungitur condicio: Quandounque ego, heredes aut successores mei antelatum censum vendere vellem, aut a pretactis dominis fratribus alienare, ex tunc promitto presentibus et debeo, mei quoque heredes et successores tenentur eisdem sepeditum censum in aliis bonis eque certis et valentibus demonstrare et certitudinaliter assignare veluti presen-

cia aut melius roborantes. In quorum euidentiam et robur valiturum perpetue sigillum meum ipsum, in testimonium vero sigilla nobilium virorum, Sdenconis de Drssczka, Johannis de Rakowa et Sezeme de Bozkow, ad petitiones meas instantes presentibus sunt appensa. Datum anno domini millesimo quadringentesimo, sabbato ante festum Natiuitatis gloriosissime virginis Marie.

Listina pergamenová v museu plzeňském; pečeti chybí. — Na rubu: Litera super censum in Mirossow domini Wilhelmi de Zdyar, Georgi 1/2 sex. Galli 1/2 sex. Starší sign. G. 2., novější sign. N. 273.

1400. 21. prosince.

Vidimus listu krále Václava IV. z r. 1391. 24. srpna na Žebráce, kterým stvrdil v doslovném znění závět měšť. plz. Tomáše Pabianka z r. 1387. d. 5. pros.

In nomine domini amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo quadringentesimo, indicione octaua, die vigesima prima mensis Decembris, hora vigesima prima, pontificatus etc. domini Bonifacii pape noni anno vndecimo, in Noua Pilzna in domo habitacionis honeste matrone Elizabeth, relicte quondam Zeidlini, cuius ibidem in Noua Pilzna, in estuario inferiori seu maiori domus eiusdem, in mei, notarii publici infrascripti ac testium presencia subscriptorum, constituta personaliter honesta matrona domina Anna, relicta olim Thome, dicti Pabianek, cuius in Noua Pilzna, literam confirmacionis testamenti, facti quondam per autedictum Thomam dictum Pabianek, dum adhuc viueret et sanus corpore et compos rationis existeret coram magistro ciuium et iuratis ciuitatis Noue Pilzne predictae per serenissimum principem ac dominum Wenceslaum, Romanorum regem semper Augustum et Boemie regem, in pergameno scriptam, sigillo maiestatis ipsius rotundo de cera alba communi in filis nigri et flaueti coloris pendenti sigillatam, in quo quidem sigillo quedam ymago regalibus induta in manu dextra sceptrum, in sinistra vero pomum cum cruce banilans iuxta ciboria quasi sedere videbatur, In cuius quidem ymaginis parte dextra quidam clipeus paruus expressus erat, et in eodem clipeo aquilla alis quasi ad volandum extensis expressa uidebatur, in

parte vero sinistra eiusdem ymaginis alter clipeus similiter paruus et in eodem similitudo leunculi cum duabus caudis erat expressa, litere vero circumferenciales tales erant: Wenceslaus, dei gracia Romanorum rex semper Augustus et Boemie rex. In dorso vero eiusdem sigilli erat quoddam sigillum paruus rotundum de cera rubea albe cere communi predictae impressum, in quo quidem paruo sigillo due aues ad modum aquillarum dorsis quasi ad invicem compacte ex vna parte vna ala, ex altera parte altera ala erant quasi ad volandum protense duobus pedibus aquilinis deorsum iuxta vnam caudam aquillinam solummodo huic et huic distense apparebant, in medio vero earum auium quasi in dorsis predictis similitudo leunculi cum duabus caudulis erat expressa, litere vero circumferenciales nulle erant, non rasam, non cancellatam, non viciatam nec in aliqua sui parte corruptam, sed omni prorsus uicio et suspicione carentem ostendit, exhibuit et produxit ac legi voce intellegibili coram infrascriptis testibus procurauit peciitque eandem literam per me Johannem, notarium publicum subscriptum transsumi et exemplari et in formam publici instrumenti redigi, ne ipsa aut ipsius copia casu fortuito deperdat, volens etiam ex hoc sibi precauere de periculo, si quod ob defectum seu absenciam eiusdem litere sibi contingere possit quomodolibet in futurum. Ego quidem .. notarius publicus subscriptus huiusmodi literam vidi et diligenter consexi una cum infrascriptis testibus et non inueni, quod fuisset in aliqua ipsius parte viciata uel suspecta, ideo ipsam in hanc publicam formam duxi redigendam et transsumendam. Cuius quidem litere tenor per ordinem de verbo ad verbum sequitur et est talis: [Následuje doslovné znění listu kr. Václava ze dne 24. srpna 1391. v Žebráce, viz číslo 161.] De quibus omnibus et singulis suprascripta Anna relicta peciit sibi confici per me, notarium publicum subscriptum unum uel plura publicum instrumentum seu publica instrumenta. Acta sunt hec anno, indiccione, die, mense, hora, pontificatu et loco, quibus supra, presentibus honorabili viro domino Nicolao, decano Pilznensi, et plebano ecclesie in Litycz, dicto Romanus, et religioso viro domino Johanne, crucifero de domo Theutunica, necnon discretis viris domino Petro de Harauicz, tunc predicatore Boemorum ibidem in Noua Pilzna, et domino Francisco de Tachowia, filiorum Thome pie memorie, dicti Pabianek, predictorum, ac domino Johanne de Rokyczano, dicto Aneta, presbitero Pragensis diocesis, testibus fidedignis ad premissa vocatis specialiter et rogatis. Ac ego Johannes, natus quondam Duchoncii de Sepekow, clericus Pragensis

diocesis, publicus, imperiali auctoritate notarius, prescripte litere exhibicioni, produccioni et ostensionem omnibus aliis et singulis premissis, dum sic, ut premittitur, fierent et agerent, vna cum prenotatis testibus presens interfui eaque omnia et singula sic fieri vidi et audiui manuque mea propria conscripsi et in hanc publicam formam redigi, facta tamen prius per me descripta litera originali ad quandam copiam et de illa copia ad presens transsumptum seu publicum instrumentum collacione et auscultacione diligenti et quia ea de verbo ad verbum concordare inveni nil addendo uel minuendo, quod viciet sensum aut mutet intellectum, ideo me hic manu propria subscripsi signoque et nomine meis solitis et consuetis consignauimus.

Z nejst. knihy priv. a závěti f. B. 18.

199.

1401. 24. května.

Petr Snorl, sedlář, měšt. plz., odkazuje manželce své Bětce dům a všecken jiný statek, aby ho užívala, dokud by se nevdala; pakli by se provdala, tedy jí má dáno býti 12 kop gr. a vše ostatní má se obrátiti na zřízení kaplanství.

In nomine domini amen. Nos Henricus iudex, Laurencius carnifex et Syma pannifex, iurati scabini ciues ciuitatis Noue Pilzne, tenore presencium recognoscimus uniuersis et singulis testificantes, quod providus uir Petrus Snorl sellator, conciuus noster, bona ratione perfruendo, animo deliberato, beniuole nobis vocatis in testimonium et rogatis specialiter presens testamentum suum de suis omnibus bonis mobilibus et immobilibus coram nobis condidit in hunc modum, videlicet domum suam cum area, quam inhabitauit cum aliis omnibus bonis suis legauit Bietcze, conthorali ipsius legitime habitandi in eadem et vtilitates in ipsa procurandi iuxta omnem voluntatem suam, tamquam in propria et non aliena. Que si alium duxerit maritum, ex tunc a domo sua datis ei XII sexagenis grossorum dotalicii sui per subscriptos commissarios debet remoueri et ipsa domus ad capellaniam, veluti dicitur, debet ordinari. Post cuius Bietce obitum uel si ipsa, prius voluerit, prescripta domus uel census comparati pro eadem pro cappellano vi-

delicet domino Wenceslao, quondam Cabeleczonis nato, si se honesto et morigerato modo tenuerit et conseruauerit, ante omnes siue pre omnibus aliis debebit exponi, nec remoueri debebit ad uite tempora ab eadem, nisi precesserit causa legitima remociōnis eius ab ipsa cappellania, ueluti prefertur. Decedente uero pre-tacto domino Wenceslao, ex tunc subscripti tutores recipiant in cappellanum, quicumque ipsis placuerit recipi sub modo et forma destituendi et instituendi alium, quandocumque ipsorum placuerit uoluntati, ueluti alii cappellani nostre ciuitatis solent teneri. Ad-iungitur quoque, quod ipsa Bietka, quamdiu uixerit, unum aniuersarium peragat in nostra parrochiali ecclesia singulis annis pro anima Petri mariti sui antedicti. Super quibus omnibus premissis constituit suos commissarios et tutores, uiros discretos Paulum Cunssonis et Procopium Johlini, conciuēs nostros, data eisdem omnimoda et plenaria potestate super omnibus premissis, ut ipsi in presentibus totalem potestatem habeant, nulli aliquando spiri-tuali uel seculari, amico uel cuicumque reddituri aliquam rationem, ymo si aliquis eosdem commissarios de aliquibus monuerit uel quocumque modo inquietare uoluerit, quod talia omnia nullius exi-stant uigoris uel momenti. Vt autem hec omnia robur perpetue fir-mitatis obtineant, sigilla nostra propria de certa sciencia nostra ad-petitionem prenotati Petri presentibus sunt appensa. Datum anno domini millesimo quadringentesimo primo, feria III. post festum Penthecostis proxima.

Z nejst. knihy priv. a závěti f. B. 11.

200.

1402. 29. září. V Nov. Plzni.

Jičha, wdowa po Jiříkovi Hlubovi z Újezda pozůstalá, odkazuje 1 k. roč. platu v Dobronicích, se svolením bratra svého Sezemy z Fuserka, sed. na Bělé, tomu knězi, kterému sama list tento odevzdá a všem, kdož by budoucně list ten měli.

In nomine domini amen. Quia iuxta sententiam sacrarum scripturarum et fidem orthodoxam sancte et salubris cogitatio est, pro defunctis exorare, hinc est, quod ego Gycha, relicta quondam Gyrzynkonis dicti Hlub de Vjezd, propter nimietatem meorum

facinorum metu mortis eterne et penarum frequentissime stimulata, ex inspiratione et instinctu sancti spiritus, quo filii dei aguntur, proposui in animo meo pro remedio anime mee et mariti mei supradicti ac salute carorum meorum cum matura deliberacione consilio, assensu et consensu dilecti fratris mei Sezeme de Fuss-perk, tunc in Byela residentis, prehabitis, dare et donare vnam sexagenam grossorum argenteorum, Pragensis monete, census per-petui, in villa Dobronycz super rustico et incola nomine Vech, lego, do et dono secundum libitum et uoluntatem meam honesto presbitero religioso uel seculari, cui possessionem dederō plena-riam et jus, cum ex hac uita migrabo, concedo harum serie lite-rarum. Qui quidem census debet eidem persolui, media sexagena in festo sancti Georgii et media in festo sancti Galli, ut eandem conuertat in usus suos proprios, quos sibi nouerit fore bonos et utiliores. Idem uero presbiter, qui huius litere possessor fuerit pro tempore, singulis annis continuando tenebitur et debet legere pro remedio anime mee ac pretacti mariti mei nec non carorum meo-rum triginta missas pro defunctis ac eciam iugiter in oracionibus suis animarum nostrarum habere memoriam. Si autem, quod absit, prefatus rusticus et incola aut heredes uel sui successores bonorum prenotatorum quouis modo dare et soluere negligerent predictum censum in terminis prenotatis, presbiter, possessor litere, potest et poterit eum uel eos, res seu personam uel personas, heredes aut suos successores arestare, inpignorare et occupare auxilio juris canonici aut secularis, quousque plene et ex integre eidem litere possessori fuerit persolutum, uolentes quod pro huius-modi arestacione, inpignoracione et occupacione presbiter, litere possessor, sustineat quoduis dampnum, sed sepefatus censualis aut sui heredes uel successores. Quicumque ergo presentem literam habuerit de bona mea uoluntate ac eciam presbiteri, litere possessoris, huic jus competit premissorum. In quorum omnium pre-scriptorum robur et firmamentum sigillum meum nec non pro testimonio perpetuo sigilla domini Brzyenkoni de Frusteyn et domini Sezeme dicti Bolokowecz ac domini Sezeme de Wrtba iunioris sunt presentibus appensa. Datum anno domini millesimo quadringentesimo secundo in Noua Pylzna, in die sanctorum Angelorum.

List perg. v museu plz., pečeti chybí. Na rubu pospod levého okraje jinou rukou: „Litera domine Gyche super 1 sexagenam cen-sus.....qui est diuisim media sex[agena] Georgii et 1/2 sex[agena]

Galli“. — Uprostřed jinou pozdější rukou: „Super Dobronycz“, pod tím sign. O. 2., níže při okraji: Censual Blacho. — Nov. sign. N. 443. — Dle starší signatury, která jest psána touž rukou a tímž způsobem, jako listiny kláštera dominikánského, lze souditi, že listina tato též při klášteře tom byla chována.

201.

1402. 27. října.

Jan z Švambergu sstoupil plat roční 74 kop gr., který měl na městě N. Plzni, uroz. Stupkovi z Švamberka.

Já Jan z Švamberka, vyznávám tiemto listem před každým člověkem, že mým kázáním i prosbú dobrotivú na tom jsem ostal s konšely i se vsí obcí města Nového Plzně, aby ten výrok, kterýž mi to město platí na vsáké léto, totiž čtyři a sedmdesáte kop grošuo rozdielně na svatý Jiří a na svatý Havel, ten výrok aby placen byl a dáván dobře vrozenému muži Stupkovi z Švamberka anebo tomu, kdož by tento list jměl s jeho dobrou volí tak dlúho a nic dále ani co vice aby vzal, než jakož ten list svědčí, ješto jej má od nás Stupek napřed jmenovaný s našimi vysutými pečetmi s svědomím Hynka z Chřínova a s jinými, jichž pečeti při tom listu visie; protož slibuji za se i za své všecky budúcie i přátely, že oni konšelé i obec všecka města dřieve řečeného o to vydávanie těchto výrokuov, jakož se dřieve píše, ote mne i od mých budúcích nebudú upomínání, než všech nesnázi prázdni býti maji o tuto věc výplně, jakobykoli mně ten výrok vlastní v mú ruku i moc dávali. I také aby tento zápis a slib peven ostal a beze všeho porušení, svú jsem vlastní pečet s svým dobrým vědomím a volí k tomuto listu přivésiti kázal a pro lepší svědomie dobře vrození lidé Hynek z Chřínova napředpsaný, Martin z Tlucné a Jan z Caltova řečený Balile, své jsú vlastnie pečeti ku mé prosbě k tomuto listu přivésili, jenž jest dán v pátek na vigilií svatých Šimonišem (sic) a Judú apoštolóv léta tisícého čtyřstého druhého.

Z pozdějšího opisu zachovaného v nejst. knize priv. a závětí f. B. 13., srj. čís. 97.

202.

1402. 24. listopadu.

Farář br. Mikuláš vzdal se místa svého v Nov. Plzni a se svolením provinciala řádu něm. br. Oldřicha z Ústí nad Lužnicí ustanoven za faráře br. Mikuláš. Úvodcem byl farář v Liticích.

Emler, Libri confirm., l. VI. 82.

203.

1402. 15. prosince.

Za prvního kazatele při chrámě svt. Víta v Praze po Mikuláši z Rakovníka, jenž se místa toho byl vzdal, presentován od uroz. pí. Kateřiny, pozůstalé po Kunatovi Kapléri ze Sulevic, kněz Petr, dosud kazatel v Nov. Plzni.

Emler, Libri conf., l. VI. 83.

204.

1403. 21. prosince.

Anna, manželka někdy Stýskalova, odkazuje 1 k. platu roč. do farního kostela v Plzni, dceři své Dorotě 70 kop; všecken ostatní statek dává druhému muži svému Matěji sladovníku.

In nomine domini amen. Nos Leopoldus iudex, Jacubco Jensenický, pro tunc magister ciuim et Syma panifex, jurati scabini ciues Noue Pilzne, tenore presencium publice recognoscimus testificantes, quod honesta mulier Anna, quondam Styskalonis, pro tunc vero Mathie braseatoris conthoralis, compos ad plenum rationis sue, nobis rogatis in testimonium, presens vltimum de bonis suis condidit testamentum. Primo delegavit vnam sexagenam census perpetui comparandam pro decem sexagenis et dandam quolibet anno conuentui et plebano parochialis ecclesie nostre ciuitatis, qui tunc fuerit et hoc diuisim, vidilicet quibuslibet quatuor

temporibus nunc incipiendo in proximis per quindecim grossos, ut eo tempore anniversarium [cum] vigiliis et in crastino missa defunctorum cantata pro Anna ipsius Styskalonis et Anne atque omnium predecessorum eorum peragatur; et mandavit, ut Dorothee, nate eius cum Styskalone progenite, Mathias iam fatus septuaginta sexagenas grossorum donet, quarum pars possidetur in literis confectis desuper et pars residua possidetur in parata pecunia per ipsum Mathiam et hoc cum ipsa Dorothea peruenerit ad annorum suorum maturam etatem. Si vero sine etate debita annorum decesserit, ex tunc due sexagene census perpetui pro viginti sexagenis grossorum comparate in subsidium alicui virtuoso et honesto presbitero uel pluribus cui uel quibus ipsi Mathias et Paulus Albus pannifex uel cui subcommiserint in vita uel in morte dare voluerint, exponant pro salute animarum Styskalonis et Anne ac ipsorum omnium antecessorum. Quinquaginta vero sexagene residue ad Georium, filium ipsius Mathie cum antelata Anna procreatum, deriuentur pleno iure. Si autem ipse Georius carens etate matura migrauerit, ex tunc super talibus quinquaginta sexagenis grossorum additis prioribus duabus sexagenis census capellania in nostra parochia antescipta per iam scriptos commissarios, videlicet Mathiam et Paulum Album fundetur, presentantes eandem et alienantes ab eadem, quem ibidem voluerint habere pro capellano, quandocunque et quociens ipsis videbitur expedire. Alia vero omnia prefatus Mathias, videlicet domum et omnia mobilia et ymobilia bona pro voluntate sua tamquam propria, exponat nullius impedimento obstante. Super quibus omnibus premissis pretacta Anna constituit potentes rectores Mathiam, maritum suum, et Paulum Album prescriptos, cum potestate plenaria substituendi alium seu alios in vita uel in morte. In quorum testimonium evidens sigilla nostra propria ad petitionem iam dicte Anne presentibus sunt appensa. Datum feria'sexta ante Natiuitatem domini, anno eiusdem millesimo quadringentesimo tercio.

Listina perg. v zem. čes. museu v Praze. [Na rubu připsáno jinou rukou]: Censu istius litere est transmutatus in literam judeorum, in qua litera pendit sigillum maius. Tři visuté pečeti na proužcích. 1. Štít dole obly rozdělený na horní vyšší a spodní nižší polovici. Opis: S. Leopoldi. 2. Z kruhu uprostřed štítu vybíhají na stopkách tři srdce (lístky) dvě nahoru a jedno dolů. Opis: S. Jacobi de Pilzna. 3. Znamení neurčité, opis nezřetelný již.

205.

1404. 18. ledna.

Václav Pabiánek, měšt. plz., zapisuje na domě svém Kateřině, manželce své, 250 kop gr. věna jejího.

Já Václav, někdy Pabiánkuov syn, měšténin města Nového Plzně, chtë, aby tiemto listem známo bylo přede všemi, že jsem já a dědicové moji i náměstkové poctivé Kateřině, manželce mé vlastnie, dceři Rackové ze Žlutic, spoluměšténina mého, jménem věna a k věným rukám jejím, Racka a Jindřicha, synuov jeho, dvě stě kop a padesáte kop dobrých, stříbrných, pražského rázu na domu mém i na jeho městišti, ješto leží na rohu podle domu Oldřicha postřiehače, a na dvoru mém i na dědictví, na lukách, na skotu, na braviech i na všech příslušenstvích k tomu dvoru, dlužni jsme a dluhem zavázáni, pod výměnkami však tuto napsanými: Jest-li že by táž Kateřina prvé nežli já sešla s tohoto světa, tehdy tento list nemá žádné moci jmieti, ale od tohoto dluhu svoboden mám a prost býti; pakli bych já prve než napřed pověděná Kateřina umřel, tehdy ona má býti mocnú hospodyní a paní totižto domu a dvoru i všech příslušenství k tomu dvoru, dokudž by napřed psaná summa dvě stě kop a L kop nebyla též Kateřině zaplacená docela penězi hotovými bez úrazu; však ovšem práva, kteréž poctivá paní matka má milá na napředpsaném domu má moci listu ode mne vydaného jie na jistý úrok nebo plat a také jmenovitě tyto komory do časuov svého života aby v tom domu jměla bez překážky totižto světnici, komnatu na ulici vystavené, v kterých nynie přebývá, a pinvici pod nimi a komnatu čeledi své podle krámu postřiehače položenú, a špízernu na dvoře domu podle stáje a kuchyni na pravé ruce na dvoru domu jdúce postavenú, kteréžto matce mé, jestliže by kto na těch jí komorách kterýmkoli obyčejem překážeti směl, jehož, bože ostřež, tehdy všecky škody, kteréž by pro takovú překážku kterak kolivěk a kde kolivěk vzala, kteráž by ona anebo komuž by poručila, na své svědomie vzieti řekla, ty já slibuji a dědicové a náměstkové moji se mnú, domu i jiných sboží mých držitelé jí, paní Anně, nebo komuž by ona poručila, hotovými penězi opravití a nahraditi, však vždy toho přebývání jejíeho v tom domu a v komorách beze všeho úrazu a újmy, a ktož by tento list jměl s volí dobrou napředpověděných Kateřiny, Racka a synuov jeho, tomu právo příslušie

všech věcí napřed pověděných. Toho na svědectvie i na potvrzenie pečet má vlastnie a na svědomie pečeti opatrných mužuo Frány Hakéře, tehdáž miestorychtáře, Jakše Radčického a Pavla Kunšova, konšeluov přiesežných měšťan města Nového Plzně napřed řečeného, k mým snažným prosbám přivěšeny jsú k tomuto listu. Dán a stalo se v sobotu před svatú Nėtiší léta božieho M^oCCCC^o čtvrtého.

Z opisu zachovaného v Stehlíkovské knize privilegii městských f. 8 v.

206.

1404. 12. května.

Kněz Pertold z Nov. Plzně, dosud vikár při kostele svt. Mikuláše na Starém městě pražském, ustanoven oltárníkem při oltáři svt. Anny a Anežky, jinak svt. Felixe a Aukta, při kostele svt. Linhartu též na Star. městě pražském.

Emler, Libri confirm., I. VI. 120.

207.

1404. 9. října.

Markéta Charamcová, měst. plz., odkazuje 1 kopy platu roč. do farního kostela, 1 k. roč. pl. do Minoritského a 1 k. do Černého kláštera, za to mají pozbyti platnosti odkazy druhdy učiněné klášterům od Slance, manžela jejího. Martinovi synu svému dává dům s dědinami.

Nos Raczko iudex, Giecha pannifex pro tunc magister civium, et Mathias Hintlpach, iurati scabini ciues Noue Pilzne, tenore presencium recognoscimus publice testificantes, quod honesta mulier Margaretha dicta Charamzowa, conciuis nostra, sufficienti racione perfruens, nobis rogatis in testimonium, presens testamentum suum de omnibus suis bonis mobilibus et immobilibus condidit hoc modo: Primo voluit, ut vendito prato, quod foris ciuitatem nostram situm est, darentur decem sexagene grossorum parate pecunie plebano et conuentui dominorum cruciferorum par-

rochie nostre, vt ipsi emendo sibi vnam sexagenam census perpetui pro eodem censu memoriam perpetuam habeant ipsius Margar[e]the ac omuium antecessorum singulis quatuor temporibus omni anno vigiliis et defunctorum missa, propriis accensis candelis, deuoto modo cantatis; et delegauit decem sexagenas grossorum parate pecunie eciam de predicto prato pro comparanda eciam vna sexagena census perpetui fratribus Minoribus, vt per eos fieret predicto modo; ac pro Nigro monasterio mandauit fieri prefato modo. Super quibus a prenotatis conuentibus litere confici debent, quibus promittunt implere huiusmodi anniversaria et ad manus rectoris et tutoris presencium subscripti presentari. Ceterum voluit, vt census, qui per Slanczonem maritum eius prescriptum, monasteriis delegati fuerant, veluti in testamentali litera per ipsum confecta Slanczonem edocetur, plenius transeant ad nichilum, qui presentes recipientur loco illorum. Insuper domum suam, sitam inter domos Mixikonis et Ssylhawczonis ex altera parte, et hereditatem versus Lobezi iacentem abque ea, que in vendicione prenotati prati remanerent, Martino, filio suo et heredibus eius, nepotibus suis, donauit ita, quod ut ipse Martinus pueris suis viuentibus domum predictam neque hereditates non possit vendere neque aliquibus censibus inbrigare, sed quod liberam teneat pro vtilitate sua disponendo eandem et suorum heredum. Super quibus omnibus premissis constituit suos veros et legitimos commissarios ac potentes rectores, prudentes uiros dominos iuratos presentes et futuros rogando, vt ipsi amore dei et iusticie ac nepotum suorum intuitu presentem literam in cistam ciuitatis reponant, prout solitum est, vt si Martinus prescriptus bona antedicta dilapidare presumeat aut aliquo modo inbrigare vellet, quod ipsi domini talibus se opponant, quousque ipsius Martini pueri ad debitam annorum non pervenerint etatem. In quorum testimonium euidentis sigilla nostra propria ad petitionem iam fate Margarethe presentibus sunt appensa. Datum et actum feria quinta ante Galli, anno domini millesimo quadringentesimo quarto.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. B. 12.

1405. 5. ledna. Žebrák.

Král Václav vyhláší nález panský proti nepřítelům a škůdcům zemským učiněné v posledních letech, a nařizuje purkmistru i konšelům, aby podporovali popravce krajské v stihání zbojníků.

Wenceslaus, dei gracia Romanorum rex semper Augustus et Boemie rex. Magistro ciuim, consulibus juratis et communitati nostre ciuitatis Pilnensis, fidelibus nostris dilectis, gratiam regiam et omne bonum. Fideles dilecti: Tractantibus pridem super proxime preteritis quatuor temporibus nobiles regni nostri Boemie baronibus circa tabulas terre de speciali mandato nostro ad hoc, vt in eodem regno nostro Boemie pacis stabiliatur amenitas, iusticia hucusque concupita debito persistat in robore et fideles nostri regnicole sub debita tranquillitate respirent, singula per ipsos ordinata, statuta et decreta, prout in presentibus scripta inferius articulatim plenius continentur, seruare promissimus et tenere solide pollicemur et horum ad maioris roboris firmitatem ac exequendam executionem efficacem decreuimus et de facto ac realiter in et per totum regnum nostrum Boemie et vniuersos districtus ipsius iusticiarios seu poprawczones nostros legitimos statuimus cum plenaria potestate, sicut id ipsum litere Majestatis nostre per nos ipsos desuper date clarius attestantur. Idcirco fidelitati vestre seriose precipimus et sub regii fauoris obtentu expresse mandamus omnino volentes, quatenus ad requisicionem huiusmodi iusticiariorum seu poprawczonum districtus vestri, quociens opus fuerit et vos per se uel suos duxerint requirendos, ipsis ad conculcandum et reprimendum malificorum, raptorum et oppressorum dicti regni Boemie et incolarum ipsius temeritatem incolsultam vestra potencia totis nisibus assistere debeatis fideliter et astare, quod eciam iidem iusticiarii et poprawczones vice reciproca vobis facere debebunt et tenentur. Et nichilominus volumus, quod mox visis presentibus in ciuitate vestra in locis consuetis diebus forensibus voce preconam proclamari publice faciatis, vt, si quispiam cuiuscunque status seu condicionis existat, huiusmodi ordinationis statuta et decreta ac iusticie processum impedire conaretur, seu eisdem se forsitan opponere presumeret, quod ex tunc sciat aduersum se tamquam maleficum et rebellem vlcione condigna acriter processurum. Secuntur ergo articuli. Barones

videlicet Brzenko de Swyhow, Boczko de Podiebrad, Zdeslaus de Sternberg, residens in Zagèczicz et Henricus de Kosseberg, ab aliis dominis baronibus deputati, venientes ad tabulas pronunciauuerunt inuenciones baronum factas in presencia domini Sigismundi, regis Vngarie, et aliorum multorum baronum, que inuenciones facte sunt in monasterio sciti Jacobi, anno domini millesimo quadringentesimo secundo, sabato ante dominicam Oculi. [25. února 1402.]

Primo že jsou páni našli, aby voláno bylo ve všech městech i v krajinách, aby všichni, kteří jsou přirození zemené české země, byli všichni v zemi, kteří slují proti koruně české, o svátosti, ještě v tu dobu mělo přijíti před pány. A více aby ižádný neslúžil více ke škodě proti této zemi a koruně, ani je více hubil; pakli-by kteří kolivěk nepřijeli k tomu času, neb jie dále hubeli aneb proti něj slúžili, tehdy aby ztratil své dědictvie i všecken svoj nápad, kterýžby kolivěk v české koruně měl, buď u otce, u bratrů, u strýcův, po dekách, neb kterak kolivěk a ty dědiny i ty nápady má král dáti a obrátiti podle panské rady jakožto odsúzené na zemské dobré; pakli-by vždy slúžili proti koruně, anebo koruně škodili přes ten čas, tehdy každý jest odsúzen práva všeho, cti jako psanec za zemského škodci a zloděje. Také jsou páni našli, že ižádný člověk v české koruně buď pán, rytier, panošie, města nebo člověk kteréhož kolivěk řádu, nemá přijeti ižádného takého zemského zhubcie a škodcie. Ktož by přes nález panský svrchu psaný učinil, v své tvrze a přiebytky přijal, ani má s ním obcevat, ani jemu ižádnú věc nakládati; pakli by kto přes to přijal nebo pomahal, tehda každý ten jest odsúzen sbožie na králevu milost, tak jakž jest svrchupsáno a práva jmeti nemá s ižádným, a má býti jakožto psanec, kdyžby poprawcie toho kraje třie páni přísežní naň vysvěčili a vyznali; pakli-by se o to ti třie páni dělili, tehdy na kteroužby většie strana svědčila, na tom má ostati. Také páni našli, aby všecka branie mocí, všecka násile, odpovědi, stráže i všecky nátisky stály a minuly v české koruně, buď to odpovědi nebo neodpovědi; pakli by kto proti tomu učinil, tehdy jest odsúzen sbožie na králevu milost, jakož jest svrchupsáno, a žádného práva proti žádnému nemá jmeti a má býti jakožto psanec, než každý aby sebe hledali zemským právem, jakožto starý obyčej jest. Item anno domini millesimo quadringentesimo quarto na suchý dni v advent v sobotu [20. prosince 1404] páni po plným súde uslyševše poselstvie od králevy milosti po panu Janovi Crušině, purkrabí Praském a po Sigmun-

dovi, podkomoříe králevství českého, jednostajně našli a Břeněk z Švihova panský potaz vynesl. Nejprv o Žyrotíně, aby dřevní nálezové panští, ješto se dřevě stali, před se šli, a aby Žyrotína bylo postúpeno od králevy milosti těm, jimž nálezové svědčíe anebo komuž dále dsky svědčíe. Také našli, aby všickni jiní nálezové panští, ješto se dřevě stali, před se šli, a aby králeva milost ráčil zjednati svými úředníky a vladaři, aby vzdě před se šli, tak jakož jest bylo dřevě za cie[saj]ře a za jeho otce. Také našli, aby bylo svoláno v městech králevých a to aby podkomoříe králov zjednal a kázal, aby ižádný člověk ani zeměnin, kteréhožkoli řádu, nepřijímal ani kupoval ižádných věcí válkami nebo lapkováním braných, ani zájmův a plenův pod zatracením hrdla i zbožie, a tak aby města králova přijmuc k sobě popravcie těch krajův, aby se toho upřajce toho popravily. A ty nálezové se staly.

Presencium sub regie nostre majestatis sigillo testimonio literarum. Datum Mendici anno domini millesimo quadringentesimo quinto, die quinta Januarii, regnorum nostrorum anno Boemie quadragesimo secundo, Romanorum vero vicesimo nono.

[Na chybu v pravo]: Ad mandatum domini regis W. [enceslaus] patriarcha Anth[iochensis] cancel[larius].

[Na rubu]: R[egistra]uit Paulus de Tost.

Orig. perg. v museu plzeňském; pečeť na proužku s částí odlomena, na líci král v majestátě, na rubu sekret dvojhlavého orla se lvem českým na prsou. Nověj. sign. N. 11. Na proužku zespod později připsáno: Na popravu. Opisy v Stehl. knize priv. měst. f. 207 a u Tanner. — Čelakovský, Privilegia měst pražských č. 121. — Schlesinger, Stadtbuch von Brüx. str. 64. — Palacký, Archiv český, II. 359. 363. — Pelzel, K. Wenceslaus, Urkundenbuch No. 206.

209.

1405. 7. ledna. Praha.

M. Albík, životní lékař krále Václava IV., zakoupil na obci města N. Plzně roční plat 20 kop gr. za 200 kop gr.

Ego magister Albicus, doctor medicine, necnon serenissimi principis et domini, domini Wenceslai, Romanorum et Boemie regis,

phiscus supremus, confiteor, me emisse viginti sexagenas grossorum census annui, liberi et perpetui super consulibus, communitate et omnibus bonis ciuitatis Pilznensis, ad instantes precatu dictorum consulum et communitatis ciuitatis Pilznensis predictae, tradidi hoc singulare priuilegium pro me et successoribus meis, vt valeant reemere dictos census viginti sexagenarum pro ducentis sexagenis, quandocunque placuerit eorum voluntati. In cuius rei testimonium sigillum meum proprium et sigilla honestorum virorum ac dominorum consulum iuratorum Maioris ciuitatis Pragense, videlicet domini Thome Platner et Jacobi Terklerei ad preces meas presentibus sunt appensa. Datum Prage feria quarta proxima post Epiphaniam Domini, anno eiusdem millesimo quadringentesimo quinto.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. B. 13., srovnej list kr. Sig-munda z r. 1431. 16. července v Norimberce.

210.

1405. 10. listopadu. Praha.

M. Albík, životní lékař krále Václava IV., zakoupil na obci m. Nov. Plzně roční plat 10 kop gr. za 100 kop gr.

Ego magister Albicus, doctor medicine necnon serenissimi principis et domini, domini Wenceslai, Romanorum regis semper Augusti et Boemie regis, phiscus supremus, confiteor, me emisse decem sexagenas grossorum Pragensium census annui, liberi et perpetui super consulibus, communitate et omnibus bonis ciuitatis Pilznensis et ad instanciam precatu dictorum consulum et communitatis ciuitatis Pilznensis predictae, tradidi hoc singulare priuilegium pro me et successoribus meis, vt valeant reemere dictum censum decem sexagenarum pro centum sexagenis grossorum pre-tactorum, aut michi et successoribus meis ita liberum censum alibi emere, quandocunque eorum placuerit voluntati. In quorum euidenciam sigillum proprium, in testimonium vero sigilla prudentum virorum Thome torificis et Clementis lorificis, consulum iuratorum ciuium Pragensium ad preces meas presentibus sunt appensa. Datum Prage anno domini millesimo quadringentesimo quinto, in vigilia sancti Martini confessoris gloriosi.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. B. 13., srovnej list kr. Sig-
munda z r. 1431. 16. července v Norimberce.

211.

1405. 22. prosince.

Kněz Prokop z Nov. Plzně ustanoven farářem v Sedlišti (Starém).

Emler, Libri conf., I. VI. 168.

212.

1405. 31. prosince.

*Jan z Švamberka sstupuje 11 kop ročního platu na městě Plzni
Vlkovi z Miletic.*

Já Jan z Švamberka vyznávám tímto listem obecně všem, kdož jej vzřie anebo čtúc slyšeti budú, že kvittuji a prázny propúštiem ctné lidi měšfany z Nového Plzně z jedenácti kop platu grošov. dobrých, stříbrných a pražského rázu, tak jakž na nich jmám po svém otci ot nebožce ciesařovy milosti pod jeho majestátem, a toho platu sstupuji Vlkovi z Miletic, panoši mému i jeho budúcím, aby jej tak dlúho brali, dokud bych já aneb moji budúcí nedali jim sta kop a deseti kop grošov stříbrných, rázu pražského, dotud slibuji jich z těch peněz neupomínati měšfanov svrchupsaných. Tomu na svědomie přivěsil jsem svú pečeť k tomuto listu a prosil jsem urozených mužov Petra Milkovce, strýce svého z Švamberka, Bavora z Viežky, Puoty z Blahúst, že jsou podle mne své pečeti přivěsili k tomuto listu na svědomie, ježto dán jest ten čtvrtek před novým létem, léta po buožiem narozením tisícého čtyřstého pátého.

Z opisu v nejstarší knize priv. a závětí f. B. 14. zachovaného, srj. čís. 97.

213.

1406. 9. ledna.

*Jan z Švamberka sstupuje roční plat na městě Plzni 53 kop Janu
Balilovi z Caltova a Oldřichovi z Ošelína.*

Já Jan z Švamberka vyznávám tímto listem obecně všem, kdož jej vzřie anebo čtúce slyšeti budú, že kvittuji i prázny propúštiem ctné lidi měštěniný z Nového Plzně z padesáti a ze tří kop grošov dobrých, stříbrných, pražského rázu platu, tak jakož na nich mám po svém otci od nebožce cesařovy milosti pod jeho majestátem, a toho platu svrchupsaného stupuji ctným mužom Janovi Balilovi z Caltova, jeho ženě vlastní, jeho dětem a Oldřichovi z Ošelína i tomu každému, kdož by tento list jměl s jich dobrou volí, ten plat aby tak dlúho brali na těch měšťanech svrchupsaných, dokud bych já aneb moji budúcí od nich nevyplatil hotovými penězi těmi, jakož jsem jim dlužen toho platu, a z toho platu slibuji měšfanov svrchupsaných neupomínati já i moji budúcí. Tomu na svědomie přivěsil jsem svú pečeť k tomuto listu a prosil jsem urozených mužov Bavora z Švamberka, Hynka Hanovce z Švamberka, Puoty z Blahúst, že jsou své pečeti přivěsili podle mne k tomuto listu na svědomie a na lepší potvrzení, jež dán jest tu sobotu po sviečkách, léta po božiem narození tisícého čtyřstého šestého.

Z opisu v nejstarší knize priv. a závětí f. B. 14. zachovaného, srj. čís. 97.

214.

1406. 15. února.

*Dosavádní farář v Nov. Plzni vzdal se místa svého a tu dosazen
k návrhu provin. ř. něm. Oldřicha z Ústí br. Václav za faráře.
Úvodcem byl farář v Liticích, děkan plzeňský.*

Emler, Libri confirm., I. VI. 171.

1406. 16. února. Plzeň.

Král Václav uděluje Plzeňským pro věrné jich v nedávných bouřlivých dobách zachování osvobození od 60 hřiven, tak, aby na místě dosavadní roční berně 260 hřiven platili do komory královské pouze 200 hřiven praž.

Wenceslaus, dei gracia Romanorum rex semper Augustus et Boemie rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis. Etsi quorumlibet subditorum nostrorum, quos hereditiarum terrarum nostrarum latitudo complectitur, commoditatibus et vtilitati generalitate quadam teneamur intendere, ipsorumque profectum efficaciter procurare, ad illos tamen per speciem, que generi derogati, oculos nostre consideracionis conuertimus, quorum fides nobis non solum dudum placuit obsequiis prestitis, sed speratur in antea placitura prestandis, quorum pro redimenda rebellium nostrorum proteruia personas simul et res proprias volubilis fortune duris euentibus submiserunt. Sane aduertentes et debita consideracione pensantes grata utilia et accepta seruicia celsitudini nostre per magistrum ciuium, consules, juratos et ciues totamque communitatem ciuitatis Pilznensis, fideles nostros dilectos, impensa, reuoluentes eciam ipsorum constantis fidei puritatem, qua nobis in necessitate nostra vnanimiter et concorditer astiterunt, animo deliberato, sano fidelium nostrorum accedente consilio et de certa nostra sciencia ipsos et eorum ciuitatem a sexaginta marcis grauibus grossorum Pragensium, de summa videlicet ducentarum et sexaginta marcarum grossorum berne regalis, nobis et regie camere nostre per ipsos annis singulis solui debita, nostro, heredum et successorum nostrorum, regum Boemie nomine, ex nunc im perpetuum exemimus, absoluimus et libertauimus, eximimus, absoluimus et virtute presencium auctoritate predicta graciousius libertamus taliter videlicet, vt predicti magister ciuium, consules, iurati et ciues totaque comunitas ciuitatis Pilznensis predictae ex nunc im perpetuum tantum ducentas marcas grossorum denariorum Pragensium, summe berne, vt premittitur, regalis, annis singulis ad cameram regiam dare debebunt et tenentur, quodque non liceat quemquam officialium nostrorum presencium et futurorum predictos fideles nostros ad soluciones summe berne amplioris quauis occasione quesita compellere quomodolibet uel

arcere. Inhibemus igitur subcamerario nostro, qui nunc est, uel pro tempore fuerit, ac ceteris regni nostri Boemie officialibus, subditis et fidelibus, cuiuscunque preeminencie, gradus, status seu condicionis existant, ne prefatos ciues ad solucionem amplioem, preter quam ducentarum marcarum grossorum, ut prefatur, summe berne regalis, compellere aut arcere presumant, prout indignacionem nostram grauissimam voluerint arcus euitare. Presencium sub regie maiestatis sigillo testimonio literarum. Datum Pilzne anno domini millesimo quadringentesimo sexto, die decima sexta Februarii, regnorum nostrorum anno Boemie quadringentesimo tercio, Romanorum vero tricesimo.

[Na ohybu v pravo]: P[er] d[ominum] Conrad[um] subcamerar[ium] Jacobus can[onicus] Pragen[sis]. — [Na rubu]: R[egistra]uit Paulus de Tost. [Pod tím jinou rukou]: Na plat komorní krále JMi IIC LX hřiven.

Original perg. v museu plzeňském; pečeť visí na šňůře černožluté, na líci král v majestátě, na rubu sekret dvojhlavého orla selvem českým na prsou. Nověj. sign. N. 12. — Opisy v Stehl. knize priv. měst. f. 87 a u Tannera.

1406. 29. října.

Václav Prasátko, měšť. plz., odkazuje 7 kop roč. platu na kaplanství, ke kterému též mají zakoupeny býti potřebné oděvy, knihy a kalichy, všechno ostatní jmění má obráceno býti k užítku farního kostela.

In nomine domini amen. Ego Wenceslaus dictus Prasátko, ciuis ciuitatis Noue Pilznensis, recognosco tenore presencium vniuersis, quod sanus mente et corpore sufficientique ad plenum perfruens racione, animo deliberato testamentum meum vltimum de omnibus bonis meis mobilibus et immobilibus a deo michi collatis, ne de ipsis inter posteros meos et amicos aliqua litis et controuersie possit oriri materia me defuncto, condo et facio, quod primo me defuncto debet habere vigorem per omnia, in hunc modum: Primo enim constituo et facio testamenti mei tutorem et executorem seu commissarium specialem discretum virum, videlicet illum, quicumque presentem literam in sua habuerit potestate, vt ipse presens testamentum meum sic fideliter exequatur,

prout de ipso gero confidenciam specialem. Deinde ordino et volo, vt de omnibus bonis meis mobilibus et immobilibus dictus commissarius septem sexagenas grossorum census annui et perpetui comparet et instituat cappellaniam ob mee meorumque predecessorum animarum remedium et salutem, ad eandem cappellaniam virum ydoneum presbiterum assumendo ita tamen, quod cappellanum eiusdem cappellanie dictus commissarius possit destituere et alium loco sui instituere tocies, quocienscunque sibi visum fuerit expedire. Insuper volo, quod de prefatis bonis meis comparentur et emanentur apparamenta ad missam spectantia, puta indumenta, libri missales et calices, que in leuiori foro poterint reperiri. Ceterum volo, quod alia omnia bona mea mobilia et immobilia, si qua vltra premissa resultauerint, dictus commissarius conuertat pro remedio anime mee et meorum predecessorum ad ecclesiam nostram parochialem in Noua Pilzna, prout sibi melius et efficacius videbitur expedire. Eciam volo, quod dictus commissarius possit in vita uel in extremis loco sui alium seu alios substituere commissarium seu commissarios, qui eandem plene in premissis habere debent potestatem, quam habet commissarius per me principaliter constitutus ita eciam, quod tam commissarius per me in presentibus constitutus, quam eciam substitutus seu substituti ab eo nullam vnquam in perpetuum reddere debent cuiquam homini de premissis omnibus rationem. In quorum robur et testimonium sigilla prudentum virorum Johannis Plik iudicis, Nicolai Hinconis, pro tunc magistri ciuium, Jakssonis Racziczeri, iuratorum consulum ciuium ciuitatis nostre predictae, ad preces meas presentibus sunt appensa. Datum feria sexta proxima ante festum Omnium Sanctorum, anno domini milesimo quadringentesimo sexto.

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. C. 2

217.

1406. 10. prosince.

Jan, falckrabí rýnský a vévoda bavorský, uzavírá příměří s obcí města Plzně od datum listu až do příštího sv. Jiří.

Wir Johanus, von gots gnaden Pfalzgraff bey Rein vnd Hertzog in Peyern, Bekennen offenlichen mit dem briff allen den,

dy yn sehend, horend oder lesend, daz wir mit wolbedachtem mute einen rechten christenlichen fridd auffgenommen haben mit den erbern fursichtigen vnd weisen Purgermeister, Rate und der gantzen gmeyne der State zu Pillssen vnd mit allen den irn vnd gelobn bey vnsern guter truwen vnd eren fur vns vnd alle di vnsern vnd fur alle dy, die in vnserm lannd sind gesessen vnd fur alle dy durch vnsern willen thun ader lassen, ez sein Peheim oder Dütsch, daz wir den vorgeantten fridd mit den obgnanten Purgermeister, Rate vnd der gantzen gmeyne der stat zu Pylssen vnd den irn vnpruchenlich vnd vnuerruckt, stet vnd gantz on allez gerude wollen hallten, also daz von vns noch dheinem dem vnsern yn noch den irn dheinerley schade in yrn herschefften vnd gepieten nit soll geschehen an dheinerley stat, als verre ir herschafft oder gepiete raichet; wer aber daz den obgnanten, den von Pylssen vnd den iren, von vns oder den vnsern lannd oder lute, dheinerley schade in dem fridd gescheah, dez got nit engebe, so geloben wir vns nach der abgnanten zweier aus irm Rate vnder weisung dar zu beweisen vnd all vnser vermogen dar zu thun on all argeliste, daz sy vnd dy irn werden mogen derkennen, daz ez vns getruwlichen leyte were vnd daz wir daz wyren ongernde weare auch daz ymand aus vnsern lannden und gebieten, ez weren Peheim oder dütsch, sy oder dy iren in iren Herscheffte in dem fridd angriffen, wo sy dy dar inn begriffen den mogen sy wol nachkomen als recht ist; weare aber daz yn dy selben entgiengen bisz widder in vnser land vnd gebiete, wo sy dy dann in vnserm lannd bekumern oder begreifen, darzu sollend yn vnser amptlute furderlich recht widder farn lassen, alls zu sollichen luten gehoret; auch sollen all kaufflute sicher sein in vnsern lannden vnd gebieten von vns vnd allen den vnsern auff den strassen ausszgenommen, daz sy zoll vnd mautt solend geben vnd geleitt nehmen als gewonlichen ist; welcher kauffman aber dez geleitts niht neme, verlore er dann ichts, darvmb ist sich nymand schuldig anzunemen. Ez soll auch der obgnante fridd ingeen auff den tag hüte, als datum dez briffs laut vnd allso stet beleiben bisz auff sand Georien tag, der schirst ist zukunfftig, den tag vnd dy nacht auss ongernde vnd sol auch den fridd in der obgnanten zeit nymand auss vnsern landen absagen. Dann wir obgnanter hertzog Johanus mit zwain nachgeschriben hern Heinrichs Nothafft zu Wernberg, Pfleger zu Kamb, oder Wilhelm Reidenbuchers Pfleger zu Walldeck, oder Vlrich Kagrer zum Stornstein vnd wenn wir den fridde allso absagen mit einem briff mit vnserm vnd der obgnanten zweier hern auff-

gedruckten Insigeln, so sol ez dannoch nach dem tage, als der briff gegen Pillsen geantwordt wirt, ein guter steter fridd sein vier wochen; beleibt aber der fridde allso von vns vnabgesagt bisz auff sant Georien tag obgnante, wen sein dann hinnach geluste vns oder dy vnsern, der mag den fridd mit seinem briff vnd auffgedruckten Insigel wol absagen vnd dannoch sol ez gegen dem selben nach dem absagen ein guter steter fridde sein vier wochen; welch aber den fridd mit absagten, dy sollen den fridd allso steat halten on allez gerude, dessglich habn dy obgnanten dy von Pillssen auch gwalte vnd wir Heinrich Nothafft, Wilhelm Reidenbuch, Thobias Walldawer zu Wallthurm vnd Vlrich Kagrer zum Stornsteyn geloben, by vnsern guten truwen vnd eren fur den obgnanten Hertzog Johanusen, vnsern liben gnedigen herren vnd für all dy seinen mitsampt yn, daz alle dy obgeschriben stucke vnd artickel steat gantz vnd vnuerruckt gehallden werden on all argeliste in allen der massz als oben geschriben steet. Dez zu erkunde vnd grosser sicherheit haben wir obgnanter Hertzog Johanus, Heinrich Nothafft, Wilhelm Reidenbucher, Thobias Walldawer vnd Vlrich Kagrer vnserere Insigell an diszen briff lassen hencken, der geben ist auff freitag vor Lucie virginis, anno domini millesimo quadringentesimo sexto.

Original perg. v museu plzeňském, 5 pečeti miskovitych na prouzkách perg., první má ráz v červeném vosku, ostatní v černém, vesměs zachovalé. Opis listu v Stehl. knize priv. měst. Nověj. sign. N. 115.

218.

[1406.]

Po smrti městského rychtáře Jindřicha z Dvora stalo se podělení mezi dědici, po něm pozůstalými Kateřinou manželkou a dcerami jeho Majdalenou a Reginou. Kateřina již provdaná za měšťánina Jana Plika dostala polovici rychtářství a dvůr na Lochotíně, což se svolením královým i na muže svého přenesla; dcera Regina ještě nedospělá obdržela druhou polovici rychtářství a druhý dvůr na Lochotíně ležící; posléze Majdalena, provdaná za měst. Racka z Lutic, dostala zboží Jindřichovo v Týnci ležící a třetí dvůr jeho v Malicích. Podělení toto stvrdil král Václav listem tímto.

Wenceslaus. Notum facimus etc. Ergo cum alias, dum in ciuitate nostra Pylznensi fuimus personaliter constituti, inter Katherinam, consortem quondam Henrici de Curia, iudicis eiusdem ciuitatis, fidelis nostri dilecti, Magdalenam et Reginam, ipsius Henrici natas et orphanas, pretextu eiusdem iudicii, nec non aliorum bonorum, quorumcunque per eundem Henricum tam intra quam extra ciuitatem Pylznensem derelictorum, quibuscunque censeantur nominibus, per venerabilem Conradum, electum Verdensem, prepositum Melnicensem, regni nostri Boemie subcamerarium, deuotum nostrum dilectum et Laurencium, regalis curie nostre iudicem, fidelem nostrum dilectum, ex commissione sibi per eundem Conradum facta, de consensu et assensu nostro regio coram consulibus predictae ciuitatis Pylznensis talis ordinatio et diuisio facta fuerit, quod predicta Katherina, quondam predicti Henrici relicta, predicti iudicii ciuitatis Pylznensis medietatem nec non curiam in Lochotin cum turri, medio prato et medio humuleto ibidem cum ipsorum pertinenciis vniuersis, et Regina nata sua, ipsius Henrici orphana, eiusdem iudicii alteram medietatem cum altera curia ibidem in Lochotin, medio prato et medio humuleto ibidem cum ipsorum pertinenciis vniuersis, Magdalena uero ipsius Regine soror, pro nunc Raczkonis de Luticz conthoralis legitima, alia predicti Henrici bona, videlicet araturam in Tynecz cum censibus et redditibus nec non curiam in Malicz cum suis pertinenciis vniuersis, prout eadem singula idem Henricus habuit, tenuit et possedit, ex nunc in antea habere, tenere et pro porcionibus ipsorum paternis debeant perpetuis temporibus pacifice et quiete, hereditarie possidere, prout in libro predictae ciuitatis Pylznensis id ipsum plenius continetur. Et quia, cum prefata Katherina, quondam prefati Henrici relicta, nunc uero Johannis Plik conthoralis legitima medietatem suam, que sibi in porcione sua in prefato iudicio vna cum aliis bonis, ut prefertur, de iure debetur, in quorum eciam possessione pacifica et quieta hucusque fuit et est, predicto Johanni marito suo legitimo, coram scabinis et consulibus predictae ciuitatis Pylznensis sponte et libere resignauit, extat maiestati nostre per prefatum Johannem et Katherinam prefatam, ipsius conthoralem legitimam, humili precum instancia supplicatum, quatenus ad resignacionem medietatis predicti [iudicii] ciuitatis Pylznensis vna cum prefatis bonis suis per ipsam Katherinam ipsi Johanni suo marito coram prefatis scabinis et consulibus predictae ciuitatis nostre factam, ratam et gratam habere et confirmare graciosius dignaremur. Nos uero habito respectu ad multiplicia fidelitatis obsequia nobis per

prefatum Johannem haecenus impensa et processu temporis impendenda, non per errorem aut improvide, sed animo deliberato sanoque fidelium nostrorum accedente consilio resignacioni medietatis prefati iudicii vna cum bonis prescriptis per prefatam Katherinam predicto Johanni ipsius conthorali coram scabinis et consulibus predictae ciuitatis nostre Pylznensis, sicut premittitur, factam, ratam et gratam habentes, ipsam confirmauimus et uirtute presencium regia auctoritate Boemie et de certa nostra sciencia gratiosius confirmamus, volentes expresse, quod predicti iudicii medietatem vna cum prefatis bonis, ut prefertur, predictus Johannes Plik et Katherina predicta ipsius conthoralis necnon ipsius heredes et successores, alteram vero eiusdem iudicii medietatem predicta Regina, ipsius nata et filia, prefati Henrici orphana, quam ipsa Katherina cum tuicione et gubernacione eiusdem sue medietatis predicti iudicii in potestate sua habere et tenere debeat tam diu, quousque ipsa Regina debite sue maturitatis et discrecionis annos fuerit plenarie assecuta, cum vniuersis et singulis libertatibus, honoranciis, censibus, redditibus, consuetudinibus, fructibus et prouentibus, in quibuscunque consistant, quibusue specialibus nuncupentur nominibus, prout eciam eadem omnia predictus Henricus hucusque habuit, tenuit et possedit et id ipsum in literis regalibus, quas a serenissimis quondam dominis Johanne, videlicet auo et Karolo genitore, inclite domus nostre, Boemie regibus, nostris carissimis nec non a nobis super prefato iudicio habent, tenent et possident, plenarie continetur, ex nunc in antea habere, tenere et perpetuis temporibus debeant pacifice possidere, impedimentis quorumlibet penitus proculmotis, sic tamen, quod predictus Johannes et Katherina conthoralis sua, quamdiu predictam Reginam in potestate sua habuerint, ipsius Regine bona minuere non debeant, sed potius adaugere, eadem eciam Regina, postquam annos debite sue maturitatis et discrecionis adepta et assecuta fuerit, predicta sua bona paterna, in quibuscunque consistant, per se ipsam habere, tenere et gubernare poterit, prout sibi conuenientius et utilius expedire uidebitur, in usus suos conuertenda. Mandantes vniuersis et singulis officialibus nostris et singulariter subcamerario regni nostri Boemie, nec non eiusdem camere nostre notariis, nec non magistro ciuium, consulibus, juratis et communitati ciuitatis Pylznensis, presentibus et futuris, fidelibus nostris dilectis firmiter et discrete, quatenus ipsi Johannem et Katherinam, consortem suam, nec non Reginam, ipsius Katherine natam, prefatas in predicto iudicio ac eciam aliis bonis ipsorum cum suis

pertinenciis vniuersis, sicut prefertur, non impediant, nec impediri per quempiam paciantur, sed potius circa hoc manuteneant, protegant nostro nomine efficaciter et defendant, prout indignacionem etc. Presentibus sub maiestate etc. Datum etc.

Z rukopisu csařské universitní knihovny v Praze VI. A. 7. fol. 106. Opis mně laskavě zaopatřil pan Jan Peisker, úředník při též knihovně.

219.

1407. 30. června.

Jindřich z Rožmberka odkázal klášteru kanovníků regularních sv. Augustina v Rokycanech dva lány ve vsi Kokotě, začez mají jednou v roce sloužiti výroční služby boží za jeho rod.

In nomine Domini amen. Cum tempus nostrum heu continua reuolutione sic labetur, quod actio praeteritorum surripiatur successione futurorum, necessarium est, ut acta sic scriptorum perhenentur memoria, quod temporum successu futurorum certa veritate maneant inconuulsa. Nos igitur Henricus de Rosis, cura bonae voluntatis, dum extremi iudicii misericordiae operibus diuino retributionis intuitu cupientes praeuenire, tenore praesentium recognoscimus vniuersis, tam presentibus quam futuris, quod matura deliberatione praehabita, sanoque nostrorum fidelium suffulti consilio, honorabilibus et religiosis fratribus canonicis regularibus, praeposito et conuentui ordinis sancti Augustini in monasterio Rokyczanensi degentibus ac ibidem iugo dominico mancipatis, de certa sciencia atque bona liberaque voluntate nostris, duos laneos in villa Kokot uulgariter nuncupata, cum singulis dependentium pertinentiis, iugeribus, vsufructibus et censibus ad eosdem laneos pertinentibus, nullo nobis aut nostris haeredibus in eis laneis iure retento aut quomodolibet reseruato dedimus, donauimus, assignauimus et incorporauimus, praesentibusque damus, donamus, assignamus ac incorporamus dictis fratribus et eorum monasterio per eosdem deinceps ac in antea census ac vsus, fructus memoratorum laneorum tollendos, vti fruendos ac euiterne in vsus proprios conuertendos. In recompensam autem bonorum praemissorum fratres dicti monasterii semel in anno et specialiter in quadragesima apto

die unum anniuersarium diem peragere tenebuntur solemniter, quomodo suis fundatoribus peragere consueuerunt, ipsoque die pro quatuor grossis de pane pauperibus ante fores ecclesiae mendicantibus tenebuntur pro remedio animarum parentum et praedecessorum nostrorum atque nostrae irremissibiliter erogare. Harum quibus sigillum nostrum appensum cum munimine ac robore literarum, datis anno domini 1407., feria quinta infra octauam Petri et Pauli apostolorum.

Z opisu zachovaného v registru causarum v museu plzeň. č. 39. str. 163.

220.

1407. 29. července.

Václav z Manetína ustanovuje touto závětí, jak se majetek jeho rozdělití má mezi manželku jeho Annu, syna Václava a dcery Barboru, Dorotu a Markétu, spolu kdyby všechny tyto děti jeho zemřely, jak se s jměním pozůstalým naložiti má.

Nos Johannes Plik iudex, Johanco de Tyn pro tunc magister ciuium, Ffenczlinus Motler et Nicolaus Slanecz iurati consules, ciues ciuitatis Noue Pilzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis testificantes, quod prudens vir Wenceslaus de Manietyn, conciuus noster dilectus, decumbens in lecto egritudinis, quamuis eger corpore, sanus tamen mente plenaque perfruens ratione, nobis in testimonium rogatis et conuocatis, presens suum testamentum, quod voluit esse vltimum, condidit hoc modo: Primo namque omnia bona sua mobilia et immobilia, que dumtaxat in villa Lobez habere dinoscitur, in censibus, agris, pratis, fluminibus et in quibuscunque aliis rebus et bonis consistant, nichil ibidem excipiendo, potenter commisit iuratis consulibus nostre ciuitatis pro tempore existentibus et Johanni Girziconis, conciuui nostro, commissario subscripto taliter et per omnia, vt ipse Johannes Gyrziconis cum consilio et auxilio iuratorum consulum nostre ciuitatis pro tempore existencium agat et disponat cum eisdem bonis omnibus et simul tamquam cum propriis, quidquid sue placuerit voluntati, nemini in perpetuum videlicet nec ipse Johannes nec consules, quicunque pro tempore fuerint, redituri aliquam rationem. De re-

siduis vero bonis suis disposuit in hunc modum: Primo Wanconi, filio suo, domum suam liberam ab omnibus debitis, simul omnia et singula arma sua delegauit; item voluit, vt ambo commissarii subscripti plenam habeant potestatem alia omnia et singula bona sua superius non expressa, videlicet ipsius testatoris mobilia et immobilia, quocunque nominentur vocabulo, vendendi in parte uel in toto et ex eisdem primo et principaliter omnia debita ipsius testatoris, que fuerint racionabilia, persoluendi. Deinde voluit, ut domine Anne, conthorali sue legittime, quinquaginta sexagene grossorum cum lectisterniis, in quibus ipse testator iacere consueuit, tribuantur; item si ipsa domina Anna, que asserit se esse pregnantem, genuerit filium, tunc additis centum sexagenis grossorum de bonis ipsius testatoris ad domum predictam, debent Wanco predictus et idem filius nasciturus eandem domum liberam, vt predictum est, ab omnibus debitis et eisdem centum sexagenas grossorum ac omnia et singula arma predicta simul et equaliter possidere. Quorum filiorum quocunque sine debitis annis decedente porcio ipsius ad fratrem eius superstitem et non ad alium quempiam deuoluatur; ambobus autem filiis sine debitis annis decedentibus, tunc domo prescripto per commissarios subscriptos vendita, medietas pecunie pro remedio anime ipsius testatoris per eosdem commissarios debet applicari, aliaque medietas eiusdem pecunie cum aliis residuisque porcionibus filiorum prescriptorum debet super omnes filias ipsius testatoris equaliter deriuari. Item filiabus suis Barbare, Dorothee, Margarethe, residua bona sua equalibet porcionibus diuidenda delegauit, ita tamen, quod decedente Barbara sine debitis annis porcio eius ad Dorotheam, sororem eius vterinam, et non ad alium deuoluatur, ac uiceversa Dorothea sine debitis annis decedente, porcio eius ad Barbaram et non ad alium deuoluatur, ambabus vero sine debitis annis decedentibus, porciones earum super Wanconem, fratrem ipsarum vterinum deuoluatur; similiter prefata Margaretha sine debitis annis decedente porcio eius ad fratrem ipsius nasciturum et non ad alium deuoluatur; item si post mortem Wanconis predicti prefate Barbara et Dorothea sine debitis annis ambe decesserint, tunc de porcionibus earum Johannes Girziconis debet recipere viginti sexagenas grossorum et illas conuertere pro remedio animarum ipsius testatoris et suorum predecessorum, vbi sibi conueniens videbitur, residuamque ipsarum porcionem super Margaretham et fratrem ipsius nasciturum equaliter deuoluetur. Similiter si ipsa Margaretha post mortem fratris sui nascituri sine

debitis annis diem clausurit extremum, tunc de porcione ipsius debent dari prefate domine Anne viginti sexagene grossorum ad prescriptas quinquaginta sexagenas grossorum ita, quod tunc habeat in vniuerso septuaginta sexagenas grossorum, residuumque ad Wanconem et sorores ipsius vterinas equaliter deuoluetur. Si autem prefata domina Anna filiam et non filium genuerit, tunc prefatus Wanco testator porciones omnium puerorum suorum non prescripto, sed modo, quo sequitur, ordinauit diuidendas: Primo namque Wanconi, filio suo, domum suam liberam, vt prius dictum est, ab omnibus debitis et arma sua delegauit, residuaque bona sua filiabus suis Barbare, Dorothee, Margarethe et filie nasciture equalibet porcionibus diuidenda delegauit, ita tamen, quod Barbara sine debitis annis decedente porcio eius ad Dorotheam et e conuerso sine debitis annis decedente Dorothea porcio eius ad Barbaram et non ad alium deuoluatur; ambabus vero sine debitis annis scilicet tam Barbara quam Dorothea decedentibus porciones earum ad Wanconem, fratrem ipsarum vterinum, deuoluatur. Similiter Margaretha et filia nascitura quacunque earum sine debitis annis decedente porcio eius ad reliquam earum superstitem et non ad alium deuoluatur, ambabus vero, videlicet tam Margaretha quam filia nascitura sine debitis annis decedentibus, tunc de porcionibus earum debent dari domine Anne, matri ipsarum, viginti sexagene grossorum residuumque ad Wanconem et sorores ipsius vterinas equaliter deriuetur. Defuncto autem Wancone sine debitis annis, tunc domo predicta per commissarios subscriptos vendita et pro remedio anime ipsius testatoris applicata medietate eiusdem pecunie, residuum porcionis ipsius Wanconis ad omnes filias ipsius testatoris, quecunque tunc fuerint superstites, equaliter deriuetur. Item si post mortem Wanconis Barbara et Dorothea ambe decesserint, tunc Johannes Gyrziconis, commissarius subscriptus, debet de porcionibus earum tollere viginti sexagenas grossorum et illas conuertere pro remedio anime ipsius testatoris, ubi sibi conueniens videbitur, residuumque ad Margaretham et sororem ipsius nascituram equaliter deuoluatur. Si autem omnes pueri ipsius testatoris sine debitis annis decesserint, tantummodo vnica filiarum ipsius superstiti remanente, tunc eidem filie commissarii subscripti ambo competenti data porcione, que ipsis videbitur conueniens, residuum bonorum eorundem debent conuertere pro remedio animarum ipsius testatoris et suorum predecesorum, ubi ipsis videbitur expedire ac inter pauperes consagwineos ipsius testatoris distribuere, cui et quantum eorum placuerit vo-

luntati. Si autem vnicus superstes ipsius testatoris sit masculus, ille sit hères omnium bonorum sui patris. Omnibus vero et singulis pueris ipsius Wenceslai testatoris sine debitis annis decedentibus nullo superstiti remanente, tunc ambo commissarii subscripti poterint cum omnibus et singulis bonis testatoris agere et disponere prout ipsorum consciencie specialiter est recommissum. Quo circa fecit et constituit suos veros et legitimos commissarios et sue voluntatis executores ac potentes rectores discretos viros, conciuues nostros, dilectos Johannem Girziconis super bona in Lobeze, ut est prescriptum et super pueros suos Wanconem, Barbaram, Dorotheam, et Johannem dictum Cilka super pueros suos Margaretham et filium seu filiam nasciturum seu nascituram, ambos autem super illa, super que superius ambo sunt annotati, hoc addito, quod iidem commissarii et quilibet eorum possit loco sui alium seu alios commissarium seu commissarios substituere in vita uel in morte, quocienscunque ipsorum uel alterius eorum placuerit uoluntati. Quos quidem commissarios constitutos et substitutum seu substitutos ab eis seu altero ipsorum nullus puerorum uel affinium ipsius Wenceslai testatoris nec aliquis extraneorum debet in prescripta commissione et regimine impedire nec aliquo iure spiritali uel seculari impetere, nam quidquid ipsi in premissis egerint, fecerint, disposerint, nulli uiuenti de hoc aliquam debent facere rationem, nec aliquod dare responsum. Si quis autem ipsos commissarios constitutos seu substitutum uel substitutos ab eis uel altero ipsorum, racione cuiuscunque premissorum seu aliorum quorumcunque presens testamentum tangencium quocunque iure spiritali uel seculari, in uel extra iudicium impetierint seu aliqua contra ipsos seu ipsorum alterum locutus fuerit, illa omnino nullius debent esse roboris uel momenti, nam ipsi et eorum quilibet possunt se defendere non de propriis, sed de omnibus et singulis bonis ipsius testatoris suprascriptis, nulli iterum de hoc reddituri aliquam racionem. In quorum omnium robor et testimonium sigilla nostra propria ad preces sepedicti Wenceslai testatoris presentibus sunt appensa. Datum feria sexta in die sancte Margarethe virginis, anno domini M^o quadringentesimo septimo.

1407. Nový Plzeň.

Konvent br. kazatelů kláštera sv. Ducha v Plzni vyznávají, že Václav soukenník, měst. plz., ještě za života svého odkázal klášteru 2 kopy roč. platu a za to že se zavazují k jistým výročním službám božím.

Cum enim hominis uita sit labilis et peritura, ideo humane uite labilis decursus decreuit, rebus non incumbere perituris, sed prouidere in terris, ut mercedem habere possit in celis. Ne ergo hoc beneficium cum lucerna sub modio obscondatur, sed potius cum immenso gratuito super candelabrum collocetur, ut aliorum proborum hominum affectus prouocetur, nos igitur fratres Petrus prior, magister Mathias sacre pagine, Johannes senior, Hermanus, Wenceslaus coronatus, Mathias predicator, Petrus, Oziep, Wenceslaus sacristanus, Martinus pauper, Wenceslaus Cantor ceterique fratres conuentus sancti Spiritus Noue Pilzne, ordinis fratrum Predicatorum, presenti pagina elucescimus seu fatemur, ad quorum noticiam devolutum fuerit, quod pie memorie Wenceslaus pannifex, ciuis Pilznensis, pio ex affectu, quem ad fratres et nostrum conuentum habuit et hoc effectiue ostendit, se ibidem sepeliendo et duas sexagenas grossorum argenteorum Pragensis monete perpetui census nobis delegando pro remedio anime sue et pro predecessoribus suis. Nos igitur prior et fratres prenominati pensantes eius pium affectum pro iam dicta sancta elemosina et pro remedio animarum obligamus nos ac posteros nostros ad quatuor seruicia peragenda, videlicet vnum post octauas sancti Wenceslai, secundum post octauas natiuitatis Christi, tertium post festum sancte Trinitatis, quartum post festum sancti Jacobi apostoli maioris singulis annis perpetuisque temporibus ipso sero vigilias et in crastino missam defunctorum solempniter decantare. Si autem, quod absit, irecitati aliqua temeritudine et obsustati obliuione et negligencia huius beneficii dicta seruicia temporibus prefixis non faceremus et hoc legitime per personas fidedignas conuicti essemus, ex tunc et pro tunc elemosinam iam dictam non percipiemus, postposita omni contradiccione, sed ipsi commissarii illam elemosinam tamdiu retinebunt, donec predicta seruicia non peragemus et satis non faciemus. In cuius rei testimonium et euidentis sigilla nostra conuentus et officii prioratus sunt appensa. Datum in Noua Pilzna anno domini millesimo quadragesimo septimo.

1408. 30. listopadu.

Ondřej postřihač jest povinnen z domu svého platiti půl kopy roč. platu do kláštera Minoritského na záduši za zemřelého Matěje Keřka, měst. plz., který odkázal 5 kop na zakoupení ročního platu.

Nos Wenceslaus iudex, Wenceslaus Pabianconis pro tunc magister ciuium, Paulus Ebrzwin, iurati consules ciues ciuitatis Noue Pilzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis testificantes, quod honestus vir Andreas pannitonsor, conciuus noster, in nostri pleni consilii presencia constitutus, animo deliberato recognouit, se, heredes et successores suos super hec pignera, videlicet super domum suam cum area, sitam inter domos Johannis Girziconis ex vna et Petri sartoris parte ex altera et super omnia alia bona sua, mobilia et immobilia, quocunque nominentur vocabulo, sint in nostra ciuitate uel alibi, pecunie testamentalis olim Mathie dicti Kerzek, nostri conciuus, a prouido viro Wenceslao dicto Zbiroh pannifice, nostro conciuui, sortis quinque sexagenas grossorum Pragensium, commissario ipsius Mathie dicti Kerzek, ad plenum percepisse hac sub condicione, quod quamdiu ipse Andreas uel sui heredes uel successores iam dictam sortem prenominato commissario uel ipsius subcommissario vna cum censu supercrescente ad plenum non persoluerint, tamdiu debent annis singulis a dato presencium continuis mediam sexagenam grossorum dicto commissario uel ipsius subcommissario in festo sancti Jacobi maioris incipiando nunc in proximo coniunctim censuare. Cum qua quidem media sexagena grossorum dictus commissarius uel ipsius subcommissarius debet vnum aniuersarium in Griseo nostre ciuitatis suprascripte monasterio semper die sancti Laurencii peragere honeste, more consueto pro anima prenominati Mathie dicti Kerzek et pro animabus suorum predecessorum, et non dato censu prescripto quocunque anno, ut prenotatur, prenominatus commissarius et subcommissarius plenam habent et habere debent auctoritatem auxilio iudicis et iuratorum tunc temporis nostre ciuitatis ipsum Andream pannitonsorem heredes que et successores suos in omnibus bonis suis suprascriptis sufficienter pignerandi et pignera recepta atque ipsam domum inter cristianos uel iudeos obligandi uel vendendi et taliter censum tunc debitum conquirendi sine iudice et querelis. Harum quibus ad preces dicti Andree pannitonsoris sigilla nostra appensa

sunt testimonio literarum. Datum et actum feria sexta post festum sancte Katherine virginis, anno domini millesimo quadringentesimo octavo.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. B. 10.

223.

1408. 12. prosince.

Dosavadní farář br. Václav v Nov. Plzni vzdal se místa svého a za nového faráře k návrhu provinc. Oldřicha z Ústí br. Mikuláš ustanoven. Úvodcem byl farář v Kostelci.

Emler, Libri confir., I. VI. 254.

224.

1409. 4. července.

Bohuš ze Skočec zapisuje roční plat 21 gr. klášteru Dominikánskému v N. Plzni v Skočcích na Havlovi Luňákově.

Já Bohuš [z] Skočec vyznávám tímto listem všem nenějším i budícím, kteříž jej uzří nebo číste budú, že z dobré vůle, s dobrým rozmyslem, zdravú radú i s povelím svých přátel dávám i dal sem jedenmezciatma grošův pražského rázu, dobrého platu, čistého stříbra, ctným a nobožným bratřím a kněžím svatého Dominika, zákona kazatelového v Novém Plzni, u svatého Ducha, za tyto milé duše jmenované: nejprvé za Harbartovy, řečeného Hedvábný, za páně Otíkovy, za Bohuslavovu, za Bohušovu tak řečeného Ryněř, za panie Katrušinu, za páně Stupkovu i z[a] naše všeckny přejší pod túto výmluvú: Aby dřeve řečení bratřie a kněžie zpívali u večer svaté vigilie a na zajtřie svatú mši zádušní ten den octáb božieho těla za ty milé duše a za to mají mieti ten den na božie tělo bratřie a kněžie ku polepsení nebo na pitancí sedmnaceth grošův a kazatelovi čtyři groše, aby on za ty duše prosil na každú neděli a těch jedenmezciatma grošův platu mají počieti bráti na svatého Jiřie nyníe přístieho a tak

mají na každé léto bráti ten čas. A těch peněz a toho platu stupjem v Skočích wnelychb*) na našem kmeti Havlovi tak řečenému Luňák a toho jistého platu na tom jistém kmetu slibuji já Bohušě i všickni přátelé nenější i budící pode ctí i pod věrú nepřekážeti na věky, leč bych na tak dobrém jistém místě ukázal nebo moji přátelé ukázali, neb peněz pól čtvrtý kopy grošův dali, aby opět ten plat jinde kúpen byl. Pakli bychom toho ne učinili a jim neplnili nebo jim překáželi, teda plnú moc dáváme bratřím a kněžím dřeve řečeným, aby tiem listem toho jistého platu mohli dobývati duchovním i svěckým právem v ničem se neomlívujice, ale jim to věrně držíce, a ktož by tento list jměl s dobrú naši volí, ten má plné právo k němu. Tohoto všeho ku pevnosti já Bohušě z Otěšic, seděním na Scocích, přivěsiti sem kázal svú pečeť, na svědomie věcie prosil sem bratra svého Václava z Otěšic seděním v Oosračině, aby také přivěsil svú pečeť a Markvarda z Buxic, aby také přiložil svú pečeť k tomu listu, jenž jest čtúce od narozenie božieho čtrnáct set let a devátého, ten den dán na svatého Prokopa, českého našeho milé[ho] dědice.

Listina pergamenová v museu plzeňském, pečeti chybí. Na rubu: „Litera super bowskam de Skoczyecz“; pod tím později připsáno: „Censualis dominus Przychovský“. Starší sign. C., novější N. 275. Mimo to pozorují se ještě dva řádky písma staršího na rubu, ale již tak vbledlého, že nebylo lze je přečísti.

225.

1409. 11. října.

Kněz Mikuláš z Nov. Plzně ustanoven farářem v Újezdě.

Emler, Libri confir., I. VI. 275.

226.

1410. 13. listopadu. Praha.

Král Václav osvobozuje královská města Plzeň, Klatovy a Tachov, která se za krále v dluku 2750 kop gr. praž. zaručila a též v době

*) Nemohl jsem zjistiti, má-li se čísti „u Nelchyb“, aneb něco jiného.

nedávných bouří v zemi věrně při králi stála a tím do značných dluhův upadla, ode všech berní královských na šest let, počnouc rokem 1411.

Wenceslaus, dei gracia Romanorum sex semper Augustus et Boemie rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod cum magistri ciuium, consules, jurati et communitates Pilznensis, Glatouiensis et Tachouiensis ciuitatum nostrarum, fideles nostri dilecti, tamquam honoris et nominis nostri auidi zelatores et in complacenciam singularem et subsidium duorum milium septingentarum et quinquaginta sexagenarum grossorum Pragensium, Zacharie de Swynarz, heredibus et successoribus suis se soluendis et dandis pro nobis beniuole submiserunt et ipsos de prefatis pecuniis patentibus ipsorum literis eorum et sigillis sigillatis assecurauerunt, quarum pretextu pecuniarum et aliarum summarum bernarum regalium nobis per ipsos prius et ad presens datarum ac eciam gwerrarum in regno nostro Boemie motarum, vbi nobis cum sumptibus ipsorum fideliter astiterunt, magnis, sicut ab experto cognouimus, debitis involuti ad presens adeo, nisi nostra Serenitas ipsis succurat, in tempore ipsi processu temporis, sicut accepimus, prolabi possent in ipsorum exterminium vltimatum; ne igitur prefate nostre ciuitates pretextu debitorum predictorum suorum nostris temporibus totaliter succumbi, sed potius felicia incrementa suscipere et crescere videantur, nos non per errorem aut improuide, sed animo deliberato sanoque fidelium nostrorum accedente consilio, ciuitates predictas in recompensam predictorum duorum milium septingentarum et quinquaginta sexagenarum pro nobis, ut premittitur, donandorum seu soluendorum, incipiendo anno domini millesimo quadringentesimo vndecimo et deinceps sex annos continuos immediate se sequentes a summis regalium bernarum nobis per ipsos per eosdem sex annos dandis et persoluendis absoluimus, exemimus et quittauimus et libertauimus, absoluimus, exemimus et virtute presencium regia auctoritate Boemie pro nobis, heredibus et successoribus nostris, regibus Boemie, quittamus et graciosius libertamus, vniuersas eciam et singulas moniciones et literas per nos seu officiales nostros super quibuslibet summis ad dictas nostras ciuitates in predictorum sex annorum spacio ex obliuione in aduertencia vel alia de causa quacumque dirigendas et fiendas cassamus, annullamus et virtute presencium de certa nostra sciencia uiribus totaliter vacuumus, volentes expresse, ne quispiam, cuiuscunque condicionis extiterit,

dictas nostras ciuitates et homines eorum in prefatorum sex annorum spacio pro aliquibus summis seu contributionibus quibuscunque moneat, seu attemptare presumat quoquomodo. Mandamus eciam vniuersis et singulis regni nostri Boemie officialibus et signanter subcamerario, qui est vel qui pro tempore fuerit, firmiter et districte, quatenus ipsi de prefatis nostris ciuitatibus in predictorum sex annorum spacio nullam regalis berne summam exigant, postulent aut requirant, nec ad solucionem ipsarum arceant vel compellant quouismodo, prout indignacionem nostram grauisimam voluerint arcus euitare, nam iusta ac euidenti racione perpendimus, quod ipse ciuitates nostre predictae infra et per prefatos sex annos de summis regalium bernarum, que ipsis per eosdem annos more solito imponi deberent, antedictas duo milia septingentas et quinquaginta sexagenas cum aliis summis, quibus per nostram maiestatem nobilibus quibusdam fidelibus nostris singulis annis proscripti sunt, satis difficulter soluere preuabunt, et ergo decreuimus omnino volentes, vt per pretactos sex annos nulla penitus exaccione bernarum, subsidiorum aut aliarum quarumcumque solucionum a quoquam valeant amplius aggrauari. Presencium sub regie nostre maiestatis sigillo literarum. Datum Prage anno domini millesimo quadringentesimo decimo, die tredecima Novembris, regnorum nostrorum anno Boemie quadragesimo octauo, Romanorum vero tricesimo quinto. Testes huius sunt in Christo reuerendissimi patres et domini Wenceslaus, patriarcha Antiocensis, Conradus, episcopus Olomucensis et regni Boemie subcamerarius, nobilis Laczko de Crawarn, magister curie, Petrus Smrzslik, magister monete, et Nicolaus de Vozicz, consilarii, fideles nostri dilecti, quorum pariter sigilla in testimonium premisorum presentibus sunt appensa. Datum et actum anno, mense, die et loco, quibus supra.

[Na ohybu v pravc]: Ad mandatum domini regis, Jacobus, decanus Wissegradensis.

[Na rubu]: R[egistra]uit Caspar de Lewbicz.

Original perg. v museu plzeňském; šest pečetí vesměs na proučcích vistících dobře zachovaných. 1. Král v majestátě, na rubu sekret dvojhlavého orla. 2. Pečeť miskovitá, uprostřed hůl kolmo stojící svrchu křížem patriaršským ozdobená, přes ni pak uprostřed dva křížem položené klíče. Opis: Wenceslaus dei gracia patriarcha Anthiocenus. 3. Pečeť miskovitá, uprostřed sv. Václav pod gotickým baldachýnem stojící, pravíci drží praporec o zemi opřený, levice spočívá na štítu při levé noze na

zemi stojícím, po obou stranách dva malé štítky, pravý rozdělený, dole tři šikmo vystupující pruhy, z kterých do horní části zase tři užší též šikmé pruhy vynikají, v levém štítku vztyčený lev v pravo hledící. Opis: — S. dmi conradi dei gr[acia epi]scopi ec̄sie olmučen. 4) Miskovitá pečeť, tříhranný v pravo skloněný štít, v němž se mužský vous střelou proražený (odřívous) spatřuje, nad štítem na rohu spočívá kolčí helm křídlem ozdobený. Opis: S. Laczkonis — de Krawarn. 5) Miskovitá pečeť, ve štítě tři vodorovná vystupující břevna. Opis: * S * Petri * de * Smrsslík. 6) Miskov. pečeť, v štítě krk s hlavou páva šípku prostřelený. Opis: Sigillum — Nicolai — de praga. Poslední dvě pečeti mají ráz ve vosku černém, ostatní v červeném. — Sign. nověj. N. 13.

227.

1410. d. 8. ledna.

Mikuláš, syn Matěje ze Všejan, daroval Petrovi illuminatoru v Plzni, polovici mýta řč. Veselnice.

Nicolaus natus quondam Mathie de Wsseyan, veram medietatem thelonei dicti Veselnice de struibus lignorum per mulctamina descendencium solvi consueti, per d. d. Wenceslaum regem dicto Mathie de Wsseyan, patri dicti Nicolai, dati, per ipsum Mathiam et heredes vtifruendi more solito, prout in literis regalibus continetur, donavit discreto viro Petro alias Pessie illuminatori librorum ita, quod ipse Petrus veram medietatem omnium iurium ex dicto theloneo proveniencium, habeat et vtifruatur, altera medietate iurium dictum theloneum concernencium pro ipso Nicolao et heredibus remanente.

Ze soudní knihy plzeňské od 1407—1411 v museu zemském v Praze chované pod sign. 8. D. 19. pag. 96.

228.

1410. 4. prosince. Nový Plzeň.

Konvent kláštera bratří kazatelů v Plzni zavazují se, že nikdy neodcizí stříbrnou hlavu s ostatky sv. Prokopa, kterou zjednal s pomocí měšť. plz. Mikuláše Slance bratr Jan starší z řádu jejich.

Nos fratres, reuerendus pater magister Mathias, sacre theologie professor et prior conuentus Pilznensis, pro vniuersitate Boemie ordinis Predicatorum, Johannes senior, Wenceslaus subprior, Mathias predicator, Mathias Caluus, Wenceslaus dictus Coronatus, Petrus dictus Prussco, Petrus Antiquus, Petrus sacristanus, Martinus dictus Pauper, Przibico ceterique fratres conuentus predicti et ordinis, harum serie literarum obligamus nos et posteros nostros, quod nemo attemptet pro se uel alium exponere caput argenteum, in quo habentur reliquie sancti Procopii, gloriosi abbatis, comparete per reuerendum patrem, fratrem Johannem seniore nostrum conuentus Pilznensis ac Nicolaum dictum Slanecz, ciuem Pilznensem, dicte comparacionis realem coadiutorem in quacunque necessitate nostri conuentus Pilznensis; quod si per quemcunque oppositum factum fuerit, tunc Nicolaus predictus et sui successores, quibus presentem literam reliquerit uel dederit, ius totale competet, sicut sibi ipsi predictum censum pro missa virginis Marie tam diu tollendi, quousque prefatum caput seu monstrancia ad pristinum locum non reponeretur. In quorum omnium robor et validum firmamentum decreuimus presencia sigillis comuniri conuentui et officii prioratus. Datum et actum in conuentu nostro Pilznensi anno domini millesimo quadringentesimo decimo, in die sancte Barbare, virginis gloriose.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. B. 14.

229.

1411. 22. února.

Martin Rudoltův, měšť. plz., odkazuje 1 k. na zádušní službu do farního kostela; manželce Anně 160 kop a všechny klenoty, všecken ostatní statek pak synu svému Prokopovi, který má však sestře své Anně, až by dorostla, vydati 100 k. gr.

Nos Wenceslaus iudex, Nicolaus Hinconis, Petrus Borovsky jurati consules, ciues civitatis Noue Pilzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis testificantes, quod circumspectus vir, Martinus Rudolti, conciuus noster dilectus, licet aliquantulum eger corpore, sanus tamen mente plenaque perfruens racione, nobis in testimonium vocatis et rogatis, testamentum suum presens, quod

voluit esse vltimum, quod tamen primo ipso defuncto debet habere vigorem, condidit hoc modo: Primo namque fecit, constituit et ordinavit super pueros suos Procopium et Aniczcam ac super bona sua, suos veros et vltimos commissarios, tutores ac sue vltime voluntatis executores et potentes rectores, dominam Annam conthoralem suam legitimam et dilectam, Jacobum Jesseniczsky, Johannem Mudroch, Wenceslaum Frane et Pabssonem, filium eiusdem Mudrochonis ita, vt ipsi et eorum quilibet, possit loco sui alium commissarium substituere in vita vel in extremis. Item voluit, vt de bonis suis, annis singulis, perpetuis temporibus cum vna sexagena grossorum anniuersarium in nostra parrochiali ecclesia cum vigiliis et missa defunctorum cantatis et balneo et elemosinis pauperum more solito peragatur pro sua et suorum predecessorum animarum remedio salutari; necnon vt annis singulis perpetuis temporibus de bonis suis vnum stamen panni pro duabus sexagenis grossorum comparetur et pauperibus distribuatur. Item domine Anne, predictae conthorali sue, centum cum sexaginta sexagenas grossorum, omnia clenodia ex argento, omnia vestimenta muliebria, omnia lectisternia dedit, donauit et delegauit, hoc exempto, quod ipsa domina Anna debet dare Procopio, filio ipsius testatoris, dum ad annos maturitatis peruenerit, lectisternia ad quatuor lectos bonos, et Aniczce, filie sue, dum maritali debuerit, lectisternia decencia et honesta. Item voluit, vt debita sua, de quibus racionabiliter constare poterit, de bonis suis persoluantur; reliqua vero omnia bona sua mobilia et immobilia, quocunque nominentur vocabulo et in quibusque rebus consistant, Procopio filio suo antedicto dedit, donauit et delegauit isto dumtaxat nominaliter expresso, quod ipse Procopius debet dare de eisdem bonis Aniczce, sorori sue antedictae, dum ipsa ad annos maturitatis peruenerit, centum sexagenas grossorum; item Procopius debitam annorum attingens etatem, si cum prefata domina Anna comode in domo non possit conmanere, tunc ipse Procopius debebit in ipsa domo per se sine impedimento hospitaliter residere. Si vero ipse Procopius sine debitis annis decesserit, tunc predictae domine Anne debent ad premissa addi quadraginta sexagene grossorum et residuum debet ad Maretkam, vxorem dicti Pabssonis, et Aniczcam predictam, filias ipsius testatoris, equalibus porcionibus diriuari. Item si ipsa Aniczca sine debitis annis decesserit, tunc domine Anne predictae debent addi ad premissa quadraginta sexagene grossorum et Maretcze predictae viginti sexagene grossorum, et residuum debet ad ipsum Procopium diriuari. Si vero ambo, vi-

delicet tam Procopius quam Anyczka sine debitis annis ab hoc seculo migrauerint, tunc additis domine Anne pretactis octuaginta sexagenis grossorum, residuum debet ad prefatam Maretkam et ipsius pueros deuolui pleno iure. Si vero eciam ipsa Maretkam pro tunc defuncta fuerit, pueros non relinquendo, tunc Wenceslao Frane antedicto et ipsius pueris debent dari quinquaginta sexagene grossorum, residuum vero commissarii suprascripti seu eorum subcommissarii poterint conuertere pro animabus ipsius Martini testatoris et suorum predecessorum et pro pauperibus ipsius cognatis et amicis, prout ipsis melius videbitur expedire et prout ipsis specialiter est commissum, nulli viuenti reddentes de hoc aliquam racionem. Quos quidem commissarios constitutos et substituendum ac substituendos ab eis seu altero eorum, nullus puerorum vel affinium ipsius Martini testatoris nec aliquis extraneus debet in huius modi commissione et regimine supplantare, nec impedire vel molestare verbis vel factis, publice vel occulte, nec aliquo iure spirituali vel seculari, nec in iudicio, nec extra iudicium aliquo modo conuenire vel impetere, nec quicquam aduersus eos apponere siue loqui. Si quis autem ea vel aliquid eorum attemptare presumpserit, hoc nullius debet esse roboris vel momenti, nam ipsi et eorum quilibet de omnibus premissis et de aliis omnibus, si que hic nominatim non sunt inserta et presens tangunt testamentum, nulli viuenti debent aliquam facere racionem nec aliquod dare responsum. Harum quibus sigilla nostra ad preces prefati Martini testatoris appensa sunt testimonio litterarum. Datum dominica Esto michi, videlicet die kathedre sancti Petri apostoli, anno domini millesimo quadringentesimo vndecimo.

Listina pergamenová v museu plzeňském; pečeti chybí. — Narubu: „Kšaft Martina Rudolfa“. Nověj. sign. N. 169.

230.

1411. 25. února.

Br. Václav ustanoven od provinciála řádu něm. Oldřicha z Ústí farářem v Novém Plzni, když předchůdce jeho br. Mikuláš se místa byl vzdal.

1411. březen.

Kněz Dominik z Nov. Plzně ustanoven farářem v Hrušešicích.

Emler, Libri confirm., I. VII. 18.

1411. 18. listopadu.

Petr z Nekměře jest dlužen klášteru sv. Ducha v Plzni 23 kopy, kteráž se zavazuje listem tímto v nížeapsaných lhátách klášteru splatiti.

Já Petr z Nekmieře, jistec dluhu podepsaného, a my Marquart z Buksic, Václav z Bielé, Zdeněk ze Dvorce, rukojmě jeho i zaň, známy listem tímto obecně před každým, ktož jej čísti budú neb uslyšie čtúce, že jsme dlužni pravého dluhu třimezdcietma kop grošův dobrých, stříbrných, pražského rázu, ctným kněžím převorovi a všemu konventu kláštera svatého Ducha v Novém Plzni, bratřím zákona svatého Dominika i tomu každému, ktož by tento list měl s jich dobrou volí. Protož sľubujem listem tímto i dobrou věru naši křesťanskú, rukú společnú a nerozdielnú i beze všie zlé lsi našim věřicím teprv jmenovaným peníze svrchupsané dáti a penězi hotovými zaplatiti na tyto roky podepsané a úmluvy, to jest jednu kopy grošův ve dvou nedělí, první po svatém Jiří, ježto od dánie tohoto listu najspieše přijíti má, a druhú kopy grošův ve dvou nedělí první po svatém Havle, ihned potom najprv přijstiem a třetí kopy grošův na svatého Jiří ve dvou nedělí, ježto po túto dvou rokú již jmenovanú najspieše přijíti má a na ten na poslední rok teprv jmenovaný mámy a sľubujem jim těch ostatečných dvadceť kop grošův dáti a penězi hotovými zaplatiti beze všeho dalšího prodlenie anebo jim na našich na čistých a na svobodných dědinách dvou kopú grošův dobrých, stříbrných, pražského rázu, platu ročního a věčného, ale holého toliko platu beze všeho panstvie okázati a postúpiti a zapsati dobrými listy anebo aktami dvoru arcibiskupstvie pražského, tak aby oni toho platu jisti byli; kteréhožto platu jedna kopy grošův na oděv a druhá kopy grošův na pitancí tým

bratřím má vycházeti na všaké léto. Pakli bychom toho neučinili, že bychom na který rok z svrchupsaných rokův peněz tehdy dlužných nezaplatili ani platu, jakož jest předepsáno, nepostúpili a nezapsali, tehdy ihned po každém z těch rokův my rukojmě napředpsaní, když bychom kolivěk od našich věřicích jednoho aneb jich poslem napomenuti byli, jeden na druhého neukazuje ani jeden druhého čekaje ani se kterak vymlúvajíc, každý s jedním pacholkem a se dvěma koňoma v městě v Novém Plzni neb v Rokycanech do počestné hospody, kteráž by nám od nich anebo jich poslem jmenována byla, vléci mámy a sľubujeme a tu ležení obecné a obyčejné v české zemi držeti, každý sám svým životem aby ležal, anebo sebe miesto budeme moci každý z nás ctného panoši rytierského řádu v to ležení postaviti a vložit. A po dvou nedělí ote dne napomenutie v toto ležení jeden den po druhém čtúce, a my ještě peněz svrchupsaných tehdy dlužných nezaplatili, ležme my anebo neležme, tehdy věřící naši plnú moc mají i plné právo penieze tehdy dlužné v křesťanech i v židech optati a vzieti na naše na všech škody, a kdež by je koli optali, tu my je sľubujem zastúpiti a jim je vypravití sami sebu anebo dobrými základy anebo jistými rukojměmi beze všie jich škody, a přes to vždy ještě ležení toto plniti sľubujeme a z něho na nižádné právo nevyjžděti ani vycházeti mámy, doňavadž bychom jim peněz svrchupsaných tehdy dlužných i všech škod, kteráž by pro toto neplnění naše kdežkolivěk anebo kterakžkolivěk vzešly, ježto by je jeden z našich věřicích právem bez zmatka ukázal, doňavadž bychom nezaplatili hotovými penězi úplně. Také jestliže by kto z nás v tej míře umřel a my ještě všeho nesplnili, což tento list svědčí, tehdy my zuostalí živi sľubujeme jiného tak jistého a jmovitého toho umřelého miesto ve dvou nedělí od té smrti prvú k nám postaviti, list tento obnoviec pod pokutu napředpsaného ležení, a to sľubujem učiniti, kolikrátž by kolivěk toho potrebie bylo, a přimlúvali-li by nám co naši věřící pro toto nesplnění naše, to my mámy vsudy znáti, že jsú oni právi a my proti nim křivi. Tohoto všeho ku pevnosti naše jsme pečeti vlastnie s naší dobrou volí i s přiznáním k tomuto listu přivěsili, jenž jest dán čtúce od narození božieho čtrnácte set let a jednáctého léta, v středu v ochtáb svatého Martina.

Listina pergamenová v museu plzeňském, pečeti chybí. Na rubu: Super Johanssonis, fratris domini Petri de Nekmierze. Starší sign. Q. 3. novější sign. N. 276.

M. Jan Hus důtklivě domlouvá Plzeňským, že druhdy svorností a spořádaným životem nad jiné vynikali, ale teď že hádky mezi sebou začínají a v cnosti ochabují, i vyzývá je, aby se polepšili. V druhé části listu svého vyvrací bludná učení jakéhosi kazatele v Plzni.

Dobrym setrvánie ve cnosti a hriešnym svaté poznánie pána našeho Jezu Krista.

Páni milí a bratřie v milosti boží! Velmě tesklivě slyším, že máte mezi sebou roztrzenie a nesvornost v pravdě boží, že dobře počenše zle konáte, boha hněvate, duše své tupíte, zlý příklad jiným dávate a svú čest maříte, pro malý zisk světa tohoto málo vážíte život věčný. O proč nepomníte, že die spasitel: Co platno jest člověku, ač vešken svět zísťe a své duši uškodí? a kterou dá člověk otměnu za duši svú? O proč nepomníte, že ste byli příklad dobrý vši české zemi v sjednání dobrém, v slyšení slova božího, v stavení zlosti? O kterak ste pozapomenuli, že jednota naše v dobrém svatá, ta vás od nepřátel bránila, bohatila a vzácny před bohem i před lidmi činila!

Znamenal to nepřítel boží, ďábel, želeje toho vzbudil Anti-kristovy a své údy, aby z vás boží milost a vůli vypudili, a jemu dóm, biednému duchu, z něhož byl jest vyhnán, navrátili, aby on pojma sedm duchov horších zase se navrátil, aby hore bylo nežli prve. Již frivorty, již hry, již jiné nešlechtnosti, vyraziv z vás slovo božie, v vás navrátil. Kde máte pastýře duši svých? kterak vás vede? Rána nenie ukázána, nenie, ktoby se slitoval, aby raněné od lotrov, vína a oleje nalije, uvázal ránu vaši. Máte snad ty, jenž vám nalévají jedu lehčením písma a oleje, ne lásky pravé, ale pochlebenství. Neviete toho, že pochlebník jest sladký nepřítel, ale ktož koho treskce, ten toho miluje, rány léčí, ač se neduživý hněvá a skeří. O svatý Řehoři, veliký papeži, ty dieš: Ten jedné sám přítel bude, kterýž nečistoty s mé duše setře. Milý svatý! pros za Plzňany, at tě v tom následují, a tehdyt budú jako prvé božie slovo velebiti, kázánie protiv hriechóm milovati, vódce pravé k sobě vinúti a vlky hltavé od sebe puditi. Znamenati budú, že kto je treskce, ten k bohu vede, a kto pochlebuj, ten je ot boha lúčí; kto pochlebuj, jedem krmí, kto treskce, vínem napájie. Vzpomenúť, žeť brzo zemrú, a blaze tomu, kterýž

dobře umře, ale běda, kto hriechem se naprzně, upadne do věčného ohně.

O milí křestěné! Viete že dobrá pověšť lepšie jest než masť drahá. Kam chcete dieti svú dobrou pověšť, jenž jest takto zněla: Plzněné jsú najsvornější, město své řádně zpravují, slovo božie milují, pudie ven kněžské ženy a rufiany, kostky sú stavili a jiným městám dobrý příklad dali. Věrně buoh byl zavítal mezi vás, pšenice nasál, a ďábel kúkol vtrúsil, aby pšenici udusil. É pro milého pána boha, pro ohavné a najukrutnějšíe božie umučenie, pro své spasenie, pro svú čest, pro jiných polepsenie, pro své sčestie, ktož jste chybili, uhoďte v pravdu; ktož jste svatí, buďte světější! Nebť die pán buoh: Čas blízko jest; kto škodí, škod ještě, a kto v mrzkostech jest, mrzek buď ještě, a kto spravdiv jest, spravdiv buď ještě, a svatý, osvěť se vice. Aj přijduť brzo a otplata má se mnú jest, otplatiti každému vedle skutkov jeho. Tak die pán Ježíš. Přijmete-li jeho slovo mile a zachovate, dá otplatú život věčný v radosti nesmierné; pakli nepřijmete a nezachovate, dá zatracenie věčné v ohni věčném, v temnostech mezi ďábly, kdež nižádného nebude otpočinutie ani utěšenie. Ale úfám jeho svaté milosti a mám naději a proto vám píši, že dobří setrvate, a druží se polepšite ve všem dobrém, a tak budete synové boží, měšťéniné města, v němž nebude temnosti ani zamúcenie, a v němž budete otce boha viděti a vsechny věci znáti a jeden druhého plně jako sám se milovati a budete každý mieti, co bude chtieti. Toho města z Plzně, nynie rozbrojené, rač vám všem dopomoci otec i syn i duch svatý smrti pána Krista a s pomoci panny Marie i vsech svatých. Amen.

Po napsání lista přišel mi list, v němž psáno jest, že bránie kněžie čísti čtenie přirozeným jazykem česky neb německy. Druhé, že kázal některý kněz, že nižádný, jenž smrtelně hřeší, nenie slúha ani syn ďáblov. Třetie že na nové mši kázal řka kněz tento: dokudž jest neslúžil, byl jest syn boží, ale dnes i potom, když slúžiti bude, jest otec boží a stvořitel těla božieho. Čtvrté že ten kněz kázal, že najhorší kněz jest lepšii, než laik najlepšii.

Jestli tak a nižádný se proti těm bludóm nepostaví, znamenie veliké jest nad vámi, že ste velmě pravdy otпадli, a zvláště, kteří jste učení a rozum máte; neb jakož die svatý Jan Zlatoušty na ono slovo Krista spasitele našeho: „Nerodte se báti těch, jenž zabíjejí tělo“, za těmito slovy ukázal jest Kristus, že netoliko ten zrádce jest pravdy, kterýž nesměle praví pravdu, ale i kto nesvobodně brání pravdy, kteréž slušie svobodně brániti, zrádce jest

pravdy. Neb jakož kněz dlužen jest, aby pravdu, kterúž ot boha jest slyšal, směle kázal, též laik, to jest člověk nekněz, dlužen jest, aby pravdy, kterúž jest slyšal ot kněze vynesenu z písma, bránil doufajně; pakli toho neučiní, zrazuje pravdu. Aj teď máte velikého svatého důvod z toho slova Kristova: „Nerodte se báti těch, jenž tělo zabíjejí“, že každý kněz i nekněz, ktož zná pravdu, má jie do smrti brániti, jinak byl by zrádce pravdy a tak i Kristov. A mnozí z vás znáte pravdu a jste naučeni, že každý móż zákon boží mluviti, vyznávati a umie-li i čísti, buď latině, jako svatý Marek čtenie psal, buď řecky, jako svatý Jan své čtenie a kanoniky neb epištoly psal, buď židovsky, jako svatý Matúš své čtenie popsal, buď syriansky, jako svatý Lukáš své čtenie popsal, buď persky, jako svatý Šimon čtenie kázal a popsal, buď judsky, jako svatý Bartoloměj, a tak o jiných jazyciech.

Kterakž dáte kněžím brániti, aby lidé zákona božieho nečtli česky neb německy?

Také k druhému kusu zda nevíete, že nelze jest i bohu ve ctnosti i ďáblu ve hříeše slúžiti? Viem, že ste slýchali, že Kristus die: Nemóž nižádný dvěma pánoma slúžiti a potom: Nemóžete slúžiti bohu a mamonovi. A také víete, že svatý Petr die: Ktož ot koho přemožen jest, ten toho sluha jest. A Kristus die: Kto hříech činí, slúha jest hříecha; a svt. Pavel k Římeninóm die: Sluhy ste byli hříecha. Kterak toto písmo svaté věduce trpíte, že nižádný, ktož jest ve hříeše smrtelném, nenie slúha ďáblóv? Také viem, že ste slýchali, že pán Ježíš die, že kúkol jsú synové zlostní, jichž jest ďábel nasál v svět a že také die zlým: Vy z otce ďábla jste a žádostí otce svého chcete učiniti, a dává příčinu řka: že nemóžete slyšeti řeči mé, protož z otce ďábla jste. A sv. Jan apoštol duchem svatým die: Synáčkové! nižádný vás nesvod, ktož pravdu činí, spravedlivý jest, jakož Kristus spravedlivý jest, a ktož hříech činí, z ďábla jest. A potom die: V tom známi jsú synové boží a synové ďáblóvi; každý, ktož není spravedlivý, nenie z boha. Aj teď máte, že každý smrtný hříešník jest z ďábla a syn ďáblóv: kterak tehdy přepúštíte kázati kacěřstvie proti tomuto svatému Kristovu písmu? Vězte, že ten tak káže, jest sluha i syn ďáblóv, a jest horší, než nejmenší laik dobrý. A tak nenie otec boží ten kněz: neb by bůh byl syn toho kněze, a ten kněz jest syn ďáblóv, tehdy by bůh byl syn také ďáblóv! Také ten kněz, tak ten blud káže a drže, nenie stvořitel těla božieho, ale jest rozmnožitel kacěřstvie velikého. Nechť vezme všecy tovaříše své na pomoc a stvoří s nimi jednu hnidu a tehdyť jim vyznám, že

jsú stvořitelé! Nelze jest pro dlúhost písmem tuto dověsti. O srdnatí křesťané! zda ste již všichni zemřeli, že dáte bludy vésti a božie slovo súžiti? Prozřete a nedajte ďáblu nad sebú vévoditi!

Toho vám pán bůh, jenž sám móż býti a jest stvořitelem, pomáhaj. Amen.

Erben, M. J. Husi sebrané spisy české III. 270. — Palacký, Documenta M. Joannis Hus 24. — Opis listu se nalézá v rukopise cis. bibliotéky v Praze XI. D. 9. fol. 67.

234.

1412. 2. března. Praha.

Král Václav stvrzuje Oldřichovi z Letkova v doslovném znění listy od krále Jana a cis. Karla na Letkov jeho předkům udělené.

Wenceslaus, dei gracia Romanorum rex, semper Augustus et Boemie rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod veniens ad nostre maiestatis presenciam Vlricus de Letkav, familiaris noster, fidelis noster dilectus, nobis humiliter supplicauit, quatenus sibi tres literas pro genitoribus suis et sibi super villa siue predio Letkow et pertinenciis suis a serenissimis quondam principibus dominis Johanne, rege Boemie, awo nostro, et Karolo, pro tunc Romanorum rege semper Augusto et Boemie rege, domino et genitore nostro carissimo, datas, approbare, ratificare et confirmare graciosius dignaremur; quarum literarum tenores presentibus sunt inclusi. Prime quidem litere tenor talis est et sequitur in hec verba: [Následuje doslovné znění listu kr. Jana z r. 1325. 1. května v Praze, čís. 22.] Secunde vero litere tenor sequitur et est talis. [Následuje znění listu kr. Jana v Budišíně 1339 d. 20. srpna, čís. 47.] Tercie vero litere tenor talis erat: [Následuje doslovné znění listu cis. Karla v Praze 1350. d. 13. října, čís. 65]. Nos prefati Vlrici petitionibus benignius inclinati, attentis nichilominus studiosis obsequiis, quibus idem Vlricus et sui progenitores nobis et predictis awo et genitoribus nostris complacuerunt hactenus et complacere debebunt et poterunt in futurum, predictas tres literas, prout de verbo ad verbum superius continentur, in omnibus suis punctis, clausulis et articulis, regia auctoritate Boemie et de certa nostra sciencia approbamus, ratificamus et virtute presencium confirmamus, de-

cernentes ipsas perpetuam obtinere roboris firmitatem, nostris tamen seruiciis nobis occasione dicte ville Letkow prestari solitis semper saluis. Presencium sub regie nostre maiestatis sigillo testimonio literarum. Datum Prage anno domini millesimo quadringentesimo duodecimo, die secunda Marci, regnorum nostrorum anno Boemie quadragesimo nono, Romanorum vero tricesimo sexto.

[Na ohybu v pravo]. Per dominum Conradum, episcopum Olomucensem, Johannes de Bamberg.

[Na rubu]. Registravit Caspar de Lewbicz.

Listina pergamenová v museu plzeňském; pečeť majestátní na proužku pergamenovém visící zachovalá. Sign. nověj. N. 126.

235.

1412. 4. března.

Jan, syn někdy Filippa z Dobřan, měšt. plz., zavazuje se zadržalé berně a sbírky městské od otce svého úhrnem 10 kop gr. zaplatiti a pojišťuje obci summu tuto na všem statku svém.

Nos Wenceslaus iudex, Paulus Ebrzwin, pro tunc magister ciuium, Laurencius Clime, iurati consules, ciues ciuitatis Noue Pilzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis testificantes, quod discretus vir Johannes, natus quondam Philippi de Dobrzano, conciuus noster, in nostri pleni consilii presencia constitutus, animo deliberato, recognouit se, heredes et successores suos in et super domo sua et area ipsius, sita in nostra ciuitate predicta inter domos Blazconis fabri ex vna et Petri braseatoris parte ex altera, ac super omnibus aliis bonis suis mobilibus et immobilibus, quocumque nominentur vocabulo, simul pecoribus et pecudibus, in decem sexagenis grossorum argenteorum bonorum, Pragensis monete, nostre ciuitati Pilznensi antedicte, ratione retentorum bernarum et collectarum, quas retinuit prefatus Philippus, pater eius, dum adhuc viueret in humanis, teneri et debitorie obligari promitendo presentibus bona fide, suo heredumque et successorum suorum nomine annis singulis a data presencium continuis, vnā sexagenam grossorum prefate nostre ciuitati diuisim soluendo censuare, videlicet incipiendo in festo sancti Georgii proxime venturo per medium et in festo sancti Galli deinde immediate se-

quenti per medium et sic deinceps anno quolibet, quamdiu nostre ciuitati predictae non persoluerint seu non persoluerint sui heredes uel successores capitalem pecuniam antedictam vna cum censu tunc debito totaliter et ad plenum. Et non dato censu cuiuscunque dictorum terminorum termini quocumque anno, mox nostra ciuitas antedicta plenam debet habere vigore presencium potestatem per interpositas quascunque personas prefatum Johannem, heredes et successores suos in omnibus bonis suis suprascriptis auctoritate iudicis et iuratorum nostre ciuitatis pro tempore existencium sufficienter pignerandi et pignera recepta atque ipsam domum inter cristianos uel iudeos obligandi uel vendendi et taliter censum tunc debitum conquirendi plenarie absque iudiciis et querelis. In qua quidem sorte et censu soluendo de eadem nullus creditorum ipsius Johannis debet ipsam nostram ciuitatem seu suo nomine possidentem presencia per seniores literas seu alia scripta seniora impedire, nam ipsa ciuitas debet omnibus aliis creditoribus anteferi ex iure et consuetudine ab antiquo realiter obseruatis, et quicunque hanc literam habuerit cum bona voluntate nostre ciuitatis predictae, eidem competit plenum ius omnium premissorum. In quorum robur sigillum prefati Johannis, in testimonium vero sigilla nostra ad preces eiusdem Johannis presentibus sunt appensa. Datum feria sexta post dominicam Reminiscere, anno domini millesimo quadringentesimo decimo secundo.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. B. 15. Listina jest v knize přetřána. Nadpis: Proscriptio Lichwicze, census super domo.

236.

1413. 10 února.

Bohunko řezník, měšt. plz., zapisuje na všem svém statku obci m. Plzně 6 1/2 k. gr., jakožto zadržalé berně a sbírky a zavazuje se v určitých lhůtách je splatiti.

Nos Wencelaus iudex, Wenceslaus Piczko, pro tunc magister ciuium, Simon Chudoba, iurati consules, ciues ciuitatis Noue Pilzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis testificantes, quod discretus vir Bohunco carnifex, conciuus noster, in nostri pleni consilii presencia personaliter constitutus, animo deliberato

recognouit se, heredes et successores suos in et super macello suo necnon super curia in Dudlewecz, omnibus et singulis pratis et hereditatibus ad ipsam spectantibus omnibusque aliis et singulis bonis suis mobilibus et ymmobilibus, quocunque nominentur vocabulo, habitis uel habendis, simul pecoribus et pecudibus in sex cum dimidia sexagena grossorum argenteorum bonorum Pragensis monete, nostre ciuitati Pilznensi antedecte, ratione retentorum bernarum et collectarum teneri et debitorie obligari, promittendo presentibus bona fide, suo, heredumque et suorum successorum nomine annis singulis a data presencium continuis triginta nouem grossos prefate nostre ciuitati diuisim soluendo censuare, uidelicet incipiendo in festo sancti Georgii proxime venturo per medium et in festo sancti Galli deinde immediate sequenti per medium et sic deinceps anno quolibet, quamdiu nostre ciuitati predictae non persoluerit seu non persoluerint sui heredes uel successores capitalem pecuniam antedictam vna cum censu tunc debito totaliter et ad plenum. Et non dato censu cuiuscunque dictorum terminorum termini quocunque anno, mox nostra ciuitas antedicta plenam debet habere vigore presencium potestatem per interpositas quas-cunque personas prefatum Bohunconem, heredes et successores suos in omnibus bonis suis suprascriptis auctoritate iudicis et iuratorum, eiusdem nostre ciuitatis pro tempore existencium, sufficienter pignerandi et pignera recepta atque ipsum macellum, curiam, hereditates et prata inter cristianos uel iudeos obligandi uel vendendi et taliter censum tunc debitum plenarie absque iudiciis et querelis [conquirendi]. In qua quidem sorte et censu soluendo de eadem nullus creditorum ipsius Bohunconis debet ipsam nostram ciuitatem seu eiusdem nostre ciuitatis nomine possidentem presencia per seniores literas seu alia scripta seniores impedire, nam ipsa ciuitas nostra debet omnibus aliis creditoribus anteferri ex iure et consuetudine ab antiquo realiter obseruatis, et quicunque hanc literam habuerit cum bona voluntate nostre ciuitatis predictae, eidem competit plenum ius omnium premissorum. In quorum testimonium sigilla nostra propria ad preces prefati Bohunconis presentibus sunt appensa. Datum feria sexta in die sancte Scolastice virginis, anno domini millesimo quadringentesimo tredecimo, uidelicet die decima mensis Februarii.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. B. 15.

237.

1413. 9. června.

Jan Motl, koželuh, měst. plz., odkazuje na stavbu kostela farního 10 kop, po 30 kopách Michalovi koželuhovi a Oldřichovi koželuhovi, 10 kop maceše své, 20 kop manželce své Martě. Všechn ostatní statek odevzdává konšelům, aby jej obrátili na záduší za něho a jeho předky.

Nos Wenceslaus iudex, Wenceslaus Frane pro tunc magister ciuium, Bartlinus Yrcher, Jaxo Cabelec, iurati consules ciues ciuitatis Noue Pilzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis testificantes, quod discretus vir, Johannes dictus Maetlinus Yrcher, conciuis noster, decumbens in loco egritudinis, licet eger et debilis corpore, sanus tamen mente et plena perfruens ratione, nobis in testimonium vocatis et rogatis, testamentum suum vltimum condidit hoc modo: Primo decem sexagenas grossorum parate pecunie ad structuram nostre parrochialis ecclesie delegauit; item Michaeli Yrcher, nostro conciu, triginta sexagenas grossorum et Vlrico Yrcher similiter triginta sexagenas grossorum delegauit; item nouerce sue decem sexagenas grossorum et Marethe, vxori sue legitime, viginti sexagenas grossorum delegauit. Reliqua vero omnia bona sua mobilia et immobilia, quocunque nominentur vocabulo, siue talia in creditis siue in pecuniis paratis, siue in quibuscunque aliis rebus seu in pecoribus et pecudibus consistant, nichil penitus eximendo potenter comisit iuratis consulibus et scabinis nostre ciuitatis, modernis et futuris, et quicunque fuerint pro tempore, ad regendum, dispensandum, ordinandum, distribuendum et pro remedio animarum ipsius Johannis testatoris et suorum predecessorum conuertendum, quo, vbi et qualiter ipsis melius et efficacius visum fuerit expedire, conscienciam tamen ipsorum consulum et scabinorum in hoc honerando et quomodocunque ipsi consules et scabini cum eisdem bonis egerint, dispensauerint, ordinauerint, distribuerint seu pro remedio animarum predictarum conuerterint, hoc debet perpetuis temporibus obtinere firmum robur pariter et vigorem ipsique consules et scabini nulli viuenti hominum debent de hoc in perpetuum aliquam reddere rationem, nullusque amicorum et consanquineorum ipsius Johannis Maetlini testatoris, siue talis sit spiritualis siue secularis persona, nec quisquam extraneus debet ipsos consules et scabinos in huiusmodi commissione et re-

gimine impedire, nec ipsorum dispensacionem, ordinacionem, distributionem seu pro animarum remedio conuersionem impugnare, nec eisdem contradicere verbo uel facto in uel extra iudicium vlllo modo. Si quis autem ipsos consules et scabinos modernos seu futuros, quicumque fuerint pro tempore, racione bonorum prefati Johannis Maetlini testatoris seu racione eorum, que presens tangunt testamentum, impetuerit seu impugnauerit in uel extra iudicium, hoc nullius debet esse roboris vel momenti, nam ipsi consules et scabini non de propriis, sed de bonis eiusdem Johannis Maetlini testatoris debent se defendere et tueri nulli iterum viuenti hominum de hoc reddentes in perpetuum aliquam racionem. Harum quibus sigilla nostra ad preces dicti Johannis Maetlini testatoris appensa sunt testimonio literarum. Datum anno domini millesimo quadringentesimo tredecimo, feria sexta proxima ante festum Penthecostes.

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. B. 15.

238.

1413. 18. června.

Marketa, vdova po Motlovi, koželuhovi, odkazuje všechno jmění své bratru svému Jakubu Mildovi z Mostu.

Nos Wenceslaus iudex, Wenceslaus Frane, pro tunc magister ciuium, Nicolaus Zebnický, iurati consules ciues ciuitatis Nove Pilzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis testificantes, quod honesta mulier Margaretha, relicta quondam Maetlini Yrcher, conciuis nostra, decumbens in lecto egritudinis, licet aliquantulum egra et debilis corpore, sana tamen mente et plena perfruens racione, nobis in testimonium vocatis et rogatis, presente eciam discreto viro Bartolinio Yrcher, nostro conciuie et conconsule, testamentum suum vltimum, quod primo debet habere uigorem ipsa defuncta, condidit hoc modo: Omnia bona sua mobilia et inmobilia, quocumque nominentur vocabulo, ad ipsam racionabiliter spectancia et in quibuscumque rebus talia consistent, siue talia sint in pecuniis, siue in delegatis sibi per maritos suos premortuos siue in aliis quibuscumque rebus et bonis nichil penitus excipiendo, dedit, donauit ac potenter delegauit Jacobo Milde de Ponte, fratri suo

et suis pueris nunc habitis et in posterum habituris, ipsum Jacobum heredem et dominum omnium eorundem bonorum suorum faciendo ad faciendum cum eis, tamquam cum propriis, quidquid sue placuerit voluntati, nemini in perpetuum reddendo aliquam racionem. In quorum omnium testimonium sigilla nostra propria ad preces dicte Margarethe presentibus sunt appensa. Datum anno domini millesimo quadringentesimo tredecimo, feria quarta post festum sancte Trinitatis.

Z nejstarší knihy priv. a závěti. f. B. 16.

239.

1413. 30. června.

Vidimus listu na špital svt. Máří Majdaleny v Plzni z r. 1322. dne 15. srpna v Nové Plzni daného od zakladatele špitala toho Konrada z Dobřan.

In nomine domini amen. Nos Wenceslaus Gurem, canonicus ecclesie Pragensis, reverendissimi in Christo patris et domini, domini Albici, dei gracia archiepiscopi Pragensis, apostolice sedis legati, vicarius in spiritualibus generalis, presenti transsumpto publico notum facimus vniuersis, quod constitutus personaliter coram nobis in iudicio honorabilis et religiosus vir, frater Johannes, professus domus ordinis sancte Marie de domo Theutunica cruciferorum, rector hospitalis sancte Marie Magdalene in preurbio ciuitatis Noue Plzne, diocesis Pragensis, quandam literam priuilegialem dotacionis dicti hospitalis in pargameno scriptam, sigillo magno rotundo de cera alba communitatis dicte ciuitatis Noue Plzne in pressula pargamenti pendenti sigillatam, in cuius quidem sigilli medio quedam due turres cum circumferenciis et cimboriis eminentes erant sculpte, inter quas turres due ymages, homines representantes, vna inferior cum clipeo, in quo erat leo, galeam cum alis in capite et gladium in manu dextra, et ymago superior duo vexilla, unam in qualibet manu gestantem, stantes apparebant, litere uero circumferenciales rate permissa erant tales: Sigillum ciuium de Noua Plzna, sanam et integram, omnique vicio et suspicione carentem, suo et dicti hospitalis sui nomine exhibuit et in manus nostras coram notario publico et testibus infrascriptis

presentavit, petens nomine quo supra eandem literam transsumi transscribi et publicari ac eidem transsumpto auctoritatem ordinariam et decretum interponi. Nos uero dicta litera visa, per lecta et sane intellecta ac absque omni vicio et suspicione reputata ad dicti domini Johannis petitionem eandem per notarium subscriptum transsumi et transscribi ac publicari seu in formam publici instrumenti redigi mandauimus, ipsamque dotacionem et donacionem in eadem litera contentam et descriptam ratificantes, approbantes et confirmantes, eidem transsumpto auctoritatem ordinariam interponimus et decretum, ipsumque transsumptum fidem faciat in agendis decernentes, quod eidem transsumpto publico tam in iudicio quam extra plena fides adhibeatur tamquam litere originali suprascripte. Cuius quidem litere tenor de uerbo ad uerbum dinoscitur esse talis.

[Následuje doslovné znění listu Konrada z Dobřan v Nov. Plzni 1322. d. 15. srpna, č. 18.] In cuius rei testimonium presens transsumptum siue transcriptum exinde per Petrum, notarium publicum subscriptum, fieri et in hanc publicam formam siue in formam publici instrumenti redigi mandauimus sigillique vicariatus archiepiscopatus Pragensis, quo ad presens vtimur, appensione iussimus communiri. Datum et actum Prage in curia archiepiscopali, sita in Minori Ciuitate Pragensi, anno domini M^o.CCCC^o.XIII°. indictione sexta, die vltima mensis Junii, hora quinta terciarum, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini, domini Johannis, diuina prouidencia pape XXIII., anno quarto, presentibus ibidem honorabilibus et circumspectis viris, dominis fratre Nicolao, dicti ordinis Cruciferorum professo, plebano sancti Benedicti Maioris Ciuitatis Pragensis, Michaele de Iglavia, notario publico, Jacobo de Noua domo, clerico Olomucensis et Pragensis diocesis, et aliis multis circa premissa testibus fide dignis.

Et ego Petrus, natus quondam Mathie de Mokrsko, clericus Cracouiensis diocesis, publicus imperiali auctoritate notarius, dicte litere exhibicionem, presentacionem, petitionem, auctoritatis ordinariam et decreti approbacionem et confirmacionem premissis interposicionem omnibusque aliis, dum sic, vt premittitur, agerentur et fierent, vna cum testibus prenotatis interfui et ea omnia et singula sic fieri vidi, audiui et me aliis arduis impedito negociis, per alium fideliter scribi procuraui et facta diligenti auscultacione de presenti transsumpto ad literam originalem, quia ea concordare inueni, et in hanc publicam formam redegisti signoque et nomine meis solitis una cum sigilli appensione vicariatus archiepiscopatus Pragensis signaui in fidem et testimonium omnium premissorum.

Listina pergamenová v museu plzeňském se zachovalou pečeti arcibiskupství pražského, na proužku perg. visící; nahoře jest kousek pečeti odlomen. Uprostřed sv. Václav držící pravici kopí, levá ruka skrčená dotýká se malého štítu s orlicí, v pravo pak umístěn jest štít s vodorovným vyčnívajícím břevnem uprostřed. Opis: -- RIATVS-ARCHIGPISCOPATVS-PRAGENSIS †. — Na rubu na okraji pozdější rukou: Hospitale in noua plzna.

240.

1413. 28. září.

Slovitný Markvard z Levec odkázal klásteru dominikánskému v Nov. Plzni 1 k. roč. platu v Levcích na člověku svém poddaném Odolenovi.

Constitutus personaliter coram nobis Wenceslao Gurein etc., famosus vir Marquardus de Lewecz armiger, proposuit, qualiter ipse dudum pro sue suorumque progenitorum et predecessorum animarum remedio salutari et signanter pro anima Anne vxoris sue vnam sexagenam grossorum denariorum Pragensium census in bonis suis vniuersis ibidem in Lewecz pro religiosis viris fratribus, priore et conuentu monasterii fratrum Predicatorum in Noua Plzna deputauerat et super quo censu eisdem fratribus literam priuilegialem dedit et assignauit; volensque eadem bona sua libertate de dictorum fratrum consensu, eandem sexagenam grossorum census in, de et super Odoleno laico, ibidem in Lewecz et hereditatibus ipsius et signanter vnam terram agrorum habente pro dictis fratribus priore et conuentu monasterii in Noua Plzna deputauit et condescendit, de eadem per dicti monasterii fratres ab eodem laico, heredibus et successoribus suis diuisim post festa sanctorum Galli et Georgii XIV diebus post tolendum, leuandum et percipiendum promitens per se, heredes et successores suos dicti monasterii fratres in dicti census leuacione et percipicione non impedire, non molestare, nec perturbare sub pena excommunicationis et aliis penis ecclesiastice censure, cui se, heredes et successores suos sponte et libere obligauit, volens, disponens et ordinans, quod prefati monasterii fratres anniuersaria, ad que se prius obligauerunt, in dicto monasterio occasione dicti census singulis mensibus per circulum anni pro animabus predictis faciant, teneant ac facere et tenere procurent cum effectu, prout

prius fecerunt, in quo ipsorum conscienciam voluit onerare. Quam quidem obligationem religiosi viri fratres, Petrus prepositus monasterii sancti Laurentii, alias sancte Anne in Maiori ciuitate Pragensi et Martinus dicti monasterii et ordinis professi, nomine prioris et conuentus dicti monasterii in Noua Plzna recipientes pecierunt per nos Wenceslaum vicarium in spiritualibus admitti et approbari. Nos vero petitionibus ipsorum tamquam iustis et rationabilibus fauorabiliter annuentes ipsam approbauimus et confirmauimus ac presentibus approbamus, ratificamus et auctoritate ordinaria in dei nomine confirmamus. Acta sunt hec anno domini millesimo quadringentesimo XIII°, die XXVIII° mensis Septembris presentibus ibidem Walentino de Sadek, Nicolao Sissel de Trzebon etc.

Z knih erekčních IX, Q. 8.

241.

1414. 5. února.

Johánek Týnský, měst. plz., prodává svým poddaným lidem v Dýšíně lán lesu.

Já Johánek Týnský, měšténin města Nového Plzně, vyznávám tiemto listem obecně před každým, ktož jej čísti neb slyšeti [budú], že znamenav a spatřiv veliké nedostatky v pastvě mých lidí a kmetův mee vsi Dýšiny, že jsou sůžení a nemohú próhonu mieti k jiným pastvám, k jich polepšení a rozšíření jich pastvišť, s dobrým rozmyslem a s přátelskú radú prodal jsem a prodávám listem tiemto, těm mým kmetům z Dýšiny i jich dědicóm i budúcím lán lesu ten, ježto k Dýšíně slušie i se dnem toho lesu ku próhonu a k obci, aby mohli tudy próhon mieti, jakož jest předešáno, k jiným pastvám i také aby mohli toho lánu lesu i se dnem požívati k své potřebě a z toho mně i mým dědicóm i budúcím nemají úrokův platiti, neb jsou ten les jmenovaný zaplatili počestně a hotovými penězi úplně; protož já Johánek svrchupsaný slibuji listem tiemto, mým i mých dědicóm a budúcím jménem pode ctí a pod vierú ten trh a to prodání mým kmetům tee vsi Dýšiny i jich dědicóm i budúcím pevně držeti, a tiem jim nehýbati v žádné mierě i nyní i budúcie časy. A toho na pevnost pečť má vlastnie a na svědomie pečť města Nového

Plzně k mé prosbě k tomuto listu jsou přivěšeny, jenž jest dán čtúce od narození božieho čtrnácté set let a čtrnáctého léta, v pondělí najprvní po hrompniciech přeslavné panny Marie, matky božie.

Orig. perg. v museu plzeň., pečeti chybí. Na rubu pčzdější rukou připsáno: List na lán lesu Dejšinským prodaný pro průhon. Nov. sign. N. 414.

242.

1414. 12 září. Praha.

Kráľ Václav svoluje Plzeňským, aby mohli koupiti dvůr za městem ležící s poli a z toho zříditi hřbitov [u svatého Mikuláše], však bez ujmy práv faráře kostela sv. Bartoloměje.

Wenceslaus, dei gracia Romanorum rex, semper Augustus et Boemie rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod cum magister ciuium, consules, jurati totaque communitas ciuitatis nostre Pilznensis, fideles nostri dilecti, certam curiam, cum suis agris et limitibus extra ipsius ciuitatis muros sitam, emere et comparare et ex eadem curia et agris cimiterium pro mortuorum corporibus ibidem sepeliendis de nouo instaurare proponant, extat majestati nostre per eosdem ciues humiliter supplicatum, quatenus ad predictae curie cum suis agris et limitibus, empcionem et comparacionem et predicti cimiterii instauracionem consensum et assensum nostros regios adhibere graciosius dignaremur. Nos predictorum ciuium Pilznensium rationabilibus petitionibus pie moti, non per errorem aut improuide, sed animo deliberato ad predictae curie, agrorum et limitum ipsius empcionem et comparacionem ac cimiterii supradicti instauracionem consensum et assensum nostros prebuimus et virtute presencium regia auctoritate Boemie et de certa nostra sciencia pro corporibus mortuorum, ex nunc in antea ibidem perpetuis temporibus sepeliendis graciosius adhibemus, iuribus et consuetudinibus plebani et ecclesie seti Bartholomei ibidem semper saluis. Presencium sub appenso nostro minori sigillo testimonio literarum. Datum Prage anno domini millesimo quadringentesimo quartodecimo, die duodecima Septembris, regnorum nostrorum anno Boemie quinquagesimo secundo, Romanorum vero tricesimo nono.

[Na ohybu v pravo]: Ad relacionem Haykonis subcamerarii, Johannes de Bamberg.

[Na rubu]: Registrata.

Originál pergamenový v museu plzeňském; sekret na proužku visící. Na rubu listu dole připsáno: „Consensus ad empcionem curie et agrorum pro sepultura“. Jiným již novějším písmem: „Na vyzdvižení kirchova na předměstí k pohřbu těl mrtvých“. Nov. sign. N. 14. — Opisy listu tohoto u Tanvera a v Stehl. knize priv. měst. f. 83.

243.

1414. 4. října.

Farář plzeňský Mikuláš Weinknecht prodal 1 k. platu roč. Mikulášovi, faráři u sv. Benedikta v Starém městě pražském za 10 kop, k čemuž provincial řádu něm. dává své svolení.

Nos Albertus de Duba, provincialis per Boemiam et Moraviam, ordinis sancte Marie de domo Theotunica, tenore presencium recognoscimus vniuersis, quod honorabilis et religiosus frater Nicolaus, dictus Weinknecht, plebanus ecclesie parochialis sancti Bartholomei in Noua Pilzna, eiusdem ordinis, nostri de consensu, indultu et voluntate nostris ac aliorum preceptorum propter euidentem suam et suorum conuentualium vtilitatem, vt debitorum onera, quibus propter grauia dampna sibi ibidem illata inuolutus existit, eo cicius euadere valeat atque possit, suo et successorum suorum ibidem plebanorum nomine vnam sexagenam grossorum Pragensium census annui et perpetui honorabili ac religioso viro fratri Nicolao, plebano ecclesie parochialis sancti Benedicti, Maioris ciuitatis Pragensis et ipsius successoribus plebanis ibidem vendidit pro decem sexagenis grossorum predictorum sibi et per eum integraliter persolutis, jure tamen, modo et consuetudine Noue ciuitatis Pragensis in talibus diucius obseruatis ita videlicet, quod ipsius census medietas in festo sancti Georii venturo proxime et alia medietas census eiusdem in festo sancti Galli deinde immediate secuturo isto anno et sic deinceps anno quolibet deinde sequenti et perpetue per predictum fratrem Nicolaum, plebanum in Noua Pilzna, et quemlibet eius successorem plebanum ibidem prefato fratri Nicolao, plebano ecclesie sancti Benedicti, et cuius eius successor solui debet contradiccione et impedimentis quibuslibet proculmotis.

Quandocumque autem in aliquo premissorum festorum festo et infra quatuordecim dies deinde continuos census, vt premittitur, debitus prefato fratri Nicolao, plebano ecclesie sancti Benedicti in Praga et ipsius successoribus, plebanis ibidem, non fuerit persolutus, ex tunc ipsis plenam presentibus ac omnimodam damus potestatem, vt ipsum fratrem Nicolaum, plebanum in Noua Pilzna et quemlibet ipsius successorem ac suos ibidem conuentuales familiaresque et bona ipsorum vbicumque locorum arrestare, detinere, auctoritate propria sine quorumcumque iudicum aut aliorum hominum auxilio poterint, usque ad predicti census ac dampnorum ob non solucionem quomodocumque perceptorum, que tamen dampna legitime demonstrari poterint, totalem et omnimodam persolucionem. Et qui presentem litteram de ipsius bona voluntate habuerit, eidem ius plenum competit omnium premissorum. In quorum euidens testimonium sigillum nostrum vna cum sigillo dicti fratris Nicolai, plebani in Noua Pilzna, de certa nostra sciencia presentibus sunt appensa. Datum anno domini millesimo quadringentesimo decimo quarto, ipso die sancti Francisci.

Orig. perg. v král. stát. archivu v Drážďanech. č. 5647. Pečeti obě chybí. Opis mně laskavě zapůjčil p. archivář Dr. J. Emler.

244.

1415. 25. ledna.

Za faráře do Nového Plzně ustanoven od provinc. ř. něm., Alberta z Dubé, br. Václav, když předešlý farář br. Mikuláš vzdal se místa svého. Úvodcem byl farář ve Staré Plzni.

Emler, Libri confirmationum 1410—1419. str. 144.

245.

1415. 15. dubna. Praha.

Král Václav vysílá podkomořího Jana z Lestkova a Bohuslava ze Švamberka do kraje plzeňského, aby tu s p. Boršem st. a Boršem ml. z Rizmberka a s pány, rytíři, kláštery a městy pečovali o zjednání zase pokoje a míru v kraji tom.

Wenceslaus, dei gracia Romanorum rex, semper augustus et Boemie rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod de fidei et legalitatis industria strenui Johannis de Lesstkow, regni nostri Boemie subcamerarii et nobilis Bohuslai de Swamberg, fidelium nostrorum dilectorum, plenam et indubitam fiduciam obtinentes, ipsos in procuratores nostros legitimos, negociorum nostrorum gestores, factores et nuntios speciales constituimus, fecimus et ordinauimus, constituimus, facimus et virtute presencium meliori modo, quo possumus, ordinamus, dantes ipsis ad presens plenariam et omnimodam potestatem cum nobilibus Borssone seniori et Borssone juniori de Risemberg et aliis baronibus, militibus, clientibus, monasteriis et ciuitatibus districtus Pilznensis effectualiter ordinandi, loquendi, tractandi, disponendi et concludendi, qualiter pax et tranquillitas in prefato districtu cunctis subditis et regnicolis, fidelibus nostris dilectis, valeant et possint restaurari et generaliter omnia et singula faciendi, que nos faceremus, aut facere possemus, si huiusmodi tractatibus personaliter adessemus, prout ipsis melius et vtilius visum fuerit expedire, ratum, gratum atque firmum habentes et habere volentes, quidquid per predictos nostros procuratores et nuncios actum, factum siue gestum fuerit in premissis. Presencium sub pendenti minori nostro sigillo testimonio literarum. Datum Prage die decima quinta Aprilis, anno domini millesimo quadringentesimo decimo quinto, regnorum nostrorum anno Boemie quinquagesimo secundo, Romanorum vero tricesimo nono.

[Na ohybu v pravo]: Ad relacionem Henrici Wrati, capitanei, Johannes Weilberg decretorum doctor.

[Na rubu]: Registrata.

[Dole drobným písmem]: Dominus rex constituit procuratores et nuncios ad pacem procurandum cum ratificatis.

Originál pergamenový v museu plzeňském; pečeť chybí, jen proužek zbyl. Novější sign. N. 127.

246.

1415. 6. května.

Provincial ř. něm. Albert z Dubé presentoval br. Oldřicha za faráře do Nového Plzně, když předešlý farář br. Václav vzdal se místa svého.

Úvodcem byl farář v Kostelci [u sv. Jiří].

Emler, Libri confirmationum 1410—1419. str. 157.

247.

1415. 23. září.

Po smrti Mikše Hvizdena z Týnce spadl dvůr jeho poplužní se vším příslušenstvím na krále. Když však dcera Mikšova Kateřina provdaná za Petra Meindla, měšt. plzeňského, prokázala právo své k dědictví tomuto, bylo jí dáno za právo.

In villa Tinecz Mikess Hvizden de ibidem decessit. Litera proclamacionis in Pilznam fer. V. post Epiphaniam domini emanauit. Cuius curia arature cum siluis, pratis, piscinis et omni etc ad dominum regem legitime sunt deuoluta. Nicolaus Coranda, cuius Pilznensis, nomine Petri Meinlos [recte Meindl] et Katherine predicti Mikssonis filie, cuius Pilznensis, defendit hereditates predictas post Mikssonem proclamatas, dicens eum habere melius jus ad easdem, quam dominus rex aut aliquis ex donacione regia et quod dictus Petrus et Katherine de prefatis hereditatibus paciuntur losungis ciuitatis antedictae et offert eos probaturos libertatibus ciuitatis suprascripte. Terminus probandi sabato IV temporum quadragesime. Ibi Johannes Girzikonis et Petrus Hrneczek jurati consules, Nicolaus Coranda communis, ciues de Pilzna, missi ex parte tocus consilii, plenam potestatem a consulibus et communitate ciuium antedictae hincinde, dixerunt super iuramentum consulatus, quod predictae hereditates nunc et ab antiquo paciuntur cottidianas losungas et exacciones cum ciuitate antedicta et obtulerunt literas maiestatis domini regis Wenceslai super libertatibus eorum, que tamen prius tabulis curie sunt inserte et intabulate. Ibi beneficiarii tabularum curie visis literis libertatum regalibus ciuitatis antedictae et recepto iuramento a consulibus predictis et de consensu Johannis de Slawicz, qui jus regium inseguabatur, dictis defendendibus dederunt pro iure obtento. Dederunt memoriale. Actum a. d. MCCCCXV. fer. II. post sancti Mathie apostoli.

[Poznamenáno po straně]: Datum Johanni de Slawicz alias de Nekmyerzicz ad omagium Wissegradense. Relacio literalis domini regis. — Desky dvorské N. 15. f. 188. b.

1415. 15. prosince.

Václav z Manetína, měšt. plz., odkazuje roční plat 5 kop na domě svém vedle radnice, aby zakoupeno bylo sukno a rozdáno mezi chudé. Dám se všim jiným statkem svým dává sestře své Barboře a dětem jejím.

Nos Wenceslaus iudex, Ffenczlinus Motler, Blasius Tarantlini, iurati consules ciues ciuitatis Noue Pilzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis testificantes, quod bone indolis iuuenis annorum habens debitam etatem Wenceslaus, natus quondam Wenceslai de Manietyn, conciuus noster, decumbens in lecto egritudinis, bona perfruens racione, nobis in testimonium vocatis et rogatis, testamentum suum vltimum condidit hoc modo: Primo voluit, ut in et super domo sua et area ipsius sita penes pretorium nostre ciuitatis proscribantur quinque sexagene grossorum census annui et perpetui, pro quo quidem censu commissarii subscripti et eorum subcommissarii anno quolibet perpetuis temporibus comparent duo stamina panni, videlicet circa quodlibet festum sancti Georgii vnum stamen pro dimidia tercia sexagena grossorum, et circa quodlibet sancti Galli festum similiter vnum stamen pro dimidia tercia sexagena grossorum, et circa quodlibet festum antedictum ipsi commissarii dent et assignent de eodem panno Margarethe, cognate ipsius Wenceslay, nunc conthorali Petre trituratoris, pro vna tunica annis singulis ad tempora uite sue et non vltra, residuum vero pannum distribuant inter pauperes, vbi et quo ipsis videbitur expedire, pro animarum ipsius Wenceslai et suorum predecessorum salutari remedio et salute. Item eidem Margarethe IV sexagenas grossorum parate pecunie delegauit. Dolum vero antedictam aliaque omnia bona sua mobilia et immobilia, quocumque nominentur vocabulo, siue talia in creditis seu pecuniis, siue in aliis quibuscumque bonis et rebus consistant, nichil penitus excipiendo, dedit, donauit ac delegauit Barbare, sorori sue dilecte, et ipsius pueris legitimis, si quos deo fauente procreauerit, ita tamen, quod ipsa Barbara eisdem bonis sibi per fratrem suum antedictum delegatis vtatur, videlicet vtilitates et proventus ex eis percipiendo seu inhabitando, conueniendo uel aliter sibi ex eis vtilitates procurando, prout sibi videbitur expedire et hoc ad tempora uite sue et ad puerorum ipsius Barbare debitam etatem; non

debet autem prefata Barbara nec potest ipsa bona alienare, seu vendere, nec aliquibus debitis inbrigare, sed tantummodo proventus ex eis provenientes poterit conuertere pro libito sue voluntatis. Et postquam pueri ipsius Barbare debitam attigerint etatem seu alter eorum attigerit, tunc potest et possunt cum omnibus bonis superscriptis disponere, quidquid voluerint, tamquam cum propriis absque cuiusuis hominis impedimento, et quociens aliquis ex pueris ipsius Barbare iuuenis decesserit, porcio eius ad ipsam Barbaram modo prescripto et ad reliquos pueros ipsius Barbare superstites et nascituros legitime deuoluetur. Post mortem autem ipsius Barbare et puerorum suorum sine debitis annis decedencium bona prefata sibi per fratrem suum delegata non ad maritum ipsius Barbare, quicumque fuerit pro tempore, sed ad Johannem Gyrziconis, commissarium subscriptum et ad ipsius pueros iuridice deuoluentur, de quibus tamen ipse Johannes Gyrziconis debeat dare Johanni Cilze, nostro conciuui, quinquaginta sexagenas grossorum et non vltra. Item prefatus census quinque sexagenarum grossorum in et super domo proscribendus, poterit in aliis bonis eque certis pro quinquaginta sexagenis grossorum comparari, semper tamen eundem commissarii subscripti et eorum subcommissarii regant et distribuant, ut preferatur. Quo circa fecit et constituit suos veros et legitimos commissarios et potentes rectores omnium prescriptorum Barbaram sororem suam, et Johannem Girziconis antedictos, cum potestate substituendi alium seu alios commissarios seu commissarios loco ipsorum seu alterius eorum in uita seu in extremis, qui quidem commissarii constituti seu substituendus uel substituendi ab eis seu alteri ipsorum plenam habent potestatem premissa ordinandi, regendi, dispensandi, prout ipsis specialiter existit recommissum, nemini reddentes de hoc in perpetuum aliquam racionem. Harum, quibus sigilla nostra ad preces dicti Wenceslai testatoris appensa sunt, testimonio literarum. Datum anno domini millesimo quadringentesimo decimo quinto, dominica proxima post festum sancte Lucie virginis, videlicet die decima quinta mensis Decembris.

1415. a 1416.

Ve sporu o statek odumřelý po dceři někdy Jana z Křimic, jenž na krále spadl a ke kterému se hlásili měšťané plzeňští Mikuláš Koranda a Bláha Nüsl, dáno těmto posléze za právo.

In villa Krynycz . . orphana quondam Henzliconis de ibidem decessit. Litera proclamationis in Nouampilznam fer VI. post Jacobi emanavit. Cuius bona et hereditates ibidem, tercia pars ville ad dominum regem legitime sunt deuoluta. Blaha Nüsl ciuis de Nouapilzna nomine suo defendit hereditates predictas dicens, se habere melius jus, quam dominus rex[aut] aliquis post eum et offert se probaturum tabulis terre et libertatibus ciuitatis Pilznensis, nam hereditates huiusmodi cum ciuitate Pilznensi predicta paciuntur losungis secundum consuetudinem ciuitatis. Terminus docendi in crastino sti Jeronimi.

Nicolaus Coranda et Blaha Nüsl ciues de Nouapilzna defendunt hereditates predictas post orphanam antedictam proclamatas docentes, se habere melius jus ad huiusmodi hereditates, quam dominus rex aut aliquis post eum et offerunt, se probaturos tabulis terre obligationum. Terminus probandi in crastino sti Jeronimi.

Ibi Bartholomeus et Nicolaus, ciues iurati consules Pilznenses, missi ex parte omnium juratorum, dixerunt super iuramentum consularis, quod predictae hereditates nunc et ab antiquo paciuntur losungis et onera cottidiana cum ciuitate predicta Pilznensi [sustinent] et obtulerunt literam domini regis Wenceslai presentis, que tamen eciam in tabulis curie plenius continetur, super libertatibus ciuitatis antedictae. Ibi predicti defendentes docuerunt tabulis terre in hec verba:

Quintinus de Nouaplzna, presbyter, protestatus est coram beneficiariis Pragenses, se teneri ducentas et viginti sexagenas gross. Nicolao dicto Koranda de Nouapilzna et Blahe de ibidem et de Krzymycz soluendas, quando eis carere nollent, ita si non solueret, tunc predicti cum solo camerario Pragensi poterunt se intrmittere de hereditatibus suis in Krzmiczich, viginti et duabus sexagenis gross. census cum curiis rusticalibus, agris, pratis, humuletis et omni libertate ad ea pertinente, easque tenere, vendere, alienare, obligare et facere de eisdem, quidquid placet in dicta summa cum impensis, ita quod pars mortui in superstitem

deuolui debet; sed ipsi faciunt ei hanc gratiam specialem, quod si eos ambos mori contigerit priusquam dictum Quintinum presbyterum, ex tunc idem Quintinus ab hac obligatione erit liber et solutus. Et quando vnus ex eis tempore quocumque ante vel post intromissionem sibi hanc obligationem dimiserit, viceversa firmum esse debet, tamquam ambo dimitterent. Actum a. d. MCCCCXV., fer. V. ante festum sti Martini. [7. listopadu.]

Cum hoc terminus ad barones sabato IV temporum aduentus.

Terminus ad idem defendentibus sabato IV temporum quadragesime. Terminus ad idem defendentibus sabato IV temporum Pentecostes. Terminus ad idem in crastino sti Jeronimi. Terminus ad idem defendentibus sabato IV temporum aduentus. Terminus ad idem sabato IV temporum quadragesime. Terminus ad idem defendentibus in crastino sti Jeronimi. Terminus ad idem defendentibus sabato IV temporum aduentus. Terminus ad idem Blahoni et Nicolao Corando sabato IV temporum quadragesime.

Ibi Johannes de Letkow, camerarius regni Boemie, recognouit coram beneficiariis curie, quod Proczkonem de Habrowan, Wenceslaum dictum Tiawak de Swamberg et Petrum de Ledecz, qui jus regium eis vendicabant in hereditatibus predictis ex vna et Nicolaum dictum Coranda et Blaham, ciues Pilznenses, parte ex altera, defendentes hereditatum predictarum, amicabiliter concordauit et mandauit nomine regis, ut predictis defendentibus daretur contra jus regium pro iure obtento. Et beneficiarii tabularum curie regalis assumpto mandato predicti Johannis camerarii et tabulis terre visis et auditis literam regiam super munimentis dicte ciuitatis et recognitione iuratorum, qui ad presenciam erant missi ex parte tocuis consilii ciuitatis Pilznensis, dederunt predictis Nicolao et Blahoni et heredibus ipsorum contra jus regium et quemlibet alium, sibi jus regium vendicantem super hereditatibus in Krzmiczich, prout tabule terre testantur et iuxta earum continenciam, pro iure obtento. Super hoc Nicolaus Coranda nomine suo et Blahonis dedit memoriales. Actum a. d. MCCCCXVI., die qua supra.

[Poznamenáno shora po straně:] Datum Proczkoni de Habrowan, Wenceslao Swamberg dicto Tiawak, Mstidruhoni de Adlar et Petro de Ledecz ad omagium Wissegradense. Relacio literalis domini regis.

Desky dvorské N. 15. f. 184 b.

[1416]. 14. února. Praha.

Pražský cech řeznický poučuje plzeňský cech, jaký řád se u nich zachovává ohledně práva provozovati řemeslo.

Prudentibus viris, magistro ciuium et iuratis scabinis Noue Pilzne, dominis nobis graciosis, presencia conferantur. Služba naše napřed Vaší milosti páni milí. Slyšeli sme, žeť se řemeslo něco proti sobě zdvihlo o některé kusy, ježto mezi námi toho obyčeje nynie, že některý tovariš chce to právo jmieti, ježto na něho neslušie vedle našeho práva i řádu. A tak Vaší milost spravujem náš řád tiemto obyčejem podepsaným: Totot naše právo jest i náš řád, že nižádný nemož mezi námi práva jmieti, leč pojal mistrovu dceru nebo vdovu mistra našeho řádu. Pakli by která panna nebo vdova našeho řádu majíc právo po svém muži nebo po svém otci chtěla jiného řádu pojieti než našeho řemesla, ta nemá práva jmieti našeho; ale otec nebo syn našeho řemesla, kohožkoli pojme, móž naše právo jmieti. Protož, milí páni, prosímeť Vašie milosti, račte jě držeti vedle našeho práva i řádu a nedajte jich nižádnému tisknuti, neboť bohdá to cheme dobrým svědomím okázati, ač Vaše milost bude to chtieti od nás jmieti, jehožto úffámy Vaší Mti, že nám toho svěříte, nebo bychme se za to styděli, bychom co směli jiného praviti než což bychom mohli dobrým svědomím okázati. A tomu na svědomie my Kunc a Janek Frelich konšelé a Míka Frölich a Hensel, přísežní měštěniné Starého města, příkládámy své pečeti k tomuto listu, kterýž dán jest v Praze den svatého Valentína od nás mistróv našeho řádu řeznického i ode všech tovaryšóv staroměscských Vašich věrných.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. C. 2.

[1416]. 22. února. Praha.

Konšelé Starého m. praž. svědčí, že u přítomnosti jejich mistrů cechu řeznického vyznali, že ten řád, který Plzeňským přiložený posílají, zachovávají.

Prudentibus magistro ciuium et iuratis consulibus ciuitatis Noue Pilzne, amicis nostris singularibus beneplacitis predilectis. Prudentes amici gratuiti. Innotescimus vobis, quod constituti coram nobis magistri mechanicum nostre ciuitatis recognouerunt vnanimiter et fassi sunt, quia talis ordo et constitutio pretextu ipsorum artificii et specialiter de contractu status matrimonii inter ipsos obseruatur, velud ex cartula articulorum presenti litere inclusa poteritis clarius edoceri. Datum Prage sabbato in cathedra sancti Petri. Magister ciuium, consules et scabini Maioris ciuitatis Pragensis.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. C. 2.

1416. 4. března.

Bartl koželuh, měštěnin plz., činí pořizení o statku svém.

Nos Wenceslaus iudex, Nicolaus Coranda, pro tunc magister ciuium, Mathias pelfifex, iurati consules ciues ciuitatis Nowe Pilzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis testificantes, quod discretus vir Bartlinus Yrcher, noster conciuus, quamuis langwidus corpore, sanus tamen mente et bona perfruens ratione, nobis in testimonium vocatis et rogatis, testamentum suum vltimum condidit hoc modo: Primo voluit, vt debita sua, de quibus racionabiliter constare poterit, de bonis suis persoluantur. Reliqua vero omnia bona sua mobilia et immobilia, quocunq; nominentur vocabulo, simul et credita sua omnia nichil penitus excipiendo, dedit, donauit ac vigorose delegauit Dorothee, vxori sue legittime, ac filiabus suis Lucie, Aniczce et Vrsule equalibus porcionibus diuidenda. Quecunq; autem ex predictis filiabus inemis decesserit, porcio eius ad reliquas sorores ipsius superstites et eciam ad ipsam Dorotheam, quamdiu statum viduitatis non inmutauerit, equaliter deuoluetur, et si omnes puelle inemes decesserint, tunc bona eadem ad ipsam Dorotheam, mutet siue non mutet statum viduitatis, iuridice deuoluentur. Commissariam et potentem reetricem omnium bonorum suorum et puerorum predictorum fecit et constituit prefatam Dorotheam, conthoralem suam dilectam, vel cui ipsa subcomiserit huiusmodi regimen in vita vel in extremis ita,

quod ipsa Dorothea siue mutet siue non mutet statum viduitatis, non debet huiusmodi comissione et regimine priuari et qualitercunque ipsa cum prefatis bonis egerit, dispensauerit, ordinauerit seu distribuerit, de hoc ipsi pueri et quilibet eorum grati esse debent perpetue et non debent eam impetere nec aliquis ex parte eorundem puerorum in iudicio vel extra iudicium quouis modo; nam sibi confidit plene et indubie, quod ipsa pueris de se primogenitis fideliter faciet, nulli viuenti de omnibus premissis vnuquam in perpetuum aliquam redditura rationem, isto solum exempto, si et dum ipsa Dorothea mutato statu viduitatis ceperit ipsis pueris in bonis eorum minari et dum hoc consules nostre ciuitatis aperte cognouerint, tunc debent ipsos pueros et eorum bona ita conspiciere, quod ipsis porciones eorum sufficienti seruentur fideiussoria caucione. Harum quibus sigilla nostra ad preces dicti Bartolini appensa sunt, testimonio literarum. Datum anno domini millesimo quadringentesimo sexto decimo, feria quarta in die Cinerum, que fuit dies translacionis sancti Wenceslai, martiris gloriosi.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. C. 3.

253.

1416.

M. Křišťan z Prachatic posílá Václavovi Korandovi, kazateli v Plzni, dopis, v němž trpce touží na to, že mnozí kněží nedbajíc napomenutí svých přátel, jednají podle náhledů svých a hlásají lidu, že není očistce, za zemřelé aby se nemodlili, přimluvy svatých aby nedbali, Zdravas královno nezpívali, obřadů církevních aby nešetřili, nýbrž aby se vrátili k prvotní prostotě a jednoduchosti církevní. O Korandovi že se po Praze rozšířila pověst, že na kázání obrazy svatých hrubě tupí, nemluvnatům že podává pod obojí spůsobou, církevní obřady i ty, jež písmu sv. neodporují, že lehce váží. Do nedávna bylo ještě jméno Korandovo proslulé, všichni jej chválili a horlivosti jeho se divili, teď však stal se z horlitele zákona božního protivník téhož zákona. I upozorňuje M. Křišťan Korandu na to, jak mnoho lžikněží ve straně jejich povstává, kteří více škodí než prospívají, a tím nejen že se nepřátelé pravdy nepohnou k přijetí její, nýbrž že se i odpuzují horliví přátelé a příznivci její. Za příklad uvádí pana Čenka z Wartenberka. Žádá proto Korandu,

aby přeje-li vzrůstu a šíření strany své, se srovnal se sborem mistrů pravdě přejících a nehleděl se dělati, jakoby sám všemu lépe rozuměl než jiní.

Palacký Fr. Documenta M. Johannis Hus str. 633.

254.

1417. 5. ledna. Praha.

Král Václav oznamuje všem obyvatelům kraje plzeňského, že udělil p. Bohuslavovi z Švamberka a Janovi z Lestkova, podkomořímu, plnou moc, aby pečovali o pokoj a pořádek dle možnosti své v kraji plzeňském.

Wenceslaus, dei gracia Romanorum rex semper Augustus et Boemie rex. Vniuersis et singulis monasteriorum nostrorum abbatibus, abbatissis, prioribus, commendatoribus, prepositis et prelatibus deuotis, nobilibus, baronibus, militibus, clientibus, terrigenis, magistris ciuium, consulibus, juratis et communitatibus ciuitatum, opidorum, villarum et locorum districtus Pilznensis, fidelibus nostris dilectis, graciosam regiam et omne bonum. Honorabiles deuoti et nobiles fideles dilecti. Quia de nobilis Bohuslai de Swamberg et famosi Johannis de Lestkow, regni nostri Boemie sabcamerarii, fidelium nostrorum dilectorum, fidei et legalitatis industria plenam presumptionem habentes fiducie singularis, ipsis non per errorem aut improuide, sed animo deliberato commisimus et presentibus damus plenariam potestatem in districtu Pilznensi supradicto pacem, comodum et quietem procurandi, faciendi, ordinandi et disponendi, sic videlicet, quod quilibet, cuiuscunque condicionis extiterit in eodem districtu, in suis oportunitatibus hincinde ambulare, pergere et pacifice proficisci possit et valeat, rebus suis saluis pariter et personis et specialiter omnia et singula alia eiusdem Pilznensis districtus, bonum statum et rempublicam concernencia nostro nomine tractandi et concludendi, prout ipsis nobis et corone regni nostri Boemie vtillius et conuenientius videbitur expedire, ratum et gratum habentes et habere volentes, quidquid per prefatos Bohuslaum et Johannem in premissis actum, gestum, tractatum, ordinatum et conclusum fuerit, ac si huiusmodi tractatibus, ordinationibus et conclusionibus interfuissemus propria in persona.

Mandamus igitur vobis omnibus in genere et vestrum cuilibet in specie presentibus firmiter et districte, quatenus Bohuslao et Johanni supradictis, pro pace, comodo et quiete per ipsos in predicto districtu nostro nomine instaurandi et in singulis aliis, sicut profertur, bonum statum et rempublicam regni nostri Boemie concernencia, fideliter assistere debeatis et super hoc ipsis vestrum prestare consilium, auxilium et iuuamen, prout eciam vobis super hoc alias singularia direximus scripta nostra. Presencium sub appenso nostro minori sigillo testimonio literarum. Datum Prage anno domini millesimo quadringentesimo decimo septimo, die quinta Januarii, regnorum nostrorum anno Boemie quinquagesimo quarto, Romanorum vero quadragesimo primo.

[Na ohybu v pravo]: Ad mandatum domini regis Johannes de Bamberg.

[Na rubu]: Registrata.

Listina pergamenová v museu plzeňském. Pečet chybí, jen proužek pergamenový zbyvá. Nad proužkem, kde prostrčen jest na spođu listiny připsáno: Dominus rex committit et dat potestatem . . pacem et comodum procurandum et ratificat etc. — Sign. nov. N. 128.

255.

1417. d. 13. ledna.

Konšelé plzeňští svědčí tímto zápisem, že v rozepři mezi poručníky závěti a Barborou dědičkou o dědictví po měst. plzeňském Václavu Manetinském k žádosti obou sporných stran učinil král. podkomoří Jan z Lestkova mocné rozhodnutí konečné, které se zavázaly obojí strana pode ctí zachovati.

Anno domini MCCCCXVII. feria IV. ante Antonii. Nos Petrus Hnilicze, Jakso Kabelec, Johannes Philippi, Johannes Chudoba, Clima, Blaha Nysliny, Nicolaus cuprifaber, Zwiest et Mach de Prachaticz, jurati consules ciues ciuitatis Noueplzne, rocognoscimus tenore presencium vniuersis testificantes, quem ad modum quedam cause, dissensiones et controuersie vertebantur et verti ac esse sperabantur inter Johannem Gyrzikonis et Johannem Cilkam ex vna et Jacobum dictum Swerub, [recte de Wsserub] et Barbaram, natam quondam Wenceslai de Manietin, conthoralem ipsius Jacobi,

ex altera parte, conciuos nostros, quas vir strenuus dominus Johannes de Lestkow, regni Boemie subcamerarius, attente considerans hosque sedare ac eis finem inponere nec non parcium ipsarum cuilibet, prout justum fuerit et rationabile, satisfacere, sumptibus grauioribus hiucinde parcendo et impendendo, ad petitionem dictarum parcium onere arbitrii in se assumpto, ipsis presentibus, videlicet tam Jacobo et Barbare, quam eciam Johanni Gyrzikonis et Johanni Cilke, hincinde primum dedit, fecit et concessit sufficientem audienciam ad docendum et ostensum coram eo atque nobis intencionum suarum posiciones et responsionibus cum probacionibus quibuscumque, vbi inter cetera supradicti Johannes Gyrzikonis et Johannes Cilka duas literas in pergameno scriptas certisque sigillis videlicet iudicis et signatorum juratorum ciuium nostre ciuitatis jure et consuetudine eiusdem ciuitatis ratione roboratis, vnam videlicet testamentum seu vltimam voluntatem Wenceslai de Manietin continentes, pro ipsorum intentacionibus, allegacionibus probacionem, coram dicto domino subcamerario atque nobis exhibuerunt et produxerunt, quibus literis et partibus prescriptis hincinde per ipsum dominum subcamerarium et arbitrum diligenter auditis omnibusque et singulis punctis, clausulis et articulis in ipsis literis contentis ac ipsarum parcium posiciones, allegacionibus et responsionibus intellectis sufficienter et pensatis ac super hiis matura vna nobiscum deliberacione prehabitis, ipse dominus subcamerarius dictis partibus presentibus valentibus et petentibus vigore presentis arbitrii et auctoritate sui officii memorati inter ipsas partes pronunciauit, diffiniuit, laudauit et mandauit in hunc modum. Primo et ante omnia ipsas partes ad obseruandum inuiolabiliter et tenendum ipsius presens mandatum, pronuncciacionem et diffinicionem sub puritate fidei et honoris ac presentis cause perdicionem obligauit, deinde viua voce et vigore et auctoritate predictis ratificauit, ratas habuit et ratam pronuncciauuit dictorum Johannis Gyrzikonis et Johannis Cilke commissariorum testamenti prefati Wenceslai de Manietin commissionis et regiminis execucionem.

Item dominus subcamerarius et arbiter pretactus Johannem Gyrzikonis et Johannem Cilkam predictos interrogauit, si quid aliquantum adhuc pecunie residui precii, pro bonis dicti Wenceslai per ipsos vigore commissionis et regiminis sui venditis, haberent in paratis. Qui responderunt dicentes, quod CXLVII sexagenas gross. argenteorum bonorum Pragensis monete haberent, quibus immediate dominus subcamerarius pronuncciacionem mandauit, ut huius-

modi pecuniam residui precii memorati ad fideles manus scabinorum et juratorum consulum infra octo dies continue sequentes reponant et repositas ibidem tam diu dimittant, donec pro eisdem pecuniis certe hereditates, census siue bona quecumque cum scitu et consensu et voluntate dictorum commissariorum et consulum juratorum, qui nunc sunt vel fuerint pro tempore, comparentur seu emanentur per Jacobum et Barbaram supradictos, et quam primum hereditates, census et bona huiusmodi sic empta, si in bonis terre liberis situata fuerint, ex tunc ipsa bona libera, census vel hereditates libere intabulari debent dicte Barbare et ipsius pueris habitis et habituris in tabulis terre Boemie ad possidendum et vtendum eo iure, modo et forma quibuslibet, prout alia bona videlicet domum, vineam sibi per Wanconem fratrem suum delegata possidet et eis vtitur, iuxta continenciam et tenorem omnimodam literis testamenti seu vltime voluntatis prescripti Wanconis, fratris Barbare, conditis nichil in hiis penitus inmutando. Si uero bona, census uel hereditates huiusmodi empta pro dictis summa pecunie fuerint in bonis ciuitatis seu ciuilibus situata, tunc annotari et intabulari debent dicte Barbare et pueris ipsius in libro ciuitatis nostre taliter, sicut est prescriptum. Item pronunciauit, mandauit et diffiniuit dominus subcamerarius antedictis etc. prefate litere, testamentorum seu vltimarum voluntatum tam Wenceslai de Manietin, quam eciam Wanconis, nati quondam Wenceslai sepetacti, pretextu bonorum quorumcumque in omnibus et singulis suis clausulis, punctis et articulis necessariis et oportunis suum robur et firmitatem debent in perpetuum obtinere ac in cista seu scrinea nostre ciuitatis interponi et seruari per amplius pro necessitatibus, vtilitatibus quibuslibet parcium predictarum, iuxta quarum literarum continenciam ipse partes mutuo se regere, tenere, tractare et habere in perpetuum tenebuntur. Et hanc suam pronuncciationem ipse dominus subcamerarius mandauit libro nostre ciuitatis annotari, quam quidem pronuncciationem, diffinicionem, declaracionem et mandatum prefate partes hincinde approbauerunt omnino ac ipsum in omnibus et per omnia ratum, gratum et firmum tenere ac inuiolabiliter obseruare promiserunt sub allegacione superius expresata.

Desky dvorské N. 15. f. 207.

256.

1417. 24. ledna. Praha.

Rozhodnutí král. podkomořího Jana z Lestkova v rozepři o dědictví po Václavovi Manetinském, měšt. plzeňském.

Nos Johannes de Lestkow, regni Boemie subcamerarius, tenore presencium recognoscimus vniuersis, quod suborta dudum litis et disensionis materia inter honestam Barbaram, natam Wenceslai de Manytyna, quondam ciuis ciuitatis Plznensis, conthoralem ad presens legittimam prouidi Jacobi de Wsserub, ciuis ciuitatis eiusdem Plznensis, ex vna et circumspectos Johannem girziconis et Johannem dictum Czilka, huiusmodi ciuitatis Plznensis conciuies, pretextu testamentorum per prefatum Wenceslaum de Manytyna patrem et Wenceslaum fratrem germanum Barbare prenotate successiue confectorum et mortis in articulo dispositorum, tamquam testamentarios seu commissarios ac executores huiusmodi testamentorum parte ex altera, quibus partibus coram nobis in pleno consilio dicte ciuitatis Plznensis constitutis duas literas huiusmodi testamentorum pro parte dictorum Johannis girziconis et Johannis Czilka testamentariorum causam huiusmodi concernentes productas in presencia parcium hincinde legi et declarari mandauimus, quorum tenore mature discusso, sano ad id magistris ciuium et juratorum consulum tunc presencium accedente consilio, huiusmodi materiam dissencionis ex ipsarum parcium mutuo consensu in nostram diffinicionis pronuncciationem sine discrepancia consencienium, terminauimus, complanauimus et diffiniuimus in hunc modum, mandantes regia auctoritate et nostri officii ex debito, testamenta huiusmodi ciuilitate disposita vim obtinere firmitatis secundum et iuxta juris ciuilis omnimodam dispositionem et quod Barbara prenotata receptis centum quadraginta septem sexagenis grossorum Pragensium a prefatis Johanne girziconis et Johanne Czilka testamentariis, ipsam ex huiusmodi testamentis ac ipsorum confessione spontanea coram nobis facta concernentibus, quas iuxta nostram pronuncciationem infra sex dies ab huiusmodi nostra pronuncciatione continue computando, vna cum litteris testamentorum huiusmodi in potestate consulum predictorum effectualiter deponere debuerunt, certa bona in agris, domibus seu censibus consistencia emere debet et comparare, quanto cicius poterit seu ipsi vtilius visum fuerit expedire, que

bona comparanda si fuerint de pertinencia tabularum regni Boemie per eandem Barbaram, in tabulis huiusmodi debent intabulari ipsi Barbare et puero uel pueris ipsius legitimo uel legitimis, nec non ea decedente cum pueris suis ante huiusmodi puerorum legitimam etatem Johanni girziconis testamentario predicto hereditibusque ipsius, Quodque si et quando puer vnus aut plures ipsius Barbare peruenerit aut peruenerint ad annorum debitam etatem, ipsa dicta intabulacio seu inscripcio predicto Johanni girziconis vna cum ipsius hereditibus nullius sit amplius roboris ac momenti. Si vero huiusmodi bona pro eadem summa centum quadraginta septem sexagenis comparanda, ad jus ciuile spectauerint in libro huiusmodi ciuitatis, de cuius pertinencia existant modo premissis inseri debent et inscribi ad prefatum Johannem girziconis testamentarium et heredes ipsius. Mortua dicta Barbara cum singulis pueris ex eadem procreatis aut precreandis ante legitimam puerorum huiusmodi etatem cum residua clausula antedicta, in ea dumtaxat quantitate centum quadraginta septem sexagenis deuoluenda, ex qua deuolucione, si suum debitum sociatur effectum, prefatus Johannes Czilka quadraginta sexagenas grossorum ab eodem Johanne girziconis testamentario habere debet iuxta eiusdem testamenti vltimi ordinationem, residuum vero precii, si quod ad huiusmodi centum quadraginta septem sexagenas per Jacobum maritum eiusdem Barbare suprascriptum adiectum fuerit, eidem Jacobo, hereditibus et successoribus ipsius de huiusmodi bonis modo premissis deuoluendis sine omni difficultate ante condensationem eorundem restitui debet et effectualiter assignari. Cui Barbare ac hereditibus uel successoribus ipsius, quo ad alia bona, in quibuscunque rebus consistant, ad que ipsis iure deuolucionis seu hereditario jus competere videretur, de quibus in posterum scrutari possent et inquiri jus sibi ad eadem vendicando, accionem omnimodam reseruamus ordine juris contra huiusmodi honorum inquirendorum quoscunque detentores prosequendam. Quam quidem pronuncciationem nostram modo premissis factam ipse partes cum graciaram accione non modica susceperunt, emologauerunt, ratificauerunt et approbauerunt, eidem nec in toto nec in aliqua ipsius parte quouis modo per se, heredes et successores ipsorum contrauenire intendentes. Idcirco huiusmodi regia auctoritate nobis in hac parte concessa mandamus prefatis magistro ciuium et juratis consulibus dicte ciuitatis Plznensis, qui sunt seu pro tempore fuerint, quatenus ipsam Barbaram, heredes et successores ipsius circa continenciam huiusmodi nostre pro-

nuncciationis in presentibus contente manutenere modis omnibus debeant et efficaciter defensare eidem nullatenus contraueniendo, prout indignacionem regiam cupiunt euitare. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Datum Prage anno domini millesimo quadringentesimo decimo septimo, dominica ante festum conuersionis sancti Pauli apostoli gloriosi.

Original pergamenový v museu plzeňském; pečeť na proužku visící, na okrajích odlomená; uprostřed v červeném vosku nakloněný štít rozpálený, v pravé polovici vodorovné vynikající břevno, levá polovice celá vynikající, nad štítem kolčí helm s parohama. Opis: Johannes — de Lestkow. — Nov. sign. N. 393.

257.

1417. 26. února. Praha.

Král Václav ustanovuje Jana Studenta, purkrabí na Hrádku a Hájka z Hodětína, mistra kuchyně král., svými posly do kraje plzeňského, aby tam s jednotou opatů, prelatů, pánů, rytířů a měst, zavřenou Bohuslavem z Švamberka a Janem z Lestkova, zařídili, co by se jim zdálo býti dobrým a vhodným pro bezpečnost v kraji tom.

Wenceslaus, dei gracia Romanorum rex, semper Augustus et Bohemie rex. Notum facimus tenore presencium uniuersis, quod de fidei legalitatis et circumspeccionis industria famosorum Johannis dicti Student, burggrauii in Hradek et Haykonis de Hodyetin, magistri coquine nostri, fidelium nostrorum dilectorum, plenam presumptionem habentes fiducie singularis, ipsos animo de liberato nuncios nostros creauimus et constituimus per presentes dantesque ipsis nostram plenam et omnimodam potestatem, vnionem alias per nobilem Bohuslaum de Swanberg et famosum Johannem de Lestkow, regni nostri Boemie subcamerarium, fideles nostros dilectos, cum honorabilibus, monasteriorum abbatibus et prelatibus deuotis, nobilibus, baronibus, militibus, clientibus, terrigenis nec non magistris ciuium, consulibus, juratis et communitatibus ciuitatum, opidorum et villarum districtus Plznensis, fidelibus nostris dilectis, nostro nomine conceptam et factam, terminandi, concludendi et finiendi et singula alia, que circa huiusmodi vnionem oportuna et necessaria fuerint, tractandi, faciendi, ordinandi et

disponendi, prout ipsis nobis et corone regni nostri Boemie vtilius et conueniencius videbitur expedire, ratum et gratum habentes et habere volentes, quidquid per prefatos Johannem et Haykonem actum, factum, tractatum, ordinatum, dispositum seu conclusum fuerit quomodolibet in premissis, ac si nostra regia serenitas huiusmodi negociis et tractatibus interfuisset propria in persona. Presencium nostro sigillo sub appenso minori. Datum Prage anno domini millesimo quadringentesimo decimo septimo, die vicesima sexta Februarii, regnorum nostrorum anno Boemie quinquagesimo quarto, Romanorum vero quadragesimo primo.

[Na ohybu v pravo]: Ad relacionem Johannis de Lestkow subcamerarii, Johannes de Bamberg.

[Na rubu]: Registrata.

Listina pergam. v museu plzeň. Pečet chybí; visela na proužku perg. dosud zbylém, na kterém pospod jest připsáno: Committit terminandum pacem, comodum per . . inceptum et ratificat id ipsum. Sign. nov. N. 129.

258.

1417. d. 31. března. Praha.

Král Václav stvrzuje rozhodnutí podkomořího Jana z Lestkova ve při o dědictví po zemřelém Václavu z Mančina a uděluje spolu Barboře, dceři téhož Václava a manželu jejímu Jakobovi ze Všerub milost, aby statky své svobodně držeti a dle libosti své s nimi nakládati mohli.

Wenceslaus, dei gracia Romanorum rex, semper Augustus et Boemie rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod non per errorem aut improuide, sed animo deliberato pronunciacionem per famosum Johannem de Lestkow, regni nostri Boemie subcamerarium, inter Barbarum quondam Wenceslai de Manyetyna, civis Plznensis natam, nunc Jacobi de Wsserub cuius ibidem conthoralem, nobis dilectam et Johannem Jirziconis et Johanem Czilka, similiter ciues Pilznenses, factam et eciam literam per eundem Johannem desuper datam et confectam approbauimus, ratificauimus et confirmauimus, approbamus, ratificamus et virtute presencium regia auctoritate Boemie et de certa nostra sciencia confirmamus,

decernentes et expresse volentes eandem pronunciacionem et eciam literam desuper datam et confectam in omnibus suis punctis, sentenciis et clausulis et articulis ex nunc in antea habere perpetuis temporibus inuolabilis roboris firmitatem, ac si eadem pronunciacio et litera de verbo ad verbum presentibus fuerint realiter inserta. Insuper de speciali regie nostro munificencie dono prefatis Barbare et Jacobo coniugibus hanc gratiam fecimus et facimus regia auctoritate graciousius per presentes, quod ipsi, heredes et successores eorum legitimi omnia et singula eorum bona, mobilia et immobilia, que in et extra ciuitatem nostram Plznensem habent, tenent et possident et ad ipsos iure hereditario ex deuolucione quouis modo spectancia et pertinencia, in quibuscunque rebus consistant et signanter ea, que in prefata pronunciacionis litera non sunt expressa, vendere, donare, alienare, permutare et obligare possint et valeant sine impedimento quolibet, prout ipsis conueniens esse videbitur et ipsorum placuerit voluntati. Inhibentes igitur omnibus et singulis officialibus nostris et signanter subcamerario regni nostri Boemie, magistro ciuium et consulibus, juratis et communitati ciuitatis Plznensis, qui sunt seu pro tempore fuerint, fidelibus nostris dilectis, presentibus firmiter et districte, ne ipsi prefatam Barbaram et Jacobum, heredes et successores eorum legitimos, in pronunciacione et litera et eciam gracia nostra superius expressis impediunt seu per quempiam impediti paciantur quouis modo, quinocius circa easdem nostro nomine manuteneant, protegant et defendant, prout regie nostre maiestatis offensam voluerint arcus euitare. Presencium sub regie nostre maiestatis sigillo testimonio literarum. Datum Prage anno domini MCCCC decimo septimo, die vltima Martii, regnorum nostrorum anno Boemie LIV., Romanorum uero XLI.

Ad relacionem Johannis de Lestkow, subcamerarii,
Johannes de Bamberg.

Dvorské desky N. 15. f. 215.

259.

1417. 2. dubna.

Tomáš Pabianek, měšťtín z Nového Plzně, uvádí se jakožto patron kostela v Chotíkově.

Emler, Libri confirm., I. VII. 223.

1417. 22. září.

Obec m. Stříbra prodala za 60 kop g. 6 kop ročního platu na městě svém obci m. Nového Plzně a knězi Václavovi, synu někdy Mikuláše Strachoty, písaře městského.

In nomine domini amen. Cum inter plurima humane conditionis memoriam hominum sic fragilem esse constet, ut uel multitudini rerum uel temporum sufficienter se valeat exhibere, docuit ipsa ratio et consuetudo didicisse, ut fragilitati memorie per quedam signa testimoniisque succurratur. Hinc est, quod nos Nicolaus Rysska iudex, Habartus tunc existens magister ciuium, Mathias sartor, Vitus, Martinus arcufex, Johannes de Dubrava, Johannes Czrlík pannitonsor, Nicasius, Nicolaus Hustka, Cunsso Pesoldi, Vitus Ssiska, Nicolaus gener Utersky et Nicolaus Furt, iurati scabini, ciues totaque vniuersitas ciuitatis Mise, tenore presencium recognoscimus vniuersis, quod propter nimia debitorum grauamina nobis hac uice consulere non valentes utilius et subuenire, maturo et communi nostre vniuersitatis prehabito consilio, grauiora eiusdem nostre vniuersitatis euitare sperantes huiusmodi debitorum dispendia regalisque berne presentis anni grauis nunc imposita, nobis imminencia, sex sexagenas grossorum bonorum argenteorum Pragensis monete census annui ab omni contributionis onere liberi et soluti in et super ciuitate et vniuersitate nostris iam dictis vere vendicionis titulo rite et racionabilius pro sexaginta sexagenis grossorum iam dictorum vendidimus, nobis ad plenum persolutis, prudentibus uiris, magistro ciuium et iuratis consulibus ciuitatis Noue Pilzne, qui nunc sunt uel fuerint temporibus affuturis, necnon discreto viro, domino Wenceslao, nato quondam Nicolai dicti Strachota, presbitero de Noua Pilzna, uel qui presentes literas de dictorum magistri ciuium et consulum legitime habuerint bona voluntate. Quas quidem sex sexagenas grossorum census iam dicti sincera fide nostra promittimus et debemus et nostri debent successores, ciuitatis nostre predictae ciues, eisdem magistro ciuium et iuratis consulibus, uel prefato domino Wenceslao, aut uerius possessori presencium, singulis annis continuis a data presencium in grossis tantum predictis diuisim soluendo sine intermissione sub pena subscripta censuare, uidelicet per medium in festo sancti Galli proximo incipiendo, et per medium in festo sancti Georgii imme-

diante sequente, nostris impensis propriis, et in Noua Pilzna ipsis censum huiusmodi presentando. Quo non facto, quod absit, singulis ebdomadis ab eodem dictorum terminorum quolibet termino continuis, quibus dictus census eis datus non fuerit, per nos uel successores nostros, debemus et nostri debent successores quatuor grossos pene irremissibilis nomine puniri et grauari, pro quibus censibus plene non persolutis, pretacti nostri creditores aut possessores presencium, ut prefertur, plenam habent et habere debent uirtute presencium potestatem, nos et nostros ac nostrum quemlibet de ciuitate nostra predicta et homines ciuitatis nostre nostraque ac omnium nostrorum hominum bona mobilia et immobilia, ubicumque locorum arrestandi, occupandi uel recipiendi sine iudicii cuiuslibet strepitu et querele tamdiu, donec ipsis pro censu et pena prenotatis atque pro dampnis, que perceperint in arrestaciones huiusmodi impendendo, legando et exponendo, integraliter sufficiat, nostrum nemine in talibus contradicente. Qui quidem magister ciuium, iurati, consules et communitas Noue Pilzne prescripti ex nostrarum precium instancia hoc nobis admittentes indulserunt, quod dum ipsis uel possidenti, ut premittitur, presenciam, sexaginta sexagenas grossorum predictorum dederimus uel dederint nostri successores una cum censu tunc debito, ex tunc liberi esse poterimus et debemus de censu sex sexagenarum prescriptorum. Harum sub nostre ciuitatis predictae maiori sigillo testimonio literarum. Datum anno domini millesimo quadringentesimo decimo septimo, feria IV. post festum beati Mathei apostoli et ewangeliste.

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. A. 13.

261.

1417. 27. září. Praha.

Nové rozhodnutí ve sporu mezi dcerou zemřelého Václava z Manetína, Barborou, manželkou Jakuba ze Všerub a mezi poručníky závěti Václavovy, Janem Jiříkovým a Janem Čalkou, prostřednictvím královského podkomořího, Jana z Bechyně.

Nos Johannes Bechinie de Praga, regni Bohemie subcamearius, tenore presencium recognoscimus vniuersis, quod exorta coram nobis dissensione inter honestam Barbaram, natam Wenceslay

de Manietina quondam cuius Plznensis, ac Jacobum de Wsserob, ipsius Barbare maritum, ex vna et Johannem Girziconis et Johannem Czilka, ciues Plznenses, tamquam testamentarios et tutores ac fidei comissarios ipsi Barbare per patrem ipsius predictum testamentaliter deputatos, parte ex altera, pretextu pronuncciationis arbitrarie inter partes predictas per famosum Johannem de Lestkow, ultimum et immediatum in subcamerarius officio nostrum precessorem, facte et presertim occasione pecuniarum in huiusmodi pronuncciatione nominatarum, a quarum exhibicione dicti testamentarii se hucusque retraxerunt, ipse partes in certo termino ipsis per nos literatorie statuto personaliter comparentes pronuncciationem prefati Johannis, nostri precessoris, difformiter scriptam, cuius difformitatis pretextu dissensio huiusmodi inter ipsas partes vertebatur, sub forma duplici exhibuerunt, quarum vna erat in pergameno scripta, sigillo dicti nostri precessoris patenti et in pressula pergameni pendenti sigillata, necnon litera maiestatis graciosi domini nostri, Romanorum et Bohemie regis, confirmata, juxta cuius tenorem prefati Barbara et Jacobus coniuges se per nos conseruari petebant. Alia autem huiusmodi pronuncciationis forma erat in papiro scripta, de libro dicte ciuitatis Plznensis extracta, sigilloque eiusdem ciuitatis magno, ab intra appenso, sigillata, circa cuius dispositionis tenorem predicti Johannes Girziconis et Johannes Czilka testamentarii necnon Nicolaus Hynconis, Johannes Chudoba, Petrus Hnilicze consules, Nicolaus Coranda, Johanco et Venceslaus Zbihroh, comunes dicte ciuitatis Plznensis, predictis testamentariis et nomine consulum et tocius comunitatis eiusdem ciuitatis Plznensis adherentes se similiter affectabant, teneri et conseruari sine iurium ac libri ipsorum violacione asserentes, ipsum Jacobum per huiusmodi accionis intemtacionem omnia jura, libertates et priuilegia ac testamenta ciuilia velle violare, quorum violacionem consules et comunitatem dicte ciuitatis ipsorum concernere deberet. Nos autem, Johannes Bechinie, subcamerarius predictus, auditis ipsis partibus hincinde et motiuis ipsarum sane intellectis, huiusmodi dispositionis pronuncciationem difformiter scriptam in presencia prefati Johannis de Lestkow, nostri precessoris, nobis assidentis, discussimus vnam ad aliam auscultando compertantes conperimus ipsas mutuo in verbis et in sensu discordare necnon in materia et in forma penitus esse diuersas et alienas, propter quam quidem diuersitatem auctoritate regia et nostri officii ex debito, sano ad id certorum officialium domini regis accedente consilio pronuncciauimus, declarauimus et diffiniui-

mus, dispositionem pronuncciationis de libro dicte ciuitatis Plznensis extractam propter ipsius insufficienciam ac diminutam dispositionem repellendam et annullandam fore, quam repulimus et alienauimus nostra pronuncciatione iusta mediante nulliusque roboris fore aut momenti, decernentes eadem regia auctoritate pronuncciationis dispositionem sigillo prenominati Johannis de Lestkow, nostri precessoris, sigillatam, ipsam tunc viue vocis oraculo approbantis ac litera magestatis regie confirmatam, tamquam plenioris sufficiencie ac maioris in omnibus et singulis punctis, clausulis et articulis robur obtineri firmitatis et a partibus hincinde inuolabiliter et inconcusse obseruari, mandantes nichilominus eadem auctoritate regia summam pecunie centum quadraginta septem sexagenarum grossorum in pronuncciatione prefati nostri precessoris nominatam ipsis Barbare et Jacobo coniugibus infra quatuordecim dies a nostra pronuncciatione continue computando per prefatum Johannem Girziconis, testamentarium, seu detentores summe huiusmodi effectualiter super caucione fideiussoria sufficienti per nos approbanda assignari. Quam quidem pronuncciationem nostram ipse partes hincinde approbauerunt, eidem in singulis parere et obedire promittendo, petentes ipsis per nos huiusmodi pronuncciationem nostram conscriptam sigilloque nostro munitam in testimonium paricionis huiusmodi assignari. Ad quarum parcium petitionis instanciam huiusmodi nostram pronuncciationem conscribi fecimus nostrique sigilli appensione iussimus comuniri. Datum et actum Prage, anno domini millesimo quadringentesimo decimo septimo, feria secunda in die sanctorum Cozme et Damiany.

Listina pergamenová v museu plzeňském; pečet chybí. Na rubu pozdější rukou připsáno: Barbarae de Wsserub restitutio a Joanne de Praga subcamerario 60 sex. Sign. nov. N. 377.

262.

[1417—1420. 1450.]

Spor o dědictví po smrti Václava z Manetína, měšt. plzeňského.

In villa w Lobziech Wenceslaus Manyeticzky, cuius Pilznensis decessit. Litera proclamacionis anno domini MCCCCXVII. sabato

in die Zophie [15. května] in Plznam emanauit.*) Cuius sedecim sexagene gross. census annui ad dominum regem sunt legitime deuolute. Barbara, filia predicti Wenceslai, post quem predicti census sunt proclamati, defendit censum predictum dicens, se habere melius jus ad dictos census, quam dominus rex aut aliquis post eum et offert se probaturam tabulis terre et litera majestatis domini regis et inuencione dominorum baronorum. Terminus probandi in crastino Jeronymi [1. října 1417]. Terminus ad idem predictae defense sabato IVtemporum aduentus [18. prosince 1417].

Ibi Barbara predicta defendens docuit tabulis terre contra jus regium in hec verba: [Následuje zápis z desk zemských z roku 1398 d. 30. května, kterým Oldřich z Letkova prodal 6 1/2 kopy ročního platu v Lobzích Václavovi z Nov. Plzně. Viz č. 190.] Iterum plus docuit tabulis terre: [Následuje zápis z desk zemských, kterým kněz Frana z Plzně prodal 4 k. 20 gr. platu ročního Václavovi z Nov. Plzně 1395. 24. dubna. Viz zápis čis. 175.]

Datus est terminus predictae Barbare defense per beneficiarios curie, quia in tabulis conquirere non poterunt ad probandum per tabulas, sabato IVtemporum quadragesime. Terminus ad idem predictae Barbare defendenti sabato IVtemporum Pentecostes. Terminus ad idem Barbare, quia tubule fuerunt clause, in crastino Jeronimi. Terminus ad idem sabato IVtemporum aduentus. Terminus ad idem sabato IVtemporum quadragesime.

Ibi Barbara predicta defendens docuit plus in hec verba: [Následuje zápis, kterým Markvard z Buksic prodal 72 groše platu roč. v Lobzích Václavovi z Nov. Plzně 1400. d. 30. dubna. Viz zápis čis. 193.] Cum hoc predictae terminus ad barones sabato IVtemporum Pentecostes. Nicolaus Stuchs, qui jus regium insequitur, admisit de nouo ad defensam consules, qui nunc sunt uel pro tempore fuerint, ciuitatis Plznensis, et statim Johannes Gyrzikonis, cuius eiusdem ciuitatis Plznensis, nomine suo et consulum juratorum nomine eiusdem ciuitatis, predictos census omnes superius post Wenceslaum proclamatos [defendit], dicens se et eos habere melius jus ad eosdem, quam dominum regem aut aliquem post eum et offert se et eos probaturos libertatibus, literis dominorum regum regni Boemie principum munimentis predictae ciuitatis et specialiter litera testamenti. Terminus probandi sabato IVtemporum Pentecostes.

*) Po straně připsáno: Datum Nicolao Stuchs ad omagium Wissegradense per literam domini regis. A níže: Barbara concedit Jacobo marito suo, Nicolao de Husi et Nicolao de castro Pragensi.

Ibi predicti defendentes venientes videlicet Jacobus pannifex et Przech et Wenceslaus dictus Zbiroh, consules jurati, missi ex parte consulum et Nicolaus dictus Coranda, Welislaw Stođ et Jan Czilka et Petrus Hnylicze ex parte communitatis, ciues ciuium ciuitatis Plznensis, dixerunt super eorum juramento consulatus, quod de predictis bonis et censibus in Lobziech, possessores eorum priores et moderni, cottidianas lozungas, stewras et contribuciones paciebantur et paciuntur. Et attulerunt literarum copias super libertatibus eorum cum sigillis eiusdem ciuitatis signatas, primam imperatoris Karoli, que sequitur in hec verba: [Následuje doslovné znění listů císaře Karla IV. v Praze 1372. dne 19. září čis. 110 a krále Václava IV. v Praze 1372. d. 20. října čis. 111 daných; pak doslovné znění závěti měštěna Václava z Manetína z roku 1407. dne 29. července, viz čis. 220.] Iterum plus docuit [sic] de jure ipsorum per quamdam copiam de libro ciuitatis Plznensis in hec verba: [Následuje doslovné znění paměti konšelů plzeňských o vynesení nálezu podkomořím Janem z Lestkova 1417. dne 13. ledna. Viz číslo 256.] Cum istis munimentis predictis ciuibus defendentibus terminus ad idem in crastino sancti Jeronimi; terminus ad idem Barbare, ut supra. Stuchs Nicolaus predictus, qui jus regium insequitur, loquitur jure regio contra Barbaram predictam defendentem et ostensa ipsius dicens, quia Barbara predicta defendens, fuit et est diuisa a Wenceslao, predicto fratre suo, ipso adhuc uiuente, post quem bona sunt proclamata et per ipsum et suos commissarios odbyta plene et in toto, ideo tabule, quas produxit, uero preiudicant juri regio, nam vltimus heres et possessor predictorum diuisus ab ea bonorum mortuus est. Eciam idem Nicolaus loquitur jure regio contra ostensa et probata ciuium Plznensis ciuitatis, dicens quia predicta bona sunt libera et semper per tabulas terre robodata, ideo per modum testamenti seu kssaftem nemohly tvrzeny ani odkázány býti. Cum hoc terminus ad barones predictis defendentibus omnibus sabato in crastino seti Primi. Terminus ad idem predictis defendentibus ciuibus de Plzna, quia domini iudicio non presederunt sabato IVtemporum aduentus. Terminus ad idem Barbare sabato IVtemporum quadragesime.

Item Jacobus, maritus prefate Barbare et commissarius ipsius, visis defensa et probacione predictorum ciuium ciuitatis Plznensis, dixit, quod Barbara predicta defendens, fuit et est cum Johanne Gyrzikonis et aliis testamentariis ciuibus de Plzna concordata per Johannem de Lestkow, tunc subcamerarium regni Boemie, super qua concordia coram beneficiariis curie exhibuit literam sigillo pen-

denti predicti subcamerarii munitam, que sequitur in hec verba: [Následuje doslovné znění rozhodnutí podkomořího Jana z Lestkova z r. 1417. 24. ledna. Viz č. 256.] Item idem commissarius presentavit quendam literam regie maiestatis super confirmatione pre-tacte pronunciacionis, que sequitur in hec verba: [Následuje doslovné znění listu krále Václava v Praze 1417. d. 31. března daného. Viz č. 258.] Cum hoc terminus ut supra. Terminus ad idem predictis defendentibus ciuibus de Plzna ad barones sabato IVtemporum Pentecostes.*)

Item anno domini MCCCCXXXVII feria III. post Simonis et Jude apostolorum [2. listopadu], Barbara, filia Wenceslai Manieticzky, coram beneficiariis curie in causa suprascripta proclamavit, se ad defensas admitti et beneficiarii curie considerantes inuencionem dominorum baronum factam ante Purificacionis Marie anni presentis, quod omnes sunt ad suas acciones admissi, admiserunt prefatam Barbaram ad suas defensiones ad barones, sabato IV temporum aduentus [21. prosince 1437.]

Si Nicolaus Stuchs impetrans voluerit prosequi jus suum virtute regie donacionis... [Zápis neúplný.]

[Dále pozdější přepis jinou rukou na spođu listu 193.] — Nicolaus Stuchs de Straznicz protestatus est coram beneficiariis curie, quod omne jus suum, quodcumque habet ad bona et hereditates siue census in Lobziech virtute regie donacionis, prout sibi presentes tabule testantur, dedit Barbare predictae defendenti, filie olim Wenceslai, post quem census in Lobziech sunt proclamati, et Jacobo de Wsserub, marito suo et eis de dictis hereditatibus et omni jure suo, prout sibi litera regia testatur, nichil sibi relinquendo, beniuole condescendit plene et in toto ita, vt dando ipsis omnimodam potestatem cum eisdem faciendi, prout ipse solus faceret uel facere posset absque omni reuocacione. Actum anno domini MCCCCL feria III. ante conuersionem sti Pauli. [20. ledna.] Item idem Nicolaus Stuchs coram beneficiariis curie fassus est protestando, quod nichil sciuisset de ista deuolucionem in Lobziech, sed quia ad hoc, quod impetrauit a domino rege, per Johannem Gyrziconis et Johannem Cilka, ciues de Plzna, fuit et est inductus, qui postea fuerunt defendentes contra jus regium. Actum feria III. ante conuersionem sti Pauli [20. ledna] anno L. Super qua confessione Jacobus, commissarius Barbare defendentis, petiuit memoriam beneficiariorum: Barbara filia olim Wenceslai dicti

*) Jinou rukou a jiným inkoustem později připsáno.

Manyeticzky, cuius de Plzna, vltima heres post patrem suum, protestata est coram beneficiariis curie, quod bona et hereditates suas siue census, quoscumque habet in Lobziech, na nez iure regio sahalí sú, nec non omne jus suum, quodcumque ibi habet suo nomine et iure hereditario siue iure deuolucionis Jacobo dicto [de] Sserub, marito suo, dat et dedit potenter ac resignauit, ita ut ipse habebit plenam potestatem et habere debet cum hiis faciendi ac disponendi pro libito sue voluntatis, aut ipso decedente et [si] de hiis non disponderet, tunc Jacobo filio suo juniori dat, committit ac condescendit, qui Jacobus habere debet omnimodam potestatem de dictis bonis disponendi in loco patris sui predicti pro libito sue voluntatis. Actum anno domini MCCCCL fer. V. ante Lucie [10. prosince.]

263.

1418. 29. srpna.

Kněz Jan z Nového Plzně ustanoven farářem v Bělčicích.

Emler, Libri confirm., I. VII. 271.

264.

1418—1419.

Po smrti Havlíka a syna jeho Václava spadl dvůr jejich poplužní na krále právem odúmrtím. Proti tomu hájila práva svého k dědictví tomu Anna, manželka Jana z Týnce, avšak neznámo ze zápisu tohoto, s jakým výsledkem konečným.

In villa Tyncze prope Pylznam Hawlico et Wenceslaus eius natus decesserunt, quorum curia arature cum vna sex. gross. census ad dominum regem legitime est deuoluta. Litera proclamacionis in Pilznam a. d. 1418. dominica Reminiscere [20. března] emanauit. Nicolaus Coranda, cuius de Plzna, nomine domine Anne, uxoris Johannis de Tyncze, defendit predictam curiam arature cum censu post predictos Hawliconem et Wenceslaum eius natum proclamatum, dicens eam habere melius jus ad dictas hereditates cum

censu, quam dominus rex aut aliquis post regem et offert eam probaturam tabulis terre empcionem. Terminus probandi sabato IVtemporum Pentecostes [21. května]. Idem Nicolaus Coranda nomine suo defendit vnam sex. census [post] predictos Hawliconem et eius natum proclamatum, dicens se habere melius jus quam dominus rex aut aliquis post eum et offert se probaturum munitis, juribus et libertatibus ciuitatis Pilznensis per literas dominorum regum et principum regni Boemie. Terminus probandi ut supra. Terminus ad idem Anne predictae defendenti, quia tabule fuerunt clause, in crastino Jeronimi [29. září]. Terminus ad idem Anne defendenti, quia tabule fuerunt clause, sabato IVtemporum aduentus [17. prosince]. Terminus ad idem Anne defendenti sabato IVtemporum quadragesime [11. března].

[Po straně poznamenáno:] Datum Slenkoni de Podmckl, purgrauio in Ziebrak, per literam domini regis ad omagium Wissegradense pro seruiciis suis graciose.

[Něco níže:] Anna defendens concedit Johanni, marito suo, et Johanni Schitka.

Dvorské desky 15. f. 197.

265.

1419. 20. března.

Kněz Tomáš z Plzně ustanoven za faráře do Chotíkova, po smrti posledního faráře Jana řč. Cicero, se svolením Jindřicha z Elsterberka sed. na Plané jakožto patrona. Úvodcem byl farář v Malešicích.

Emler, Libri confirm., I. VII. 285.

266.

1419. 16. října.

Mikuláš Hynkovic z Nového Plzně s Mabkou, manželkou, najal od kněze Hynka, probošta i od konventu kláštera Chotěšovského dvůr poplužní v Robčicích a zakoupil 13 kop roč. platu na lidech v Rob-

čicích na Matějovi Lašakovic, Pavlovi, Jakubkovi, Jakubovi Průbovi, Václavovi Šimkovic a Pechovi za 200 kop gr. praž. s tím, že klášter do tří let má nájem a zástavu tuto zpět vykoupiti. — Pečetí uroz. panoši Szemy z Kocova, Jana z Hrádku, Petra z Kamence t. č. vladaře v Chotěšovech a Bernarta z Nového Plzně.

Archiv český, VII. 622., původní listina nachází se v císařské universitní bibliotece v Praze.

267.

1420. 29. října. Beroun.

Král Sigmund stvrzuje jednotu (landfrid) plzeňskou, a dovoluje všem jejím členům, aby mohli statky a zajaté svých nepřátel obrátiti k svému prospěchu a k vykoupení svých zajatých; dále dává plnou moc, že mohou každého, kdo by k jednotě nepřistoupil aneb hejtmanu p. Bohuslavovi z Švamberka pomoci nechťel poskytnouti, k tomu přinutiti všemi prostředky, jak by sami uznali za dobré.

Sigmundus, dei gracia Romanorum rex semper Augustus ac Hungarie, Boemie, Dalmacie, Croacie etc rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod cum nos cum abbatibus, prelatibus et strennuis militibus, clientibus et ciuitatibus districtus Plznensis, communem vnionem et landfridum duxerimus ordinandum, sicut hoc in litera dicti landfridi clarius est expressum, idcirco nos cum terris nostris in eodem landfrido esse uolumus, ipsumque de certa nostra sciencia laudamus, approbamus et presentibus confirmamus, ipsisque assistere promittimus et volumus per effectum. Insuper dictis abbatibus, prelatibus, militibus, clientibus et ciuitatibus damus omne jus et plenariam potestatem, in casu, si ipsi ab hostibus nostris et suis aliquas municiones et bona ceperint et captiuos, quod illa ad honorem nostrum in recompensam dampnorum suorum conuertere et in liberationem suorum captiuorum, si, quod absit, aliqui capti forent; preterea si dictus landfridus et eorum college post lapsum dicti landfridi aliquas diffidaciones inciderint, ex tunc promittimus eos, et quemlibet eorum ab huiusmodi impetitionibus liberare et hec presens vnio siue landfridus dictis prelatibus, militibus, clientibus, ciuitatibus, nullum debet in suis juribus et libertatibus in perpetuum preiudicium importare. Precipientes

districte dictis abbatibus, prelatibus, militibus, clientibus et ciuitatibus, quod quicumque, cuiuscumque condicionis extiterit, ad dictam vnionem et lantfridum accedere nollet, seu succursus suos nobili Bouslao de Swanberg capitaneo et ad eum deputatis prebere renueret, quod eundem capitaneus et ad eum deputati ad hoc compellere debent et possunt viis ad hoc necessariis et sicut eis uidebitur expedire. Presencium sub nostri regalis sigilli appensione testimonio literarum. Datum Verone XXVIII. die Octobris, anno domini millesimo quadringentesimo uigesimo, regnorum nostrorum anno Hungarie etc XXXIV, Romanorum vndecimo et Boemie primo.

[Na ohybu v pravo]: Ad mandatum domini regis,
Michael, canonicus Pragensis.

[Na rubu]: R[egistra]uit Henricus Fye.

Listina pergamenová v museu plzeňském. — Pečeť miskovitá, ploská, na prouzcích perg. dvoj. vosku. Uprostřed orel v pravo hledící s rozevřeným zobákem a vyplazitým jazykem s mírně rozpjatými křídly; nad hlavu zasahuje do opisu poprsí anděla též s mírně rozpjatými křídly. Sign. novější N. 105. — Opisy v Stehl. knize priv. měst. f. 93 v. a u Tannera. — Hruška, Pamětní kniha 23. uvádí listinu tu v překladě.

268.

1420. 19. prosince. Bělá.

Král Sigmund daruje statky a všecken jiný majetek měšťanů plzeňských, z města pro viru uprchlých, obci m. Plzně, aby obrátili je na opravu zdí a příkopů městských.

Sigismundus, dei gratia Romanorum rex semper Augustus ac Hungariae, Boemiae, Dalmatiae, Croaciae etc rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod animo deliberato sanoque fidelium nostrorum accedente consilio et de certa nostra sciencia vniuersa et singula bona, in quibuscunque consistant, quondam conciuum Pylsnensium, qui nephande secte Viklephice prauitate notabiliter maculati a ciuitate ipsa suis ibidem derelictis hereditatibus profugerunt, a magistro ciuium, consulibus, juratis et communitati ciuitatis Pilsnensis, fidelibus nostris dilectis, qui in fide

orthodoxa et catholica ueraque fidelitate constanter hactenus perstiterunt, dedimus et donauimus, donamus et virtute presentium regia auctoritate Boemiae gratiosius donamus, damus per ipsos habenda, tenenda et in vsus dicte ciuitatis libere conuertenda ac pro reformatione murorum et fossarum eiusdem ciuitatis effectualiter impendenda tam diu, quousque id ipsum nobis placuerit et illud non duximus reuocandum. Presentium sub nostri regalis sigilli appensione testimonio literarum. Datum in Alba Aqua anno domini M^oCCCC^o vigesimo, decimo nono die Decembris, regnorum nostrorum anno Hungarie etc XXXIV°, Romanorum vero vndecimo et Boemie primo.

Listina původní se nezachovala, pouze opis její v Stehlikovské knize privilegií městských, str. 92.; rovněž u J. Tannera v allegatech přichází, mimo to zachoval se pozdější český překlad její.

269.

1421. 20. ledna v Plzni.

Pod tímto datum na den svt. Fabiana a Šebestiana vydáno bylo několik listů od císaře Sigmunda.

Palacký, Archiv český I. 509. 512. 526.

270.

1422. 8. září. Norimberk.

Král Sigmund zapisuje Plzeňským v náhradu za škody utrpěné Vížku a Chrást, statky někdy Petra z Chrástu a přidává k tomu Štěnovické zboží mimo Losinu a Chvalenice, statky někdy Pabiankovy.

Wir Sigmund, von Gotes gnaden Romischer kunig, zu allen cziiten Merer des Reychs vnd zu Vngern, zu Behem etc kunig, beken nen vnd tun kunt offembar mit disem brief allen den, die in sehen oder hören lesen, das wir schuldig sein vnd bezalen sollen den Burgermeistern, Rate vnd Burgern gemeinlich zu New Pylsen, vnsern lieben getrewen, czweytusent Schock behemischer groschen

vmb ire scheden, die sye in vnserm dienste empfangen haben, dieselben czweytusent Schock wir in verweysen vnd verschreiben vff disen nachgesschriben gutern mit namen Wiezelczer gut vnd des Chrasst gut mit pflugen, Hofen, Teychen, wassern, Mulen, welden, Püschén, Dorffern, czinsen, wiesen, diensten vnd mit aller ander czugehorung, die des Peters von Chrasst gewest sind, vnd die vns in vnser Camer vmb des willen, das er eyn ketzer vnd wicleff ist, veruallen sind vnd dorczu das Styenovske gut ouch mit allen nützen, czinsen, welden, Püschén, Eckern, Hofen, Dorffern, gülden, pflugen, wyematén, vssgenommen czwey dorffer Losyna vnd Achlanenitz, dasselb gut des Pabyanken sun gewest ist, vnd vns ouch durch der Ketzerey, der er beysteet, veruallen ist. Dorumb mit wolbedachtem mute, gutem Rate vnd rechter wissen geben wir den vorgeantén von Pilsen volle macht, das sie sich der egenantén guter mit allen vorgeantén zugehorungen vnderwinden vnd die haben, halden, besitzen vnd mit aller Herschafft geniessen, solang bisz wir oder vnser nachkómen, kunige zu Behem, odir wem vir des gegunnen, von in vmb die egenantén czweytusent Schock geloset werden, solicher losung sie vns auch gestatten sollen zu allen cziiten, so wir des an sie begeren. Mit vrkund disz brieues versigelt mit vnser kuniglichen Maiestat Insigel. Geben zu Nüremberg nach Crists geburt vycrczehenhundert Jar vnd darnach in dem czweyundzweintzigisten Jare am Sontag vor vnser lieben Frawen tag Natiuitatis, vnser Ryche des Vngrischen etc in dem XXXVI., des Römischen in dem XII. vnd des Behemischen in dem dritten Jaren.

Ad mandatum domini regis Michael praepositus Boleslaviensis.

Z vidimu listu tohoto z r. 1433. d. 17. dubna v museu plzeňském chovaného.

271.

1422. 15. října.

Fridrich, markrabě braniborský, píše hejmanům na Karlsteině, že teprve včera přišel přes les k Tachovu a těší je, že jim brzy k pomoci přispějí, Plzeňským že postal ryt. Hamuše z Parspergu s větším počtem lidu k jejich potřebě.

Palacký, Urkundliche Beiträge z. G. des hus. Krieges I. č. 225.

272.

1422. 28. listopadu.

Jan [jinak Johán] z Nového Plzně ustanoven farářem v Poříčí.

Emler, libri confirm. 1421—36 s. 25.

273.

1423. 30. ledna.

Kuncš, klerik z Nového Plzně, ustanoven správcem oltáře sv. Apoštolů v kostele svatého Mikuláše na drůbežném trhu na Starém městě pražském.

Emler, libri confirm. 1421—36. 29.

274.

1423. 7. listopadu. Bononie.

Mikuláš, biskup Turinský, uděluje 40denní odpustky ke kostelu sv. Ducha, kláštera kazatelského v Plzni.

Nicolaus, dei gracia episcopus Taurinensis, salutem in domino. Quoniam, ut ait apostolus, stabimus ante tribunal Christi recepturi, prout in corpore gessimus, sive bonum sive malum fuerit, praevénire et inspirante domino seminare in terris, quam recolligere valeamus et in coelis. Cupientes igitur instantibus ad hoc votorum filiis fratribus monasterii s. Spiritus in Noua Plsna, ordinis s. Dominici, fratrum Praedicatorum, Pragensis dioecesis, ut monasterium ipsorum una cum ecclesia sua per Hussitas et haereticos combustum et devastatum existit, congruis frequentetur honoribus et a Christi fidelibus veneretur ac congrua sustentatione gratuletur et ut fideles ipsis eo libentius ad ipsius monasterii et ecclesiae reformationem manus promptius porrigant adjuatrices, omnibus vere poenitentibus, confessis et contritis, qui praedictum monasterium devote visitaverint, ac ad fabricam ipsius, luminaria, ornamenta,

fructus, redditus et possessiones aut quaevis alia dicti monasterii et ecclesiae suae necessaria in reformationem ejusdem manus porrexerint adiutrices, seu qui in eorum testamentis vel extra, ipsi monasterio charitativum aliquod subsidium videlicet aurum, argentum aut aliud quodcumque donaverint, legaverint, aut procuraverint, quotiescunque et quomodocunque et ubicunque praemissa vel praemissorum aliquid devote egerint, dei omnipotentis misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius autoritate confisi, quadraginta dies indulgentiarum de injunctis eis poenitentibus misericorditer relaxamus. Quocirca vos dominos parochialium ecclesiarum rectores ac praedicatores verbi divini rogamus et exhortamus in remissionem peccatorum vestrorum, vobisque injungentes, ut dum fratres monasterii supradicti praesentium ostensores causa petendi elemosinas ad vos declinaverint, velitis eosdem apud Christi fideles promovere, praesentibus perpetuo duraturis. In quorum omnium et singulorum fidem et testimonium praedictorum praesentes nostri sigilli jussimus appensione communiri. Datum Bononiae sub anno domini MCCCC vicesimo tertio, prima indictione, die vero septimo mensis Novembris.

Z rukopisné historie klášteera dominikanského chované v museu plzeňském.

275.

1424. 6. dubna.

Kněz Jan z Nového Plzně ustanoven farářem v Krašově.

Ember libri confirm. 1421—36. p. 74.

276.

1424. 31. července.

Žofka Maršová, měšt. plz., činí závěť.

My Václav rychtář, Mikuláš Koranda, toho času purkmistr a Petr Hnilice, konšelé, přísežní a měšténé z Nového Plzně, vyzná-

váme tiemto listem obecně a svědčiece přede všemi, že poctivá žena paní Žofka Maršová, naše spoluměstka, v nemoci ležící, ačkolivěk na těle nemocna, ale jsící proto při dobrém rozumu a při celé paměti, před námi, nás k sobě přivolavši i připrosivši, poslednie své rozkázanie, ježto jest tomu chtěla, aby po jejie smrti plnú moc mělo a žádní svárové ani súdové mezi jejími přátely aby se nedieli, učinila jest túto měrú: Najprvé jest učinila a posadila mocného poručníka všeho svého zbožie, domu, kterýž zde v městě jmá na rohu ležením vedle Václava Košťálova domu z jedné strany, i jiného zbožie movitého i nemovitého, na hotovizně, na dluziech, kterýmž kolivěk jménem móż jmenováno býti, buď mnoho, nebo málo, opatrného muže Olbrama, súseda našeho milého, jemu toho nad jiné doufajíc a poručujíc vedle rozkázanie k jeho svědomí i k jeho duši. Z kteréhožto statku rozkázanie takto jest učinila a přikázala, aby předepsaný Olbram poručník na každé suché dni chudým lidem v špitále zde v městě oběd podobný dal a ten den na všaké suché dni lázni chudým zjednal, aby se zmyli, a k tomu na každý rok jeden slad týmž chudým do špitála aby dal ku pivu, a to věčně aby Olbram i jeho dědici i budúci jeho tu památku činil na ty časy bez obmeškánie na všaký rok věčně za jejie duši i jejie předkuov duši, a k tomu také jednu v roce vždy na každé léto ten den před svatým Jiřím mši zpívanú zádušní ráno a u večer vigilie za jejie duši i jejich předkuov věčně v Šerém klášteře poručníky byla činěna bez obmeškávánie. A jestliže by Olbram sšel s tohoto světa, tehdy ty službu a památku věčnú jeho dědicové mají naplniti; pakli by dědici všichni jeho ssešli, ale mají to objednati, aby po nich ti, kdož v tom domu sedú, to rozkázanie vždy věčně činili a toho neopúšťeli. Dále jest rozkázala, aby Mařík pekař našeho města vždy na každé léto vepř kúpil a toho choval do času, když by čas byl zabiti, a ten vepř chudým do špitála zde v městě dal a to tak dlúho činil s svědomím, až by ten dluh, kterýž jest jie dluzen, úplně splnil. Toto svrchupsaný Olbram jejieho rúcha má rozdati nejprvé Káči dievce, postelnie rúcho, na kterémž jest dievka táž léhala a k tomu plášť černý; item knězi Jindřichovi sukni černú mechlskú; item Skrěklové všední plášť a druhý sváteční černý; item knězi Moleškovi kožich beráncí; item Maretě Ovněrcce sukni černú; item deset kop grošuov dluhu u Sigmunda súkenníka, to jmá Olbram vzieti a učiniti s tiem, jakož mu jest poručila, kteréhožto poručníka nižádný živý člověk ni svěcký ani duchovní nemá v ničemž hyndrovati ani jemu překážeti, nebo žádné moci nemá proti němu mieti v světském ani duchovním právé. Toho na svě-

dečstvie věčné pečeti naše ku prosbě paní Žofky Marošově k tomuto listu jsou přivěsena, jenž jest dán po božím narození léta tisícého a čtrmезcетmého, ten pondělí po svatém Jakubu.

Z nejst. knihy priv. a závětí F. C. 11.

277.

1424. 13. listopadu.

Bohuslav a Hynek Krušina bratři z Švamberka, prodávají dědičný plat svůj na městě Tachově 36 1/2 kopy panoši Amchovi z Veselého za 365 kop gr. praž.

My Bohuslav a Hynek Krušina, bratřie vlastní a nedielní z Švamberka, vyznáváme tímto listem obecně před každým živým člověkem, ktož jej uzří čísti neb čtúc bude slyšeti, že jsme prodali pravým trhem a prodáním i mocí listu tohoto prodáváme třidcieti kop a puol sedmý kopy grošův dobrých sřiebrných rázu pražského platu ročního na městě Tachově, kterýž jest někdy děd . . náš dobré paměti, pan Bohuslav držal a jměl ot přeslavné paměti císaře Karla a dále ot slavné paměti krále Václava syna jeho, s plným právem a se vším plným panstvím, jakož jsme sami drželi a jměli a jakož jsou naši předci od staradávna drželi a jměli, tu sobě nic ani svým budoucím nepoostavujíce, slovútnému panoši Amchovi z Veselého i jeho budoucím i tomu každému, ktož by tento list jměl s jeho dobrou volí, aby také jměl tuž moc a právo i jeho budoucí ke všem úmluvám, kteréž jsou v tomto listu podepsány, jakož on sám, za tři sta kop a za šestdasat kop a za pět kop grošův, kteréž jsme ot svrchupsaného Amchy vzieli docíela a úplně, avšak pod takúto výmluvú, že my svrchupsaní bratřie Bohuslav a Hynek Krušina muožem i mocí budem ten svrchupsaný plat ot svrchupsaného Amchy i ot jeho budoucích zase otkúpiti v těch penězích do čtyř let ot dání tohoto listu; pakli bychme toho platu my v těch čtyřech létech zase neotkúpili ani otkúpiti mohli, tehdy po těch čtyřech létech svrchupsaný Amcha i jeho budoucí ten plat mohou i mocí budú prodati, dáti a k svému užitku obráti[ti], jakož najlep budú uměti, a my svrchupsaní bratřie Bohuslav a Hynek Krušina slibujem pode ctí a pod vierú svrchupsanému Amchovi i jeho budoucím na tom nepřekážeti ani na to

věčně sáhati kterým právem světským anebo duchovním ani naši budoucí; pakli by kto jemu anebo jeho budoucím pro nás kterým právem na to s[a]hal, tehdy my jemu anebo jeho budoucím jmáme proti tomu radni i pomocni býti. A toho na pravú pevnost a jistotu a plně potvrzení pečeti naše vlastnie s naší dobrou volí s vědomím i přiznáním k tomuto listu jsme přivěsili a pro lepší svědomie prosili jsme urozených pánov a panoši pana Jana Hanovcie z Švamberka otjinud z Třieble, pana Purkarta z Kolcvrat otjinud z Bezdruzic, Protivy z Svejšína a Zbynka z Kocova, že jsou podle nás na svědomie pečeti své k tomuto listu přivěsili, jenž jest dán léta ot narození syna božieho tisícieho čtyřstého čtyřimezidcietého, den svatého Brikcie.

Orig. perg. v museu plzeň., pečeti chybí všechny. Nov. sign. N. 416. Listinou z r. 1460. 6. května prodává Bohuslav z Chlumu 34 kop roč. platu na Tachově, Novém Plzni a ve vsi Nových Chodech, což s touto listinou souvisí a proto přijata listina tato do listáře tohoto, ač zejména o Novém Plzni se v ní nemluví.

278.

1425.

Provincial ř. něm. Albert z Dubé presentoval za faráře ke kostelu do Nov. Plzně br. Jana, když předešlý farář Oldřich se vzdal místa svého. Úvodcem byl farář Prokop z Mýta. Za své potvrzení má složiti nový farář do kanceláře arcibisk. 3 kopy gr.

Emler, libri confirm. 1421—1436. 90. 197.

279.

1425. 25. března. Tata.

Král Sigmund potvrzuje věrnému městu svému Plzni všechna privilegia udělená od předešlých králů Jana, Karla a Václava.

Sigismundus, dei gracia Romanorum rex, semper Augustus ac Hungarie, Boemie, Dalmacie, Croacie etc rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, tociens regie celsitudinis sceptrum

extollitur et ipsius status sollidius roboratur, quociens deuotorum fidelium vota benigno respiciuntur affectu et ad ipsorum jura, libertates seruandas et comoditates augendas graciosus et pius principis animus inuenitur, cum enim omnis gloria siue potencia principatus in subditorum precipue consistat solidata fortunis, expediens arbitramur et congruum, vt simus subiectis in iusticia faciles et ad gratiam liberales. Nouerit igitur presens etas et futuri temporis successura posteritas, quod nos integre fidei puritatem, qua magister ciuium, consules, jurati totaque comunitas ciuitatis nostre Pilznensis, fideles nostri dilecti, erga nos claruerunt, graciosius attendentes deuotis quoque et votiuis ipsorum supplicacionibus fauorabiliter inclinati, ipsis non per errorem aut improuide, sed animo deliberato sanoque fidelium et procerum nostrorum accedente consilio, omnia et singula ipsorum priuilegia et literas a serenissimis et illustribus quondam diue recordacionis dominis et principibus, Boemie regibus et signanter Johanne awo, Karolo, Romanorum imperatore, genitore nec non Wenceslao fratre, predecessoribus nostris carissimis, super ipsorum iuribus, graciis, libertatibus, consuetudinibus et indultis obtenta et obtentas approbauimus, ratificauimus, innouauimus et confirmauimus, approbamus, ratificamus, innouamus et virtute presencium regia auctoritate Boemie et de certa nostra sciencia graciosius confirmamus, decernentes et presentibus regio statuentes edicto, eadem priuilegia et literas per prefatos ciues ciuitatis nostre Pilznensis a serenissimis et illustribus quondam diue recordacionis principibus et regibus Boemie, predecessoribus nostris, super ipsorum iuribus, graciis, libertatibus, consuetudinibus et indultis, sicut prefertur, obtenta et obtentas, in singulis ipsorum punctis, sentenciis, clausulis et articulis, ac si de verbo ad verbum presentibus inserta seu inserte forent, ex nunc in antea perpetuis temporibus inuiolabilis obtinere roboris firmitatem. Mandantes vniuersis et singulis regni nostri Boemie baronibus, nobilibus, officialibus, capitaneis, burggrauis et signanter subcamerario nec non ceteris regni nostri Boemie subditis et fidelibus, qui sunt seu pro tempore fuerint, firmiter et districte, quatenus ipsi magistrum ciuium, consules, juratos, ciues et communitatem predictae ciuitatis nostre Pilznensis in ipsorum iuribus, graciis, et indultis ac libertatibus et consuetudinibus non impediunt, nec impediri per quempiam paciantur, quinocius ipsos iuxta predictorum priuilegiorum suorum et literarum continenciam circa hoc manuteneant, protegant, defendant et efficaciter tueantur, prout indignacionem nostram grauissimam voluerint a rebus euitare

Presencium sub nostre Maiestatis sigillo testimonio literarum. Datum Tate Vesprimensis dyocesis, anno domini millesimo quadragesimo vigesimo quinto, in festo Annuncionis sancte Marie, regnorum nostrorum anno Hungarie etc. XXXVIII., Romanorum quintodecimo, Boemie vero quinto.

[Na ohybu v pravo]: Ad mandatum domini regis
Michael, prepositus Boleslauenensis.

[Na rubu]: Registravit Heinricus Fye.

Original perg. v museu plz. s majestátní pečeti na žlutočerných šňůrách visící. Na rubu písmem XV. stol.: List slavné paměti císaře Sigmunda k potvrzení práv a privilegií našich. Nov. sign. 15. — Opis v Stehl. knize priv. měst. f. 91. v. a u Tannera. — V doslovném znění přichází list tento v konfirmacích císaře Leopolda I. z r. 1660. d. 2. června ve Vídni; císaře Karla VI. od 12. května 1713. v Laxenburku; císařovny Marie Terezie od 8. června 1770. ve Vídni a císaře Josefa II. od 20. ledna 1784. ve Vídni.

280.

1425. 30. června.

František z Plzně, kanovník na Karlštejně, ustanoven farářem v Počaplech k návrhu uroz. Zdeslava Tluchy z Buřenic, purkrabí na Karlštejně.

Emler, libri confirm., 1421—1436. p. 103.

281.

1425. 17. listopadu. Hodonín.

Král Sigmund potvrzuje bratřím Václavovi a Ondřejovi, rychtářům plzeňským a paní Regině všechna privilegia od králů českých udělená s tím, aby Václav, Ondřej a paní Regina drželi toto rychtářství, kdyby však chtěl kdo Václava vytisknouti a užiti sám rychtářství se svolením královským, tedy má Václavovi zaplatiti 200 kop grošů.

Sigismundus, dei gracia Romanorum rex, semper Augustus ac Hungarie, Boemie, Dalmacie, Croacie etc rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod consideratis gratis et fidelibus obsequiis nobis per fideles nostros dilectos, Wenceslaum et Andream fratres, iudices ciuitatis Nouepilsne, hactenus fideliter et constanter impensis et in antea propensius impendendis, prefatorum fratrum humilibus inclinati precibus, animo deliberato, sano eciam fidelium nostrorum accedente consilio et de certa nostra sciencia, ipsis et honeste matrone Regine, vniuersa jura, munimenta, priuilegia et literas, que et quas ipsorum predecessores et progenitores super iudicio ciuitatis Nouepilsne a nostris progenitoribus et predecessoribus, regibus Boemie, hactenus obtinuerunt et in quorum sunt legitima et reali possessione, in omnibus suis clausulis, punctis, sentenciis et expressionibus, prout de verbo ad verbum sonant, ac si tenores earundem presentibus inserte forent, ratificauimus, approbauimus et confirmauimus, ratificamus, approbamus et tenore presencium tamquam rex Boemie graciosius confirmamus, decernentes et volentes expresse, quod prefati Wenceslaus et Andreas ac Regina predicta aput predictum iudicium ciuitatis Nouepilsne permaneant, eodemque et suis iuribus vsufructibus et pertinenciis vtantur libere et quiete, impedimentis quorumlibet penitus proculmotis; verumptamen si prefatum Wenceslaum quispiam a prefato niteretur excludere iudicio, illudque vellet habere et quod ad hoc accederet consensus noster, ex tunc persolutis prefato Wenceslao ducentis sexagenis grossorum Pragensium poterit ad se reducere predictum iudicium et illud omni jure et titulo, prout ad predictum Wenceslaum pertinuit, absque difficultate qualibet, cum suis pertinenciis, vsufructibus et fructibus possidere, saluis tamen iuribus alienis. Presencium sub nostri regalis sigilli appensione testimonio literarum. Datum in opido Hodony, Olomucensis dyocesis, sabato ante festum Elisabeth vidue, anno domini millesimo quadringentesimo vigesimo quinto, regnorum nostrorum anno Hungarie etc tricesimo nono, Romanorum sexto decimo et Boemie sexto.

[Na ohybu v pravo]: Ad mandatum domini regis
Michael, prepositus Boleslaviensis.

[Na rubu:] Registravit Henricus Fye.

Original pergamenový v museu plzeňském, pečeť na proužku, sekret. Sign. nov. N. 79. Písmem XVI. stol. připsáno na rubu: Sigis-

mundus v příčině rychtářství města Plzně. Privilegium to potvrdil znovu císař Sigmund 1435. d. 21. dubna v Poznani.

282.

1425. 17. listopadu. Hodonín.

Král Sigmund daruje městu Plzni vesnice Losinu a Chvalenice, v náhradu za ty veliké škody, které město a obyvatelé utrpěli obleháním kacířů, vesnice ty mají držeti až do další vůle královny.

Sigismundus, dei gracia Romanorum rex, semper Augustus ac Hungarie, Boemie, Dalmacie, Croacie etc rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod reuolentes in animo et diligenter perpendentes magna gwerarum dispendia multaque dampna et pericula, quibus ciuitas nostra Pilsnensis ab hereticis impugnata et vexata est hactenus adeo, quod ipsius incolae propter vexationes huiusmodi magna subierunt detrimenta et in suis sunt facultatibus fere ad extremum extenuati, nos volentes ipsis ciuibus Nouepilsne predictis aliqualem recompensationem facere in suorum dampnorum releuamen, ideo animo deliberato, sano eciam fidelium nostrorum accedente consilio et de certa nostra sciencia villas Lossinow et Chwalenyzeze cum ipsorum censibus, fructibus, prouentibus et vtilitatibus ac pertinenciis vniuersis prefatis ciuibus Nouepilsne dedimus et donauimus, damus et tenore presencium ac auctoritate regia Boemie graciosius donamus per ipsos habendas, tenendas, possidendas et earundem villarum fructus pro conseruacione ciuitatis penitus conuertendos presentibus vsque ad nostrum beneplacitum voluntatis duntaxat duraturis. Mandantes capitaneo nostro Pilsnensi presenti et futuro firmiter et districte, quatenus prefatis ciuibus Nouepilsne possessionem realem prefatarum villarum nostro assignet nomine ipsosque de eisdem introducat ac aput earundem possessionem manuteneat realiter et defendat. Presencium sub nostri regalis sigilli appensione testimonio literarum. Datum in opido Godingen, Olomucensis dyocesis, anno domini millesimo quadringentesimo vigesimo quinto, sabato ante festum Elisabeth vidue, regnorum nostrorum anno Hungarie etc. tricesimo nono, Romanorum sexto decimo, Boemie vero sexto.

[Na ohybu v pravo:] Ad mandatum domini regis
Michael, prepositus Boleslaviensis.

[Na rubu:] Registravit Henricus Fyë.

Orig. pergamenový v museu plzeňském. Pečeť na proužku visící, sekret. Sign. nov. N. 94. Na proužku pospod pozdější rukou: Na Losinu a Chvalenice.

283.

1425. 17. prosince.

František z Domažlic ustanoven kaplanem při oltáři sv. Mikuláše ve farním kostele v Klatovech po smrti Prokopa posledního správce oltáře toho k presentaci Bernarda, Miky Slavošovského, Martina Točníka, Ondřeje řč. Andrlíka, Jindřicha Dytílnova, Johanka, Jakše řč. Racaty, bratři starého a mladého Kurffa, Ondřeje, Jana Meindla, Matěje R . . ., Purkarda a Petra, měšťanův Klatovských, teď v Plzni meškajících, jakožto patronů téhož oltáře. Úvodcem byl farář v Novém Plzni, poněvadž nebylo bezpečného přístupu do města Klatov.

Emler, libri confirm., 1421—36. 110.

284.

1425. 1426. 1427.

V těchto letech jmenuje se často M. Konstantin z Nového Plzně, farář u sv. Jiří v Kostelci, u kterého jest nově potvrzeným farářům na Plzeňsku složití povinný poplatek za své potvrzení pro kancelář arcibiskupskou. Poslem, který peníze donášel, byl r. 1426. a 1427. Matěj z Plzně. Před tím r. 1423. a 1424. byl poslem Mikuláš z Plzně.

Emler, Libri confirm. 1421—1436. 202—210. 205—207.; 36. 39. 45. 71. 195.

285.

1426. 26. ledna.

M. Jan Eliášův, arciděkan plzeňský, vykonává právo podací moci svého úřadu k farnímu kostelu do Oseka, navrhuje tam po smrti předešlého faráře Jana, Prokopa faráře v Bydžově.

Emler, libri conf. 1421—1436. str. 112.

286.

1426. 9. září.

M. Konstantin z Nového Plzně navržen za oltářníka k oltáři sv. Michala v sakristii sv. Víta v Praze. Presentaci vykonává kapitula svatovítská. Úvodcem byl farář v Novém Plzni, poněvadž nebylo volného přístupu ke kostelu sv. Víta.

Emler, libri confir. 1421—1436. 119.

287.

1426. 12. září.

Jakeš Kabelec, měšt. plz., odkazuje roční plat 6 kop na zřízení kaplanství, ostatní pak všechn majetek svůj rozděluje mezi manželku a dvě dcery své. Vypisují se též, kdož jemu dlužní jsou.

My Ondrášek rychtář, Fenczl Motler, toho času purkmistr, a Petr Hniliče, konšelé přísežní města Nového Plzně, vyznáváme tímto listem obecně před každým živým člověkem i svědčící, že opatrný muž Jakeš Kabelec, náš spoluměšténin, v nomoci leže, ačkolivěk jsa medl na těle, však požívaje rozumu dobrého i při dobré paměti jsa, nás na svědečství přivolav i připrosiv, toto rozkázanie poslednie své před námi učinil, chtě aby po jeho smrti plnú moc mělo a žádni výstrkové ani svárové po jeho smrti o jeho statek mezi jeho dětmi a přátely aby nebyli: Najprve dětem a dcerám svým, točičto Katruši a Elžce, každé jejieho dielu sto kop grošuov z svého zbožie odkázal a dal a k tomu Katruši, starší dceři, perlový věnec odkázal. A paní Katruši, ženě své milé, odkázal i dal z svého zbožie sto kop grošuov a k tomu všecky klenoty kromě toho perlového věnce, Katruši odkázaného, kteréž Jakeš Kabelec napředpsaný má, i také všecko rúcho chodícíe ženské i všecko postelnie rúcho, to jí jest odkázal a dal a k tomu dědičstvie panie Katruše, ženy jeho, kteréž jest po sobě jemu dala, to jí mocně zase navrakuje a dává. A jakož paní Katruše, žena jeho po dietěti jest těžka, jestli že jí pán buoh pomóže, že to dietě porodí a na svět přijde a syn bude a živ zuostane, tehdy jiné všecko zbožie téhož Jakše Kabelece mimo napředpsané rozkázanie zuostalé týž Jakeš Kabelec tomu synu odkázal, aby v tom dědil; pakli by dcera byla, tehdy té dceři vedle jiných dcer toliko sto kop grošuov z zbožie jeho Jakšova má dáno byti a z uostatku

jeho zbožie mimo toto rozkázanie má dáno býti šedesát kop grošov na kaplanstvie, a za těch šedesát kop grošov plat kaplanu kúpen býti, a to kaplanstvie zde u fary uděláno býti, aby věčná tu památka a prosba za jeho předky i za jeho duši byla. A jestliže by které dítě z Jakšových Kabelecových prvé, nežli by svých let došlo, s tohoto světa smrtí sešlo, tehdy díel toho umrlého dítěte na jiné děti jeho tak zůstale živé a na paní Katruši, ženu jeho, pravým rozdílem má připadnutí, z kteréhožto díelu toho dítěte tak sešlého paní Martě, Zbirohové ženě, mají napřed dvadeceti kop grošov dáti a ostatek mezi se děti s mateří rozdělití a tak z každého dítěte, ač by jich více sešlo, má tohoto dítěte tak sešlého bez let vždy na jiné děti a na jeho ženu paní Katruši pravým rozdílem připadnutí, ale na Martu Zbirohovou toliko dvadeceti kop grošov z toho dítěte, kteréž by nejprve umřelo, ale z jiných nic. Pakli by všichni děti téhož Jakše Kabelece prvé, nežli by svých let došly, zemřely, tehdy díelové těch dětí rozkázáním téhož Jakše Kabelece mají pravým právem připadnutí k pravému mezi se rozdělení na Ondráška a na Vavrůška bratří a syny Bartle Pšeničky a na Mikulášovy Hynkovic děti a na Martu, Zbirohovu ženu, tak, aby to mezi se věrně a spravedlivě rozdělili. Kterýchžto dětí svých i statku svého týž Jakeš Kabelec učinil jest mocnú poručnicí paní Katruši, ženu svú, aby ona dětmi jeho i jeho statkem vládla a hospodárstvie spravovala a dietky k dobrému vedla, jakož jí toho nad jiné doufá, a v tom aby jí žádný živý člověk přítel ani tieže nepřekážel ani kterých závad duchovním ani svěckým právem činil. A toto jsú dluhové, ježto jsú témuž Kabelecovi dlužni: Nejprve pan Hanovec z Švamberka na listu šedesát kop grošov, kterýžto list Vilém z Tupadl má, jakož mu jest jeho svěřil; item pan Krušina z Švamberka bez dvou třidceti kop grošov jakož list má; item pan Aleš z Holic čtrnacet kop grošov, tako toho list má; item Mudrochová dvě kopě grošov; item Václav Zbiroh dvě kopě grošov platu; item Martin Havluov písař dvanacet kop grošov, dvě jemu odpustil a deset aby dal. Toto jest Jakeš Kabelec dlužen, jakož před námi vyznal pravě, že žádnému více nenie dlužen, to jest šestmezciatma kop grošov jednomu kupci do Kuby. Toho všeho na svědomie Jakeš předpsaný Kabelec prosil nás, abychom své pečeti k tomuto listu přivěsili, jehož jsme to učinili. Dán léta tisícieho čtyřstého a šestmezciatmého, ten čtvrtek po narození matky božie.

Z nejst. knihy priv. a závětí F. C. 3.

288.

1426. 28. října.

Zápis pánů kraje plzeňského s městy Plzní a Tachovem o hájení sebe proti Husitům.

Palacký, Archiv český III. 259.

289.

1426. 26. listopadu.

Poctivý Tomáš Pabianek, měšténin z Nového Plzně, seděním v Chotíkově, presentuje jakožto patron tamního farního kostela po smrti faráře Vavřince kněze Jana z Tuškova za faráře. Úvodcem byl farář v Novém Plzni, poněvadž nebylo jistého přístupu k zmíněnému kostelu.

Emler, libri confirm. 1421—36. 122.

290.

1427. 6. února.

Johánek, měšténin z Nového Plzně, presentoval jakožto patron kostela v Dýšíně po smrti faráře Václava kněze Vavřince z Rokycan, faráře v Krašovicích, za faráře do Dýšiny. Úvodcem byl farář v Novém Plzni.

Emler, libri confirm. 1421—36. 125.

291.

1427. 10. května.

Provincial ř. něm. Albert z Dubé presentoval za faráře do Nového Plzně br. Oldřicha, když farář dřívější Johánek složil úřad svůj

do rukou M. Konstantina, faráře v Kostelci. Úvodcem byl týž M. Konstantin, farář v Kostelci [u sv. Jiří]. Týž Oldřich složil r. 1428. 30. srpna 40 gr. jakožto splátku (první?) poplatku za své jmenování.

Emler, libri confirm. 1421—1486. str. 128. 195.

292.

1427. 25. června.

Kněz Jakeš z Nového Plzně ustanoven farářem ve Všeradicích.

Emler, Libri confirm. 1421—86. str. 130.

293.

1427. [září?]

Stavové strany pod jednou s městem Plzní smluvili se se stranou stavů pod obojí o sjezd na Žebráce o vánocech příštích; dále o příměří až do sv. Jiří příštího.

Palacký, Archiv český III. 264.

294.

1427. 11. listopadu. Řím.

Papež Martin V. vrazuje Plzeňským, aby se nesúčastnili disputace, o kterou se s protivnou stranou byli smluvili.

Dilectis filiis, consulibus et communitati civitatis Plsnensis ac nobilibus viris, baronibus et militibus districtus Plsnensis nec non universitati castri Karlstein. Salutem et apostolicam benedictionem. Intelleximus ex literis dilecti filii nostri Joannis, tituli sancti Cyriaci presbyteri cardinalis, quod vos una cum caeteris baronibus, militibus et aliis fidelibus christianis fecissetis treugas

cum perfidis et detestandis hereticis sub hac conditione, quod in festo natalis [25. prosince] dei, nonnulli ex utraque parte debeant convenire ad disputandum de fide et scriptura sacra, super eorum erroribus et quod quidquid facitis, ex puritate animi et bona fide procedat; sed adversus hos serpentis imbutos veneno sathanae est cautius procedendum. Quidquid enim agunt, non eo spectat, quod ipsi converti velint ad sanam doctrinam, sed ut vestrae mentes, qui estis fideles, subvertantur per versutias et fallacia ipsorum, qui sub specie agni intrant, ut vos devorent et animas vestras, tanquam lupi voraces. Ideo devotionem vestram rogamus, vobis nihilominus injungentes, ut cum fide stetis firmi, fundati super petram, quae est Christus. Nolitis ingredi vias lubricas, ne cadatis, sed fugiatis hanc conventionem et disputationes inutiles, quae nihil valent, nisi ad subversionem animarum vestrarum. Satis probata imo comprobata est fides catholica tot martyrum sanguine et dulcadata tot consiliis, tot sanctorum patrum sanctionibus, tot sanctorum scriptis, tot expeditionibus excellentium virorum, ut superfluum sit super ea re disputare amplius, salutare autem sequi, quae ab illis nobis sunt tradita; itaque omnino fugienda est haec conventio, in qua nihil potestis lucrari, multum autem perdere. Hortamur autem vos, ut firmi stetis in fide, in qua nati estis et per quam estis salvandi, ac resistite totis viribus adversus blasphemus illos heredicos, prout hactenus fecistis, nam nos decrevimus vobis assistere et de tali subsidio providere, quod divina adjuvante gratia, malignantium superbia conteretur, vosque non solum poteritis obsistere conatibus ipsorum sed etiam superare. Datum Romae apud sanctos apostolos tertia Idus Novembris, a. d. 1427., pontificatus nostri anno 10. [sic].

Vzato z opisu zachovaného v allegatech kroniky J. Tannera.

295.

1428. 26. dubna.

Petr Čermenský, měšt. plz., prodal dědinu s chmelnicí a loukou u řeky pod Lobzy ležící za 15 kop grošů.

Já Petr Čermenský, měštěnin z Nového Plzně, vyznávám tímto listem obecně přede všemi, kdož jej uzříe anebo čtúce uslyšíe, že

jsem prodal i mocí listu tohoto prodávám dědinu, chmelnici a lúku, ješto spolkem leží vedle řeky pod Lobzy vsí a vedle Třepňovy tu z Lobež dědiny z druhé strany, se vším plným právem a panstvím, ve vsí též mieře, jakož sem sám držal, nic sobě ani dědicóm a budúcím tu nepoostavuje za patnadcet kop grošuov dobrých stříbrných, pražského rázu, robotným lidem Matějovi z Lobež a Maretě ženě jeho a po jich smrti Janovi, synu Hniličovu z Nového Plzně, kteréžto peníze úplně dali jsou mi i splnili penězi hotovými, protož mocí listu tohoto těch dědin, chmelnice, lúky s příslušenstvím předpsaným věřitelóm sstupuji k držení a k věčnému vládnutí, to držeti a požívat i učiniti, což se jim zdá, jako s svým vlastním, bez mé i mých dědicuov i budúcích beze všie příkazy. A toho na lepší jistotu postavuji vedle sebe tyto správce a rukojmie, Petra Hniliči a Jakuba Černocho z Nového Plzně a my tepruv jmenované rukojmie nadepsaného Petra Čermenského sľubujem zaň i s ním naši dobrou vieru, rukú ovšem společnú a nerozdílnú, ty dědiny, chmelnici a lúku u Lobež, kteréž jest Matějovi a Maretě z Lobež a Janovi synu Hniličovu prodal a peníze vzal, zpravit i, očistiti, osvoboditi před každým živým člověkem, ač by kto na to právem sáhl i ve dsky zemské prvé suché dni po dáni listu tohoto najprvé přístie, nebo druhé suché dni, nebo konečně třetie suché dni, ač dcky zemské budú otevřeny, vložiti; pak-li by dcky zemské zrušeny byly, ale která se jistota v zemi české pánóm, rytieřóm, panošem, zemanóm bude dieti, též my sľubujem jim učiniti; pakli bychom nemohli toho zpravit i, tehda máme našim věřitelóm dvadecet kop grošuov ve čtvrti léta po napomenutí jich dáti a hotovými penězi zaplatiti; jestli že bychom toho všeho neučinili, tehdy jim dáváme plnú moc mocí listu tohoto těch dvacet kop grošuov vzieti v křesťanech nebo v židech na naši na všech škodu společnú. A což by proto škod vzali, ty mají naše býti a sľubujem jim i s jistinú splniti bez odporu. A ktož tento list s jich dobrou volí bude mieti, ten má tuž moc a právo k tomu ke všemu, jako oni sami. Toho na svědomie pečeti naše s naší volí, s vědomím k tomuto listu jsme přivěsili, jenž jest dán léta od narození syna božie[ho] počítajíc tisícieho čtyřstého a osmmezciatého, ten pondělí po svatém Jiří.

Listina pergamenová, dole kus vytržený, v museu plzeňském, pečeti chybí. Nov. sign. N. 417.

296.

1428. d. 25. května. [Ansbach.]

Král Sigmund oznámil markrabí Fridrichovi, že byli u něho poslové z Plzně a líčili králi své strasti a veliké dluhy, prosíce přitom za pomoc 1000 kop. Král Sigmund vyzval markrabí Fridricha, aby Plzeňským oněch žádaných 1000 kop vyplatil z daně sebrané proti Husitům. Na to oznamuje markrabí Fridrich králi Sigmundovi, že sám nemůže vyplatiti 1000 kop bez svolení druhých devíti pánů, jemu k ruce přidanych, jakkoli by rád Plzeňským vyhověl, ješto se věrně církve i krále přidržují.

Palacký, Urkundliche Beiträge z. G. des hus. Krieges I. č. 523

297.

1428. 30. července. [Norimberk.]

Rada m. Norimberka sděluje s Plzeňskými, že chce jejich žádost u markrabího Fridricha všemožně podporovati, až se zpět do Norimberka navrátí.

Palacký, Urk. Beitr. z. G. d. H. I. č. 534.

298.

1428. 20. září. [Plzeň]

Rada m. Plzně žádá radu m. Chebu, aby dovolili dvěma plzeňským měšťanům, Mikulášovi a Petrovi, nakoupiti zásob u nich v městě, neboť jich nepovezou nikam jinam než do Plzně.

Palacký, Urk. Beitr. z. G. d. H. I. č. 541.

299.

1428. 29. září. Plzeň.

Plzeňští žádají radu m. Chebu, aby se nečinily překážky měšťanům plzeňským, kteří přicházejí do města jejich nakoupit různých zásob.

Den Ersamen vnd weisen -n- dem Ratt der Stat zu Eger, vnseren guten Frewenten.

Vnseren willigen vnd frewntlichen dinst zuuor. Ersamen vnd weisen sunderlieben Frewnt. Alz wir ewr frewntschafft uor geschriben vnd gepeten haben von der aufhaltung, die an vnseren von den ewren gescheen ist vnd nw auf dem Thoman iecz gescheen ist, Alzo bitten wir ewr frewntschafft mit allen vleiz, ir wellet die aufhaltung iecz an vnseren nöten vndersten vnd die vnser mit irer habe mitsampt den pürgen ledig zu lassen, damit wir die State in vnseren nöten wider die Feynte machten speiszen, wenn wir vnd die vnser sünderlich trawen zu euch vnd zu den ewren haben vnd halden vns zu euch vnd kauffen da notdurfft zu bespeisung der State vnd wenn die vnser alzo würden aufgehalden vnd bekumert von euch vnd von den ewren, So machten wir State alzo nicht speisen vnd besorgen, daz vns gar swere wurde ligen, daz dem lande vnd euch dester herter macht ligen, darumbe wir euch trawen euch dar Inne frewntlich beweisen vnd vns iecz in vnseren nöten hulffig zu sein vnd wir wellen darauf gedenken, was wir den ewren von recht tün vnd gelden sullen, daz wellen wir gern tün. Ewr frewntliche vnd verschribne antwurt lasset vns herwider wissen. Geben zu Plzen an Sant Michels tag, anno MCCCC^o XXVIII°.

Purgermeister vnd Ratt der Statt
zu Newpilzen.

List papír. v archivu m. Chebu, se sekretem zeleného vosku přitiskěným, který však již skoro úplně jest odlomen.

300.

1429. 11. září. Poznaň.

Král Sigmund daruje clo, které se z koní, dobytka, peří a pod. věcí v městě vybírá, a kteréž držel až do smrti své Jan z Valdeka podkomoří a jež teď na krále spadlo, obci města Plzně, aby je obraceli k užítku města až do další vůle královské.

Sigismundus, dei gracia Romanorum rex, semper Augustus ac Hungarie, Bohemie, Dalmacie, Croacie etc. rex. Notum facimus tenore presentium vniuersis, quod ad nos miserunt fideles nostri dilecti ciues de Pilzna, notificantes nobis, quo modo theloneum nostrum, quod in ciuitate Pilznensi de equis, pecoribus, plumis,

sive pennis et aliis rebus similibus recipi solet et quod olim fidelis noster, dilectus Johannes de Waldek, subcamerarius etc. vitafunctus habuit et tenuit, per mortem suam ad nos sit realiter deuolutum, supplicantes nobis, quatenus ipsis illud theloneum committere graciosius dignaremur. Nos itaque attendentes ipsorum fidelitatem et signanter, quod contra perfidos hereticos non parcendo corporibus neque rebus realiter se exponunt, eisdem ciuibus illud theloneum cum vtilitatibus suis et iuribus vniuersis tollendis, colligendis et in vsus et commodum ciuitatis prefate conuertendis commisimus et committimus presentium per tenorem, presentibus tamen vsque ad reuocationem nostram tantummodo duraturis. Presentium sub nostri regalis sigilli appensione testimonio litterarum. Datum Posonii anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo nono, dominica proxima post festum Natiuitatis beate Marie virginis, regnorum nostrorum anno Hungarie etc. XLIII, Romanorum XIX., et Bohemie decimo.

[Na ohybu v pravo:] Ad mandatum d[omini] regis,
Caspar Sligk.

[Na rubu:] R[egistra]ta.

Listina perg. v museu plzeňském. Na rubu rukou XV. stol. připsáno: Litera regis Sigismundi super theloneum de equis, pecoribus, plumis sive pennis etc. 1429. Obvyklá malá pečeť na proužku visící. Sign. nov. N. 16. — Opis listiny té u J. Tannera.

301.

1429. 15. září.

Provincial ř. něm. Albert z Dubé presentoval za faráře do Nového Plzně br. Mikuláše, když dřívější farář Oldřich zemřel. Úvodcem byl farář v Dýšíně.

Emler, libri confirm. 1421—1436. 153.

302.

1430. 3. ledna. Poznaň.

Jan kardinal, uděluje 100denní odpustky ke kostelu sv. Bartholoměje v Plzni.

Johannes, miseracione diuina tituli sancti Ciriaci sancte Romane ecclesie presbyter cardinalis, Pragensis et Olomucensis ecclesiarum comendatarius, vniuersis et singulis Christi fidelibus presencium noticiam habituris, salutem in omnium saluatore. Sancta mater ecclesia filios suos licet dispersos ad sui gremium diuersis variisque graciaram et indulgenciarum promissionibus allicere non desistit, spem vite eterne in gaudio polliciendo. Cum itaque, quemadmodum rei euidencia luce clara demonstrat, loca pia fere singula in regno Boemie ex antique preuaricacionis hostis venefica suggestione per ministros nequicie sint dirupta, deuastata et quam multipliciter occupata timorque tirannidis ipsius fidelibus ad superremanentes ecclesias securum prohibet accessum, propter quod Christi fideles nimium angustiis afficiuntur, cum ipsis pia loca, que deuocionem promouent, abstrahuntur, vnde consolacione et corroboracione gracie indigent specialis, vt armis constancie et scuto fidei suffulti liberiori spiritu fructum deuocionis coaugerent in vitam eternam. Sane percepimus, qualiter in ciuitate Noueplzne, nostre Pragensis diocesis, quam plurima multitudo fidelium exulum locum sue mansionis elegerit securum, vt ab inquinamento inimicorum Christi se castos et tutos custodirent. Volentes igitur eosdem, vtpote constancie titulis clarescentes, dono et gracia consolacionis spiritualis confirmari et corroborari, omnibus et singulis personis vtiusque sexus, spiritualibus et secularibus, inter septa dicte ciuitatis degentes (sic) et aliis Christi fidelibus illac confluentibus vere contritis et confessis, qui zelo deuocionis accensi ecclesiam parrochiale sancti Bartholomei apostoli ibidem in Plzna in festiuitatibus, Christi Natiuitatis, Circumcisionis, Epiphanie, Resurreccionis, Ascensionis, Spiritus sancti, Corporis Christi, et in solennitatibus gloriose semperque Virginis matris Marie, Anuncciationis, Visitacionis, Assumpcionis, Natiuitatis, Concepcionis, Purificacionis, diebus sabbati officiis eiusdem deputatis, necnon in festis sanctorum Petri et Pauli, Bartholomei et in dedicacione ecclesie ac singulis diebus per quadragesimam deuote visitauerint, flexisque genibus ante sacrarium corporis Christi seu altare maius aut aliud quodque in eadem ecclesia, dominicam oracionem et angelicam salutacionem deuote dixerint, aut in circumeundo eandem ecclesiam pro animarum, quorum corpora ibidem requiescunt, orauerint salute, necnon, vt dicte ecclesie opus inceptum ad laudem dei valeat consumari, seu pro luminibus et ornamentis aliis eiusdem ecclesie de bonis a deo sibi collatis manus porrexerint adiutrices, quocienscunque et quandocunque premissa seu aliquod

premissorum fecerint, de omnipotentis dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi centum dies indulgenciarum in remissionem peccaminum presentibus concedimus et elargimur. In cuius rei testimonium sigillum nostrum maius, quo in ecclesia Olomucensi vsi sumus et vtimur, presentibus est appensum. Datum Posonii, Strigoniensis diocesis, anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo, die tercia mensis Ianuarii.

Listina pergamenová v museu plzeňském; pečeť kulatá dvojiho vosku visí na hed. šňůře červené dvou pramenků. Uprostřed spatřuje se pod gotickým baldachýnem sv. Václav stojící s hlavou trochu v pravo sehnutou, v hávu knížecím, drže v pravici praporec, jenž za hlavou až nad levé rameno splývá, levice spočívá na štítu s orlicí málo zřetelnou, štít stojí při levé noze. Po obou stranách baldachýnu uprostřed dva štíty, v pravém rozděleném v horní polovici čtyři modré, v dolní dvě modré špice se spatřují, nad štítem biskupská infule; levý štít rozštěpený, pravá polovice slabě vynikající a uprostřed přes celý štít silně vynikající vodorovné břevno. Za štítem berla biskupská nad štít i pod štít přesahující. Opis v gotických minuskulích: S. Johannes dei gracia — episcop. olomucen. — Sign. nov. N. 156. — Opis listiny té u Tannera.

303.

1430. 8. ledna.

Kláster Chotěšovský jest dlužen 20 kop gr. praž. knězi Matějovi převorovi a jeho konventu do Plzně do Černého kláстера k sv. Duchu řádu kazatelového. Peníze ty zavazuje se zaplatiti po smrti paní Káče z Kladrub, sestře nebožce kněze Martina řč. Židka, hned první sv. Jiří neb sv. Havel po její smrti nejprv příští. Pečeť: Probošta Petra, konventu a uroz. panoší Viléma staršího z Přichovic a Viléma z Netonic.

Archiv český VII. 628. — Listina původní v univ. bibliotece v Praze.

304.

1430. 30. dubna.

Mikuláš Hynkův, měšt. plz. ustanovuje závěti svou, co každému z dědiců svých odkazuje. Dědicové jsou manželka Kateřina, synové Mikuláš, Hynáček a Jan, a dcera Machna.

My Ondrášek rychtář, Prokop Fegal, toho času purkmistr, a Johánek, konšelé, přísežní a měšténé města Nového Plzně, vyznáváme tiemto listem obecně přede všemi svědčiece, že poctivý muž Mikuláš Hynkovic, náš spoluměšténín, leže u božie kázni a v těžké nemoci, ačkolivěk jsa nemocen na těle, avšak dobrého rozumu požívaje a při celé paměti jsa, nás k sobě na svědomie přivolav a připrosiv, toto své poslednie rozkázanie učinil takúto měřú a také chce, aby po jeho smrti mezi jeho dětmi nižádní svárové ani kteří ústrkové nebyli. Najprve chce, aby všichni jeho dluzi, kterýmiž by spravdivě komu povinen byl a kteréž jest on popsal, napřed z jeho statku byli dluzníkom dáni a zaplatěni, aby to na jeho duši neostalo. Item odkazuje a dává paní Kačce, ženě své, lán dědiny a čtvrt dědiny za Škvrňany vedle Cílkovských dědin se vším osením na těch dědinách i se dnem a k tomu rúcho postelnie, na kterémž Mikuláš Hynkovic léhal, a rúcho chodiece jejie. Item Hynáčkovi, synu svému, odkazuje a dává ten duom i s městišcem, v kterémž Hynáček sedí. Item Jankovi, synu svému odkazuje a dává duvor svůj v předměstie našeho města, řečený Kozinec s měscišcem a k tomu jemu dává puoldruhé čtvrti dědin u kříže vedle dědin Bartle Pšeničky, se vším osením i se dnem a lúkú v Dudlevcích se dnem a třidceti kop grošuov, když na dluzníciech poručníci dobudú, aby Jankovi k tomu dvoru, k dědinám a k lúce bylo přidáno. Item panně Machně, dceři své, týž Mikuláš Hynkovic odkázal z svého statku dáti sto kop grošuov, když by byla za muž vdána; a ostatek všecko, což mimo toto rozkázanie zuostane, s nábytkem i s jinými věcmi, buď toho mnoho nebo málo, odkázal i odkazuje Mikulášovi, synu svému najmlažšiemu, aby v tom po jeho smrti dědil. Pakli by nynie jmenovaný Mikulášek prve, nežli by k letóm došel, s tohoto světa smrtí sšel, tehdy to všecko, v čemž by on Mikulášek po svém otcí měl děditi, a mimo to svrchupsané rozkázanie což jemu zuostalo, má na Hynáčka a na Janka a na pannu Machnu, doněvadž by pannú zuostala a za muž nebyla vdána pravým rozdielem případniti. Těž ač by panna Machna nejsúci ještě vdána, smrtí s tohoto světa sešla, tehdy těch sto kop grošuov jie otcem jejie odkázanych a daných, na svrchupsané Hynka, Janka a Mikuláška, ač by živi všichni tři zuostali, pravým rozdielem má případniti. Kteréhožto všeho svého rozkázanie, což v tomto listu od nadepsaného Mikuláše Hynkovic rozkázáno a popsáno jest, učinil svého statku a svého syna Mikuláše najmlažšieho mocné poručníky a správce urozeného Hřka z Nebělov, švakra svého, a opatrné Hynáčka a

Janka, syny své, aby všichni tři společně a jednostajně toho jeho rozkázanie spravovali, učinili a vedli, jakož jim toho doufá, ale Hřek, švakr jeho, aby v domu Mikulášovu seděl a hospodářstvie spravoval a Mikuláška vedle sebe choval a jeho k dobrému vedl a dobrým mravóm učil, jakož jemu toho mimo jiné všecky doufá; kterýčúžto poručníkuov nižádný člověk přivuzný ani ciezie v tomto poručenstvie nemá hyndrovati ani jim v tom kterak překážeti, ani kterého zamatku činiti, než je při tom zuostaviti, což jim jest svěřil. Toho všeho na svědomie ku prosbě Mikuláše Hynka nadepsaného pečeti naše s naší volí a vědomím k tomuto jsme listu přivěsili, jenž jest dán po božím narozenie čtúc léta tisícieho čtyřstého a třidcátého, tu neděli před svatým Jakubem a Filipem, apoštolóv božích.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. C. 11.

305.

1430. 5. května.

Kněz Jakub syn Jana řč. Lampas z Nového Plzně ustanoven farářem při kostele sv. Petra v městě Kladrubech.

Emler, Libri confirm. 1421—36. p. 157.

306.

1430. 23. května.

Ondřej Strhla z Přievětic, měšténín plzeňský, činí poslední pořizení o statku svém.

Já Ondřej Strhla z Přievětic, seděním v Novém Plzni, známo činím zjevně přede všemi tiemto listem, ktož jej uzřie nebo čtúce uslyšie, že znamenav neustavičnost a netrvalost světa tohoto, váže i rozmietaje na své mysli smrtedlnost, že vždy umřieti, ale nevěda dne ani hodiny smrti, učiniv potaz sám sebú a s dobrými přátely, kterak bych měl svůj statek, kterýž mi jest na tomto světě pójčen od pána boha, po své smrti zóstaviti k chvále božie a k polechčenie

duše mé i mých předkův, a také aby o ten statek izádné róz-nice ani kteří svárové se nezdvihli ani byli, učinil sem i činím toto své poslednie rozkázanie v tomto listu popsané s dobrým rozmyslem, jsa zdráv a plného rozumu požívaje, s mú dobrou volí, nižádným prinucením ani kterým omýlením, chtě, aby tak po mé smrti šlo: Najprve odkazuji do fary knězi faráři nynějšimu i budúciemu šestdesát grošův platu věčného, a kazateli, kterýž tu u fary bude, deset grošův platu věčného, takově, aby farář nynější i budúcie faráři věčně na každý rok čtyři služby vigilmi a mší zádušní zpívanú bez obmeškávání za mú duši i mých předkův při každých suchých dnech, jakož obyčej jest, s vědomím činili a kazatel aby na každú neděli na kázanie připomínal a pána boha za mú duši i mých předkův prosil. Item do Črného kláštera k svatému Duchu odkazuji sedmdesát grošův platu věčného, bratřím kopu na potřebu a za to mají čtyři služby vždy do roka věčně vigilmi a zádušní mší zpívanú při každých suchých dnech bez obmeškání činiti a kazateli deset grošův na každý rok dáti, aby na každú neděli vždy do roka připomínal a pána boha za mú duši i mých předkův duši prosil. Item do Šerého kláštera k Matce božie odkazuji sedmdesát grošův platu věčného, aby za mú duši i mých předkův též čtyři služby každý rok při každých suchých dnech vigiljami a mší zádušní bez obmeškávání věčně činili a kazateli deset grošův na každý rok dávali, aby připomínal na každú neděli a pána boha za naše duše prosil. Item do špitála chudým kopu grošův platu věčného odkazuji. Item odkazuji, aby na každý rok věčně dva postavy sukna o čtyřech nebo o puol páté kopě byla kúpena a ta rozdána chudým a pracným lidem, jeden při velicě noci a druhý při vánocích. Item odkazuji, aby byla kúpena kopa grošův platu věčného za mú i mých předkův duši a ta na každý rok mezi chudé rozdána. Item do školy odkazuji žákóm kopu grošův platu věčného, aby za to činili, což jim moji poručníci rozkáží. A ten veškeren plat mají poručníci vdolepsaní do fary, do obú klášterú, do špitála, na sukno, do školy a chudým kopu grošův platu k rozdávanie kúpiti, aby to nesešlo, než věčně dáváno bylo. Pakli moji poručníci shledali by to, že by faráři nebo bratři v obú klášterú ty služby zmeškale činili aneb činiti nechtěli, anebo kazatelé také zmeškávali za naše duše na každú neděli připomínati a pána boha prositi, tehdy ten plat, kdež by netbali těch služeb činiti, mají poručníci od nich odtrhnúti a vzieti a jinam na jiné milosrdné skutky za naše duše, jakž se jim bude zdáti, obrátiti. Item na Stupenský kostel na dielo, když by rád byl a kostel dělali, tři

kopy grošův odkazuji. Item do Přievětic na kostelnie dielo, když by rád byl a kostel dělali, kopu grošův odkazuji. Item panie Káči, ženě mé, domek mój, v kterémž přebývám, i s tím, což jest v něm domovité věci, mocně odkazuji a k tomu třidceti kop grošův aby jie poručníci z mého statku dali, když by dobyli na mých dlužnicích a na zápisiech. Item jedennáct kop grošův platu na městě v Novém Plzni, ješto sem a Fenclav Guldanov plat kúpil, puol šestý kopy grošův platu panie Žofie Koláčkové a jejie dětem odkazuji a puol šestý kopy grošův platu sobě zóstavuji. Item Kunce a Anničce, dceři jejie z Kokota, spolu oběma deset kop grošův odkazuji. Item Žofce Frickové z Manětíne s jejie dva dceroma deset kop grošův. Item Ondřejovým dětem z Předěnic deset kop grošův odkazuji, navrátie-li se zasé k viere křesťanské a odstúpie od té bludné wglešské a táborské viery; a doněvadž by v té viere byly anebo v nie umřely, aby jim nic dáno nebylo. Item Kračiji, sestře Ondřejově z Předěnic s jejie dětmi pět kop grošův odkazuji. Item Mapce Mikulášové, mlynářce, pět kop grošův. Item Markrétiným dětem, sestřenici mé deset kop grošův odkazuji. Item Markrétiným dětem pět kop grošův. Item Žofce, Kračiji sestře, pět kop grošův. Item vnučatom Žofčným z Manětíne pět kop grošův. Item sirotkóm nebožce Markréty, sestřenice mé, a vnučatom Koláčkovým deset kop grošův. Item Bětce Moravce, synovkyni Ditcově pět kop grošův. Kteréhožto mého všeho rozkázanie, což v tomto listu psáno stojí, i mého všeho zbožie, buďto na listech a hantfeštiech, na dluziech na platech, zápisiech i na všem, což jmám nic nevyjímaje a kterýmž kolivěk jménem mohlo jmenováno býti, mocného poručníka činím poctivého muže Jakuba, městského písaře z Nového Plzně, maje zvláštnie k němu doufanie jako k svému věrnému příteli, a jemu ku pomoci přidávaje poctivého Prokopa Fegala z Nového Plzně, aby toto mé rozkázanie zjednali, rovnali a skutečně z mého statku k konci vedli, jako jim toho úplně dověřím. Kterížto poručníci přátelóm mým svrchupsaným, což sem komu tuto rozkázal, po mé smrti z mého zbožie mají vydati a oni mají od mých poručníkův to za dobré přijieti a mých poručníkův dále a výše přes mé toto rozkázanie sami sebú ani kteréu mocnú rukú ani vyslúžením, ani kterým právem buďto světským nebo duchovniem netisknúti, než aby každý jměl každý na tom dosti, což sem komu z pravé viery a lásky, nižádnú povinností rozkázal, a také nadepsaných mých poručníkův přátelé moji i žena má tak náhlým napomináním k vydanie toho, což sem komu odkázal, aby netiskli ani na ně kterak sami sebú nebo kteréu mocí

sáhli, ale když moji poručníci z mého statku toho, což sem komu rozkázal, dobudú, tehdy mají přátelóm mým každému vedle rozkázanie pod časy vydati, a doněvadž by nedobyli, nemají jich ani žena má ani přátelé moji tisknutí žádným právem ani kterých závad jim činiti ani koho jiného pro ně hyndrovati. Pakli by z těch mých přátel který se vytrhl nebo kto jiný cieží jim ku pomoci a chtěl nadepsané mé poručníky kterak tisknutí a závady které jim činiti nebo koho pro to hyndrovati buďto v súdu nebo bez súda v světském nebo duchovním právé, takovému nemají nic z mého statku dáti ani kterých řečí s ním mieti, nebo žádného práva proti nim k mému zbožie žádným kusem, ježto by jim k škodě mělo býti, nemá mieti, než takový na všem já má křiv zóstatí, a oni poručníci moji proti němu právi, a proti takovému ne z svého ale z mého statku poručníci moji mají se brániti žádnému živému člověku nižádného počtu z toho i což sem jim svěřil, nečiniec, ani které odpovědi dávajíc; nebo což sem jim poručil, toho sem jim plnú moc dal i mocí listu tohoto dávám jednati, spravovati i činiti, jak se jim najlépe bude zdáti a v tom jim žádný nemá překážeti. Kterížto poručníci všichni anebo každý z nich zdrav jsa anebo na smrtdelné posteli leže, móż miesto sebe jiného poručníka k tomu hodného mé rozkázanie spravovati a činiti, postaviti, ješto by se poručníkom mým líbil a k tomu hodil, kterýž túž moc má mieti, jako on sám. A toho všeho ku potvrzenie a na lepšie pevnost, aby to mocnost mělo, pečeť sem svú vlastní k tomuto listu, jsa zdrav a čil i při dobrém rozomu a při celé paměti, přivěsil a prosil sem pilně a snažně pánov mých, purkmistra a konšelov z Nového Plzně, kteříž při tomto času byli, i jiným toto mé rozkázanie opověděv, aby pečeť městskú větší vedle mé k tomuto listu přivěsili a byli mým poručníkom radni a pomocni, jakož jich milosti toho doufám. Jenž jest dán a psán léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyřstého třidcátého, ten úterý před božiem Vstúpením.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. C. 19.

307.

1430. 20. června. [Norimberk].

Norimberští píší Plzeňským, že jim milerádi předešle poskytli pomoc 1200 zl., avšak nynější prosbě jejich, že nemohou vyhověti, aby Plzeňským zapůjčili 2000 zl., pro veliké stavby své a jiné naléhavé

potřeby. Co se příjezdu krále Sigmunda dotýče, k žádosti jejich oznamují, že doslechli od královského kancléře, že král co nejdříve do Norimberka přijede.

Palacký, Urk. Beitr. z G. des H. K. II. č. 687.

308.

1430. 26. října. Norimberk.

Král Sigmund slibuje obci m. Plzně, kteráž na své útraty králi ku pomoci proti nepřátelům jeho vypravila do pole 200 jezdců dobře ozbrojených, nahraditi všechny škody, jež by obec a jízdní tito utrpěli.

Sigismundus, dei gracia Romanorum rex, semper Augustus ac Hungarie, Bohemie, Dalmacie, Croacie etc. rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod cum prouidi . . magister ciuium, . . consules et . . jurati ciues ciuitatis nostre Pilznensis, fideles nostri dilecti, cum ducentis equitibus, equis et armis bene fulcitis, contra nostros rebelles et emulos fidei seruire debebunt, idcirco prefatis . . magistro ciuium, ciuibus et ciuitati Pilznensi, promittimus presentibus et spondemus in casu, quo ipsi et gentes eorum ab huiusmodi nostris rebellibus et emulis prostrati fuerint, quod tunc ipsis omnia dampna, que ipsos cum suis gentibus sic prostratos in campis cum scitu capitanei sui percipere contingeret, refundere volumus ac ipsos indempnes reddere de eisdem, dolo et fraude cuiuslibet proculmotis. Presencium sub nostri regalis sigilli appensione testimonio litterarum. Datum Nuremberge anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo, proxima feria quinta ante festum sanctorum Simonis et Jude apostolorum, regnorum nostrorum anno Hungarie etc. XLIV. Romanorum XXI. et Boemie XI.

[Na ohybu v pravo:] Ad mandatum d[omini] regis
Caspar Sligk.

[Na rubu:] R[egistra]ta.

Orig. perg. v museu plzeň. se sekretem, na proužku visicím. Na proužku pozdější rukou připsáno: Záškodní od císaře Sigmunda. Nov. sign. 17. Opis v Stehl. knize priv. měst. f. 93 u Tannerera. — Otištěna u Schallera, Topographie des Pilsner Kreises, str. 15., a u Hrušky, Pam. kn. m. Plzně, str. 28., ale u tohoto v překladě.

1431. 5. ledna.

Mikuláš Zárobský, měšt. Starého města pražského, se synem Janem odkazují roční plat 10 kop gr. praž. na všem zboží svém kostelu sv. Bartoloměje v Plzni, aby tu na oltáři sv. Mikuláše sloužena byla zádušní mše.

Já, Mikuláš Zárobský, měšténin města Starého Pražského, známo činím všem, nynějším i budoucím, ktož tento list čísti budú neb čtúce slyšeti, že vida pád a neustavičnosť tohoto světa a smrtedlnost lidskú, a že vždy umrieti, ale hodiny ani dne smrti nevěda, sám na své myslí rozmietaje, k tomu s žádostí srdečnú hnut jsa, aby po mé smrti památka věčná za mú duši i mých předkuov, ženy mé i dcery mé, při božiem domu v Novém Plzni, k němuž sem zvláštní milostí i k tomu zákonu příchýlen, zuostalo, protož já, Mikuláš Zárobský nadepsaný a Jan, syn jeho, mocí listu tohoto odkázali sme i odkazujem k tomu božiemu domu i faráři nynějšiemu i budoucím farářóm deset kop grošov platu věčného, dobrých stříbrných rázu pražského, na našem na všem zbožie, na mlýně u velikého svatého kříže, kterýž jest byl někdy Olframov, na domu, kterýž leží na rinku Starého města Pražského mezi domy staré mieny s jedné strany a Rudolfa s druhé strany, na Hradištku tvrzi, kteráž leží mezi Břevněvem klášterem s jedné strany a mezi Hostovici vsí s druhé strany, na vinicích i na všem jiném našem zboží, kteréž nynie máme nebo jmieti budem, sľubujíc naší dobřú věřú i ctí těch deset kop grošov věčného, když do Prahy k svému sboží s pomocí boží se navrátíme, od toho dne v roce počieti knězi faráři nynějšiemu z Nového Plzně i budoucím farářóm věčně rozdielně, pět kop grošov na svatého Jiřie a druhých pět kop grošov na svatého Havla toho léta i potom věčně po těch časích každého léta máme i sľubujem s našemi budoucími beze všeho prodlenie i beze všie odpory z našeho sbožie vydávati a platiti. Pakli bychom v té mieře které sbožie prodali, tehdy máme jim sto kop grošov dáti, aby deset kop grošov platu věčného za ně koupili, anebo sami sľubujem jim tu v Plzni nebo okolo Plzně deset kop grošov platu věčného a jistého za těch sto kop grošov koupiti. Pakli bychom my z tohoto světa sešli prve nežli bychom to učinili, ale naši poručníci a ktožby naším sbožím vládli, mají miesto nás to z našeho sbožie vždy učiniti. Za kterýžto plat

kněz farář nynější i budoucí faráři mají za naše duše i za naše předky čtyři služby každého léta při každých suchých dnech službu vigilní, mši zádušní zpívanú svými náklady činiti a na každé pondělí každého téhodne mši zádušní čtenú na oltáři svatého Mikuláše věčně zjednati a to činiti bez opuštění. Pakli bychom platu toho nevydávali, ani vydávati tbalí kterého léta na svrchupsané časy my nebo naši dědici nebo poručníci, tehdy se dobrovolně mocí listu tohoto v pokutu podáváme, aby z každé kopy grošov platu vždy čtyři groše pokuty naším věřitelóm bez odpory v témdni při každém roce od nás i našich budoucích bez odpory všelikteraké byly knězi faráři i budoucím farářóm z Nového Plzně dány a splněny penězi hotovými i také ten úrok při každém času vždy i s pokutú máme i sľubujem splniti bez odpory. Pakli bychom v těch dvú nedělí úroka i s pokutú nadepsanú naším věřitelóm nedali a nesplnili penězi hotovými, tehdy po těch dvú nedělí opět ve dvú nedělí máme jim v tůž pokutu z každé kopy grošov po čtyřech groších upadnutí a tu pokutu i s úrokem při tom času dlužniem konečně dáti a splniti v těch dvú nedělích. Pakli bychom toho všeho neučinili a úrok i pokut nesplnili, jakož svrchupsáno stojí, tehdy naši věřitelé s pomocí rychtářovú, purkmistra a konšelov, ježto při tom času tu v Praze v Starém městě budú, mohou nás na našem sboží fentovati a základy vzieti a ty mezi křesťany nebo židy zastaviti a úroka i s pokutami tady dobytí a z těch deseti kop grošov platu každého léta věčně kněžím a bratřím zákona i kazateli, kteříž s farářem chlebie a práci v kostele vedú, kněz farář nynější i budoucí faráři každému vždy při světím Jiří deset grošov a při světím Havle opět deset grošov dávati věčně, aby tiem pilněji ty služby vedle faráře činili za naše i našich předkov duši. Také jest umluveno, že jmám s knězem farářem nynějším i budoucími faráři já, Mikuláš Zárobský, doněvadž sem živ, chlebiti s ním a s jeho kněží za stolem sedati, a tu potřebu přijěti, co jiným svým kněžím a bratřím bude dávati, a k tomu jmám tu ve dvoře bydleti a komoru jmieti též do mého života anebo doněvadž mi se líbilo a z té komory nejím izádnú věcí knězem farářem ani budoucími faráři hnut býti. A to všecko, co svrchupsáno stojí, my Mikuláš Zárobský a Jan, syn jeho, sľubujeme mocí listu tohoto i naší dobřú věřú křesťanskú i pode ctí s našimi dědici i poručníky ctně, věrně držeti a plniti. Toho na svědomie a věčné potvrzenie my Mikuláš Zárobský a Jan, syn jeho, pečeti naše vlastnie s naší dobřú volí k tomuto listu jsme přivěsili a prosili sme múdřých a opatrných purkmistra a konšelov

města Nového Plzně, Johanka Ochs a Markusa Czottr, měšťanův Starého města Pražského, že jsou své pečeti na svědomie k tomuto listu přivésili, jenž jest dán léta od narození syna božieho tisícieho čtyřstého třicátého prvního, ten pátek před božiem křténím.

Vzato z konfirmace kr. Jiřího ze dne 29. srpna 1463 v Praze, chované v museu plzeň.

310.

1431. 16. července. Norimberk.

Král. Sigmund osvobodil město Plzeň od placení 58 kop gr. praž., kteréž odváděli každoročně jakožto úrok Albíkovi, arcibiskupovi cesarienskému; plat tento po smrti Albíkově spadl na krále.

Sigismundus, dei gracia Romanorum rex, semper Augustus ac Hungarie, Bohemie, Dalmacie, Croacie etc. rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quamuis alias magister ciuium, consules et jurati, ciues ciuitatis nostre Pilznensis, fideles nostri dilecti, venerabili Albico archiepiscopo Cesariensi, quinquaginta octo sexagenas grossorum pragensium, quas ipse ab eis pro certa pecuniarum summa ipsis mutuata singulis annis leuauerat, literis suis proscrisperint, quem admodum litere ciuitatis prefate de super date clarius attestantur, tamen quia idem Albicus intestatus decessit nec aliquem verum heredem in successione honorum dimisit, sed ipsa bona ad nos, tamquam regem Bohemie et dominum suum, sunt legitime deuoluta, prout et certa iam aliquibus, fidelibus nostris contulimus, sic nos volentes prefatis ciuibus, qui ab hereticis Bohemie vsque ad finalem ipsorum destructionem multa perpessi sunt et hodie se nedum viriliter, sed et constanter in seruicio dei et nostro sustentant, aliqualem facere recompensam, ipsos et eorum successores a solucione hujusmodi pecuniarum ipsis per prefatum Albicum concessarum et eciam censuum, quos hucusque dare neglexerunt, vel in futurum dare deberent, absoluimus, liberamus et quittamus, volentes vt ipsi ab hujusmodi solucione a nobis et successoribus nostris et a quocumque homine penitus sint exempti, et pro eo literam ciuitatis de super datam annullamus, cassamus et irritamus tenore presencium, decernentes ipsam in iudicio et extra nullius esse vigoris, nec prefatis Pilznen-

sibus posse in aliquo qualecunque preiudicium generare. Presencium sub nostre maiestatis sigillo testimonio literarum. Datum Nuremberge anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo primo, feria secunda post festum sancte Margarethe virginis, regnorum nostrorum anno Hungarie etc. quadragesimo quinto, Romanorum vigesimo primo et Bohemie vndecimo.

[Na ohybu v pravo]: Ad mandatum d[omini] regis
Caspar Sligk.

[Na rubu]: R[egistra]ta Marquardus Brisacher.

Orig. perg. v museu plzeňském. Majestatní pečeť na proužku pergam. na rubu s třemi hlubokými dalky. Nov. sign. N. 18. — Opis v Stehl. knize priv. měst. f. 91. a u Tannera.

311.

1431. 28. srpna. Norimberk.

Císař Sigmund v dopise k p. Oldřichovi z Rosenberka zmiňuje se o Plzeňských, že jich věc tak zjednal, jak mohl, a že poslové plzeňští veselé domů jedou.

Palacký, Archiv čes I. 34.

312.

1431. 9. listopadu. Nový Plzeň.

Johannek, měst. m. Nov. Plzně, odkazuje roční plat 12 kop na vsi Timakově na vystavění oltáře P. Marie a zřízení kaplanství při něm v kostele sv. Víta v Dobřanech.

In nomine domini amen. Ego Johannes alias Johanko ciuis in Noua Plzna, notum facio tenore presencium vniuersis, quod cupiens temporalia pro eternis et transitoria pro perpetuis felici commutare commercio pro meo meorumque predecessorum et progenitorum ac Christi fidelium animarum remedio salutari et signanter pro anima Jacobi dicti Rubass de Dobrzano, et ipsius progenitorum et aliorum ad infrascripta subsidia prestancium duo-

decim sexagenas cum viginti quatuor grossis denariorum Pragensium census annui et perpetui, liberi et ob omni exactione soluti, quem in villa Tymakow in hominibus infrascriptis habere dinoscor, videlicet in Welisskone, in Jan Raysky, in Stephano, in Kubone, in Sestrzenkone, in Bohusskone, in Wan et Wankone Duraticz, in Quien et in Jan Kekacz, prout etiam in tabulis terre regni Boemie clarius est descriptum, pro altario ad laudem et honorem dei omnipotentis et in honorem beate et gloriose virginis Marie in antiqua capella seu in ecclesia matrice beati Viti in opido Dobrzano supradicto in beneficium ecclesiasticum de consensu venerabilis viri domini Petri, diuina miseracione prepositi monasterii Chotiessowiensis, ordinis Premonstratensis erigendo, dedi, donauit deputaui et assignaui ac presentibus do, dono et assigno per honorabilem virum dominum Blasonem, plebanum ecclesie parochialis in Chwalenicz, ad ipsum altare instituendum et confirmandum et ipsius successores eiusdem altaris rectores a dictis hominibus censualibus et ipsorum heredibus et successoribus diuisim, annis singulis temporibus perpetuis in festis sanctorum Galli et Georii tollendum et leuandum et percipiendum, in quorum censuum perceptione et leuacione promitto per me et heredes meos, eundem dominum Blasonem et ipsius successores, dicti altaris rectores, non impedire, et perturbare volentibus tueri et defendere meo pro posse sub puritate fidei et honoris. Cum autem beneficium datur, fundatur et erigitur propter diuinum officium, ego pretactus Johanco disposui, procuraui et ordinaui, ut decedente dicto domino Blacone, qui ad infrascripta onera non debet propter merita sua et subsidium per ipsum ad hec prestitum obligari, sed omnino ab ipsis supportari, omnes ipsius successores et dicti altaris sancte Marie rectores obligo, ut in eodem altari singulis ebdomadis per circulum anni perpetuis temporibus vnam missam sanctam quinta feria de corpore Christi cantent sub nota cum adiutorio clericorum et scolarium studencium in scolis ibidem in Dobrzano, quibus rectores altaris singulis annis euiterne tenebuntur dare et distribuere pro comodo ipsorum quinquaginta duos grossos denariorum Pragensium et alias tres missas, ad quas deuocione ducti fuerint et altissimus ipsis inspirauerit, legant et teneant ac ad legendum et tenendum easdem perpetuo sint obnoxii astricti et obligati; in casu, si aliquam missam predictarum quatuor missarum cantare, tenere et legere remissi fuerint et neglexerint, aut non curauerint, ex tunc loco cuiuslibet misse neglecte et ommissae unum grossum nomine pene vni ydoneo presbytero huiusmodi negligenciam sup-

plenti ac vitricis ecclesie ibidem in Dobrzano pro tempore existentibus, dabunt et assignabunt, per ipsos inter pauperes digno cum testimonio vltius diuidendum et distribuendum, ad quam penam soluendam poterint et debebunt compelli ecclesiacam per censuram, quodque etiam rectores dicti altaris prefato domino Blaconi succedentes in summis festiuitatibus Christi, beate Marie Virginis, Apostolorum, Dedicacionis et patronorum eiusdem ecclesie in Dobrzano, processionibus, vesperis, matutinis, missis, superpelicio induti, cum plebano eiusdem ecclesie in Dobrzano et ipsius vicariis interesse et eiusdem ecclesie plebano, qui est aut fuerint pro tempore, reuerenciam et obedienciam in licitis et honestis exhibere debebunt et tenebuntur, seque de iuribus plebani introumittere non audeant nec eadem pro se quocunque modo directe uel indirecte vsurpabunt preter ea, que ipsis per plebanum aut vicarios suos fuerint elargita. Jus quoque patronatus et presentandi rectorem ad supradictum altare, pro me, heredibusque meis specialiter nec non pro magistro ciuium, iudice et juratis scabinis ibidem in Dobrzano, pro tempore existentibus, perpetuo assigno, deputo et reseruo. Reuerendissimo igitur in Christo patri et domino, domino Cunczoni, diuina fauente clemencia Olomucensis ecclesie episcopo, administratori in spiritualibus et temporalibus archiepiscopatus Pragensis, a sede apostolica deputato et ipsius in spiritualibus vicariis generalibus, humiliter supplico, quatenus prescriptos donacionem, ordinationem et dispositionem, ut premittitur factas, approbent, ratificent et confirment ac altare supradictum in titulum beneficii ecclesiastici erigant, prout ad ipsorum spectare dinoscitur officium graciosum. In quorum omnium fidem et testimonium sigillum meum de certa mea sciencia presentibus est appensum, sigilla vero venerabilis domini Petri, prepositi monasterii Chotiessouiensis nec non et circumsectorum et prudencium virorum, iudicis, magistri ciuium et consulum juratorum, ciuitatis Noue Pilzne, ad petitionem meam in testimonium presentibus sunt appensa. Nos vero iudex, magister ciuium et consules iurati, ciuitatis Noue Pilzne, notificamus, quod hec omnia et singula superius scripta, sunt nobis presentibus in pleno concilio acta, disposita et ordinata et in testimonium omnium premissorum ad petitionem prefati Johanonis, nostri conciuis, sigillo minori nostre ciuitatis presencia iussumus communiri. Datum et actum in Noua Pilzna anno incarnationis domini millesimo quadringentesimo tricesimo primo, feria sexta ante festum sancti Martini, confessoris domini gloriosi.

Líst. perg. v zem. čes. museu v Praze. Pečetí na proužcích druhdy zavěšené, chybí.

313.

1432. 6. ledna.

Starší židé a všecka obec židovská v Plzni koupili městiště od obce m. Plzně na předměstí škvrnšském za 12 kop gr. praž., aby si tu zřídili hřbitov svůj.

Nos Ladman, Musse, Michael et seniores judei totaque communitas judeorum in ciuitate Nowa Pilzna presentes et futuri habitantes, tenore presencium recognoscimus vniuersis et singulis testificantes, prout a prudentibus et honestis dominis magistro ciuium, consulibus et juratis a totaque communitate ciuitatis Nowe Plzne aream quondam Mathie Coloni, iacentem ante ciuitatem Nowe Plzne penes curiam Nocolai Hinkonis parte ab vna et Mikssonis Kozzie parte ab altera cum fundo iusto vendicionis titulo emimus pro nostra sepultura, pro summa duodecim sexagenarum grossorum bonorum argenteorum pragensis monete, de quibus duodecim sexagenis grossorum duas sexagenas grossorum ipsis dominis consulibus et communitati ciuitatis prefate parata in pecunia persoluimus et super residuis decem sexagenis grossorum vnam sexagenam grossorum census annui et perpetui nos, heredes et successores nostri prefatis dominis consulibus et communitati ciuitatis sepetacte aut illi seu illis, quibus suprascriptam vnam sexagenam grossorum census annui et perpetui condescenderent, tenemur et debemus soluere et censuare, quam quidem prefatam sexagenam grossorum suprascripti domini consules et communitas sepedicte ciuitatis Nowe Plzne honorabili et religioso viro domino Nicolao plebano presenti et futuris plebanis ciuitatis sepenominate in nobis libere et beniuole condescenderunt, quare virtute presencium nos supranominati seniores judei, presentes et futuri et tota communitas iudaica, qui in iam dicta ciuitate Nowa Plzna habitamus seu habitabimus, promittimus bona nostra fide iudaica sine quouis dolo prescriptam sexagenam grossorum census annui et perpetui incipientes a data presencium semper in festo sancti Georgii quolibet anno perpetue prenominato domino plebano et futuris plebanis sine quauis dilacione parata in pecunia soluere et censuare et non dato censu

in termino prefato quocumque anno mox prescriptus dominus plebanus et futuri plebani plenam debent habere virtute presencium potestatem, auctoritate tamen iudicis et juratorum in iam dicta ciuitate existencium, scolam siue sinagogam nostram claudere et nos ad soluendum suprascriptum censum per potenciam iudicis et juratorum compellere quocumque modo et quociens oportum fuerit, sine strepitu et omnis querele iudicii, et qui presentem literam de bona voluntate prefati plebani seu futurorum plebanorum habuerit, eidem ius competit omnium premissorum. In quorum euidens testimonium et robur valiturum prudentes et honesti viri, magister ciuium, consules et jurati ciuitatis sepenominate ad petitionem nostram sigillum maius eorundem presentibus est appensum. Datum et actum anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo secundo, in die Epiphanie.

Original pergamenový v museu plzeňském. Pečeť schází, visela na proužku pergamenovém. Na rubu: Super Judeos 1 sga. Novější sign. 117.

314.

1432. 25. ledna. [Norimberk].

Norimberští děkují Plzeňským za zprávu o porážce Sirotků. Obavy Plzeňských, že Husité chystají se proti Plzni a Českým Budějovicům, nesdílejí a těší Plzeňské, že nebezpečí toto bez pohromy mine, mile rádi že chtějí nesnáze Plzeňských oznámiti conciliu Basilejskému. Sdělují, že v této příčině psali již vévodovi bavorskému Vilémovi, který do Basileje jel a že též budou psáti markrabí Braniborskému Fridrichovi. O králi Sigmundovi že doslechli, že byl na svt. Kateřinu v Miláně.

Palacký, Beiträge z. G. des H. K. II. č. 786.

315.

1432. 6. března.

Jan Hrdule, měšt. plz., činí mocné pořizení o statku svém.

Nos Andreas iudex, Sigismundus aurifaber, tunc temporis magister ciuium, et Procopius Fegel, consules iurati et ciues ciui-

tatis in Nowa Plzna, tenore presencium recognoscimus vniuersis testificantes, quod prouidus vir Johannes dictus Hrdule, noster conciuus, in lecto egritudinis decumbens, licet debilis in corpore, sanus tamen mente et bona perfruens ratione nobis in testimonium vocatis et rogatis presens testamentum, quod voluit esse vltimum ipso defuncto, fecit in hunc modum: Primo namque constituit, disposuit et fecit suum verum et legitimum commissarium ac Nicolai, filii sui, et Ludmille filie sue, et omnium bonorum suorum mobillium et immobilium circumspectum virum magistrum Mathiam pannificem, nostrum conciuem, de ipso pre aliis omnibus confidenciam gerens specialem, adiungens eidem circumspectum virum Thomam Naroznik, nostrum conciuem, pro adiutorio et consilio; qui commissarii iamdicti bona ipsius Johannis dicti Hrdule cum pueris suis debent regere et magister Mathias Lidmillam circa se seruare bonis moribus eam cum Nicolao, filio suo instruendo, prout de ipso confidenciam gerit indubiam. Et dum ad annos mature etatis pervenerint, tunc bona ipsius Johannis Hrdule per commissarios suprascriptos inter Nicolaum et Lidmillam equali porcione debent diuidi. Si autem aliquem ex iamdictis, videlicet Nicolao et Ludmilla, mori contingeret non habentes annos mature etatis, tunc pars mortui in alium supervientem pleno iure debet deuolui. De quibus tamen bonis ipsius Johannis Hrdule Margarethe, filii Mauricii, fratris Johannis Hrdule, delegauit ipse Johannes Hrdule decem sexagenas grossorum, dum ad annos mature etatis ipsa Margaretha pervenerit, dare et assignare, et dum marito tradita fuerit; si autem Nicolaus et Ludmilla ambo morerentur non habentes mature etatis annos, ex tunc omnia bona ipsorum in Margaretham, filiam Mauricii, sine quolibet impedimento debent diriuari; si eciam et ipsa Margaretha nondum habens annos mature etatis dies suos in domino cluserit, tunc bona ipsius Johannis Hrdule et puerorum suorum pro anima ipsius Johannis Hrdule et pro animabus predecessorum suorum, necnon et pro amicis et propinquis seu consanguineis suis per commissarios suprascriptos debent errogari et exponi, prout ipsis vtilius videbitur et salubrius, tangendo in illo conscienciam ipsorum et nulli viuenti aliquam racionem de illo faciendo. Quos quidem commissarios seu alios per ipsos substitutos in vita uel in extremis nullus amicorum, propinquorum seu consanguineorum ipsius Johannis Hrdule siue eciam extraneorum in presenti regimine vlllo iure impedire seu molestare potest neque debet, si vero se aliquis testamento presenti exposuerit et suprascriptos commissarios, seu eciam alios

commissarios per ipsos substitutos, in presenti regimine inquietare seu infestare voluerit iure seculari siue spirituali, hoc nullius vigoris esse debet et contra talem non de bonis suis, sed de bonis ipsius testatoris se defendere debent, quociens neccessarium fuerit, nulli aliquam racionem de illo faciendo. Item mandauit prefatus Johannes Hrdule, ut media sexagena grossorum census annui et perpetui ad ecclesiam parrochiam nostre ciuitatis pro quinque sexagenis per commissarios suprascriptos de bonis suis pro plebano presenti et futuris plebanis nostre parrochialis ecclesie comparetur; qui tamen plebani quolibet anno perpetuis temporibus semper duo anniuersaria in vigiliis cantatis et missa defunctorum cantata pro anima Johannis Hrdule et pro animabus predecessorum suorum cum scitu commissariorum sine intermissione debent peragere. Item pro pauperibus in hospitali habitantibus nostre ciuitatis mediam sexagenam grossorum census annui et perpetui de bonis suis delegauit ad comparandum carnes. Item humuletum suum minus cum fundo, quod emit a Jacobo Egrerz, ipse Johannes Hrdule delegauit Johanni, fratri vxoris sue. In cuius rei testimonium sigilla nostra ad preces ipsius Johannis Hrdule de certa nostra sciencia presentibus sunt appensa. Datum anno domini millesimo CCCC^o tricesimo secundo, in die sancti Sixti pape et martiris.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. C. 13.

316.

1432. 3. dubna.

Závět Jana Chudoby, měšťánina plzeňského.

My Ondrášek rychtář, Mikuláš Koranda, toho času purkmistr, a Johánek, konšelé přísežní a měšťané města Nového Plzně, známo činíme tímto listem přede všemi svědčiece, že opatrný muž Jan Chudoba, náš spoluměšťánin, v těžkú nemoc upad, ačkolivěk nemocen jsa na těle, však dobrého rozumu požívaje i při dobré paměti jsa, nás na svědomie k sobě přivolav i připrosiv, toto své poslednie rozkázanie, aby po jeho smrti nižádní svárové ani kteří ústrkové o jeho zboží se nedáli, učinil jest takúto měrú: Najprve chce, aby dvanácte chudých na vsakú neděli věčně jednu

dne, to jest na obědě, krmení byli, nebo za tu drží lúku pod Škvrňany, kterúz jest nebožčík Chudoba starý, strýc jeho, na ty chudé lidi oddal, aby těch dvanácte chudých bylo vždy krmeno. Item předpsaný Jan Chudoba odkázal a oddal paní Anniče, ženě své milé, dvě stě kop grošův takúto měřú, jestliže by ta lúka, kteráž mu jest u věně po Anniče, ženě jeho, dána, při jeho Jana Chudoby dětech a při jeho poručnicích zuostala, o niž se paní Maretka Pabšová se paní Annú Bernartovou súde; a těch dvě stě kop grošův mají jí poručníci postúpiti na městu Rokycanech, a listy jí v její moc na těch dvě stě kop grošův vydati. Pakli by té lúky kterak byli odsúzeni a při jeho dětech ani poručnicích ta lúka k věčnosti nezuostala, tehdy toliko sto kop grošův paní Anniče napředpsaný Jan Chudoba odkazuje, aby jí poručníci téhož Jana Chudoby na Rokycanech postúpili a nic více. A doněvadž by předpsaná Annička, žena jeho, stavu svého vdovského neproměnila, aby v domu jeho zuostala a diecete chovala jeho dobrým mravóm učieci, jako věrná máté má učiniti a hospodárství aby spravovala s svědomím a volí i s potazem jeho poručníkův vdolepsaných. A kněze Šimona kaplana a poručníka aby poctivě chovala a potřebu tělestnú dávala vedle sebe, jemu žádných přikoristí nečiniec; též i Jana stolaře, bratra Chudobova, aby vedle sebe paní Annička chovala a potřebu jemu dávala, a on jí má hospodárství pomoci spravovati a věsti, vždy se k poručníkom v svých potřebách utiekající a s jich vědomím a s volí činieci. Pakli by paní Annička stav svůj vdovský proměnila, nebo snad bez vědomie a vôle poručníkův scestně co vedla a snad s poručníky které nesnáze vedla, tehda učiniec to, což jí jest Jan Chudoba, muž její, rozkázal postúpiti, má poručníky vdolepsanými hospodárství zbavena býti i odlúčena od jeho zboží a poručníci mají se v jeho sirotka i v zboží uvázati a zvláště Martin Točník má diece jeho k sobě vzieti. Item odkázal Janovi stolaři, bratru svému, z svého statku šedesáte kop grošův, dvaceti kop grošův na Sezemovi Sušickém a čtyřidceti kop grošův mají poručníci jemu pod časy vydati. Item odkazuje do fary našeho města na dielo pět kop grošův; a do Šerého kláštera na dielo i do Črného kláštera na dielo také zde v našem městě do každého kláštera po pěti kopách grošův. Item do školy zákóm, ježto jsú pod kázní, odkazuje dvě kopě grošův; item Jakubovi, městskému písaři z pravé milosti odkazuje dvě kopě grošův; item Blažkovi vozataji dvě kopě grošův; item Lidě a mateři její každé po kopě grošův; item Vankovi z Štěnovic s mateři tři kopy grošův

odkázal; item knězi Šimanovi sukni černú svú s liším kožichem; item Vidurkovi plášť jeho šerý, jiné rúcho své chodie Janovi, bratru svému odkazuje. A což mimo to rozkázanie, jakož jest svrchupsáno, zuostane, to Anniče, dceři své, mocně odkazuje a oddává, jako pravé, dědičné. Pakli by jižpsaná Annička, dcera Jana Chudoby, prve umřela, nežli by svých let došla, tehdy poručníci zboží po ní zuostalé mají mezi přátely, příbuzné Jana Chudoby rozdati, jakož se jim bude zdáti, a což komu dadie, to mají za vděk přijieti. A toho všeho rozkázanie učinil jest předpsaný Jan Chudoba mocně poručníky poctivé kněze Šimona, Martina Točníka a Petra Rešovic, naše spoluměštěniný, aby oni toto poručenství vedli, jednali i spravovali, jakož jim toho dověřil, žádného počtu žádnému z toho nečiniec, kterýchžto poručníkův nižádný jeho přietel ani kto cizí nemá hyndrovati ani jim překážeti žádným právem; pakli by kto na ně sáhl nebo které závady činil, proti takovému ne z svého zboží, ale ze zboží Jana Chudoby mají se brániti, žádného počtu nečiniec. Také mají mieti moc poručníci jeho miesto sebe jiného neb jiné, poručníka nebo poručníky, zdrávi jsúc nebo na smrtné posteli, postaviti k tomu hodného, kolikrát toho bude potřebie. Item Mikuláš Hynek dlužen jemu třinácte kop grošův; item Vilém z Netonic na listech devadesát kop grošův, a po těch úrokův jemu nedal, kteréžto úroky jemu odpustil, a bez listův dlužen jemu dvaceti dukátův. Toho všeho na svědomie ku prosbě Jana Chudoby pečeti naše k tomuto listu sme přivěsili. Dán léta tisícieho čtyřstého třidcátého druhého, ten čtvrtěk před tú nedělí, jakož se zpievá: *Judica me deus.*

Z nejst. knihy priv. a závětí f. C. g.

317.

1432. 15. dubna. Řim.

Papež Eugen uděluje odpustky ke kostelu svt. Ducha kláštera kazatelského v Plzni.

Eugenius, episcopus servus servorum dei. Universis Christi fidelibus, praesentes literas inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem. Licet is, de cujus munere venit, ut sibi a suis fidelibus digne et laudabiliter serviatur, de abundantia suae pietatis,

quae merita supplicum excedit et vota bene servientibus sibi multa majora retribuatur, quam valeant promereri, nihilominus desiderantes reddere deo populum acceptabilem et bonorum operum sectatorem, fideles eosdem ad complacendum ei, quasi quibusdam ablectionis muneribus indulgentiis videlicet et remissionibus invitamus, ut exinde reddantur divinae gratiae aptiores. Cum itaque, sicut accepimus, domus s. Spiritus in Nova Plsna, ordinis Praedicatorum, Pragensis dioecesis, cum ecclesia et pertinentiis suis propter guerrarum turbines et alias calamitates, quae partes illas diutius concusserunt per perfidos Hussitas, haereticos, catholicae fidei inimicos, in suis aedificiis ac structuris, adeo desolatae et destructae existant, quod nisi de oportuno reparationis subsidio eisdem subveniatur, penitus corruent, illamque fratres inibi degentes deserere et divinum cultum hactenus altissimo laudabiliter impensum negligere cogantur, nos cupientes, ut ecclesia ipsa congruis honoribus frequentetur et in suis ac dictae domus aedificiis et structuris hujusmodi, nec non calicibus, libris, caeterisque ornamentis pro divino cultu necessariis, quibus egere prospicitur, decenter reparetur, atque conservetur, ut Christi fideles eo liberior ad illam ac reparationem et conservationem hujusmodi, manus promptius porrigant adiutrices, quo ex hoc ibidem dono coelestis gratiae uberius conspexerint se refectos, de omnipotentis dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum, ejus autoritate confisi, omnibus vere poenitentibus et confessis, qui Nativitatis, Circumcisionis, Epiphaniae, Resurrectionis, Ascensionis et Corporis domini nostri Jesu Christi, Pentecostes, nec non in Nativitatis, Anuntiationis, Purificationis et Assumptionis beatae Virginis Mariae et nativitatis beati Joannis Baptistae, dictorum Petri et Pauli apostolorum ac sanctissimae Trinitatis et ipsius dedicationis festivitatis et celebritate Omnium Sanctorum nec non per ipsarum Nativitatis, Circumcisionis, Epiphaniae, Resurrectionis, Ascensionis et Corporis domini, ac Nativitatis et Assumptionis beatae Mariae Virginis, nativitatisque s. Joannis et Apostolorum Petri et Pauli praedictarum festivitatum octavas et per sex dies dictam festivitatem Pentecostes immediate sequentes, praefatam ecclesiam devote visitaverint annuatim et ad reparationem et conservationem hujusmodi manus adiutrices porrexerint, singulis videlicet festivitatum et celebritatis, quatuor annos et totidem quadragenas, octavarum vero et sex dierum praedictorum diebus, quibus ecclesiam praedictam visitaverint, ad reparationem et conservationem hujusmodi manus auxiliatrices porrexerint, ut praefertur, centum dies de injunctis eis poenitentibus misericor-

diter eis relaxamus, praesentibus post viginti annos minime valituris. Volumus autem, quod si alias visitantibus ecclesiam aut ad reparationem seu conservationem hujusmodi manus adiutrices porrigentibus vel alias inibi elemosinas errogantibus seu alias aliqua alia indulgentia in perpetuum vel ad tempus duratura per nos concessa fuerit, hujusmodi praesentes literae nullius sint roboris vel momenti. Datum Romae apud s. Petrum anno MCCCC tricesimo secundo, die decimo quinto Aprilis, pontificatus nostri anno secundo.

Z rukopisné historie kláštera dominikanského, v Plzeňském museu chované.

318.

1432. 23. dubna. Řím.

Odpustky pěti kardinály římskými udělené kostelu sv. Ducha, kláštera kazatelského v Plzni.

Johanus de Vrsinis, episcopus Sabinensis, Hugo de Cipro, episcopus Penestrinensis, Johannes tituli sancti Laurentii in Lucina Rothomagensis, Johannes tituli sancti Petri in vincula (sic) et Johannes tituli sancti Sixti vulgariter nuncupati presbyteri, miseratione d'uina sacrosancte Romane ecclesie cardinales, vniuersis et singulis Christi fidelibus presentes nostras literas inspecturis, salutem in domino sempiternam. Licet is, de cuius munere venit, ut sibi a suis fidelibus digne et laudabiliter seruiatur, de habundancia sue pietatis, quae merita supplicum excedit et vota bene seruientibus sibi multo maiora retribuatur, quam valeant promereri, nihilominus tamen desiderantes domino reddere populum acceptabilem et bonorum operum sectatorem, fideles ipsos ad complacendum ei quasi quibusdam allectivis muneribus indulgentiis videlicet et remissionibus inuitamus. Cum itaque, sicut accepimus, domus sancti Spiritus in Noua Pilzena, ordinis fratrum Predicatorum Pragensis dioecesis, cum ecclesia et pertinentiis suis propter querarum turbines et alias calamitates, quae partes illas diucius concusserunt per perfidos hussitas, hereticos, catholice fidei inimicos, in suis edificiiis et structuris adeo desolate et destructe existent, quod nisi de oportune reparationis subsidio eisdem subueniatur, penitus

corrueunt, illamque fratres inibi degentes deserere et diuinum cultum altissimo hactenus laudabiliter impensum negligere cogantur, Nos episcopi presbyteri cardinales predicti cupientes, ut ecclesia ipsa congruis honoribus frequentetur et in suis ac dicte domus edificiis et structuris huiusmodi nec non calicibus, libris ceterisque ornamentis pro diuino cultu necessariis, quibus egere prospicitur, decenter repararetur atque conservetur, ut Christi fideles eo libentius ad illam ac reparationem et conseruationem huiusmodi manus promptius porrigant adiutrices, quo ex hoc ibidem dono celestis gratie uberius conspexerint se relectos, de omnipotentis dei misericordia et beatorum Petri et Pavli apostolorum, eius auctoritate confisi, omnibus vere penitentibus et confessis, qui in Natiuitatis, Circumcisionis, Epiphanie, Resurrectionis, Ascensionis et Corporis domini nostri Jesu Christi, Penthecostes nec non in Natiuitatis, Annuntiationis, Purificationis, et Assumptionis beate Marie virginis et Natiuitatis sancti Johannis Baptiste, dictorum Petri et Pauli apostolorum ac sancte Trinitatis et ipsius ecclesie dedicationis, sancte Dorothee virginis festiuitatibus et celebritate ac Omnium Sanctorum prefatam ecclesiam deuote uisitauerint annuatim et ad reparationem seu conseruationem huiusmodi manus adiutrices porrexerint, singulis uidelicet festiuitatum et celebritatis, quilibet nostrum centum dies de iniunctis eis penitentiis misericorditer in domino relaxamus. In quorum omnium et singulorum fidem et testimonium presentes literas fieri fecimus nostrorum que sigillorum iussimus appensione communiri. Datum Rome in domibus nostrarum habitacionum sub anno a natiuitate domini millesimo quadringentesimo tricesimo secundo, Indictione decima, die vero vicesima tertia mensis Aprilis, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Eugenii, diuina prouidentia pape XII., anno secundo.

List perg. v archivu kláš. dominikánského v Praze.

Pečeti tři veliké elliptické, zachované, na provázcích visící, u nichž na ohybu pergamenu mezi dírkami pro provázky psáno jest u 1) gratis pro deo Rtus. 2. T. Ganquerii, gratis pro deo. 3. Narcisius C. gratis pro deo.

Pečeti: 1. Oltář, před ním uprostřed biskup s mitrou a berlou, po obou stranách svatí, pod biskupem malá postava biskupa (?) s palmovou rautolestí, pod druhými osobami štíty, ve svrchku 5listá růže, kolem opis: „S. DNI. JORDANI. EPI. SABINEI . . . NE. ECC' CARD' DE- VRSINI' (Sigillum Domini Jordani Episcopi Sabinensis, Ecclesie Car-

dinalis, de Ursinis. 2. Postava v oděvu řasnatém s zdviženýma rukama, podle níž dvě postavy, a pod nimi tři různě položené; v dolním odd. uprostřed biskup s mitrou bez berle po stranách štíty; štít levý ve 4 pole rozdělen, v 1. a 2. orlice s rozpjatýma křídlyma v 3. a 4. korunovaný dvojocasý lev stojící; štít pravý rozdělený ve více polí, nejasný. Kolem: Sigillum Hugonis episcopi - penestriū - cardinalis cipri“ 3. Uprostřed P. Maria s děťátkem, jí v pravo biskup v ornatě i mitře bez berly, v levo mnich s lilii; pod tím uprostřed biskup s mitrou, po jehož stranách dva štíty, pravý neznatelný, levý s kardinálským kloboukem nad štítem a v štítu s domem o 3 oknech a dveřích, kolem: „S. JOHIS - tt - SCI - SIXTI - presbyteri cardinalis. (Sigillum Johannis, Tituli Sancti Sixti . . .)

Opis listiny této zapůjčil mně laskavě Dr. J. Emler.

319.

1432. 14. června.

Petr Kabelec měšť. plz. zaprodal 1 k. roč. platu na domě svém klášteru dominikánskému.

Nos Andreas iudex, Johanco pro tunc magister ciuium, et Procopius Fegal, iurati consules et ciues ciuitatis Nowe Plzne, tenore presencium recognoscimus vniversis et singulis testificantes, quod proudus vir Petrus Kabelec, noster conciuus, coram nobis ac pleno consilio personaliter constitutus recognouit, se, heredes et successores suos et possessores sue domus, site in nostra ciuitate inter domos Wenceslai de Chotikow ex vna et Monialium parte ex allera, in et super eadem domo et eius area ac in omnibus bonis suis, mobilibus et immobilibus habitis uel habendis, vnam sexagenam grossorum bonorum Pragensium census annui et perpetui pro decem sexagenis pretacte monete vere vendicionis titulo vendidisse religiosis fratribus, priori et toti conuentui fratrum Predicatorum ordinis sancti Dominici, in nostra ciuitate habitancium. Quas quidem decem sexagenas grossorum ratione testamentalis pecunie pro anima famosi Andree dicti Strhla de Prziwieticz delegatas, recognouit se pretactus Petrus Kabelec recepisse, quam quidem sexagenam grossorum predictus Petrus Kabelec promisit bona fide dare et eius heredes et successores tenentur et debent ipsis, priori et fratribus prefixis, singulis annis a data presencium continuis et perpetuis temporibus diuisim censuando soluere, vi-

delicet incipiendo in proximo die sancti Galli mediam sexagenam grossorum et in festo sancti Georgii deinde proxime affuturo similiter mediam sexagenam grossorum. Pro quo tamen censu ipsi sepetacti fratres perpetuis temporibus quatuor anniuersaria in vigiliis et missa pro anima ipsius Andree dicti Strhla et in remedium animarum antecessorum suorum singulis annis perpetue sine intermissione cum scitu commissariorum debent peragere. Et non dato censu cuiuscunque dictorum terminorum termini quocunque anno, mox antedicti fratres plenam habent et habere debent auctoritatem predictum Petrum Kabelec, heredes et successores suos prenotate domus auxilio iudicis et iuratorum tunc temporis in nostra ciuitate existencium in iamdicta domo in aliisque bonis suis, vbi-cunque situatis et repertis, impignerandi et recepta pignera atque ipsam domum inter christianos siue iudeos obligandi uel vendendi et taliter non solum censum ad plenum conquirendi sine omni iudicii strepitu et querele, hoc tamen expresso, quod si prefatus Petrus Kabelec aut eius successores in aliis certis et tam equiualentibus bonis cum matura deliberacione et consensu predictorum fratrum vnā sexagenam grossorum census perpetui pro decem sexagenis dictorum grossorum et non remissius comparauerit et more solito confirmauerit, ex tunc ipse Petrus Kabelec, heredes et successores sui cum domo sua et aliis bonis erunt a tali solutione census penitus liberi et soluti et qui hanc literam habuerit de voluntate sepe predictorum fratrum, eidem competit ius omnium premissorum. In quorum euidentis testimonium et robur ualiturum sigilla nostra propria de certa nostra sciencia ad petitionem ipsius Petri Kabelec sunt appensa. Datum et actum anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo secundo, in vigilia sancte Trinitatis.

Z nejstarší knihy priv a závěti f. C. 5.

320.

1432. 14. června.

Mikuláš Pelhřim křečt, zaprodal na domě svém 1 k. roč. platu faráři v Plzni. klášteru Minoritskému v Plzni.

Nos Andreas iudex, Johanco, pro tunc magister ciuium, et Procopius Fegal, iurati consules et ciues ciuitatis Nowe Plzne,

tenore presencium recognoscimus vniuersis et singulis testificantes, quod prouidus vir Nicolaus dictus Pelhrzim sartor, noster conciuus, coram nobis ac pleno consilio personaliter constitutus recognouit, se et suos heredes atque successores, sue domus possessores, site in nostra ciuitate inter domos Wenceslai Pabianconis ex vna et Procopii institoris parte ab altera, in et super eadem domo et eius area ac in omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus habitis uel habendis, vnā sexagenam grossorum bonorum Pragensis monete census annui et perpetui pro decem sexagenis monete pretacte vere vendicionis titulo vendidisse religiosi fratribus, gardiano et toti conuentui fratrum Minorum, ordinis sancti Francisci in nostra ciuitate habitancium. Quas quidem decem sexagenas grossorum racione testamentalis pecunie pro anima famosi Andre dicti Strhla de Przewieticz delegatas, recognouit se recepisse; quam quidem sexagenam grossorum pretactus Nicolaus Pelhrzim promisit bona fide dare et eius heredes et successores tenentur et debent ipsis gardiano et fratribus iamdictis singulis annis a data presencium continuis et perpetuis temporibus diuisim consuando soluere, uidelicet incipiendo in proximo die sancti Galli mediam sexagenam grossorum et in festo sancti Georgii deinde proxime sequenti similiter mediam sexagenam grossorum. [Ostatní shoduje se doslovně se zněním předešlého lista viz č. 319.] Datum et actum anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo secundo, in vigilia sancte Trinitatis.

Z nejst. knihy priv. a závěti f. C. 6.

321.

1432. 14. června.

Petr Kabelec, zaprodal na domě svém 1 k. roč. platu faráři v Plzni.

Nos Andreas iudex, Johanco pro tunc magister ciuium, et Procopius Fegal, iurati consules et ciues ciuitatis Nowe Plzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis testificantes, quod prouidus vir Petrus Kabelec, noster conciuus, coram nobis ac pleno consilio personaliter constitutus recognouit, se et suos heredes atque successores, sue domus possessores, site in nostra ciuitate inter domos Wenceslai de Chotikow ex vna et Monialium parte

ex altera, in et super eadem domo et eius area ac in omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus habitis uel habendis vnam sexagenam grossorum bonorum Pragensis monete census annui et perpetui pro decem sexagenis monete pretacte vere vendicionis titulo vendidisse honorabili viro, domino plebano parrochie nostre ciuitatis iamdictae, tam presenti quam futuris plebanis perpetue. Quas quidem decem sexagenas grossorum ratione testamentalis pecunie pro anima famosi Andre Strhla dicti de Prziwieticz delegatas, recognouit se pretactus Petrus Kabelec recepisse, quam quidem sexagenam grossorum prefatus Petrus Kabelec promisit bona fide dare et eius heredes et successores tenentur et debent ipsi plebano presenti et futuris plebanis singulis annis a data presencium continuis et perpetuis temporibus diuisim censuando soluere, videlicet incipiendo in proximo die sancti Galli mediam sexagenam grossorum et in festo sancti Georgii deinde proxime sequenti similiter mediam sexagenam grossorum. [Ostatní shoduje se doslovně se zněním listu čís. 319.] Datum et actum anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo secundo, in vigilia sancte Trinitatis.

Z nejst. knihy priv. a závěti f. C. 4.

322.

1432. 20. června. V Basileji.

Koncilium Basilejské oznamuje všemu lidu do Čech, že poslové sboru nedávno z Chebu se navrátilivši oznámili obapolné dohodnutí. Z toho že byla radost v celém sboru veliká. Koncilium schválilo způsob bezpečného průvodu i všechny jiné věci, o které se poslové koncilia s Čechy byli smluvili. Koncilium poslalo též ze středu svého Jana z Mulembrona ke králi, aby vymohl u něho bezpečný průvod pro posly české.

Sacrosancta generalis Basiliensis Synodus in spiritu sancto legitime congregata, vniuersalem ecclesiam representans. Vniuersis viris ecclesiasticis, nobilibus et toti populo regni Boemie, vnitatem et pacem in Christo Ihesu domino nostro. Pridem oratores nostri ex opido Egri ad nos reuersi et ibidem cum vestris nunciis conclusa seriose referentes magno gaudio hanc sanctam Synodum re-

pleuerunt. Asserunt enim cum tanta caritate et mansuetudine hoc sacrum vnionis negotium fuisse tractatum, ut non aliud existimemus, quam spiritum sanctum pacis et unitatis auctorem in medio interuenisse. Concipimus ex his, que referunt, magnam spem future unionis et indissolubilis inter nos caritatis, pro qua re, sicut dictum est, ipsi spiritui sancto, cuius munere hoc factum esse non dubitamus, gratias ex toto corde retulimus, helemosinas jejuniaque et orationes sollemnes indiximus et ubique vsque ad rem optato fine conclusam indici faciemus, laudauimus et benediximus dominum, qui tam letam nobis prebuit diem, qua nullam adhuc sensimus letiorem, postquam hunc locum attigimus, parari enim semitam uidemus ad magnam dei gloriam et grandem populi christiani profectum. Nemo nostrum fuit, dum ipsi oratores singula uobiscum acta recensebant, qui uel oculis uel corde non fleret; commouebantur inusitato gaudio uiscera audientium rem tam concorditer fuisse conclusam sperantiumque post hanc, aliam multo letiorem diem adhuc successuram. Exultemus igitur et iubilemus inuicem deo salutari nostro, qui recordatus misericordie sue incipit plebem suam tanta cum leticia uisitare; leuemus manus nostras ad celum glorificantes dominum nostrum Ihesum Christum, quia pacem, quam cotidie diebus nostris ecclesie dari petimus, iam appropinquare uidemus. Magnificemus spiritum paraclitum, qui animos paulo ante dissidentes in hanc spem pacis repente conuertit; sed si pro hac spe tantum gaudii suscepimus, quam magna et inenarrabilis erit illa leticia tam nostra quam uestra, quando optatum pacis et unitatis finem re ipsa intuebimur. Vt autem cognoscatis, quantum hec res nobis est cordi, ipsis nostris nunciis in communi congregatione auditis, formam salui conductus et ea, que cum vestris ambassiatoribus concluderunt, hec sancta Synodus vnanimi omnium consensu approbavit, et ecce ipsum saluum conductum in publica sessione decretum, quem admodum in Egra conductum fuerat, ad uos destinamus. Misimus etiam, ut nichil ex parte nostra desit, fratrem Johannem de Mulembron, vnum ex nunciis nostris, qui in Egra fuerant, ad serenissimum principem, dominum regem Romanorum, ut ab eo saluum conductum in ea, quam optatis, forma, obtineat, quem ut primum habuerimus, ad vos sine mora transmittemus, parati semper omnia agere, que pro uestra tutela et libera audientia necessaria uidebuntur. Vtinam, sicut fas nobis est, verba exprimere, ita mentes nostras in publicum exhibere possemus. Vtinam sicut hanc epistolam lecturi estis, ita corda nostra palam inspicere possetis, pro-

fecto non dubitamus, quin cognita nostra in uos summa caritate mox sine ulteriori tractatu in unitate spiritus connecteremur, et quum saluatoris nostri sententia est, non qui inceperit sed qui perseuerauerit vsque in finem, hic saluus erit; vos omnes per spiritum sanctum huius sacri negotii directorem hortamur et obsecramur, ut quemadmodum rem istam feruenter inchoastis, ita firmiter, constanterque usque ad vere unitatis complementum perseueretis. Speramus in Christo Ihesu uidere diem et iam forte prope est, quo alter alterum fraterna caritate nos inuicem complectemur et unanimis in eadem sancte matris ecclesie domo cum iocunditate perpetuo habitabimus; confidimus in domino tantam adhuc inuicem futuram dilectionem, ut nullum inter nos fuisse olim dissidium uideatur. Et quanquam nondum hec sancta unio, pro qua laboramus, completa sit, tamen ipse spiritus sanctus tantam huius rei spem et affectum cordibus nostris impressit, ut quod futurum est, iam quodam modo in foribus adesse credamus. Vos corpore absentes estis, sed ob hanc spem in visceribus caritatis et uinculo uere dilectionis, quasi presentes amplectimur, et pre gaudio nos ipsi flentes vos tenerrime osculamur. Iam igitur quasi arram proxime mutue unitatis pepigisse uidemur et uos dudum futuros nostros dilectissimos fratres, iam esse existimamus, talia enim ipse spiritus sanctus initia dedit, ut non aliud quam pacem, caritatem et unitatem hinc contingere speremus, leto ergo animo vtrimque simus et iocunda mente inuicem uiuamus cum prope in januis gaudium, quod nemo tollet a nobis per spiritum sanctum accepturi simus; sed ut citius faciliusque consequamur, uigilemus supplices in orationibus et continuis precibus dominum nostrum Ihesum Christum deuote exoremus, ut quod operari incipit, confirmet atque perficiat, hora iam est, ut sancta mater ecclesia, que pro tam diro filiorum suorum dissidio diu contristata est, pro pace et unitate letari et exultare incipiat luctumque preteriti temporis conuertat in gaudium. Tempus iam aduenit, ut qui eodem Christi caractere insigniti sunt et eodem baptismatis fonte renati, deposita omni dissensione eundem caritatis et unitatis spiritum induant et ad augmentum gloriamque nominis christiani totis viribus intendant, fidemque orthodoxam protegere curent, quam infideles pagani multis in locis ignominiose pessundant et extinguere moliuntur. Eya igitur cum nostre dilectionis et sincere voluntatis iam certi sitis amodo vestros legatos preparate, quales in primis literis postulauimus, ut cum regius saluus conductus aduenerit, cum pleno mandato ad hoc sacrum concilium proficiscantur, quos ita grate benigneque

suscipiemus, ut a parentibus filii suscipi consueuerunt, spiritus sanctus paraclitus, in cuius nomine hec sacra synodus congregata est, nobis et uobis et toti populo christiano hic ueram dilectionem et pacem ac in futuro seculo uitam eternam donare dignetur, qui cum patre et filio regnat in secula amen. Datum in sessione publica eiusdem sancte synodi in ecclesia maiori Basiliensi celebrata XII. Kalendas Julii, anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo secundo.

[Na ohybu v pravo:] Brunet.

[Na rubu:] R[egistrat]a. [Pod tím jinou pozdější rukou:] A synodo Basiliensi.

Listina perg. v museu plzeňském. Pečeť schází, jen kousek provázku, na němž pečeť druhdy visela, zbylo. Neznámo, jakým způsobem listina dostala se do Plzně, byla-li sem poslána, aneb snad teprve později přinesena. Starší sign. N. 1., novější N. 106.

323.

1432. 12. listopadu.

Jan Miličinec zaprodal 1 k. roč. platu na domě svém pro školu v Plzni.

Nos Andreas iudex, Martinus Tocznik, pro tunc temporibus magister ciuium, et Olbramus, iurati consules et ciues ciuitatis Nowe Plzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis et singulis testificantibus, quod prouidus vir Johannes Miliczinec, noster conciuis, coram nobis ac pleno consilio personaliter constitutus, recognouit, se in et super domo sua aciali et eius area, que est sita in iamdicta nostra ciuitate inter domos Pauli Cunssonis parte ab vna, et Blahe Nyslini parte ex altera, ac super omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus, habitis uel habendis, vnam sexagenam grossorum bonorum census annui et perpetui pro decem sexagenis grossorum Pragensis monete iusto vendicionis titulo vendidisse pro scola, scilicet pro cantore et semiconibus. Quas quidem decem sexagenas grossorum ratione testamentalis pecunie pro anima famosi Andree dicti Strhla de Przewieticz delegatas recognouit, se pretactus Johannes Miliczinec recepisse, promittens prefatus Johannes Miliczinec bona fide sine quouis dolo malo, suo, heredum et successorum suorum nomine prescriptam sexagenam

grossorum census annui et perpetui singulis annis diuisim in terminis infrascriptis censuando soluere, incipiendo in proximo die sancti Georgii mediam sexagenam grossorum, de qua media sexagenam grossorum cantor quinque grossos et semikones viginti quinque grossos debent leuare; et in festo sancti Galli immediate sequenti similiter mediam sexagenam grossorum sine quauis dilacione, de qua media sexagenam grossorum iterum cantor quinque grossos et semikones scole nostre viginti quinque grossos debent leuare. Pro quo tamen censu ipse cantor cum semikonibus scole nostre qualibet septimana feria secunda circuitum et post circuitum missam defunctorum cum graduali tractu Agnus dei et communionem, uel alio die, si sollempnitas uel festum celebre in ipsa feria secunda occurrerit, pro anima predicti Andre Strhla et pro animabus predecessorum suorum, necnon pro animabus omnium fidelium defunctorum perpetuis temporibus sollempniter cantare, sine omni obmissione debent peragere et tenentur. Et non dato censu cuiuscunque dictorum terminorum termini quocunque anno, mox antedicti, scilicet cantor et semikones, plenam habent et habere debent virtute presencium auctoritatem prefatum Johannem Miliczinecz, heredes et successores suos prenotate domus auxilio iudicis et iuratorum tunc temporis in nostra ciuitate existencium in iamdicta domo in aliisque bonis suis, vbicunque situatis et repertis, impignerandi; et recepta pignera atque ipsam domum inter christianos siue iudeos obligandi uel vendendi et taliter censum non solum ad plenum conquirendi sine omni iudicii strepitu et querele, hoc tamen expresso, quod si predictus Johannes Miliczinecz aut eius heredes et successores in aliis certis et equiualentibus bonis cum scitu et consensu predictorum, scilicet cantoris et semikonum, vnam sexagenam grossorum census perpetui pro decem sexagenis dictorum grossorum et non remissius comparauerit et more consueto confirmauerit, ex tunc ipse Johannes Miliczinecz, heredes et successores sui cum domo sua et aliis bonis erunt a tali solutione census penitus liberi et soluti. Et qui hanc literam habuerit de voluntate sepedictorum cantoris et semikonum, eidem competit ius omnium premissorum. In quorum euidentis testimonium et robur valiturum sigilla nostra propria de certa nostra sciencia ad petitionem prefati Johannis Miliczinecz presentibus sunt appensa. Datum et actum anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo secundo, in die sancti Martini confessoris et pontificis.

Z nejst. knihy priv. a závěti f. C. 7.

324.

1432. 12. listopadu.

Jan Miličinec zaprodal 1 k. roč. platu na domě svém kaplanům farního kostela.

Nos Andreas iudex, Martinus Tocznik, pro tunc magister ciuium et Olbramus, iurati consules et ciues ciuitatis Nowe Plzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis et singulis testificantes, quod prouidus vir Johannes Miliczinecz, noster conciuis, coram nobis ac pleno consilio personaliter constitutus recognouit, se in et super domo sua et ipsius area, que est sita in iamdicta nostra ciuitate inter domos Pauli Cunssonis parte ab vna et Blahe Nyslini parte ex altera, ac super omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus, habitis vel habendis, vnam sexagenam grossorum bonorum census annui et perpetui pro decem sexagenis grossorum Pragensis monete iusto vendicionis titulo vendidisse, honorabilibus et religiosis vicariis ecclesie parrochialis nostre, presentibus et futuris, tam religiosis quam secularibus. Quas quidem decem sexagenas grossorum ratione testamentalis pecunie pro anima famosi Andree dicti Strhla de Przewieticz delegatas recognouit, se Johannes prefatus Miliczinec recepisse, promittens prefatus Miliczinecz bona fide sine quouis dolo malo, suo, heredum et successorum suorum nomine prescriptam sexagenam grossorum census annui et perpetui singulis annis diuisim in terminis infrascriptis censuando soluere, incipiendo proximo die sancti Georgii mediam sexagenam grossorum et in festo sancti Galli immediate sequenti similiter mediam sexagenam grossorum sine quauis dilacione. Pro quo tamen censu ipsi vicarii qualibet septimana feria secunda circuitum et post circuitum missam defunctorum pro anima Andree dicti Strhla et pro animabus predecessorum suorum, necnon et pro animabus omnium fidelium defunctorum cum graduali et tractu Agnus dei et communionem perpetuis temporibus sollempniter cantare sine omni obmissione debent collectis impositis, prima videlicet: Omnipotens sempiternus deus, cui unquam sine spe misericordie supplicatur propiciare animabus fidelium tuorum etc.; et secunda: Fidelium deus omnium etc. Si vero sollempnitas siue festum celebre in ipsa feria secunda occurrerit, tunc cum circuitu et missa defunctorum in alium diem adhuc competentem differre debent. Et non dato censu cuiuscunque dictorum terminorum

termini quocunque anno, mox antedicti vicarii plenam habent et habere debent auctoritatem, prefatum Johannem Miliczinecz, heredes et successores suos prenotate domus auxilio iudicis et iuratorum tunc temporis in nostra ciuitate existentium, in iamdicta domo in aliisque bonis suis, vbicunque situatis et repertis, impignerandi et recepta pignera atque ipsam domum inter christianos siue iudeos obligandi uel vendendi, et taliter non solum censum ad plenum conquirendi sine omni iudicii strepitu et querele, hoc tamen expresso, quod si predictus Johannes Miliczinecz aut eius heredes et successores in aliis certis et equiualentibus bonis cum scitu et consensu predictorum vicariorum vnam sexagenam grossorum census perpetui pro decem sexagenis grossorum dictorum et non remissius comparauerit et more consueto confirmauerit, ex tunc ipse Johannes Miliczinecz, heredes et successores sui cum domo sua et aliis bonis erunt a tali solutione census penitus liberi et soluti. Et qui hanc literam habuerit de voluntate sepedictorum vicariorum, eidem competit ius omnium premissorum. In quorum euidentis testimonium et robur valiturum sigilla nostra propria de certa nostra sciencia ad petitionem ipsius Johannis Miliczinecz presentibus sunt appensa. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo secundo, in die sancti Martini confessoris et pontificis.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. C. 4.

325.

1433. 17. ledna.

Kliment Černý kovář zaprodal na domě svém 1/2 k. roč. platu za 5 kop farář Mikulášovi v Plzni, kteréž peníze odkázal kostelu farnímu slovník Ondřej Strhla z Přivětíc.

Nos Andreas iudex, Olbramus, pro tunc magister ciuium et Thomas Naroznik, iurati consules et ciues ciuitatis Nowe Plzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis et singulis testificantes, quod prouidus vir Clemens faber, dictus Czrny, noster conciuis, coram nobis ac pleno consilio personaliter constitutus recognouit, se, heredes et successores suos in et super domo sua et ipsius area, que est sita in iam dicta nostra ciuitate inter domos Cle-

mentis braseatoris ab vna et domum Nigri monasterii parte ex altera ac super omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus, habitis uel habendis, mediam sexagenam grossorum bonorum, census annui et perpetui, pro quinque sexagenis grossorum Pragensis monete iusto vendicionis titulo vendidisse, honorabili et religioso domino Nicolao, pro tunc temporis plebano ecclesie parrochialis nostre ac futuris plebanis. Quas quidem quinque sexagenas grossorum ratione testamentalis pecunie pro anima famosi Andree, dicti Strhla de Prziweticz, delegatas, recognouit, se pretactus Clemens faber recepisse, promittens idem Clemens faber bona fide sine quouis dolo malo, suo, heredum et successorum suorum nomine prescriptam mediam sexagenam grossorum census annui et perpetui singulis annis diuisim et in terminis infrascriptis censuando soluere, incipiendo in proximo die sancti Georgii quindecim grossos et in festo sancti Galli inmediate sequenti similiter quindecim grossos sine quouis dilacione. Pro quo tamen censu prefatus dominus Nicolaus plebanus admisit et plenum consensum dedit suis vicariis presentibus et futuris, qualibet septimana feria secunda uel alio die, si sollempnitas uel festum celebre occurat, circuitum et post circuitum missam defunctorum pro anima prefati Andree dicti Strhla et pro animabus antecessorum suorum necnon et pro animabus omnium fidelium defunctorum integre et sollempniter, prout in litera vicariorum plenius continetur, perpetuis temporibus peragere et cantare sine omni obmissione. [Shoduje se s ostatním listem čís. 319.] Datum et actum anno domini M^o CCCC^o XXXIII°, in die sancti Anthonii confessoris.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. C. 4.

326.

1433. 17. ledna.

Markéta Dřístalová zaprodala na domě svém kazatelům farního kostela, dominikánského a františkánského kláštera půl kopy roč. platu za 5 kop, kteréž odkázal slov. Ondřej Strhla z Přivětíc.

Nos Andreas iudex, Olbramus pro tunc magister ciuium, et Nicolaus Koranda, iurati consules et ciues ciuitatis Nowe Plzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis et singulis testificantes,

quod honesta Margretha, dicta Drzistalonissa, conciuus nostra, coram nobis ac pleno consilio personaliter constituta, recognouit, se, heredes et successores suos in et super domo sua et ipsius area, que est sita in iam dicta nostra ciuitate, inter domos Petri loricis parte ab vna et Johannis Lichwicze parte ex altera, ac super omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus, habitis uel habendis, mediam sexagenam grossorum bonorum census annui et perpetui pro quinque sexagenis grossorum, Pragensis monete, iusto vendicionis titulo vendidisse honorabilibus et religiosis predicatoribus, videlicet ecclesie parrochialis nostre et monasterii fratrum Predicatorum ac monasterii fratrum Minorum, presentibus et futuris. [Splácení v pololetních lhátách jako při čísle 319.] Pro quo quidem censu quilibet predicatorum supranominatorum pro anima prefati Andree dicti Strhla et pro animabus predecessorum suorum et pro animabus omnium fidelium defunctorum omni die dominico in ambone singulis annis et perpetuis temporibus debent et tenentur deum omnipotentem exorare. Et non dato censu etc. [Ostatní souhlasí s čís. 326.] In quorum euidens testimonium et robur valiturum sigilla nostra propria de certa nostra sciencia ad petitionem prefate Margarethe Drzistalonis presentibus sunt appensa. Datum et actum anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo tercio, in die sancti Anthonii.

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. C. 5.

327.

1433. 17. ledna.

Šimon, syn Bláhy Huby z Chvalenic, měšt. plzeňský, zaprodal 1 k. roč. platu na domě svém špitálu v Plzni za 10 kop, kteréž odkázal slov. Ondřej Strhla z Přívětíc.

Nos Andreas iudex, Olbramus, pro tunc magister ciuium, et Thomas Naroznyk, iurati consules et ciues ciuitatis Nowe Plzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis et singulis testificantes, quod prouidus Simon Blahe, dicti Huba de Chwalenicz filius, noster conciuus, coram nobis ac pleno consilio personaliter constitutus, recognouit, se, heredes et successores suos in et super domo sua et ipsius area, que est sita in iamdicta nostra ciuitate inter

domos Phillippi pellificis ab vna et Annode pannificis parte ex altera ac super omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus, habitis uel habendis, vna m sexagenam grossorum bonorum census annui et perpetui pro decem sexagenis grossorum Pragensis monete iusto vendicionis titulo vendidisse pauperibus ad hospitale ciuitatis nostre. Quas quidem decem sexagenas grossorum ratione testamentalis pecunie pro anima famosi Andree, dicti Strhla de Prziwieticz et pro animabus antecessorum suorum delegatas, recognouit, se predictus Symon recepisse, promittens etc. [Ostatní část jest souhlasná s čís. 319.] In quorum euidens testimonium et robur valiturum sigilla nostra propria de certa nostra sciencia ad petitionem predicti presentibus sunt appensa. Datum et actum anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo tercio, in die sancti Anthonii.

Z nejst. knihy priv. a závěti f. C. 7.

328.

1433. 17. ledna.

Mikuláš Pelhřim, krejčí, měšt. plz., zaprodal na domě svém 1 k. roč. platu poručníkům závěti Ondřeje Strhly z Přívětíc.

Nos Andreas iudex, Johanco, pro tunc magister ciuium, et Nicolaus Koranda, iurati consules et ciues ciuitatis Nowe Plzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis et singulis testificantes, quod prouidus vir Nicolaus Pelhrzim sartor, noster conciuus, coram nobis ac pleno consilio personaliter constitutus, recognouit, se et suos heredes atque successores sue domus possessores, site in nostra ciuitate inter domos Wenceslai Pabiankonis ex vna et Procopii institoris parte ex altera, in et super eadem domo et eius area ac in omnibus bonis suis, mobilibus et immobilibus, habitis uel habendis, vna m sexagenam grossorum bonorum Pragensium census annui et perpetui pro decem sexagenis grossorum monete pretacte vero vendicionis titulo vendidisse sagacibus viris, Jacobo, notario ciuitatis nostre, et Procopio Fegal, commissariis famosi viri, Andree dicti Strhla de Prziwieticz. Quas quidem decem sexagenas grossorum ratione testamentalis pecunie pro anima prefati Andree dicti Strhla delegatas recognouit, se pretactus Nicolaus Pelhrzim

recepisse, quam quidem sexagenam grossorum antedictus Nicolaus Pelhrzim promisit bona fide sine quouis dolo malo et eius heredes et successores tenentur et debent prefatis Jacobo et Procopio, commissariis Andree dicti Strhla, singulis annis a data presencium continuis et perpetuis temporibus diuisim censuando soluere, videlicet incipiendo in proximo die sancti Georgii mediam sexagenam grossorum et in festo sancti Galli deinde proxime sequenti similiter mediam sexagenam grossorum sine quouis ulteriori dilacione. Quem tamen censum ipsi supradicti commissarii prefati Andree Strhla pro ipsius anima singulis annis et perpetuis temporibus diuisim, scilicet mediam sexagenam grossorum in festo sancti Georgii et mediam sexagenam grossorum in festo sancti Galli inter pauperes distribuere et diuidere debent et tenentur sine intermissione etc. [Ostatní se shoduje úplně s číslem 319.] Datum et actum anno domini millesimo quadingentesimo tricesimo tercio, in die sancti Anthonii.

Z nejst. knihy priv. a závěti f. C. 6.

329.

1433. 17. dubna.

Jindřich, opat kláštera sv. Jiljí v Norimberce, dává pod pečeti svou vidimus listu krále Sigmunda ze dne 8. září 1422 v Norimberce daného.

[Předchází doslovné znění listu kr. Sigmunda, viz čís. 270, načesž následuje:]

Wir Heinrich, von gots gnaden Abbt des Closters zu Sand Gilden in Nüremberg, sand Benedicten ordens in Bamberger bistum gelegen, Bekennen offenlichen mit diesem brief vor allermeniglich, die in sehen oder horen lesen, das wir gesehen vnd gelesen haben einen offen brief, geschrieben auf pergamen vnd mit des Allerdurchleuchtigisten fürsten vnd herren, hern Sigmunds, romischen kunigs anhangenden Maiestat Insigel versigelt, gantzen, gerechten, vngetilgten vnd vnverserten an schriften vnd Insigel on geverde, der lawt von wort zu wort als hievor geschriben steet. Des zu urkund vnd warem geczugnisse geben wir ytzgenante Heinrich Abbt disen offenn brief mit vnserm groszern anhangendem Insigel on schaden. Der geben ist am freytag vor sand Gre-

gorgen tag, nach Cristi vnsers Herren geburt vierczehenhundert, von darnach in dem dreyunddreissigstem Jaren.

Listina perg. v museu plzeňském. Pečeť na proužku loďkovitá, dvojího vesku. Na gotickém stolci pod baldachýnem sedící osoba, úplně již neznalá, neboť vynikající části jsou úplně otřeny. Opis: S. Heinrichi Abbatis — s. Gldn in Nurenberch. Sign. nov. N. 116.

330.

1433. 10. července.

Kněz Václav z Plzně ustanoven farářem v Staré u Libáně.

Emler, Libri confirm. od 1421—1436 str. 192.

331.

1433. 24 července. (Norimberk.)

Rada m. Norimberka projevuje Plzeňským svou soustrast nad tím, že jim zase nové obležení od Husitů hrozí, a oznamuje, že se od posla svého Václava ústně více dozvědí o tom, oč jim byli psali.

Palacký, Beiträge z. G. d. H. K. II. č. 871.

332.

1433. 30. srpna.

Závět Jana, syna Mikuláše Hynka, měšt. plzeňského.

Nos Andreas iudex, Johanco et Sigismundus aurifaber, consules iurati et ciues ciuitatis in Noua Plzna, tenore presencium recognoscimus vniuersis testificando, quod prouidus vir Johannes, filius Nicolai Hinkonis, in lecto egritudinis decumbens, licet debilis in corpore, sanus tamen mente et bona perfruens ratione, nobis in testimonium vocatis et rogatis, presens testamentum, quod voluit esse vltimum ipso defuncto, fecit in hunc modum: Primo namque medium laneum cum fundo agrorum penes crucem cum prato et fundo, quod pratum iacet in Dudlewecz, et triginta sexagenas grossorum, sicut pie memorie Nicolaus Hynkonis sibi Jo-

hanni in porcione sua delegavit, prout in testamento ipsius Nicolai Hinkonis plenius exprimitur, ipse Johannes supradictus Katherine, vxori sue dilecte, et puero, quem ipsa Katherina, vxor sua, in suo vtero portat, delegavit et donavit et per presenciam delegat et donat equali porcione inter se diuidenda, sit masculus uel femina. Si vero ille puer, quem ipsa Katherina in suo vtero banilat, ad lucem non pervenerit, quod absit, uel ad lucem iam perveniens non habens annos mature etatis ab hac luce per mortem tolleretur, tunc pars ipsius pueri in Katherinam, vxorem suam, pleno iure debet devolui, cum quibus bonis post mortem ipsius pueri ipsa Katherina, vxor supradicti Johannis, debet facere, quidquid sue placuerit voluntati, tamquam cum propriis et non alienis; de quibus tamen triginta sexagenis, cum primum extorquerint, ipse Johannes delegavit fratribus Nigri monasterii in nostra ciuitate, decem sexagenas grossorum ad comparandum vnam sexagenam grossorum census annui et perpetui, ad peragendum quolibet anno quatuor anniuersaria in uigiliis et missa defunctorum, prout moris est, cunctis temporibus pro anima ipsius Johannis et pro animabus predecessorum suorum sine omni negligencia. Item domum illam, quam dominus Sigismundus, Mielnicensis prepositus, sibi cum Hinaczkone, fratre suo, in Praga delegavit et donavit, partem suam illius domus ipse Johannes testator Hinaczconi, fratri suo, potenter delegavit et donavit, cum eadem domo faciendi, quidquid sue placuerit voluntati, absque quorumlibet hominum omni impedimento. In cuius rei testimonium sigilla nostra propria ad preces ipsius Johannis presentibus sunt appensa. Datum anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo tercio, ipso die beatorum Felicis et Adaucti martirum.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. C. 11.

333.

1433. 7. září. (Norimberk).

Rada m. Norimberka oznamuje Plzeňským, že poselství české vrací se z koncilia s dobrou nadějí ve zdárný výsledek a concilium že vyšle ze svého středu zvláštní poselství do Čech, které se v nejbližších dnech po Narození P. Marie z Basileje vypraví.

Palacký, Urk. Beitr. z. G. d. H. II. č. 880.

334.

1433. září. [Basilej.]

Br. Oldřich Stockel podává v dopise svém k opatovi z Tegernsee zprávu, jak Plzeňští statně si vedou při obležení a že jim na pomoc otcové shromáždění učinili sbírku mezi sebou.

Item die von Pillsen haben zwen burger vnd einen brüder sand francissen orden gesant ad concilium, die habend an Samptztag vor Mathei [19. září], fürgelegt in concilio, wie die Hussen XIV. die mensis Julii mit grosser macht kömmen sind gen Pillsen vnd habent sich ze fünf hauffen getaylet vnd für die stat gelegt vnd haben auch gross schäden getan in dem land vmb die Stat, dörffer, häwser, vnd das getrayd auf dem vel verbrant vnd das vich hingetriben etc. vnd do sy II 1/2 mönet vor der stat gelegen worden, do besanten sich die von Pillsen bey der nacht vnd zugen heraws vnder das her vnd legten einen hauffen der veint danider vnd verbrannten die hütten und habend der Hussen auch vil ze töd geschlagen vnd ettlich geuanngen etc. Darnach haben sich die vier hauffen zv einem hauffen geschlagen vnd haben auch geschworen, sy wellen nicht firder zyechen nür sy gewinnen die stat. Darumb schickchen die von Pillsen ir boten zü allen fürsten, lantherren vnd steten etc. umb hillff. Also habent In ettlich herren, fürsten vnd Stet etc. söldner geschikcht, ettlich berait gelt geliehen. Sunder habent sy die obgenanten boten zü dem heiligen Concilium geschikcht vmb hillff. Also haben patres Concilii vnder In angelegt ain stewr, das ain Cardinal V gulden, ain bischof II gulden, ain abbt I oder zwen gulden, die andern gemainklich I oder 1/2 gulden süllen geben, vnd die von Basel wellent In auch ein steur geben. Es hoffent auch die von Pillsen, sy wellen mit der hillff gotes vnd mit hillff der fürsten, herren, ritter vnd knecht vnd Steten etc. die Stat behalten, wann solt die Stat verloren werden, das wär der heiligen Christenheit grosser schad vnd wurd auch vil landes verloren durch die Stat. Auch haben dieselben boten inter cetera gesagt, das die veint alle tag ad minus bey XXX oder XL grosser stain in die stat werffen, vnd got der behütt die seinen, das ain mensch von den Würffen vnd stainen nye gelaydet ist worden.

Palacký, Beiträge zur Geschichte des Hus. Krieges II. č. 882.

1434. 9. dubna. Basilej.

Cis. Sigmund v dopise Oldřichovi z Rosenberka zmiňuje se, že nedávno poslal Habarta z Adlaru do vojsk před Plzeň, aby odtáhli a že vůdcové vojsk poslali své posly k císaři do Norimberka k zjednaní míru a vybízí p. Oldřicha, aby ve svých přípravách pomoci Plzni s druhými neupouštěli.

Palacký, Archiv český I. 37.

[1434. květen].

Prokop Vel. sděluje s Prokopem Malým, že se páni zmocnili Nového města pražského, aby proto zanechal oblehání Plzně a táhl k Sedlčanům, kde se miní Čapek a Táborští shromážditi a pomstít se na protivnicích svých.

Orig. v archivu Třeboňském. — Palacký, Beiträge zur Geschichte des H. K. II. č. 908.

1434. 30. května. Z tábora u Českého Brodu.

Zděněk Drštko sed. na Týně Horšově, podává bratru svému zprávu o bitvě u Lipan

Obsequiis meis praemissis. Frater charissime! Notifico vobis, quod regratiantes deo, bene valemus. Et Taboritas hodie cum dei adjutorio et meritis sancti Wenceslai prostrauimus et damnum modicum de parte nostra percepimus et de Taboritis magna multitudo interfecta est; sed illum numerum, qui in loco remanserunt, nescimus, quia a loco conflictus statim alterius recessimus. Et captiuos plures adduximus. Et de equestribus aliqui majores sed pauci tamen fugerunt et euaserunt. Et illa strages facta est inter

oppidum Kaurzim et inter Brodam in illa planitie. Pilsnenses aciem duxerunt et primi aggressi sunt eos, et directo tramite recesserunt cum curribus et familia mea, sicut boni et probi sine intermissione et retrocessione. Propterea frater dilecte, istis auditis, istam stragem notificetis principibus. Orate deum pro nobis et nos pro uobis. Datum inter Brodam et Kaurzim jam post conflictum factum, in sero dominica post festum corporis Christi.

Zdenko de Durissiba, residens in Tynhorsow.

[Nadpis:] Nobili et strenuo militi, domino Colvino Rulbino (?) de Drska Durissiba*), fratri meo dilecto.

Šim. Plachý, Paměti Plzeňské, 39. Tanner J., Kronika města Plzně MS.

1434. 1. června. Nový Plzeň.

Plzeňští oznamují svým vyslaným do Basileje výsledek bitvy u Lipan a sdělují s nimi, že pro dluhy veliké nemohou vypraviti poselství k císaři, a žádají je, aby jim hleděli nějakou pomoc zjednatí.

Seruitiis nostris praemissis, amici nostri charissimi! Bonas et jocundas novitates uobis annuntiamus ita, quod omnes inimici nostri contriti et prostrati sunt, sicut sacro concilio et imperiali maiestati ista in scriptis dirigimus enarranda. Processus autem belli talis fuit. Cum enim utrinque castra ex aduerso metati fuissent, exercitus Hussitarum multum de bombardis maioribus et minoribus castra nostrorum vexabant et perturbabant, populus autem communis clamabat contra barones, murmurans et dicens, ut quid ita vitam inaniter perdimus et interficimur et tempus vane consumimus? Progrediamur contra¹⁾ illos; melius est nos pugnando mori, quam ita miserabiliter perire. Tunc assurgentes barones et capitanei nostrae partis, disposuerunt se et ordinauerunt acies et praecesserunt²⁾ ad pugnandum. Cumque instaret hora certandi et acies contra se procederent, nos vero ordinati eramus retro in³⁾ parte posteriori, tunc nostrae acies, secundum quod ordinatum erat, terga

*) U Tannera: Colvino Rudbuggo Drsstka do Durisiba.

¹⁾ A, C intra. ²⁾ A, B, C processerunt. ³⁾ C a parte.

verterunt, fugam fingentes, ita quod nos, qui eramus retro in⁴⁾ parte posteriori, fuimus in⁵⁾ capite a parte anteriori. Inimici autem hoc videntes, videlicet nos terga vertisse, concrepantes buccinis, clamabant horribiliter magnis vocibus: „Consurgite, consurgite et insequamur eos, ecce enim fugiunt“. Et sic omnes adversarii consurgentes de suis castris et curribus egressi, equestres et pedestres nos sunt insecuti. Nos autem, qui eramus in⁶⁾ parte posteriori, intendentes⁷⁾, quod se a suis castris et curribus elongaverunt, assurgentes in nomine domini, cuius causa agebatur, aggressi sumus eos a tergo et interceptimus eorum regressum ad eorum castra et currus. Alii autem barones et nobiles cum omni multitudine consurgentes a parte anteriori, invaserunt eos unanimiter, quasi vir unus, et sic a tergo et ante eos tanquam manipulos dejiciebamus⁸⁾ cedentes, quamuis multi⁹⁾ reddebant se et reddidissent captivos. Non erat tunc tempus captiuandi, sed interficiendi solum, etiam aliqui per nos captivi extrahebantur violenter de nostris manibus et interficiebantur. Et sic per hunc modum domino deo nos praecedente omnes inimicos prostrauimus paucis euadentibus. Pro qua victoria sit deo laus et gloria¹⁰⁾. Omnes currus eorum, omnes bombardae, omnia instrumenta bellica, omnia arma defensiva ablata sunt, quia omnia ibidem reliquerunt. Noveritis etiam, quod domini barones stant in campis cum valida potentia, nec recedere intendunt, quoadusque inchoata ad finem deducant. Imperialis vero maiestas solennem ambassiatam direxit ad eos¹¹⁾, videlicet dominum Potham purgrauium¹²⁾ et dominum Ernestum et alios quam plures, ita quod illa ambassiatam multa bona operabitur. Etiam vobis, ut scitis¹³⁾, insinuamus, quod dominus imperator scripsit¹⁴⁾ nobis, quatenus plures de concilio¹⁵⁾ et de ciuitate debeamus venire ad suam serenitatem. Sed duae causae nos retrahebant. Primo timor inimicorum, qui semper minabantur¹⁶⁾ nobis, quod si victoriam habuissent, omnibus modis volebant ad nos redire et in toto nos delere. Nostra autem intentio semper fuit, libentius velle¹⁷⁾ mori, quam illis subjici. Sed indesinenter deo gratiarum actiones¹⁸⁾ referimus, quod nos de manibus illorum liberauit¹⁹⁾. Secunda causa

⁴⁾ A, B, C retro vynecháno, A, B a parte. ⁵⁾ A, B, C a capite. ⁶⁾ A, C a parte. ⁷⁾ A, B, C videntes. ⁸⁾ A deiciebant. ⁹⁾ A, C vynecháno. ¹⁰⁾ C victoria. ¹¹⁾ C nos. ¹²⁾ A Pirchan, B Buthan Pürcham, C Putham Pirchan. ¹³⁾ A, B, C sciat. ¹⁴⁾ A, C scribit. ¹⁵⁾ A, B, C consilio. ¹⁶⁾ A, C minantur. ¹⁷⁾ A, C semper. ¹⁸⁾ A, B, C gracias. ¹⁹⁾ A, B, C liberaverit.

adhuc nos impedit, quamuis iam elegerimus eos, qui deberent adire praesentiam domini imperatoris, desunt tamen expensae et impensae, quia non possumus inter nos conquirere tantum de pecunia pro expeditione illorum et stipendiarii pro maiori parte consurrexerunt contra nos, monentes de stipendiis a multis annis re-tentis et sic illi repetunt stipendia et damna, et nos sumus in penuria magna. Ergo amici charissimi apud imperialem maiestatem et sacrum concilium laboretis, quatenus nobis impendant subsidium, quo modicum ab oneribus debitorum in parte liberari possimus. Datum in Noua Pilsna feria tertia post festum Corporis Christi, anno²⁰⁾ 1434.

[Nadpis:] Honorabili viro D. Nicolao, ordinis fratrum Minorum custodi et Procopio Fencel Segel²¹⁾, amicis nostris carrissimis, concilium et communitas civitatis Novae Pilsnae.

Za základ vzato znění dopisu jak přichází v Pamětech Plachého jakožto v nejstarším prameni, str. 37. — Opis nacházíme též u J. Tannera. Otištěn jest dopis ten u Jar. Schallera, Topographie IX. 33. a u Palackého Urk. Beih. z. G. d. H. K. II. 414. — Varianty ve vydáních těchto přicházející naznačeny a sice značí A) Palackého, B) Tannera a C) Schallera.

339.

1434. 3. června. [Plzeň.]

Plzeňští podávají kard. Julianovi zprávu o bitvě u Lipan.

Reuerendissime in Christo pater et gratiosissime domine!

Exultet sacrosanctus synodus, gaudeat cunctus populus christianus, laetetur praecipue animus vester de tam celebri et felici victoria, quam dominus exercituum suis Christicolis contra hostes benedicti nominis sui misericorditer concedere dignatus est. Noverit igitur V. R. paternitas, quod die dominica proxima post festum Corporis Christi, barones regni Boemiae, civitatis Antiquae Pragensis et aliorum fidelium fulciti praesidio, cum Taboristis et Orphanis campestribus, in virtute altissimis, bellum aggressi sunt et per totam diem dominicam et noctem sequentem proelia con-

²⁰⁾ A, B domini. ²¹⁾ A, C Ferigel Segel, B Feugelsegel.

tinuando certarunt et die lunae hora tertia diei proelium pro parte nostra autore domino feliciter terminatum esse dignoscitur. Et ceciderunt pro parte Hussitarum uniuersi campestris, numero 13 millium, inter quos interempti sunt Capko capitaneus, Procopius et Lupus, presbyteri seductores nequam et 700 capti existunt carceribus mancipati et de parte nostra, quam altissimus conseruare dignatus est, perierunt duntaxat ducenti, quibus clementia saluatoris dignetur misereri. Caeterum reuerendissime ex iis dulciter recreetur magnificentia uestra. Scriptum octaua Corporis Christi.

[Nadpis:] Reuerendissimo in Christo patri domino, domino Juliano, miseratione diuina sancti angeli cardinali, apostolicae sedis legato.

Šim. Plachého z Třebnice Paměti Plzeňské 39. — J. Tanner, Kronika m. Plzně MS.

340.

1434. 3. června. [Noriumberk.]

Rada m. Norimberka projevuje Plzeňským svou radost nad porážkou vojsk husitských u Lipan a oznamuje, že místo žádaného obilí raději 200 zl. jim poslati chtějí.

Palacký, Urk. Beiträge zur Geschichte des H. K. II. č. 913.

341.

1434. 13. srpna.

Závět Jana, syna Petra Hniliče, měst. plz.

Nos Andreas iudex, Nicolaus Coranda, tunc temporis magister ciuium et Olbramus, consules iurati et ciues ciuitatis Noue Plzne, tenore presencium recognoscimus vniuersis testificantes, quod prouidus uir Johannes, filius Petri Hniliczonis, in lecto egritudinis decumbens, licet debilis in corpore, sanus tamen mente et bona fruens racione nobis in testimonium vocatis et rogatis, presens testamentum, quod voluit esse vltimum ipso defuncto, fecit in hunc modum: Primo namque constituit et fecit suum verum et legitimum ac suorum puerorum ac omnium honorum suorum mobilia

et immobilium commissarium, prouidum virum Petrum Hnilicze, patrem suum dilectum, nostrum conciuem, qui omnia bona sua vna cum suis pueris debet regere, prout de eo confidentiam gerit indubiam, volensque ipse Johannes, ut domina Maretká, vxor sua, cum pueris suis maneret et hospitalitatem regeret cum scitu et voluntate Petri Hnilicze, patris sui, quousque statum viduitatis non inmutaret. Si vero statum sue viduitatis ipsa domina Maretká inmutaret, uel in simul cum Petro Hnilicze commissario et cum pueris comodosse commanere non posset seu nollet, ex tunc Petrus Hnilicze commissarius sibi domine Marettie de bonis Johannis triginta sexagenas grossorum a die remocionis computando in duobus annis integris se sequentibus debet dare et persoluere pecunia in parata; residua vero bona circa pueros ipsius Johannis debent tamquam circa veros heredes remanere cum dovolucione ab vno puero in alium vsque ad vltimum. Si vero omnes pueri ipsius Johannis nondum ad annos mature etatis peruenientes morentur, ex tunc per suprascriptum Petrum Hnilicze, commissarium filii, Marettie ad suprascriptas triginta sexagenas grossorum decem sexagene grossorum de bonis testatoris debent addi. In cuius rei testimonium sigilla nostra ad preces ipsius Johannis sunt appensa. Datum sub anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo quarto, dominico die ante Assumpcionem Marie virginis.

Z nejstarší knihy priv. a závěti f. C. 9.

342.

1434. 19. září. Řezno.

Král Sigmund chtěje m. Plzni nahraditi škody, které utrpěli za obležení husitských a zejména za posledního, osvobozuje město od berně královské, kterou až dosud králi ročně plativali; potvrzuje jim právo vybírati mýto v městě, osvobozuje všechny obyvatele města Plzně od cel, mýt a poplatků ze zboží ve vší říši německé i v zemi české a ustanovuje pokutu na toho, kdo by překážel v těchto výsadách Plzeňským 100 až 200 hřiven zlata.

In Nomine sancte et Indiuidue Trinitatis Feliciter Amen. Sigismundus, diuina fauente clemencia Romanorum Imperator semper Augustus ac Hungarie, Bohemie, Dalmacie, Croacie

etc. Rex. Ad perpetuam rei memoriam. Gloriosa imperialis Maiestatis sublimitas, etsi cunctorum fidelium, quos imperii sacri latitudo complectitur, commoditatibus generalitate quadam teneatur intendere, in specie tamen illos pre ceteris debet inuisere oculo largiflue pietatis, quos fidei sacre feruor inflammavit ardentius et quorum immota erga nos radicata fidelitas tam igneis desideriis est accensa, vt maluit longe plus personas et res proprias grauibus periculis subicere, quam a sacra religione fidei et nostre Maiestatis obediencia declinare, talium enim firma constancia fidesque purissima, velut aurum probata, non solum dignis sed et internis ac eternis laudum attolli preconiiis, ymmo eciam et imperialibus promeretur et debet beneficiis compensari, que licet variis ymmo continuis hostium impulsata conatibus, nec tamen ad dextram flecti, nec ad sinistre partis nouit procliuia detorqueri, sed stabili persistens in gradu in fidei religione integra et erga nos ac sacrum imperium et nostram coronam Boemie, cunctis mansit temporibus incorrupta. Hos etenim condigni fauoris presidio prosequi delectamur, quos nec estus, neque frigus, nec ignis, neque ferrum, neque vllius alterius aduersitatis turbines ab orthodoxe vnitatis fidei nec nostra et dictorum imperii et corone obediencia tristicie uel consolacionis tempore retraxit, ymmo intensis desideriis allicimur erga ipsos veluti hos, quos in nostre sollicitudinis gremio specialiter fouere intendimus et singularioribus gratiarum muneribus decorare. Sane vt, quod verbo notamus, in mente effectum ad oculum realiter demonstramus. Ecce dum pridem in peculiari regno nostro Bohemie secta Wiclefistica Johannis Huss et Jeronimi, dampnate memorie, falsis imbuta dogmatibus, domini timore postposito, spiritum vertiginis assumendo, sacrosanctam fidem orthodoxam supra solidum firmamentum petre, qui Christus est, stabilitam, suis peruersitatibus heresumque fomentis subuertere, inconutilem saluatoris nostri tunicam caninis dentibus lacerare, velutque singularis ferus et aper de silua vineam domini sabaoth depasci et demoliri, nec non fidelem Christi populum contagiosum reddere et a via salutis in deuium et in laquei scopulos abducere nequiter moliretur, ipsique heretici deo et ecclesie odibiles et rebelles, nedum creatoris nostri semper venerandum nomen ore impudico et lubrico blasphemarent, sed et sacratissimum diuine eucaristie sacramentum nostre salutis viaticum et reliquias sanctorum venerandas pedibus concultarent sacrasque edes polluerent ac pollutas et prophanatas ignis voragine et alias funditus deuastarent, Ihesu Nazareni, crucifixi domini nostri ac sanctorum eius

truncarent ymagines et omni belua crudeliores effecti immani seuericia christianum sanguinem in crudelitatis poculo absorbentes in populum domini velut rampnus in ligna seuentes, sue impietatis gladios in Christi fidelium conuerterent viscera occisorum, catholicumque nomen e medio extinguere cupientes, etati et sexui non parcendo, religiosorum et deo deuotorum presbiterorum quorumlibet, ac Christo sacratarum virginum carnes omni spreto humanitatis officio derelinquerent celi volucris et terre bestiis laniandas, et inter alias nephandissimas et execrandas suas abominabiles factiones, quas perpetrarunt, hucusque et spiritu dyabólico obstinati perpetrare in dies non desistunt, quosque nec li[n]gwa depromet, nec calamus exarabit, dum memorati Wiclefiste Husiteque heretici suorum scelerum fimbrias dilatarent et inter ceteros in honorandos magistrum ciuium, consules et ciues siue opidanos opidi nostri Pilsnensis, nobis utique fideles et sincere dilectos, tanquam in christicolos et fidei tetragonos immobiles et fideles huiusmodi prauitatis heretice inimicos et hostes sue peruersitatis aculeos acuissent et replicatis, iteratis, ymmo multiplicatis vicibus, armata manu valida per dies, menses et annos prefatum nostrum Pilsnense opidum circumvallasset ac eciam aggeribus et fossatis aliisque hostilibus municionibus, per ipsos ex omni parte circumseptum, cunctis excogitatis bellicis instrumentis aggredierentur hostiliter et insultus facerent cottidianos, non aliud quam eorundem fidelium nostrorum sanguinem et animas sciendo, memorati nostri fideles Pilsnenses, quos licet natura genuerit plebeos et opidanos, fidei tamen alme flagrans internus feruor eosdem virtutum dotibus nobilitatos Christi milicie cingulo decorauit, cum temptamine meriti prouentum recipere, non animo territi neque mente concussi, sed tanquam tyrones intrepidi et athlete fortes pro Christi nomine loricam fidei induentes inque benedictione domini manus validas contra dictos Christi hostes ad forcias prelia dirigentes et gladio super femora potenter se cingentes, non solum ipsis hereticis, ipsos in breui vltima vice circumvallantibus et requiem eisdem nostris fidelibus lassatis negantibus, restiterunt viriliter, sed et vt bellatores magnanimi spei sue anchoram in eo, cuius res agebatur et agitur, defigentes, nobis in sacri Romani imperii et aliis partibus remotis agentibus absque eciam concursu et succursu aliorum, preterquam ecclesie sancte ac nostrorum fidelium militum et clientum in districtu Pilsnensi, qui huiusmodi labis fetide inconuulsa constancia semper remanserunt expertes, in insultibus hostilibus et in sitis,

famis et inedia cruciatibus ac estus et frigoris passionibus, aliisque innumeris calamitatibus et angustiis intus et extra vndique deprehensi, dum fames et inedia ipsos cruciarent interius ac ignis et ferrum exterius deseurent, deuotis in celum clamabant cordibus et misertus est eis dominus, vt eius dextera opitulante nedum sepe perfidos repulerint insultantes, sed et sepius confuderint repulsatos, ymmo in virtute crucifixi subegerint diris mortibus sepissime jam confusos, sicque firma, sicque feruida puritate constantes et immote fidei radicibus solidati, se tam robustos tamque fortes et fideles reddiderant pugiles et bellatores, vt e celo victoria sibi data et eorundem hereticorum atrocitate suppressa, triumphum nobilem contra eosdem, laudes deo sepe sepius reportarint ipsosque hereticos dicti nostri Pilznenses fideles auspice deo sic attonitos reddiderunt et humiliarunt, vt Pilznense nomen in ipsorum hereticorum perpetuo amarescat faucibus, a viuus Christi fidelibus pro tantis sue strenuitatis actibus et fidelitatibus[sic] operibus dignarum laudum titulis in secula extollendum. Harum igitur consideracione non immerito interna pietate moti eosdem nostros fideles in cordis nostri penetralibus intime diligentes, ipsos non indigne prosequimur omni beneuolencia et honore, vt ipsis bene merentibus a nostra celsitudine multiplex premiorum, fructus succrescat et ceteri ex ipsorum consolacione animati ad constanciam et fidelitatem similes incitentur, et quamuis nostra imperialis Serenitas, que semper dignis dignas consuevit rependere vices dictorum Pilznensium dei et ecclesie ac nostrorum fidelium meritis et fidelitati tantas, quantas eorundem meritorum suorum magnitudo deposcit et hylari vellemus animo vices pro presenti reddere, nequeamus tamen pro sincere nostre liberalitatis gracia erga ipsos indicio gratuito demonstrando prefatis Pilznensibus, qui ab annis quattuordecim citra decursis eorundem hereticorum seuis furiis et iniuriis lassesciti et irrecuperabili dampno sunt fatigati, vt eo leuius eoque suauius ab huiusmodi suis perpressis dampnis salubriter valeant respirare et nostra munificencia aliquo modo consolari, se fideles et immobiles gloriantur mansisse et ad similia in posterum forcius animentur, eosdem ciues siue opidanos nostros a steura siue berna regali, nobis tamquam regi et corone Boemie debita et annis singulis hucusque dari solita et consueta, auctoritate nostra cesarea et regia Boemie pro nobis, heredibus et successoribus nostris, regibus et ipsa corona Boemie, animo deliberato sanoque nostrorum et eiusdem regni nostri baronum et procerum et fidelium, consiliariorum no-

strorum, accedente consilio et de certa nostra sciencia quittamus, absoluimus et perpetuo liberamus, quitatosque absolutos et liberatos dicimus et esse volumus per presentes, eadem nostra auctoritate decernendo, statuendo heredesque et successores nostros, reges Boemie, sub interminacione diuini iudicii seriosius obtestando, nec non nostris et eorundem heredum et successorum nostrorum officiatibus presentibus et futuris harum serie firmiter precipiendo, quatenus nec ipsi nec vllus vnquam mortalium nostro seu eorundem heredum et successorum nostrorum nomine dictam steuram siue bernam nec aliquam aliam impositionem sub colore siue pretextu steure aut alias, quomodolibet impositam seu imponendam, audeant aut debeant vnquam perpetuis futuris temporibus a prefatis nostris fidelibus Pilznensibus et eorum successoribus exigere, recipere seu postulare, prout vlacionem diuinam effugere et nostram indignacionem grauissimam voluerint euitare. Et quia dictorum fidelium nostrorum virtuosa merita et ab experto probata fidelitas id deposcit ex debito et requirit, vt ipsis gracias addamus graciis et fauores nostros cesareos fauoribus cumulemus, prefatis nostris ciuibus eorumque successoribus, nostris auctoritatibus imperiali et Boemie memoratis, vigore presencium innouamus, approbamus, de nouo damus, concedimus et liberaliter in perpetuum confirmamus quoddam theloneum, per eosdem nostros opidanos pro utilitate ipsius opidi pridem institutum, impositum et erectum et sub eiusdem opidi portis, a quibuslibet intransitibus et exeuntibus forensibus hucusque dari solitum et subleuari, vt ipsi opidani nostri eorumque successores ex nunc in antea predictum theloneum sub eis modo et forma, prout hucusque receptum est, exigere, recipere, subleuare ac in prelibati nostri opidi communem vtilitatem et fructum libere et licite vertere valeant atque possint, nostro, heredum et successorum nostrorum, regum Boemie et quorumlibet aliorum, impedimento non obstante. Insuper, quia memorati Pilznenses tanta sua fidelitate conspicui et strenuitate preclari pre cunctis aliis amplius impulsati, se murum inexpugnabilem et fortitudinis turrim ab eorundem peruersorum hominum facie pro totis viribus statuentes et a tot annorum curriculis continuatum sine intermissione bellum ducentes, igne lesi, ferro cesi, vulnerati, mutilati, plurima corporum et rerum inextimanda dampna et pericula pertulerunt et ex eo in personis et rebus, prout toti orbi liquet ad oculum, adeo exhausti sunt et extenuati, quod non solum ab dictis hereticis usque ad eorundem omnimodam conculcacionem speratam ulterius resistendum et arcius dimicandum,

sed etiam et sibi met ipsis vix sufficiant ad viuendum, unde quia huiusmodi sacre fidei negocium, in quo tam strenue tamque egregie militarunt, vniuersaliter singulos et singulariter vniuersos concernit, quos vnitas fidei comprehendit, dignum censuimus et equissimum, ut iidem belligeri et pugilles intrepidi nostris ac cunctorum Christi fidelium honoris et munificencie brauiis et stipendiis consolentur, idcirco simili deliberacione prehabita cum venerabilium, illustrium, nobilium et fidelium nostrorum ac sacri imperii electorum, ambasiatorumque eorundem ceterorumque principum, ecclesiasticorum et secularium, comitum, baronum, procerum, nobilium et consiliariorum nostrorum de imperio nec non de Boemia modo apud nostram Maiestatem presencium, comunicato consilio et assensu et ex certa nostra sciencia pro tantorum meritorum recompensacionis antidoto aliquali, prefatos Pilsnenses et eorum successores, mercatores, negociatores et alios inquilinos, cuiuscunque condicionis fuerint, cum suis personis, mercibus et mercanciis, siue in pecoribus et iumentis, equis videlicet et vaccis, siue in pannis, vinis, speciebus, victualibus, armis aut aliis quibuscunque rebus fuerint, nostris Romana cesarea et Boemie regia auctoritatibus, a quibuslibet nostris ac quorumlibet principum, ecclesiasticorum et secularium, comitum, baronum, procerum, militum, clientum ac ciuitatum et locorum, communitatum per totum sacrum imperium et regni Boemie terminos constitutorum, theloneis, mautis, daciis, accisiis, tributis, gustumis, gabellis, pontenagiis, pedagiis, vectigalibus, naulis et quibuslibet alterius exaccionis et solucionis generibus, quibuslibet etiam nominibus vocitentur, pro nobis, successoribus et heredibus nostris, imperatoribus et regibus Romanorum et Boemie, libertauimus, exemimus, quitauimus et absoluimus, ymmo libertamus, eximimus, quitamus vigore presencium et perpetuo absoluimus graciose, decernentes et volentes ac presenti nostro cesareo ac Boemie regio perpetue valituro edicto firmiter statuentes, quod ex nunc in antea prefati nostri ciues Pilsnenses eorumque successores, mercatores et inquilini, cum memoratis suis mercibus et mercanciis, siue vt premittitur, in pecoribus et iumentis, equis videlicet et vaccis, pannis, speciebus, vinis, victualibus, armis aut aliis qualibuscunque rebus ad se spectantibus, fuerint, qualitercunque nominatis ac etiam familia et comitiua suis, per quoscunque nostros ac imperii sacri nec non regni Boemie ac aliorum principum, ecclesiasticorum et secularium, ducum, marchionum, lantgrauiorum, burggrauiorum, comitum, baronum, procerum, nobilium, ministerialium, militum, clientum,

ciuitatum ac locorum, communitatum, quorumlibet nostrorum fidelium dilectorum, in et sub eorundem imperii et regni nostri ambitu et limitibus vbilibet constitutorum, quibuscunque etiam specialibus vocabulis nominentur, portus, passus, pontes, terras, dominia, districtus, dicionis, ciuitates, opida, villas et loca, tam per terram quam per aquas, absque alicuius thelonei, gustume, maute, dacie, accisie, tributis, gabelle, pontenagi, pedagii, vectigalis, nauli et cuiuscunque alterius exaccionis et solucionis onere, omni- que impedimento remoto, per quemlibet honorifice et decenter pertractati, ire, stare, morari, negociaciones suas et agenda exercere et redire tocians, quociens voluerint, im perpetuum libere et licite valeant atque possint. Nulli ergo omnino hominum, cuiuscunque preeminencie, dignitatis seu condicionis fuerit, liceat hanc nostre concessionis, donacionis, confirmacionis, libertatis, exempcionis, absolucionis, decreti et statuti paginam infringere, aut ei ausu temerario quomodolibet contraire. Si quis autem hoc attemptare presumpserit, preter nostram et imperii sacri ac dicte corone nostre Boemie indignacionem grauissimam, quam eo ipso incidet, si princeps, comes vel baro, ducentarum, si vero submissioris status nobilis, communitas vel alius fuerit, centum marcarum auri purissimi penam, quarum medietatem nostro fisco imperiali seu erario regio, secundum preuaricantis qualitatem, reliquam vero partem dictorum Pilsnensium vsibus applicandam decernimus, se nouerit irremissibiliter incursum. Gaudeant igitur fauore cesareo prefati nostri pugiles opidani ac ipsorum posteri iocundis semper plausibus gratulentur se, velut aurum probatos inconuulsa constantia in tantis tempestuosis turbibus fideliter perstitisse ac etiam erga nos et sacri imperii et corone nostre Boemie honorem, ymmo ad defensionem fidei et dictorum hereticorum reprimendam perfidiam eorundem ciuium et successorum suorum tanto forcius inflammetur intencio, quanto maioribus graciaram et fauorum nostrorum premiis conspexerint se preuentos. Presencium sub bulla aurea typario nostre Maiestatis impressa testimonio litterarum. Datum Ratispone anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo quarto, die decima nona mensis Septembris, regnorum nostrorum anno Hungarie etc. quadragesimo octauo, Romanorum vigesimo quarto, Boemie quintodecimo, imperii vero secundo.

[Na ohybu v pravo:] Ad mandatum domini imperatoris Domino Caspere Slišk milite, cancellario, referente, Theodoricus Elbracht.

[Na rubu:] R[egistra]ta Marquardus Brisacher.

List. perg. částečně poškozená a vybledlá v museu plzeňském. Zlatá penězová pečeť visí na hedbávné červené šňůře; průměru 66 mm. a tloušťky 5 mm.; uvnitř zlatého plechu vosk. Na líci král v majestátě, kolem dvojrádková legenda: SIGISMVNDUS DEI GRĀ ROMANORV IMPERATOR SEMPER AUGUST' AC HVNGARIE — ; (druhý řádek:) BŌHEMIE DALMACIE — CROACIE x REX. Na rubu otevřená brána, po jejíž obou stranách dvě mohutné kulaté bašty nahoře křížem opatřené se pnou, nad branou vypíná se věž o dvou patrech, v každém po třech výklencích, štít též třemi výklenky prostředním vyšším opatřen. Legenda: + ROMA x CAPVT x MVNDI x REGIT x ORBIS x FRENA x ROTUNDI. — V bráně otevřená se čte v třech řádcích: AVR—EAR—OMA. Zlatou bullu tuto potvrdili: Kr. Ladislav 1453. d. 31. října v Praze; kr. Jiří 1459. d. 10. pros. v Praze; kr. Vladislav 1481. d. 13. dubna v Praze a 1502. d. 19. března v Praze. Kr. Ludvík 1524. 24. června na Budíně; cis. Karel V. 1540. 10. dubna v Gentu; kr. Ferdinand I. 1547. 27. září na hradě pražském a po druhé jakožto císař 1562. 1. února v Praze v doslovném znění; cis. Maximilian II. 1567. 24. března v Praze též doslovně; cis. Rudolf II. 1600. 3. ledna v Plzni; cis. Ferdinand II. 1627. 7. srpna ve Vídni; cis. Ferdinand III. 1640. 3. října v Řezně; cis. Leopold I. 1660. 2. června ve Vídni v doslovném znění a podobně doslovně i cis. Karel VI. 1713. 12. května v Laxenburce, cis. Marie Terezie 1770. 8. června ve Vídni a cis. Josef II. 1784. 20. ledna ve Vídni. Český vidimus bullu této na pergam. zachoval se z r. 1474. d. 10. srpna; latinský vidimus též na pergameně z r. 1532. d. 16. dubna v Plzni. Opis u Tannera. — Otištěna v programu c. k. něm. gymn. v Plzni 1877 od ředit. B. Bayerla a v Pamětech Šim. Plachého přichází český překlad její. 21.

343.

1434. 20. září. [Norimberk.]

Rada města Norimberka děkuje Plzeňským za poslaného velblouda, kteréhož přijali od nich, jakožto důkaz úcty a přátelství. Poslu, který velblouda přivedl, dali 2 kopy gr.

Palacký, Beiträge zur Geschichte des Hussitenkrieges. II č. 926.

344.

1434. 21. listopadu.

Kněz Václav z Plzně ustanoven k návrhu slovít. Kunše z Buřenic, purkrabí na Karlštejně, farářem ve Slivčích.

Emler, Libri confirm. 1421—1436. Str. 237.

345.

1435. 31. ledna.

Závěť Regíny, kterouž ustanovuje, že jedna polovice richtářství s požitky má náležeti Ondráškovi, muži jejímu, a druhá Albrechtovi z Týnce, sestřenci; sestřenici své Duře odkazuje některé kusy satů, a činí nadání ke kaplanství roč. plat 5 kop, které zříditi mají Ondrášek a Albrecht.

My Olbram, toho času purkmistr miasto richtáře v tomto poručení postaven, Johanek a Prokop Fegal, konšelé přísazní a měšťané města Nového Plzně, vyznáváme tímto listem přede všemi svědčícími, že poctivá paní Regína, žena Ondráška, richtáře v ty časy našeho, na smrtelné posteli ležeci, ačkolivěk mdla jsúci na těle, však dobrého rozumu požívající i při celé paměti jsúci, nás na svědomie přivolavši i připrosivši toto své rozkázanie, kteréž chtěla mieti poslednie po své smrti tak, aby po její smrti ni žádní svárové, ani které róznice, ani kteří súdové o její zbožie mezi přátely jejími nedáli se, učinila jest takúto mierú. Najprve odkázala a dala, odkazuje a dává mocně richtářství zdejšíe, kteréhož v drženie jest od svého otce, jako pravá dědička vedle zápisov svědčenie, kteréž otec jejíe od králóv českých k věčnosti měl, tudiez i ona měla se vším plným právem i se vším k tomu richtářstvíe příslušenstvím nic nevynímajíc, slovútným Ondráškovi muži svému, richtáři našemu a Albrechtovi z Týnce, sestřenci svému, tak aby Ondrášek, muž jejíe, pravú polovici toho richtářstvíe s plným právem a příslušenstvím a Albrecht z Týnce, sestřenec jejíe, druhú polovici též s plným právem a příslušenstvím toho richtářstvíe měli a drželi a o to se právě dělili, žádný z nich své polovice neutracuje ani prodávaje ani také zastavuje,

než toho, aby spoločne požívali beze všech závad a súdov; a jestli že by buoh v té mierě Albrechta z Týnce, sestřence panie Reginy, neuchoval smrti prve nežli Ondráška muže jejieho, a nemaje ženy ani dětí lože pravého, tehda ta polovice Albrechta nadepsaného toho richtářství s příslušenstvím pravým právem beze všie přiekazy i beze všech súdov má na Ondráška muže svrchupsané Reginy a na jeho děti pravého lože připadnutí, pakliby Ondrášek muž jejie, prve nežli Albrecht sestřenec jejie, umřel nemaje ženy ani dětí, tehdy Ondráškova polovice toho richtářství i s příslušenstvím má pravým právem na Albrechta sestřence jejieho, a na jeho děti pravého lože připadnutí; pakliby oba majíce ženy a děti v tom s tohoto světa sešli, tehdy každého z nich jeho polovice toho richtářství s příslušenstvím má na jeho děti pravým právem připadnutí, nebo každý z nich bude mieti plnú moc s svú polovicí s příslušenstvím toho richtářství na smrteľné posteli učiniti, což se každému z nich bude zdáti; pakliby Albrecht ženu a děti měl a ty děti i s ženú prve zemřely nežli Albrecht, tehdy ta polovice Albrechtova toho richtářství s příslušenstvím nemá od Albrechta žádnému odkázána ani dána býti, než má ta polovice na Ondráška a na jeho děti pravého lože beze všech súdov a závad připadnutí a v tom má dědici svými dětmi jako pravý dědice; též měl-li by Ondrášek muž předpsané Reginy ženu a děti a ty by prve zemřely nežli Ondrášek svrchupsaný a potom by Ondrášek umřel, tehdy také Ondrášek své polovice toho richtářství s příslušenstvím nemá žádnému odkázati ani dáti, než má ta polovice na Albrechta a na jeho děti lože pravého připadnutí, nebo v tom má dědici jako dědic bez přiekazy všelikterakých lidí. Z kteréhožto richtářství předpsaná paní Regina napřed přikázala dáti paní Duře sestřenici své dvadecti kop grošův a ty jie předpsaný Ondrášek muž jejie a Albrecht sestřenec jejie mají společně ve dvě letú ote dne jejie smrti pořád čtúc dáti a splniti penězi hotovými rozdielně, deset kop grošův prvnieho léta a druhých deset kop grošův druhého léta, aby jie dali a splnili beze všeho oddalování, a též panně Duře sestřenici své odkazuje dáti sukni svú črnú s bělisanami a plášč svuoj zelený a k tomu svuoj pás stříbrný pozlatěný na tkanici červené s průzkem zlatým, aby jie to bez odpory bylo vydáno. Item klenoty své všecky, kteréž svrchupsaná paní Regina má, jakožto věnec perlový, na němž jest pět zápon zlatých a šest stříbrných pozlatěných a prstenov třinadctet a k tomu perlové tovařistvo s prsteny a sedmi záponami stříbrnými i jiné své klenoty, ty všecky odkazuje na kaplanství, aby svrchupsaný Ondrášek

muž jejie a Albrecht sestřenec jejie ty klenoty bez dlenie s dobrým svědomím prodadúc i kúpili k tomu kaplanství platu věčného pět kop grošův, aby ten plat kaplanu byl vydáván bez dlenie, aby za jejie duši i za jejich předkův duše prozba věčná k milému bohu bez opuštění šla, kteréžto kaplanství oni předpsaný Ondrášek muž jejie a Albrecht sestřenec jejie i jich děti mají zpravovati a hodného kněze k tomu kaplanství zvoliti, aby prozby za ně k milému bohu byly vzdávány bez opuštění; pakli by ty klenoty na ten plat nestačily, ale mají svrchupsaný Ondrášek a Albrecht ostatek toho platu z richtářství přidati, tak aby vždy pět kop grošův platu věčného k tomu kaplanství bez opuštění bylo k věčnosti zjednáno a kúpeno, a k tomu také aby byl missal kúpen k tomu kaplanství; také chce, aby z pasu jejieho stříbrného pozlatěného, na tkanici črné o dvě hřivnú, byl udělán kalich k tomu kaplanství, aby nebyl utracován, než aby k věčnosti při tom kaplanství zuostal. A to všecko, což svrchupsáno stojí, mají nadepsaný Ondrášek a Albrecht jednotejně a společně jednati, zpravovati a skutečně dokonati bez oddalování, což jim jest od svrchupsané Reginy svěřeno, dáno i odkázáno, v tom žádných závad, svárov, ústrkův, nečiniec, ani kterých súdov mezi sebou majíc a jiné všecko, což mimo toto svrchupsané rozkázání zuostane, na domovité věci, na rúše jejím postelním, chodícím i na jiném, buď toho málo nebo mnoho, to mocně Ondráškoví muži svému beze všech závad odkazuje tak, aby jemu v to Albrecht sestřenec jejie ani který přítel její nesahal ani kterého překažení čimil ani nesnází a závad nižádnú věci, než při tom zuostali bez súdov, což jest komu z lásky a z milosti odkázala a dala; pakliby jeden druhého přes toto jejie rozkázání chtěl kterým právem buďto duchovním nebo světským tisknúti, to žádné moci nemá proti jejiemu rozkázání mieti. Toho všeho na svědomie ku prozbě nadepsané panie Reginy pečeti své vlastnie s naší volí a vědomím k tomuto listu jsme přivěsili, jenž jest dán po božím narození čtúc léta tisícího čtyrstého a třidcátého pátého, ten pondělí před svatú Dorotú.

List. perg. v museu plzeňském s dvěma visutými pečeti na prouzcích, první chybí. 2. Štít dole okrouhlý rozpeltěný, levá polovice vyšší. Opis: Si . . . Johanis de Pilsna. 3. Štít třístranný se znamením neurčítým. Opis: S. Proco — pi fegeliní — de Pilsna. Na rubu listiny: Kšaft Reginy richtářové 1435. Nov. sign. 80. — Závět tuto stvrdil cis. Sigmund 1435. 21. dubna v Poznani.

346.

1435. 7. března.

Za faráře do Chotíkova ustanoven Jan kněz z Hostouně, ježto předešlý farář Jan z Touškova byl zemřel. Podacím páncm se uvádí kněz Tomáš Pabianek a syn jeho (sic) Tomášek z Nového Plzně.

Emler, Libri confirm. 1421—1437. Str. 240.

347.

1435. 21. dubna. Poznaň.

Král Sigmund potvrzuje richtáři plzeňskému Václavovi a bratru jeho Ondřejovi list na richtu z r. 1425, 17 list. a spolu též závět Reginy, manželky Ondřejovy.

Sigismundus, diuina fauente clemencia Romanorum imperator semper Augustus, ac Hungarie, Bohemie, Dalmacie, Croacie etc. rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod accedens nostre maiestatis presenciam prouidus Wenceslaus, iudex ciuitatis Noue Pilzne, fidelis noster dilectus, nostre maiestati suo et Andree fratris sui nominibus humiliter et cum deuota precum instancia supplicauit, quatinus quoddam priuilegium confirmacionis ipsis et quondam honeste Regine iudicisse ibidem, conthorali predicti Andree super predicto iudicio, libertatibus et pertinenciis suis per nos datum et concessum, ac eciam testamentum seu vltimam voluntatem predictae Regine super predicto iudicio factum atque Wolframi tunc viceiudicis et magistri ciuium ac Johankonis et Prokopii Fogel, consulum Pilsnensium, impendentibus sigillis sigillatum, quod hic pro sufficienter expresso habere volumus, de nostre benignitatis clemencia approbare, ratificare et tamquam rex Bohemie confirmare graciosius dignaremur, cuius quidem priuilegii, de quo supra fit mencio, tenor de verbo ad uerbum sequitur et est talis: [Následuje doslovné znění listu kr. Sigmunda z 1425. 17. list. v Hodoníně viz čís. 281.] Nos, qui vota quorumlibet iusta petencium pio semper affectu complectimur, predictorum Wenceslai et Andree fratrum supplicacionibus inclinati, attendentes nichilominus grata et accepta obsequia nobis et corone regni nostri Bohemie

per ipsos exhibita et in futurum feruencius exhibenda, animo deliberato, sanoque regni nostri Bohemie fidelium accedente consilio et ex certa nostra sciencia, ipsis predictum priuilegium ac eciam testamentum memoratum, quantum de jure debemus et possumus, ratificauimus, approbauimus et confirmauimus, approbamus, ratificamus et virtute presencium auctoritate regia Bohemie graciosius confirmamus, decernentes et eadem auctoritate Bohemie statuentes, quod preinsertum priuilegium ac testamentum prefatum, prout de verbo ad uerbum sonant, in omnibus eorum punctis, sentenciis, clausulis, articulis et condicionibus, obtinere debeant perpetuam roboris firmitatem, saluis tamen iuribus alienis. Presencium sub nostre imperialis maiestatis sigillo testimonio literarum. Datum Posonii Strigoniensis diocesis, anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo quinto, feria quinta ante festum sancti Georgii martyris, regnorum nostrorum anno Hungarie etc. XLIX., Romanorum XXV. Bohemie XV., imperii vero secundo.

[Na ohybu v pravo:] Ad mandatum domini imperatoris Caspar Sligk, miles, cancellarius.

[Na rubu:] R[egistra]ta.

List. perg. v museu plzeňském s pečeti na proužku visící, zachovalou, na líci král v majestátě, na rubu dvouhlavý orel. Na rubu listiny: Sigismundus 1435. Starší sign. N. 4., nov. sign. N. 81.

348.

1435. 20. července.

Závět Jana Miličovce, měšt. plzeň.

My Ondrášek rychtář, Mikuláš Koranda et Anderlík z Nýrska, konšelé přísežní a měšténé města Nového Plzně, vyznáváme tiemto listem svědčiece přede všemi, že slovní muž Jan Miličovec, náš spoluměšténin, u božie kázni leže, ačkolivěk medl jsa na těle, však rozumu dobrého požívaje a při celé paměti jsa, nás na svědomie k sobě přivolav a připrosiv, toto své rozkázanie, kteréž chce mieti poslednie po své smrti, aby se o jeho statek nižádní svárové mezi přátely nedáli, učinil takúto měru: Najprve z toho dluhu, kterýž předpsaný Jan Miličovec má na vsi na Škvrňanech, ode vší obce

města Nového Plzně zapsáno, odkazuje nebožce Jana Chlupáčka z Berúna sirotkóm a dětem, když ten dluh bude dobyt od poručníkův, devadesát kop grošův jich dluhu, nebo jim toliko dlužen byl osmdesát kop grošův a čtyři kopy grošův, a šest kop grošův více jim přidal, tak aby bylo devadesát kop grošův svrchu jmenovaných. Item z téhož dluhu odkazuje do špitála a do Črného kláštera, do každého po desíti kopách grošův, aby za ty peníze do špitála kopa grošův platu věčného a do Črného kláštera kopa grošův platu věčného za jeho duši a za jeho předkóv duše byla kúpena, aby se služby čtyři v klášteře již řečeném každého léta vigilní a mší zádušní zpívanú na věky dály bez opuštění. Item do fary našeho města pět kop grošův a do Šerého kláštera opět pět kop grošův na díelo božích domóv odkazuje. Panie Lídě, ženě své, z toho dluhu v Škvrňanech odkazuje padesát kop grošův, a k tomu duom svuoj nárožní, v kterémž bydlí, vedle Pavla Kunšovic. Item obci města Nového Plzně odkazuje padesát kop grošův, aby jim sešlo na tom dluhu, jakož jim také druhých padesát kop grošův na listu hlavním odkázal. Item Janovi, svému pacholku, odkazuje patnáct kop grošův, a Něce odkazuje padnáct kop grošův, kterážto Něta má v jeho domu se paní Lidú přebývati a potřebu jí dávati, a umřeli Něta prve nežli paní Lída, tehdy těch patnáct kop grošův na paní Lidu má připadnutí; pakliby paní Lída prve umřela anebo spolu zuostati nemohla, tehdy mají Něce těch patnáct kop grošův k její potřebě vydati. Item Káci Kulhavé odkazuje pět kop grošův; item paní Petruši z Rokycan odkazuje na tom dluhu, když dobudú, třidceti kop grošův a to takúto měří, jestliže teprv jmenovaná Petruše z Rokycan sem se přiběře a zde bydleti bude ostavši té viery, tehdy aby jí těch třidceti kop grošův dali; pakli by v té viere tam zuostala, tehdy na Marše z Štáhlav ty peníze mají připadnutí a jí nemá nic dáno býti. Item Ohryzkovým z Modřejovic dětem odkazuje z toho Škvrňanského dluhu třidceti kop grošův; a což toho dluhu mimo toto rozkázanie tu na Škvrňanech zuostane, to Maršovi z Štáhlav mocně oddává i odkazuje i dětem jeho; kteréhožto Marše z Štáhlav tohoto všeho svého rozkázanie mocného poručníka činí k doupomínanie a k rozdávanie, což komu dáno a rozkázáno jest, a také k dobývanie a k vypomínanie úrokóv a platóv prvních nynějších i příšlých na lidech v Škvrňanech s vědomím paní Lídy, ženy jeho, to jest Jana Miličovce, a z toho dluhy, kterýmiž by komu co spravdlivě povinnen byl, o nichž paní Lída, žena Miličovcova, dobře vie, aby byly zaplacený a zaplatiec potom ty úroky na lidech

berúc, doněvadž by nebylo vyplaceno, na milosrdné skutky za Janovu Miličovcovu duši i za jeho předkóv duše vydávali, sukna kupující, chudým rozdáující, mše svaté zapošující, služby činie na kostely i na jiné posvátné věci pomáhající a chudých nezapomínající. Item přikázal, aby letošie obilé, což žita bude, aby to paní Lída, žena Jana Miličovcova, s Maršem z Štáhlav rovně a právě rozdělili, ale jiné všecko obilé letošie aby paní Lída sobě schovala a z toho chudé krmila, chléb pekla, pivo vařila a mezi chudé a nedostatečné za Janovu Miličovcovu duši i za jeho předky bez opuštění, jakož jí doufá, rozdávala. Item list na sto kop grošův na Plasy, na němž mu jest dvadceť kop grošův na jistině dáno, kterýžto list Tuoma Nárožník v penězích má, aby Harant z Vařín ten list vyplatil; pakli by toho neučinil, tehdy aby Mareš z Štáhlav k sobě vyplatil a sobě těch osmdesát kop grošův dobyt a vypomínal. Také jakož jest byl za pana Vlka rytieře rukojmí za jedenáct kop grošův a ty musil dáti, a v tom má jednu aksamitnú črvenú sukni podšitú chřebty a druhú črnú aksamitnú též s chřebty podšitú a plášč biely s točenicí. Toho všeho na vědomie ku prosbě Jana Miličovce pečeti naše s naší volí a vědomím k tomuto listu jsme přivěsili, jenž jest dán po božím narozenie čtúc léta tisícího čtyřístého a třidcátého pátého, tu středu před svatým Jakubem, apoštolem božím.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. C. 10.

349.

1435. 17. září.

Petr Hnilice zavazuje se zaplatiti pí. Marketě, manželce po zemřelém synu svém Janovi, 30 kop gr. jakožto odkaz téhož Jana.

Nouerint vniuersi, quod prouidus uir Petrus Hnilice, noster conciuus, in pleno cosilio personaliter constitutus recognouit, se, heredes et successores suos in et super domo sua et in omnibus aliis bonis suis mobilibus et immobilibus racione veri debiti debitorie obligari in triginta sexagenis grossorum bonorum argenteorum Pragensis monete, honeste vidue domine Margarethe, vxori quondam Johannis, Petri Hnilice filii, seu illi uel illis, cui ipsa Margaretha in uita uel in extremis dederit. Quas quidem triginta

sexagenas grossorum Johannes, Petri Hnilicze filius, sibi domine Margarethe per testamentum delegavit, promittens prefatus Petrus Hnilicze cum heredibus suis, prescriptas triginta sexagenas grossorum antefate domine Margarethe in festo Natiuitatis Marie a data presencium proxime venturo parata in pecunia persoluere sine quavis dilacione, quod si remissus et negligens in tali solutione fuerit, extunc beniuole ipse Petrus Hnilicze se et suos heredes submisit compelli ad talem solutionem cum iuuamine iudicis et iuratorum per inpigneracionem suorum bonorum sine strepitu et omnino querele iudicii. Datum anno domini millesimo CCCC^o XXXV.º, feria III. die sancti Lamperti.

Z nejst. knihy práv. a závětí f. C. 10.

350.

1436. 2. listopadu.

Jindřich z Lipna dluhuje 12 k. gr. praž. Jakubovi z Plzně, někdy městskému písaři a manželce jeho Johance, a zavazuje se zaplatiti peníze ty o svt. Jiří příštím. Rukojmí Jindřichovi jsou Jan z Malejovic, Jan Hvozdič z Pakoslavi a Jaroslav z Chrancovic. Obvyklý způsob ležení v Novém Plzni aneb ve Strěbře.

List. perg. v čes. zem. museu v Praze. 4 pečeti na prouzcích zachovalé.

351.

1436. 29. listopadu.

Za nového faráře ke kostelu svt. Bartoloměje v Novém Plzni ustanoven br. Tomášek z řádu německého, který jest povinen zaplatiti za potvrzení své 4 kopy a 4 gr. Předchůdcem jeho v úřadě tomto byl br. Mikuláš.

Emler, Libri confirm. 1421—1436. Str. 254.

352.

1437. 16. dubna.

Pí. Anna z Blovic odkázala 1 kopu roč. platu konventu kláštera Černého v Plzni na zádušní služby boží.

My kněz Matěj, převor i vešken konvent kláštera Černého a zákona svatého Dominika v městě v Novém Plzni, vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, ktož jej uzříe anebo čtúcie slyšeti budú, jakož poctivá paní Anna z Blovic, dobré paměti macocha nebožce Trimbova, mající zvláštní lásku k nám a k našemu konventu kláštera svrchupsaného, odkázala a dala po své smrti kopu grošuvu platu ročního a věčného za svú i svých předkuov duše, tak aby ta kopa platu ročně a věčně zuostala při tom konventu svrchupsaném. Toho my svrchupsaní kněz Matěj převor i vešken konvent jsúce od nie velice vděční, i sľubujem mocí listu tohoto i svú dobrou čistú vierú i ctí i svými budúcími čtyři služby činiti, každého léta při každých suchých dnech vigilgimi zpíevanými a mší zádušní zpíevanú činiti a také za duši panie Anny nadepsané i za jejie předky na každú neděli na kázání Pána Buoha prositi. A ty služby a prosby svrchupsané máme a sľubujeme svými budúcími činiti každého léta na věky bez přestánie; pakli bychom my i naši budúci svrchupsaných služeb na které suché dny nečinili, nebo činiti nechtěli, a to na nás anebo na naše budúcie světle a očitě bylo dolíčeno a dokázáno poručníky jejými, urozenými panošemi Hrdoněm a Václavem, bratřími z Dubňan i jich budúcími, a s námi nebo s našimi budúcími o to mluvili, tehda ten věrduňk, kterýž by se měl dostati od té jedné služby, kteráž by byla zmeškána, aby poručníci nebo jich budúci mohli jej vziati a jinam jej na službu boží nebo chudým rozdati, anebo na jiné milosrdné skutky dáti a obrátiti, kdež se a kamž se jim najpodobnějie bude zdáti beze všie odpory naše i našich budúcích. A ta kopa grošuvu platu ročního a věčného má věčně zuostati při tom konventu svrchupsaném pro spasenie duše nadepsané panie Anny i jich budúcích. Toho na svědomie my kněz Matěj převor i konvent své pečeti jsme vlastnie přivěsili k tomuto listu a pro další jistotu prosili sme opatrných mužov Ondráška z Hodušic, richtáře v Novém Plzni, Martina Točníka a Prokopa Fegalíka, městěnov, téhož města Nového Plzně, že jsú své pečeti přivěsili vedle nás k tomuto listu, k naší prosbě, sobě bez škody, jenž jest

dán léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyrstého třidcátého sedmého, před svatým Jiřím ten úterý.

Listina pergamenová v museu plzeňském; pečeti chybí, jen proužky pergamenové zbyly; sign. N. 278., uprostřed starší sign. L a nad tím stopy písma ale již nečitelného.

353.

1437. 16. dubna.

Racek z Ptenína odkázal roční plat 80 gr. klášteru dominikánskému v Plzni a daroval jemu též stříbrný pozlacený kalich, začč konvent se zavazuje jisté zádušní služby sloužiti.

My kněz Matěj převuor i vešken konvent kláštera Čierného a zákona svatého Dominika v městě v Novém Plzni, vyznáváme tiemto listem obecně přede všemi, ktož jej uzříe anebo čtúcie slyšeti budú, jakož slovútný panošé, dobré paměti Racek ze Ptenína, maje zvláštní lásku a milosť k nám a k našemu konventu kláštera svrchupsaného, odkázal a dal nám po své smrti kalich stříbrný pozlatitý za pět kop grošuv a za sedm grošuv, a osmdesáte grošuv platu ročního a věčného za svú i svých předkuov dušé, tak aby ten kalich a těch osmdesáte grošuv platu ročního a věčného zůstalo věčně při tom konventu svrchupsaném. Toho my svrchupsaní kněz převuor i vešken konvent jsúc od něho velice vděčni, i slibujem mocí listu tohoto i svú dobrou, čistú věru i ctí i svými budúcími, čtyři služby každého léta při každých suchých dnech a pátú na den smrti Racka památný vigilgími zpívanými a mší zádušní zpívanú činiti a také za duši nadepsaného Racka i za jeho předky na každú neděli na kázání Pána Buoha prositi. A ty služby i prosby svrchupsané máme i slibujem s svými budúcími věčně činiti každého léta bez přestánie; pakli bychom my i naši budúcí svrchupsaných služeb na které suché dny anebo na jeho památný den nečinili, nebo činiti nechtěli a to na nás anebo na naše budúcie světle a očitě bylo doličeno a dokázáno poručníky jeho, urozenými panošemi Hrdoniem z Dubňan, Lvíkem z Řeňeč, Janem, řečeným Muchek z Bukova a opatrným mužem, mistrem Petrem brnieřem, měšténím města Nového Plzně a jich budúcími, a s námi nebo s našimi budúcími o to mluvili, tehda ten věrdunk, kterýž by se měl dostati od té jedné služby, kteráž by byla

zmeškána, aby poručníci nebo jich budúcí mohli jej vzieti, jinam jej na službu boží nebo chudým rozdati anebo na jiné milosrdné skutky dáti a obrátiti, kdež se a kamž se jim najpodobně bude zdáti beze vsie odpory naše i našich budúcích. A kalich ten nahorěpsaný má věčně zůstati při tom konventu svrchupsaném; pakli bychom my nebo naši budúcí ten kalich svrchupsaný prodali nebo kterak utratili, tehda slibujem i naši budúcí tak dobrý a tak drahý kúpiti zasé k svrchupsanému konventu. A toho na svědomie my kněz Matěj převuor i konvent své pečeti vlastnie jsme přivěsili k tomuto listu, a pro další jistotu prosili sme opatrných mužov Ondráška z Hodušie, richtáře v Novém Plzni, Martina Točníka a Prokopa Fegalíka, měštenuov téhož města Nového Plzně, že jsú své pečeti přivěsili vedle nás k tomuto listu k naší prosbě, sobě bez škody, jenž jest dán léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyrstého třidcátého sedmého, ten úterý před svatým Jiřím.

Listina pergamenová v museu plzeňském; pečeť chybí. Na rubu rukou pozdější připsáno: Litera D. D. Raczkonis et Wilhelmi Janowski a na Petrowitz. Na okraji listu starším písmem XV. stol.: Litera continens anniuersarium domini Racek ze Ptenína. Starší sign. O. 3., novější. N. 277.

354.

1437. 28. dubna.

Konvent Černého kláštera v Plzni dává paměť písemnou o rodu a pánech z Bělé a z Gutštejna, jichž mnoho v klášteře pochováno leží.

My kněz Matěj převor, kazatel, kněz Petr Starý a kněz Petr Smantra a kněz Jakub se vším konventem kláštera Črného plzeňského svatého Ducha, známo činíme před každým člověkem živým tiemto listem, ktož jej uzříe nebo čtúcie slyšeti budú, tak budúcieho jakožto nynějšího věku, že založení a pohřeb kláštera našeho jest toho rodu a těch pánuov z Bělé a Kuthštajna, a jich mnoho leží u nás v našem klášteře a korúhev toho rodu páně Račkova z Bělé ta jest visela nad ním v kuoře, jakož leží, a na té korúhvi byly trojie rohy jelenie črné v žlutém poli a pak štítov mnoho tu v kuoře a v kaple toho rodu a jich předkuov téhož erbu, troujie

rohy na štítiech jelenie též černé v žlutém poli a na helmiech jedny rohy černé. A to my kněz převor starý v mých mladých létech, než jsem knězem byl, od starých kněží kláštera našeho sem slychal, od kněze Jana otčíka starého, od kněze Ojtěcha, od kněze Amchy a od mnohých jiných starých kněží, že jsou k nám říkali: pomněte, tato korúhev s rohy, kteráž visí nad panem Rackem z Bělé, ač jest nenie ten rod ochudl, že ráduov svých věsti nemohú pro chudobu, tentoť jest s korúhví jezdil, kdež slušelo, i jiní předkové jich páni velicí byli. A podle té korúhve s rohy visela druhá korúhev se strichy bielymi a červenými toho rodu a těch pánuov z Litic a z Potštajna, neb ten pán z Litic miesto vykúpil priebytku našieho a u nás leží, a ta korúhev se strichy nad ním visela, a tak obě korúhve tu s dlúhými ocasy pospolu visely, neb obojích založenie jest v Plzni. A to my kněz Matěj převor, kazatel kněz Petr starý, kněz Petr Smantra a kněz Jakub se všim konventem kláštera Črného plzeňského svatého Ducha bérem k své vieře i k svému kněžství, že nám to tak svědomo jest a to bychom chtěli seznati všudy sami osobně. A toho na svědomie já kněz Matěj převor, svého úřadu svú jsem pečef a kláštera našieho přivěsil k tomuto listu, jenž jest dán a psán léta od narozenie syna božieho tisíc čtyři sta třidecátého sedmého, tu neděli před svatým Filipem Jakubem.

[Nadpis:] Vysvětšení o rodu pánův z Bělý a z Kutšteina od kláštera plzeňského 1437.

List. perg. v hraběcím archivu Černínském v Jindřichově Hradci s dvěma visutými pečefmi na proužcích. Opis listiny laskavě se mnou sdělil p. Frant. Tischer, archivář v Jindř. Hradci. — Otištěna jest v Památkách archaeol. X. od Fr. Dvorského.

355.

1437. 22. června v Praze.

Císař Sigmund zapsal Prokopovi a Janovi bratřím z Hořešovic 50 k. gr., témuž Prokopovi Plzeňskými zuostalých na lídech v Čeradicích.

Palacký, Archiv čes. II. 182. — Čelakovský, O domácích a cizích registrech str. 117. čís. 148.

356.

1437. 22. července. Cheb.

Císař Sigmund zastavuje Děpoltovi z Rizemberka vsi Dobršice a Smilovice ve 200 kop. gr., které jemu město Nový Plzeň dluhuje.

My Sigmund z Boží milosti římský císař, vždy rozmnožitel říše a uherský, český etc. král, vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, kdož jej uzří aneb čtúce slyšeti budú, že jakož opatrní purkmistr, končelé i obec města našieho Nového Plzně, věrní naši milí, byli sú dlužní zústali urozenému Děpoltovi z Rizemberka, také věrnému našemu milému, za jeho službu a za škody půl druhého sta kop grošuov, tak vidúce veliké nedostatky týchž měšťan našich, v kteréžto válkami před časy v zemi naší české trvalými a obležením města jich i jinak rozličně sú zašli, je v tom milostivě zastávajíc a zastupujíc, i Děpoltovi také za to dosti učiniti chtúce, s dobrým rozmyslem a radú naší zapsali sme jemu i jeho dědicuom a budúcím a tímto listem jménem zástavy zapisujem za ten dluh vsi Dobršice a Smilovice, děkanství k Týnu na Vltavě s úroky, poplatky, užitky i všemi a všelikými právy na těch vsech nebo lídech v nich bydlejících z starodávna vysazenými, nic nepozústavujíc, ve dvú stu kopách grošuov pražských a to tak, aby týž Děpolt i jeho dědicové a budúcí tyž vsi s jich příslušenstvím drželi a bez naší, našich budúcích kráľuov českých i jiných vsech každé otpory a překážky poživali s úmluvú takovúto, když bychom koli my, naši budúcí kráľové čeští, neb ti, jimž by ta vejplata spravdivě příslušela, svrehupsanému Děpoltovi aneb jeho dědicuom a budúcím těch dvě stě kop grošuov dali a zaplatili, tehdy nám neb těm, jimž by příslušelo, mají vsí nahoře jmenovaných i s příslušenstvím hned postúpiti bez otporu i zmatku. A kdož tento list jmíti bude s častopsaného Děpolta neb jeho dědicuov a budúcích s dobrou volí a svobodnú, ten má všecko právo míti v něm položené a zapsanee, jakožto on sám. Na potvrzení toho náš císařský majestát kázali sme přivěsiti k tomuto listu, jenž jest dán ve Chbě léta od narozenie syna božieho tisícú čtyřstého třidecátého sedmého, v pondělí den svatě Máří Majdaleny, let kráľovství našich uherského v padesátém prvém, římského v XXVII., českého v XVII. a císařství v pátém létě.

Ze současného opisu v archivu Jindřichohradeckém, jež se mnou ochotně sdělil hraběcí archivář pan Fr. Tischer. — Dr. Čelakovský, O domácích a cizích registrech str. 117. čís. 149.

1437. 25. července.

Andrlík z Nyřska, měšť. plzeň., činí v závěti své hojně odkazy kostelům a klášterům v Plzni.

My Ondrášek richtář, mistr Matěj, toho času miesto purkmistra, a Jakub Smutek, přísežní městěné města Nového Plzně, vyznáváme tímto listem obecně přede všemi a svědčíme, že poctivý muž Andrlík z Nyřska, sused náš, leže na smrtečné posteli, ačkolivěk jsa nemocen na těle, však při dobrém rozumu a při plné paměti jsa, nás na svědomie přivolav a připrosiv, toto své poslednie rozkázanie, kterěz jest chtěl, aby po jeho smrti moc a pevnost jmělo, z svého statku jemu od Pána Boha pójčeného tak, aby po jeho smrti mezi Tomáškem, jeho synem, a jeho příbuznými izádní svárové ani které różnice nebyly, učinil takovúto měřú: Najprve rozkázal jest, aby Tomášek, syn jeho, ustavil kaplana u farniem kostele svatého Bartoloměje a dal a zpuosobil jemu osm kop grošuov platu věčného, aby ten kaplan i každý budúci jeho budúci náměstek prosili Pána Boha za Andrlíkovu a jeho předkuov duše. Item dal jest a odkázal a mocí svého rozkázanie dáva a odkazuje knězi faráři, kostela našeho farnieho již psaného, kopu grošuov platu věčného; item do téhož kostela farnieho k svatému Bartoloměji kalich stříbrný pozlacený, aby věčně od toho kostela nebyl utracen. Item do kláštera svatého Ducha, bratřím zákona svatého Dominika, kopu grošuov též platu věčného; item do téhož kláštera kalich stříbrný s pozlaceným jablěčkem, aby také věčně nebyl utracen. Item do kláštera Matky božie, bratřím zákona svatého Františka, kopu grošuov též platu věčného. Item do špitála chudým také kopu grošuov platu věčného. Item do školy chudým žákóm, kteříž jsú pod mistrovú rukú a bázní, také kopu grošuov platu věčného. Item do Blovic na kostelnie dielo za Petra Kozlíka tři kopy grošuov, k tomu jakož prvé dal jest na též dielo sedm kop grošuov a tak jest ten dluh veškeren v cele a úplně zaplacen. Item Zikmundovi z Domažlic, když by let dorostlých došel, deset kop grošuov, pakli by nedojda let s tohoto světa sšel umra, tehdy těch deset kop grošuov má zase na Tomáška, syna jeho, spadnutí. Item Jirklovi, služebníku jeho, deset kop grošuov. Item Petrovi, prvniemu služebníku jeho, šest

kop grošuov. Item aby Tomášek, syn jeho, rozdělil mezi chudé příbuzné přátely deset kop grošuov, a což kterému dá, to jeden každý má za dobré přijieti a vděčen býti. Item to vše, což svrchu psáno stojí, Tomášek má v roce po smrti otce svého s radú a s pomoci poručníkuov vdole psaných bez prodlenie všelikého dokonati. Item do Lučima k Matce boží kalich stříbrný pozlacený. Item do Nyřského kostela farnieho kalich stříbrný pozlacený, kterýž jest z židuov vyplatil. Item jedné ženě řečené Pepni jednu kopu grošuov. Item němému, jestliže by s Tomáškem nechtěl ostati, aby jej Tomášek poručil někomu dobrému a dal jemu šest kop grošuov. Item aby postav sukna šerého za dvě kopě grošuov na každý rok věčně byl chudým za jeho duši rozdáván. Item rozkázal jest, aby Tomášek za jeho duši šel sám do Říma, anebo někoho zpuosobil a jemu zaplatil. Item týmž obyčejem aby do Cách k Matce boží púf učinil. Item jiné své všecko zbožie, kterěz jest jměl na platiech, na dluziech zde v Plzni, v Klatovách, na domiech, na dědinách, i jiné všeliké zbožie, kdež by kolivěk shledáno bylo, odkázal jest a mocně dal Tomáškovi, synu svému, a prikázal jemu, aby z toho zbožie dluhy zaplatil vedle zápisuov, kterěz jest na sě vydal, dobrým lidem do Benátek, do Salcpurka, i jiným, kterým jest ostal dlužen. Toho všeho rozkázanie svého učinil jest mocně poručníky poctivé muže Jindřicha z Hodušic a mistra Jakuba, prvnieho písáře, a pro lepší radu a pomoc přidal k nim Martina Točníka, jim nad jiné úfajě a věře jako svým zvláštním dobrým přátelóm, aby radni a pomocni byli nadepsanému Tomáškovi k tomu ke všemu, což jest svrchu rozkázáno, a častopsaný Tomášek, aby nic nečinil, bez již psaných poručníkuov rady a pomoci, aby ten statek tak jemu odkázaný byl zachován jemu a jeho dětem k užitku a ku potřebě. Item nadepsaný Tomášek ani kšaftu ani kterého rozkázanie zdráv jsa nebo nemocen nemá učiniti bez rady již psaných svých poručníkuov a jich vědomie; pakli by učinil, tehdy to jeho rozkázanie nemá jmieti izádné moci. A nadepsaní poručníci každý z nich budú moci zdráv jsa aneb na smrtečné posteli jiného poručníka na své miesto voliti a postaviti; pakli by který z nich bez rozkázanie umřel, jehož bože rač ostřieci, tehdy živi zuostali budú moci jiného dobrého člověka miesto toho umrlého k sobě voliti a přistaviti k radě a ku pomoci všech věcí svrchupsaných, kolikrát by kolivěk toho potřebie bylo. Toho všeho na svědomie a pro lepší jistotu my nadepsaní, k tomu rozkázání přivoláni a připroseni, své jsme pečeti přivěsili, jenž jest dán a psán léta od narozenie syna

božieho M^o CCCC^o XXXVII°, ten čtvrtok na svätého Jakuba, apoštola božieho.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. C. 16.

358.

1437. 26. července.

Obec m. Plzně převzala na sebe povinnost, platiti 1 kopu ročně faráři svému, a zapisuje plat ten na rybakovi svém Beneši Kotasovi v Černicích.

My purkmistr a rada, nynější i budoucí, i všecka obec města Nového Plzně, vyznáváme tímto listem obecně před všemi, kteří jej uzří nebo čtúce uslyší, že jsme přejali na sebe i na naše město kopu grošuvu platu ročního a věčného za deset kop grošuvu dobrých, stříbrných rázu pražského kúpeného, kterýžto plat Mikuláš Koranda na sobě i na svém domě jměl zapsán[ý], knězi faráři našeho města každé léto platiti a vydávati za duši Alžběty Ošmakalové, kteréžto kopy grošuvu platu ročního věčného sstúpili jsme a mocí listu tohoto stupujem na Benešovi řečeném Kotas, rybáku našemu [sic] z Černic i na jeho dědicích i na jeho budoucích náměstcích, aby kněz farář nynější i každý budoucí farář ten plat rozdielně každého léta na svrchupsaném rybáku, na jeho dědicích i budoucích náměstkuov [sic] totiž puol kopy grošuvu na svätého Havla nyní příštího a na svätého Jiří ihned potom také puol kopy grošuvu brali beze všie překazy, nebo na ty časy každého léta nadepsaný rybák, dědici jeho i budoucí náměstkové jeho mají knězi faráři nynějšímu i budoucímu ten plat platiti a dávatí beze všie odpory. Pakli by toho svrchupsaný rybák, budoucí dědici a náměstkové jeho neučinili, jakož tento list svědčí, tehdy rychtář náš i s námi, kteříž v ty časy budú, sľubujem faráři dopomoci základy i kladú, aby vždy ten úrok, kterýž by zadržán byl, faráři našemu dán byl a splněn a ten základ, kterýž by farář vzal, aby mohl zastaviti a prodati mezi křesťany nebo mezi židy. A jestliže bychme jinému rybáku tu řeku chtěli pronajieti, tehdy toho nemáme bez farářovy vôle učiniti, než k tomu jeho přivolati, aby ten úrok takový rybák faráři našemu nynějšímu i budoucímu plnil a vydával. A to vše, což svrchupsáno stojí, sľubujem naší ctí a vierú držeti

a plniti. Pakli by kterak ten rybák zašel v chudobu a nemohl toho úroka platiti a vydávati, proto farář toho úroka neb úrokuov tak nesplněných nemá škoden býti, neb my sľubujem jemu ten úrok nebo úroky z komory dáti a splniti beze všie odpory. Také když bychme chtěli ten plat s sebe splatiti, máme i sľubujem faráři nynějšímu i každému budoucímu ten plat na 'dobrém a jistém člověku ukázati a zapsati, aby ten plat nikdy nezminul, ale vždy plněn byl beze všie odpory. A ktož tento list s našeho faráře nynějšího i budoucího dobrú vuolí bude jmieti, ten má tůž moc a plné právo k tomu ke všemu, což svrchupsáno stojí. Toho na svědomie pečeti naší městské k tomuto listu jsme přivěsiti dali, jenž jest dán anno domini M^o CCCC^o XXXVII°, ten pátek po svätém Jakubu, apoštolu větším.

Listina pergamenová v museu plzeňském, pečeti chybí. Na rubu: Litera super flumen in villa Czernicz. Sign. nov. N. 170.

359.

1437. 16. října. Praha.

Císař Sigmund zastoupil měšťany plzeňské Janovi z Blanice zapisav jemu ves Pravonín kláštera Lunovského, s úroky ve 200 kop. gr. — List ten předložil před kommissi r. 1454. Jan Škaředek z Nešpor a Hroznata z Okráhlice, poručníci dětí Jana Blanického.

Palacký, Archiv český I. 508. — Dr. Čelakovský, O domácích a cizích registrech str. 117 čís. 155.

360.

1437. 6. listopadu. Praha.

Císař Sigmund zapisuje věrnému svému lékaři M. Hanušovi z Plzně v 225 kopách gr. městečko Dobřany, kláštera Chotěšovského.

My Sigmund, z božie milosti římský císař, vždy rozmnožitel říše, uherský, český etc. král, vyznáváme tímto listem obecně všem, kteří jej uzří anebo čtúce slyšeti budú, že vzhledše na ta hotová a věrná zaslúženie, jimižto opatrný mistr Hanuš z Plzně, nejvyšší lékař náš, ranný věrný milý, naše velebnosti rozličně se

jest zachoval, ustavně zachovává a budoucně se zachovati má a miení, protož chtiece jemu proti tomu naši také milost a vděčnost okazati, aby se nám k službě hoditi mohl tiem lépe, s dobrým rozmyslem a raddú naší témuž mistru Hanušovi a jeho dědicóm i budúcím zapsali sme jménem zástavy a tiemto listem mocí královskou v Čechách zapisujem městečko Dobřany Chotěšovského kláštera s úroky, poplatky, užitky i se všemi všelikými právy nebo příslušnostmi, k Dobřanóm z starodávna příslušnými, nic ovšem nepozuostavujíc ve dvú stú a v pětmezidcietma kopách grošuv pražských stříbrných a dobrých ke jmění, držení a svobodnému požívání bez naše, našich budúcích králuov českých i jiných všech každé otpory i překážky, tak dlúho a dotud, donidžby prvepravenému mistru Hanušovi nebo jeho dědicuom a budúcím námi, našimi budúcimi králi českými nebo těmi, jimž by ta výplata spravdivě příslušala, těch dvú stú a pětmezidcietma kop grošuv dáno a zaplaceno v celosti nebylo a úplně. A ktož tento list mieti bude s častopsaného mistra Hanuše neb jeho dědicuov a budúcích dobrú volí a svobodnú, ten má tuž moc a právo ke všemu, jakžto on sám. Na svědomie toho náš ciesařský majestát kázali sme přivěsiti k tomuto listu, jenž jest dán v Praze léta od narozenie syna božieho tisícého čtyřstého třidcatého sedmého, v středu den svatého Linharta, let království našich uherského etc. v padesátém prvém, římského v dvadcatém osmém, českého v osmáctém a ciesařstvie v pátém létě.

[Na ohybu v pravo:] Relacio domini Johannis de Colowrat.

Listina pergamenová uprostřed prostřížena v c. k. stát. archivu ve Vídni. Pečeť majestátní penízová na proužku visící, třetina ulomena. Na rubu listiny uprostřed: Hanussonis medici super 200 sex. 25 sex. Pod tím pozdější rukou: Město Dobřany s příslušenstvím vyváženo 225 kop na doktoru císařským na Hanušovi mistru z Plzně A. 1437. dne s. Leonardí. Srj. Dr. Čelakovského: O domácích a cizích registrech str. 199. čís. 181.

361.

1441. 3. říjua.

Plzeňští píší knížeti Albrechtovi Bavorskému, litujíce škod a záhub, kteráž Racek z Janovic a z Risenberka do Bavor činiti nepřestává.

Palacký, Archiv čes. I. 321.

362.

1442. 19. ledna.

Tůma Pabianek z Štěnovic prodává právo své, které měl po Mikul. Korandovi z Plzně na tvrzi Letkově, za 60 kop praž. uroz. Vilémovi z Račina.

Já Tuoma Pabiánek z Štěnovic vyznávám tiemto listem svědčím obecně přede všemi, ktož by jej viděli nebo čtúce slyšeli, že jsem prodal dobrovolně své všecko právo na tvrzi na Letkovu, kteréž jsem zdržel na Mikuláševi Korandovi, měštěninu Nového Plzně, dekami dvorskými i s tiem se vším právem, platem a což k tomu příslušie, s dědinami, s lesy, s lukami, s chalupami, s drahami, s hory i s doly, tak jakož jsem sám držel, tu sobě ani svým budúcím nic nepozuostavujě, mnoho ani málo, za šestdesáte kop grošuv dobrých, stříbrných, měny pražské, urozenému panoši Vilémovi z Račina, i tomu každému, ktož by tento list jměl s jeho dobrú volí. A ty nadepsané penieze jsú mi úplně a docela penězi hotovými zaplaceny. Toho na pravú jistotu já nadepsaný Tuoma svú jsem s mú dobrú volí, vědomím a s příznáním, pečeť k tomuto listu přivěsil a pro lepší svědomie prosil jsem urozeného pána pana Děpolta z Rysemberka, seděním na Švihově, a urozených panoši Zdenka z Číčova a Jana Muchka z Bukova, že jsú své pečeti na svědomie k tomuto listu přivěsili sobě bez škody, jenž jest psán léta božieho narozenie tisícého čtyřstého čtyřidcátého druhého, ten pátek před svatým Vincencím.

Listina pergamenová v museu plzeňském; pečeti chybí, jen proužky perg zbyly. Sign. N. 131.

363.

1442. 22. února.

Narovnání Albrechta z Týnce s Ondráškem z Hodušic o richtářství v Novém Plzni.

Já Albrecht z Týnce vyznávám tiemto listem obecně přede všemi, ktož jej uzříe, nebo čtúce uslyšie, jakož jest mezi mnú s jedné

a mezi slovutným Ondráškem z Hodušic, richtářem v Novém Plzni, s druhé strany, některý vstrk byl o kšaft na richtářství zde v Novém Plzni i o to, což k tomu richtářství příslušie, jakož ten kšaft nebožka paní Regina, teta má, ležecí v boží kázni učinila, tu jsme o ten vstrk mezi sebou mocnee ubrmany dobrovolně vydali, urozenee pana Dobeše z Modřejovic seděním na Radyni, Jana Nyřanského, Prokopa Fegale a Martina Neužila z Nového Plzně a na nich mocně pode ctí a pod vierú slíbili přestati a jich výpověď držeti: tu nadepsaní naši obojí přátelé a ubrmané svrchupsaní, slyšavše naše obojích pře o ten vstrk a ty váživše i učinili mezi mnú Albrechtem a mezi Ondráškem, richtářem z Nového Plzně, takúto mocnú výpověď, aby mně Albrechtovi, dědicem i budúcím mým svrchupsaný Ondrášek richtář s svými dědici a budúcími za tu při, kterúž jsem v kšaftu proti němu měl, dal devadesát kop grošuo v dobrých stříbrných pražského rázu, abych ty peníze svými dědici a budúcími na jeho lídech, kterýchž jest v držení v Lobzech a v Božkově, bral a vybíral každého léta při úrocíech, jakož ti lídee platie vždy dvanadec kop grošuo v svrchupsaného rázu, jakož mi jest těch lidí stúpil, abych ten plat každého léta i svými dědici a budúcími bral s těch lidí, počna nyní na svatého Jiříe bez jeho a dědicuo v budúcích beze všie přiekazy; pakli by co vicee těch platuo a puožitku v mimo těch dvanadec kop grošuo tu bylo, toho všeho má i slíbil stúpiti a s tím mi lídee ti mají slíbíti vydávati. A to mi Ondrášek richtář má i slíbil ujistiti a uručiti, aby mně i mým dědicóm to tak šlo a držáno bylo; pakli by ten plat na těch lídech kterak sšel nebo zahuben byl, ale má i slíbil mně Albrechtovi i mým dědicóm a budúcím dvanadce kop grošuo v platu vždy platiti a vydávati až do vyplnění těch devadesáte kop grošuo; pakli by ty vsi purkmistr a konšeece a obec města Nového Plzně od Ondraška richtáře vyplatili, tehdy má i slíbil, což by se těch peněz [ne]dostalo na těch devadesát kop grošuo, ježto bych na těch lídech nevybral, mně svrchupsanému Albrechtovi inhed dodati a splniti bez odpory. Také Albrecht svrchupsaný mám toho poplužie i luk v Starém Plzenci, i také toho platu, jakož k tomu popluží příslušie, od dánie listu tohoto až do plných šest let pořád zběhlých držeti, bez jeho Ondráškova, dědicó v budúcích beze všie přiekazy a lesu požívati, což mně bude potřebie k pálení a k dvoru, ale nemám lesu prodávati. A když těch šest let mine, tehdy to poplužie, v Starém Plzenci s lukami i s platem, jakož k tomu richtářství příslušie, má na Ondraška a na jeho dědice i buducie zasě beze všie závady připadnutí i beze všie přiekazy mé Albrech-

tova i mých dědicó v budúcích; také já Albrecht mám list na se udělati s pečeti urozených pánuo v zeman na svědomie, že to richtářství v Novém Plzni i ty majestáty na to richtářství mocně nadepsanému Ondráškovi i jeho dědicóm vzdávám a že dále žádného práva já Albrecht z Týnce ani moji dědici a buduci na věky k tomu richtářství nemáme a že žádným během na to sahati nemáme, ani k tomu kterak hleděti, a což bych já Albrecht těch peněz kterého léta zdvihl a vzal při úroku, na to jim mám dáti kvitanci, aby z toho nebyli napomináni. Také svrchupsaný Ondrášek richtář i s svými dědici slíbil vedle rozkázanie a svědčenie kšaftu nebožky Reginy, což jest dluhuo nebo zádušie rozkázala, to všecko má podstúpiti a skutečně dověsti i naplniti pod svú ctí a vierú a já Albrecht s svými dědici mám toho prázen býti. A to všecko, což svrchupsáno stojí, já Albrecht z Týnce svými dědici tak, jakož jsem svrchupsaným ubrmanóm slíbil, což pod mú ctí a vierú, slíbují držeti, konati i naplniti beze všie zlé lsti. Toho na lepší paměť pečeť mú vlastní k tomuto listu jsem přivěsil a k mé pilné prosbě svrchupsaný Dobeš z Modřejovic, Jan z Nyřan, Prokop Fegal a Martin Neužil, ubrmanee, pečeti své na svědomie vedle mé k tomuto listu jsú přivěsili sobě beze škody, jenž jest dán a psán léta božieho narozenie tisícého čtyřstého čtyřicátého druhého, ten čtvrtek na svatého Petra apoštola nastolovanie.

Listina pergamenová v museu plzeňském s čtyřmi visutými pečeti na proužcích, pečeť Albrechta z Týnce chybí. 2. Nakloněný třístranný štít rozpoltěný, levá polovice slabě vystupující, nad touž polovicí kolčí přilba s rohy bůvolími. Opis; Sigila — Dobes-de-modrzieiouicz. 3. Štít dole oblý velice otřelý a neznatelný, nad štítem nad levou stranou kolčí helm v pravo obrácený s křídlem. Opis nečitelný. 4. Štít tupý dole, znamení neurčité s opisem: S. Proko-pi Fegelini — de Pilsna. 5. Štít dole oblý s třemi rybami vodorovně pod sebou rozloženými, v levo obrácenými. Opis neznalý. Na rubu listiny písmem 15. stol.: Smlúva mezi Albrechtem a Ondráškem o richtu 1442. Nov. sign. N. 88.

364.

1442. 19. března.

Albrecht z Týnce odstupuje právo své k richtářství a sice polovicí, od paní Reginy mu odkázanou, Ondráškovi richtáři za 90 kop gr. praž.

Já Albrecht z Týnce [s]svými dědici i budúcími, vyznáváme tiemto listem obecně přede všemi, ktož jej uzří, nebo čtúce uslyšíe, jakož dobré paměti paní Regina, někdy richtářová z Nového Plzně, teta má milá, rozkázanie a kšaft učinila, a mně a mým dědicóm a Ondráškovi, richtáři z Nového Plzně, muži svému, to richtářstvie dědičné své, kteréž jest v městě v Novém Plzni jměla se vším plným právem, jakož jsou to richtářstvie předkové její i ona bez překážky do své smrti držela, dala nám společně, mně polovici a Ondráškovi richtáři druhú polovici, tu já Albrecht z Týnce, umluven jsem konečně o mú polovici toho richtářstvie s svrchupsaným Ondráškem richtárem, urozenými a slovútnými i mocnými ubrmany, nám s obú stranú vydanými, jakož toho listy úmluvné mezi sebou máme zapečetěné, tak že svrchupsaný Ondrášek richtář dal mi a zajistil listem s dobrými rukojměmi za muoj díel devadesát kop grošuv dobrých stříbrných pražského rázu na jmenovité časy platiti a dávatí vedle listu svědčenie, kterýž na něho mám, protož já Albrecht z Týnce tu svú polovici toho richtářstvie se vším právem, kteréž já tu mám, vedle kšaftu a rozkázanie mně danú i od sebe i od svých dědicov a budúcích předepsanému Ondráškovi richtáři, jeho dědicóm i budúcím, v jich moc postúpil jsem mocně i mocí listu tohoto postupuji a k tomu i vsecky zápis, kteréž od slavné paměti od císařov a králóv české země paní Regina i její předkové pod majestáty měla, a ty nám společně dala, také dávám i jiná všechna práva se vším příslušenstvím i také v Plzenci, což k tomu richtářství příslušie nic nevyjímajíc mocně vzdávám, tak že Albrecht z Týnce s svými dědici a budúcími k tomu richtářství i k těm majestátóm a listóm, i což v Plzenci jest dále žádného práva nemám ani kterého zřenie na věky, slibuje pod mú cti a vierú já Albrecht z Týnce s svými dědici a budúcími předepsaného Ondráška s jeho dědici a budúcími v tom richtářství i s příslušenstvím nehindrovati, ani kterých závad činiti; pakli bych co proti tomu učinil, to bych učinil proti své cti a vieře a žádné právo ani svěcké ani duchovnie nemá nám spomocno býti a na všem bychom křiví zuostali a oni právi. Toho na svědomie a pro lepší pevnost a paměť pečeť jsem svú vlastní k tomuto listu přivěsil a prosil jsem snažně a pilně urozených pánov, pána pana Hynka Krušiny ze Švamberka, hauptmana kraje plzeňského, pana Hanuše z Kolovrat, seděním na Žebráce, pana Viléma z Rizemberka, seděním na Švihově, pana Burjana z Kutštejna, seděním na Rabštejně, pana Kolvína z Ramsperka seděním na Týně Horšovském, pana Jindřicha z Metelska, purkrabie na

Tachově, Zbyňka z Kocova seděním na Wilštejně, Dobeše Vrší z Modřejovic seděním na Radyni a města Nového Plzně, že jsou pečeti své na svědomie vedle mé k tomuto listu přivěsili sobě bez škody, jenž jest dán a psán léta syna božieho narozenie tisícého čtrstého čtyřicátého druhého, ten pondělí před svatým Benediktem.

Orig. perg. v museu plzeňském s desíti visutými pečeti na prouzcích. Deset malých visutých pečetí na perg prouzcích, dvojitého vosku, 1, 6, 7, 8, 9, 10 černého; 2, 3, 4, 5 červeného. 1) Štít nakloněný, v němž znamení jako muří noha (?) se spatřuje s konci vzhůru obrácenými, kvítka okrášlenými; kolčí přilba na levém rohu s týmž znaméním. Opis: S. Albert — de Tyneck. 2) V štítu nakloněném labuť; na levém rohu kolčí přilba v pravo hledící s labutí. Opis: Hincó de — Swanber. 3) Štít s orlicí s roztaženými křídly v pravo hledící, opis nezřetelný [Hanuš z Kolovrat]. 4) Štít dole oblý s třemi páry parohů [2, 1]. kolčí přilba uprostřed nad štítem s párem parohů. Opis: S. Buriani de Kutsstein. 5) Štít rozštěpený; v pravé polovici tři vodorovná břevna, levá prázdná. Přilba kolčí nad levou polovici v pravo obrácená s křídlem. Opis: S. Wilhelm de Risenberg. 6) Štít dole oblý slabě v pravo skloněný, v němž šikmo krácející beran se spatřuje, přilba kolčí na levém rohu, z níž přední část berana vyniká (Kolvín z Ramsperka). 7) Štít oblý s rohy bůvolími okrášlenými po stranách třemi pštrosími péry; kolčí přilba s rohy bůvolími. Opis: Henricus — de Metelsk. 8) Štít třístranný rozdělený, pravá polovice vystupující, v levé uprostřed vodorovné vystupující břevno. [Zbyn. z Kocova.] 9) Třístranný štít rozpúlený, obě polovice prázdné, přilba s rohy bůvolími; op's minuskulní: Sigilu . . . Dobes de mo — drieiouic. 10) Sekret města Plzně. — Na rubu listiny pozdější rukou: List na richtářství i což v Plzenci jest. 1442. Nov. sign. N. 82.

365.

1442. 8. června.

Uroz. Amcha z Veselé odkázal 1 k. 4 gr. roč. platu faráři u sv. Bartoloměje na služby boží za duši svou.

My kněz Tomáš, farář města Nového Plzně a kostela svatého Bartoloměje, vyznáváme tiemto listem obecně přede všemi, ktož jej uzří nebo čtúc slyšeti budú, jakož urozený Amcha z Veselé dobré paměti, jmajíc zvláštní lásku a milost k nám a k tomuto božiemu domu, odkázal a dal po své smrti kopu grošuv a čtyři groše platu ročnieho a věčného a to rozdielně dva a puol kopy

grošuv na svatý Jiříe a dva a puol kopy na svatý Havel a šestero kur a ty také rozdielně tré kur na svatý Jiříe a tré kur na svatý Havel a těch šestero kur nemají dále plnění býti jedno do života kněze Tomáše, nyní pfarářem [sic] v Novém Plzni, za svú i svých předkuov duše, tak aby ty čtyři groše a kopa platu ročně a věčně zuostala při tom božiem domu svrchupsaném. Toho my svrchupsaný kněz Tomáš, farář nadepsaného božieho domu, jsúc od něho velice vděčni i slibujem mocí listu tohoto i svú dobrou čistú věru i ctí i s svými budúcími čtyři mše čtené a pátú zpívanú slúžiti každého léta při každých suchých dnech činiti a z těch svrchupsaných peněz já svrchupsaný kněz Tomáš pfarář jmám dáti kazateli nynějšimu i budúcím kazatelóm čtyři groše a to rozdielně dva groše na svatý Jiříe a dva groše na svatý Havel, aby na kázání při každých suchých dnech za duše nadepsaného Amchy prosil i za jeho předkuov duše a ty mše a prosby svrchupsané máme a slibujeme s svými budúcími činiti každého léta na věky bez přestání. Pakli bychom my i naši budúci svrchupsané mše na které suché dny nečinili nebo činiti nechtěli, a to na nás anebo na naše budúci světle a očitě bylo dolíčeno a dokázáno, tehda ten věrdunk, kterýž by se měl dostatí od té jedné služby, kteráž by byla zmeškána, aby jeho budúci mohli jej vzieti a jinam jej na službu božie nebo chudým rozdati anebo na jiné milosrdné skutky dáti a obrátiti, kdež se a kamž se jim najpodobněji bude zdáti, beze vsí odpory naší i našich budúcích. A ty čtyři groše a kopa grošuv platu ročního a věčného má věčně zuostati při tom božiem domu k spasení duše nadepsaného Amchy i jeho budúcích. Toho na svědomí svú sem vlastní pečef přivěsil k tomuto listu, jenž jest dán a psán léta od narození syna božieho tisícého čtyřstého a čtyřidátého druhého, ten pátek po oktávu těla božieho.

Listina pergamenová v museu plzeňském, pečeti chybí. Na rubu: Litera Amche nobilis de Zchssar super 1 sex. gr. et. 4 gr. in Neubawieticz super iudicem. Pozdější pak rukou: V Nezbavětících richtář. Sign. nov. N. 171.

366.

1443. 10. října ve Vídni.

Na roku Vídeňském mezi přítomnými zástupci z Čech uvádějí se z Plzně Prokop Fogel a M. Petr Brnieř.

Palacký, Archiv český I. 280. v poznámce.

367.

1444. 25. ledna.

Anna z Malevic sed. v Hořejší Lukavici odkazuje 2 kopy ročního platu klášteru sv. Duchu v Plzni na zádušní služby boží.

Já Anna z Malevic, seděním v Hořejší Lukavici, vyznávám tiemto listem obecně přede všemi, ktož jej uzrie nebo čtúc uslyšie, že z doufanie z vlastnieho a z viery dobré paměti nebožce Olkmara řečeného Had, toho času muže mého, dala jsem a mocí listu tohoto dávám knězi převorovi a kněžím konventu řádu kazatelského, do kláštera Černého k svatému Duchu v Novém Plzni, dvě kopě grošuv platu ročního peněžitého a věčného, jednu kopy grošuv aby brali ve vsi v Hořejší Lukavici na člověku mém, zejména na Matějovi řečenému Pidra rozdielně, puol kopy grošuv na svatý Havel najprv příští, a tolikéž na svatý Jiří a tak dále každého léta na časy napředpsané věčně, a v druhé kopě platu sstúpila a dala sem jim dvě lúce své i se dnem i se vším použitkem těch luk, kteréž lezie pod Vochovem a slovú Zachařovské, kteréžto lúky i plat svrchupsaní knězie jsú ode mne dobrovolně a vděčně přijeli a toho oni i jich budúci náměstci k tomu klášteru svobodně berúc, s pokojem požívati mají věčně a v budúcích časech, a to beze vsie překážky mé i mých budúcích dědicuov tak, jakož se o tom svrchu píse a šíře jmenuje, kromě panstvie, to sobě na tom a dědicóm svým zuostavuji. A také vuoli já i moji budúci máme, kdy by se nám koli zdálo miesto té kopy platu, kteráž jest ve vsi svrchupsané, jinú odkúpiti vuokol Plzně v pól druhé míli, nebo blíže v též právo a kdy to učiníme, tehdy věřící naši mají to přijeti ot nás a nám té kopy platu tu v Lukavici bez odpory sstúpiti a ji propustiti, v znamenitém puolohu toto pokládajíc, že již psaní knězie za ty duše služby činiti majie čtyřikrát do roka na každé suché dny, o nespoře vigilgie o třech lekcích a na zajtřie mši zádušní zpívanú a na mši prosbu za ty duše a to vždy tak každé léto činiti majie věčně, po vše časy budúcie beze vsie odpornosti. A jestli že by při kterém času která služba z těch obmeškána byla jich nedbáním a toho bylo duvodně shledáno hodnými lidmi, tehda úrok toho čtvrt léta muož a má jim zadržán býti, dokudž by nesplnili té služby úplně a docela, a po naplnění té služby ten úrok zadržalý má jim ot nás i ot našich budúcích propuštěn býti beze vsie odpory a prodlení všelikého. A toho všeho ku

pevnosti já Anna svrchupsaná k tomuto listu jsem svú pečeť přivésila a pro další svědomie prosila sem slovútných panoší Lvíka z Řeňeč, seděním v Dolejší Lukavici, a Bohušky z Skočec a Zděnka z Hořejšíe Lukavice, že jsou podle mne také na svědomie k tomuto listu své pečeti přivésili, jenž jest dán a psán léta ot narozenie syna božieho tisícieho čtyřstého čtyřicátého čtvrtého, ten den na svatého Pavla na vieru obrácenie.

Listina pergamenová v museu plzeňském; pečeti chybí. Na rubu: Super tabernam Lucawic. Starší sign. E. 4., novější N. 279.

368.

1444. 24. března.

Tomáš Nárožník, měštěnin plzeňský, touto závětí svou odkazuje 1/2 kopy roč. platu kazateli u sv. Bartoloměje, 1/2 k. roč. pl. faráři tamtéž a 1/2 k. roč. pl. do Černého kláštera na služby zádušní; obci plzeňské odevzdává dvůr svůj Meindlovský v Týnci, z něhož mají však vydávati 2 kopy roč. platu do kláštera Černého. Hlavní dědičkou jmění svého ustanovuje manželku svou Nětu.

Nos Andreas iudex, Petrus lorifex, tunc temporis magister ciuium, et Wenceslaus Tocznik, consules iurati et ciues ciuitatis in Nowa Plzna, tenore presencium recognoscimus coram vniuersis et singulis testificando, quod prouidus vir Thomas, dictus Naroznik, noster conciuus, in lecto egritudinis decumbens, licet debilis in corpore, sanus tamen mente et bona perfruens ratione, nobis in testimonium vocatis pariter et rogatis, presens testamentum, quod voluit habere vltimum ipso defuncto, fecit in hunc modum. Primo namque predicatori nostre parrochialis ecclesie, presenti et futuro, mediam sexagenam grossorum census annui et perpetui in Georgio Stodonis, nostro conciuie, legauit et donauit, prout litera desuper est confecta, qui predicator semper dominicis et festiuis diebus in ambone omnipotentem deum coram plebe pro anima ipsius Thome Naroznik et pro animabus parentum suorum, eciam pro anima uxoris sue prioris et pro animabus Petri Meindlini et Thome dicti Radlo ac pro animabus omnium predecessorum suorum rogare et deprecare debet. Item domino plebano presenti et futuro nostre parrochialis ecclesie mediam sexagenam grossorum census annui

et perpetui ad peragendum duo anniuersaria in vigiliis et missa defunctorum decantata, ut moris est, pro animabus supradictis, et ista media sexagenam grossorum est in domo Wache pannitonsoris proscripta. Item mediam sexagenam grossorum census annui et perpetui fratribus Nigri monasterii, in nostra ciuitate habitantibus, ad peragendum duo anniuersaria in vigiliis cum missa defunctorum decantata pro animabus supradictis et pro animabus omnium predecessorum suorum, prout moris est, sine omni negligencia et hanc mediam sexagenam grossorum supradictus testator delegauit in Henzolino Prucklar et desuper litera confecta est. Si vero predicator presens et futuri predicatorum, uel dominus plebanus presens et futurus nostre parrochialis ecclesie uel eciam ipsi fratres Nigri monasterii in exhortacionibus, necnon in seruiiciis peragendis remissi et negligentes extiterint, ex tunc domina Nieta, uxor ipsius testatoris, cum commissariis subscriptis illos census possunt et debent conuertere in alia opera misericordie, prout ipsis melius et efficacius videbitur. Item bona in Tinecz penes Plznam, curiam cum allodio, agris, pratis, rubetis, flumine et omnibus suis pertinentiis ac cum pleno dominio nichil excipiendo, sicut sibi per Petrum Meindlinum, nostrum conciuem, est per testamentum delegatum, magistro ciuium, consulibus et communitati vniuerse, ciuitatis in Noua Plzna, potenter et hereditarie delegauit et condescendit cum eisdem bonis faciendi, quidquid eorum placuerit voluntati, tamquam cum propriis et non alienis. De quibus tamen bonis communitas Noue Plzne ciuitatis duas sexagenas grossorum census annui et perpetui fratribus monasterii Nigri hic habitantibus proscribere et condescendere debent, prout confidenciam de ipsis gerit indubiam; namque desuper literam habent a Petro Meindlino super bona sua. Item literam super nonaginta sexagenas grossorum, quam habet super communitatem ciuitatis Noue Plzne cum maiori sigillo, hanc diuisim delegauit Wanconi clerico, amico suo, mediam partem, et Thobie Hromadkonis cum suis pueris, iterum mediam partem, sub tali condicione, si supradictus Wanco clericus, amicus ipsius testatoris, inemis et absque annis mature etatis ab hac luce decesserit, tunc pars ipsius in illa litera ad Thobiam et ad pueros suos pleno iure debet deuolui. Alia vero omnia bona sua, domum cum curia et hereditate ac prato a Petrka et omnia mobilia et immobilia, siue talia sint in creditis, in paratis, uel in quibuscunque rebus talia consistant, nichil excipiendo, domine Nitie, vxori sue carissime, potenter delegauit et donauit, cum eisdem bonis faciendi, quidquid sue placuerit voluntati, absque

quorumlibet hominum omni impedimento, sibi que pro protectione et iuuamine addendo istos commissarios, videlicet Nicolaum Zebnicky, Procopium Fegel et Thobiam Hromade, qui ipsam in suis necessitatibus oportunis iuuare, protegere et defendere debent, prout de ipsis confidentiam gerit indubiam. Item domina Nieta debet de bonis suis Barthe tonsori dimidiam septimam sexagenam grossorum cum dimidio sexto grosso, sicut sibi in triginta sexagenis per Thomam Radlo sibi delegatis in toto non persoluerit, dare et persoluere. Item omnia frumenta hoc anno domina Nieta cum feno tollere et aspertare debet absque omni impedimento. Item pratum, sicut a Peterca emit, hunc pratum Wenceslaus Kozlik sibi domine Nietae exbrigare et expurgare tamquam fideiussor debet, sicut et in pleno consilio Wenceslaus Kozlik solus recognouit. Item communitas ciuitatis Noue Plzne de bonis in Tynecz debet Oldrzychowe gircharcze quinque sexagenas grossorum in debito Petri Meindlini persoluere. In cuius rei testimonium sigilla nostra ad preces ipsius Thome Naroznik presentibus sunt appensa. Datum anno domini M^oCCCC^oXLIV^o., feria sexta post festum sancti Georgii martiris.

Z nejst. knihy priv. a závěti f. C. 12.

369.

1444. 28. května.

Jakub z Vřesovic vyzývá Oldřicha z Rosenberka, aby se pan Oldřich dal najíti v Plzni v den sv. Jakuba, neb prve neb potom týden k tomu roku, jakož jest již tak umluveno.

Palacký, Archiv český III. 28.

370.

1444. 3. června.

Obec města Plzně a Pabianek ze Štěnovic zavazují se platiti ročně faráři u sv. Bartoloměje 80 grošův a sice obec zapisuje na dvou svých poddaných v Radobyčicích 40 grošův a Pabianek na poddaném svém v Chotíkově 40 gr., začož mají slouženy býti zádušní mše za paní Annu Pabiankovou.

Nos magister ciuim, jurati consules, ciuitatis Noweplzne, et Pabianko Niger de Sstieniowicz, recognoscimus tenore presentium vniuersis, quod cum Thomas et Wenceslaus fratres, filii quondam Thome Pabiankonis, ciuis in Nowaplzna, existentes, memores beneficiorum, quibus eos pie memorie domina Anna, genitrix eorum karissima, dum adhuc viueret in humanis, fouit, aluit et educauit, ac defuncto prefato eorum genitore, rexit, gubernauit in moribus et virtutibus eos instruens ac multiplices curas et sollicitudines ac labores pro augumento eorum bonorum temporalium gerens, pariter et agens et ut filii gratitudinis, ut, que eos viuos viua dilexit, rediligarunt mortuam, hoc quod infra sequitur, pro remedio salutari animarum eiusdem Anne, genitricis eorum, et eorum predecessorum de bonis suis subscriptis exposuerunt et perpetuis temporibus observandum. Nos igitur suprascripti magister ciuim, jurati consules ciuitatis iam dicte et Pabianko de Sstieniowicz iam dictus, nostrosque heredes et successores sponte et libere submittimus ac presentis scripti testimonio roboramus et censum infra scriptum super nos et homines nostros et eorum heredes ac successores euiterne superduximus soluendos, sub condicionibus infra denotatis et Thomam et Wenceslaum fratres, filiis [sic] quondam Thome Pabiankonis, iam prefatos, eos et eorum heredes ac successores presentibus omnino liberos et solutos facientes, vnde nos magister ciuim, consules ciuitatis iam dicte et Pabianko de Sstieniowicz iam fatus, promittimus, bona nostra fide nostrorumque heredum et successorum nomine, octoginta grossos argenteos Pragensis monete census annui et perpetui, honorabili viro domino Thome, crucifero de domo Theotunica, plebano ecclesie in Nowa Plzna, suisque successoribus, eiusdem ecclesie plebanis, annis singulis a data presentium continuis, videlicet nos magister ciuim et consules ciuitatis Nowe Plzne in Johanne, dicto Clima, mediam sexagenam minus duobus grossis et in Johanne dicto Holub duodecim grossos, hominibus nostris in villa nostra Radobyzcicz et in eorum heredibus et successoribus, et ego Pabianko de Sstieniowicz in Wenceslao, dicto Wagecznik, in villa Chotikow, homine meo, quadraginta grossos et in heredibus et successoribus eius, diuisim soluendo, videlicet incipientes in festo sancti Galli proxime venturo et quatuordecim diebus inmediate se sequentibus per medium et in festo sancti Georgii deinde inmediate affuturo et quatuordecim diebus se inmediate sequentibus per medium et sic deinceps annis singulis nomine census dare et censuare omni negligencia proculmota. Et non dato cuiuscumque termini terminorum predictorum, extunc

mox prefatus dominus Thomas, plebanus in Nouaplzna, siue successores, eiusdem ecclesie plebani, plenam habent et habere debent potestatem in eos eorumque heredes et successores in omnibus et singulis bonis eorum mobilibus, quocumque nominentur vocabulo, in prefatis Johanne Clima et in Johanne Holub in Radobyczicz et Wenceslao Wageczkonis in Chotikow, curiis dumtaxat, repertis simul peccoribus et pecudibus, auctoritate propria sufficienter pignerandi et pignera recepta inter christianos uel iudeos obligandi uel vendendi et taliter censum tunc debitum conquirendi, sine strepitu iudicii et querele, isto nominiter expresso, si et dum prenominatum censum in tam certis et valentibus bonis nostre ciuitatis dictis et Pabianko in suis bonis et suis successoribus, pro tredecim sexagenis cum viginti grossis comparauimus et veluti presencia firmauimus, seu si et dum nostri heredes uel successores comparauerint et firmauerint, aut si et dum prenominatas tredecim sexagenas grossorum cum viginti grossis prefatis domino Thome plebano, uel suis successoribus paratas dederimus seu dederint nostri heredes uel successores, quas ipsi sine renitencia debent recipere et sibi alium censum annuum et perpetuum pro eadem pecunia comparare, ad portandum onera pro eodem censu perpetuis temporibus, que secuntur, tunc mox a solutione suprascripti census cum curiis homines nostri iam dicti et aliis nostris bonis supradenotatis liberi esse debent et debemus perpetue et soluti. Pro quibus quidem octuaginta grossis census annui, perpetui, suprascriptus prefatus dominus Thomas plebanus siue successores debent et tenentur quatuor anniuersaria quolibet anno perpetuis temporibus, quodlibet eorum preter et separatim etiam aliis anniuersariis pro tempore occurrentibus, non coniunctim, sed diuise ipsorum propriis candelis accensis et aliis sumptibus ipsorum ad hoc necessariis in vigiliis et missa defunctorum cantatis iuxta morem et consuetudinem nostre parochialis ecclesie pro salutari suffragio animarum Anne, genitricis eorum predictae et suorum predecessorum in cappella, per eos eorumque predecessores in ecclesia nostra parochiali fundata, in et circa altare sancte Crucis deuoto modo peragere, adhibitis circa premissa ceremoniis debitis et consuetis. Vbi circa quodlibet anniuersariorum plebanus, qui pro tempore fuerit, suis confratribus et presbiteris ad mensam duas pintas vini provincialis uel australici emendo porrigere debet, et predicatori predicta anniuersaria in ambone intimanti et promouenti circa quodlibet ipsorum unum grossum monete currentis dare tenebitur et tenebit. Insuper missam de beata vir-

gine Maria per aduentum domini, prout moris est, similiter ipsorum sumptibus cum solemnitate et tactu organorum, si organista commodose haberi poterit, annis singulis perpetuis temporibus debent et tenentur procurare decantari, omni negligencia proculmota. Si autem in premissis anniuersariis, seu aliquo ipsorum aut etiam missa predicta modo premissa peragendis, prefatus dominus Thomas, uel sui successores fuerint negligentes quodlibet uel remissi, et dummodo hoc ipsum fuerit bono testimonio comprobatum, extunc mox nos nostrique heredes et successores predictum censum octuaginta grossos poterimus ab eis alienare et conuertere in alia opera pietatis, impedimento cuiuslibet hominis proculmoto, nulli uiuenti de hoc im perpetuum aliquam reddituri rationem. In quorum robur et euidentiam sigilla nostra propria, in testimonium vero sigilla nobilium virorum, Johannis de Jabloného, dicti Strnisstie, Johannis Muchkonis de Bukow et Wylemi de Raczin, ad instantes preces nostras factas sine eorum dampnis presentibus sunt appensa Datum feria quarta post Pentecostis, anno domini millesimo quadringentesimo quadragésimo quarto.

Listina pergamenová v museu plzeňském, s 5 visutými zachovalými pečeti na proučcích perg. Na rubu na hoř. okraji: A. d. M. DXX., XVI. Januarii sub reverendo domino Joanne Zak.: altirate[?]. Níže pod tím jinou rukou: Litera super bona Pabyankonis moneta Pragensis. Pečeti: 1) Zachovalý sekret m. Plzně. 2) Štít dole hrotitý s vyšším vrchem; opis zašlý (p. Pabiankova ze Štěnovic). 3) Ráz i opis úplně zašlé (p. J. Strniště z Jabloného). 4) Štít skloněný třístranný, v němž křta koňská se spatřuje, nad levým rohem přilba s křídlem; opis úplně otřelý. 5) Štít dole oblý, málo skloněný, s vodorcvným vyšším břevnem uprostřed, nad levým rohem kolčí přilba s rohy bývolími. Z opisu pouze: Wylem — jest slabě znalé, ostatek setřelý. Sign. nov. N. 172.

371.

1444. 16 června. Švamberk.

Hynek Krušina ze Švamberka píše p. Oldřichovi z Rosenberka, aby k roku na den sv. Jakuba do Plzně přijeti nemeškal.

Palacký, Archiv čes. III. 372.

1446. 24. dubna.

Obec m. Plzně prodala na svých dvou vsích Škvrňanech a Lobzích roční plat 14 kop uroz. panoši Janovi Strništovi z Jablonné.

My purkmistr a konšele, nynější i budoucí, i všecka obec města Nového Pilzně, s svými dědici a budoucími, jistci a praví prodávající v dole psaného trhu, vyznáváme tímto listem přede všemi, kdož jej čísti, nebo čtouce slyšeti budú, že sme s dobrým rozmyslem prodali a mocí tohoto listu prodáváme dobrovolně 14 kop grošuvu platu peněžitého, komornieho, ročního a věčného, sami na sobě, na našem městě i na svých náměstecích budoucích a zvláště na našich dvů vsí městskou a dědičnou na Škvrňanech a na Lobzích, což my tu v Lobzích práva máme, na kmetech v těch vseh nyní i potom bydlejících a na jich náměstecích budoucích i na dvořích i na dědinách orných i neorných, na lukách, na jich obcích, i na tom na všem, což k těm všem přísluší, ku pravému držení, jmění a požívání, nic sobě úplně na nich nepostavující kromě panství, urozenému panoši Janovi Strništovi z Jablonné, i tomu každému, kdož tento list bude míti s jeho dobrou vůlí za sto kop grošuvu a za 40 kop grošuvu dobrých stříbrných rázu pražského, kteréž sme od něho přijali všecky hotové docela a úplně a ten plat na těch lidech mají naši věřící zdvihati a bráti rozdielně počnouce na sv. Havel, po napsání tohoto listu nejprv příští, sedm kop grošuvu a na sv. Jiří, potom hned budoucí, druhých sedm kop grošuvu a tak jiná léta po vše časy budoucí věčně a jestli že by se při kterém sv. Havle neb při kterém sv. Jiří na lidech našich svrchupsaných ouroku kterého polúletí co nedostalo, slibujem a máme z rathouzu z městské komory summu toho polúletí jim svými penězi hotovými doložiti, aby jim vždy jejich spravedlivý ourok úplně vycházel bez zmatku; pakli by co také na těch lidech více mimo tu našich věřících summu úročných peněz zbývalo a přibíhalo, to do naše městské komory má bráno býti, a nedoložili-li bychme někdy aneb doložiti nedbali ouroku kterého polúletí, jsúce od věřících napomenuti listem, poslem jich neb oustně, tehda kteráž dva z nás konšeluov nynějších i budoucích a dva z obce napomenuta budou, ti ihned na zejťjí po napomenutí, beze všech omluv a odporuov, máme a slibujeme dobrou naši věru křesťanskú, rukú společnou a nerozdílnú beze vsí zlé lsti,

jeden na druhého neukazující ani čím se vymlouvající, každý z nás svým životem s jedněm pacholkem a se dvěma koňma dojeti, nebo místo sebe každý z nás moci bude poslati a vložití panoši řádu rytířského, též také s jedněm pacholkem a se dvěma koňma do města nebo do městečka královského, panského, kněžského neb panošského, do kteréhož by nám ve všem plzeňském kraji od věřících našich ukázáno bylo a jmenováno, do domu ctného hospodáře, nám jimi ukázaného, v prave obyčejné země české ležení a tu ležeti a trvati máme a odtud z ležení nevyjížděti a vychoditi, ani kterým obyčejem vyniknutí, dokudž bychme ouroku neb ourokuov zadržaného neb zadržných kterého polúletí nedoložili našim věřícím docela a úplně. A když by minulo čtrnácte dní ode dne napomenutí k ležení pořád čtouce a my neučinili našim věřícím, což jest psáno v tomto listu, ani se na upomínání obrátiti chtěli, tehda dáváme jim moc plnú i právo tímto listem tak úplně, jakoby měli na nás list s pečetmi visutými, a rukojměmi dobrými za ručení se všemi pokutami a výmluvami udělaný a dokonaly, aby ty jisté peníze úročnee zadržalé a k summě úroční nedodané naši věřící mohli optati, jich dobytí a je vzítí na naši škodu v křesťanech i v židech a kdež je koli ve vsí české zemi optají a vezmou, tu my je slibujem a máme zastúpiti sami sebu, penězi svými hotovými, rukojměmi dobrými neb základy hodnými, bez jich škody a proto vždy ležeti a trávití máme dotud, dokudž bychom těch peněz ouročných zadržalých, našim věřícím nesplnili a nedali i se všemi škodami, kteréž by oni pro naše neplnění vzali, kdežkoli aneb kterakžkoli docela a úplně, ale však aby takové škody byly, kteréž by jeden z našich věřících mohl pokázati právem bez zmatku; neb ty všechny škody jsou a mají naše bejti, ale nic našich věřících. Pakli bychme se na ležení obrátiti nechtěli, tehda naši věřící budú nám moci láti, jak se jim líbiti bude. A nebudeme-li i na lání dbáti a nebudem plniti, což list tento svědčí, našim věřícím vůlí dáváme a dobrovolně se podvolujem, aby mohli právem i bez práva sahati na nás, na naše i lidí našich statky a zboží movité i nemovité, kteréž máme neb míti budou, kdekoli sami svú mocí i s pomocníky svými, jakž se jim zdáti a líbiti bude, buďto stavováním, lidí jímáním, statkóv jich braním i samých šacováním a my žádným obyčejem, ježto by mohl vymyšlen bejti, jim na tom odpírati, odmívatí ani odboje činiti nemáme, než svědčiti všady a znáti, že sou oni praví a my proti nim křiví; pakli bychom co proti tomu mluvili aneb skutkem učinili, to bychme učinili proti své cti a vieře, ale ne ku pohor-

šení jich při, neb tomuto listu a což by koli naši věřící neb jich pomocníci pro naše neplnění nám, neb našim lidem škody kterýmkoli obyčejem učinili, nebo pobrali, to jim na jistinu ani na ouroky ani na škody počítáno nemá býti, ani jim ani jich dětem ani pomocníkuom ničímž zlým těch věcí věčně slibujem sami za se a za budoucí své nevzpomínati, to jim z nich každému pomocníku věrně ctně a křestansky máme a slibujem zdržeti jako dobří lidee a také k vydávání toho ouroku věřící budou moci z našeho i do našeho města připravovati, jakž se jim líbiti bude a my máme jim toho radni neb pomocni býti a ničímž neodepirati, pakli by se jim odkužkoli neb kamžkoli jinam na jiný zámek zdálo lidi pro ourok připravovati, dáváme jim k tomu plnou vuoli, tak jakož sú komorní platy odporny a výmluvny v této české zemi, nechťjíce jich platiti, z toho my se slibujem nevymlouvat, ani kterak odpírati izádnú věcí, ježto by člověk kterakžkoli mohl vymysli. Také od českých králuov budoucích slibujem k tomuto našemu trhu pod majestátem vuole dobytí a ten majestát našim věřícím v jich moc ku pevnosti toho trhu dáti a ač bychme kdy mohli s to býti, že by nás Pán Buoň penězi obmyslil, proto však nebudeme moci ani máme věřících svých tisknutí kterou mocí neb bezděčím, by nám ten plat zase odprodali, leč by k naší prosbě oni sami dobrovolně nám toho přáli a vuoli dali. A jestliže by nám to kdy odkupení přišlo, tehda máme věřícím našim vše zlatými uherskými dobrými jich jistými navrátiti, čtouce zlatý každý, jakž v ty časy zlatý platiti budú, a právo duchovní ani světské ani který soud, ani kteří glaitové a freiunkové ani kteří zápisové ani která moc královská, kniežetci neb panská, nemá nám platno ani spomocno býti, proti tomuto zápisu izádnú věcí. A byl-li by kterou věcí tento list pokažen, moli, zetlení, vodú, slitím písma, ležením doluov, pargamena zvrťáním, písare obmeškáním, na pečetech pokažením a zdavením nebo kterakžkoli, to našim věřícím ani listu škody nemá býti, také tyto všecky věci v tomto listu psanee slibujem svú dobrou věrou a ctí zdržeti a zachovati našim věřícím, beze všeho přerušeni pode všemi pokutami svrchupsanými. Tomuto pro lepší jistotu a pevnost svú sme pečeť městskou větší s naší dobrou vuolí, vědomím a příznáním k tomuto listu a zápisu přivěsili a pro lepší svědomí prosili sme urozených pánuov, pana Hanuše z Kolovrat, pana Buriana z Gutštejna, pana Jana z Kolovrat sedéním na Bezdručicích a slovútných panoší Dobeše z Modřejovic sedéním na Radyni, Jana z Prostiboře sedéním na Podmoklech, Jana Hvozdíře z Prostiboře a Přecha z Kunratic, aby na svědomí bez své škody pečeti své

také přivěsili k tomuto listu, jenž jest dán léta od narození syna božího tisícího čtyřicátého čtyřicátého šestého, ten den na sv. Jiří. A my purkmistr a konšelé plzeňští vyznáváme přede všemi, že sme i s obcí svú udělali list hlavní na pargameně s pečeti visutými slovútnému Janovi Strništovi z Jabloné v táž slova i jak tento přípis zní. Tomu na svědomí pečeť naši menší přitiskli sme k tomuto listu. A my Jan Hvozdieř z Prostiboře, Jan Muchek z Bukova a Přech z Kunratic vyznáváme, že sme také ten list hlavní na pargameně s visutými pečeti viděli, slyšeli a v svých rukou drželi, že jest tento přípis v táž slova, jako ten hlavní list zní. Tomu na svědomí pečeti své k tomuto přípisu sme přitiskli sobě beze škody, jenž jest dán ten pátek po sv. Matouši [23. září] anno 1446.

Z opisu z knih erekcíech H VI. chovaného v museu plzeňském pod sign. N. 148. daného v Praze d. 8. června 1447. od Šimona z Nimburka, administratora arcibiskupství pražského. — Plachý, Paměti plzeňské 41.

373.

1446. 28. dubna.

Lidé poddaní ze Soběslavi pana Oldřicha z Rosenberka, zboží Plzeňských pro dluhy a škody, kteréž pro ně vzali, stavili v Budějovicích a k právu je tu uručili, avšak Budějovičtí odkázali je na právo do Plzně. I tu ujímá se p. Oldřich dopisem Soběslavských a připomíná Budějovickým, že již s Plzeňskými v Plzni ústně o věci té mluvil, a dosud že se jeho lidem po právu nestalo i žádá proto Budějovické, aby jeho poddaným práva svého popřáli a dopomohli.

Palacký. Archiv čes. III. 35. a pozn.

374.

1446. 4. června.

P. Aleš ze Šternberka v listě k p. Oldřichovi z Rosenberka zmiňuje se o tom, že touto dobou mají sjezd v Plzni (strana pod jednou), na němž sú sobě slíbili pode ctí a pod věrou býti.

Palacký, Archiv čes. II. 22.

1446. 12. června.

Závět Mikuláše Zebnického, měšt. plzeň.

My Ondrášek, richtář, Jakub Smutek, toho času purkmistr, a Václav Točník, konšelé přísežní města Nového Plzně, vyznáváme tiemto listem přede všemi, že opatrný muž Mikuláš Zebnický, spoluměštěnín náš, ačkoli nemocen jsa na těle, však zdrav jsa na rozumu, a při dobré paměti, aby po jeho smrti žádných súdov a nesnází o jeho zbožie, kteréhož mu jest ve zdraví Buoh popřál, mezi přátely jeho nebylo, nás připrosiv a zavolav k tomu, takovúto měřú svuoj poslední jest kšaft zjednal: Najprve, že paní Annu, manželku svú, učinil jest mocnú poručnici všech věcí svých a všeho zbožie svého, movitého i nemovitého, buď mnoho nebo málo, i také domu svého a zvláště dluhóv, kteréž jemu dlužni u Václava u Kozlíka a u ženy jeho XXIX kop grošuv, kteréž mají plniti uherskými zlatými, za každý po polu kopy čtúce, a to na svatý Bartoloměj, ješto najprv přide. Pakli by beze lsti, všech spolkem dáti na tu dobu nemohli, ale mají dáti polovici na svatý Bartoloměj již jmenovaný, a druhú polovici bez pomčenie na svatý Václav hned potom budúci. Item pověděl, že obec z Týnce, položili sú u něho dvě kopy, protož které straně budeta přísúzeně, aby té byle vydáně. Také vyznal, že má kšaft Andrlíka Črného na plat věčný k kostelu svatého Bartoloměje na dielo a na služby za dušě, jakož plnějie ten kšaft svědčí, a na ten jistý plat že drží Henzl Pruchler v Týnci do své vuole dědiny, lúky, chmelnici s sedlištěm, a když se koli jemu nebude zdáti toho držeti, buď v týž plat najato jinému paní Annú a poručníky. Pakli by komu toho bylo postúpeno k věčnosti, aby to bylo opatřeno, aby list řádný byl tu na ten plat udělán, k věčnosti; a tiem vládni paní Anna s poručníky sobě přidányi vedle kšaftu Andrlíkova. Item vyznal, že má dva listy na dvě kopě platu kšaftu nebožce Petra Meindlova a tě II kopě platu že sta na domu téhož Petra Meindle, z nichžto jedna kopa platu odkázána na školu, druhá na komžičky, na sviece a na zvonečky, ježto chodie s svátostí nad nemocné. Item jině družě dvě kopě platu od téhož Meindle že má spraviti a vyvésti k věčnosti Nárožník. Item kalich veliký pozlacený, který udělán z mistrova nebožce Matějova statku z Zebnického a z Henzlova Prucklerova, aby jej poručníci nynější i bu-

dúci měli v své moci, a jím vládli, a jestliže by ho potřebovali na které božie hody k faře, aby ho pojičeli; ale kdyby odslúžili, aby jej hned zase v svú moc vzeli. Item lúku Mitrwald aby prodali a z toho aby Bétce, děvečce služebné, V kop dali; za ostatek těch peněz, budú-li páni Plzeňští, konšelé a obec chtieti, ornát perlový dělati, tehdá aby je, ty penieze ostatnie, na pomoc tomu ornátu dali a přivolé-li páni k tomu, aby ten ornát perlový i s kalichem tiem pozlaceným v své moci chovali poručníci jeho v dole psaní i jich budúci poručníci a měli to ku potřebám kostelním; pakli by se pánóm k tomu svoliti nezdálo, aneb že by ornátu takového dělati pro nedostatky nemohli, ale za ty mitrwaldské penieze aby poručníci kúpili ornát takový, jakož by za ty penieze mohl kúpen býti, a ten ornát s kalichem pozlaceným aby poručníci v své moci měli a pojičeli jeho k boží službě týmž obyčejem, jako i kalicha. A když by Buoh neuchoval panie Anny, ženy jeho, cožkoli po jejie smrti statku ostane, kakýžkoli to statek bude, aby poručníci za jeho duši a za jeho ženy i za obojích příbuzné kaplanstvie věčné u fary zjednali a nadali. Také, že listy kšaftnie nebožce mistrovy Matějovy porúcie svým poručníkom, aby jimi mohli upomínati, je kázati obnovovati a učiniti s nimi, což ten kšaft svědčí, jako mocní poručníci vedle mistrova Matějova rozkázanie. Opět vyznal, že [z]mistrova Matějova kšaftu jest na dielo velikého zvonu již dáno V kop grošuv, a druhých V kop že jest u Henzle Prucklera. Item že týž Henzl téhož mistra Matěje kšaftu má za sebú X kop grošuv na dielo kamenného mostu a aby jich prve nevydával, leč na to dielo. O berniech takto seznal: Kdežkoli stojí psáno dedit, tu jest z té berně, kteréž je vybieral, své právo od berně vzal, a také tu berni dal; ale kdež nenie dedit, tu berni jest dlužen a svého práva nevezal; a na to, což jest berni dlužen, toto má u obce: sedm kbelcív vápna po III groších, ješto jím břev ke Všem Svatým dělali; a X sýrov po IV groších, ješto páni konšelé a obec dali je ciesařové nového léta. Za ty penieze jsú rukojmě Jakub Smutek a Adam kramář. Také aby registra purkmistrovská byla ohledána, což jest kde za svého purkmistrovstvie za obec vydal, aby mu sešlo a jeho ženě na zadržalých berniech; pakli se nedostane, buď dodáno. Vyznal také, že sú úroci ti splnění od něho i od Henzle úplně do sie chvíle z těch dědin i z toho, což je v Týnci platu na kostel a farářovi kšaftováno. Item, že tyto poručníky své mocné činí a je paní Anně, manželce své, přidává, Tobiáše a Henzla Prucklera, měšťany plzeňské, věře jim jako přátelóm svým věrným a milým, bylo-li

by co potrebie panie Anně, ženě jeho, že jí budú radni i pomocni a že to skutečně učinie, což jim poručie. Pakli by se který z nich roznemohl, ten muož miesto sebe jiného poručníka k tomuto kšaftu, kohož se jemu zdáti bude, udělati, a ten jistý má úplně tůž moc ku poručenství mieti, jako by sám Zebnický jemu poručil, a žádné právo, ani svěcké ani duchovnie, ani která ruka mocná nemá nižádné moci mieti ani práva proti tomuto kšaftu. Pakli by se proti tomuto poručenství který súd nebo nesnáze zdvihla, to na Zebnického vlastní náklad a na statek ženy jeho předepsané beze všie své škody poručníci jmenovaní mají vyvoditi a žádných počtuov z takových věcí i ni z jiného, což by se tohoto kšaftu tklo, aby nečinili. Pakli by také mimo kaplanstvie zbylo co statku jeho a po smrti ženy jeho, buď což buď toho, mohú to poručníci obrátiti na jiné skutky milostivé pro Buož za jeho a za jeho ženy i za jich přátel duše, nač se jim koli bude zdáti. Také jest pověděl, že jest toto lidem dlužen: Lazarovi postřihači za črné sukno L grošuov, Mikulášovi kováři XIV grošuov; Milotovi za barchan VIII grošuov, a Hanušovi kramáři za modré plátno VI grošuov. A my k jeho žádosti a prosbě pečeti své na svědomie přivěsili sme k tomuto listu, jenž jest psán a dán léta od narozenie syna božieho M^oCCCC^oXL^oVI^o., na den svatě Trojice.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. C. 13.

376.

1446. 13. prosince.

Jan Strniště z Jablonné zřizuje kaplanství v kostele svt. Bartoloměje v Plzni u oltáře svt. Mikuláše a dává k němu roční plat 14 kop gr., který zakoupil od obce m. Plzně na jejich dvou vsích Škvrňanech a Lobzech.

Já, Jan Strniště z Jablonného, vyznávám tímto listem obecně všudy a přede všemi, kdež a před nimiž čten neboli čtoucí slyšen bude, že jakož sem pravým trhem koupil od múdřých a opatrných purkmistra, konšeluoiv i ode vsí obce města Nového Pilzně, na nich a na jich lidech ve dvou vsí, to jest v Škvrňanech a v Lobzech 14 kop grošuov p'atu ročnieho a věčného, a jim penězi hotovými jej zaplatil s těmi ohradami a v ta zavázání a pod těmi pokutami,

jakož list s visutú téhož města větší pečeti, při nichžto i jiných dobrých lidí a pánuov a zeman na svědomí pečeti jsou mně od nich na potvrzení toho trhu dány, plněji a šířeji okazuje to a svědčí, tak s dobrým mým rozmyslem, zdrav jsa tělem a rozumem, zjednal sem kaplanství tudíž v Plzni v městě u fary, u oltáře sv. Mikuláše v koutě, jdouc od školy do kuoru na levé ruce i kněze k tomu spuosomal, kněze Václava Černého, aby se tu čest a chvála Pánu Bohu, jeho milee máti Panně Marii i všem svatým a prosba za mú a poručníkuov dolepaných i také mých a jich předkuov duše věčně dála, a na to obrátiv ten plat 14 kop již svrchupsaných k tomu kaplanství dobrovolně a chtě rád, což na mně jest, opatřiti to tak, aby oumysl muoj prospěch měl a to zádušie také nesešlo. Ten list hlavní, o němž svrchu zmínka jest, dal sem a mocí listu tohoto po mé smrti dávám slovnítným pánuom Janovi, Rackovi a Příbramovi bratřím z Račina a Janovi Nýřanskému z Nýřan, příteluoim mým milým, vuolí mou svobodru, dobrú a všecku moc i právo po smrti mé k němu dáváje, tak vcele a plně, jakož by jim samým zejména svědčil, aby jim upomínali, dobývali i peníze k sobě brali bez všelikého přátel mých i jiných všech lidí odporu a překážky, tak však, aby ty peníze a ouroky podle rokuov v témž listě položených k sobě přijímajíc knězi Václavovi Černému, kaplanství svrchupsaného kaplanu i jeho náměstkóm, téhož zádušie budoucím kaplanuoim, na každý svatý Jiří a sv. Havel vždy po sedmi kopách grošův vydávali, oni i jich budoucí věčně, nikoli toho nezadržujíc ani zmeškání neb prodávání a zmatku kterého neboli odporu v tom činíce, mimo všecky jiné lidi a přátele mé jim toho věře a úfaje, že to bez ujmy a proměny před se tak povedú a jednati budú, jakož teď jich svědomí toho svěruji a poručím, napřed to pro Pána Boha učiníc a podle toho pro odplatu jich vlastní a spasení i mé i jich i také všech z obú stran předkuov našich. Také svrchupsané přátele mé Jana, Racka a Příbrama bratřím, i Jana Nýřanského i jich dědice a budoucí učinil sem a činím po smrti mé téhož kaplanství a záduší pravé a mocné podacé pány, to přidáváje, aby na službách božích, které se při tom oltáři dějí, i bohda věčně díti budú, za ně teež jako za mně a za jich předky teež jako za mé, věčná se památka dála a oni přihleďte k tomu, aby také knězem Václavem Černým, kaplanem nynějším i také potom budoucími kaplany, ty a takové služby a almužny bez proměny každý rok v časy níže položené dály se, nedbání jim ani umenšení nedopústějíc žádného, to jest aby čtyři mše na tom oltáři byly slúženy každý týden; pakli by

kteřou mši zmeškal nebo opustil, aby za každú chudým za dva groše chleba koupil a ve jméno boží vydal. Světlo a víno k témuž oltáři aby kněz každý a kaplan budoucí na ten plat a ourok sám sobě jednal, na každé suché dni také aby vigilie zpívané a mše zádušní též zpívané zjednával a k tomu patnácte chudých nakrmil a každému z nich dal po penízi, při každém pak sv. Jiří týž kaplan, kterýž nyní jest neboli potom bude, aby sukna za dvě kopě, jakož na chudé sluší, koupil a při každém sv. Havle teež mezi ně rozdál. Tyto přípravy také a ozdoby k tomu oltáři ostavuji a přidávám i poručníkuom a přáteluom mým svrchupsaným to poroučím, aby k tomu přihlížali, by toho neubývalo, ale při tom oltáři bylo též budúcně zachováno: nejprve ornat sváteční jeden a druhý všední, oltářík počestný z mramoru černého, tři ubrusy sváteční a tři všední, kalich stříbrný pozlacený za dvanácte kop, korporaly dva a dvě korporalnice, mšál na pergameně, velikém textem psaný, za šest kop gr., křížek mosazný pozlacený, monstrancí malá pozlacená od polovice a pata jest mosazná, ale k vrchu jest stříbrná, zvonečky dva cínové veliké a dva mosazné menší, tabula božího umučení na kříži, flašička cínová k vínu, ampulce dvě, puška k oplatkuom, zvonečky k božímu tělu dva, postavníčky dva k božímu tělu. Jest-li že by pak ten plat kdy snad byl odkoupen, tehdy poručníci svrchupsaní, nebo jich budoucí tak poručení, aby za ty peníze hned platu koupíce k tomu kaplanství, jej všecken oddali, aby nikdy to nesešlo; pak-li by to město Nový Pilzeň, kterakžkoli zhynulo, neb zkaženo bylo, jehož Buoh rač ostřici, aneb snad v kněžích nějaký nedostatek byl, proto poručníci, aby jinam, kdež se jim zdáti bude, záduší to přivedli, aby vždy ta služba boží i památka zádušie nesešla. A nemohlo-li by to nikoli jinak býti opatřeno, ale na chudé a na skutky milosrdnee aby to za mú a mých i jich předkuov duše každý rok obracovali, jakož jim toho věřím i jich svědomí, a poroučení dávám také jim i jich každému plnú moc i právo, aby každý z nich mohl i právo měl za zdravého života, nebo na smrtešlné posteli na místo své po sobě, kohož mu se zdá, poručníka svrchupsaných věcí ustaviti, a ten pak, kýmžkoli z nich ustanovený, aby tuž moc i právo měl ke všemu, jakož každý z nich mieti má, nebo kterakžkoli mieti muž tímto listem. Pakli by který to obmeškal a neopatře toho i umřel, jehož Buoh rač ostřici, tehdy žíví zuostalí aby z přátel umřelého nejbližších k sobě na jeho místo přijali, kdož by se jim užitečný k tomu a hodný zdál a tak budoucně až do každého; pakli by všichni zemřeli jinými toho snad nikterakž neopatříc,

tehdy všecko to právo i moc svrchupsaná, chci a vuole má jest, aby na přátely jich nejbližší, mocně a konečně připadlo. Na potvrzení toho já nadepsaný Jan Strniště pečeť mú vlastní dal jsem k tomuto listu přivěsiti dobrovolně, prosiv urozených pánuov pana Jana z Rizmburka a z Rabie, pana Jaroslava z Žirotína, pana Děpolta z Rizmburka, purkrabie hradu Pražského, urozených panoší Jindřicha Švajdy ze Sedlce, Humprechta z Tasnovic, Jana Hvozďíře z Prostiboře a Jana Muchka z Bukovee, že sú pečeti své také vedle mne dali jim beze škody k tomuto listu přivěsiti na svědomí, jenž jest dán od narození syna božího tisícého čtyřšestého čtyřicátého šestého, ten outerý den sv. Lucie.

Z opisu z knih erekčních lit. H VI., chovaného v museu plzeňském pod sig. N. 148., d. v Praze d. 8. června 1447. od Šimona z Nimburka, administratora arcibiskupství pražského. — Palacký, Archiv čes. III. 435.

377.

1447. 20. ledna.

General řádu křížovníckého navrhuje kněze Václava Hurtu z řádu za probošta ke kostelu sv. Maří Majdaleny a spolu za správce špitála v Plzni.

Venerabilibus viris et dominis, dominis administratoribus in spiritualibus archiepiscopatus Pragensis, sede vacante. Eberhardus de Steten, hospitalis Theutonicorum, beate Marie Jerosolimitane, per Alamaniam, Ytaliam, Bohemiam et Moraviam, magister et preceptor generalis, reuerenciam et honorem. Vacante prepositura ecclesie sancte Marie Magdalene, hospitalis nostri ordinis in suburbio ciuitatis Noue Plzne, cuius collacio siue ius presentandi ad nos et ordinem nostrum predictum tocians, quociens eam vacare contigerit, pertinere pleno iure dinoscitur, religiosum fratrem Wenceslawum Hurtam, eiusdem nostri ordinis presbyterum, professum prelibate diocesis, pro preposito et rectore dictis ecclesie et prepositure vestris reuerenciis duximus presentandum et in hiis nostris scriptis ipsum presentamus, supplicantes cordis ex affectu, quatenus eundem fratrem Wenceslawum aut eius procuratorem legitimum pro eo aut eius nomine conparentem ad predictam preposituram eiusdem ecclesie et hospitalis, nostri ordinis, auctoritate vestra or-

dinaria tamquam perpetuum et verum rectorem eiusdem instituere et inuestire, eique curam et regimen spiritualium et temporalium earundem in animam ipsius committere et nichilominus censuariis et reddituariis prefate prepositure et ecclesie, vt sibi de fructibus, redditibus, prouentibus, emolumentis, pertinentiis et obuencionibus vniuersis et singulis ad ipsam pertinentibus beniuole respondere, demandare dignemini, adhibitis circa hec sollempnitatibus debitis et consuetis. In cuius rei testimonium seu euidentiam presentibus sigillum nostrum est apensum. Actum in castro nostri ordinis Hornecke, Herbipolensis diocesis, ipso die Fabiani et Sebastiani, sanctorum martirum, anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo septimo.

Listina pergamenová v museu plzeňském, pečeť chybí. Signatura novější N. 291.

378.

1447. d. 14. února.

Racek starší a Racek mladší z Švamberka prodávají kus louky v Strápoli za 44 gr. Vanišovi v Strápoli.

My Racek starší z Švamberka a Racek mladší odtudž, oznamujem tiemto listem zevně přede všemi, ktož by jej četli nebo četúc slyšeli, že sme prodali a mocí tohoto listu prodáváme kus lúky naše vlastnie i se dnem jejím ve vsi v Strápoli, kterýž kus leží nad řecí (sic) vedle lúky Vanišovy, tak jakož meze ukazují a vysazeny sú, od těch mezi v dolejší konec pod lúku až do cesty za čtyři a za čtyřidceti grošuv dobrých stříbrných poctivému muži Vanišovi v Strápoli i dětem jeho i tomu každému, ktož by tento list měl s jeho volí dobrou a týž Vaniš těch pět (sic) a čtyřidceti grošuv nám svrchupsaným úplně jest splnil a dal a z toho nám ani našim budúcím již psaný Vaniš nemá nic platiti, ani jeho budúcí; ale bude moci prodati, změnití, odkázati i dáti, komuž bude chtieti aneb s tiem učiniti, jakž by se jemu koli zdálo a my jemu na tom překážeti nemáme, ani zmatku kterého vměšovati ani naši budúcí věčně. A tomu na svědomie pečeti naše vlastnie s vědomím i s přiznáním přivěsili sme k tomuto listu, avšak pro další jistost i paměť prosili sme urozeného panaše

Marše z Epovic, aby pečeť svú podle našich bez škody své toliko na svědomie přivěsil k tomuto listu, kterýž jest dán léta četúc po narození syna božieho tisícieho čtyřstého čtyřidcátého a sedmého, ten den na svatý Valentin.

Orig. perg. v museu plzeňském; z tří pečeti na proužcích zbyla pouze druhá velice zašlá, štít obly dole v pravo mírně skloněný s labutí, nad levým rohem kolčí přilba s labutí jakožto klenotem; epis neznalý. — Na rubu listiny pozdější rukou: „Na kus louky v Strápoli“. Sign. nov. N. 420.

379.

1447. 4. března.

Purkmistr a konšelé plzeňští dávají pod pečeti městskou věrný opis listu měštěnána Konrada z Dobřan z r. 1338 d. 12. prosince, kterým týž Konrad zapisuje jisté roční platy špitálu svt. Máří Majdaleny. [Viz čís. 42.]

Z opisu v nejst. knize priv. a závěti f. D. 1.

380.

1447. 30. května.

Tomášek koželuh, měšť. plz., zakoupil 1 k. roč. platu na louce pí. Uršuly Prlové a odevzdává plat ten konšelům plzeňským, aby ho obraceli na opravu mostu litického, kterýžto most dal vystavěti někdy Andrlík z Plzně.

Nos Andreas iudex, Henzlinus Pruckler, tunc temporis magister ciuium, et Wenczeslaus Tocznik, consules et ciues ciuitatis Nowe Plzne, tenore presencium notificamus vniuersis, quod honesta relicta, domina Vrsula, olim Prlonissa, conciuis nostra, in consilio nostro personaliter constituta recognouit, se vna cum heredibus et successoribus suis vnam sexagenam grossorum bonorum argenteorum, Pragensis monete, census annui et perpetui in et super prato ac humulcto, necnon cum fundo ipsorum, que adiacent

pratis condam Andrlikonis ex vna et pratis Waczkonisse parte ex altera, racionabiliter wendidisse pro decem sexagenis grossorum prudenti Thomasskoni irchero, heredibus et successoribus suis et omnibus, qui presencia cum ipsius bona habuerint voluntate, recognoscens, se iamdictas decem sexagenas a nominato Thomasskone integraliter recepissee, promittens prescripta domina Vrsula cum successoribus suis, bona fide abs omni malo dolo, suprascriptam sexagenam grossorum diuisim in terminis subsriptis, hoc est in festo beati Galli, quod primum post datam presencium venientis, mediam sexagenam et in festo sancti Georgii successiue sequentis iterum mediam sexagenam et sic singulis annis perpetue se secuturis soluere semper, sine quauis occasione et dilacione. Et non dato censu in aliquo terminorum quocunq; medio anno, extunc mox dictus Thomassko ircher, heredes, successores, seu presencium habitores plenam habent virtute presencium potestatem, prefatum pratam cum humuleto necnon omnes vtilitates in eisdem ortas impignorandi, tollendi, vendendi, inter christianos aut iudeos obligandi et in his taliter sepedictum censum retentum sine strepitu iudicii et omnis querele, cum iuuamine tamen iudicis et iuratorium consulum pro tunc existencium, ibidem ad plenum conquirendi, istud autem excipiendo, quod quantumcunq; prenominata domina Vrsula, heredes seu successores eius vnam sexagenam census annui et perpetui in aliis bonis, eque certis aut melioribus, pro X sexagenis grossorum comparauerint et instar proscriccionis presentis cum omnibus condicionibus pre et sub in ista litera scriptis sine diminucione ratificauerint, ex tunc amodo a tali solucione et censuacione reddentur liberi penitus et soluti. Item predictus Thomassko ircher, ibidem in consilio nostro consistens, hanc ipsam sexagenam census liberi in nomine omnipotentis dei et Virginis gloriose ac Omnium Sanctorum necnon in remedium anime sue et conthoralis omniumque predecessorum et suorum suorum virtute presencium donat, legat atque sine omni alia commutacione irrefragabiliter deputat, testamentat et assignat, perpetuatque ad reformandum, laborandumque et restaurandum pontem, quem bone recordacionis Andrliko de Noua Plzna cuius, in flumine Liticensi fundauit, et pro hac vice pro reparando scabello, recte brzew, aby opravowana byla, donec lapidibus dictus pons non extrueretur, contestando omnes heredes et successores commissariosque suos et suorum remocius euiterne commissariorum commissarios sub pena infernalis gehenne et alienacione celestis glorie, vt non liceat vlli viuenti in alia opera pietatis aliquo futuro tem-

pore preter intencionem nunc nominatam pro ponte dictam sexagenam census permutare dominosque consules Plznenses presentes et futuros, fecit et facit eiusdem census et reformationis pontis aut alterius transitus per aquam nominatam benignos tutores, directores et promotores gratiosos. Cuius proscriccionem presentem peccit in forciolem memoriam libro ciuili verbum e verbo annotare. Ad quorum amborum, puta domine Vrsule et Thomasskonis studiosas preces sigilla nostra in testimonium maius fecimus, cum nostro scitu vt appendantur ad premissa, que sunt acta et data annorum domini M^o CCCC^o XLVII°., feria tertia post Penthecosten.

Z nejstarší knihy priv. a závětí f. D. 6.

381.

1417. 8. června. Praha.

Šimon z Nimburka, administrator arcib. praž., svoluje k zřízení zvláštního kaplanství v kostele sv. Bartoloměje v Plzni při oltáři sv. Mikuláše, ke kterému odkázal zakladatel toho kaplanství Jan Strniště z Jablonné roč. plat 14 kop, kterýž zakoupil na všech města Plzně, na Škvrňancech a Lobzech.

Simon de Nymburga, decretorum doctor, praepositus ecclesiae s. Apollinaris Pragensis, administrator in spiritualibus archiepiscopatus Pragensis, sede vacante per venerabile Pragense capitulum constitutus, notum facimus vniuersis, quod coram nobis constitutus famosus Johannes Strniště de Yablonna, cupiens sue et suorum predecessorum animabus salubriter prouidere transitoriaque in perpetua foelici commercio commutare, pia ductus deuotione pro augmento diuini cultus vnum altare in honorem s. Nicolai confessoris in ecclesia parochiali in Noua Pilzna in angulo, ubi itur de schola ad ipsam ecclesiam in manu sinistra, in beneficium ecclesiasticum perpetuum erigere proponens, pro [minis] tro altaris eiusdem quatuordecim sexagenas gros. Prag. census annui, perpetui et pro supportandis aliis oneribus a prudentibus et circumspectis uiris dominis, magistro ciuium, consulibus et communitate ciuitatis Nouae Pilzne, presentibus et futuris, et in eis ac vniuersis et singulis bonis ad ipsos et eorum ciuitatem predictam pertinentibus et presertim in villis Sskwrnyany et Lobzzie, ad ipsorum magistri

ciuium et communitatem spectantibus pro certa pecuniae quantitate, magistro ciuium, consulibus et communitati predictis in paratis pecuniis per ipsum Johannem persolute, emerit iam et comparauerit duas literas, vnam de ordinatione et fundatione dicti altaris in pargameno, suo et aliis sex in testimonium huiusmodi ordinationis et fundationis in pressulis pergamenis pendentium, aliam de et super uenditione census predicti in papyro in forma et modo uidimus, quatuor, uno ciuitatis Nouae Pilznae predictae et aliis tribus in inferiore margine ab intra impressis sigillis, sigillatas et integras, non uiciatis (sic), non cancellatis (sic) nec in aliqua sui parte corruptas, sed omnibus prorsus uitio et suspitione carentes publice exhibuit et produxit. Quarum literarum tenores de uerbo ad uerbum secuntur et primum tenor primae literae sequitur et est talis. [Následuje doslovné znění listu Jana Strniště z Jablonné ze dne 13. prosince 1446. Na to následuje doslovné znění listu obce m. Nového Plzně ze dne 24. dubna 1446.] Quibus quidem literis sic, ut praemittitur, per prefatum Johannem Strniště exhibitur [sic] producte, fuit nobis per eum instantius supplicatum, quatenus prenomiatum altare in beneficium ecclesiasticum erigere, censusque quatuordecim sexagenas census annui et perpetui in bonis supradictis emptum et comparatum eidem altari pro ministro eius, qui pro tempore fuerit, unire et annectere, incorporare et inuiscerare dignaremur. Nos autem propositum praedicti Johannis propter augmentum cultus diuini commendantes, volentes tamen in talibus iuris ordinem obseruare in dicta ecclesia Noua Pilzna, si qui se uoluissent erectioni, censuum incorporationi praescriptis opponere, aut si dicta bona sint obligata siue dotalicio uel iure feudali, aut quacumque alia de causa fieri eridam siue proclamationem fecimus, certum terminum ad opponendum omnibus opponentibus et dicendum contra premissa statuimus, peremptorie competentem. Quo adueniente termino, prenomiato Johanne Strnisstie coram nobis comparente contumaciaque omnium, quorum intererat per eum accusata, ipsos contumaces reputauimus, in eorumque contumaciam prefatum altare in beneficium ecclesiasticum cum punctis et clausulis in ordinatione predicta expressius erigentes, prenomiatos census quatuordecim sexagenas gros. prag. denar. ad ipsum altare pro ministro ipsius et aliis oneribus supportandis, perpetuis temporibus vniimus, incorporauimus et propriauimus, anneximus et inuiscerauimus presentibusque vnimus, incorporamus et propriamus, annectimus et inuisceramus, volentes et decernentes, quod predictus census 14 sexagenarum amplius et in posterum

non sub mundano jure, sed sub jure ecclesiastico censeatur et constituatur. Hoc etiam uolumus, quod rector altaris sepedicti, qui pro tempore fuerit, dominum plebanum ecclesiae ibidem in Noua Pilzna et fratres suos, de ordine domus theutonice, feriis secundis, si qui uelint missas legere in eodem altari, non impediatur quouis modo, eos ad agenda diuina admittat, ut ea valeant libere exercere, quodque idem altarista seu rector omnibus et singulis dominicis et festiuis et aliis diebus, dum fuerint processiones ac in uesperis et missis eisdem diebus in suo habitu intersit et existat. Voluit etiam memoratus Johannes Strnisstie, quod prenomiatum census quatuordecim sexagenarum, qui nunc pro ministro altaris comparatus est, et si umquam contigerit eum redimi, ab eis qui hoc possent, de nouo alius census ematur et ad tabulas regni Boemiae, dum ad hoc tempus optimum affuerit, intabuletur et inponatur. In quorum omnium et singulorum fidem et testimonium omnium premissorum sigillum vicariatus archiepiscopatus Pragensis presentibus est appensum. Datum Pragae anno domini millesimo quadringentesimo quadragésimo septimo, die octava mensis Junii.

Z opisu z knih erekčních lit. H. VI, chovaného v museu plzeňském, sign. N. 148.

382.

1448. 13. května. Praha.

Kardinal Jan z Karvajal, chtěje zjednati trvalou paměť na den 7. května, kterého dne město Plzeň přestálo dlouhé obležení od Husitů, uděluje všem věřícím 100denní odpustky, když by buď tři dni před aneb tři dni po 7. květnu navštívili kostel sv. Bartoloměje.

Johannes, miseratione diuina sancti angeli, sacrosancte Romane ecclesie diaconus cardinalis, in Germanie et nonnullis aliis partibus apostolice sedis de latere legatus, specialiter deputatus, vniuersis et singulis, presentes nostras literas inspecturis, salutem in domino. Licet ex seruitutis nobis commisse legationis officio fideles quoslibet ad ea frequenter excitare satagimus, vnde suarum per amplius consequi salutem valeant animarum, illos tamen, precipuo fauore prosequimur, qui aduersus christiane religionis inimicos se vt fortes ac lete opposcentes eciam cum eorum san-

quinis effusione in vnitare orthodoxe fidei remanserunt. Cum itaque, vt accepimus, ciuitas Noua Pilzne, Pragensis diocesis, per infideles quosdam, qui viam, quam dampnate memorie Johannes Huss in regno Boemie, proch dolor, instruere satagebat, sequebantur, graui fuerit ferme ad vnus anni circulum obsidione oppressa et dilecti nobis in Christo ciues et incole dicte ciuitatis illius adiutorio, qui in se sperantes non deserit, die Nonis, mensis Maii illius anni, non tamen absque magna strage et aliis eorum innumerabilibus damnis infidelibus huiusmodi propulsatis, ciuitatem huiusmodi ab obsidione prefata liberarunt, eam cum vnitare fidei et obediencia sancte Romane ecclesie continue regentes, protegentes et defendentes, prout regunt, protegunt et defendunt pro presenti. Nos igitur cupientes, ut dies huiusmodi memoriam habeat sempiternam, necnon ipse et ecclesia sancti Bartholomei apostoli, sita in dicta ciuitate, eo deuotius ab incolis et ciuibus predictis et aliis Christi fidelibus veneretur, quo illa die dono celestis gratie vberius conspexerint se refectos, de omnipotentis dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum, eius auctoritate confisi, omnibus et singulis vere penitentibus et confessis, qui per tres dies ante precedentes et per tres dies, post hunc septimum diem prefati mensis inmediate sequentes, prefatam ecclesiam deuote visitauerint annuatim et ad conseruationem et reparationem ipsius calicum, librorum et ornamentorum, aliorum inibi pro diuino cultu necessariorum quotienscunque manus porrexerint adiutrices, nos cardinalis et legatus prefatus pro qualibet die harum septem dierum centum dies de iniunctis eis penitentiis misericorditer in domino relaxamus, presentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. In quorum omnium et singulorum fidem et testimonium premissorum presentes literas per secretarium nostrum subscriptas fieri nostrique sigilli oblongi iussimus et fecimus appensione comuniri Datum Prage sub anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo octauo, indictione vndecima, die vero tertia decima mensis Maii, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Nicolai, diuina prouidentia pape Quinti, anno secundo.

[Na ohybu:] Johannes Vaultier secretarius.

Listina pergamenová v museu plzeňském, s početi velice porouchanu na provázku visící. Na rubu: Indulgentie super novo festo. Nov. sign. N. 157. — Opis u Tannera. — Š. Plachý, Pam. plz. 29.

1448. 12. srpna.

Konvent kláštera dominikánského v Plzni prodal půl kopy roč. platu na poddaném svém Vítovi v Liscích urozené paní Vicemile z Javora.

My kněz Blažek řečený Světlík, toho času převor kláštera Črného v Novém Plzni a zákona kazatelského svatého Ducha, kněz Jakub sakristan, kněz Vojtěch i vešken konvent téhož kláštera, vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, ktož jej uzřie anebo čtúci slyšeti budú, že znamenavše některé potřeby a nedostatky kláštera našeho, tu s dobrým rozmyslem a svornú volí všeho a celého našeho konventu předepsaného prodali jsme a mocí listu tohoto prodáváme trhem pravým, dědičně a věčně, puol kopy grošuv platu ročního a věčného ve vsi v Liscích na té dědině, na kteréžto tohoto času sedí úročník jménem Vít i na jeho potomních na té dědině sedících, tu na tom sobě nic nepozuostavujíc klášteru našemu ani komu jinému v časiach budúcích, urozené paní Vecemile z Javora, manželce někdy nebožce Buška Dleska ze Psovlk i tomu každému, ktož by tento list jměl s její dobrou volí, za pět kop grošuv peněz dobrých, kteréžto jsme od nie hotové vzeli úplně a vcele. Protož mocí listu tohoto my, kněz Blažek převor i vešken konvent kláštera našeho předepsaného i naši potomní téhož kláštera, sľubujem naší etí a dobrou věru křesťanskú našim věřícím ten jistý plat osvoboditi a očistiti před každým živým člověkem, ktož by na to kterým právem sáhl a to věčně v časiach budúcích. Pakli bychom jim toho tak osvoboditi a očistiti nemohli a oni kterak od toho platu svrchupsaného tištění anebo odtištění kterým právem byli, tehdy jim máme a sľubujem těch pět kop grošuv bez odpory navrátiti a zaplatiti penězi hotovými konečně po tom upomenutí ve čtyřech nedělech. Pakli bychom toho všeho, což svrchupsáno stojí, neučinili a nedrželi, tehdy hned druhý den po napomenutí našich věřiteluov, kterýž by z nás jeden, anebo našich budúcích svrchupsaných kněží napomenut byl, jeden na druhého neukazuje ani se kterak vymlúvaje, s jedniem pacholkem a se dvěma koňoma máme a sľubujeme vjeti a vléci v vobyčejné země české ležení, anebo miesto sebe bude moci panoši řádu rytierského též s jedniem pacholkem a se dvěma koňoma v to jisté ležení vložit i a poslati do města No-

vého Plzně, do hospody ctného hospodáře, kdež by nám věřiteli našimi byla ukázána a jmenována, tu to ležení vedle řádu země české slibující držeti a plniti, a když by minulo čtrnácté dni ode dne napomenutí pořád čtúc a my ještě našim věřiteluom svrchupsaných pěti kop grošuv nedali a nesplnili, ležme my nebo neležme, naši věřitelé budú jmieti plnú moc a právo ty jisté peníze vzeti mezi křesťany nebo mezi židy na naši škodu a kdež je kolivěk optají a vezinú v zemi české, tu my je máme a slibujem zastúpiti sami sebú nebo našemi dobrými a jistými rukojměmi, nebo dobrými základy, a proto my vždy máme ležeti a odtavad na izádné právo nevyjížděti ani kterak vyniknutí, doněvadž bychom našim věřiteluom svrchupsaných pěti kop grošuv i se všemi škodami, kteréž by pro naše nesplnění vzeli jezdiec, tráviec, šelíc anebo jinak kterakzkoli nakládajíc, však takové škody, ješto by je náš věřící právem bez zmatku pokázal, nedali a nesplnili úplně a docela penězi hotovými, a přimluvali-li by nám naši věřící nebo láli pro naše neplnění, nemá jim odmíluvati, ale všudy znáti, že jsú oni právi a my proti nim křivi. Také jest zevně vymluveno, ten list, kterýž jest od nás od konventa svrchupsaného na ten plat již psaný ztracen, jest-li že by se optal a nám navracen byl, tehdy jej máme a slibujem věřícím svým již řečeným zasě navrátiti bez odpory se vším právem a mocností i s dobrou volí túž, jakož jsme sami drželi a poživali; pakli by se neoptal, tehdy jestli, ač by kdy v čí moc přišel a všel, my jej mocí listu tohoto kuitujeme a moříme, neb jej bez naše vuole má. Tomu všemu ku pevností a pravú jistotu já nadepsaný kněz Blažek Světlík převuor svú sem pečeť a k tomu konventskú pečeť s naší volí a vědomím jsme k tomu listu přivěsili dobrovolně a pro další svědomie prosili jsme múdrych a opatrných purkmistra a konšeluov města Nového Plzně a urozených panoší Viléma z Netunic, Zdenka z Lukavice a Prokopa Fegale, měšténina v Plzni, že jsú své pečeti na svědomie vedle našich k tomuto listu přitiskli sobě bez škody, jenž jest dán a psán léta od narození syna božieho tisícého čtrstého čtyřidcátého osmého, ten pondělí po svatém Tiburci.

Listina pergamenová v museu plzeňském; pečeti chybí. Na rubu: Census quondam venditus per patrem Blasium . . . in villa w Lisczich super laico dicto Wit domine Wezemile de Jawor in remedium anime eius, est restituta cum censu XV. gr. Galli et XV. gr. Egidii. Starší sign. B. 5., novější N. 254.

384.

1448. 20. září.

Závět paní Kúny z Křimic, měštka plzeňského.

My Ondrášek richtář, Tobiáš Hromádka, toho času purkmistr a Vaněk Pruněř, konšelé přísežní a měšténé v Novém Plzni, známo činíme tiemto listem všem, tak nynějším jakožto budúcím a svědčíme, že poctivá paní Kuna z Křimic, měštka v Novém Plzni, ležeci v boží kázni a ještě dobrého rozumu požívající i při plné paměti jsúci nás na svědečstvie přivolavši i připrosivši a nevěduci dne ani hodiny, když by milý pán Buoš svú svatú milost s ní učinil a duši její s tělem rozlúčil, chtieci tak, aby po její smrti žádní ústrkové a kteří svárové, róznice a súdové o její statek jí od pána Boha pújčeného (sic) nebyli, učinila jest své poslednie rozkázanie takúto měřú: Najprve list ten, kterýž má na urozeného pána pana Hanuše z Kolovrat na sto kop grošuv jí svědčící, odkazuje puol toho listu, to jest padesáte kop grošuv na dielo kostela svatého Václava na hradě v Praze, a druhú polovici padesáte kop grošuv kaplanu u svatého Václava v Praze na hradě, vedle rady mistra Prokopa, doktora z Kladrub. Item dva listy jí svědčící, jeden na ves Letkov a druhý na Vrbici na deset kop grošuv platu odkazuje do Šerého kláštera v Novém Plzni, kaplanu knězi Václavovi tu nynějšiemu a potom, komuž by poručníci vdolepsaní dali a poručili, ti i jiní potom budúcní, aby ten držel; a jestliže by týž kněz Václav nechtěl toho vděčen býti, dadúc jemu deset kop grošuv a jiného zjednajíc, aby ten prázdnen byl a svého hleděl. A k témuž kaplanství odkazuje kalich, tři ornáty a jiné věci. Item list ten, kterýž jí svědčí na ves na Vštiš na sto kop, na osmdesáte kop, na puol šestý kopy a na puol osma groše, na kterémž jest pan Vilém z Rysemberka a z Švihova, jistec a rukojmě Oldřich z Janovic, Bohuše z Otěšic, seděním na Skočcích, Jan Chuchel z Obytec, Vilém z Přečovic, Bohuslav z Obytec, Jan Steblenec z Dražkova, seděním v Štěpánovicích, Vilém Liška z Kníjie a z Slatiné, Bušek z Prostěboře, seděním v Uotěšicích, Jan Okle z Metelska a Mikuláš z Chuděnic, i z toho listu najprve odkazuje čtyřidceti kop grošuv a druhých XL kop grošuv z domu, kteréž Vít súkenník má plniti, Regině a Anničece, vnúcatóm svým; a jestliže by které buoš neuchoval a umřela let nedojdúc, tehda těch osmdesáte kop grošuv aby rozdáno bylo chudým a na jiné skutky

milosrdné skrze Václava Točníka. Item nadepsané Regině, vnučce své, zvláště odkazuje duchnu peřinu, polštář a dvě podušce; item Maruše Milvové z toho listu na Vštiš odkazuje dvadeceti kop grošuov; item Keruši z toho listu odkazuje deset kop grošuov; item Kateřině sestře své vdově v Praze, odkazuje XX kop grošuov; item synu Kunc Matějovu v Praze z toho listu odkazuje deset kop grošuov; item Maretě, služebnici své z toho listu odkazuje pět kop grošuov a k tomu jiné věci, kteréž jsou domovníe a rúcho chodiecé, a jí věřící, že s tím právě vnučatom její Regině a Anniče učiní; item z toho listu chudým domku malého, kterýž leží vedle Kavky ševce, odkazuje X kop grošuov, tak aby za ně kúpena byla kopa platu ročního a věčného, jim ku pomoci dávajíc na drva a na jiné potřeby; item z toho listu na Vštiš odkazuje XX kop grošuov aby rozdáno bylo chudým a na jiné skutky milosrdné; item na dielo kostelnie svatého Bartoloměje v Plzni z toho listu odkazuje pět kop grošuov, item na diela mostná okolo Plzně z toho listu odkazuje pět kop grošuov; item na dielo kláštera Šerého svatého Františka v Novém Plzni z toho listu odkazuje deset kop grošuov; item knězi a konventu kláštera svatého Jakuba v Starém městě Pražském z toho listu odkazuje pět kop grošuov, aby 1/2 kopy platu ročního a věčného kúpeno bylo, a za to aby prosby činili za duši její i jich přejšie vigiljimi a mšemi zádušními při suchých dnech, najmén dvakrát do roka, kterýchžto všech věcí svrchupsaných mocné poručníky činí Václava Točníka, Prokopa Reše a Maruši Milvovu z Nového Plzně, jim zvláště nad jiné přátely věřící a úfající, že to tak jednati a puosobiti budú, jakož svrchupsáno stojí. Tomu na svědomie pečeti své k tomuto listu jsme přivěsili, jenž jest dán léta od narozenie syna božieho M^o.CCCC^oXLVIII^o., ten pátek před svatým Matúšem, apoštolem a evangelistú.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. C. 14.

385.

1448

Janek z Plzně zastavil dědiny své v Hořemyslicích l. 1444. v dluhu Burianovi z Gutsteina a l. 1446. Pavlovi Ebrzvinovi z Hradiště a z Nekmře, kteříž oba l. 1448. právo své k nim postoupili a pro-

dali Janovi Muchkovi z Bukové. Dat. 1444. fer. V. post Omnium Sanctorum et 1446. fer. VI. post Viti.

DD. XXI. 12. 13. Palacký, Arch. čes. III. 539.

386.

1449. 31. ledna.

Lipolt z Švamberka sed. v Strápoli a Václav Točník z Plzně vysazují poddaným svým lidem v Strápoli dědiny tudíž právem zákupním.

Ve jméno božie amen. Známé činíme tímto listem všem, nynějším i budoucím lidem, i před kýmž by byl tento list čten, slyšen nebo ukázán, že my, Lipolt z Švamberka seděním ve Strápoli a Václav Točník z Nového Plzně, žádajíce a chtiece naši ves i zbožie ve Strápoli k lepším užítkóm přivesti, s dobrým rozmyslem i všech našich přátel povolením rozdali sme i sstúpili sme své dědiny, lúky i s porostlemi i s chrastinami tudíž ve Strápoli i s dvory ustavenými se všemi užítky i svobodami i pastvami obecnými i se vše vuolí, což k těm dvoróm i k těm dědinám spravdlivě od starodávna přísluší, rozdali v právo purkrechtnie kmetóm a lidem svým tudíž i jich ženám i jich dětem i všem jich budoucím náměstkóm k mēnie, k drzenie, ku prodanie a k věčnému vládnutí, nás i našich všech přátel bez příkazy, z kterýchžto dědin napřed psaných lidé a kmeti naše (sic) i jich dědicové i jich budoucie náměstkové mají platiti a dávatí nám nahořepsaným totiž Lipoltovi z Švamberka a Václavovi Točníkovi a našim dědicóm i budoucím věčně na každé léto tyto úroky spravdlivé v dolepané a ty rozdielně: Najprv Václav Uhlěř, ten drží pol třetie zemi, z toho platiti má na svatý Jiříe šedesát grošuov a poldruhého groše a tolikéž na svatý Havel, sedm dní roboty, šestero kur a na vánoce puol groše na calty; item Vavřenc drží dvě zemi; z těch platiti má na svatý Jiříe puoltřetieho mezcietma grošov a tolikéž na svatý Havel, šest dní roboty, šestero kur a na vánoce puol groše na calty; item Václav Vaneš drží poplužie a některé kusy k tomu přidané v hoře Chotivel i u břehu potoka, také jeden diel u břehu podle řeky a to na dvě země a z toho platiti má na svatý Jiříe osmdesát grošov a tolikéž na svatý Havel

a na vánoce dva groše na calty; item Martin drží jednu zemi, z té platiti má na svatý Jiříe pól třetieho a třidceti grošov a tolikéz na svatý Havel, sedm dní roboty, šestero kur, a na vánoce puol groše na calty; item Jan Kúcký drží pól druhé zemi, z té platiti má na svatý Jiříe pět a padesát grošov a tolikéz na svatý Havel, sedm dní roboty, šestero kur, a na vánoce puol groše na calty; item Šiman Novák drží jednu zemi a z té platiti má na svatý Jiříe šest a třidceti grošov a tolikéz na svatý Havel, sedm dní roboty, šestero kur a na vánoce puol groše na calty; item Blažek drží dvě zemi, z těch platiti má na svatý Jiříe padesát grošov a tolikéz na svatý Havel, sedm dní roboty, šestero kur a na vánoce jeden groš na calty; item já Lipolt z Švamberka udal sem z poplužie, jakož jsú lidé mezi námi usadili vedle jiného poluzemí Janovi Pastorkovi a to za jednu zemi a z toho platiti má na svatý Jiříe pól třetieho a třidceti grošov a tolikéz na svatý Havel, čtyři dni roboty, šestero kur a na vánoce puol groše na calty. A já Lipolt z Švamberka propúštiem pruhon lidem svým i lidem páně Točnickovým bez mé škody i tudiež mého člověka. Item já nadepsaný Lipolt z Švamberka a Václav Točník pozuostavujeme sobě panstvie a vuoli mezi svými lidmi v pastvách; item obecná berně, když by byla provolána v královstvie českém, tehdy z každé zemi dáti mají po patnácti groších kromě Vanše, Vavruše, Václava Uhléře, Blažeje a Jana Kúckého ti mají dáti po patnácti grošiech vedle obci a od jiných ode všech daní, pomoci nebo robot, nadepsaní naši lidé mají prázdni a svobodni býti. Viece když by který náš člověk v budúciech časiech chtěl odprodati, tehdy ten ktož kupuje, má nám dáti jeden groš příjmeného a ten ktož prodává má nám dáti jeden groš stupného. A na to zákupní a purkrechtní právo po tomto listu dáváme plnú moc a právo častojmenovaným našim lidem i jich ženám, přihodilo-li by se, že by dětí neměli anebo jich budúcie náměstkové bez dětí byli, aby živi jsúce i na smrtné posteli to všechno své zbožie svrchnie i spodnie mohli komuž kolivěk odkázati a dáti podle své vuole beze všeho i našich všech přátel i našich budúcích náměstkuov bez překáženie; pakli by který z nich bez kšaftu umřel, tedy jeho zbožie má spadnutí nápadem spravdivě na jeho najbližšie přátely. A práva súdného a jiných práv mají uživati vedle obyčeje té vsi ve Strápoli; pakli by v které při byli obtieženi k výpovědi té pře, ale mají se odvolati do města Rokycan a tu jich nálezu požívati. A byl-li by tento list kterak porušen nebo pokažen na písmě, na pargameně oblitím, molohryzením

nebo stišťením, a že by se která pečeť pokazila zlamáním, anebo kteráž by se koli škoda stala na tomto listu, to nemá našim lidem nic škodno býti, ale slibujem jim pode ctí a pod vierú, to všechno což svrchupsáno stojí beze všeho přerušenie zdržeti a zachovati tak, jako by celý byl a v ničemž nebyl porušen ani pokažen. A této věci na většie svědomie a pevnost své jsme vlastnie pečeti k tomuto listu přivěsili a pro dalšíe jistotu prosili jsme urozených panoší Haranta z Vařín seděním na Březině, Jana Hvozdieře z Prostiboře, Lipolta z Chrástu seděním v Hohloviech, Přecha z Kunratic, Viléma z Netonic a múdrých a opatrných purkmistra a konšeluo města Rokyckého, že jsú také své vlastnie pečeti na svědomie podle nás k tomuto listu přivěsili avšak sobě beze škody, jenž jest dán a psán léta od narozenie syna božieho tisícieho čtrstého a čtyřidcátého devátého, ten pátek před tú nedělí, ježto zpievají v kostele svatém Inuocauit.

Orig. perg. v museu plzeň. Všech osm pečeti dosud zachovalých visí na prouzcích perg., ráz všech jest vosku černého. — Sign. nov. N. 421. 1) Labuť ve štítě, opis neznalý (Lipolt z Švamberka). 2) Štít rozštípený, s dvěma čtvrtěmi, po jedné v každé polovici; v pravé při dolním kraji, v levé při horním. Opis též neznalý již. (Václav Točník.) 3) Dvě trouby širokými okraji vzhůru obrácené; opis neznalý. (Harant z Vařín.) 4) Štít rozštípený, v pravo vystupující vodorovné břevno uprostřed, levá polovice celá vystupující; opis těžko znatelný. (Jan Hvozdič.) 5) Štít nakloněný s vyšším vrchem, nad štítem na levém rohu helm s křídlem šestiperným; opis — Lipolt — ostatní vylámáno. (Lipolt z Chrástu.) 6) Ve štítě loukoť s dvěma špicemi nasazená na pístu. Opis: Sigillum — Przech (a) Cunraticz. 7) Štít, v němž půl koně se spatřuje; nad štítem uprostřed helm kolčí, jehož klenot též poškozený. Opis slabě znatelný: S. Wilem — de Netonicz. 8) Ve štítě uprostřed vynikající vodorovné břevno; opis: Sigillum civium de Rokican.

387.

1449. 5. února.

Marketa Berbetová, měštka v Plzni, prodává dědiny své v Bušovicích pěti kmetům, kteří mají do smrti její jí platy odváděti a po smrti její pak k oltáři svt. Ondřeje v kostele svt. Bartoloměje.

Já Marketa Berbetová, měštka v Novém Plzni, jménem svým i svých budúcích náměstkuov, známo činím listem tiemto a svědčím

před každým živým člověkem, ktož jej uzří anebo čtíce slyšeti budou, tak nynějším i budoucím, že s dobrým rozmyslem a potazem i s přátelskú raddú prodala jsem a mocí listu tohoto prodávám pravým trhem poplužie mé ve vsi v Bušovicích i s městištěm i s dědinami oranými i s neoranými i s lukami i s kusem lesem, ješto leží mezi Hlavovým a mezi Uhléřovým u přednie skalice, robotným lidem Maršákovi, Řehořovi, Ondrovi, Jankovi a Medkovi, dědicóm jich i budoucím náměstkóm, v zákup a v purkrecht vedle všech právků kupních za dvacetí kop grošuoů dobrých, stříbrných, rázu pražského, mně od nich úplně a v cele penězi hotovými zaplacených, tak aby svrchupsaní lídee, jich dědici i budoucí náměstkové to poplužie s lukami i s kusem lesem svrchupsaným drželi, k své vuoli přivedli a požívali toho, jakož najlépe umějí a mohou, z kteréhožto poplužie již psaní lídee, dědici i jich budoucí náměstci mně nadepsané Margretě Berbetové a po smrti mé knězi Václavovi Rathúskému, kaplanu nynějšimu i potom budoucím kaplanóm, k oltáři svatého Ondřeje u fary svatého Bartoloměje v Novém Plzni, jdúc ze školy na levé ruce do choru, platu pravého ročnieho a věčného na časy vdole psané platiti a vydávati mají. Najprve Maršák šest a puol kopy, puol na svatý Jiří a tolikéž na svatý Havel a desátku faráři tu v Dejšině, nynějšimu i budoucímu, z svého dielu aby dával každý rok kbelec ječmene a kbelec ovsá, a témuž Maršákovi z milosti přidávám chalúpku ratajskú i s městištěm k jeho dvoru tak, aby od jeho dvora v potomních časiach nebyla odprodána, ale k tomu dvoru věčně příslušela; item Řehoř má platiti šest a puol kopy, puol na svatý Jiří a tolikéž na svatý Havel a desátku faráři aby dával každý rok kbelec ječmene a kbelec ovsá; item Ondra má platiti šest a puol kopy, puol na svatý Jiří a tolikéž na svatý Havel a desátku faráři aby dával každý rok kbelec ječmene a kbelec ovsá; item Janek má platiti šest a puol kopy, puol na svatý Jiří a tolikéž na svatý Havel a desátku faráři aby dával každý rok kbelec ječmene a kbelec ovsá; item Medek má platiti šest a puol kopy, puol na svatý Jiří a tolikéž na svatý Havel, a desátku faráři aby dával kbelec ječmene a kbelec ovsá a tak potom v budoucích časiach mně nadepsané Margretě Berbetové a po mé smrti knězi Václavovi Rathúskému, kaplanu nynějšimu i budoucím jeho kaplanóm i budoucím farářóm desátek na každý rok a čas svrchupsaný lídee nadepsaní, tak jakož svrchudotčeno jest, bez odpory a bez poručenie, na ty časy platiti a dávati mají, než jiných všech placení, obtěžování, šacunkuoů a robot kterakžkoli vymyšlených, mají i jich budoucí náměstkové prázdni a svobodni

býti; item berně zemská v české zemi když by všudy obecně povolána byla, tehda již psaní lídee, dědici jich i budoucí náměstkové z toho poplužie patnácte grošuoů zavázání jsou platiti a dávati; item svrchupsaní lídee, dědici jich i budoucí náměstkové, mohou a budou moci již psanee poplužie prodati člověku hodnému, kterýž by se mně, Margretě Berbetové, nebo budoucím mým kaplanóm, neboli to obci té vsi v Bušovicích líbil a hodil; item nadepsaní lídee buď mužského anebo ženského pohlavie, toho poplužie dědici, moci budou oni i jich budoucí náměstkové z svého statku movitého i z nemovitého poručiti, dáti, změniti a zpuosobiti každý z nich vedle své vuole a libosti, což by který komu chtěl, zdrav jsa na těle i na smrtedlné posteli, bez mé beze všie i mých budoucích kaplanuoů všelikteraké přiekazy, i všelikterakých zapisuoů listných a jim škodných proti tomu na ně nečiniec; a jestli že by který z nich krom poručenie a rozkázanie umřel a šel z tohoto světa, tehda ten statek po něm zuostalý na přietele toho nejbližšieho má spadnutí; item práva súdnieho požívati mají vedle obyčeje a práva té vsi Bušovic, a jestli že by se v které příčině jim zdálo, že by byli obtěžováni, z nálezu vyrčenie súdnieho do města Nového Plzně mohou se odvrci. Tomu na pevnost a na svědomie já Margreta svrchupsaná svú jsem vlastní pečeť k tomuto listu přivésila a pro další svědomie prosila sem urozených panoší Jana Hvozdieře z Prostiboře, Jana Muchka z Bukova, Haranta z Vařín, Přecha z Kunratic, Lipolta z Švamberka seděním ve Střapoli, Marše z Štáhlav seděním v Epovicích a múdrych opatrných purkmistra a konšel města Nového Plzně, Vanka Točníka a Prokopa Reše, téhož města měšťanuoů, že jsou své pečeti na svědomie vedle mé k tomuto listu přivésili sobě bez škody, jenž jest psán léta od narozenie syna božieho tisícého čtyřstého čtyřicátého devátého, tu středu po Sviečkách.

Listina perg. v čes. zem. museu v Praze, s visutými pečeti na prouzcích. Z pečeti 1, 2, 3 a 4 a též 9. chybí. 5) V štítě loukot s dvěma špicema v pístu nasazenými. Opis: Sigillum Přeck (de) Cunraticz. 6) Ve štítě labuť v pravo hledící s krkem prohnutým a otevřeným zobákem. Opis nezřetelný již (Lipolt z Švamberka). 7) Ve štítě tři vodorovná břevna vystupující; opis nezřetelný (Marš z Štáhlav). 8) Sekret m. Plzně velice porouchaný. 10) Štít dole oblý, v němž šíp do pravého rohu z dola šikmo postavený se spatřuje; opis: + Prokop + Ress.

1449. 14. února. Na Krumlově.

Pan Oldřich z Rosenberka v dopise svém k Janovi ze Hradce zmiňuje se o tom, jestliže by pan Jiřík na sněmu v Plzni nechtěl býti a panu Oldřichovi z Hradce zadosti učiniti, že na tom zůstali, aby druhú středu v puostě byli na poli proti panu Jiříkovi.

Palacký, Archiv český IV. 18.

1449. 20. února.

Pan Aleš ze Šternberka v listě k p. Oldřichovi z Rosenberka činí zmínku o tom, že položen sjezd do Plzně od strany pod jednou.

Palacký, Archiv český II. 30.

1449. 1. března. Na Poděbradech.

Pan Jiří z Poděbrad posílá veřejné osvědčení proti pánům jednoty Strakonické, v Plzni na sjezdě shromážděné.

Palacký, Archiv český II. 248.

1449. 15. března. Na Krumlově.

Pan Oldřich z Rosenberka sděluje s panem Alešem ze Šternberka o zamýšleném sjezdu v Plzni.

Palacký, Archiv český II. 32.

1449. 22. dubna.

Obec m. Nov. Plzně přistupuje k jednotě strakonické a zavazuje se všechny kusy zápisu toho držeti.

My purkmistr a konšelea přísežní i všeka obec města Nového Plzně, vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, ktož jej uzříe, anebo čtúce slyšeti budú, tak jakož urození, stateční, slovútní a opatrní páni rytieři, panoši i města, znamenavše búrky a záhuby v zemi této vzniklé, sjeli se v Strakonících a tu ze spolka na tom zústavše zapsali se, aby se k tomu přičinili, aby takové věci v dobré byly uvedeny, tak jakož hlavní list mezi nimi učiněný svědčí, i prosili nás, abychme vedle nich v tom zápisu stáli a byli. A my znamenavše hodné a poctivé jich žádanie, kteréž se k vuobecnému dobrému a k upokojení této země chýlí, slíbili jsme a mocí listu tohoto slibujem vedle svrchupsaných pánuov, rytieřuov, panoší, zeman i měst v takovém zápisu státi a jej i každý kus v něm zvláště položený držeti tak, jakož hlavní list svědčí a ukazuje pod tůž pokutú, jakož v hlavniem listu jest p loženo. Toho všeho na lepší jistotu a pevnost kázali jsme naši vlastní našeho města pečeť s naším dobrým vědomím k tomuto listu přivésiti, jenž jest dán a psán léta od narození syna božicho tisícého čtyřstého čtyřicátého devátého, ten úterý před svatým Jiřím.

Orig. perg. v knížecím archivu v Třeboni; pečeť menší městská zachovalá. Opis listiny sdělil se mnou laskavě p. F. Zub, adjunkt v knížecím archivu.

1450. 12. února.

Burian z Gutšteina na Tachově, sed. na Nečtinách, píše ur. p. p. Oldřichovi z Rosenberka, pánu na Krumlově, ohledně sjezdu, který v Plzni se konati má druhou středu v postě [25. února]. I oznamuje p. Burian, že se s panem Jakubem z Vřesovic pilně o to přičinují, aby okolní kraje k sněmu tomu do Plzně namluvili. Pro dobré země má též pan Jiřík býti obeslán, aby s přátely svými

k sjezdu přijel. Posléze zmiňuje se, že přijel k němu Prokop Fegal z Plzně a rozmlouval s ním o ty věci, které pan Oldřich jemu poručil.

Palacký, Archiv český III. 58.

394.

1450. 20. února. Na Krumlově.

Pan Oldřich z Rosenberka píše p. Oldřichovi z Hradce, že na neděli Lactare v Plzni bude a že sem též všechny jednotníky z Plzeňska a Žatecka obeslal, i vyzývá p. Oldřicha z Hradce, aby též přijeti neopomenul.

Palacký, Archiv čes. IV. 29.

395.

1450. 15. března.

Sjezd jednoty Strakonické v Plzni. (Listy jeho se týkající)

Palacký, Archiv čes. II. 267.

396.

1450. 9. května. Na Krumlově.

Pan Oldřich z Rosenberka vyzývá pana Hynka Krušimu ze Švamberka, aby s bratrem svým Janem a s pány Plzeňskými táhl na zboží Tachovské, kde se s druhými jednotníky strakonickými spojití mají.

Palacký, Archiv čes. III. 379.

397.

1450. 16. května. Pod Bezděkovem.

Jan ze Švamberka a na Rokycanech spolu s Plzeňskými a panem Příbikem z Klenového oblehl Racka Chlevice na Bezděkově a vybízí p. Jindřicha z Rosenberka, aby jim též přispěl.

Palacký, Archiv čes. III. 380.

398.

1450. 5. června. V Rokycanech.

Jan ze Švamberka na Rokycanech prosí jednotníky Strakonické a město Plzeň, aby mu poslali 500 lidu pro obhájení Rokycan.

Palacký, Archiv čes. III. 380.

399.

1450. 10. června. V Plzni.

Jindřich z Rosenberka toho dne několik listů odeslal.

Palacký, Archiv čes. III. 381.

400.

1450. 11. června. Na Wildštejně.

Mezi zápisníky strany Rosenberské uvádí se město Nový Plzeň.

Palacký, Archiv čes. II. 277.

401.

1450. 8. září na Risenberce.

Racěk z Janovic odpovídá Plzeňským na nářek, kterým kníže Albrecht bavorský jej byl dotýkal.

Palacký, Archiv čes. I. 321.

1450. 3. října.

Ondrášek z Hodušic, richtář plzeňský, čini mocné pořizení o statku svém.

My Vávra Pšenička, toho času miesto richtáře, Zigmund zlatník, toho času purkmistr a Jan Hladek, přísežní měšťenee města Nového Plzně, známo a zjevno činíme tiemto listem všechněm, nynějším a budúcím, ktož jej uzrie, anebo čtúce slyšeti budú, že múdry a opatrný i slovátný muž, Ondrášek z Hodušic, richtář v Novém Plzni, ačkoliv jsa mdl a nemocen na těle, však při dobrém rozumu i při plné paměti jsa, nás na svědectvie přivolav i připrosiv, toto své poslednie rozkázanie z svého statku jemu od Pána Boha pojčeneho, tak aby po jeho smrti žádní vstrkové ani kteří svárové nebyli, učinil jest takúto mierú: Najprve své dietě pannu Luciji porúchie paní Margretě manželce své, tak aby jí v to i žádný nesahal z jeho přátel, ani jeho kteří bratřie, neb jí věří toho nade všecky jiné jeho přátely, že tak jednati bude a pannu Luciji k mravóm dobrým vésti bude, jakož jí toho zvláště doufá a věří. Item richtářstvie, kteréž má, to dává mocně panně Luciji, dceři své, i to, což v Plzenci má, totiž dvořiště, dědiny, lúky, les pod Radyní, rybník pod svatým Blažejem i straně, i s tiem se vším, což k tomu od staradáva příslušie, a jestli že by jie pan Buoh pozdravil a ona panna Lucije k svému stavu přišla, a nemohly by spolu zbýti s paní Margretú materií svú, tehda z toho statku a z richtářstvie dává i odkazuje paní Margretě, manželce své, puol druhého sta kop grošov a duom a dědiny to jest prvé panie Maretěiny, neb jest jemu toho nevzdávala a k tomu jí přidává čtyři koně, kteréž v ty časy budú, a což dobytka jest mnoho nebo málo, o to aby se právě rozdělily paní Margreta s pannú Lucijí i o domové hospodářstvie; a což jest od perel a stříbrných pasuov, to mocně panně Lucijí s materií volí odkazuje; pakli by paní Margreta který pás jměti chtěla, to má dobrou volí k vzetí, a což jest na listech a dluhov, ješto jsú mu povinni, to vyupomínajíce, dluchy tiem platiti mají, kromě toho listu, kterýž svědčí na Strahov u Prahy, ten dává bratřím Protivovi, Augustinovi a Dětrichovi, kterýž jest v Klatovách pravým dielem, aby se o to vyupomínajíc dělili; pakliby panny Lucije Pán Buoh prve neuchoval, nežli by let došla, tehdy ty všechny klenoty mocně porúchie paní Maretě, manželce své, aby to obrátila na kaplanstvie

ku oltáři svaté Panny Barbory, kostela svatého Bartolomě (je) v Plzni, kteréž jest nadala paní Regina, prvnie manželka jeho, pět kop grošov. I k tomu kaplanství přidává a mocně dává nadepsaný Ondrášek tři kopy platu ročního a věčného, aby bylo dáno z jeho ze všeho statku, tak aby bylo úplně osm kop grošov platu ročního a věčného; a dále jestli žeby panny Lucije Buoh neuchoval let nedojdúc, tehdy z toho statku, z richtářstvie aby vydáno bylo paní Margretě, již psané manželce jeho, padesáte kop grošov k těm puoldruhému stu kopám svrchupsaným, tak aby dvě stě kop grošov úplně jměla a vzela; také jestli žeby panny Lucije prve Buoh neuchoval; nežli by let došla, tehdy to richtářstvie dává Jankovi a Sigmundovi, synóm nebožce Václavovým, i s tiem, což jest v Starém Plzenci, jakož již svrchudotčeno jest, a z toho richtářství aby vydali Augustinovi postřihači, Dětrichovi, kterýž jest v Klatovách a Protivovi, aneb jich dětem po desieti kopách grošov. Item dlužen sem jedné paní dvadceť kop grošov, ješto o tom paní Margreta dobře vie, to aby zaplaceno bylo z jeho statku. Item jiných všech listuov, kteréž má anebo kteréž jsú mu dány k věrné ruce, těch zmocňuje a porúchie paní Margretě manželce své již častopsané, k kterémužto poručení a rozkázání paní Margretě a panně Luciji, dceři své nadepsané, přidává ku pomoci múdré a opatrné muže, Prokopa Fegale, Henzle Prucklera a Franu řezníka, měšťany z Plzně, že jim radni a pomocni budú v jich věcech, jakož jim toho zvláště doufá a věří. Tomu rozkázání na pevnost i na svědomie, ku prosbě snažné Ondráškově rychtářově své jsme pečeti vlastnie s naším vědomím a s volí k tomuto listu přivěsili. Jenž jest dán i psán léta od narozenie syna božieho tisícého čtyřstého padesátého, tu sobotu před svatým Františkem.

List. perg. v museu plzeňském s třemi visutými pečeti na proužcích. První pečeť jest štít dole okrouhlý s hlavou kravskou s rohy, opis nečitelný. Druhá pečeť úplně neznalá. Třetí, štít dole do tupého rohu vyblhající, znamení neurčité. Na rubu listiny: Kšaft Ondráška z Hodušic na richtu. 1410 (sic). Nov. sign. N. 78.

1450. 14. listopadu.

Urovnání sporu mezi lidmi z Bušovic a z Oujezda o pole a louku.

My Harant z Vařín, seděním na Březini, Lipolt z Švamberka a Jan Muchek z Bukova, Jan z Zaječic a Bernhart z Hradiště,

vyznáváme tímto listem obecně před každým živým člověkem, nynějším i budoucím, i ku paměti přivodíme na budoucí časy, když jsou byly rozdíly mezi Buškovskými lidmi a mezi Újezdskými lidmi, zejména Květošem a Jankem bratří a Bartú, tu seděním v Újezdci, tu my svrchupsaní jich páni a ubrmané vyšli jsme na meze s obojími lidmi z Bušovic i z Újezdce, tu jsme vyšli, zákopy, hranice i meze, což jest mezi jich polmi a oč jest ruoznice mezi nima byla; a tu jsme je smluvili přátelske s obojích dobrú volí a zvláště o tu lúku, kteráž leží u potoka u vsi i vo ty pole, kteráž ležala výše nad lúku aneb což leží mezi jich polmi, a tak ti lidie z Bušovic uplatili za tu lúku Květošovi a Jankovi bratřím z Újezdce a dali jim puol třetí kopy hotovými penězi a již psaný Květoš a Janek bratří z Újezdce slíbili se věčně na tu lúku a pole nenavracovati, ani nižádným obyčejem vymyšleným na tom překaziti, ani jich budoucí nižádným obyčejem, ješto by člověk mohl vymysleti aneb učiniti. Tomu všemu na pevnost, pravú jistotu a ku potvrzení tomuto zápisu my svrchupsaní ubrmané a smlúvce těch lidí z vobú vsí k prosbě, své jsme vlastnie pečeti k tomuto listu přivěsili s naší dobrú volí, vědomím i s plným přiznáním. Jenž jest dán a psán léta od narození syna božieho tisícieho čtrstého padesátého, tu sobotu po světím Martině rytieřem (sic).

List. perg. v museu plzeň.; pečeti na prouzcích druhdy visevši, chybí všechny. — Na rubu pozdější rukou: „Meze u Bušovic“. Sign. N. 422.

DODATKY.

404.

1216. 8. června. Praha.

Oldřich a Drslav z Litic s manželkou svou Ludkou darují, se svolením krále Přemysla, ves Nadryby na Mži klášteru v Plasích. Svědkové: Ondřej, biskup pražský, Martin, kanovník pražský, Beneš a Markvard, konšelé plzeňští (scabini et cives civitatis Noue Pilsne), Purkart ze Zvíkova (de Klingenberg), komorník Čech z Prahy (Zochecho de Praga).

Opis listiny v knize farní v Plasích. — Emler, Regesta II. č. 2641. — Listinu tuto úmyslně nepoložil jsem v první části, poněvadž dle všech známek dlužno ji míti za podvrženou. Zajisté již to by bylo zvláštní, že od roku 1216. až do r. 1300, ani jednou se nečiní ani té nejmenší zmínky o Plzni, kdežto všechna jiná královská města mnohokrát se uvádějí. Dále jména obou konšelů Beneše a Markvarda překvapují svou neobyklostí a liší se ode všech jmen konšelů, s nimiž v celé první polovici XIV. století se stýkáme, neboť tato jsou vesměs jména rázu cizího německého a teprve v II. polovici XIV. století začínají se vyskytovatí některá jména česká v radě. Rovněž nepřipomíná se na Zvíkově k r. 1216. purkrabí Purkart, nýbrž až mezi l. 1254. až 1260; rovněž i Čech komorník neuvádí se kolem r. 1216., nýbrž připomíná se Čech jakožto nejvyšší sudí zase v létech 1256—1264.

405.

1318. 1. května. Avignon.

Papež Jan XXII. k zamezení vzmahajícího se kacířství ustanovuje inquisitory, z řádu kazatelského z kláštera v Opoli bratří Koldu a Peregrina, a z řádu Minoritského Hartmanna v Plzni a Mikuláše Hospodíneta v Krakově.

Chytil, Cod. Dipl. Mor. VI. 102. — Emler, Regesta, III. 180.

406.

1345. 11. ledna. Avignon.

Jan Svatoňův z Plzně žádá stolicí papežskou za udělení místa nějakého.

Supplicat Sanctitati Vestre devotus Johannes Swatoni de Pilzna, diocesis Pragensis clericus, nuncius devote filie vestre, regine Hungarie, quatenus sibi de beneficio ecclesiastico cum cura vel sine cura, eciam si capella magistralis seu quarta decimarum existat, spectante ad collacionem archiepiscopi et capituli Strigoniensis dignemini providere Datum Avinione, III. Idus Januarii.

Z opisů z archivu Vatikánského v Římě, uložených v zemském archivu v Praze.

407.

1357. 10. května.

Bartoloměj z Plzně žádá stolicí papežskou za udělení místa nějakého

Supplicat Sanctitati Vestre Bartholomeus, quondam Jacobi de Pilzna, clericus Pragensis diocesis, quatenus sibi de beneficio ecclesiastico cum cura ad collationem prepositi et conventus monasterii Monialium in Doxano, ordinis premonstratensis, dicte diocesis, dignemini providere.

Z opisů z archivu Vatikánského v Římě, chovaných v zemském museu v Praze.

408.

1361. 3. července. Karlstein.

Císař Karel IV. ku prosbě obyvatelů Staropltzeňských ustanovuje, aby obyvatelé městyse ročně královskému purkrabí hradu Karlskrone na vrchu Radyni platili 28 kop a za to byli osvobozeni ode všech jiných poplatkův a břemen.

Carolus Quartus, divina favente clementia, Romanorum imperator, semper Augustus et Bohemiae rex etc. Notum facimus tenore praesentium vniversis, quod homines et pauperes oppidani de Antiqua Pilsna, nostri subsidies et fideles, coram nostra celsitudine constituti, nobis penuriam suam, quam patiuntur propter instaurationem castrum Karlskron in monte Radina, de novo fundatum, pascuis, quibus ut consueverunt, in dicto monte circumquaque perfrui nequeant, et alia quam plura sua gravamina exponentes, nobis humiliter supplicarunt, ut de solita nostrae pietatis clementia ipsis favere et gratiose concedere dignemur, quod aliqua summa pecuniae nomine census annui et losunge soluta per ipsos, deinde eodem anno et aliis subsequentibus annis ab omnibus aliis contributionibus et exactionibus, quas una cum civibus civitatis nostrae Pilsnae ab antiquo dare sunt soliti, forent penitus absoluti. Nos igitur consideratis ipsorum oppidanorum, quibus dispendiorum de-

fectibus et jacturis, ipsosque volentes ab eorum inopia gratiosius relevare, justis etiam eorum petitionibus gratiosius annuentes, auctoritate regia et Bohemiae, de speciali gratia et ex certa nostra scientia statuimus per praesentes, quod praedicti oppidani, videlicet quilibet eorum juxta suum posse, more inter eos hactenus observato, burgravio novi castrum Karlskron supradicti, qui pro tempore fuerit, absque dilatione qualibet, solvere teneantur viginti octo sexagenas grossorum Pragenses, census nomine ex nunc in antea anno quolibet, medietatem praedictae pecuniae, videlicet quatuordecim sexagenas in festo sancti Georgii et residuam medietatem in festo sancti Galli deinde secuturo, de hereditatibus ipsorum omnibus sive bonis; soluto autem per ipsos censu annuo, ut praefert, dictos oppidanos et eorum quemlibet a quibuslibet exacti- onibus, contributionibus, vecturis, robotis, muneribus, angariis et cujuslibet alterius darii solutionibus et praestantiis quibuscunque absolvimus, eximimus et libertamus, et gratiosius habere volumus liberos et exemptos, bene regali dumtaxat excepta, ad cujus solutionem seu dationem praefati oppidani tenebuntur omnimode, quotiescunque in regno Bohemiae fuerit edicto regio proclamata. Praesentium sub nostrae Majestatis sigillo testimonio literarum. Datum in Karlstein anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo primo, indictione XV (sic), quinto Nonas Julii, regnorum nostrorum anno Romanorum sedecimo (sic) Bohemiae XV., imperii vero septimo.

Z vidimu z r. 1724. dne 29. prosince v Praze daného, chovaného v c. k. místodržitelském archivu v Praze, jejíž laskavě se mnou sdělil p. archivář K. Köpl. Listinu tuto potvrdili v plném a doslovném znění kr. Ladislav 5. února 1455. v Praze, kr. Ludvík 20. června 1522, v Praze, kr. Ferdinand 27. května 1532. v Praze a posléze pouze všeobecné cis. Maximilian II. 7. května 1567. ve Vídni.

409.

1402. 24. listopadu.

Při darování 6 kop platu roč. farnímu kostelu v Duchcově jmenuje se mezi svědky též ctihodný muž p. p. Mikuláš [farář] v Novém Plzni.

Borový, Libri erectionum V. 568.

1406. 5. června.

Poctivý muž Racek, někdy richtář a měšténin v Novém Plzni, dokládá se býti patronem farního kostela ve Všerubech, dobrovolně a svobodně vzdal všechno právo své v příčině podacího tu, slovutnému Dětrichovi z Gutšteina a jeho dědicům.

Borový, Libri erectionum V. 696.

1410. 9. prosince. Na hradě pražském.

Vidimus bully papeže Jana XXIII. dané v Bononii 1410. dne 27. března zhotoven u přítomnosti Václava z Plzně, písaře (coram notario Wenceslao, quondam Wenceslai de Nova Plzna).

Orig. perg. v museu zemském v Praze.

SEZNAM

jmen osobních, místních i věcných.

(v P. čti v Plzni.)

A.

Abraham viz z Žichlic.
Adam kramář v P. 413.
Adam, pincerna, v P. 182.
z Adlaru Habart 364.
 — Mstidruh 279
Alba Aqua viz Bělá.
Albert vicarius v Mišni 38.
Albert, syn Viléma z Vojkova, notář veřejný 60.
 — vinárník, konšel v P. 60, 62, 66.
 — mnich ř. domin. v P. 122, 132, 169, 178.
 — viz z Prahy Al.
Albík, lékař kr. Václ. IV., 230, 231;
 arcibiskup pražský a legat, 267.
 — biskup Cesarienský, 334.
Albrecht, vévoda bavorský, 394, 437.
Amcha, mnich ř. dom. v P., 122, 132, 388.
Andrle Mikuláš, měšt. v P., 164.
Andrlík viz z Nýrska A.
 — Ondřej, měšt. v Klatovech, 314.
Anoda, souk. v P., 359.
Ansbach, 321.
Antiochenský patriarcha Václav, kancléř král., 230, 251.
M. Arnold, kanovník Míšeňský, 29, 38.
Arnošt, biskup praž. 65, arcib. pr. 76, 77.
 — děkan pražský, 55.
 — viz z Vlašimě.

z Aufenšteina Jindřich, 5.
Augustin, opat kláš. Hradištského na Moravě, 55, 57, 59.
 — postřihač v Klatovech, 438, 439.
Australis Jindřich, král. písař, 86.
Avignon (Avinion) 18, 23, 25, 441.

B.

Balile Oldřich viz z Caltova B. O.
z Bamberka Jan, král. písař 262, 284, 290, 291.
Bamberské biskupství, 360.
Bartoloměj koželuh, (ircher) měšt. v P., 281, 282. konš. 265., manž. Dorotea 281, 282. dcery Lucie, Anna a Uršula 281.
 — syn Jakuba z Plzně, kněz 442.
 — probošt v Olomuci, 55, 57, 59.
 — souk., konšel v P., 164, 201, srj. Švábek Bart. souk.
Basilej, 339, 362, 363, 365.
 — větší kostel tamtéž 353.
Basilejské koncilium, 339, 350, 365.
Basilius, Armen. arcib., kardinal, 2.
Bavor Jakub, měšt. v P., 47.
Bavorský vévoda Albrecht, 394.
 — — Jan, 236—238.
 — — Štěpán, 125.
Bavory, 394.
Bechyně Jan, podkom. král., 293 až 295.

Bělá (Alba Aqua) 303, — farář
Jakub Rudlův z Plzně 83.
Bělčice, farář Jan 299
na Bělé, viz z Fussperka Sezema.
z Bělé páni, 387.
— Racek, 387.
— Václav, 256.
Benádek, viz z Dýšiny B.
Benátky, 391
Beneda, viz ze Svojsína B.
Benedikt XII., papež, 55.
Beneš, konšel v P., 440.
Berbetová Markéta, 432, 433.
Bernard, měšť. v Klatovech, 314
Berné obecná, (berna či collecta
generalis, steura regalis), 27, 67,
165, 205, 208, 209, 292.
Berona, (Verona) 43, 302.
z Berouna, Ohlupáček Jan, 382.
— kněz Jan, oltářník, 190.
Bertold, richtář, viz Plzeň r.
Bezdek, 437.
z Bezdručic, viz z Kolovrat Purkart.
na Bezdručících, viz z Kolovrat
Jan.
z Blahůst Páta, 232, 233.
Blahuta purkrabí, viz Radyně.
z Blánice Jan, 393.
Blažej, 81.
— kaplan v P., 172.
Blažek, kovář v P., 262.
z Blovic Anna, 385.
Blovice, 390.
Bohuchval (Bouchval) převor řádu
domin v P. 81.
— starší (senior), mnich ř. domi-
nik. v P., 122
Bohunko, pivovárník (braxator) v
P., 100, manž. Alžběta 100.
— řezník v P., 263.
Bohuslav, strýc držitelů Letkova,
72, 73.
Bohuta, arciděkan Kouřimský, 55.
Boleslav (Stará), probošt Vilém
z Plzně, 198.
Boleslavský kostel 18.
— probošt Michal, 304, 311—313.
na Bolkové z Fussperka Hynek, 159.
Bonifac VIII., papež, 2.

Bonifac IX., papež, 180, 181, 204.
Bononie, 306, 443.
Bopfingen, město, 125.
Bor, ves u Plzně, 77, 82, 83, 115,
121, 124, 125.
Borovský Petr, konšel v P., 253.
Bouřha, úřed. arcib., 29, 30.
Božkov (Bosschaw, Beschkaw), 46,
111.
— kmet Havel, 122, 123, Vavři-
nec 126.
— právo odvolací, 123.
z Božkova Sezema, 217.
Brada Mikuláš, konš. v P., 181.
Bradava (Radava nyní Úslava),
řeka, 110.
Brisacher Markvard, král. regi-
strator, 335, 376.
Brixenský biskup Jan, 4.
Brod (český), 365.
Brunet, kancielér konc. basil., 353.
Břevněv, klášter, 332.
na Březině viz z Vetlé Žid a z Va-
řin Harant.
Bříško Ješek, konš. v Stříbře, 202,
205.
Buben, hrad, 69.
Buben Havel, viz Lobzy.
Budějovice (Budywoicensis civitas),
43, 150, 339, 411.
z Budějovic Dětřich, konš. v P., 48.
— *Dominik*, konš. v P., 51, 60,
62, 66.
— *Oldřich*, měšť. v P., 4, 20,
konš. 6, 14, 19, 46.
Budějovičtí, 411.
Budišín, 28—30, 37, 38, 51, 122.
z Bukova či *z Bukové Muchek*
Jan, 386, 395, 407, 411, 417,
429, 433, 439.
z Bukové Zbyněk, 102—105.
z Buksic Markvard, 189, 212,
249, 256, 296.
— *Racek*, 20.
z Buřenic Kuneš, purkrabí na Karl-
štejně, 377.
— *Tluva Zdeslav*, purkrabí, 311.
Bušek, postřihač (rasor pannorum)
v P., 182.

Bušovec Jan viz z Dýšiny.
Bušovice, ves, 207—209, 432, 433,
440.
— držitelé: Racek z Švamberka,
207—209, Marketa Berbetová,
432.
— kmeté: Babík Martin, 208,
Hřek, 208, Hřidel Jaroslav, 208,
Janek, 432, Krupa Petr, 208,
Kuřatův Matěj, 208, Kuří Jan,
208, Marsák, 432, Medek, 432,
Novák Václav, 208, Ondra, 432,
Proxin Prokop, 208; Řehoř 432,
Šimon, 208.
— odvolání do Plzně, 209, 433.
— právo m. Plzně propůjčeno, 209.
Bydžov, farář Prokop, 314

C.

Cáchy (Aquisgranum) 193, 391.
z Caltova Balile Jan, 222, 233.
— — Oldřich, 105.
Cesarienský biskup viz Albík C. b.
Cílka Jan, měšť. v P., 245, 277,
284, 285, 287, 288, 290, 294,
297, 298, starší obecní 297.
z Cipru Hugo, kardinal, 345.
Ctibor (Stybor, Czstibor), komendator
ř. něm 55, 57—59.
— (Stiborius), řezník v P., 182.
Cuda plzeňská, 65.
z Cullenhartu Lupus, provinciál
ř. něm., 136.
Cuplogus Jan, dvořenin kr. Václava
IV., 144.
Czwiflinger Hiltprand, měšť. v P.,
41.

Č.

Čapek (Jan ze San), 364, 368.
z Častolovic Páta, 366.
Častovoj, viz ze Smečic.
Čeč z Prahy, komorník (sic), 440.
Čechy, 150, 186, 362, 400.
z Čemín Mikuláš, 80.
— *Prkoš*, 79, manž. Víta, 80.
— *Stanislav*, syn Prostěje Chury,
79, 89.

Čemín, ves, 79, 80.
Čeradice, 388.
Čermenský Petr, měšt. v P., 319,
320.
Černice ves, 392, řeka tudíž, 392.
Černoch Jakub, měšt. v P., 320.
Černý Mikuláš, řezník v P., 182.
— Václav, kaplan v P., 415.
z Čičova Zdeněk, 395.
z Čížic Sezema, 177.
Črlák Jan, postřihač, konš. v Stříbře,
292.
Črnická Anička v P., 202.

D.

Daň královská (steura regalis), 161.
Dechtin, ves, 159, kmeté Václav kovář
a Svatoš, 159, 160.
Dejšina viz Dýšina.
Děpolt, měšť. tachovský, 169, manž.
Marta, 169.
Desátek církevní (decimae ecclesiae),
166.
Desky cudy plzeňské, 177.
— dvorské (tabulae curiae), 275,
278, 279, 395.
— zemské (t. terrae, regni), 157, 177,
278, 286, 288, 296, 297, 300,
320, 423.
Dětřich, biskup Mindenský, 115.
— kramář, konšel v P., 128.
— písař probošta Budišinského, 29,
38.
— probošt, viz Přeštice.
Dinkelsbühl, město, 125.
Ditl (Ditlin), farář u sv. Benedikta
v Praze, 29.
Dluhovej (z Volduch), 88.
Dobrohost Jan, kaplan, 128.
Dobronice, ves, 221.
Dobršice ves, 389.
z Dobřan Konrad, richtář tamž
a měšť. v P., 8, 14, 15, 26, 27,
39, 45, 46, 419; konšel 6, 15,
19.
— synové jeho: Herman, Jan a
Racek, 14, 39, 46.

z *Dobřan* Filip, měšť. v P., 262, syn jeho Jan, 263.
 — Herman, konšel v P., 60, 62, 66.
 — Hermana syn Henzl, měšť. v P., 109, 126.
 — Jan, konšel v P., 51, 68, 79, 89, 108, 134, 139, 161, 170, purk. 136, manž. Anna 89.
 — *Rubáš Jakub*, 335.
Dobřany (oppidum), 40, 78, 79, 89, 211, 394.
 — kaple stará P. Marie, 336.
 — kostel sv. Víta, 336.
 — oltář P. Marie, 336.
 — purkmistr, richtář a přísězní konšelé, 337.
 — na stavbu farního kostela 143.
Doksany, klášter jeptišek, 442.
 z *Dolan Půta*, 159, 160.
Dolany, ves, 75, 76.
 z *Domažlic Pavel*, král. registrator, 230, 235.
 — *František*, 314.
 — *Zikmund*, 390.
Domažlice (Tust, Taust, Tustensis civitas), 27, 43, 52, 153, 204.
 — purkrabí, 52.
Donat Michal, král. podkomoří, 121, 125.
Doubravka, Dubrav, ves, 46, 74, 75.
 — dvůr svobodný (allodium), 75.
 z *Doubravy Jan*, konšel v Stříbře, 292.
Doudlevec (Udłowicz, Odlewicz), 61, 161, 188, 264, 326, 361.
 z *Dražkova Šteblenec Jan*, sed. v Štěpánovicích, 427.
 z *Dršťky Zdeněk*, 217.
 — *Kolwín*, 365.
Drslav, probošt a administrator, 23, 29.
Drustová, ves, 75, 76, 106.
 — kostel sv. Maří Majdaleny, za ložen a pozemky nadán, 76, 106.
 — farář Svach, 106, 107.
 u *Drustové Vížka hrad*, 76, 106, držitelé hradu, 76, 106, 107.
Držek, prolokutor v P., 182.

z *Dubé Albert*, provincial ř. něm., 129, 212, 272—274, 309, 317, 323.
Dubeč, 136, farář Ludvík, 136.
 z *Dubňan Hrdoň*, 386.
 — — *Hrdoň a Václav*, bratří, 385.
Dubnice, ves, 144, 177.
 z *Dubnice Děpolt*, 143, 177.
 — *Habart*, 143, 177, manž. Vracka, 177.
Duerová Markéta, 78, jeptiška, 189, sestra její Kateřina, 78, bratr Jan, 79.
Duc viz z Vařín D. Jan.
Duchcov, 443.
 z *Dvora*, (de Curia), Jindřich viz Plzeň, richtář.
 z *Dvorce Zdeněk*, 256.
Dýšina, (Dejšina), 270, 323, 432.
 — faráři: Oto, 75, 76, 107, Svach, 106, Václav, 205, Vavřinec z Rokycan, 317.
 — kmeté: Jakub Hrachovec, Jícha, Havel Samec, Vavrušek a Přibek, 165 166.
 — kostel farní, 75, 76.
 — patron kostela, 317.
 — richtář Skur, 207.
 — richtář, kmeté a konšelé 207
 — vysazení 1 $\frac{1}{2}$ země, 165.
 z *Dýšiny*, Benádek Václav, 204, 207, syn jeho Toman, 204, 207, bratr jeho Jan, 207.
 — Bušovec Jan, 204, 205, 207.
 — Přib, 207.
Dytlín Jindřich, měšťan v Klatovech, 314.

E.

Ebrzvíň, měšt. v P., 191, konšel 147.
 — Pavel měšt. v P., 247, purk. 262.
 — Pavel viz z Hradiště E. P.
 z *Ejppovic* Beneš, 210.
 — Mareš, 419.
 — Štěpán, 126, 127.
Ejppovice, ves, 27, 127.

Ejsala, manž. Chvala z Újezda, 45.
 z *Elbinku Jindřich*, 115.
Elbracht Dětrich, král. písař 375.
Eliášův Jan, arciděkan plz., 314
 z *Esterberka*, viz na Plané.
Eremla, manž. Wernhera, ševce, 48.
 z *Essenu Rudolf*, provincial ř. něm. 108.
Ethesier Tomáš, biskup, 2.
Eugen II., papež, 343.

F.

z *Falknova Mikuláš*, farář v P., 175, 212.
Fegal (Fegalík) Prokop, měšt. v P., 329, 359, 360, 367, 396, 397, 400, 404, 426, 436, 439, konšel 339, 347—349, 377, 380, 385, 387, purk. 326.
Filip, probošt Zderazský, 57.
 — kožešník v P., 359.
Filip Jan, konšel v P., 284.
Firman Mikuláš, farář v P., 24, 25, 28, 30.
Fogel Jan, konšel v P., 134, 139, 141, 211, 214.
Frána Václav, měšť. v P., 254, 255, purk. 265, 266
 — kněz z Plzně, 296.
 — řezník v P., 439.
Frankfurt, 70, 145.
František, farář, 28.
 — farář v P., 83.
 — kanovník na Karlštejně, 311.
 — — Olomucký 186.
 — kaplan kr. Václava, 191.
 — kněz z Plzně, 192.
 — podpřevor ř. dom. v P., 122
 — řezník, konšel v P., 134, 139, 140, purk. 195.
Frelich Jan, konšel v Praze, 280,
 — Michal, konšel v Praze, 280.
Frencl, kožešník, konšel v P., 135, 136, purk. 139.
M. Frenclín, kanovník, 23.
 — král. podkomoří, 20, 21.
Frenkl Jindřich, konšel v P., 113.

Frenkl František, konšel v P., 128, 153, 157.
Fricck, převor Johanitů, 57.
Z Fridberka Rudolf, 93.
Fridl Jan, měšť. praž., 82, 83.
 — pláteník (linifex) v P., 190.
Fridrich, děkan v Budišíně, 28, 30—32, 37.
 — farář v P., 97, 99, 101.
 — od Kohoutů (inter gallicos) měšť. praž., 21.
 — markrabí braniborský, 304, 321, 339.
 — Václav, kněz, 84.
 z *Frušteina Břeněk*, 221.
Furt Mikuláš, konšel v Stříbře, 292.
Fussperk viz z Pokonic Vilém.
 z *Fussperka bratři*: Zbyněk, farář v Polni, Racek, Bohuslav, Hynek a Bušek, 98.
 — na Bolkově Hynek, 159, 160.
 — na Svrčovsi Bušek, 159, 160.
 — *Sezema*, 159, 160, sed. na Bělé, 221, sestra Jícha po Jiřím Hlubovi z Újezda, 220, 221.
Fye Jindřich, král. registrator, 302, 311, 312, 314.

G.

Gebhard, konšel v P., 170.
 z *Geylhusenu Jan*, král. registrator, 118.
Gribl, souk. v P., 199, manž. Markéta 199, 200, sestra její Dora 200.
Guldánův Fencl, měšť. v P., 329.
M. Gunther, 23.
Gurem (Gurein) Václav, kanovník, 267, 269, 270.
 z *Gutšteina páni* 388.
 Burian 410, 428, sed. na Rabštejně, 398, na Tachově, sed. na Nečtinách, 435.
 — Dětřich 443.
Guttener Mikuláš, konšel v P., 19, 134, purk., 153—157.
 z *Gysenheimu Konrad*, král. písař, 118.

H.

- Habart*, purkmistr ve Stříbře, 292.
z Habrovan Procek, 279.
Had Olekmar, 401.
Háj, ves, 84, kmeté: Vavřinec, 84, Kliment a Přibík, 85.
Hakker František (Frana), konšel v P., 167, 175, 188, purkm. 170, mistorichtář, 226.
 — *Hynek*, konšel v P., 51, 68, 89, 109, 110, 113.
 — *Jakub*, měšť. v P., 168, konšel, 46, 134, purk. 153—157, richtář 47, 48, 51.
 — *Konrad*, konšel v P., 19.
 — *Mikuláš*, konšel v P., 19, 48, 51, 60, 62, 66, 68.
Hanovec Hynek viz z Švamberka H. H.
Hanuš, kramář v P., 414.
M. Hanuš, lékař cis. Sigmunda, měšť. v P., 393, 394.
Harant viz z Vařín.
Hartman, Minorita v P., 441.
Hat (Hot), les, viz Sokořín.
Havlík v Týnci, 299, 300, syn Václav, 299.
Havlův Martin, písař v P., 315.
Heindlův Rupl, měšť. v P., 188, 189.
Henzl, kožešník, purk. v P., 181.
 — konšel na Starém m. v Praze, 280.
Herman, 4.
 — *Jan* viz z Dobřan H. J.
 — kněz v bisk. Míšeňském, 38.
 — kožešník v P., 137, 201, konšel 128, manž. Anna, 201, 202.
 — mnich řádu domin. v P., 178.
 — převor ř. dom. v P., 169.
 — podpřevor ř. dom. v P., 132.
 — probošt v Budišíně, 28—31, 37.
 — prokurátor kláštera sv. Antonína, 23.
Herschefal Jindřich, konšel v P., 40.
Herschefl Jan, konšel v P., 118.
Hertník, farář v P., 28, 29, 33—35, 37, v Opavě, 30, 31, 32.

Hildebrand, 4.

- Hintlpach* viz Huclpach.
Hnibko Jakub, 40, manž. Osterhilda, 40.
Hlava Martin, měšť. v P., 193, manž. Marta, dcery Anna a Uršula a syn Jiří, 193.
Hlavnička Václav, konšel v P., 153, 157, 167.
Hladek Jan, konšel v P., 438.
Hlazel Jakub, konšel v P., 134.
v Hlohlovech viz z Chrástu Lipolt.
Hlub Jiří viz z Újezda.
Hnilice Petr, měšť. v P., 320, 368, 369, 383, 384, konšel 284, 294, 306, 315, starší obecní, 297.
 — *Jan*, syn předešlého, 320, 368, 369, manž. Maretka, 368, 369, 383, 384.
z Hodětína Hájek, (magister coquinae), 289, 290.
Hodonín (Godingen), 312, 313.
z Hodušic viz Pizeň, richtář z H. Ondrášek.
Hoholovy, ves, 177.
Z Holic Aleš, 316.
Holý, měšť. v P., 178.
z Homberka Jaroslav, 177.
z Homburka Rudolf, provincial ř. něm., 83, 97, 101.
z Horažďovic Jan, 182.
 — Mirtl, 182.
 — Petr, český kazatel v P., 218, 223.
Horneck, město, 418.
Horomyslice (Hořemyslice), 428.
z Hořešovic Jan a Prokop, bratři, 388.
Horšův Týn viz Týn Horšův.
Hospodinet Mikuláš, Minorita v Krakově, 441.
Hostivice, ves, 332.
z Hostouně Jan, farář v Chotíkově, 380.
Hošek, pekař v P., 138, konšel 135.
 — Mikuláš, bratr předešlého, 138.
Hradec 128, kostel sv. Ducha 128, oltář sv. apoštolů 128.

- z Hradce Jindřichova*, Jakub, klerik, 268.
 — Jan, 434.
 — Oldřich, 434, 436.
Hrádek Kunčín (castellum) u Plzně, 164.
Hradešice, ves, 256, farář Dominik, 256.
Hradiště, ves u Plzně, 196.
z — Bernart, 439.
z — Ebrzvíň Pavel, 428.
Hradištko, tvrz u Prahy, 332.
z Hrádku (Kunčina) *Vachek*, 164.
z — Jan, 301.
 — viz Student Jan.
Hrdule Jan, měšť. v P., 340, 341, syn Mikuláš a dcera Ludmila, 340.
 — Mauric, bratr Janův, 340.
Hrnček Ješek, souk., konšel v P., 161.
 — Petr, konšel v P., 275.
Hromádko Tobiáš, měšť. v P., 403, 404, konšel 427.
Hřek viz z Nebilov H.
z Hřešihlav Jan, 94, manž. Markéta 94.
 — Oněš 94.
Hřešihlavec Jan 94, manž. Budka 94.
Hřešihlavy, ves, 94, Jakub poddaný 94.
Hucpach (Hintlpach, Hutalpach) Matěj, purk. v P., 188, 189, 226.
Hugo viz z Cipru H., biskup.
Huler Sigmund, král. podkomčí, 186—188, 229.
Hurta Václav, probošt špitála v P., 417.
Hus Jan 258, 261, 370, 424.
Husité (seкта viklefská Jana Husa) 317, 321, 339, 344, 345, 361, 363, 365, 368, 370, 371.
Hústka Mikuláš, konšel v Stříbře, 292.
Hvizden Mikeš v Týnci, 275, dcera Kateřina, 275.
Hvozdiř Jan viz z Pakoslavi H. J. a z Prostiboře H. J.

Hynek František, konšel v P., 128.
 — *Mikuláš*, měšť. v P., 300, 316, 326, 327, 333, 343, 361, 362, konšel 142, 294, purk. 236, 253; Mabka, první manž., 300, Kačka, druhá manž., 326; synové: Hy-náček, 326, 362, Janek, 326, 361, 362; manž. Kateřina; Mikuláš, 326; dcera Machna, 326.
 — písař městský v P., 153, 157, 170.

Ch.

- Chalcedonský biskup Jakub*, 2.
Charamcová Markéta, 226, 227.
Cheb (Eger, Egra), 321, 322, 350, 351, 389.
z Chebu Henzl, konšel v P., 113.
Chenadir Anton, biskup, 2.
Chlevec Racek na Bezděkově, 437.
z Chlumu Bohuslav, 309.
Chody Nové, ves, 309.
Chordibulenský biskup Mikuláš, 2.
Chotěšovy, (Chotěšov), klášter, 17, 40, 90, 204, 325, 394, konvent, 325.
 — probošt Hynek, 300.
 — — Petr, 325, 336, 337.
 — vladař, Petr z Kamenice, 301.
Chotíkov, ves, 405, 406.
 — faráři: Mikuláš, 115, 116, Mikuláš z Plzně, 116, 128, Svatoslav z Vížky, 128, Jan Cicero, 300, Tomáš z Plzně, 300, Vavřinec, 317, Jan z Touškova, 317, Jan z Hostouně, 380.
 — lidé podd., Vaječník Václav, 405, 406
 — podací páni: Mikuláš Mi'oslav, 115, 116, 128, Ebrzvíň, 191, Jindřich z Elsterberka 300, Pabianek Tomáš, 291, 317, 380.
 — přístupu nebylo ke kostelu, 317.
z Chotíkova Václav, měšť. v P., 347, 349.
v Chotíkově Jan, 182.
 — *Mazanec*, 182.
Chotivěl, hora u Střapole, 429.

- z Chrancovic Jaroslav*, 384.
Chrást, ves, 304.
z Chrástu Lipolt, 19.
 — — sed. v Hohlovích, 431.
 — *Otík*, 88, *Otto*, 166.
 — — starší, 209.
 — *Petr*, 134, 304
z Chřelenic Václav, sladovník v P., 182, 183.
z Chřínova Hynek, 222.
Chval viz z Újezda.
z Chvalenic Huba Bláha, 358, syn Šimon 358, 359.
Chvalenice (Achlanenitz), ves, 192, 304, 313, 336.
 — farář Blažek, 336, 337.
 — podací páni: Anna Pabianková z P., 192.
z Chudenic Mikuláš, 427.
Chudoba Jan, měšť. v P., 341--343, konš. 284, 294, manž. Anička 342, 343, dcera Anička 343.
 — Jan, stolař v P., 342.
 — Šimon, konšel v P., 263.
Chudý (Pauper) Martin, 182.
Chýnov 191, farář Jan Zdeňkův z P., 191.

I.

- Inram*, konšel v P., 6, syn Ondřej, 6.
Italie (Ytalia), 417.

J.

- Jablkinice*, 116, faráři: Budek, 116, Mikuláš z P., 116.
z Jablonné Strniště Jan, 407, 408, 411, 414, 417.
Jakoš z Plzně, farář ve Všeradicích, 318
 — měšť. v P., 192.
 — richtář v Stříbře, 202, 205.
Jaklín (Jeklín) Pavlův, konšel v P., 6, 60, 62, 66.
Jakub, biskup, 15.
 — farář v P., 97.
 — — v Kladrubech, 327.
 — kanovník, král. písař, 235.
 — klerik viz z Hradce Jindřichova.

- Jakub*, Minorita v P., 147.
 — mlynář v P., 182, 189, konšel, 194.
 — mnich ř. domin. v P., 122, 132, 178, 387, 388.
 — písař v P., 384, první písař v P., 391, manž. Johanka, 384.
 — soukeník, konšel v P., 297.
Jan, arcib. praž. a legat apošt., 152, 153.
 — bednář (doleator, pinter), konšel v Stříbře, 202, 205.
 — biskup praž., 5, 24, 29, 30, 35, 57.
 — farář u svt. Michala v Praze, 28.
 — — v P., 309, 317.
 — z Plzně farář v Bělčicích, 299.
 — — — v Poříčí, 305.
 — — — v Krašově, 306.
 — kardinal, biskup Olomucký, 318, 324.
 — při chrámě svt. Sixta, kardinal, 345
 — de Ursinis, kardinal, 345.
 — in Lucina, kardinal, 345.
 — při chrámě svt. Petra v okovech, kardinal, 345.
 — kardinal, viz Karvajal J.
 — kazatel ř. domin., 425.
 — kovář, konšel v Stříbře, 202, 205.
 — král český a polský, 6, 7, 9, 11—13, 17, 18, 21, 26, 27, 43, 50, 52, 53, 61, 62, 65, 70, 71, 86, 124, 148, 240, 261, 310.
 — lektor v Žitavě, 38.
 — mlynář (molitor), konšel v Stříbře, 202, 205.
 — mnich ř. domin. v P., 169.
 — otcík starý, mnich ř. dom. v P., 388.
M. Jan Paduanský, 59.
Jan, pacholek v P., 382.
 — XXII. papež, 16, 18, 23, 30, 441.
 — XXIII. papež, 268, 443.
 — z Plzně, kněz, 86, 142.
 — *Svatoňův* z Plzně, kněz, 441.

- Jan*, převor ř. dom. v P., 122, 132, 178.
 — — v Mělníce, 60.
 — probošt Vyšehradský, kancelář český, 7, 11, 12, 28, 124.
 — probošt špitála v P., 126, 267, 418.
 — rektor školní v Praze, 65.
M. Jan, rektor školy městské v P., 89.
Jan starší, mnich ř. dom. v P., 246, 253.
 — vévoda bavorský a falckrabí rýnský, 236—238.
Janek, měšť. v P., 428.
z Janovic a z Řisemberka Racek, 394.
 — *Racek*, 437.
Januš, kolář (arcufer), měšť. v P., 100.
Janův Konrád, konšel v P., 128.
 — *Prokop*, měšť. v P., 220.
z Javora Čáslav, 130.
 — *Drslav*, 189.
 — *pí. Vecemila*, 425.
Javorský Petr, král. komorník, 149.
z Technic Petr, konšel v P., 68.
z Jeníkova Václav, král. registrátor, 175.
z Jenšteina Pavel, král. písař, 118.
Jeptišky chudé (Moniales pauperes) v P., 78, 89.
Jeronym praž., 570.
Jerusalem, 2.
Jesenický Jakub, měšť. v P., 254, purkm. 224.
Ješek, lékař v P., 141, manž. Kateřina, 141, bratr Pešek, 141, Petra příbuzná 141, Bětka a Hoda, sestry, 141.
 — Mniškův zeť v P., 182
Jičín, 60.
z Jihlavy Michal, veřejný písař, 268.
Jícha viz z Újezda Hlub Jiří.
Jiljí, mnich. ř. dom. v P., 132.
Jindřich, kanovník v Budišíně, 29.
 — kněz v P., 307.
 — kramář, konšel v P., 14, 46.

- Jindřich*, král český a vévoda korutanský, 4.
 — Minorita v P., 307.
 — mýtný (thelonearius). konšel v P., 19.
 — opat v Norimberce, 360.
 — panniparius král., 72.
 — probošt v Praze, 55.
M. — prokurátor v Budišíně, 28, 38.
 — rektor školní — 38.
Jineš ve Vlkyši, 182.
Jinoš Konrad, měšť. praž., 6, 21.
Jirkl, služebník, 390.
M. Jirí, správce školy v P., (scolasticus), 20, 21.
Jiříkův Jan, měšť. v P., 242—245, 247, 277, 284—288, 290, 294, 296—298, konšel 275.
Johanek, kněz ř. něm. v P., 218.
 — konšel v P., 326, 341, 361, 377, 380, purkm., 347—349, 359, starší obecní, 294, srj. též Týnský Johánek.
 — měšť. v Klatovech, 314.
Jordan, mnich, 4.
Julian, kardinal, 368.

K.

- Kabat*, měšť. v P., 182.
Kabelec Jakeš, měšť. v P., 315, 316, konšel, 265, 284, manž. Katruše, 315, 316, dcery: Katruše a Eliška, 315.
 — *Petr*, měšť. v P., 347—350.
 — *Václav*, kaplan v P., 220.
Kagr Oldřich viz na Stornštejně.
Kalarikan Panatius, arcib., 2.
Kamareš František, měšť. praž., 148, děti jeho Albert a Alžběta, 148, 149.
Kamarch Manfred, biskup. 2.
z Kamenice Petr, vladař kláš. choťšovského, 301.
z Kamině Albert, 5.
Kamiňský probošt Mikuláš, král. písař, 122.
z Kamýka Václav, 130.
Kaplář Kunat viz ze Sulevic.

Karel, markrabí moravský, 46, 52, 54, 61, 62, 64, římský a český král, 69, 70, 72, 77, římský císař, 82, 85, 90 - 92, 114, 117--119, 121, 125, 148, 174, 240, 261, 297, 308, 310, 441, 442.
na Karlshutě (t. j. Radyni), purkrabí Blahuta, 115.
Karlskron, (castrum Radyně), 442.
Karlštejn, 304, 441, 442.
 — kanovník František, 311.
 — obec hradu K., 318.
 — purkrabí: z Buřenic Zdeslav Tluxa, 311, z Buř. Kuneš, 377.
z Karvajal Jan, kardinál, 423.
Kateřina, dívka v P., 307.
Kavka, švec, měšť. v P., 428.
z Kdešic Chval, 130.
Keřek Matěj, měšť., v P., 247.
z Kladrub M. Prokop, 427.
 — *Kateřina*, 325.
Kladruby, klášter, 81, opat Racek, 81, probošt Dětrich v Přešticích, 81.
 — městys: farář Jakub při kostele svt. Petra, 327.
z Klatov Herman, měšť. v P., 15, konšel, 6.
 — *Libhard*, měšť. v P., 185.
Klatovy (Glatoviensis civitas), 43, 125, 204, 314, 391, 438, 439.
 — od berní král. na 6 let osvob., 250.
 — farní kostel, oltář svt. Mikuláše, 314.
 — farní kostel, oltář Poč. P. Marie, 185.
 — kaplani: Prokop, 314, František z Domažlic, 314.
 — ke kostelu nebylo přístupu, 314.
 — měšťaná: Andrlík Ondřej, Bernard, Dytlín Jindřich, Johánek, Kurf, Matěj R., Meindl Jan, Ondřej, Racata Jakub, S'avošovský Míka, Točnick Martin, všichni po bytem v Plzni, 314.
 -- bratři: Protiva, Dětrich a Augustin postřihač, 438, 439.

Klement, sladovník, měšť. v P., 357.
z Klenového Příbík, 437.
Klíma Jan, 405, 406.
 — konš. v P., 284.
 — Vavřinec, konš. v P., 262
Kliment lorifex, konšel na Star. m. praž. 231.
z Kněžic Vilém, 177.
z Knij a Slatiné Liška Vilém 427.
Knín, město, 54.
Knížek, měšť. v P., 139.
z Kocova Zbyněk, 309, sed. na Vilšteině 399.
z Kokota Kunka a dcera Anna, 329.
Kokotsko (Kokot), ves 241, kmeté: Ondřej a Jan, 133.
Koláčková Žofie, měšť. v P., 329.
Kolda, dominikan v Opolí, 441.
z Koldic Thima, král. pisař, 146.
Kolešovka, vrch u Koterova, 111.
z Kolovrat Jan, 394.
 — *Hanuš*, 410, 427.
 — a na Bezdruzicích Purkhart 309.
 — a na Žebráce Hanuš, 398.
Komárov, ves, 178.
z Komárova Pešik a Otík, 178.
 — *Václav*, biskup Nikopolský, 178.
 — *Jan*, mnich ř. domin., 178.
 — *Boheš a Kunka*, 178.
 — *Vintřít a Jitka*, 178.
 — *Svach a Něta*, 178.
Konrad, biskup Ljubucký, 146.
 — -- Olomucký, král. podkomoří, 251.
 — farář v P., 33, 35.
 — kanovník v Budišíně, 38.
 — převor u svt. Tomáše v Praze, 60.
 — podkomoří král., 235.
 — probošt, v Mělnice, král. podk. 239.
 — prokurátor richtáře plzeň. 128, 129.
 -- puškař (balistarius) konšel v Stříbře, 202, 205.
Konsar Adenulf, arcib., 2.
Konstantin, farář, viz Kostelec, K. f.

Koranda Mikuláš, měšť. v P., 299, 300, 392, 395, konšel, 278, 279, 357, 359, 381, purk. 281, 306, 341, 368, starší obecní, 275, 294, 297.
 — Václav. kazatel při far. chrámu v P., 282.
Kortelangen Vilém, král. registrator, 146.
Kostelec u sv. Jiří u Plzně, 248.
 — farář, 274.
 — — M. Konstantin, 314, 318.
 — — Mikuláš, 107.
z Košemberka Jindřich, 229.
Košik Mikuláš, měšť. v P., 138, 139, purk. 128.
Kuneš Košík, křížovník ř. něm. v P., 138.
Košťál, spělač v P., 182.
 — Václav, měšť. v P., 307.
Kotas Beneš, rybák v Černicích, 392.
Koterov, ves, 110, 113.
 — lánů kolik a plat z nich, 112.
 — mlýn, 112.
 — odvolání do Plzně, 112.
 — práva m. Plzně při soudě užívati, 112.
 — řeka Radava (správně Bradava), 110.
 — vrchy: Kolešovka a Mešnice, 111.
Kouřim, 365.
Kozí Mikeš v P., 338.
Kozlák Petr, měšť. v P., 390.
 — Václav, měšť. v P., 404, 412.
Kozolupy, ves, 198.
 — patron rytíř Bořivoj ze Svinář v P., 198.
Kračar Mikuláš, konšel v P., 14, 46.
 — Jindřich, konš. v P., 134.
Krakov, 441.
z Kralovic Vavřinec, měšť. v P., 111, 113, konš., 134.
 — *Jan*, konšel v P., 68.
Krašov, 306, farář Jan, 306.
Krašovice, 317, farář Vavřinec z Rožycan, 317.

z Kravař Lucek, král. hofmistr, 251.
z Kroměříže Jan, korrektor a registrator král., 93.
 — *Milič*, král. kancleř, 86.
Krumlov, 434-436.
Krušina Hynek, 105.
 — *Jan*, purkrabí praž., 229.
 — viz z Švamberka.
z Krimic Kuna, měštka v P., 427, 428, Regina a Anna, vnučata, 427, 428.
 — *Jan*, (Henzl), 278.
Křimice, ves, 278, 279, držitel Per-told Nusl, 157, 158.
M. Křišťan viz z Prachatic.
Kříše, ves, 19.
Kuba, město v Bavořích, 316.
Kulhavá Kateřina v P., 382.
Kunc, konšel na St. r. m. praž., 280.
 — kovář, měšť. v P., 137.
Kuneš Pavel, měšť. v P., 220, 353, 355, 386, konšel, 226.
 — oltářník v Praze, 305.
z Kunratic Přeck, 410, 411, 431, 433.
Kunz, biskup Olomucký, 337.
Kunzl, konšel v Stříbře, 202, purk., 205.
Kurf, měšť. klatovský, 314.
z Kutšteina viz z Gutšteina.
z Kyšic Petr, 143, 144.
 — *Petr a Oldřich*, bratři, 177.
Kyšice, ves, 42, Jan, kostelník, 207.
Kyvač Ondřej, měšť. v P., 138, konšel, 170.

I.

Ladman, žid v P., 338.
Lampus Jan, měšť. v P., 327, Jakub, syn jeho, 327.
Lazar, postřihač v P., 414.
z Ledec Prokop, měšť. v P., 279.
Leimwater (Leymwater) Tyrman, měšť. v Hoře Kutné, 21, 22.
 — *Jan a Petr* v P., 85, 86.
 — *Petr*, 148.
Leo, lektor ř. dom. v P., 169.

- z *Lestkova Jan*, podkom. král. 274, 283—287, 289—291, 294, 295, 297, 298, král. komorník, 279
Letkov, ves, 17, 18, 50, 72, 73, 262, 427, tvrz, 395.
 z *Letkova Bohuslav*, dispensator král. 17.
 — *Oldřich*, 209, 261.
 — *Přibík a Jindřich*, bratři, 72, 73.
Leuthold, lektor u svat. Tomáše v Praze, 60.
Lev, komendator ř. něm., 13.
Levce, ves, 269, kmet Odclen, 269.
 z *Levec Markvard*, 269, manželka Anna, 269.
Ležení (obstadium), 127, 257, 408, 409, 425, 426.
 z *Lhoty Konrad*, řč. Pracek, 95.
Liba Havel z Utušic, 188.
Libaň, 361.
 z *Lichtemburka Oldřich*, král. podkomoří, 5.
Lichvice Jan, měšť. v P., 358.
Lintworm, 6.
Lipany, 364, 365, 368.
Lipěš (Lipso), Minorita v P., 147.
 z *Lipna Jindřich*, 384.
 z *Lípy Jindřich*, maršálek král. 5.
List ohlašovací (litera proclamationis) 177, 191, 275, 278, 295, 299.
 — na papíře, 294, 422.
 — na pergameně, 218, 294, 422.
Listu královského neporušeného známky, 65, 218, 219.
 — *papežského* neporuš. známky, 55.
 — pokažení, 156, 416, 430, 431.
 z *Litic Rus*, král. komorník, 61—63, podkomoří, 64, 70.
 — *Protiva*, 61—63.
 — *Půta*, 61—63.
 — *Racek*, 61, 63.
 — *Rus*, 61, 63, podkomoří král., 82.
 — *páni*, 388.
 — *Drslav* s manž. Ludkou a Oldřich, 440.
Litice (Lutitz), ves, 61—63.

- Litice*, farář Mikuláš Roman, děkan plzeň., 218, 223, 233.
Litická řeka (Radbuza) 420, dřevěný most přes ni, 420.
Litl František, konšel v Stříbře, 205, purk., 202.
Litohněv, 94.
Litoměřický, arciděkan, 95.
 z *Ljubice Kašpar*, král. registrator, 251, 262.
Ljubucký biskup Konrad, 146.
 — probošt, král. písař, 149.
Lobzy, ves, 192, 209, 212, 242, 245, 295—299, 320, 396, 408, 414, 421.
 — *Buben Havel*, 191.
 — *Črmenský Petr*, 320.
 — *Matěj a manž. Marta*, 320.
 — *Třepňa*, 320.
 — *řeka pod vsí*, 209, 320.
Lohová, ves, 6.
Lom, ves, 169, Petrle Jindř., 169.
Lounský klášter, 393.
Losina, ves, 304, 313.
Lucek, kněz z Plzně, 74.
Lucemburk, 9, 13, 22, 65.
Lučím, 391, kostel Matky boží, 391.
Lukavice, 177, farář Sezema, 177.
 z *Lukavice Zdeněk*, 426.
 — *Hořejší*, ves, 401, Pidra Matěj, 401.
 — — *Zdeněk*, 402.
 v *Lukavici Hořejší* viz z Malevic Anna.
 — *Dolejší* viz z Řenec Lvík.
Lust Jan, král. registrator, 149.
 z *Lutic Racek* viz ze Žlutic R.
Lužec, ves, 55.

M.

- Macharonský biskup Přibislav*, 10, srj. Sadaronský b.
 z *Malejovic Jan*, 384.
Malesice, ves, 300.
 z *Malevic*, sed. v Hořejší Lukavici Anna, 401, 402.
Malice, (ves), 239.
Malý Jiřka, souk. v P., 200.

- z *Manetina Blažej*, měšť. v P., 147.
 — *Fricková Zofka*, 329.
 — *Václav*, měšť. v P., 242—245, 284, 285, 287, 290, 294—296, 298, 299, konšel, 153, 157, 170, 175, purk., 193, 194, 197, Anna, manž., 243, 244.
 — *Václav*, syn předešlého, 243—245, 276, 277, 285—287, 297, Barbora, Dorota a Markéta, dcery, 243—245.
 — *Barbora*, manžel Jakub ze Všerub, 276, 277, 284—291, 293, 294, 296, 298.
Markvard, konšel v P., 440.
Maršová Žoika v P., 307, 308.
Martin Chudý, mnich ř. dom. v P., 246, 253.
 — kanovník pražský, 440.
 — kaplan v P., 199.
 — koloděj, konšel v Stříbře, 202, 205.
 — lučičník, konšel v Stříbře, 292.
 — mnich v Praze u svt. Vavřince, 270.
 — mnich ř. domin. v P., 122, 132, 178.
 — V. papež, 318.
 — postřiháč, konšel v P., 128.
 — soukeník, měšť. v P., 214.
 — zahradník v P., 164.
Mařík, pekař v P., 307.
Matěj Holý (Calvus), mnich ř. dom. v P., 253.
 — kazatel ř. dom. v P., 246, 253,
 — kožešník, konšel v P., 281.
 — krejčí, konšel v Stříbře, 292.
 — posel, 314.
 — předpřevor ř. dom. v P., 168, 178.
 — převor ř. dom. v P., 385—387.
 — převor chctěšovský, 325.
M. — professor theologie, 246, převor ř. dom. v P., 253.
 — řezník, konšel v Stříbře, 202, 205.
 — sladovník, měšť. v P., 223, 224, manž. Anna a syn Jiří, 224.

- M. Matěj*, soukeník v P., 340, 412, 413, místopurkmistr, 390.
Mauriciův Albert, kněz z P., 84.
Meček v P., 182.
Meindl Jan, měšť. klatovský, 314.
 — *Petr*, měšť. v P., 275, 402—404, manž. Kateřina, 275.
Meinhard Wolfram, měšť. praž., 5.
Meinl, kožešník v P., 100.
Mešnice, vrch u Koterova, 111.
Mešno, 87, farář Mikuláš z Plzně, 87.
 z *Metelska Jindřich*, purkrabí Tachovský, 398, 399.
 — *Okle Jan*, 427.
Micko Konrad, konšel v P., 60, 62.
Michal, kanovník pražský, 302.
 — koželuh v P., 265.
 — probošt boleslavský, král. písař, 304.
 — skolastik v Praze, 55.
 — žid v P., 448.
Mikšák, měšť. v P., 227.
Mikuláš, biskup turinský, 305.
 — — Neocastrenus, 2.
 — farář v P., 8.
 — — 116, 129.
 — — 136.
 — — 212, 223, 233.
 — — 248, 255, 272, 273.
 — — 323, 338, 384.
 — — v Chotíkově, 115.
 — — v Praze u svt. Benedikta, 208.
 — kněz v Budišíně, 29.
 — kněz z Plzně, 87.
 — — 108.
 — — 106.
 — — farář v Újezdě, 249.
 — konšel ve Stříbře, 292.
 — kotlář (cuprifaber), konšel v P., 284.
 — kovář v P., 414.
 — krejčí v P., 182, 201.
 — kustos Minoritů v P., 367.
 — lazebník v P., 108, 109, 199.
 — lektor ř. dom. v P., 169, 178, 180.
 — měštěnin v P., 321.

Mikuláš, Minorita, 38.
 — mnich ř. domin. v P., 122.
 — minciv (monetarius), měšt. v P., 66.
 — V. papež, 424.
 — písař městský v P., 113, 114, manž. Maruše a dcera Marketa, 113, 114.
 — posel, 314.
 — postřiháč, měšt. tachovský, 160, 170.
 — probošt Kaminský, král. písař, 122.
 — prokurator ř. svt. Antonína, 23.
 — švec v P., 141.
 — zeť Ůterského, konšel, 292.
Mikulášová Mapa, mlynářka v P., 329.
Milán, 339.
Mild Jakub, viz z Mostu.
Miletic Vlk, 232.
Miličinec Jan, měšt. v P., 353—356, 381—383, manž. Lída, 382, 383.
Milkovec Petr viz z Švamberka.
Miloslav postřiháč, konšel v P., 66, 68.
 — řezník, konšel v P., 40.
Miloslavův Mikuláš, měšt. v P., 115, 116, 128, 162, konšel, 134, Jodok a Petr, synové, 163, Kateřina, dcera, 163.
Milota kramář, konšel v P., 199.
 — měšt. v P., 414.
Milvová Maruška, 428, Maretka, služebnice její, 428.
Mindenský biskup viz Dětřich M. b.
Miránek, souk. v P., 197.
Miroslav postřiháč, konšel v P., 60, 62.
Mirošov ves, 101, 216, dvory: Maříkův, 101, Václava a Přibyně, 103; kmeté: Otík a Vavřinec Řešetář, 216.
Missl Martin v P., 182.
Mišec, 38.
Mladota, mnich ř. domin. v P., 122.
Mladotův Martin, konšel v P., 109, 110, 113.

Mléčko Petr, konšel v P., 201.
Modřany, 23, farář Vojko, 23.
z Modřeovic Ohryzek, 312.
 — *Dobeš Vrš*, sed. na Radyni, 396, 397, 399, 410.
Mokrška Petr, veřejný písař, 268.
Moleška, kučz v P., 307.
Morava, 24, 417.
z Mostiště Bušek, 94, řč. Hřešihlavec, 96.
Mostiště, 94, podd. lidé Pavel 94, Velek, Bláha a Hodoň, 94.
z Mostu (de Ponte) Mild Jakub, 266, 267.
Motl Jan, koželuh v P., 265, 266, manž. Marta, 265—267.
Motler Gocko (Gocz), měšt. v P., 121, 124, konšel, 68, 128.
 — Jindřich, konšel v P., 60, 62, 66, 68.
 — Václav (Fenc), 167, konšel, 242, 276, purk. 315.
Mudroch Jan, měšt. v P., 254.
 — Pakeš, syn, 254, manž. Maretka, 254, 255, 315, 342.
Muchek viz z Bukova.
z Mulembrona Jan, posel konc. Basilejského, 354.
Munerstat, město, 18.
Musse, žid v P., 338.
Mýto, viz Veselnice.
Mýto, městys, 69, farář Prokop, 309.
Mže (Myzye), řeka, 76, 440.

N.

Nadryby, ves, 440.
Nahošice (Naoschicz), ves, 81.
Nárožník Tomáš, měšt. v P., 340, 383, 402, 404, 412, konšel, 356, 358, manž. Něta, 403, 404.
Natstrati, ves, 45.
z Nebilova Hřek, 326, 327.
 — *Racek*, 20, 80.
na Nečtinách viz z Gutšteina Burian.
z Někmeře Petr, 256.
 — viz z Hradiště Ebrzvin.
Německo (Alemania, Germania), 417, 423.

Nepomuk, 204.
z Nešpor Škaředek Jan, 393.
Něta, služebnice v P., 382.
z Nevidá Jaroslav, 191.
z Netonic (Netunic) *Vilém*, 325, 343, 421, 431.
Neužil Martin, měšt. v P., 396, 397.
z Nezabylic Stašovec Martin, 191.
Nicka v P., 182.
Niger Wernher, měšt. kutnohorský, 21.
z Nimburka Šimon, probošt a administrator, 421.
Nördlinky, město, 125.
Norimberk (Nuremberg), 304, 321, 330, 331, 335, 339, 361, 362, 364, 368, 376.
 — klášter sv. Jiljí, 360.
 — opat Jindřich, 360.
Norimberští, 330, 339.
Nothafft Jindřich viz na Wernberce N. J.
z Nového města (Nova civitas), Bartoloměj, král. registrator, 186.
Nožka Mikuláš, měšt. v P., 138.
Nussl Pertold, měšt. v P., 157, 158, konšel, 128, Martin, Jan a Blažej, synové bratra jeho, 157, 158.
 — (Nysl) *Bláha*, měšt. v P., 353, 355, konšel, 278, 279, 284.
z Nýřan Jan, 396, 397, 415.
z Nýrska Andrtík, měšt. v P., 390, 391, konšel, 381.
 — *Tomášek*, syn jeho, 390, 391.
Nýrsko, 391, farní kostel, 391.
Nysl, viz Nussl.

O.

z Obytce Bohuslav, 427.
 — *Chuchel Jan*, 427.
Odolen, viz Levce.
z Okrouhlice Hroznata, 393.
Olbram, měšt. v P., 317, konšel, 353, 355, 368, purk., 356—358, mistorichtář, 377, 380.
Oldřich, farář v P., 274, 309.
 — — 317, 318, 323

Oldřich koželuh v P., 265.
 — kramář, konšel v P., 60, 62, 66, 68.
 — kustos, 38.
 — lazebník v P., 108, 109.
 — malíř v P., 197, 198.
 — postřiháč v P., 225.
 — prokurator ř. dom. v P., 178.
 — sedlák, konšel v P., 128, 153, 157, 163.
 — souklatik pražský, 8, 16, 23, 24.
 — soukeník, konšel v Stříbře, 202, 205.
 — spížník král., 50.
Oldřichová, jirchářka, 404.
z Olešné Jan, 95.
Olomuc, 55, 57, 59, biskup Jan, kardinál, 318, 324, biskup Konrad, král. podkomoří, 251, kanovník František, 186, kostel 325, probošt Bartoloměj, 55.
z Olomuce Václav, král. registrator, 188.
Oněšov, ves, 143.
Ondřej, biskup pražský, 440.
 — *z Plzně*, král. dozorce cest, 186.
 — krejčí, konšel v P., 153, 157.
 — měšt. klatovský, 314.
 — postřiháč, měšt. v P., 247.
 — král. prokurator, 31, 32.
 — richtář viz Plzeň z Hodušic O. r.
Oříšek Petr, měšt. v P., 78.
Osek, 314, faráři: Jan, 314, Prokop, 314.
 — podací pán, arciděkan plz., 314
z Oseka Lipolt, 134, 165, 212.
 — — starší, 205, 209.
 — — mladší, 205.
 — — sed. v Horomyslicích, 206, 207.
Osterhilda, 40.
Ostřihomská diecese (Strigoniensis dioc.), 325, 381.
z Osvažina Nachval, 102—105.
 — *Václav*, viz z Otěšic.
z Ošelína Oldřich, 233.

Ošmakal Jan, měšt. v P., 142, manž. Alžběta, 142, 143, 392.
Otakar II., král český, 49.
z Otěšic Bohuš, sed. na Skočcích, 249, 427, viz ze Skočec.
 — *Václav*, sed. v Osvračimě, 249.
Otto, farář v Dýšíně, 75, 76, 107.
 — falckrabí rýnský, 125.
Ovňerka Mareta v P., 307.
Ozep, mnich ř. dom. v P. 246.
Ozepovi synové, řezníci v P., 162.

P.

Pabianek Tomáš, měšt. v P., 170—173, 183, 184, 217, 218, 1. manž. Klára, 172, 2. manž., Anna, 171, 172, 183, 184, 192, 217, 218, 405, 406; dcery: Klára, 171, Kateřina, 172; synové: Tomáš, 172, 291, 317, 405, syn jeho Tomášek, 380; Fabian, 172 Mikuláš, 172, Sigmund, 172, Václav, 172, 225, 344, 350, 405, purk., 247, manž. Kateřina ze Žlutic, 225.
Pabianek Niger, viz z Štěnovic P. N.
z Pakoslavi Hvozdtř Jan, 384.
z Parsperka Hanuš, rytíř, 304.
Pasov (Pathavia), 55.
Pastuška Matěj, souk. v P., 182.
Pavel, arciděkan žatecký, 55.
 — *Bohatý*, měšt. v P., 41, 42, konšel, 46, dcera Rečicerissa, 42, — mladý, konšel v P., 68, 74.
 — pisarž král. komory, 91.
Pavlov Jekl, konšel v P., 60, 62, 66.
Pecold, kněz z Plzně, farář v Sluštících, 212.
 — — 190, 192.
Pečet královská, 4, 54, 302, 303, 312, 313, 323, 331.
 — — majestátní, 7, 9, 12, 27, 52, 70, 73, 86, 93, 118, 119, 121, 146, 149, 175, 184, 186, 187, 230, 235, 251, 262, 291, 381, 389, 394.

Pečet královská, menší, 271, 274, 284, 290, 302.
 — — větší, 22.
 — — zlatá majestátní, 375.
 — — zvnitř přitištěna, 422.
Pečeti větší kr. Václava IV., popis, 217, 218.
Pelhrim Mikuláš, krejčí v P., 349, 359, 360.
Pepna v P., 391.
Peregrin, dominikan v Opolí, 441.
Perman, řezník v P., 99.
Pertold, oltářník u svat. Michala v Praze, 226.
Perust Mikuláš, konšel v Stříbře, 202, 205.
Pesold Kuneš, konšel v Stříbře, 292.
Peterka v P., 403, 404.
Petr, biskup basilejský, 1.
M. — brnř (lorifex) v P., 358, 386, 400, purk., 402.
 — děkan vyšehradský, 28.
 — farář v P., 83.
 — guardian Minoritů v Budišíně, 29.
 — illuminator knih, 252.
 — kanovník boleslavský, 55.
 — kazatel, viz z Horažďovic P. k.
 — Starý, kazatel ř. domin. v P., 387, 388.
 — kněz z P., 83.
 — krejčí v P., 247.
 — kuchař při faře v P., 100.
 — měšt. v P., 74, Kateřina dcera, 74.
 — mlatec (triturator) v P., 276.
 — mnich ř. domin. v P., 246.
 — *Michalův z Prahy*, notář. veř., 60.
 — *Matěje z Mokrška*, notář. veř., 268.
 — *Papkeze*, Minorita v Budišíně, 29.
 — převor ř. domin. v P., 246.
 — probošt u sv. Vavřince v Praze, 270.
 — — vyšehradský, kancléř český, 4.
 — sakristan Minoritů v P., 147.
 — — ř. domin. v P., 253.

Petr, sladovník v P., 262.
 — služebník v P., 390.
Petra, podruhně v P., 182.
Petrle Jindřich, 169.
Pflug Oldřich, viz z Rabšteina.
Picek Václav, purkm. v P., 263.
Pidra Matěj, 461.
Pikač, sladovník v P., 113.
Pileus, kardinal, 144.
Písek (Piescensis civitas), 43, 147.
 — řád kazatelský, 147.
Plabener Fridrich, farář v P., 99.
na Planě z Elsterberka Jindřich, 300.
Plaský klášter, 6, 15, 19, 90, 383, 440.
 — opat, 60.
Plík Jan, měšt. v P., 239, 240, richtář v P., 236, 242, manželka Kateřina, 239.
Plzeň (Plzna, Pilsna, Pylzna, Pilena, Pylsen, Pylzen, Pylssen, Pilzen, Pylsna, Pilsen), 1, 2, 5, 8, 15, 19, 27, 39, 45, 46, 61—63, 67, 69, 71, 74, 75, 77, 78, 83, 84, 90, 91, 108, 110, 115, 124, 125, 143—145, 147, 150, 152, 169, 177, 185—187, 191, 192, 198, 204, 235, 237, 238, 259, 275, 282, 296—300, 303, 304, 309, 311, 314, 318, 321—325, 332, 339, 361, 363, 388, 391, 400, 401, 404, 407, 411, 415, 428, 434—437, 439, 441, 442; Civitas Plznensis, die Statt zu Pilzne, 7, 9, 11, 12, 19, 20, 26, 43, 51, 53, 64, 81, 92, 93, 112, 115, 117—120, 147, 184, 228, 231, 234, 239, 240, 262, 264, 271, 278, 279, 287, 288, 291, 294—297, 302, 310, 313, 318, 322, 331, 334, 441, 442; Plzeň Nový, Nová-pilzna, Pylzna Nova, Plzna Nova, Pilzena Nova, New Pylsen, New-pilzen, 1, 3, 4, 6, 8, 10, 14, 15, 22, 24, 25, 28—30, 32—35, 37, 39, 40, 42, 46, 51, 53, 55—59, 66—68, 83, 85, 94, 96—98, 101, 103, 105, 108, 109, 115,

116, 122, 126—132, 136, 142, 152, 159, 169, 179—185, 190, 192, 193, 206, 209, 212, 214, 217, 218, 221—224, 226, 232, 233, 236, 246, 249, 255—257, 267, 269—273, 278, 280, 291, 293, 299, 301, 303, 305, 306, 312, 315, 317, 319—321, 323, 324, 326, 329, 330, 332—334, 337, 338, 341, 344, 345, 347—349, 353, 355—359, 364, 367, 377, 380, 382, 384—387, 389, 390, 392, 395—400, 402, 408, 412, 414, 416, 421, 423, 425—428, 431, 432, 433, 435, 437, 439, 440, 443; Civitas Nova Pilzensis, c. Nova Pilzna, Nova civitas Pilzna, 9, 14, 17, 18, 21, 45, 48, 51, 52, 70, 88, 89, 99, 103, 110, 112, 113, 123, 128, 129, 133, 139, 146, 147, 153, 156, 157, 161, 162, 164, 167, 170, 175, 178, 181, 188, 189, 194, 195, 197, 199, 201, 204, 205, 210, 213, 215—217, 219, 242, 247, 253, 262, 263, 265—267, 276, 281, 284, 292, 312, 337, 338, 340, 347, 361, 368, 380, 403—405, 417, 419, 422, 424; opidum Pilznerse, 371, opid. Nove Pilzne, 28, op. regale Nova Pilzna, 180.
 — berně obecní (losungae, exactiones, onera civitatis), 78, 197, 234, 235, 275, 278, 297, 413.
 — ber. obec. zadržalé (retentae), 262, 264.
 — ber. královské prominuty, 185, 186, 250, 251.
 — ber. král. zmenšeny, 234, docela odpuštěny, 372, 373.
 — brány (porta), 174, 373, škvříská br., 113, 182.
 — bratrstvo viz soukeníci.
 — břev (scabulum) u Všech Svätých, 413, u mostu litického, 420.
 — cesta (semita) u Vš. Svätých, 143.
 — cest špatných oprava, 194.
 — clo viz osvobození od cla.

Plzeň, děkan plzeňský, 97, 101, 103.
 — dluhy obecní, 105, 147, 222, 231—233, 329, 388, 389, 403.
 — domek zádušní (domus animarum), 89, 201.
 — dominikáni, viz klášter dom.
 — dům Schretenscümídáv (ubi fabri laborant), 201.
 — dvory (curiae), 113, 175, 239, 271, 326, 328.
 — hřbitov (cimiterium) u svt. Mikuláše zřízen, 271.
 — chmelnice (humularium), 113, 161, 239, 341, 419.
 — jeptišky (Pauperes moniales), 78, 89.
 — jeptišská ulice (platea Monialium), 78, 89.
 — jeptišský domek (communis domus pauperum Monialium, domus animarum), 78, 89, 347, 349.
 — *Klášter Dominikánský* (monasterium fratrum Praedicatorum, claustrum Praedicatorum in honorem Almi Spiritus fundatum, domus s. Spiritus ord. Praedicatorum, claustrum Nigrum, fratres conventus s. Spiritus ord. fr. Praed., fratres Praedicatores ord. s. Dominici, fratres Nigri monasterii, domus Pylzensis in ordine Praedicatorum, fratres Praedicatores domus Pylzensis; klášter svt. Ducha, klášter Černý, kl. Č. zákona kazatelského svt. Ducha, bratři zákona svt. Dominika, klášter Črný plzeňský svt. Ducha), 1, 2, 5, 19, 28, 40, 74, 75, 81, 94, 96, 98, 103, 122, 132, 133, 150, 157, 159, 163, 169, 178, 195, 198, 211, 213, 214, 216, 227, 253, 256, 269, 270, 305, 345, 362, 382, 385—388, 390, 401, 403, 425.
 — konvent, 1, 40, 96, 103, 122, 129, 160, 195, 213, 253, 256, 269, 270, 385—388, 401, 425.
 — bratři z řádu: Stanislav, 79, Bohuchval starší, 122, Mikuláš,

122, Mladota, 122, Albert, 122, 132, 169, 178, Amcha, 122, 132, Jakub, 122, 132, 178, Martin, 122, 132, 178, Jilji, 132, Jan, 169, 173, Herman, 178, 246, Jan starší, 246, 253, M. Matěj, 246, Václav (coronatus), 246, 253, Petr, 246, Oziep, 246. Martin Chudý, 246, 253, Matěj Holý, 253, Petr Prussko, 253, Petr Starý, 253, Přibík, 253, Petr Smatra, 387, 388, Jakub, 387, 388, Jar, otělk starý, 388, Vojtěch, 388, 425, Amcha, 388.
 — kantor: Václav, 246.
 — kazatelé: 195, 328, Vít, 178, Matěj, 246, 253, Petr Starý, 387, 388.
 — lektoři: Mikuláš, 169, 178, 180, Leo 169.
 — sakristáni: Václav, 246, 253, Petr, 253, Jan, 425.
 — prokurator: Oldřich, 178.
 — převorové: Bohuchval, 81, Jan, 122, 132, 178, Herman, 169, Petr, 246, M. Matěj, professor theologie, 253, Matěj, 325, 385—387, Blažej Světlík, 425, 426.
 — podpřevorové: František, 122, Herman, 132, Matěj, 169, 178, Václav, 253.
 — dům se zahradou v klášterním dvoře stojící, 179, 357.
 — hlava stříbrná s ostatky sv. Prokopa, 253.
 — kalich odkázán, 178, k. stříbrný s pozlaceným jablčkem, 390, k. stř. pozlatitý, 386, 387.
 — kaple sv. Ducha, 5.
 — kaple P. Marie, 151, 160, s oltářem Andělů Strážných, 151.
 — kaple pánů z Belé, 387.
 — kostel svt. Ducha založen, 1, 2, od Husitů spálen a spustošen, 305, 344, 345.
 — kostelníci kláštera (vitrici monast.), 129.
 — kůr (kostela), 387.
 — monstrancí odkázána, 178.

Plzeň, kláš. domin., odkazy platů: 40, 45, 74, 75, 94, 95, 96, 98, 103, 130, 132, 133, 147, 150, 151, 157, 159, 163, 169, 178—194, 196, 198, 211, 213, 214, 216, 246, 269, 270, 328, 347, 362, 382, 385, 386, 390, 401, 402, 403.
 — odkazy na stavbu kláštera (pro structura monasterii), 129, 138, 139, 141, 162, 168, 172, 214, 342.
 — odpustky uděleny, 1, 2, 5, 305, 306, 344—346.
 — oltáře: nejsv. Trojice a svat. Vavřince, 94, 95, sv. Kříže, 151, svt. Ondřeje, 196.
 — ornaty odkázány, 147, 178.
 — pečeť konventa a převora, 123, 132, 170, 180, 246, 253, 385, 387, 388, 426.
 — platy stálé: v Božkově, 122, 123, v Čemínech, 79, v Dechtíně, 159, v Doubravě, 74, 75, v Hradišti, 195, v Kokotě, 133, v Komarově, 178, v Liscích, 425, v Mirošově, 103, 216, v Nahošicích, 81, v Nastrati, 45, v Někmiří, 256, 257, v Rakové, 130, 132, v Slavikovicích, 98, v Tatiné, 169, 178, ve Volduchách, 87, v Zíkově, 96.
 — pohřeb v klášteře, 246, 387, 388.
 — slad k pivu odkázán (brasea ad cerevisiam braxandam), 195.
 — na světlo plat (ad ceram pro lumine), 196.
 — zádušní služby, 130, 132, 141, 163, 178, 196, 211, 216, 227, 269, 328, 348, 362, 382, 385, 386, 403.
 — žáci chudí (pauperes monachelli), 147.
 — *Klášter Minoritský* (fratres ordinis s. Francisci, fratres Minores, frs. ord. Minorum domus s. Mariae, monasterium Griseum, claustrum Griseum, cl. fr. Minorum; klášter Šerý, kl. Matky Boží bratři zákona sv. Františka, kl. Šerý

svt. Františka), 42, 68, 78, 79, 89, 101, 143, 147, 157, 162, 167, 172, 173, 178, 179, 194, 207, 210, 211, 247, 328, 342, 349, 358, 363, 367, 382, 441.
 — bratři z řádu: Jakub, 147, Jindřich, 307, Lipeš 147, Molešek, 307, Hartman, 441.
 — guardian, 42, 147, 349.
 — hřbitov klášterní (cimiterium), 162
 — chor (kostela), 68.
 — kaplanství pl. Kuny, 427, kaplan Václav, 427.
 — kazatel, 328, 358.
 — konvent, 42, 101.
 — krám masný odkázán, 48.
 — kustos Mikuláš, 367.
 — lampa při vchodu na hřbitov, 162.
 — na oblek pro chudé novice, 147.
 — odkazy, 42, 78, 79, 143, 147, 157, 162, 167, 173, 178, 179, 194, 210, 211, 227, 247, 307, 328, 349, 390.
 — odkazy na dílo (pro structura), 168, 178, 342, 382, 428.
 — platy: v Kyšicích, 42, v Mirošově, 101.
 — sakristán Petr, 147.
 — sukno bílé pro 13 bratři odkázáno, 173.
 — na světlo odkaz 78, 79, 162.
 — zádušní mše: 89, 143, 157, 167, 173, 211, 226, 227, 328.
 — *knihy* obecní, 239, 286, 288, 289, 294, 295, 297, 421.
 — komora městská, 408.
 — konšelé (cives jurati, scabini, consules, die geschworenen Bürger, Schepfen, přísnežní konšelé), 6, 14, 19, 20, 44, 46—48, 51, 60, 62, 66, 68, 70, 74, 77, 82, 89, 91, 105, 109, 112—114, 128, 135, 136, 139, 141, 142, 145, 147, 153, 157, 161, 164, 167, 170, 175, 176, 181, 184, 185, 187—189, 193—195, 197—199, 201, 202, 205, 211, 214, 219,

- 222, 223, 226, 228, 231, 234, 236, 239, 240, 242, 247, 250, 253, 262, 263, 265, 266, 271, 276, 278, 279, 280, 281, 283-289, 291-294, 296, 302, 303, 306, 310, 315, 326, 331, 334, 337-339, 341, 347-349, 353, 355-359, 361, 368, 371, 377, 381, 390, 392, 396, 402, 405, 408, 411-414, 419, 426, 427, 435, 438, 440.
- Plzeň*, konš. přísaha, 275, 278, 297.
- konšelů volba a počet, 44.
 - *kostel farní sv. Bartoloměje* (parochialis ecclesia, eccl. s. Bartholomaei, parrochia, boží dům) 3, 4, 8, 10, 11, 13, 15, 16, 23-25, 28, 29, 30, 32-37, 48, 55-59, 67, 100, 109, 114, 129, 135, 138-141, 152, 162, 172, 180, 194, 201, 204, 214, 215, 220, 223, 227, 236, 254, 271, 272, 324, 332, 341, 357, 390, 399, 400, 403, 415, 421, 423, 424, 439.
 - dům farní koupěn, 66, 67, plat z něho k obci, 67.
 - dvůr farářův (curia cum comodo) 175, 333.
 - farář světský Zachariáš Oldřichův, 24, 25, 30-34, 36, 37, (55-59).
 - faráři z řádu německého (plebani, rectores ecclesiae): Mikuláš, 8, Firman Mikuláš, 24, 25, 28, 30, Hertnid, 28, 29, 33-35, 37, Konrad, 33, 35, Reichliu, 48, 55, 59, 66, 67, Petr, 83, František, 83, Jakub, 97, Fridrich, 97, 99, 101, Vyšemir, 101, Mikuláš, 116, 129, Mikuláš, 129, Mikuláš, 136, z Falknova Mikuláš, 175, 212, Mikuláš, 212, 223, Mikuláš, 223, 233, Václav, 233, 248, Mikuláš, 248, 253, 272, 273, Václav, 255, 273, 274, Oldřich, 274, 309, Jan, 309, 317, Oldřich, 317, 318, 323, Mikuláš, 323, 338, 384, Tomáš, 384, 399, 400, 405-407.

- kaplani: Blažej, 172, Martin, 199, Lukáš, 201, Kabelec Václav, 220, Václav Černý, 415, Václav Rathůzský, 432.
- kaplani (vicarii tam religiosi quam seculares), 355-357.
- kaplanství: Sifrida z Ejpovic, 153-156, Nusle Pertolda, 157, Tomáše Pabiánka, 172, 406, Markety Griblové, 199, Anny vdovy, 201, Václ. Šilhavce, 215, Petra Snorla, 219, 220, Václ. Prasátka, 236, Jakše Kabelce, 316, Reginy richtářky, 379, Andrlíka z Nýrsta, 390, Mikuláše Zebnického, 413, Jana Strniště z Jabloné, 415, 416, 421-423, Mar. Berbetové, 432, Ondráška z Hodušic, 439.
- kaple (capella in ecclesia fundata per familiam Pabiankonis cum altare s. Crucis), 406.
- kazatel: 328, 333, 358, 400, 403, Petr z Horažďovic, český kaz., 218, 223, Václav Koranda, 282.
- kněží a bratří, kteří s farářem chlebí a práci v kostele vedou (presbyteri in pane plebani existentes), 155, 333.
- komendator Fridrich Plabener, 99.
- konvent, 226.
- kostel dlouho bez faráře, 24.
- kostelníci (vitrici ecclesiae parochialis), 129.
- krám masný odkázán, 99.
- kur kostela, 415, 421, 432.
- křižovníci při faře (cruciferi de domo theutunica, ordo fratrum s. Mariae de d. th., fratres hospitalis b. Mariae Theutunici, fratres domus Theutunicae b. Mariae Jerosolimitanae), 14, 28, 30, 31, 32, 37, 39, 55, 58, 65, 66, 153, 175, 332, 423, Kuneš Kosiš, 138, Johánek, 218, Sifrid, 153-156, jiné členy, viz špitál správcové.
- mše jitřní ku počtě P. Marie, 152

- Plzeň*, mše slv. každý čtvrtek k počtě Bož. těla, 152, 180, 181.
- zádušní (anniversaria), 3, 100, 109, 114, 135, 140, 142, 162, 172, 194, 199, 201, 202, 220, 224, 226, 254, 328, 341, 355, 390, 392, 399, 400, 402, 405-407, 412.
 - odpustky uděleny, 11, 15, 16, 152, 180, 181, 204, 324, 424.
 - oltář (hlavní), 181.
 - oltář velký (majus), 324.
 - oltáře: svt. Linhart, 11, svt. Kateřiny, 153, svt. Kříže, 172, 406, svt. Mikuláše v koutě, 333, 415, 421, svt. Ondřeje, 432, svt. P. Barbory, 439.
 - ornát perlový, 413.
 - počet faráře (100), 273, 400.
 - pivovár a suširna (braxatorium et siccatorium), odkázány, 3.
 - plat faráře za potvrzení, 309.
 - — na obci židovské ke kostelu, 338.
 - práva farářova (jura et consuetudines), 271.
 - právo patronátní, 4, 13-24, 25, 59, 65.
 - řeka farářova, 129
 - na stavbu, na dílo far. kostela, (prostructura, aedificio parochiae, ad opus ecclesiae parochialis), 100, 129, 139, 141, 162, 168, 172, 202, 214, 265, 325, 342, 382, 412, 428.
 - svátek nový slaven a odpustky obdařen, 424.
 - na světlo odkaz, 48, 100.
 - na zvon veliký odkaz, 413.
 - *kostel* svt. Duchy, viz klášter dominikánský.
 - kostel P. Marie, viz klášter Minoritský.
 - kostel svt. Máří Majdaleny, viz špitál.
 - kostel svt. Mikuláše, 271.
 - kostel Všech Svatých (capella seu ecclesia Omnium Sanctorum in Zahorsk), 13, 139, 144, 150,

- 168, 172, odpustky uděleny, 144, právo patronátní, 13, stavba, 139-143, 150, 168, 172.
- kozinec dvůr, 326, 328.
- králové v městě: Jan, 6, Václav IV., 235, 239, Sigmund, 303.
- krámy masné (maccella carniun), 48, 67, 68, 99, 162, 215, 264
- u kříže dědina, 326, 361.
- kupci (mercatores), 374.
- kůže na trh přivázeny, 92.
- lánů u města výměra, 9, plat (census) z nich, 9.
- lánů přeměřených počet, 11, 12.
- lavice chlebné (Brodbánke), 185.
- lavice masné (Fleischbänke), 185.
- lazebníci (balneatores), 108, 109.
- lázuň (baieum), 109, 254, 307, l. prostřední, 109, 162.
- Lochotin, 239.
- Malice, 239.
- Mitrwald louka, 413.
- mlýn veliký, 173.
- most litický (na Radbuze), 420.
- mostná díla okolo města, 428.
- mostu kamenného dílo, 413.
- mýto, 22, 174, 322, 323, 373, 374.
- landfrid (jednota, unio) plzeňský, 289, 301, 302.
- obec jakožto rukojmí za krále, 125.
- obec přistupuje k jednotě strakonické, 435.
- obec velká (universitas civium, communitas civitatis, Gemeine aller Purger, die gantze gemeine), 43, 46, 47, 61, 62, 70, 91, 147, 151, 153, 180, 228, 231, 234, 237, 240, 250, 267, 271, 275, 293, 294, 297, 302, 310, 318, 338, 367, 392, 403, 404, 408, 413, 414, 435.
- obchodníci (negociatores), 374.
- obležení města od Husitů, 313, 363, 371, 389, 420.
- odkaz obci na berri, 197, 199.

Plzeň, odkaz na penězích, 382, 403, 404.
 — odúmrtě (jus devolutionis) městu dána, 120, 121.
 — odvolání k radě městské, 209, 433.
 — osvobození od cla a mýta v Domažlicích, Přimdě a Tachově, 52, v Čechách a v Německu, 374.
 — pečeť městská: 4, 48, 71, 126, 135, 270, 297, 334, 393, 399, 426, 435.
 — — menší (sigillum minus), 204, 337.
 — — větší (s. majus), 14, 19, 42, 46, 51, 63, 67—69, 75, 90, 91, 112—114, 129, 156, 158, 173, 267, 294, 330, 339, 410, 415, 419.
 — — větší visutá, 415.
 — pedeti větší popis, 267.
 — písaři městští (notarii): Mikuláš, 113, 114, Jakub, 141, Hynek, 153, 157, 167, 168, Strachota Mikuláš, 203, 205, 206, 292, Jakub, 329, 342, 359, 360, M. Jakub, první písař, 391.
 — pivo, 162, 195, 307, 383.
 — pivovár (braxatorium), 3.
 — plat od sazení rady, 187.
 — počet lánů při městě, 9.
 — podruží (inquilini), 374.
 — pomoc jízdnými králi, 331.
 — poprava (officium justiciarum), 145.
 — pouť, 182, k hrobu Božimu, 157, do Cách k Matce Boží, 193, 391, do Říma, 136, 195, 391.
 — povinnost chovati zásoby obilí, 90.
 — — — jistý počet zbroje, 91.
 — právo městské (jus civitatis), 9, 117, 119, 164, 209, 285.
 — — odúmrté, viz odúmrtě.
 — — souditi, rozepře, 44.
 — — svobodného odkazu, 117, 118.

— privilegií udělení, 43, 52, 53, 92, 117, 119, 120, 145, 148, 149, 174, 185, 187, 234, 250, 271, 301—303, 322, 334, 370—375.
 — — potvrzení, 9, 85, 309, 310, 312, 380.
 — průvod od Plzně až k Žebráku zastaven, 18.
 — — — k Bubnu zastaven, 69.
 — předměstí, 10, 39, 46, 194, 267, 326, 328.
 — přednější měšťané (pociiores c.), 68.
 — přednost obce před druhými věřiteli, 263, 264.
 — přeměření lánů u města (mensuratio laneorum, exerescentiae sive superfluitas laneorum), 7, 9, 11, 12.
 — příkopy (fossae), 68, 174, oprava jejich, 305.
 — příměří obce s vévodou bavorským, 207.
 — přísaha poddanosti a poslušnosti (juramentum homagii et obedientiae), 71.
 — rada (consilium plenum), 68, 163, 175, 176, 337.
 — radnice (praetorium civitatis), 275, 408.
 — rejstříky purkmistrské, 413.
 — *richť* (judicium), 6, 21, 22, 46, 70, 77, 82, 91, 105, 143, 149, 239, 240, 312, 377—380, 396—398, 438, 439.
 — richtáři dědiční: Konrad Jinošův, 6, 21, Fridrich od kohoutů, 21, Leymvater Tyrman, 21, 22, Leymvater Petr, 60, 62, 66, 68, 109, 110, 113, 128, 134, Jindřich z Dvora, 139, 140, 147, 150, 153, 157, 161, 163, 167, 171, 175, 181, 183, 184, 188, 189, 192, 194, 195, 197, 199, 201, 211, 214, 219, 239, 240, manž. Kateřina, 239, 240, dcery: Majdalena, 239, 240 a Regina, 239, 240; richtář Václav,

247, 253, 262, 265, 266, 276, 281, 306, 312, 380, synové jeho: Jan a Sigmund, 439; richtář Ondrášek (z Hodušic), 312, 315, 326, 339, 341, 347—349, 353, 355, — 359, 361, 368, 377—380, 385, 387, 396—398, 402, 412, 419, 427, 438, 439, manž. Regina, 377—381, 390, 396, 398, Markéta, druhá manž., 438, 439, dcera Lucie, 438, 439.
Plzeň, zástupcové jejich z měšťanů, richtáři: Pertold, 14, 15, Jakub Hakker, 47, 48, 51, PumbaVáclav, 136, Leopold, 142, 224, Racek, 193, 226, 443, Jan Plik, 236, 242.
 — místorichtáři: 226, Hakker Frana, 226, Olbram, 377, 380, Pšenička Vávra, 438.
 — prokurator richtářův Konrad, 128, 129.
 — rybník zřízen, 68, 69, plat z něho, 69.
 — řezníci, 53, 54, 280, 281, práva jejich, 53, 54.
 — sbírky městské (collectae), 3.
 — — zadržalé (coll. retentae), 262, 264, viz berně ob.
 — sjezd strany pod jednou, 434—436.
 — — jednoty strakonické, 436.
 — skříň městská (cista civitatis, ubi literae testamentales servari debent), 129, 227, 286.
 — slad (braseum), 182.
 — sladovny (braseatoria), 113, 132.
 — soukenické bratrstvo (fraternitas pannificum), 139.
 — spor o meze u Litic, 61, 63, 64.
 — stáj, 175.
 — starší obecní (communes, seniores cives), 175, 275, 294, 297.
 — stoka (cannale), 176.
 — sukno bílé plzeňské (pannus), 173.
 — — do města dovážené, 52.
 — sušárna (siccatorium), 3.

— sýry císařové k nov. létu dány, 413.
 — šibenice (patibulum), 189.
 — *škola*, 20, 89, 328, 353, 390, 412, 421, 432.
 — — správcové (rectores), M. Jiří, 20, 21, M. Jan, 89, mistr, 390, kantor, 354.
 — — žáci (scolares, semicones, chudí ž.), 20, 328, 354, 390.
 — *špitál* (hospitale in praecurbio, novum hospitale, hosp. ante civitatem, hosp. infirmorum, pauperes et infirmi extra muros civitatis degentes, pauperes in hosp. habitantes), 8, 10, 23, 26, 29, 39, 46, 70, 78, 100, 108, 126, 147, 194, 267, 268, 307, 341, 359, 382, 390, 417, 419.
 — — kaple sv. Maří Majdaleny vystavěna (capella pulchra de muris lapideis instaurata), 26, vysvěcena, 10, podřízena faráři, 10, kaplan (vicarius) při ní, 10.
 — — odbazy, 73, 100, 108, 143, 147, 162, 173, 194, 195, 276, 307, 328, 341, 342, 359, 382, 383, 390, 391, 416.
 — — pečeť probošta, 108, 126.
 — — právo patronátní špitála i kaple, 26, 417.
 — — prebenda zřízena, 108.
 — — probošství (praepositura), 417.
 — — spor o špitál, 23, 29.
 — — správa duchovních i světských věcí dvěma bratřím z řádu něm. svěřena, 14, 39.
 — — správcové špitála: provisor, 100, br. Štěpán, 108, probošti: (praepositi), Jan, 126, Václav Hurta, 417, rektori: 418, Jan, 267, 268, Vojslav, 8.
 — — jejich povinnost (cura et regimen spiritualium et temporalium), 418, faráři plat odváděti, 8, 26, faráře poslušnu býti, 10.
 — — světnice a palác (stuba et palacium), 155.

- Plzeň* špitál, ves špitálu: Ejповice, 27.
 — — zakladatel špitála, 14, 39.
 — trh výroční udělen (forum annuale, nundinae), 92.
 — ulice (platea) jeptišská, 78, 89.
 — útulek katolíků odjinud přehajících v městě, 324.
 — velbloud do Norimberka poslán, 376.
 — vesnice městské: Lobzy a Škvrňany, 408—411, 414, 421, Radobyčice, 405, Štahlavy a Sedlec při založení k městu přivtěleny, 17.
 — věží oprava (reaedificatio), 174.
 — vinice (vineae), 141, 286.
 — víno do města dováženo, 52.
 — Všech Svatých, viz kostel Všech Svatých.
 — vysazení města (locatio) 7, 9, foundationis primordium, 17.
 — — — právem Star. m. pražského, 53.
 — zásobování města, 322.
 — zdi městské, 13, 26, 27, 70, 161, 324, oprava jejich, 174, 303.
 — železo na trh přivážené, 92.
 — židé, 47, 338.
 — — hřbitov židovský, 338.
 — — starší židé (seniores), 338.
 — — synagoga či škola, 339.
 — — týrání jich zakázáno, 47.
Plzeň Stará (Pilsna Antiqua), 111, farář, 273, 441.
Plzenec, 398.
 — *Starý*, 396, 439, popluží a louky k richtě v Plzni patřící, 396, (398), les pod Radyní a rybník pod svt. Blažejem, k richtě též příslušející, 438, 439.
Pněvice, 192.
Počaply, 311, farář František z Plzně, 311.
Podací (donum pecuniale), 122, 165.
z Poděbrad Boček, 229.
 — *Jiří, Jiřík*, 434, 435.
Poděbrady, 434.
Podiva, arciděk. bechyňský, 55.
z Podmokel Bavor, 150.
 — *Sezema* s manž. Žofkou, 150, 151.
 — *Zdeněk*, viz na Žebráce.
na Podmoklech. viz z Prostiboře Jan.
Podymné (fumales), 166.
Poger Eskulař, biskup. 2.
z Pokonic Fussperk Vilém, 130.
Polih, 98, farář Zbyněk z Fussperka, 98.
Pomoc na výpravu válečnou (pecuniae adjutoriales), 166.
z Pomuka Fridrich, konšel v P., 60, 62, 66, 68.
Poříčí, 305, farář Jan, 305.
Posonium, viz Prešpurk.
z Potšteina páni, 388.
Pouti, viz Plzeň pouti.
Praha (Praga, Pragensis civitas), 5, 7, 8, 10—12, 16—18, 23, 27—29, 44, 49, 50, 52, 64, 73, 77, 82, 83, 86, 90, 93, 115, 118, 119, 121, 125, 146, 149, 152, 175, 185—187, 231, 250, 262, 268, 271, 274, 280—282, 284, 289, 290, 295, 297, 332, 333, 362, 394, 421, 424.
 — hrad, purkrabí Děpolt z Rizmberka, 417.
 — — kostel svt. Václava, 427, kaplan, 427.
 — — — svt. Víta, 315, administrator, 3, 23, 24, 29, 421, kanovník, 302, kapitula, 421, oltář svt. Michala v sakristii, 315, oltářník M. Konstantin z Plzně, 315.
 — Menší město (Minor civitas), 268, dvůr arcibiskupský, 268.
 — Nové město, 272, 364, zvyklosti m. N., 272.
 — — kostel svt. Apoloniařše, 421.
 — Staré město, 53, 117, 119.
 — — cech řeznický, 280.
 — — klášter svt. Jakuba, 229.
 — — — svt. Vavřince, 270.
 — — konšel, 231, 280.

- Praha*, Staré město, kostely: svt. Benedikta, 268, 273, farář Mikuláš, 268, 272, 273.
 — — — svt. Linhart, 226, oltářník Pertold z P., 226.
 — — — svt. Mikuláše na drubežném trhu, 305, oltář svat. apoštolů, 305, oltářník Kuneš z P., 305.
 — — — Týnský, 142, oltář svt. Petra a Pavla, 142, oltářník Jan z P., 142.
 — — — měna stará, 332.
 — — — měšťané: Czottr Marek, 334, Ochs, 334, Rudolf, 332, Zároborský Mikuláš, 332, 333, se synem Janem.
 — mlýn u velik. kříže někdy Olframův, 332.
z Prahy Albert, konšel v P., 40.
 — *Pešík*, konšel v P., 134.
 — viz Bechyně Jan.
z Prachatic M. Kristan, 282.
 — *Mach*, konšel v P., 284.
Prasátko Václav, měšť. v P., 235
Právo purkrechtní či zákupné (jus emphyteoticum, j. teutonicum), 122, 126, 160, 207, 429, 430.
Pravonín, ves, 393.
Prešpurk (Posonium), 323, 325, 381.
Prlová Uršula, vdova v P., 419—421.
Prokop, farář v Starém Sedlišti, 232.
 — hokyník, měšť. v P., 349, 359.
 — pekař, konšel v P., 128.
 — *Malý*, 364.
 — *Veliký*, 364, 368.
z Prostiboře Bušek, sed. v Otěšicích, 427.
 — *Hvozdiř Jan*, 410, 411, 417, 431, 433.
 — *Jan*, sed. na Podmoklech, 410.
Protiva, viz z Litic Pr.
Prukler Jindřich, měšť. v P., 403, 412, 413, 439, purk., 419.
Prunner, měšť. v P., 197.
Pruněk Vaněk, konšel v P., 427.
Prušek Petr, mnich ř. domin. v P., 253.
Předbor, skolastik a administrator, 23, 29.
z Předenic Ondřej, 329, sestry jeho: Kračije a Žofka, 329.
Přech, konšel v P., 297.
z Přečovic Vilém, 427, viz z Příchovic V.
z Přestavlk Vlašce, 84, 85, Jan a Racek, synové, 84, 85.
Přeštice, 81, probošt Dětřich, 81.
Přibík, viz Háj, Př.
 — mnich ř. dom. v P., 253.
 — panniparius regalis, 72, 73.
Přibislav, arciděkan bilínský, 72, 73.
 — biskup Sadaronský, 5, (10), 11.
z Příchovic Vilém starší, 325, srj. z Přečovic.
Příjemné (plat) 430.
Přimda (Pfreimberg), 52.
z Přivětíc Strhla Ondřej, měšť. v P., 327, 347—350, 353—355, 357—360, manž. Kateřina, 329, Marketa sestřenice, 329.
Přivětice, 329, na kostel odkaz, 329.
z Přívozce Sezema, 102—105.
Pšenička Bartol., měšť. v P., 315, 326, synové jeho: Ondrášek a Vavrušek, 315.
z Pšova Martin, 182.
 — *Petr*, 182.
z Pšovlk Dlesk Bušek, 427, manž. Vicemila z Javora, 425.
z Ptenina Racek, 386.
Pucher Petr, souk. měšť. v P., 161, 162, manž. Loria, 161.
Pumba Václav, měšť. v P., 167, 168, konšel, 128, richtář, 136, manž. Anna, 168, Madla a Ludmila, příbuzná, 168.
Purkrecht, viz právo purkr.
Puš Peregrin, měšť. praž., 5.
Páta, viz z Litic P.
 — purkrabí, viz z Častolovic P.

Q.

- Quayl*, viz Chval z Újezda.
Quintin, kněz z P., 278, 279.

R.

- z *Rabšteina Pflug Oldřich* starší, podkom. král., 49, 51.
 na *Rabšteine*, viz z *Gutšteina Burian*.
Racata Jakub, měšt. klatovský, 314.
Racek, viz z *Litic R.*
 — viz *Kladruby*, opat R.
 — viz *Plzeň R.* richtář.
 — viz z *Vížky R.*
Račický Jindřich, konšel v P., 68.
 — *Jakub*, konšel v P., 153, 157, 164, 170, 226, 236.
 z *Račina Vilém*, sed. na *Švihově*, 398.
 — *Jan*, *Příbram a Racek*, bratři, 415.
Radim, místosudí král., 115.
Rádlo Tomáš, měšt. v P., 402, 404.
Radobyčice, 405, 406, *Holub Jan a Klíma Jan*, lidé podd., 405, 406.
 na *Radyni*, viz na *Karlshutě*.
 — viz z *Modřejovic Vrš Dobeš*.
Radyně hora (mons), na ní hrad král. *Karlskrone*, 442, purbrabí, 442.
Rakousy, 150.
Raková, ves, 130, *Pavel*, kmet, 130.
 z *Rakové Jan*, 132, 132, 217.
 — *Sihard*, 130, 132.
 z *Rakovníka Mikuláš*, kazatel, 223.
 z *Ramsperka* (*Ronšperka*) *Kolwín*, sed. na *Týně Horšovském*, 398.
Rathůský Václav, kaplan v P., 432.
Rečicera, dcera měštěnina v P., 42.
Regina richtářka, viz *Plzeň richtář Ondrášek z H.*
Rechcer Diviš, měšt. pražský, 47.
Reidenbucher Vilém, 237, 238.
Reichlin, farář v P., 48, 55, 59, 66, 67.
Reš Frána, měšt. v P., 182.
 — *Jakeš*, 182.
 — *Petr*, měšt. v P., 343.
 — *Prokop*, měšt. v P., 428, 433.

- z *Řenec Lvík*, 386, sed. v *Dol. Lukavici*, 402.
Řepín, 108, farář *Mikuláš z P.*, 108.
Řezno (*Ratisbona*), 373.
Rípl, řezník, měšt. v P., 46.
 z *Risemberka Boreš*, 115, starší, 274, mladší, 274.
 — *Děpolt*, 389, purkrabí hradu *pražského*, 417, sed. na *Švihově*, 395.
 — z *Janovic Racek*, 394, 437.
 — — *Vilém*, 398, 427.
 — a z *Rábí Jan*, 417.
Řím (*Roma*), 2, 16, 136, 181, 195, 319, 345, 346, 391.
Říšuty, 23, 25, 55, 57.
Robčice, ves, 300, lidé pod. *Jakubek, Lašek Matěj, Pavel, Pecha, Průba Jakub a Šimek Václav*, 301.
Robota, 208, 429, 430, 432.
 z *Rokycan*, kněz *Aneta Jan*, 218.
 — *Petruše*, 382.
 — kněz *Vavřínek*, 317.
 na *Rokycanech z Švamberka Jan*, 437.
Rokycany, 241, 257, 342, 430, 437, klášter ř. *svt. Augustina*, 241, konšelé 430, obec dluhuje, 342.
Rollo, 90.
 z *Ronšperka* (*Ramsperk*), *Dobrohost*, 101, 103, *Nachval Jan a Zbyněk*, synové, 103, 105.
 z *Rosenberka* viz z *Rožmberka*.
Rothomagenský, viz *Jan* kardinál R.
Roudnice, 58, 65.
 z *Rožmberka Petr*, 18.
 — *Jindřich*, 241, 437.
 — *Jošt*, 69.
 — *Oldřich*, 335, 364, 404, 407, 411, 434—436.
Rubáš Pertold, měšt. v P., 67.
Rudl Václav, kněz z P., 83.
Rudolt Martin, měšt. v P., 215, 253—255, konšel, 142, 201, 214, manž. *Anna*, 254, 255, syn *Prokop* a dcera *Anna*, 254, 255.
Rupl Mikuláš, měšt. v P., 188, manž. *Anna*, 188.

- Rýnský*, falckrabí *Jan*, 236—238.
 — — *Otto*, 125.
Ryska Mikuláš, richtář v *Stříbře*, 292.

S.

- Sabinský* biskup, viz *Jan* kardinál S. b.
Sadaronský, biskup, viz *Přibislav* S. b.
 ze *Sádku Valentin*, 270.
Salepurk, 391.
Salman, konšel v P., 6.
Saxo Jan, král. registrátor, 86.
Sbiroh Václav, souk., měšt. v P., 200.
Sedlčany, 364.
Sedláček, měšt. v P., 189.
 ze *Sedlce Švejda Jindřich*, 417.
Sedlec, ves, 17.
Sedliště Staré, 232, farář *Prokop z N. Plzně*, 232.
 ze *Sepkova Duchoň Jan*, notář veřejný, 218, 219.
Sifrid, křížovník ř. něm. v P., 127, 153—156.
Sigmund, král římský, uher., čes., 229, 301—303, 309, 312, 321, 322, 331, 334, 335, 339, 351, 360, 364, 369, 376, 380, 381, 388, 389, 393, v *Plzni*, 303.
 — podkomoří, viz *Haler Sig.*, podk.
 — probošt v *Mělnice*, 362.
 — souk., měšt. v P., 307.
 — zlatník, konšel v P., 361, purk., 339.
Siroťci (*Orphani*), 339.
Skočce, 249, kmet *Luňák Havel*, 249
 na *Skočcích*, viz z *Otěšic Bohuš*.
 ze *Skočec Bohuš*, 248, 249.
 — *Bohušek*, 402.
 — *Črnín*, 127.
Skřeklová, v P., 307.
Slanec Jan, měšt. v P., 210, 211, 227, manž. *Maruška*, 210, 211, syn *Martin*, 211, 227.
 — *Mikuláš*, měšt. v P., 253, konšel, 213, 242.

- z *Slatiné a z Knij Liška Vilém*, 427.
 ze *Slatiny Bohuslav*, 159.
 ze *Slavic Beneda*, 151.
 — *Jan*, 275.
Slavikovice, ves, 98, kmeté *Jan Lub, Kliment a Martin*, 98.
Slavošovský Mika, měšt. klatovský, 314.
Slíb nepřeměřovati pozemky, 166.
Slivice, 377, farář *Václav z P.*, 377.
Slupník, člověk služebný v P., 164.
Sluštice, 212, farář *Pecold z P.*, 212.
Smantra Petr, mnich ř. dom. v P., 387, 388.
 ze *Smečic Častovoj*, řeč. *Železník*, 134.
Smetana Jan, 81.
Smilovice, ves, 389.
Smutek Jakub, měšt. v P., 413, konšel 390, purk. 412.
Snorl Petr, sedlák v P., 119, 220, manž. *Bětka*, 219, 220.
Soběslav, 411.
Soběslavští, 411
Soch, měšt. v P., 48.
Sokořín, les, 19.
Spacil, *Speytel Mikuláš*, konšel v P., 60, 66, srj. ze *Stříbra Mik.*
Sstupné, 430.
Stach Bartoloměj, řezník, měšt. v P., 189, 190.
Stachová, vdova, 182.
Stará, ves, 361, farář *Václav*, 361.
Stanislav, mnich ř. dom. v P., 79.
Štašovec Martin, viz z *Nezabylic*.
Stod Jiří, měšt. v P., 402.
 — *Velislav*, starší obecní v P., 297.
Stodulky, ves, 86, farář *Jan z P.*, 86.
 na *Stornšteine Kagrer Oldřich*, 237, 238.
Strahov u Prahy, 438.
Strachota Mikuláš, městský písař v P., 203—206.
 — *Václav*, kněz, syn předešlého, 203—206, písař, 443.
Strakonice, 435.

Strakonická jednota, 434, 437.
ze Strašic Ješek, železník v P., 175.
ze Strážnice Stuchs Mikuláš, 296—298.
Strhla Ondřej, viz z Přívčtic St. O.
Strniště, viz z Jabloné Jan.
Strojčice, 83, farář, Petr z P., 83.
Strápole, ves, 429, 430.
 — Chotivél hora, 429.
 — kmeté: Blažek, 430, Kúcký Jan, 430, Martin, 430, Novák Šimon, 430, Pastorek Jan, 430, Uhlér Václav, 429, 430, Vaneš Václav, 418, 429, Vavřinec, 429, 430.
 — odvolání do Rokycan, 430.
 — právo soudní, 430.
 — — svobodného odkazu, 430.
Středokluky, 84, farář Albert Mauričův z P., 84.
ze Stříbra Mikuláš, konšel v P., 62, 113, srj. Spacil Mik.
 — — bednář, 200.
Stříbro, (Mysensis civitas, Misa), 43, 125, 203, 205, 206, 292, 293, 384.
 — konšelé, 202, 205, 292.
 — krčemné (census de tabernis), 202.
 — obec plná, 205, 292.
 — pečeť větší měst., 203, 206, 293.
 — purkmistr, 202, 205, 292.
 — richtář, 202, 205, 292.
Stuberifoll Jakub, měšt. v P., 135.
Student Jan, purkrabí na Hrádku, 289, 290.
Stuchs, viz ze Strážnice St.
Stupno, 107, Jaroslav farář, 107.
Stybor, viz Otibor.
Stýskalová Anna v P., 223, 224, dcera Dorota, 224.
Sukno Ypernské, 43.
Svach, měšt. v P., 137.
Svatoslav, farář v Chotíkově, 128.
ze Svinař Bořivoj, sed. v P., 198.
 — Zachar, 250.
Svinná, ves, 94, lidé pod. Hucal a Vrabc, 94.

ze Svinné Bozděch, 94, řeč. Hrošihlavec, 96.
ze Svojšína Beneda, 15.
 — Protiva, 309.
na Svrčovi viz z Füssperka Bušek.
ze Sulevic Kateřina, manž. Kunata Kaplře, 223.
ze Sulislavi (de Zsulav), Otto, 60.
Sulislavice, 110, farář Dominik z P., 110.
Sušice, (Sicca), 43, 204.
Sušický Sezema, měšt. v P., 342.
Světlik Blažej, převor ř. dom. v P., 425, 426.
Sysel Mik., viz z Třeboně S. M.

S.

Schadmirnicht Mik., měšt. v P., 139, manž. Ž fie, 139, sestra její Alžběta s dcerou Annou, 140.
Scharf, Schraf, Scarf, Schorfo, Fridrich, měšt. v P., 20, 40, 74, konšel, 14, 19, 46, purk., 15.
 — Lucck, kněz, 74, 75.
 — Petr, konšel v P., 60, 62, 66, dcera Kateřina, 74.
 — Václav, 74, 75.
Soheczl, Schoczl Oldřich, měšt. v P., 51, 77, konšel, 48, 82, 83, 113, 115.
 — Jiří, syn předešlého, 115, 121.
ze Schownfoistu Jan, provincial ř. něm., 39.
Šebastian, arcid. boleslavský, 29, 31, 32, 37, 55.
Šilhavec Václav, řezník v P., 215, 227, manž. Dorota, 215.
Šimon, farář v Jiččně, 60.
 — kaplan v P., 342, 343.
 — sladovník v P., 182, 183.
 — soukeník, konšel v P., 219, 224.
Šiška Mikuláš, rybák v P., 182, — Vít, konšel v Stříbře, 292.
Šitka Jan, 300.
Škvrňany, ves, 113, 326, 342, 381, 382, 408, 414, 421.
Štik Kašpar, kancelér cís. Sigm., 323, 331, 335, 375, 381.

T.

Šmídmulner Pertold, měšt. v P., 66.
ze Štahlav Maresš, 382, 383, sed. v Ejpovicích, 433.
Štahlavy, Wschalas, Sczahlaw, 17, 189.
z Štěnovic Pabianek Tíma, měšt. v P., 395.
 — — — Černý (Niger), 405-407.
 — Vaněk, měšt. v P., 342.
Štěnovice, 304.
Štěpán, biskup Vernenský, 15.
 — oltářník v Praze, 190.
 — správce špitála v P., 108.
 — vévoda bavorský, 125.
v Štěpánovicích, viz z Dražkova.
z Šternberka Aleš, 411, 434.
z Štětína Eberhard, velmistr ř. něm., 417.
Švábek Bartoloměj, souk., měšt. v P., 182, 183, srj. Bartol., souk.
Švamberk, 407.
z Švamberka Bavor, 233.
 — Bohuslav, 105, 274, 283, 284, 289, hejtman kraje plz., 302.
 — Bohuslav a Krušina, bratři, 308.
 — Hanovec, 316.
 — — Hynek, 233.
 — — Jan na Třebli, 309.
 — Jan, 222, 232, 233, 436 a na Rokycanech, 437.
 — Krušina, 316.
 — — Hynek, 105, 308, 436, hejtman kraje plz., 398.
 — Lipolt, 439.
 — Lipolt, sed. v Strápoli, 429, 430, 433.
 — Milkovec Petr, 232.
 — Racek na Bušovicích, 207—209.
 — Racek starší a mladší, 48.
 — Stupek, 222.
 — Tavák Václav, 279.
 — Zdeslav na Zaječicích, 229.
Švejda, viz z Sedlce Š.
z Švihova Břeněk, 229, 230.
 — a z Řisemberka Vilem, 427.
na Švihově, viz z Řisemberka Aleš.

Táborští, 364, 367.
Tachov, 40, 43, 169, 170, 250, 304, 308, 309, 317, 436.
z Tachova František, kněz, 218.
na Tachově, viz z Metelska Jindřich.
 — z Gutšteina Burian, sed. na Nečtinách, 435.
Tarantl Blažej, konšel v P., 276.
 — Jakub, konšel v P., 193.
z Tasnovic Humprecht, 417.
Tata, město v Uhrách, 34.
Tatíná, ves, 169, 170, 178.
Tavák, viz z Švamberka T.
Terkler Jakub, měšt. praž., 231.
Terusl, soukeník v P., 99.
Timakov, 207, 336, lidé podd.: Bohušek, 336, Duratic Vaněk, 336, Jakub, 207, Jira, 207, Ke-kač Jan, 336, Kuba, 336, Quien, 336, Rajský Jan, 336, Sestřenek, 336, Štefan, 336, Van, 336, Velíšek, 336.
z Tlucné Martin, 222.
Tobiáš, měšt. v P., 413.
 — scholastik vyšehradský, 23.
Točnick Martin, měšt. klatovský, 314 a měšt. v P., 342, 343, 391, konšel, 385, 387, purk., 353, 355.
 — Václav, měšt. v P., 428, 433, konšel 402, 412, 419.
Toma platněř, (torifex) konšel pražský, 231.
Toman, měšt. v P., 322.
Tomáš, farář v Chotíkově, 300.
 — farář v P., 384, 399, 400, 405—407.
Tomášek, kožešník v P., 420, 421.
z Touškova Jan, farář v Chotíkově, 317, 380.
 — Oldřich, konšel v P., 6.
Trimba, 385.
Trojan, rybák v P., 68, 69.
z Trubec Vilem, 210.
Truhlička Šimon, krejčí v P., 164.
z Třeboně Sysel Mikuláš, 270.
z Tříble, viz z Švamberka.

- z Tupadl Vilém*, 306.
Týn (Horšův), 84 204.
 — na Vltavě, 389.
z Týna (Týnský) *Johanek*, měšťan v P., 270, 317, konšel, 199, purk., 211, 242.
z Týnce Albrecht, 377—379, 395—399.
 — *Jan*, 299, 300, manž. *Anna*, 299, 300.
 — *Mikuláš*, 129.
 — *Mikuláš*, měšť. v P., 164.
Týnec u Plzně, 239, 275, 299, 403, 404, 412, 413.
na Týně Horšově Zdeněk, purkrabi, 365.
 — — viz z Ramsperka Kolvín.

U.

- Úhlava*, Anglavia, řeka, 68.
z Újezda Bohuslav, Dluhomila, Cho-
 těbor, Lemar, Markvard, Vojslava,
 133.
 — *Hlub Jiří*, 220, manž. *Jičha*,
 220, 221.
 — *Chval*, měšť. tachovský, 40, 45,
 manž. *Ejsala*, 45.
 — *Randák Přibík*, 133, 134.
 — *Slavata*, 133.
Újezdec, ves, 440, Květoň a Janek,
 bratři, lidé podd., 440, Bárta, 440.
v Újezdě Rypec, 182.
 — *farář Mikuláš z P.*, 249.
z Ústí, 147.
 — *nad Lužnicí Oldřich*, provin-
 cial ř. něm., 223, 233, 248, 255
z Úterého Václav, měšť. v P., 182.
z Utušic Liba Havel, 188, syn
Blažej, 188.

V.

- Vachová v P.*, 420.
Václav, arcibiskup pražský, 121.
 — biskup Nikopolský, 178.
 — *farář v P.*, 233, 248.
 — *farář v P.*, 255, 273, 274.
 — *farář v Slivicích*, 377.

- Václav*, farář v Staré, 361.
 — — kantor ř. dom. v P., 246.
 — kaplan v P., 427.
 — kožešník, měšť. v P., 202, dcera
Kateřina, 202.
 — *II.*, král český, 9, 17.
 — *IV.*, král český, 118, 120, 125,
 145, římský a český král, 148,
 150, 152, 174, 183, 185—187,
 191, 217, 218, 228, 230, 231,
 234, 239, 240, 252, 261, 271,
 274, 275, 278, 283, 289, 290,
 297, 298, 308, 310, v Plzni,
 235.
 — měšť. v P., 192, 209, 210,
 212.
 — místosudí král., 191.
 — mnich ř. dom. v P., 246, 253.
 — patriarcha viz Antiochenský p.V.
 — syn Václava z Nového Plzně
 písař, 443.
 — podpřevor ř. dom. v P., 253.
 — posel v P., 361.
 — prvorozenec cis. Karla IV., 71.
 — sakristan ř. dom. v P., 246,
 253.
 — sedlář, měšť. v P., 168.
 — soukeník, měšť. v P., 213, 214,
 manž. *Dorota*, 213, syn *Petr*,
 213.
Vácha, postřiháč, měšť. v P., 403.
Vaječko Pavel, měšť. v P., 214.
Vaječník Václav, 405, 406.
z Valdeka Jan, král. podkomoří,
 323.
na Wallthurmu Walldawer Tobiáš,
 238.
Vaněk Michal, 214.
Vaňkáv Konrad, konšel v P., 66.
z Wartemberka Čeněk, 282.
 — *Jan*, 5.
z Vařín Duc Jan, 166.
 — *Harant*, 383, 433, sed. na
 Březině, 431, 439.
Vaultier Jan, sekretář kardinála
Jana z Karvajal, 424.
Vavřinec, hofrychtér král., 239.
 — měšť. v P., 177.

- Vavřinec*, řezník, měšť. v P., 215,
 konšel, 219.
 — soukeník, konšel v P., 153,
 157, 170.
Vážný (ponderator) v P., 199.
Vehst, Vegest, Konrad, konšel
 v P., 6.
Weilberk Jan, král. písař, 274.
z Weitmile Vlachušík, král. písař,
 175, 178.
Velich, měšť. v P., 199.
Velislav, 82, 83.
Werd, město ve Švábsku, 125.
Werdenský biskup, viz *Konrad W. b.*
Vernenský, viz *Štěpán W. b.*
Wernher, kramář, konšel v P., 6.
 — švec, měšť. v P., 48, manž.
Eremla, 48.
Wernherová v P., 99.
Verona, viz *Beroun*.
z Veselé Amcha, 308, 399, 400.
Veselnice (theloneum, de struibus
 lignorum, per mulctamina des-
 cendencium, solvi consuetum),
 252.
z Votlé Žid na Březině, 209
Vídeň, 311, 400.
Vidurek, 343.
Viklefisté, 371.
Viklefská sekta, 302, 370.
Wildštejn, 437.
z Wildštejnu Petr, 88.
Vilém, bavorský vévoda, 329.
 — kněz z P., 198.
na Wildštejně, viz z *Kocova Zbyněk*.
z Vilhartic Jan a Václav, 115.
z Vinařec Fridrich, 151.
Víra viklešská a tábořská, 329.
Vít, kazatel ř. dom. v P., 178.
 — konšel stříbrský, 292.
 — soukeník, měšť. v P., 427.
Vížka, Vyeska castrum, 75, 76, 128.
z Vížky Racek, 88, 106, 107, 304,
 1. manž. *Maruška*, 106, 2. manž.
Ofka, 107, otec jeho *Ratmír*
 a matka *Žiška*, 106, synové *Ra-
 cek*, *Bušek*, *Hynek*, *Ješek*, 106,
 107.
 — *Otík*, 134.
- Vižky Bavor*, 232.
z Vlašimě Arnošt, 366.
z Vlčic Herman, 216, syn jeho
Herman, 216.
na Vlčicích Herman starší, měšť.
 v P., 146, 147.
Vlha, měšť. v P., 141.
Vlk (Lupus) *Jakub*, kněz sirotčí,
 368.
Vlk, rytíř, 383.
Vlkůš, 182.
z Vlkýše Petr, měšť. v P., 190.
Vochov, 401.
Vojko, farář v Modřanech, 23.
Vojslav, rektor špitála v P., 8.
 — řezník, měšť. v P., 195—197,
 konšel, 164, manž. *Klára*, 196.
Vojtěch, mnich ř. dom. v P., 388,
 425.
z Volduch Duhovoj, 88.
 — *Jan*, provincial ř. dom. v P.,
 88, 179, general. vikář, 123.
 — *Reinhard*, 87, 88.
Volduchy, 87, kmeté *Radslav*, Svě-
 těj *Syravátka*, *Tobiáš*, 87.
Wolfm richtár, 45.
Wolfpert, guardian Minoritův v Bu-
 dišíně, 28, 30, 31, 37.
Wolfram, měšť. v P., viz *Olbram*.
z Vožice Mikuláš, král. dvořeník,
 251.
Vrat Jindřich, král. hejtman, 274.
Vratislav, město, 55.
Vratislava, Wrata, vdova, 19, 20.
Vrativoj, kanovník pražský, 76.
Vrbice, ves, 427.
Prš Dobeš, viz z *Modřevovic V. D.*
z Vrtby Sezema mladší, 221.
z Vřeskovic Zdebor, 127.
z Vřesovic Jakub, 404, 435.
Vstiš, ves, 427, 428.
ze Všejan Matěj, 252.
 — *Mikuláš*, 252.
ze Všenic Rupert, 95, 96.
Všeradice, 318, farář *Jakoš z P.*,
 318.
ze Všerub Jakub, měšť. v P.,
 284—286, 294, 295.

Všeruby, 60, 443, právo podací a patroni kostela, 443.
Výprava válečná, 166.
Vyšehrad, děkan Jakub, král. písař, 251.
 — kostel a kapitula, 12, oltář sv. Petra, 12.
 — probošt Jan, 121, 124.
Vyšemír, farář v P., 101.
Vytřasová Maruška v P., 202.

Z.

Záhorsko, vrch u Plzně s kostelem Všech Svatých, 144.
Zachariáš, farář v Říšutech, 23—25, 28, 29, farář v P., 30—34, 36, 37, 55—59.
Zacharovské louky pod Vochovem, 401.
z Záchluma Sezema, konšel stříbrský, 202, 205.
z Zaječie Jan, 439.
na Zaječicích Zdeslav ze Šternberka, 229.
Zákup, viz právo zákupné.
Zalman Jakub, měšt. pražský, 124.
Zárobek Mikuláš, měšťan pražský, 332, 333, syn jeho Jan, 332, 333.
Zbivoh Václav, soukeník, měšt. v P., 200, 247, konšel, 297, starší obecní, 294, manž. Marta, 316.
Zdeňk Jan, kněz z P., 191.
Zebnická Mareta, 182.
Zebnický Mikuláš, měšt. v P., 182, 404, 412—414, konšel, 266, manž. Anna, 412—414.

Zeidlová Alžběta, vdova v P., 217.
ze Zhoře Šedá, 177.
Zibra Sifrid, soukeník, měšt. v P., 134, 135, manž. Bětka, 135, bratr Jan, 135, sestra Bětka, 135, Petr, syn sestry jeho, 135.
Zmrzlík Petr, král. mincmistr, 251.
Zumper, měšt. v P., 67.
 — *Konrad*, měšt. v P., 67, 68.
Zvěst, měšt. v P., 284.
ze Zvíkova Purkart, 440.
Zvinilinger Wolfram, měšt. v P., 3.
Zatecko, 436.
ze Zdáru Vilém, 216, 217.
na Žebráce, viz z Kolovrat Hanuš.
Žebrák hrad, Mendicus, 18, 150, 184, 186, 218, 230, 318.
na Žebráce, purkrabí Zdeněk z Podmokel, 300.
Židé, 127, 151, 160, 190, 247, 257, 263, 264, 320, 333, 348, 354, 356, 391, 392.
 — týrání jich zakázáno, 46, 47.
 — viz Plzeň Ž.
Židek Martin, 325.
ze Žichlic Abraham, 6.
Žichlice, 6.
Životín, hrad, 230.
z Životína Jaroslav, 417.
Žitava, 38.
Žiželice, 15.
ze Žlutic Jiří, konšel v P., 153, 157, 167, purk., 175.
 — *Racek*, měšt. v P., 225, konšel, 189, 197, synové: Racek a Jindřich, 225, dcera Kateřina, 225.
 — *Racek*, 239, manž. Majdalena, 239.

Seznam jmen oděvu, náčiní a j. p.

Ampulky, 416.
 Barchan, 414.
 Duchna, 428.
 Flašička cínová k vínu, 416.
 Helmy (barbutae), 91.
 Hrnec, (olla enea), 147.
 Kalich, 379, 412, 413, 416.
 Kapuce (caputium), 147.
 K'enyoty, 432, klenoty stříbrné, 254, 378.
 Klobouky železné (pillea ferrea), 147.
 Koflík (ciphus argenteus), 147.
 Komnata, 225, komnata čeledi, 225.
 Komžičky, 412.
 Korporalnice, 416.
 Korporaly, 416.
 Kožich kunní (pellicium mardrinum), 147.
 — beránci, 307.
 Krám postřihácký, 225.
 Křížek mosazný pozlacený, 416.
 Kuchyně, 225.
 Monstranci malá pozlacená, 416.
 Mšal, 379, mšal na pergameně velikým textem psaný, 416.
 Nákrčník (lorica), 147.
 Náprsník (torax), 91.
 Náramek (brachilium), 91.
 — horní (humerales), 91.
 Obojek (gollurium), 91.
 Oltářík z černého mramoru, 416.
 Ornat perlový, 413.
 — sváteční, 416.
 — všední, 416.
 Pás stříbrný, 438.
 — — pozlacený na tkanici červené s pruhem zlatým, 378
 — — pozlacený na tkanici černé o dvou hřivnů, 379.
 Perle, 438.
 Peřiny (plumalia), 147.
 Pinvice, 225.
 Plášť bílý s točenicí, 333.
 — černý, 147, 307.
 — šedý, 147, 343.
 — zelený, 378.
 — sváteční černý, 307.
 — všední, 307.
 Plátno modré, 414.
 Poduška, 428.
 Polštář, 428.
 Postavníčky k božímú tělu, 416.
 Prostěradlo (lintheamen), 168.
 Prsteny, 378.
 Puška k oplátkům, 416.
 Rahno soukenické (tentorium pannorum), 213.
 Roucho chodící, 326, 343, 379, 428.
 — postelní, 307, 326, 379.
 Rukavice (cirotecae), 147.
 Spižirna, 225.
 Sukně aksamitná černá, chřebty podšitá, 383
 — — červená — —, 383.
 — černá, s bělízami, 378.
 — — s lišcím kožichem, 343.
 — — mechlská, 307.
 Světnice spodní (aestuarium inferior), 217.
 Tabule (obraz), božeho umučení na kříži, 416.
 Tovařišтво perlové s prsteny a záponami stříbrnými, 378.
 Ubrusy sváteční, 416.
 — všední, 416.
 Věvec perlový, 315.
 — — se zlatými záponami, 378.
 Zbraně (arma), 213, 243, 244.
 Zvonečky, 416.

Omyly tiskové a opravy.

Str.	25,	řádek	7	zdola	na	místě	deceruimus	čti	decernimus.
"	31	"	15	shora	"	"	secundam	"	secundum.
"	32	"	7	zdola	"	"	euim	"	enim.
"	48	"	6	zdola	"	"	maiestatis	"	maius.
"	76	"	3	shora	"	"	ne dum	"	nedum.
"	77	"	8	"	"	"	kn.	"	kr.
"	81	"	20	"	"	"	frande	"	fraude.
"	81	"	8	zdola	"	"	connettu	"	conuentu.
"	81	"	7	"	"	"	clastrum	"	claustrum.
"	84	"	7	shora	"	"	Nová	"	Nový.
"	91	"	3	"	"	"	podbradků.	"	helem.
"	93	"	10	"	"	"	decimo octavo	"	decimo octavo (sic).
"	108	"	6	"	"	"	quinta	"	quinta (sic).
"	110	"	1	"	"	"	sunt appensa	"	sunt appensa (sic).
"	126	"	6	zdola	"	"	17. září	"	14. září.
"	135	"	6	shora	"	"	testamentum	"	testamentum.
"	158	"	20	"	"	"	legacionen	"	legacionem.
"	160	"	j 7	zdola	"	"	Hino	"	Hinco.
"	202	"	12	"	"	"	Ltlini	"	Litlini.
"	216	"	7	shora	"	"	consciencie	"	consciencie.
"	216	"	5	zdola	"	"	umque	"	cumque.
"	217	"	13	"	"	"	Pizna	"	Pilzna.
"	222	"	7	shora	"	"	z Švambergu	"	z Švamberka.
"	224	"	3	"	"	"	pro Anna	"	pro anima.
"	225	"	5	zdola	"	"	pí. Anné	"	pí. Anné (sic).
"	249	"	13	shora	"	"	Scocích	"	Skocích.
"	256	"	2	"	"	"	Hrudešicích	"	Hradešicích.
"	287 a 288	"	všude	"	"	"	girziconis	"	Girziconis.
"	322	řádek	10	zdola	"	"	Poznaň	"	Prešpurk.
"	323	"	3	"	"	"	"	"	"
"	340	"	19	"	"	"	fili	"	filie.
"	345	"	3	"	"	"	hussitas	"	Hussitas.
"	354	"	11	shora	"	"	graduali tractu	"	graduali et tractu.
"	365	"	2	zdola	"	"	do	"	de.
"	380	"	6	shora	"	"	Poznaň	"	Prešpurk.
"	383	"	7	zdola	"	"	cosilio	"	consilio.